
BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
14
26 L
32

THEATRUM
REGULARIUM
CUM
SUPPLEMENTO.

THEATRUM REGULARIUM

In quo

Brevi Methodo, Variæ Decisiones, tàm Apostolicæ, quàm Ordinis Minorum de Observantia,

Necnon Decreta novissima Sacrarum Congregationum Urbis, jàm publicata, ad Regularem disciplinam spectantia, exarantur.

PER P. F. ANGELUM A LANTUSCA

Ordinis Min. Strictioris Observantiæ Provinciæ Romanæ, ordine alphabetico elaboratum.

Opus nedum Superioribus Franciscanis, sed etiam omnibus utriusque sexus Regularibus valdè utile, ac fructuosum.

Hac quinta Editione in Urbe diligentèr recognitum, ab innumeris mendis expurgatum, & Supplemento locupletatum.

Cura, & studio

D. ABB. FRANC. ANTONII JANNONI

U.J. C. & Prothonotarii Apostolici.



ROMÆ, Anno Jubilæi, M.DCC.

Sumptibus Francisci Antonii Galleri, & Josephi S. Germani Corbi.

SUPERIORUM PERMISSU.

LECTORI
BENEVOLO.



INvigilaverint in ordinanda Republica Plato, Solon, Lycurgus, eorumque sequaces subtilissimi, qui vel ad dilatandum Imperium, vel ad conservandum sub Cleantis Lucerna, exactioribus Politica Regulis in dies proficere non erubescunt, juxtà Politicorum axioma, quæ de novo emergunt, novo indigent consilio; At Romanæ Sedis Sacrosanctum gubernium, & gubernii temporalis polyticam quis nunquam potuit adæquare? Habuerint Assirii, Medii, Persæ, Græci, veteres Romani vastissima per Orbis spatia dilatatum Imperium, tamen externum regimen non excedebat Regum vigilantia; habet & istud Sedes Apostolica, dum populos immediatè

ſibi ſubjectos externo gubernat regimine; ſed quod Regum nullus obtinuit, toto Chriſtiano Orbe diffuſa Eccleſia, ſpiritualis ſui gubernii regulas infallibiles à Sacro Romano Pontifice, expectat, expoſtulat, recipit, & veneratur. Hinc cogente rerum congerie ex excellentia Miniſtros habet ad negocia peragenda toto Orbe quæſitos in arte verſatiſſimos, ſed præſertim in ſacro Conſiſtorio, ubi graviora negocia, vel ad temporalis ſui dominii regimen, vel ad Univerſalis Eccleſiæ curam pertinentia proponuntur, Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium utitur conſilio: Quando verò ad futurum Conſiſtorium negocia præ gravitate non videntur proroganda, in particulari Congregatione ad hæc ſpecialitèr conſtituta, per præfatos Eminentiſſimos Patres examinantur, reſolvuntur, & Summo Pontifici referuntur, ut ſi approbet, executioni demandentur. Cætera verò minoris entitatis negocia, ſive Eccleſiaſticam diſciplinam, & Chriſtianam Religionem, ſive civilem adminiſtrationem concernentia, ex præſcripto Sixti Quin-

ti per

ti per particulares S. R. E. Cardinalium Congregationes pertractantur.

Prima omnium Congregatio contra hæreticam pravitatem invigilat, ubi omnia contra fidem Catholicam insurgentia examinantur, pœnæ in delinquentes contra eam decernuntur; In ea cujuslibet hebdomadæ quarta, & quinta feria Patres conveniunt, actaque, & gesta in dictaque Congregatione coram Summo Pontifice exponuntur. Secunda Eminentissimorum Patrum Congregatio Sacri Concilii Tridentini dubiis sanctionibus interpretandis, & exequendis fuit præposita. In hac Congregatione, tàm Patres, quàm Secretarius, & scientia, & experientia semper excellunt.

Tertia Ecclesiasticis Ritibus præest, ut abusus eradicet, superstitiones, & usus à Catholica Ecclesia non receptos eliminet.

Quarta Congregatio negociis Episcoporum, & Regularium est præposita, inter quos cum multæ quotidiè oriantur difficultates, nec expediat eas solemni judicio terminare, facultatem

habet illas ſine figura judicii, vel dirimere, vel componere.

Quinta Congregatio Indicis nuncupatur, eò quia libros omnes in Christiana Republica legendos revideat, bonos approbet, malos exterminet, & in Indice Librorum prohibitorum apponat.

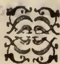
Sexta, de Fide propaganda à Gregorio XV. fuit instituta, quæ ad hoc invigilat, quomodò Hæreticos, & Schiſmaticos ad ſanam doctrinam, & unitatem fidei valeat revocare. Celebratur bis in menſe, & ſemel coram Summo Pontifice.

Septima Congregatio ab Immunitate Eccleſiæ nomen ab Urbano Octavo, & originem ſumpſit, hæc excreſcentia inter Regum, & Principum Miniſtros, ex una, & Eccleſiaſticos ex altera parte jurgia, & contentiones examinat, ad hoc, ut libertas Eccleſiaſtica immunis à quovis onere temporali conſervetur.

Tandem in Congregatione Reverendæ Fabricæ Sancti Petri; legata Mendicantibus relicta moderantur.

Ex ha-

Ex harum ergo Congregationum decisionibus ubi purissimo rigore omnia examinantur, illa potissimum Decreta de mandato earundem Sacrarum Congregationum publicata, excerpsi, quæ statum Universalis Ecclesiæ, sed potissimum Ordinis Seraphici, pro Regularis disciplinæ conservatione, concernunt; Unde meos hosce labores, utpote in omni gubernio, tibi benevole Lector, profuturos utilitati tuæ dicatos, æqui bonique consule. Vale.



Fr. Mi-

Fr. Michael Angelus à Sambuca totius Ordinis Minorum S. P. Francisci Minister Generalis & Servus.

Dilecto Nobis in Christo P. F. Angelo à Lantusca Provinciæ nostræ Reform. Romanæ Concionatori, ac Lectori. Salutem.

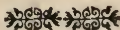
CUm juxtà Apostolicas, Nostrique Ordinis Constitutiones, revisum, & approbatum fuerit quoddam Opus à Nobis tibi commissum, & per te collectum, cujus titulus est, *Theatrum Regularium*. Tenore præsentium ad salutaris obedientiæ meritum, facultatem tibi impartimur, ut servatis servandis, illud Typis mandare queas. Vale, &c. Datum Romæ ex Conventu Nostro Sanctæ Mariæ de Aracœli, Die 2. Martii 1664.

Fr. Michael Angelus à Sambuca
Minister Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

ELEN-

ELENCHUS RUBRICARUM.



A

B

Beati.

Commis-

D

E

Episco-

Magister

M

N

O

P

Procu-

THEA-

THEATRUM REGULARIUM.



Abbatissa.

SUMMARIUM.

An dies electionis Abbatissæ Monialium exemptarum significandus sit Ordinario, ut possit intervenire. nu. 1.
An verò in electione Abbatissæ Monialium exemptarum Episcopus possit recipere vota Monialium. num. 2.
An Episcopus in electione Abbatissæ Monialium exemptarum possit exquirere voluntates eligentium. num. 3.
An aliquando Superior Monialium exemptarum possit ferre suffragium in electione Abbatissæ. num. 4.
Quænam Moniales habeant votum in hujusmodi electionibus. num. 5.
Abbatissæ officium, quot annos durare debet, & quanto tempore vacare. num. 6.
Abbatissa Ministro Generali Fratrum Minorum subjecta, potest ab eo corrigi, institui, & destitui. num. 7.
Electa debet confirmari à Superiore immediato. num. 8.



Um in hoc Theatro procedatur ordine Alphabetico, de Titulo Abbatissæ, primo loco differendum est, cùm non pauca Seraphico Ordini sint subjecta Monasteria. Pro cujus electione cùm quæsitum fuerit, ad Constitutionem Gregorii XV. Inscrutabili &c. *An*

dies electionis Abbatissæ Monialium exemptarum significandus sit Ordinario, ut possit intervenire?

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum respondit. Regulares ex eadem Constitutione ità demum teneri Episcopo significare diem electionis Abbatissæ, eumque usque ad præfinitum tempus expectare, si antea ipse expressè declaraverit, se uti velle facultate sibi hac in parte attributa; Abbatissarumque electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere. Post eam verò declarationem, licere Episcopo animadvertere in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die electionis eidem non pronunciata ad Abbatissæ electionem procedent.

Cos. Card. de Torres.

Loco ✠ sigilli.

Prosper Fagnanus Sac.Congreg.Secret.

Romæ ex Typographia Rev. Cam. Apost. 1626.

2 *An verò in electione Abbatissæ Monialium exemptarum Episcopus possit recipere vota Monialium? negativè respondetur, prout in sequenti declaratione.*

Eminentissimi, & Reverendissimi Domini. Fratres Minores Observant. Sancti Francisci, quorum regimini subsunt Moniales Sancti Bernardini Diœc. Urbaniæ supplicant pro declaratione: An Episcopus in Electione Abbatissæ ejusdem Monasterii possit assistendo, & præsidendo vota Monialium recipere? Die 10. Septembris 1650.

Sac. Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Conc. Tridentini Interpretum censuit, Episcopum in electione Abbatissæ Monasterii Monialium Regularium subjectarum, non posse exquirere, seu recipere vota Monialium, sed illa exquiri, & recipi debere à Superiore Regulari, sciente tamen, & audiente eodem Episcopo.

Jo:

Jo: Baptista Card. Pamphilius.
Loco ✠ sigilli.
Franciscus Paulutius Sac. Congr. Concilii Secretarius.

3 *An Episcopus in electione Abbatissæ Monialium exemptarum possit exquirere voluntates eligentium? nequaquam respondendum est, prout in sequenti.*

Vescovo d'Ancona. Illustre, & Molto Rever. Monsig. come fratello. La facoltà del Vescovo nell' eleggersi un'Abbadessa, ò Prioressa, non passa più oltre, che l'intervenire ad assistere all' elettione ò per se stesso, ò per interposta persona, come si raccoglie dalla Bolla della fel. mem. di Gregorio XV. Perche dunque il Provinciale de' Minori Osservanti di cotesta Provincia della Marca hà rappresentato, che V. S. habbia pretensione di sentire, & ascoltare personalmente in materia elettiva le Monache d'uno di cotesti Monasterii, soggetto al suo Ordine, avanti l'atto dell'elettione, che devono fare dell'Abbadessa, hanno volsuto questi Eminentissimi miei Signori, che io scriva à V. S. che ella in questo affare si regoli colla dispositione, e tenore della medema Bolla. Saranno hora le sue parti di non partirsi dalla formalità di quella, & informi poi la Sacra Congregatione di ciò che per l'avvenire potesse occorrere in somigliante materia, e Nostro Signore la guardi. Roma li 4. Ottobre 1638.

Come fratello Il Card. S. Onofrio.
Cesare Facchinetti Segretario.

In Registro Ordinis 1638.

4 *Demum quæritur: An aliquando Superior Monialium, etiam Regularis, aut scrutator possit ferre suffragium in electione Abbatissæ?*

Sacra Congregatio Card. Concilii Tridentini Interpretum censuit, nunquam licere Monialium Superioribus, aut Scrutatoribus dare votum in electione Abbatissæ; atque electionem in vim hujusmodi voti celebratam, vires aliquas non obtinere. Die 23. Maii 1621. In Registro hujus Congregationis fol.20.

5 In electionibus ejusmodi votum non habeant, quæ duos annos à Professione emissa non excesserint; In aliis autem electionibus omnes Professæ (præter Conversas) votum habebunt: Conversæ enim recipiuntur ad Religionem, ut serviant, non autem ut exerceant jura honoraria. Tambur.de Jur. Abbatisf.disp. 28. quæst. 5.num.1.Vallisol.1593.

6 Monasterium Abbatissæ, aut annuales, aut biennales pro eorum consuetudine sint. Sixtus Quintus. Et communis cura, &c. Triennium autem nullo modo excedant. Greg. XIII. Exposcit, &c. in Bullario Romano tom. 2. pag. 463. sub privatione officii Superioribus, si secus permiserint.

Exacto triennio nec ad illud, nec ad aliud quodcunque Superioratus officium, nisi post alterum triennium eligi possint. Parisien. 1179 Roman. 1571.

7 Abbatissa sub regimine Fratrum Minorum potest à Generali visitari, corrigi, institui, & destitui, ex speciali concessione Eugenii Papæ Quarti, Ad statum, &c. apud Confect.fol.28.

8 Electa debet confirmari à Superiore immediato. Azor. tom. 1. lib. 13. cap. 10. quæst. 3. At si facta fuit sine consensu Ordinarii, nulla est electio. In una Barii secunda Maii 1600. etiam in Monasteriis Regularium gubernio subjectis, postquam Episcopus declaravit, se velle uti facultate sibi in hac parte tributa. Sacra Congregatio Concilii ad Constitu-

tio-

tionem 18. Gregorii XV. Inscrutabili. Flosculi Nicol. num. 4.

Absolutio.

SUMMARIUM.

Confessiones Fratrum, nulli licet sine facultate audire. num. 1.

Fratres bis in hebdomada confiteantur à confessariis Ordinis debitè approbatis, aut à Prælatis. num. 2. & 3.

Confiteri extrà Ordinem prohibetur. num. 4.

Amplissima absolvendi facultas Ordini concessa. num. 5.

Absolvere ab excommunicatione, ob violentam manuum injectionem, quomodo possunt Guardiani. num. 6.

A casibus reservatis nullus inferior absolvere potest sine facultate superiorum. num. 7.

Tabella casuum, qui Generali, & Provincialibus reservantur. num. 8. num. 9. num. 10.

Tabella casuum reservatorum pro Reformatis. num. 11.

Correctio eorundem fiat juxtà dispositionem Constitutionum generalium Ordinis. num. 12.

In absolutione, quæ datur in Capitulis ad effectum electionis comprehenditur Irregularitas, licèt non exprimatur. num. 13.

Absolutiones, quæ dantur à Visitatoribus prosunt pro censuris, & irregularitatibus. num. 14.

Absolutio à reservatis competit tantùm Generali, & Provinciali, & quibus ab eis delegatur. num. 15.

Delegatus ad universitatem causarum potest subdelegare simplex ministerium. num. 16.

In decreto super qualitate casuum reservatorum, comprehenduntur etiam censuræ. num. 17.

Quid agendum pro consecutione plenariæ absolutionis, & Indul-

Indulgentiæ in articulo mortis. num. 18.

Forma absolutionis generalis, quæ dari solet Claustralibus in articulo mortis. num. 2.

1 NUlli Fratrum liceat, confessiones audire, nisi à Generali, aut Provinciali approbetur, & facultatem scriptam accipiat. Vallisolet. 1593. & si pro sæcularibus, approbationem ab Ordinario. Trid. sess. 25. c. 15. de Reform.

2. Fratres omnes Prælatis suis, vel alteri Sacerdoti Ordinis, ut suprà approbato bis, aut sæpiùs in hebdomada confiteri teneantur. Salm. c. 7. Idem cautum est pro Fratribus Reformatis in eorum Statutis cap. 9. num. 21. fol. 90. Quapropter cessat ratio dubitandi: An confessarii aliarum Provinciarum ejusdem Ordinis debitè approbati, cum licentia Guardiani Conventus, sub cujus obedientia manent, tacita, vel expressa (si est pro Juvenibus) possint excipere confessiones Fratrum, cùm ità indultum sit à Clemente Quarto, in Mari magno, apud Comp. privil. tit. Absolutio, quoad fratres §. 7. his verbis,

3. Insuper exhibemus universis Fratribus vestri Ordinis ne aliquis eorum nisi in necessitatis articulo, aliis quam Prælatis peccata sua confiteri præsumant, ut aliis Sacerdotibus ejusdem Ordinis secundùm Regulam, & ejusdem Ordinis instituta Regularia.

4. Ex quo sequitur quod fratres extrà Ordinem (præterquàm in necessitatis articulo, & tunc de Superioris licentia) non possunt confiteri. Sal. cap. 7. Itinerantes autem Guardianis, vel ut suprà approbatis confiteantur.

DE ABSOLUTIONE IN GENERE.

5 EX Apostolica concessione possunt Generales, ac Provinciales, eorumque Vicarii, & Custodes in suis Custodiis, Fratres sibi commissos, vel ad eos undecumque declinantes, ab omnibus casibus, in quos inciderint sivè ante sivè post ingressum in Ordine, & Sedi Apostolicæ reservatis (Hæreticis, relapsis, Schismaticis, litterarum Apostolicarum falsificatoribus, ad partes infidelium prohibita deferentibus, bigamis, vel homicidis voluntariis exceptis) absolvere à quibusvis sententiis excommunicationis, suspensionis, & interdicti à jure, vel ab homine generaliter promulgatis, & dispensare in irregularitatibus propter dictas sententias, aut ob celebrationem Divinorum Officiorum in locis interdicto Ecclesiastico suppositis, vel ob susceptionem Ordinum cum prædictis censuris contractis, & ab iisdem casibus à propriis, quos sibi elegerint, Confessariis dispensari. Clemens IV. in Mari magno. Sixtus IV. & Julius II. apud Comp. priv. tit Absolutio quoad Fratres § 7. & in Constitutionibus Ordinis cap. 2. §. 1. num. 24. fol. 24. fol. 35.

6. Ab excommunicatione contracta ob violentam manuum injectionem, possit Guardianus, vel eo absente per diem naturalem, Vicarius, & Custos, ubi reperietur absolvere, si Ministri, ac Custodis præsentia intrà triduum haberi non possit. Quod de percussione atroci, vel subditi in Prælatum, nunquam intelligendum esse decernimus. Salmat. cap. 7.

ABSOLUTIO A RESERVATIS.

7 IN illis caſibus, quos per ſtatuta generalia, aut per Conſtitutiones Apoſtolicas reſervatos eſſe, aut reſervari contingit, nemo abſolvere quenpiam præſumat, ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrenda, niſi à Generali, vel Provinciali Prælato abſolvendi facultatem accipiat, & ſub nullitate abſolutionis. Trid. ſeſſ. 14. cap. 7. & Canon. 11. Valliſolet. 1593.

8. In Ordine Minorum Regularis Obſervantiæ S. Franciſci decem, & novem Miniſtris Generalibus, ac Provincialibus reſervantur, in quibus continentur, multi ex determinatis à Clemente Octavo, quorum Tabella hic apponere operæ pretium duxi, ut ſæpè præ oculis habeantur.

1. Nomen Dei, aut Domini Noſtri Jeſu Chriſti, aut Deiparæ Virginis Mariæ blaſphemantes.
2. Rebus ſacris abutentes.
3. Quidquam in Religionis detrimentum extrà Religionem patefacientes.
4. Diſcordias Patrum, vel diſpoſitiones Prælatorum manifeſtantes.
5. Calumniam in judicio cuiquam imponentes, vel ad id faciendum inducentes.
6. Falſo, ac ſcienter quenpiam accuſantes, & accuſantem revelantes.
7. Falſum teſtimonium deponentes, vel deponendum procurantes, aut alium quomodolibet infamantes.
8. Jurati veritatem negantes, & falſum affirmantes.

9. Ter

9. Ter debitè moniti obedire renuentes.
10. Consummatum carnis peccatum quodcunque admittentes.
11. Denarios contra Regulam accipientes, tenentes, vel asservantes.
12. Rei Sacræ, vel notabilis furtum perpetrantes.
13. Religionis bona extrà Ordinem dono dantes.
14. Fratribus, vel sæcularibus vendentes, aut quovis alio modo alienantes.
15. Generalis, vel Provincialis, aut eorum Secretariorum literas tùm missas, tùm accipiendas, impedientes, frangentes, falsificantes, vel quomodolibet intercipientes.
16. Sigillum Ordinis, vel cujusvis alterius Prælati, aut personæ notabilis falsificantes.
17. Libellum famosum facientes, fieri procurantes, inducentes, consulentes, projicientes, vel publicantes.
18. Graviter quenpiam percutientes, aut contra Prælatum machinantes.
19. Carnes cùm Ecclesiæ præcepto, vel Regulæ vetitum fuerit, comedentes, nisi scriptam facultatem ob necessitatem à Superiore anteà impetraverint.

9. Ut saluti animarum consulatur Ministri Provinciales in quolibet Conventu unum, aut duos Confessarios deputent, quibus à casibus reservatis occultis in foro conscientiæ absolvendi facultatem concedant: si verò fuerint notorii ad suos Ministros Rei criminum sine mora recurrere teneantur. Clem. VIII. de cas. res.

PRO-

PRO REFORMATIS.

11. FRatres verò Strictioris Observantiæ tantummodò utuntur illis, qui fuerunt taxati in eorum Constitutionibus.

1. Veneficii, incantesimi, e sortilegii.
2. Disobedienza contumace, quando fatta la terza monitione per un giorno naturale, il suddito persevera nella disubbidienza.
3. Percussione grave d'un altro Religioso, e Chierico Secolare.
4. Manifestatione di cose, che infamino la Religione, ò Frate particolare.
5. Peccato di carne volontario compito.
6. Proprietà di peccato mortale.
7. Furto di cose notabili, ò replicato.
8. Falsa accusa con infamia dell'accusato, ò dar memoriale falso in qualche Tribunale.
9. Falso testimonio in giuditio.
10. Falsificatione di mano, ò Sugello de' Superiori, ò di persona notabile, ò del Convento.
11. Malitioso impedimento, ritardatione, & apertura di lettere de' Superiori à sudditi, e de' sudditi a' Superiori.
12. Far libelli famosi, consigliare, ò indurre, che si facciano, quando si giunge à segno, che siano esposti, buttati, ò in qualsivoglia modo publicati.
13. Procurare, agiutare, consegliare aborto animato ancorche non sia seguito l'effetto.

12. Per castigo de' sudetti peccati, quando siano dedotti al foro contentioso, ci rimettiamo alli Statuti Gene-

Generali dell'Ordine, quali ſi oſſerveranno inviolabilmente in queſta parte, & in ogni altro caſo non eſpreſſo in queſti ſtatuti, e non repugnante alla noſtra Reformata Oſſervanza.

13. Inſuper in abſolutione, quæ datur in capitulis à Prælatis ad effectum electionis, licèt non exprimatur irregularitas, ea tamen tacitè intellecta cenſetur, ſi dicatur à Cenſuris, & pœnis, quia appellatione pœnarum irregularitates veniunt. Bellaſius V. Abſolutio, num. 1.

14. Abſolutiones, & diſpenſationes à cenſuris, & irregularitatibus, quæ communiter dari ſolent in viſitationibus, & in feſtivitabus ſolemnioribus, proſunt in foro interno animæ, ſaltèm pro cenſuris, & irregularitatibus dubiis, & oblitis, ſeù ignoranter incurſis. Bella. ibid. num. 2.

15. In Congregatione Adm. Illuſtrium, & RR. PP. RR. Prælatorum Viſitationis Apoſtolicæ Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ die 13. Martii 1601. habita, Declaratum fuit, quod abſolutio à reſervatis, inter Regulares, competat tantummodò Generali, & Provinciali, & quibus ab eis delegatur. In Reg. Sac. Congreg. Reg. fol. 14.

16. Prior, ſeù Guardianus, cui Abbas, aut Provincialis commiſit auctoritatem abſolvendi à caſibus reſervatis, cum ſit delegatus ad univerſitatem cauſarum, poteſt delegare ſimplex Miniſterium abſolvendi à caſu occurrenti, non quidem cuicunque Confeſſario, ſed illi, qui à Superiore approbatus eſt ad audiendas confeſſiones. Graff. lib. 3. caſ. reſer. cap. 10. num. 31.

17. Demũ cùm à nonnullis Regularibus dubitaretur

An in Decreto Clementis Papæ VIII. de anno 1593. 16. *Maii ſuper qualitate caſuum ab eorundem Regularium*

Supe-

Superioribus reservandorum edito, censuræ etiam comprehenderentur: itàut iisdem Superioribus, absque Capituli Generalis, aut Provincialis consensu aliquibus peccatis in Decreto hujusmodi non contentis, excommunicationem annectere, ejusdemque absolutionem sibi reservare liceat?

Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Regularium præposita, Illustrissimo Bandino referente, censuras in supradicto Decreto comprehendi censuit. Romæ 7. Julii 1617.

A. M. Episc. Hostiens. Card. Gallus.
V. Theatinus Secr.

In Regesto Sacræ Congreg. Episcoporum, & Regularium. fol. 80.

18. Pro intelligentia absolutionis generalis, quæ dari solet in extremis vitæ constitutis, sciendum est, quod istud privilegium absolutionis, & Indulgentiæ concessum fuit Religiosis Claustralibus ab Eugenio Quarto, Sixto Quarto, & aliis Pontificibus cum hac conditione, quod qui dictam Indulgentiam lucrari voluerint, oportet, ut dixerint, per annum, singulis hebdomadis, semel septem Psalmos Pœnitentiales cum suis Litaniis. Qui autem legere nesciunt, debent alia pia opera, ad arbitrium sui Confessarii facere. Advertendum tamen est, quod præfatum tempus unius anni abbreviari potest, itàut satisfactum sit privilegio, si toties prædictos Psalmos dicamus, quot sunt in anno hebdomadæ, nempè 52. etiamsi insimul eos dicamus, ità concessit Pius II. & Julius II. prout habetur in Comp. Privileg. Mendic. Casarub. verb. Absolutio extraordin. quoad Fratres, & apud Peirin. in Formulario Prælat. cap. 6. num. 4. Hanc autem Indulgentiam non fuisse abrogatam per generalem revocationem à Paulo V. factam, certum est, prout declaravit

Urbanus Octavus, anno Jubilei 1625. Lezana in Summ. qq. Regul. verb. Indulg. num. 10.

FORMA ABSOLUTIONIS GENERALIS, quæ dari solet Religiosis Claustralibus in articulo mortis.

Facta Confessione, & dictis Misereatur, Indulgentiam &c. Dicatur.

19. DOminus Noster Jesus Christus per merita suæ Sacratissimæ Passionis te absolvat, & gratiam suam tibi infundat; Et ego auctoritate ipsius, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & Summorum Pontificum mihi in hac parte commissa, & tibi concessa, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris, vel minoris, & ab omni sententia suspensionis, & interdicti, & dispenso tecum in omni irregularitate, si quam contraxisti. Eadem auctoritate ego absolvo te ab omni transgressione votorum tui Ordinis, & Statutorum Papalium, generalium, provincialium, localium, & synodalium quorumcumque. Eadem auctoritate absolvo te ab omni officio malè persoluto, horis indebitè transportatis, vel dimissis. Item eadem auctoritate absolvo te ab omnibus peccatis, quibus contra Deum fragilitate humana, ignorantia, vel malitia deliquisti; concedens tibi remissionem, & Indulgentiam Plenariam omnium peccatorum tuorum confessorum, & cunctorum, de quibus etiam non recordaris, in quantum claves Ecclesiæ se extendunt. Item eadem auctoritate absolvo te à pœnis Purgatorii, quas pro peccatis commissis, & delictis in hoc mundo perpetratis meruisti, restituendo te illi innocentiæ in qua eras, quando baptizatus fuisti. In nomine Patris &c.

Quòd

Quòd si hac vice non decesseris, reservo tibi hanc gratiam usque ad mortis tuæ articulum &c.

Actus legitimi.

SUMMARIUM.

Actuum legitimorum privatio quænam sit. num. 1.
Regulares pœnitentiati à S. Officio actibus legitimis privantur. num. 2.
Regulares, qui abusi sunt recursu ad S. Officium non privantur actibus legitimis. num. 3.

1. ACtuum legitimorum privatio, est inhabilitatio ad omnia Ordinis officia, quæ cum dignitate, & Superioritate conjuncta sunt, ut Ministeriatus, Definitoriatus, Guardianatus. Potest tamen hujusmodi actibus privatus Sacros Ordines exercere, & ad illos promoveri, prædicare, item & legere, sed sæcularium confessiones audire non potest, benè quidem Monialium, esse Novitiorum Magister, & ad illorum professionem suffragia ferre. Vallisolet.1593.& in Constit. Generalibus fol. 118 § 6. num. 3.

2. Regulares pœnitentiati à Tribunale S. Officii actibus legitimis suæ Religionis privantur ex Decreto ejusdem, die prima Octobris 1628.
Regest. fol. 7. vide V. pœnæ num. 3.

3. Regulares, qui abusi sunt recursu ad Sanctum Officium, & de ordine ipsius carcerati, non privantur actibus legitimis, ex declatione ejusdem, die 20. Aprilis 1644. in Regesto fol. 58.

Ætas.

Ætas.

SUMMARIUM.

Pro Clericis ad habitum recipiendis, ætas 15. *annorum requiritur. num.* 1. *Pro laico*, 20. *expletorum ibid.*
Ad professionem verò 16. *annorum. num.* 2.
Pro Guardiano eligendo, ætas 30. *annorum requiritur. num.* 3.
Pro Definitore Provinciali eligendo, ætas 35. *annorum, &* 15. *Religionis requiritur. num.* 4.
Pro Definitore Generali eligendo ætas 35. *annorum requiritur, &* 20. *Religionis. num.* 5.
Pro Ministro Provinciali 35. *annorum, &* 20. *Religionis. num.* 6.
Pro Confessario Monialium 40. *annorum. num.* 7.
Quænam ætas requiratur pro ordinibus Sacris suscipiendis. num. 8.
Pœna contra suscipientes Ordines ante legitimam ætatem. num. 9.

1. ÆTas quinti decimi anni completi requiritur ad finem, ut quis recipi possit pro Clerico in ordine Fratrum Minorum de Observantia, & Reformatorum. S. Francisci. Pro Laico verò vigesimi anni expleti. S. C. super statu Regularium. Ad propagandam, die 15. Octob. 1654. In Regesto pro novit. fol. 7.

2. Ætas decimi sexti anni completi requiritur ad finem, ut quis in Religione, legitimè profiteri valeat. Concil. Trid. sess. 25. cap. 5. de Regularibus.

3. Ætas triginta annorum completorum in Ordine Minorum de Observantia requiritur ad Guardianos, & Con-

& Confessarios sæcularium promovendos, ex Paulo IV. prout in Constitutionibus Generalibus Ordinis fol. 202. §. 43. num. 2. & Reform. fol. 80. num. 16.

4. Ætas triginta annorum (inter Reformatos verò 35.) & quindecim Religionis requiritur ad Definitores Provinciales in Ordine Minorum Regularis Obſervant. Rom. 1587. Vallisolet. 1593. Reformat. c. 8. n. 40.

5. Ad Definitores verò Generales requiritur ætas 35. annorum, & viginti Religionis. Trid. seſſ. 24. cap. 12. in Conſt. Ordinis cap. 8. §. 26. num. 4.

6. Ætas 35. annorum, & 20. Religionis requiritur ad Provincialem Minorum de Obſervantia, ſed inter Reformatos 15. Religionis. Vallisolet. 1593. Reform. 1642. cap. 8. num. 31.

7. Ætas 40. annorum ad minus, requiritur in Confeſſarios Monialium. Salm. cap 11. Vallisol. 1593.

8. Ætas pro Ordinibus Sacris ſuſcipiendis præſcripta in Concilio Tridentino seſſ. 23. cap. 12. de Reformat. hujuſmodi eſt, quod ad Subdiaconatum requiritur annus 22. ad Diaconatum ann. 23. ad Presbyteratum annus 25. ſufficit tamen, ut iſti anni ſint inchoati, licèt non expleti. Nav. Majoſ. Eurig. Sayr.

9. Qui ante ætatem legitimam ad Sacros Ordines ſe faciunt promoveri, ſuſpenſi ſunt ipſo jure ab Ordine. Pius II. anno 1461. Et qui ordines ſic ſuſceptos ſolemnitèr exercuerit ſit irregularis, ut Nav. cap. 17. num. 79. Tolet. lib. 1. cap. 48.

Alienatio.

SUMMARIUM.

Fratres Minores de Obſervantia quomodo alienare poſſunt mobilia, & immobilia. num. 1.

Quo-

Quomodo alienare possunt vasa argentea, facta sacris Imaginibus. num. 2.

Non possunt facere Instrumenta, in quibus transferatur dominium alicujus Cappellæ. num. 3.

Quomodo concedi possunt Cappellæ. num. 4.

1. ALienare possunt Fratres Minores nihil proprii habentes, relicta per Syndicum Apostolicum, sivè sint mobilia, sivè immobilia dummodò sint ipsis relicta cum modo eorum professioni licito, cum istorum omnium Sedes Apostolica habeat dominium. Alio verò modo alienare minus possunt cæteris Regularibus, Rodr. tom. 1. quæst. Regularium quæst. 27. art. 3.

2. Possunt etiam alienare oblationes Imagini Regularium factas (præter vota aurea, & argentea magni valoris) quæ non excedant valorem 20. ducatorum, Nald. num. 5. vel 25. Gav. num. 24. Diana par. 4. tr. 4. Miscell. Resol. 223.

3. Nulla Instrumenta publica fieri possunt à Fratribus Minoribus Regularis Observantiæ capitulariter Congregatis, nec quocunque alio modo se habentibus, in quibus transferatur dominium alicujus cappellæ, seù sepulturæ, cùm hoc sit contra Regulam; si tamen se se occasio obtulerit in qua fidelium pietati satisfieri oporteat, id fiat per modos nostro instituto congruentes, Rom. 1642. cap. 6. §. 5. num. 6.

4. Modi autem congruentes sint, quod non detur dominium, nec aliud quidpiam, quod ad illud accedat, non mercetur, non vendatur, non deducatur in pactum solutio aliqua pro cappella, vel sepultura, sed concedatur usus facti, fabricandi, ornandi, paramentis decorandi cappellam, & in illa fodendi sibi, &

B suis

ſuis ſepulturam; ac in illa ſe, ſuoſque ſepeliendi, & hoc non eſt contra Regulam. Sanctor. de Pœn. cap. 7. Difficult. 6. fol. 648.

Allocutio.

SUMMARIUM.

Regulares, ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ, & peccati mortalis alloqui non poſſunt Moniales, Superioribus, & Confeſſario exceptis. num. 1.

Qua facultate poſſunt alloqui conjunctas. num. 2.

Ponitur decretum modificatum de anno 1623. num. 3.

Scribentes ad Moniales non incurrunt præfatas pœnas. num. 4.

In allocutione probibita cum Monialibus comprebenditur etiam Abbatiſſa. num. 5.

Epiſcopus poteſt punire quoſcunque Regulares, qui vadunt ad alloquendas Moniales ſuæ Diœceſis, ſine licentia. num. 6.

Superiores Provinciales, & locales, quibus cura Monaſterii incumbit non comprebenduntur in præfato Decreto contra Regulares accedentes. num. 7.

Confeſſarii Monialium nec ipſi comprebenduntur in Decreto. num. 8.

1. REgulares alloqui non poſſunt Moniales, etiam eorum curæ ſubjectas (exceptis Superiore, Viſitatore, & Confeſſario) ſub pœnis privationis Officiorum, vociſque activæ, & paſſivæ ipſo facto, ex Decreto Sacr. Congregationis Regularium, de mandato expreſſo Sixti Quinti, nonis Maii 1590. in Regeſto fol. 4. & ſub pœna peccati mortalis, ex declaratione ejuſdem 20. Martii 1621. Neapoli. Regeſt. fol. 41. quod

quod debet ab omnibus, & in quacunque Mundi parte universaliter observari, 15. Januarii 1597. Avignone, ex Regest. ejusdem Sacræ Congregationis fol. 4.

2. Licentias alloquendi Moniales conjunctas in primo, vel secundo gradu, quater in anno pro die, & hora certa, Ordinarii Regularibus concedere possunt, & teneantur, dum nihil obstat. Non tamen in Adventu, Quadragesima, Festis, feria sexta, Sabbato, & Vigiliis, quæ subscribi debent, etiam à Superiore Regulari, pro Monialibus sub Regularium gubernio existentibus, Item registrari, & Confessario consignari, qui assistat cum Auscultantibus, *Ex Decreto Sacræ Congregationis Regularium, cujus exemplar impressum, & publicatum est, ut sequitur.*

3. Cùm aliàs de anno 1590. per Sacram Cardinalium negotiis Regularium Præfectorum Congregationem, de mandato fel. rec. Sixti Papæ V. circà accessum Regularium cujuscunque ordinis ad Monialium Monasteria, fuerit decretum, quod nulli Religioso cujuscunque ordinis, gradus, qualitatis, & dignitatis existat [Superiore cui Monasterii, seù Domus cura incumbit Visitatore, vel Visitatoribus, Confessarioque ordinario, & extraordinario, cùm ad tempus deputabitur, duntaxat exceptis] liceat absque licentia expressa ejusdem Sacræ Congregationis accedere ad Monasteria, seù Domus quaruncunque Monialium, vel Sororum, sivè sui, sivè alterius cujusvis Ordinis ad colloquendum, sivè tractandum cum eis. Quòd si aliquando, mandato sui Superioris, aliquos Religiosos ad prædicandum verbum Dei, vel ad celebrandas Missas in ipsarum Monialium, seù Sororum Ecclesiis, sivè Oratoriis exterioribus, sivè extrà Claustra existentibus mitti contigerit, nè dicti Religiosi ullo quæsito

colore Moniales Sorores, aut quamlibet aliam personam intrà Clausuram degentes alloqui possint, sub pœna privationis Officiorum, ac vocis activæ, & passivæ ipso facto incurreñ, aliisque ejusdem Sacræ Congregationis arbitrio; fueritque postmodùm declaratum, etiam Equites S. Joannis Hierosolymitani sub eodem Decreto comprehendi, & quoscunque contrafacientes, ab alio, quam ab Apostolica Sede, aut à Sac. Congregatione absolvi, & rehabilitari non posse: Amplissimi ejusdem Sacræ Congregationis Patres Decreta hujusmodi innovanda, & inviolabiliter observanda statuerunt. Verùm quia experientia compertum est, interdum ob pias, & rationabiles causas, easque [ità ferente casu] repentinas, ut ab eadem Sacra Congregatione licentiam expectari, summè incommodum, vel inutile sit Regularibus supradictis colloquendi cum Monialibus sibi attinentibus necessitatem obvenire; facto verbo cum Sanctissimo Domino Nostro Urbano Octavo, & de Sanctitatis Suæ expresso ordine, & mandato facultatem tribuerunt imposterùm locorum Ordinariis, ut quatenùs sibi visum fuerit in Domino expedire, licentiam concedere possint per quatuor vices ad summum, quolibet anno, cuicunque Regulari, ut Moniales sibi in primo, & secundo tantùm consanguinitatis gradu conjunctas convenire, & alloqui possit. Id verò non aliter quàm servata forma infrascripta ad unguem, ut id nullo modo liceat diebus festivis, aut in Adventu, Quadragesima, feria sexta, Sabbato, & vigiliis; prædictaque licentia obtenta ab Ordinario, & ab alio, ad quem spectet, eam concedere, assignetur Confessario ordinario Monasterii, qui penes se retinere debeat, isque associet, & præsens sit, & auscultatrices de more, non autem

aliæ,

aliæ, assistant, prædictaque licentia pro die, & hora certa, & in scriptis concedatur, in librisque Cancellariæ ejusdem Ordinarii adnotetur. Quòd si prædicti locorum Ordinarii per plures vices, vel in ulteriori gradu conjunctis, aut aliter, quàm servata forma supradicta, licentias concesserint, vel permiserint, sciant se intentionis Sanctissimi Domini Nostri, & Sacræ Congregationis Transgressores, judiciumque reformident. Regulares autem pœnis in supradicto decreto contentis, & si nullam licentiam obtinuissent, eo ipso se noverint esse addictos, & arbitrio Sacræ Congregationis severiùs puniendos. Romæ 12. Kal. Decembris 1623.

Oct. Cardinalis Bandinus.

Laurus Campeggius Secret.

Romæ ex Typographia Rev. Cam. Apost. 1623.

4. Scribentes, seù mittentes litteras ad Moniales non incurrunt præfatas pœnas, ità communiter Doctores apud Barbos. alleg. 102. num. 81. & 82.

5. In allocutione prohibita cum Monialibus comprehenditur etiam Abbatissa, *ex declaratione Alexandri Septimi in sua Constitutione Sacrosancti, &c. 30. Martii 1658. Pro quiete, & utilitate Monialium Urbis, Regularium Curiæ subjectarum, bis verbis*:

Cum declaratione, quod easdem quoque pœnas incurrant Confessores ordinarii, & extraordinarii Concionatores, Superiores, cujuscunque gradus, seù Visitatores tam ordinarii, quàm delegati, qui colloqui præsumpserint cum Monialibus [etiamsi Abbatissæ, Priorissæ, aut Officiales Monasterii fuerint] extrà actum Confessionum, aut Visitationum hujusmodi, & aliàs, prout in diversis decretis desuper emanatis uberiùs continetur. In Regest. Bullarum anno 4. &c.

6. Episcopus potest punire quoscunque, qui vadunt ad alloquendas Moniales suæ Civitatis, vel Diœcesis licet sint exteri, vel exempti, quia dum accedunt sine licentia, delinquunt in suo Territorio. Sac. Congregat. in una Trani die 13. Julii 1618. Gregorii XV. Inscrutabili, & contra Regulares potest declarare pœnas incursas ex accessu. Sac. Congregat. die 8. Novembris 1647. prout in Regesto.

7. Hoc loco advertendum est non solùm Superiores Provinciales, sed etiam locales, quibus cura Monasterii Monialium incumbit, non comprehendi sub præfato decreto, edito contra Regulares accedentes ad Monasteria Monialium, ut decrevit Sacra Congregatio Regularium in Alexandrina, die 20. Julii 1640. & per literas datas Archiepiscopo Amalphitano 22. Novemb. 1641. ut videre est in Regest. Ordinis lib. 2. num. 100. & 163. ne Ordinarii, Superiores locales vexent, si eos ad Monialium Monasteria accedere videant, & in alia Caputaquen. prout sequitur.

CAPUTAQUEN.

Pretendendo Monsignor Vescovo di Capaccio, che il Confessore delle Monache di Gioja non entrasse à ministrare i Sacramenti alle Monache senza sua licenza da darsegli toties, quoties, havendone sopra di ciò publicato Editto, s'hebbe ricorso alla Sacra Congregatione, che li scrisse la seguente.

Illustre, e Mol. Rev. Monsig. come Fratello.

Essendosi doluto appresso la Sacra Congregatione il Ministro Provinciale degli Osservanti di cotesta Provincia di Principato, che V. S. habbia con suo Editto particola-

ticolare prohibito ſotto pena di ſcommunica riſervata à ſe medeſima, che neſſuna perſona ſecolare, e Regolare, ancorche ſia Confeſſore, ò Superiore del Monaſtero di Gioja, ſoggetto alla detta Religione degli Oſſervanti, ò altro Miniſtro, & Operario neceſſario, poſſa andar à parlare alle Monache, ò entrare in Clauſura, etiandio per amminiſtrare i Sacramenti, ò in altri caſi di neceſſità, ſenza ſua licenza: Queſti Eminentiſſimi miei Signori mi hanno ordinato di ſcriverle, che ſe bene gli Ordinarii de' luoghi poſſono ſottoſcrivere le licenze di parlar alle Monache, & entrar in Clauſura de' Monaſterii anco ſoggetti a' Regolari, ancorche per il paſſato ſiano ſtate ſolite ſottoſcriverſi da' Regolari ſolamente, come pretende eſſo Miniſtro, ciò ſi deve fare congiuntamente con l'iſteſſo Superiore Regolare, e non s'intende delli Confeſſori, ò Superiori delli Conventi de' Frati, che han cura del Monaſtero, perche come potrà vedere da ſe ſteſſa nel decreto ſtampato, che ſe li manda quì aggiunto, detti Superiori, e Confeſſori ſono eccettuati nella prohibitione fatta dalla Sacra Congregatione ſopra l'acceſſo de' Regolari a' Monaſterii di Monache; onde V. S. potrà riformare il ſuo Editto in queſta conformità per non darli occaſione di giuſto richiamo, che così la Sagra Congregatione mi hà commeſſo di ſignificarle, e Dio la preſervi. Di Roma li 27. Settembre 1641.

Di V. S. come fratello.

Il Cardinal S. Onofrio.

L' Arciv. di Tebe Segretario.

Altare.

SUMMARIUM.

Quænam sunt requisita ad Altare, ut possit confici super illud Sacrificium. num. 1.
Altare portatile, quando amittat consecrationem. num. 2.
Altaria, quibus in locis non sunt consecranda, & quando debent interdici consecrata. num. 3.
Altaria Confraternitatum sita in Ecclesiis Regularium nequeunt ab Episcopis visitari. num. 4.
Altaria indotata quomodo possint à Regularibus concedi aliis Patronis. num. 5.
Altaria privilegiata non suspenduntur anno Jubilæi. nu. 6. *Nec indultum suffragatur, nisi in eis celebrentur Missæ de Requiem. Ibid.*
Minoritæ possunt erigere Altare in Infirmaria pro commoditate infirmorum. num. 7.

1. ALtare debet esse fixum, lapideum, & consecratum, sufficit tamen, quod superior mensa ipsius, seu Ara, super quam fit consecratio, & reponitur Corpus, & Sanguis Domini sit lapidea, & habeat eam longitudinem, & latitudinem, quæ capere possit Hostiam, & majorem partem Calicis, & Patenæ sine periculo cadendi, Silvester v. Altare, Hieron. Rodr. resolut. 9. fol. 75.

2. Altare portatile tunc consecrationem amittit, quando frangitur, vel loco movetur repositorium Reliquiarum, Sacra Congregatio Rituum in una nullius, Die 5. Martii 1603. Flosculi Nicolii v. Altare num. 6.

3. Non sunt consecranda Altaria, sub quibus sunt cada-

cadavera mortuorum. Gavant. in Manuale Episcoporum v. Altare num. 9. & ubi jam sunt consecrata, licèt consecrationem non amittant, debent tamen interdici, donec cadavera in alium deferantur locum. Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium Archiepiscopo Tranen. 12. Novembris 1599. ut in Regesto ejusdem Congregationis fol. 131.

4. Altaria sita in Ecclesiis Regularium, etiamsi sint Confraternitatum, nequeunt ab Episcopis visitari. Sac. Congreg. Episcoporum, & Regularium 10. Januarii 1641. Prout sequitur.

Vescovo di Cortona.

Illustre, e Mol. Rev. Monsig. come fratello. Da questa Sacra Congregatione de' Vescovi, e da quella del Concilio ancora più volte è stato risoluto, che le Capelle, & Altari poste nelle Chiese de' Regolari, ancorche fatte da' secolari, non debbano esser visitate dagli Ordinarii, onde essendosi doluti li Fratelli Osservanti di cotesta Città, che V. S. pretenda di far la visita delle Capelle, & Altari de i secolari esistenti nella loro Chiesa; Questi Eminentissimi miei Signori mi hanno ordinato di significarle la resolutione sudetta, acciò si contenti conformarsi con essa, e Dio la preservi.

Di Roma à 10. Gennaro 1641.

Di V. S. come Fratello.

Il Cardinal S. Onofrio.

L' Arcivescovo di Tebe Segretario.

In Regesto Concilii Tridentini fol. 130.

5. Altaria inornata, & indotata possunt à Regularibus concedi aliis Patronis, qui eis provideant, si proprii post tertiam monitionem ab Ordinario faciendam, cum aliquo intervallo, vel termino, non adeò coar-

ctato,

ſtato, id præſtare negligant, vel recuſent. Modena 2. Maii 1601. Crema 28. Januarii 1618. Floſculi Nicol. num. 10.

6. Altaria privilegiata non ſuſpenduntur per ſuſpenſionem generalem, quæ fit Anno Jubilæi. Lezana v. Altare num. 19. Suſpenſio enim illa eſt pro vivis; nec indultum ſuffragatur, niſi in eis celebrentur Miſſæ de Requiem, licet hoc fortè in indulto non exprimatur. Sacra Congreg. Rit. in una Piſtorieñ die prima Junii 1617. & in alia Toletana 13. Julii 1601. Miſſa tamen de Requiem neque in hujuſmodi Altari, neque in alio celebrari poteſt in feſto duplici. Ex Decreto Viſitationis Apoſtol. 25. Maii 1662.

7. Fratres Minores intra ſuos Conventus poſſunt erigere Altaria in Infirmaria pro commoditate Infirmorum, cum debita tamen decentia. H. Rodriq. reſolut. 9. num. 8.

Ambitio.

SUMMARIUM.

Ambientes officia, eo ipſo incurrunt pœnam privationis, & inhabilitatis. num. 1.

Contra Superiores Ordinis Minorum de Obſervantia, qui favores extrà ſuum Ordinem attendentes, officia, dignitates, ac gratias concedunt. Et contra eoſdem Fratres dictos favores conquirentes. num. 2. & 3.

1. AMbientes Religioſi officia pro ſe, vel pro aliis, complices, & ſcientes, ultrà alias inflictas pœnas, privationis pœnam, & inhabilitatis eo ipſo incurrunt. Clem. VIII. in Conſtit. Urbani VIII. 26. §. 35. pag. 43. Bullar. Romani tom. 4. & in Decretis ejuſdem

ejusdem pro Reformatione Regularium fol. 194. num. 35.

2. Ambitio tollenda præcipitur Ministro Generali, aliisque Prælatis Ordinis Minorum S. Francisci Regularis Observantiæ, ne ad instantiam quorumvis etiam Imperatoris, cuique Religioso aliquam gratiam faciat, seù quicquam concedat.

Procurantes, inhabiles declarantur, prohibentur oblatos favores recipere, & munera ad talem effectum exhibere. Paulus V. Constit. 16. Admonetur, &c. in Bull. Rom. pag. 148. tom. 3.

3. Similem Constitut. innovavit pro eisdem Observantibus, & Reformatis simul Urbanus Octavus Anno 16. 1639. Quibus pœnis subjacere vult etiam subditos, favores conquirentes, prout sequitur.

Contra Superiores Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia, & Reformatorum, qui favores extra suum Ordinem attendentes, Officia, Dignitates, ac gratias concedunt. Et contra eosdem Fratres, dictos favores conquirentes, &c.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ADmonemur, Pastoralis officii Nostri debito, diligentius prospicere, nè Religiosis, qui Regularem vitam professi, sæculo renunciarunt, ad Dignitates, & Officia, per emendicata suffragia ambitiosus pateat accessus. Quocircà Motu proprio, & ex certa scientia, nostræ, ac Sedis Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectis filiis Ministro Generali, Commissario Generali, ac Provincialibus, & reliquis Or-

dinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, & Reformatorum nuncup. Prælatis, nunc, & pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda, præcipimus, & mandamus, nè ad instantiam, & requisitionem quaruncunque personarum tam laicarum, quàm Ecclesiasticarum, extrà dictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacunque sæculari Dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuivis prædicti Ordinis Religioso ullam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, seù gradus, honores, dignitates, officia, & administrationes, functiones, & Prælaturas ejusdem Ordinis concedere audeant.

Quinimò dicti Ordinis Fratres, & Religiosos, qui contra Decreta, hac via, & his mediis, per conquisitos favores, & suffragia aliquid sibi procuraverint, ad talia, & similia, ac etiam majora in eodem Ordine consequenda perpetuò inhabiles declaramus.

Insuper dictis Religiosis, & Fratribus ejusdem Ordinis quibuscunque sub eisdem pœnis præcipimus, & expresè interdicimus, ut non solùm in præmissis omnibus, favores hujusmodi minimè procurare, sed nec etiam spontè oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipere, & similiter nec ad hunc effectum munera aliqua prædictis personis exhibere audeant, seù præsumant. Non obstañ Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis statutis, & consuetudinibus etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate roboratis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Aut si eidem Ordini, & Fratribus prædictis communi-

muniter, aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Volumus, quod præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, & ostensæ.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Julii 1639. Pontificatus Nostri Anno Decimosexto.

M. A. Maraldus.

In Constitutionibus Ordinis fol. 366.

Annus Novitiatus.

SUMMARIUM.

Annus probationis quare institutus? num. 1.
Sumendus est à momento in momentum. num. 2.
In anno bissextili dies 24. & 25. *pro una reputantur.* nu. 3.
Annus debet esse continuatus. num. 4.
Non discontinuatur ex rationabili causa cum licentia Prælati. num. 5.
Dummodò non sit aliquorum mensium. ibid.
Annus Novitiatus interrumpitur per quancunque dimissionem habitus. num. 6.

1. ANnus probationis est institutus in favorem Conversi, seù fragilitatis humanæ, ut priùs quis experiatur vires suas, & asperitates Religionis, ne

ne inconsultè se invinculet. Item in favorem Conventus, ut experiatur mores conversandi. cap. ad Apostolicam de Regularibus, & cap. 2. eod. lib. 6.

2. Sumendus est annus Novitiatus à momento in momentum, unde qui suscepit habitum die prima Januarii post meridiem, non potest anno sequenti profiteri ante meridiem. Portell. in dub. Regular. v. Novitii annus num. 48. Peyrin. de Prælat. q. 1. §. 4.

3. Annus prædictus includit diem superadditum in anno bisextili; nam anni computandi sunt secundùm Ritum Ecclesiæ. Dies autem 24. & 25. pro una reputantur ab Ecclesia. Mol. tom. 2. disp. 573. Diana p. 3. tract. 2. resol. 57. & par. 5. to. 5. resol. 18.

4. Si nón sit continuatus per annum integrum, sed interpolatum per tempus notabile non sufficit ad professionem. Graff. dec. par. 1. lib. 3. cap. 4. numer. 14. Azor. tom. 1. lib. 12. cap. 2. q. 8.

5. Non discontinuatur si Novitius rationabili de causa cum licentia Prælati, & cum habitu extrà Conventum commoretur per aliquod tempus. Nav. lib. 3. conf. de Regular. conf. 42. Mirand. tom. 1. Manu. qu. 22. art. 5. Hunc tamen egressum etiam cum licentia Prælati si sit aliquorum mensium, non esse tutum in praxi docent plures DD. apud Peyr. de Præl. quæst. 3. cap. 1. §. 4. num. 10. eo quod continuitas anni probationis in Religione est de forma, in his verò, quæ sunt de forma, rigor juris servandus est. Barb. tract. Axiom. axiom. 100. secus si egressus sit per aliquos dies tantum, Peyrin. ibidem.

6. Interrumpitur annus Novitiatus per quancunque habitus dimissionem, factam animo eum amplius non assumendi, licet postea intra eandem dimissionis diem pœniteat. Suar. tom. 3. de Relig. lib. 5. cap. 15. num. 6.

num. 6. Portell. v. Novitius num. 29. fallit tamen si ira commotus habitum dimisit, & brevi placatus, facti pœnituit. Peyrin. loco citat. num. 10.

Appellatio.

SUMMARIUM.

In correctionibus, quoad mores, appellatio executionem non retardat. num. 1.
Ordo appellationis observandus, sub nullitate appellationis. num. 2.
Quod etiam de recursu observandum est. num. 3.
Decretum contra temerè recurrentes. num. 4.
Pœna Rei indebitè recurrentis. num. 5.
Appellationes, sive oppositiones contra electiones Capitulares non fiant nisi in eodem Capitulo, vel infra quindecim dies post Capitulum. num. 6.
Confessis in Criminalibus, denegatur appellatio. num. 7.
Accedens ad Superiorem ob justum gravamen, non est judicandus Apostata. num. 8.

1. IN Correctionibus quoad mores appellatio executionẽ non retardat, ea propter ad ulteriora procedendũ est. Conc. Trid. sess. 22. c. de Refor. Vallisol. 1593.

2. Ubi appellationi locus sit, à Provinciali ad Generalem, à Generali ad Protectorem, à Protectore ad Romanum Pontificem, Supremum in Ecclesia Judicem, appelletur. Gregor. XIII. Quoniam nostro, vel ad Sacram Congr. Episc. & Regul. ex decreto ejusdem de anno 1587. apud Confett. fol. 311.

3. Quod etiam de recursu observandum est, itaut Reis non liceat recursus ad Superiores majores, nisi post sententiam ab inferiore latam, aliter severiori pœna plecten-

plectendi sunt, *prout sequenti decreto Sacræ Congregationis Regularium contra Regulares ad Urbem temerè leviuè ex causa accedentes absque eorum Superiorum licentia sancitum est, videlicet.*

4. Quoniam nonnulli Regulares vagandi studio, sive dum imminentem admissorum criminum pœnam ex suis Cōstitutionibus, aut aliàs debitam sibi metuunt, falsa, & commentitia gravamina causati non ad immediatè sui Ordinis Superiores, scilicet à gravamine Prioris ad Provincialem: à Provinciali ad Generalem: à Generali ad Protectorem: prout cujusque Religionis Constitutionibus disponitur, sed ad hanc Romanam Curiam absque licentia sæpiùs fugiunt, potiùs quàm recurrant, ex quo Ordinum disciplina relaxatur, Prælati contemnuntur, & ipsi in dies audaciores evadunt.

Placuit Sacræ Regularium Congregationi ex Ordine Sanctissimi statuere, ut si quis Regularium imposterum temerè leviuè ex causa hanc Almam Urbem, seù Curiam, absque sui Superioris licentia, & supradicta forma prætermissa, adire præsumpserit, ad suos eosdem Superiores, severiori pœna plectendus, remittatur.

Fr. Michaeal Bonellus Cardinalis Alexandrinus.
Georgius Palearius V. I. D. Secr.

Romæ ex Typographia Rev. Cam. Apost. 1587.

5. Si Reus, non expectata sententia, Superiorem adierit, ad Judicem à quo recesserit, remittatur, ut ejus judicium expectet, & tanquàm Apostata puniatur. Vallisol. 1593.

6. Ad præcavendas turbationes, & litigia, quæ oriri solent in Provinciis occasione oppositionum, quæ à nonnullis intempestivè fiunt contra electiones capitulares, decernitur, quòd hujusmodi oppositiones, sivè

sivè appellationes non fiant, nisi in eodem Capitulo, seù Congregatione, vel ad summum infrà quindecim dies post Capitulum coram legitimo Superiore, quibus elapsis tales oppositiones ampliùs non admittantur; Sed potiùs opponentes tanquàm calumniatores, & pacis turbatores habeantur, non obstantibus quibuscunque &c. Ut circà de elect. in 6. Concertationi, de appellat. in 6. Hostien. in Summ. lib. 2. de appellat. Vallisol. 1661.

7. Appellationis beneficium confessis in criminali denegatur. Pius V. Constitut. 24. Cùm sicut 1566. &c.

8. Non est judicandus Apostata Religiosus accedens ad Superiorem, ob justum gravamen, de quo evidenter constat, quia habet vim appellationis. H. Rodr. Resolut. 10. num. 3. ubi citat plures Doctores, &c.

Aperitio.

SUMMARIUM.

Superiores habeant clavem communem, qua subditorum Cellas aperire, & visitare possint cum duobus Discretis Conventus. num. 1.

1. SErvetur Apostolica Constitutio, qua Ministro Provinciali in sua Provincia, & Guardiano in suo Conventu præcipitur, ut eorum quilibet clavem communem, quæ Magistra vocatur, apud se habeat, & sollicitè custodiat, quæ suorum subditorum Cellas ad libitum, saltem cum duobus Discretis Conventus aperire, ingredi, & visitare possit. Urbanus Oct. Constit. 94. tom. 4. pag. 65. Hoc idem cautum est pro Reformatis in eorum Constitutionibus Generalibus 1642. cap. 6. num. 10.

Apostata.

SUMMARIUM.

Apostatæ ipso iure sunt excommunicati. num. 1.
Apostasiæ essentialis ratio in quo consistat. num. 2.
Apostata quando est de hæresi suspectus. num. 3.
Apostatæ à Superioribus, singulis annis sunt perquirendi, ut ad Religionem revertantur. num. 4.
Apostatæ Ordinis Minorum de Observantia, non sunt retinendi à Guardianis sub pœna privationis Officii. nu. 5.
Pœnæ imposita contra Apostatas ad instantiam personarum extra Ordinem non remittendæ. num. 6.

1. PRæter ea, quæ in Constitutionibus Generalibus Ordinis, optimo jure sancita sunt de Apostatis à Religione, cap. 2. §. 8. distinguendo gradus Apostasiæ, ac declarando illos excommunicatos, cùm ipso jure sint excommunicati, Glos. in cap ut periculosa, ne Clerici, vel Monaci in 6. Innoc. IV. ut Apostatas Bulla 7. in Bullar. Rodr. pag. 151.

2. Sciendum est breviter, quod Apostasiæ essentialis ratio consistit in eo, quod quis recedat à Religione, animo deserendi illam. Valent. 22. disp. 1. qu. 12. punct. 1. & Sanchez lib. 6. in decal. cap. 8. num. 5. ea propter non est propriè Apostata, qui sine licentia Prælati è Conventu egreditur animo revertendi, sed est tantùm fugitivus, vel vagus, Aragon. 22. qu. 12. art. 1. Nihilominus per statuta nostri Ordinis, contra hujusmodi, & nomen, & pœna Apostatarum extenduntur, Triden. sess. 25. de reg. capit. 4. Sanctorus in comment. fol. 237.

3. Apostata perseverans in Apostasia, et si consequenter

quenter in excommunicatione per annum insordescat, est de hæresi suspectus, undè contra illum procedere possunt Inquisitores. Menoch. de præsumpt. lib.6.præsumpt.6.num.24.Graff.decis.lib.3.cap.5.num.83.ubi citat cap.gravem de pœnis. Diana par.4.tract.7.resol.3.

4. Apostatæ sunt singulis annis à Superioribus perquirendi, ut ad Religionem revertantur, quod si nolint amicabiliter redire, tenentur dicti Superiores, sub pœna privationis officii eos cogere. Urban. Oct.Constit. 26. §. 4. quæ est de Regular. Apostatis, & ejectis, pag.41.tom.4.

5. Apostatæ Minorum de Observantia Cismontanæ familiæ, nec recipiantur, nec retineantur in alienis Provinciis, ad quas quomodocunque confugerint, sed ubi primùm fuerint absoluti, juxtà consuetudinem, & Ordinis Constitutiones, ad proprias remittantur, sub pœna privationis Officiorum Provincialis, sivè Guardiani, aut cujuscunque alterius Superioris, ipso facto incurrenda. Urb.Oct. Constit. 49. pag.64.tom.4.

6. Demum circa Apostatas, aliosque delinquentes, observetur omninò Breve fel.record. Pauli Quinti, Admonemur; contra Superiores nostri Ordinis promulgatum, in quo ordinatur, ut ad instantiam personarum quarumcunque extra ordinem constitutarum, nullo modo remittantur pœnæ eis impositæ. Urban. Oct. Constit.49.pag.63.tom.4.&c.

Apostoli.

SUMMARIUM.

Quinam dicantur Apostoli? num.1.
Apostolorum species sunt quinque. num.2.

Petendi sunt intra triginta dies. num.3.

Judex intra dictum terminum tenetur Apostolos concedere. num.4.

Si Prælatus renuat Apostolos concedere, quid agere debeat Appellans. num.5.

1. Apostoli dicuntur litteræ dimissoriæ, quas unus Judex ad alium dimittit, sicut etiam dicimus de Apostolis, quod à Deo, vel de Cœlo missi fuerint, glosſ.petat. in cap.1.de appellat.lib.6. Panorm. in prax.cap.114.

2. Quinque sunt Apostolorum species, scilicet, Dimissorii, Refutatorii, Reverentiales, Conventionales, & Testimoniales. Ghisil. de Jud. Reg. cap. 15. à num. 4. quorum omnium formam vide apud Peyrin. in formul.litt.A.cap.15.&c.

3. Sunt petendi intrà triginta dies, infrà quos si non petantur, videtur appellationi renunciatum, glosſ. petat.in cap.1.de appellat.cit.

4. Tenetur Judex intrà dictum terminum Apostolos cum debita instantia sæpiùs petitos loco, & tempore congruo concedere, alioquin potest appellans suam appellationem prosequi. Clem. quamvis, §.quod si Judex de appellat.

5. Si Prælatus renuat dare Apostolos, debet appellans illos petere coram persona fide digna, quæ tenetur appellanti testimoniales concedere, Peyrin. tom. 1. Relig. qu. 1. cap. 20. & loco citat. num. 4. de Relig. tract. 1. lib. 3. cap. 1. num. 7. reliqua in verb. Appellatio.

Auditor Cameræ.

SUMMARIUM.

In sex casibus potest concedere Monitoria, & Inhibitiones in causis Regularium. num. 1.
Ubi de Regulari disciplina agitur, A. C. non procedit in causis Regularium. num. 2.
Hoc idem dicendum est de Nunciis Apostolicis. num. 3.
Sacra Congregatio declarat A. C. se immiscere non posse in prima instantia in causis Regularium. num. 4.
Nec in gravaminibus Prælatorum, nisi citato prius Procuratore Ordinis. num. 5.
Rationes, quare non expedit, ut Religiosi in suis causis litigent extra Ordinem. num. 6.
Resolutio de Commissionibus Signaturæ Justitiæ. num. 7.

QUæritur, An in causis Regularium concedenda sint monitoria, & inhibitiones à Tribunali Auditoris Cameræ, vel Commissiones à Signatura Justitiæ, & quatenus concedenda, quomodo, & cũ quibus clausulis.

1. Pro cujus faciliori solutione videntur excludendi aliquot casus non dubii, in quibus A.C. potest concedere Monitoria, & inhibitiones in causis, & negotiis Regularium, quibus exceptis, ponetur Resolutio Sacræ Congregationis.

Primus igitur casus non dubius est in Regularibus Monasteriorum, Episcopis subjectorum, prout sunt plures Abbatiæ, & Monasteria in Germania, Belgio, & Polonia in Congregationem non redacta, quæ nulla potiuntur prærogativa exemptionis, sed Episcopis Diœcesanis sunt subjecta, quemadmodum erant Monasteria omnia de jure veteri. cap. Si quis Abbas, & cap. Abbates 18. quæst. 2. cap. qui verè in fin. 26. quæst. 1.

Nam ſi in eorum cauſis ordinariis Epiſcopus pronunciaverit, à tali ſententia poteſt appellari, vel ad Metropolitanum, cap. licèt in corrigendis, de Offic. Ord. vel ad Papam omiſſo medio, & tunc poterit procedere, & inhibitiones concedere A. C. qui eſt Judex ordinarius appellationum, quæ à ſententiis per quoſcunque Ordinarios latis, etiam extra Statum Eccleſiaſticum ad Sedem Apoſtolicam interponuntur, ut in Bulla 28. Pauli V. ad eximiæ fidelitatis §. 16. in Bullario tom. 3. pag. 212.

Secundus caſus nòn dubius eſt, in cauſis ordinariis, & telam judiciariam requirentibus, quæ vertuntur inter diverſas Religiones: nam Sacra Congregatio Epiſcoporum, & Regularium in hujuſmodi cauſis ſe non ingerit, cùm in Bulla Sixti V. ſuper inſtitutione Congregationis Regularium §. 1. ſtatutum ſit per hæc formalia verba. Audiant itidem, ac decidant prædicti Cardinales cauſas, & controverſias inter prædictos Ordines vertentes, ſive in univerſum, ſive ratione particularium locorum, dummodò formam judiciariam non requirant, in Bullario tom. 2. pag. 615. Quare in cauſis prædictis una Religio convenienda erit coram ſuo Conſervatore, ſi illum habeat, alioquin coram loci Ordinario, ad præſcriptum Conſtitutionis Gregorii XV. de exemptorum privilegiis, & Auditor Cameræ erit Judex competens in cauſa appellationis ad Sedem Apoſtolicam interpoſitæ à ſententia per Conſervatorem, vel Ordinarium lata, ut in dicto §. 10. Bullæ Pauli V.

Tertius caſus non dubius eſt, cùm lis, & cauſa vertitur inter Regulares, & ſæculares, ſivè Clericos, ſivè laicos; nam ſi Regulares ſint, conveniendi ſunt coram ſuo Conſervatore, vel Ordinario, ut dictum eſt

in caſu

in casu præcedenti; si verò sint actores, & agant contra laicum, tenentur sequi forum rei, cap. Si Clericus laicum, de foro compet. & tunc extrà Statum Ecclesiasticum à sententia Judicis laici appellatur ad Superiores Judices laicos gradatim, ut in d.l. Imperatores ff. de appellat. non autem ad Curiam, seu ad Auditorem Cameræ: sed in Statu Ecclesiastico potest appellari ad Sedem ex d. Bulla 28. Pauli V. §. 10. Si verò Reus sit Clericus, conveniendus erit coram suo Ordinario in prima instantia, ut in Concilio Trident. sess. 24. cap. 20. & in secunda instantia appellari poterit, omisso medio, ad Papam; & in utroque casu in gradu appellationis ad Sedem interpositæ, Auditor Cameræ est Judex competens ex dicto §. 10.

Quartus casus est, in causis Prælatorum Regularium, qui generalibus Capitulis, aut Episcopis non subsunt, nec suos habent ordinarios Regulares Visitatores, sed sub immediata Sedis Apostolicæ protectione existunt, de quibus in Concil. Trid. c. 8. sess. 25. de Regularibus. Has enim causas in prima instantia cognoscere possunt tam Legati, & Nuncii Apostolici, quàm ipse A.C. tanquam Judex ordinarius exemptorum, ut in dicta Bulla 28. Pauli V. §. 12. Et quamvis in hoc casu facultatem habeat privativè quoad omnes, ut ibi disponitur, tamen in his procedunt etiam Legati, & Nuncii ex speciali facultate, quam habent à Sede Apostolica, ideòque inter eos, & Auditorem Cameræ, cùm jurisdictio sit cumulativa, est locus præventioni, arg. c. Præposuisti, de jur. compet. cum concordan. de quibus ibi in glos. 1. Et in monitoriis apponenda esset clausula, *quatenus lis non pendeat*. Alioquin præsentes literæ minimè suffragentur. Quod si Legati, & Nuncii in causa prævenerint, ab eorum sententiis appella-

bitur ad Sedem Apostolicam, & in secunda instantia Auditor Cameræ erit Judex competens, juxtà suas facultates.

Quintus casus est, cùm agitur de debitis in Curia contractis, aut de Salario, seù contractu in ipsa inito, nam A. C. potest citare, & monere ad satisfaciendum Curiales, Ecclesiasticos sæculares, vel Regulares, etiam ab ipsa Curia absentes, pro quibusvis rebus, & pecuniarum summis ad instantiam quorumvis etiam absentium, ut disertis verbis cavetur in eadem Bulla §. 10.

Sextus casus est, ubi agitur de executione literarum Apostolicarum, vel decretorum, seù declarationum Congregationum, quia A. C. pro hujusmodi executione dat monitoria etiam in causis, & negotiis Regularium, ex eadem Bulla 28. Pauli Quinti §. 14. & expedit, ut hæc facultas ei conservetur, quia favorabilis est Religionibus, quæ hæc hoc præsidio se tuentur adversus eos, qui earum privilegia convellere, aut lædere moliuntur. Hinc tamen in dies oriuntur multa inconvenientia, quia cùm Religiones ferè omnes habeant Constitutiones à Sede Apostolica confirmatas, & innumera quasi privilegia, & monitoria concedantur in genere contra quoscunque, nullaque expressa causa, indè fit, ut nullum sit negotium, in quo prætextu executionis alicujus statuti, vel privilegii, aut declarationis, extorqueri non possit monitorium. Undè multoties contigit, ut in actu celebrationis Capituli, vel electionis etiam in partibus ultramontanis, præsentata fuerint monitoria non sine gravi turbatione, & scandalo. Et sæpè etiam Ordinariis, & Nunciis manus ligatæ fuerunt in causis in eorum Tribunali pendentibus,

&in

& in calculo ferendi ſententias . Quare proviſum eſt expedire , ut de cætero pro executione hujuſmodi non dentur monitoria , r expreſſis perſonis, contra quas , & ex qua cauſa , & cum clauſula , *Quatenùs lis non pendeat*: lite autem pendente , dari quidem poſſint ſine prædicta clauſula, *ſed nonniſi parte citata, & audita*.

His additi fuerunt duo alii caſus, in quibus A. C. procedit in cauſis Regularium, videlicet cùm Rei ſpontè ſe conſtituunt in illius carceribus , & in criminibus atrocibus , in quibus procedere poteſt ex particulari oraculo Sanctiſſimi, eidem notificato per Secretarium Sacræ Congregationis; hic tamen ultimus caſus non eſt ex vi ſuarum facultatum, ſed ex ſpeciali commiſſione.

2. Viceverſa Auditor Cameræ non procedit in cauſis Regularium , nempè ubi de Regulari diſciplina, & morum correctione agitur ; hæc enim ſpectant ad Abbatem , etiamſi Monaſterium eſſet Epiſcopo ſubjectum, cap. corripiantur, 24. q. Unde A. C. in his non poteſt ſe ingerere in prima inſtantia , ſed neque in gradu appellationis , quia in prædictis [niſi adſit exceſſus] non datur appellatio, ut in c. Reprehenſibilis, ubi ſic habetur: Præcipuè verò hoc in Religioſis volumus obſervari , nè Religioſi cum pro aliquo exceſſu fuerint corrigendi , contra Regularem Prælati ſui , & Capituli diſciplinam appellare præſumant, ſed humiliter, ac devotè ſuſcipiant , quod pro ſalute ſua fuerit eiſdem injunctum.

3. Hoc idem dicendum eſt de Nunciis Apoſtolicis , quia non poſſunt ampliùs cognoſcere in prima inſtantia, de cauſis ad forum Eccleſiaſticum pertinentibus. Concil. Trident. ſeſſ. 25. cap. 20. Imò Regulares ad ſe recurrentes remittere debent ſuis Superioribus, ut plu-

ut pluries decisum est à Sacra Congregatione 1602. 1604. Flosculi. v. Nuncius num 8.

Exclusis itaque præfatis casibus, in quibus nulla est dubitatio: propositum dubium restringitur ad causas ordinarias tàm Civiles, quàm Criminales, quæ vertuntur inter Religiosos ejusdem Ordinis, vel inter subditos; vel inter subditum, & Prælatum; vel inter subditos, & Capitulum; vel inter Monasterium, & Monasterium; vel inter Provinciam, & Provinciam, vel alias quomodolibet. Ea propter.

Die 5. Julii 1650.

4. Sacra Congregatio Cardinalium, & Prælatorum super appellationibus, & inhibitionibus Tribunalis Auditoris Cameræ, & aliorum Tribunalium Curiæ Romanæ à san. mem. Urbano Octavo deputata, & à Sanctissimo D. N. Innocentio X. renovata in hanc devenit sententiam, & resolutionem, videlicet.

In causis Regularium ejusdem Religionis, sivè sint inter subditos; sive inter subditum, & Prælatum; sive inter Monasterium, & Monasterium, sive alias quomodolibet, Auditorem Cameræ se immiscere non posse in prima instantia, &c.

Hoc Decretum congruit cùm Bulla Sixti V. Erectionis Sacræ Congregationis Regularium in Bullario tom. 2. pag. 613. ubi in §. 1. sic legitur. Causas verò, quas inter ipsos Religiosos oriri contigerit, juxtà quaruncunque religionum instituta, eorumque dispositionem Superiores illorum definiant, atque terminent.

5. Verùm tamen in eadem Sacra Congregatione habita die 19. Julii 1650. tantummodò fuit provisum, ut in casibus, in quibus Auditor Cameræ potest appellationes recipere à sententiis, & gravaminibus Prælatorum Regularium, inhibitiones minimè decernat, nec Præfe-

ctus Signaturæ Justitiæ det Commissiones, nisi citato priùs Procuratore Ordinis.

6. Et sanè expedire non videtur, ut Religiosi in suis causis litigent extrà Ordinem, quia sic datur eis materia vagandi extrà claustra, & discurrendi per Curias, contra Canones, ut in c.si cupis, & c.Placuit communi.16.q.1.c.Monachi, de stat. Monachor. Clement. ne in agro, §. Quia verò eod.tit. cum multis concordantibus. Tùm quia propter ingentes sumptus, qui fiunt in litibus prosequendis, coguntur pecunias, quandoque etiam illicitis mediis sibi comparare, & proprietatem habere, contra c.ad Monasterium, de stat.Monachor. Tùm quia eorum delicta sic publicantur in sæculo cum ignominia Religionum, & scandalo sæcularium contra cap.in scripturis 96. dist.ubi refertur Constantinum dixisse: Verè si propriis oculis vidissem Sacerdotem Dei, aut aliquem eorum, qui monastico habitu circumamicti sunt, peccantem, chlamydem meam expoliarem, & cooperirem eum, ne ab aliquo videretur. Tùm denique quia ex hoc enervatur monastica disciplina, & Prælatis Regularibus debita subtrahitur obedientia, contra tex. in c. Reprehensibilis, supra eodem.

7. Ex his resultat etiam Resolutio ad secundum dubium de commissionibus Signaturæ Justitiæ, quia videtur non expedire, ut causæ Religionum extrà Ordines committantur. P.Pagnan.in 2. lib. Decretalium tom. 3. de Appell.c.de Priore. num.15.& seq.fol.243.

Augere.

SUMMARIUM.

Familiæ præscriptæ Monasteriorum, etiam prætextu augumenti redditüum, augeri non possunt. num. 1.

Mini-

Ministri Provinciales Minorum de Observantia ex privilegio Pauli Quinti possunt augere, & minuere familias Conventuum. num.2.

1. AUgere non possunt Superiores numerum Regularium, cuique Domui præscriptum etiam prætextu augmenti reddituum sine licentia Sacræ Congregationis, Urban. VIII. Const. 43. quæ est de celebratione Missarum §. 13.to.4.

2. Ministri verò Fratrum Minorum de Observantia una cum Diffinitorio in Capitulis, & Congregationibus, attenta paupertate Conventuum, & locorum, possunt augere, & minuere dictam præfixionem familiæ, juxtà quantitatem eleemosynarum, ex concessione Pauli Quinti facta Ministro Generali Archangelo de Messana die 26. Novembris 1606. & sic deinceps observatum est in familia Cismontana Minorum de Observantia, quæ vivit ex Piorum eleemosynis, absque ulla contradictione Visitationis Apostolicæ, peractæ tempore san. mem. Innocentii Papæ Decimi. In Regesto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium fol.46.

Baldachinum.

SUMMARIUM.

Regulares non possunt impedire Episcopum, ne erigat Baldachinum in Ecclesia illorum. num.1.

Hoc tamen non extenditur ad Vicarios Episcoporum. num.2.

1. DE jure communi Episcopi possunt aliquando erigere Baldachinum in Ecclesiis Regularium, & per Decretum Apostolicum emanatum die 10. Junii

Junii 1603. nihil de novo conceditur Dominis Episcopis, sed solùm declaratur, quod possint censuris compelli Regulares, & alii exempti, nolentes assentiri usui Baldachini, ità notant Pasqualig. in Addit. Laureti de Franchis p.1.num.381. Tambur. de jur. Abbat. to.1. disp. 15.num.5. in regest. Episc. & Reg. fol. 35.

2. Hoc autem non debet extendi ad Vicarios Episcoporum, etiam absente Episcopo, ex declaratione Sacræ Congregationis Rituum di 10. Julii 1621. quæ declaravit non posse invitis Regularibus erigere Baldachinum. Pasqualig. ubi sup. num. 382.

Bannitus.

SUMMARIUM.

Regulares prohibentur receptare, & retinere in Conventibus Bannitos, fallitos, & ære alieno gravatos sub pœna privationis officiorum. num. 1.

Subditi recipientes, triennio voti privationem incurrunt. num. 2.

Limita, nisi confugientes sint Procuratores Conventuum, aut eorum filii: vel nisi confugiant ob rixam, donec se componant, &c. ibidem.

1. Regulares prohibentur receptare, & retinere in Conventibus Bannitos, fallitos, & ære alieno gravatos, sub pœna privationis officiorum, vocisque activæ, & passivæ, *prout in sequenti Epistola, de mandato Pauli Papæ Quinti transmissa ad Nuncium Neapolis. videlicèt.*

Molt' Illustre, &c.

Benche N.S. voglia, che sia osservata l'Immunità Ecclesiastica, e la Costitutione di Gregorio XIV. fel. mem.

mem. ſia eſeguita come ſtà, non li piace però, che le Chieſe, nè gli altri luoghi Sacri ſervano di aſilo, nè di ricettacolo a'triſti, onde mi hà commandato di ſcrivere à V. S. che faccia prohibire, & intimare per parte di Sua Beatitudine, alli Superiori de' Monaſteri de' Regolari di tutti gli Ordini, col mezzo degli Ordinarii, ò come meglio parerà à lei, che per l'avvenire non diano ricetto à ſorte alcuna di Condannati, Banditi, ladri, ò altre genti di mal affare, nè a' falliti, e debitori, ſotto pena della privatione dell'officio, e di voce attiva, e paſſiva, ſe ſi haverà notitia del ricetto, ancorche non ſiano trovati queſti tali nelli Monaſterii, e ſotto altre pene ancor maggiori ad arbitrio della Santità Sua, e vuole in oltre, che ſia avvertito di punir quelli, che haveranno ardire di contravenire à queſt'ordine. Potrà dunque V. S. far publicare nel modo ſudetto la detta prohibitione nelli luoghi, dove ne ſarà maggior biſogno, e di mano in mano per tutto, acciò non ſe ne poſſa pretendere ignoranza, & il Signore la conſoli. Di Roma li 13. Agoſto 1613.

Di V. S.

Come fratello affettionatiſſimo.
Il Cardinal Savelli.

Queſta lettera fù ſcritta d'ordine di Papa Paolo Quinto à Monſign. Nuncio di Napoli. In Lucerna Regularium. v. Receptatio. Lezana v. Bannitus in Regeſto S.C. Epiſcop. & Regularium fol. 55.

2. Si autem ſubditi ſint, qui recipiunt, triennio voti privationem incurrunt, apud Fratres Reformatos, prout in eorum Statutis 1642. cap. 3. num. 22. limita niſi confugientes eſſent Syndici, ſeù Procuratores Conventuum, vel eorum filii, quia iſti maximis gaudent privilegiis, prout v. Syndicus, Clemens VII. Dum conſideramus,

ramus, Bullarium Rom. tom. 1. pag. 492. limita secundò, nisi confugiant per aliquot dies ob metum carcerationis post rixam, donec se componant, vel per aliquod simile, quia in hujusmodi casibus non computantur inter Bannitos, & decoctores, seù fallitos, &c. donec sint declarati per Edictum.

Beatificatio, Imagines, Canonizatio.

SUMMARIUM.

Praxis pro Beatificatione, vel Canonizatione Sanctorum. num. 1.

Circa Imagines, declarat non esse exponendas cum aureola, donec, &c. Nec imprimi gesta miracula, nec apponi tabellas, &c. Apponitur pœna contra transgressores. num. 2.

Circa Formam, & habitum Sacrarum Imaginum prohibentur ne exponantur cum alio habitu, & forma, quam Ecclesia Catholica, ab antiquo tempore consuevit. num. 3.

Nec cum babitu peculiari alicujus Ordinis Regularis, nec Imagines Prophanæ in Ecclesia exponantur, quæ omnia observanda sunt sub pœna excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ. num. 4.

1 PRaxis Sacr. Rituum Congregationis pro Beatificatione, vel Canonizatione Sanctorum talis est.

De hoc tractari non potest, nisi post 40. annos à morte Servi Dei, & tunc nonnisi ex speciali concessione Summi Pontificis.

Inhibet formari processus, formatosque aperiri, nisi à specialibus delegatis. Interim tantum conceditur, quod Ordinarius instruere possit Processus in genere ad examinandum, an concedi possit instructio Processus in specie, ne occasione dilationis pereant probationes.

Prohi-

Prohibetur omnibus, ne informationes super Sanctitate alicujus defuncti capere præsumant.

Is verò, cui miraculum aliquod narrabitur sub sigillo secreti recipiat, & secretò ad Episcopum loci transmittat.

Concessi Processus in specie, transmittendi sunt ad Sedem Apostolicam in Sacra Rituum Congregatione examinandi, quoad ipsorum validitatem tantùm.

Deinde absque Processu ad ulteriora sigillandi sigillo ejusdem Sacræ Congregationis, & asservandi usque ad præfinitum tempus examinata prius vitæ Sanctitate. Declarat tempus ad Canonizationem necessarium esse centum annorum. Peyrin.tom. 2. fol. 447. Pasqualig.ad Lauret. de Franch. num. 1195. Nicola V. Canonizare in regesto Sacræ Congregat. Rit.fol.75.

CIRCA IMAGINES.

2 URbanus Papa Octavus in Constit. 132. Cœlestis Hierusalem Cives, quæ habetur in Appendice Bullarii Romani tom. 4. fol. 38. Declarat, & confirmat Decreta edita circa Processus pro Beatificatione, & Canonizatione Sanctorum conficiendos, videlicet.

Quod imaginibus defunctorum, qui in bona Sanctitatis fama decesserunt non possunt apponi Aureolæ, nec in Oratoriis, aut locis publicis exponi, donec Beati declarentur à Sede Apostolica, & si quæ appositæ sunt omninò amoveantur.

Nec imprimi gesta, miracula, & revelationes eorundem sine recognitione, & approbatione Ordinarii, nec etiam apponi Tabellæ ad eorum sepulchra, ac lampades accendi.

Exci-

Excipiuntur ii, quos à longissimo tempore Apostolica Sedes, vel Ordinarii tolerarunt.

Tabellæ tamen recipi possunt, ac in locum extra Ecclesiam custodiendæ sunt. Pœna contra transgressores, si Regulares fuerint est privationis suorum officiorum, ac vocis activæ, & passivæ, necnon suspensionis à Divinis in Bullar. Romano tom.4.pag.54.

3. Circa formam, & habitum Sacrarum Imaginum adest Constitutio præfati Urbani Papæ Octavi in append. Bullarii Romani pag.22. *Sacrosancta*, &c. in qua prohibet, quod Imagines D.N. JESU Christi, Deiparæ Virginis Mariæ, ac Angelorum, Apostolorum, Evangelistarum, aliorumque Sanctorum, & Sanctarum quoruncunque sculpere, aut pingere, vel sculpi, aut pingi facere, aut ante hac sculptas, aut pictas, & alias quomodolibet effictas tenere, seu publico aspectui exponere, aut vestire cum alio habitu, & forma, quàm Ecclesia Catholica ab antiquo tempore consuevit.

4. Nec etiam cum habitu peculiari alicujus Ordinis Regularis. Ac ut Imagines aliter pictæ, ab Ecclesiis amoveantur, nec exponantur in eisdem, ac earum Frontispiciis, & Atriis imagines prophanæ, vel alia indecentiam, & inhonestatem præseferentia. Quæ omnia observanda sunt sub pœnis excommunicationis, privationis officii, ac votis activæ, & passivæ.

Beati.

SUMMARIUM.

*Beatorum Imagines, Tabellæ, &c. in Ecclesiis non exponantur inconsulta Sede Apostolica. num.*1.

Obtenta facultate exponendi, non super Altari, sed tantùm in pariete collocentur. num.2.

Eorundem obtenta Altarium erectione, non tamen potest de illis celebrari officium, & Missa, absque expressa facultate. num.3.

Cultus concessus pro uno loco, non extendatur ad alium, inconsulto Pontifice. num.4.

Ubi permissum fuit Beatos prædictos ab omnibus coli, non tamen publica officii recitatio est concessa, sed tantùm privata. num.5.

Missæ indultæ certis Presbyteris Regularibus, vel Sæcularibus alicujus loci à confluentibus Sacerdotibus, minimè celebrentur. num.6.

Dies festi Beatorum non celebrentur, absque indulto Apostolico. num.7.

Non apponantur in Kalendario, nisi illius tantum loci, in quo Officium, & Missa de eisdem celebratur. num.8.

Particularia suffragia eorundem, in Ecclesiasticis precibus non recitentur. num.9.

Nec invocentur in publicis precibus præter indultas à Sede Apostolica. num.10.

Nec in Processionibus, eorundem Reliquiæ circumferantur. num.11.

Sac.Congreg. non intendit præjudicare cultui Beatorum ab immemorabili tolerato. num.12.

Beati in Patronos non eligantur, nec eorum Natalitia cum Octavis celebrentur. num.13.

Sanctissimus D.N. præfata Decreta approbavit, ac Typis imprimi, & publicari mandavit. num.14.

Ad eorundem observantiam compellantur ab Ordinariis, tàm Regulares, quàm illi, qui nulli subduntur Episcopo. num.15.

Decre-

Decretum super cultu Beatis adhuc non Canonizatis præstando.

AD aures Eminentissimorum Patrum Congregationis Sac. Rituum plures devenerunt, qui patrantur Indultorum excessus in materia præstationis cultus Beatis, adhùc non canonizatis, quamobrem eos eliminare, ac ne in futurum inducantur providere studentes, ad infrascripta devenerunt Decreta, &

1. Quod eorundem Beatorum Imagines, etiam non principaliter, & uti supplices appositæ, Simulacra, Picturæ, Tabellæ, aut Scripturæ eorum præclara gesta repræsentantes, aut referentes, in Ecclesiis, Sacrariis, & Oratoriis quibuscunque, & præsertim in quibus Missæ sacrificium, vel alia Divina Officia peraguntur, inconsulta Sede Apostolica, nullo pacto exponantur.

2. Quòd ubi indultum fuerit per Sedem Apost. Imagines, Simulacra, pictasque Tabellas in Ecclesiis poni, & coli posse, in pariete tantùm, non autem super Altari, collocandi facultas tributa censeatur.

3. Quòd si concessa fuerit per eandem Sedem Apostolicam Altarium erectio, non tamen ob id Missam, & Officium de prædictis Beatis celebrandi, vel recitandi facultas tradita præsumatur; etenim specifica, & expressa concessio super his præcedere debet.

4. Ubi in uno loco cultus fuerit concessus, non extendatur, inconsulto Pontifice, ad alium locum, quamvis alia concurrente auctoritate.

5. In locis, ubi Beatos prædictos ab omnibus coli permissum fuit, non indè publica Officii recitatio permissa censeatur, sed tantummodò privata; nec satisfactoria præcepto recitationis, nisi quoad illos, qui-

bus Sedes Apoſtolica de hoc indulſerit.

6. Miſſæ pariter, quæ fuerint indultæ certis perſonis, nempè Presbyteris Regularibus, vel Sæcularibus alicujus loci, vel Monaſterii, ſeù Presbyteris alicujus Eccleſiæ ſervitio præcipuè addictis, à confluentibus Sacerdotibus, quavis dignitate (etiam Cardinalatus) inſignitis, minimè celebrentur.

7. Dies feſti in Beatorum eorundem memoriam non celebrentur, niſi ſpeciali indulto Apoſtolico proviſum fuerit.

8. Eorundem nomina in Kalendariis non apponantur, niſi illius tantùm loci, earumque perſonarum, in quo, & à quibus cultus cum Officio, & Miſſa celebretur.

9. In quibuſvis Eccleſiaſticis precibus, etiam in Oratoriis privatis recitandis, particularia eorundem ſuffragia non apponantur, vel recitentur.

10. Publicis in precibus, præter indultas, & à Sede Apoſtolica approbatas, iidem Beati non invocentur.

11. Eorundemque Reliquiæ in Proceſſionibus minimè circumferantur.

12. Sacra eadem Congregatio præſentibus declarare, & juſſione removere non intendit cultum Beatis per communem Eccleſiæ conſenſum; vel per immemorabilem temporis curſum, aut per Patrum, Virorumque Sanctorum ſcripta, vel temporis centum annorum metam excedentis ſcientiam, ac tolerantiam Sedis Apoſt. aut Ordinariorum hactenus præſtitum; ac certis modo, & forma ab eo tempore eis exhibitum. Verùm ſi à centum annis citrà, cultus hujuſmodi aliqua ex parte conſtiterit auctus, & extenſus, eo caſu Sac. eadem Congregatio eundem in pri-

priſtinum reduci jubet, prout quemvis cultum, extra caſus prædictos, ad expreſſa tantùm verbaliter in Apoſtolicis indultis omninò revocari mandat ſub pœnis, &c.

14. Firmis quoque remanentibus Decretis, nempè nè Beati in Patronos eligantur, ne eorum Natalitia cum Octavis celebrentur, & aliis quibuſcunque à Sac. Congregat. hactenùs emanatis, quæ præſenti Decreto renovantur.

14. His autem Sanctiſſimo relatis, & in Congregatione Sac. Rituum ordinaria habita coram Sanctitate Sua per Eminentiſs. & Reverendiſs. D. Cardinalem Sacchettum accuratè perlectis, maturèque diſcuſſis, Sanctitas Sua ea approbavit, & pro omnimoda eorum obſervatione, mandavit Typis imprimi, ad Valvas affigi, & publicari, ut elapſo termino ſex menſium à die publicationis eorundem, omnes, & ſingulos afficiant, & arctent, ac ſi omnibus, & ſingulis eadem exhibita, & perſonaliter præſentata, intimata, ſeù notificata fuiſſent.

15. Indulſitque locorum Ordinariis, ut auctoritate Sedis Apoſtolicæ poſſint, imò debeant, Sæculares, & Regulares quoſcunque, quantumvis exemptos, etiam Societatis Jeſu, S. Antonii Viennen̄, & S. Joannis Hieroſolymitani, ac reliquos omnes, ſpeciali expreſſione indigentes, etiam ſub cenſuris compellere. Cunque aliqui nulli ſubdantur Epiſcopo, qui eos, ſi exceſſerint, coercere valeant, eo caſu à Sedis Apoſtolicæ Nunciis, ſi aderint, ſin minus ab Aſchiepiſcopis, in eorum Provinciis, vel ab Epiſcopis Romano tantum Pontifici ſubjectis, intrà, vel propè quorum Diœceſis limites, eorum Eccleſiæ, vel Monaſteria ſita fuerint, tanquam à Sede Apoſtolica

Delegatis, ad hujusmodi Decretorum observationem prædicti omninò cogantur. Die 27. Septemb. 1659.

Julius Episcopus Sabineñ Card. Sachettus.

F. M. Phœbeus Sac. Rit. Congreg. Secret.

Fuit impressum Romæ, In Regesto hujus Congregationis fol. 148.

Declaratio præfati Decreti super cultu Beatis adhùc non Canonizatis præstando.

ALlatis ad Sac. Rit. Congregationem dubiis circa observationem, & intelligentiam Decreti super cultu Beatis adhùc non canonizatis præstando, editi die 27. Septembris 1659. & publicati 3. Februarii præsentis anni 1660.

Primo. An ubi indultum fuerit, ut Missa de aliquo Beato celebretur, liceat ejus Imaginem, & Simulachrum super Altari exponere, necnon votivas Tabellas ibidem appendere?

Secundò. An §. Dies Festi in Beatorum honorem non celebrentur, extendatur ad Festa devotionis?

Tertiò. An indulta recitandi Officium cum octava, vel sine octava, & celebrandi Missam de Beatis, fuerint revocata per dictum Decretum Sacræ Congregationis?

Quartò. An in Ecclesiis, in quibus Officium, & Missa de Beatis recitari, ac respectivè celebrari possunt, liceat eòrum Reliquias exponere?

Quintò. An Episcopi Regulares, qui ex indulto Sedis Apostolicæ gaudent privilegiis suæ Religionis, de quibus sunt capaces pro eorum conditione, possint de Beatis suæ Religionis recitare Officium, & in propriis Cathedralibus Missam celebrare, & Altare Beatis prædictis erigere?

Sacra

Sacra Rituum Congregatio respondit.

Ad Primum, affirmativè.
Ad Secundum, negativè.
Ad Tertium, paritèr negativè.
Ad Quartum, affirmativè.
Ad Quintum, negativè. Die 17. *Aprilis* 1660. *Julius Episc. Sabinen. Card. Sacchettus. Loco † Sigilli. F.M. Phœb Sac. Rit. Congreg. Sec. &c. Gratis etiam quoad scripturam. Romæ ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ* 1660.

Benedictio.

SUMMARIUM.

Prælati Fratrum Minorum quænam benedicere possunt. n. 1.
Benedicere nequeunt paramenta Ecclesiarum non sibi subditarum. num 2.
Circa benedictionem Ovorum, & purificationem Mulierum Sac. Congreg. declaravit id facere posse. num. 3.
Formula Benedictionis Vestium personarum sæcularium, quas Prælati benedicere possunt. num. 4.
Benedictio Cinguli pro Cordigeris. num. 5.
Benedictio Coronæ, aut Rosarii. num. 6.
Benedictio Olivarum in die S. Petri Martyris contra tempestates. num. 7.

1. PRælati Fratrum Minorum Observantiæ possunt benedicere omnia, & singula ejusdem Ordinis, & Observantiæ: Ecclesias, Cœmeteria, Capitula, & Oratoria, ubicunque existentia, & alia quæcunque ad Divinum cultum, & usum Fratrum necessaria

(præter Calices, Patenas, & Campanas) pro eorundem Fratrum usu tantum. Leo X. Religionis suadet honestas, &c. apud confect.fol.116.

2. Benedicere nequeunt Paramenta Ecclesiarum non sibi subditarum Abbates, Prælati, & Superiores Regularium, ex declaratione Sac. Congregationis Rituum die 24. Augusti 1609. apud Gavant. in Decretis, quæ ad Missam pertinent num.13. Lezan. v. Benedictio num. 8. eapropter cautè legendi sunt, qui extendunt hanc facultatem ad Paramenta aliarum Ecclesiarum.

3. Circa Benedictionem ovorum, & Purificationem Mulierum, declaravit Sacra Congregatio Concilii 2. Julii 1621. in responsione super 14. dubia posita in controversia ab Archiepiscopo Bonon. contra Regulares, posse id facere, prout jam usus obtinuit. Peyrin. tom.2.fol.211. Pasqualig. in Addit. ad quæst. 93. Laureti de Franc. par.2.fol.521. In Regesto Concil. Trident. fol.155.

4. Possunt etiam *benedicere vestès personarum sæcularium*, & quia frequenter accidit casus, operæ pretium duxi, ponere in hoc Theatro Benedictionem desumptam à Compendio Cæremoniarum Francisci Mariæ de Capellis fol.275. quæ vulgò dicitur S. Ubaldi.

Adjutorium, &c.

Domine exaudi, &c.

EXorcizo vos creaturas diversas indumentorum per eum, qui vos paravit ad ornamentum generis humani, ut sitis indumenta bene † dicta, pu † ra, & mun † da ab omni virtute Diaboli, & Ministrorum ejus, & ab omnibus facturis, & maleficiis cujuscunque generis sint, ut vires Diaboli retinere non possitis, sed sitis in nomine Divi Ubaldi indumenta pu † ra, bene-

bene † dicta, & sancti † ficata: quæsumus Domine, ut hæc indumenta in tuo nomine purificare bene † dicere, & sanctificare digneris, nam ego Sacerdos tuus hæc indumenta in tuo nomine, & Divi Ubaldi bene † dico, puri † fico, & san † ctifico: Concede Domine, ut qui ea portaverit, & induerit, cœlestis gratiæ, & benedictionis plenitudinem valeat accipere, ut ab omnibus dæmonibus, & facturis sit liber, & defensus. In nomine Patris, & Filii, &c. Aspergantur aqua benedicta.

Benedictio Cinguli pro Cordigeris.

Adiutorium, &c.
Domine exaudi, &c.
Dominus vobiscum, &c.

Oremus.

5. DEus, qui ut servum tuum redimeres, filium tuum per manus impiorum ligari voluisti, bene † dic quæsumus Cingulum istud, & præsta, ut famulus tuus, vel famula tua, qui eo velut ligamine pœnitentiali sui corporis cingetur, vinculorum ejusdem Domini Nostri Jesu Christi perpetuò memor existat, & in ordine quem assumit perenniter perseveret, tuisque cum affectu semper obsequiis se alligatum esse cognoscat. Per Christum, &c.

Aspergatur aqua benedicta. Deindè: Præcingat te Dominus cingulo puritatis, & extinguat in lumbis tuis humorem libidinis, ut maneat in te virtus continentiæ, & castitatis. Per Christum, &c. Amen.

Benedictio Coronæ, & Rosarii.

Adiutorium, &c.
Domine exaudi, &c.
Dominus vobiscum, &c.

Oremus.

6. OMnipotens, & misericors Deus, qui propter nimiam charitatē tuam, qua dilexisti nos, Filium tuum Dominum nostrum Jesum Christum pro redemptione nostra de Cœlis in terram descendere, & de Beatissimæ Virginis Mariæ utero, Angelo nunciante carnem suscipere voluisti, ut nos eriperes de potestate diaboli, obsecramus immensam clementiam tuam, ut hæc Corona in honorem, & laudem ejusdem Genitricis Filii tui ab Ecclesia tua fideli dicata bene † dicas, & sancti † fices: eique tantam infunde virtutem Spiritus Sancti, ut quicunque eam portaverit, vel dixerit, aut in domo reverenter tenuerit, ab omni hoste, & facturis semper, & ubique in hoc sæculo liberetur, & in exitu suo à Beatissima Virgine tibi pleno bonis operibus præsentari mereatur. Per eundem Christum, &c.

Aspergatur aqua benedicta.

Benedictio Olivarum Sancti Petri Martyris contra Tempestates.

Adiutorium nostrum, &c.
Domine exaudi, &c.
Dominus vobiscum, &c.

Oremus.

7. DOmine Jesu Christe Fili Dei vivi bene† dic Olivas istas supplicationibus nostris, & in-

& infunde eis quæsumus Domine per virtutem Sanctæ † Crucis, & per intercessionem S. Petri Martyris tui, cœlestem benedictionem, quam ad repellendas tenebras humani generis tribuisti: talem benedictionem signaculo Sanctæ † Crucis accipiant, & in quibuscunque locis positæ fuerint, discedant principes tenebrarum, & contremiscant pavidi cum omnibus ministris suis de habitationibus illis, nec præsumant amplius inquietare, aut molestare servientibus tibi Omnipotenti Deo. Qui vivis, & regnas in fæcula fæculorum. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

Beneficium.

SUMMARIUM.

Novitius Beneficiatus bimestre ante professionem de licentia Ordinarii renunciare debet. num. 1.

Si non renunciaverit, post professionem vacant quæcunque beneficia. num. 2.

1. NOvitius Beneficiatus de licentia Episcopi, sive ejus Vicarii, quæ non requiritur in scriptis, intra duos menses proximos ante professionem, quando scilicet Novitius est jam receptus à fratribus, & accinctus ad illam emittendam debet renunciare, & non aliàs intelligatur effectum suum sortiri, nisi sequuta professione, Conc. Trident. sess. 25. de Regul. cap. 16. Hieronym. Rodriq. resol. 15. num. 19. Pasqualig. in addit. Laureti de Franch. par. 2. quæst. 41. fol. 494.

2. Post Professionem in Religione approbata (etsi Novitius non renunciaverit) vacant quæcunque beneficia ante habitum, c. Beneficium de Regul. in 6. Sanch. lib. 6. in Decal. cap. 29. num. 2. & quidem sive bene-

beneficia sint majora , sive minora cum indistinctè loquatur. Text. in d. cap. benef. ubi Barbos. num. 2.

Bibliotheca.

SUMMARIUM.

In virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub pœna excommunicationis prohibetur amotio librorum furto, & ad malum finem, ex Bibliothecis Fratrum minorum de Observantia, & Reformatorum. num. 1.

1. PRohibetur amotio librorum furto, & ad malum finem ex Bibliothecis Fratrum Minorum de Observantia Sancti Francisci in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda, ac Pontifici reservata, nisi satisfacto omni damno, universis, & singulis personis Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Regularibus, uniuscujusque status, ordinis, & conditionis existant, etiamsi Pontificali dignitate præfulgeant. Pius V. Cum sicut 1598. apud Rodriq. in Bullar. fol. 427. in Bullario Franciscano fol. 105. Sixtus V. Cum sicut accepimus 1587. ut in Bullario Romano tom. 2. pag. 596 vel 452. Innocentius X. Conservationis 51. pro Bibliothecis Fratrum Minorum Strictioris Observantiæ Provinciæ Romanæ, prout in Archivio S. Francisci Transtyberim.

Bona Spiritualia.

SUMMARIUM.

Generalis, & Provincialis Ordinis Minorũ possũt applicare aliis extra Religionẽ bona spiritualia suorũ subditorũ. n. 1.
Formula literarum hujusmodi communicationis. num. 2.

1. Pos-

1. POſſunt Prælati Religionum applicare aliis extra Religionem bona ſpiritualia ſuorum ſubditorum, & illis tribuere literas, ſeù patentes talis communicationis, ex Privilegio Urbani V. quo conceſſit Generali, & Provincialibus Ordinis Minorum, ut poſſint Benefactoribus Ordinis communicare ſuffragia, indulgentias, orationes, & bona ſpiritualia, Monument. Ordinis ſecundæ impreſſionis fol. 261. Caſarub. in compend. Privileg. Mendic. v. Indulgentiæ conceſſæ exhibentibus num. 6. Lezan. v. Bona Regularium num. 2.

2. Circa patentes literas hujuſmodi communicationis bonorum ſpiritualium, quas Provinciales concedere ſolent, non inutile duxi pro eorum ſolatio, ponere ſequens exemplar, videlicet.

Quamvis ex charitatis debito omnibus teneamur, illis tamen longè ampliùs noſcimur obligati, quorum beneficia certis modis experimur. Cum igitur ſincerum devotionis affectum crebris beneficiis comprobatum, quem erga Beatiſſimum Patrem N. Franciſcum, ejuſque Ordinem, & Fratres noſtros Reformatos præcipuè geris, ſicuti ex pia, fidelique plurimorum Fratrum noſtrorum relatione cognovimus, ob arctiſſimam, voluntariamque quam profitemur paupertatem, nulla temporalium bonorum mercede compenſare valeamus, ſpiritualibus tamen muneribus, pro modo gratiæ Dei, quo poterimus affectu proſequimur. Ideò dominationem tuam, necnon, & totam familiam tuam in Confraternitatem noſtram recipientes in vita pariter, & in mortem, juxtà Indulta à Summis Pontificibus Superioribus noſtri Ordinis gratioſè, benigneque conceſſa, plenam vobis participationem omnium bonorum ſpiritualium, Miſſarum videlicet,

cet, orationum, suffragiorum, Divinorum officiorum, Jejuniorum, vigiliarum, abstinentiarum, peregrinationum, pœnitentiarum, mortificationum, disciplinarum, prædicationum, lectionum, meditationum, observantiarum, laborum, & devotionum, ac omnium aliorum bonorum, quæ nedum in hac Provincia Strictioris Observantiæ, verùm etiam in omnibus supradictis ab omnibus, & ab unoquoque nostrum peraguntur, & fiunt, & quæ Divina Clementia acceptare dignabitur, toto cordis affectu impartimur, ut multiplici suffragiorum adjuti præsidio, & in præsenti Divinarum gratiarum incrementa, & in futuro æternæ gloriæ præmium possidere mereamini; In quorum omnium fidem has nostras fieri jussimus, & manu propria, ac majori Officii nostro sigillo munitas dedimus. Valete. Datum, &c.

Bona Temporalia.

SUMMARIUM.

Fratres Minores de Observantia bona immobilia possidere nequeunt. num. 1.

Nec consuetudine induci potest, ut ea in communi licitè possideant. num. 2.

Possunt recipi, sub ratione eleemosynæ, cum protestatione non habendi jus super illa. num. 3.

Ponitur exemplar protestationis. num. 4.

Corroboratur præfata doctrina per Decretũ Reverẽdæ Fabricæ super legatis relictis Fratribus Min. de Observ. n. 5.

Ponitur aliud Decretum de non componendis legatis Fratribus Minoribus relictis. num. 6.

Bona immobilia Monasterio incapaci retinendi ea, quomodo alienari possunt. num. 7.

Bona

1. BOna immobilia possidere licitum est Monasteriis, & domibus, tam virorum, quàm mulierum, & mendicantium, exceptis Domibus Fratrum Sancti Francisci de Observantia, & Capuccinorum. Trident. sess. 25. de Regularibus, & Monialibus cap. 3.

2. An autem consuetudine induci possit, ut dicti Minores possideant licitè bona immobilia in communi, negativè tenet Sanchez tom. 2. moral. lib. 7. cap. 25. num. 16. Fulgos. cons. 105. Cephal. cons. 97. numer. 4. quod magis confirmatur ex crebris declarationibus Capitulorum Generalium ejusdem Ordinis Minorum de Observantia, & præcipuè de anno 1651. in quo Capitulum generale Romanum protestatum est se velle observare Regulam Sancti Francisci ad literam sine ulla dispensatione, juxtà declarationes Apostolicas, quæ puritatem nostræ Regulæ delararunt.

3. Hinc est, quod si offerantur bona mobilia, vel immobilia præfatis Fratribus Regularis Observantiæ Sancti Francisci, ut ipsi dicant certa Officia, & Missas, Superior Conventus debet facere protestationem ei, qui Testatoris voluntatem adimplere tenetur, quod ad illas eleemosynas nullum jus habent Fratres ex vi legati, sed tantùm recipient sub ratione eleemosynæ. Urban. Oct. constit. 49. tom. 4. pag. 67. Bull. Rom.

4. *Exemplar autem hujusmodi protestationis hoc erit.*

Nos Frater N. Guardianus Conventus N. & Discreti ejusdem, dicimus, ad nostram notitiam pervenisse, quod N. certam eleemosynam huic Conventui distribuendam perpetuò gratis, vel forsan pro aliquibus Missis, & Officiis celebrandis legasse: cumque legata hujusmodi, nisi per simplicem eleemosynam ex nostra Regula nobis acceptare non liceat, per præsentes pro-

testamur

teſtamur in Domino, quod legatum prædictum tanquam incapaces ex vi legati recipere nolumus, nec intendimus: ſi tamen Hæres, aut Executor teſtamentarius dictam quantitatem per viam ſimplicis eleemoſynæ, omni obligatione, dominio, & proprietate penitùs ceſſantibus, nobis liberè conferre voluerit, illam ſimpliciter accipiemus, & piæ Teſtatoris voluntati, quantum in nobis fuerit, plenè, & fideliter ſatisfaciemus. Quæ proteſtatio ſcripta à Guardiano, & Diſcretis dabitur Executori Teſtamenti, & in libro Conventus ad futuram rei memoriam adnotabitur, & hac ratione tantùm, ſecundùm doctrinam S. Bonaventuræ in duabus Congregationibus generalibus receptam, & in Romana Rota examinatam, bona temporalia, ſeù legata recipere permiſſum eſt. Congr. gener. Rom. 1603. 1615. & 1628.

5. Magis, ac magis corroboratur præfata doctrina per *Decretum Congregationis Rever. Fabricæ Principis Apoſtolorum de Urbe ſuper legatis relictis Fratribus Minoribus de Obſervantia S. Franciſci*, *videlicet*.

Cùm ſæpiùs fuerit habitus recurſus ad Sacram Congregationem Vener. Fabricæ Sancti Petri ſuper annuis legatis factis, ſeù faciendis ad favorem Fratrum S. Franciſci Minorum de Obſervantia cum onere Miſſarum, ſeù Officiorum, ſive gratis, ſive alio modo.

Prætendente Ven. Fabrica S. Petri ad illam ſpectare propter dictorum Fratrum incapacitatem hujuſmodi legatorum.

Dictis autem Fratribus allegantibus poſſe annua legata hujuſmodi recipere, tuta conſcientia, quatenus hæres ex ſua libera voluntate voluerit illa dare in eleemoſynam, & committere Fratribus dictas Miſſas, & Officia juxtà ſententiam Sancti Bonaventuræ, & De-

creta

creta Sacræ Congregationis à Sanctissimo Domino Nostro Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci Cismontanæ Familiæ Consultationibus præposita sub die 4. Julii 1628. publicata.

Eadem Sacra Congregatio pro opportuna præmissorum provisione, facta prius relatione Sanctissimo D. N. Urbano Papæ Octavo, ac de illius expresso ordine, & mandato decrevit in futurum super hujusmodi legatis observari, ut infrà.

Quod hujusmodi legata per debitores, vel hæredes non extinguantur, vel reducantur per compositionem cum Ministris Fabricæ faciendam, vel alio quovis modo; sed illorum capitale, sive sors principalis, vel proprietas absque alia diminutione conserventur semper, & perpetuò ad effectum, ut in usus Romano Pontifici pro tempore existenti benè visos applicari. Ita tamen, & quamdiù applicationem specialem auctoritate Apostolica fieri non contigerit, hæredes, vel debitores possint liberè, si velint dictis Fratribus dare dicta annua legata per eosdem Fratres recipienda in eleemosynam, non autem per eos exigenda.

Et quod quævis extinctio, reductio, seù diminutio capitalis, seù proprietas aliter absque Romani Pontificis speciali permissione facta, eo ipso nulla sit, nec debitoribus, aut aliis quibuscunque suffragetur.

Quodque Commissarii, aliique ministri Ven. Fabricæ super hujusmodi capitale, seù proprietate supradicta se de cætero non intromittant, nec dicti hæredes, seù debitores, aliquo modo molestent, nisi ad effectum reinvestiendi in casu reinvestimenti, seù providendi, ut conserventur, ut suprà, aut aliàs in applicationis executionem, auctoritate Apostolica facta, vel facienda.

Et quod nolentibus dictis hæredibus, vel debitoribus dare supradictis fratribus dictas eleemosynas, seù annuas præstationes, sivè legata, ut suprà solvere, vel alias, seù illa non solventibus, tunc in eo casu lapsis duobus annis à die obitus Testatorum si fuerit maturatum legatum, vel à die maturatæ illius solutionis, eadem Fabrica, vel illius Commissarii, & ministri, id totum, quod solutum non fuit pro præterito, pro rata tamen, in qua fuerit, ut supra elapsum biennium, vel ultra possit, & valeat annuas præstationes hujusmodi exigere, exigique facere ad sui beneplacitum, juxta suas facultates, & privilegia, salvo semper capitali, seù proprietate, ut supra, ad effectum, quod hæredes, vel debitores, dummodò de eis per Romanum Pontificem, pro tempore existentem, aliter non fuerit dispositum, nec prædicta legata in alios usus, ejus auctoritate applicata fuerint, vel applicari contigerit, possint, si velint, etiam quomodocunque futuris temporibus, & sic deinceps in perpetuum dare dictis fratribus dicta annua legata in eleemosynam, ut supra; nec fabrica eosdem hæredes, vel debitores molestare possit, & valeat totiès, & quotiès casus contigerit, nisi pro præterito, & tunc in aliis terminis tantùm, post quorum maturationem fuerit elapsum biennium, vel ultrà, ut supra, salva semper erectione beneficiorum, & applicatione legatorum, seù quoruncunque bonorum, & reddituum, ac jurium eisdem beneficiis, seù aliis usibus piis Apostolica auctoritate facta, vel in posterum quandocunque, & quomodocunque facienda, & executione litterarum Apostolicarum desuper expeditarum, seù expediendarum, itaut præfata decreta ad illas nequaquam se extendant, sed illæ semper firmæ, & illesæ remaneant, & suos plenarios, & integros

gros effectus sortiri debeant, ita quod neque fabrica, neque hæredes, vel debitores præfati ullo modo illas impedire, retractare, vel convertere valeant, & salvis semper Sedis Apostolicæ auctoritate, ac facultatibus competentibus dictæ Sac. Congregationi Ven. Fabricæ.

Prohibuit tamen eadem Sac. Congregatio Fratribus supradictis, sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda, ne audeant, seù præsumant, nec quilibet eorum audeat, seù præsumat per se, vel per alios Syndicos, Ministros, seù Procuratores tàm sæculares, quàm Regulares dictas annuas præstationes, seù legata, nec judicialiter, tam coram quocunque Judice Ecclesiastico, quàm sæculari, Ordinario, vel Delegato, nec aliàs nisi juxtà formam dicti Decreti Congregationis Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci Cismontanæ familiæ à Sanctissimo D. N. deputatæ ab hæredibus, seu quibusvis aliis eorum debitoribus petere, minùsve dictis hæredibus, seù debitoribus facere aliquas receputas pro dictis annuis præstationibus, nisi pro rata, & pecunia, seù eleemosynis supradictis cum effecta, ac verè, & realiter eisdem Fratribus data, vel soluta, seù datis, vel solutis, nec sub alia data, nisi sub ea, qua verè fuerit iisdem Procuratoribus, aut aliis pro eis facta realis satisfactio, & insuper nec Provisos Apostolicos pro tempore de beneficiis, quibus legata supradicta fuerint applicata, vel eorum Procuratores, & Ministros super erectione dictorum legatorum directè, vel indirectè impedire, vel molestare quovis quæsito colore, vel prætextu audeant, vel præsumant. Datum Romæ ex Collegio ejusdem Sac. Congregationis die 14. Februarii 1633.

Dominicus Card. Gimnasius.

Loco ✝ Sigilli. C. de Ghettis OEcon.

Gratis.

6. *Decretum Sacræ Congregationis Generalis Rev. Fabricæ S. Petri de Urbe super annuis legatis relictis Fratribus Minoribus de Observantia S. Francisci non componendis.*

Sacra Congregatio Generalis Rev. Fabricæ Sancti Petri de Urbe ad consulendum non minùs indemnitati Fratrum Ordinis Minorum de Observantia S Francisci, quàm providendum malitiæ hæredum, & aliorum quomodolibet obligatorum, qui differunt ultra biennium illis solvere annua legata pia cum oneribus missarum, seu officiorum, vel etiam gratis dictis Fratribus, seù eorum Ecclesiis relicta, ac etiam in futurum relinquenda, sub spe postea super illis pro majori summa se componen. cum commissariis, & aliis Rev. Fabricæ Ministris, & Officialibus.

Prohibuit, & expresè mandavit quibuscunque Commissariis, Oeconomis, Secretariis, & aliis quibuscunque Officialibus, & Ministris Rev. Fabricæ, præsentibus, & futuris, & tàm Urbis, & Status Ecclesiastici, quàm Regni Neapolis, & aliorum quoruncunque locorum sub pœnis arbitrio ejusdem Sac. Congregationis, ne de cætero cum hæredibus, vel aliis, vel quomodolibet obligatis ad solutionem dictorum Legatorum, ad aliquam compositionem, remissionem, vel transactionem deveniant, sed ab illis omnes annatas supra biennium decursas, & non solutas integraliter exigant, & exigere faciant in beneficium dictæ Rev. Fabricæ sine relaxatione alicujus minimæ portionis, sive quantitatis, servato in reliquis tenore Decreti in hac materia ab eadem Sac. Congregatione editi sub die 14. Febr. 1633.

Et compositiones, seu remissiones quascunque in contrarium, quomodolibet faciendas, eo ipso nullas, & irri-

& irritas esse decrevit, & declaravit, mandans ita componentes ad residui sic sibi remissi, seù condonati, solutionem adstringi, & cogi posse, perindè ac si compositio, seù relaxatio per eos obtenta non esset.

Et ne ab aliquo hujus Decreti ignorantia prætendi, & allegari possit, decrevit illud in lucem edi, publicari, & pro negotiis Status Ecclesiastici affixum in Urbe in januis Sacros. Basilicæ Vaticanæ, in acie Campi Floræ, aliisque locis consuetis, & pro negotiis Regni Neapolis in januis Ecclesiæ Archiepiscopalis Neap. nec non solita Residentia Tribunalis ipsius Rev. Fabricæ perindè affigere, ac si omnibus interesse habentibus personaliter intimatum esset. Datum Romæ in Collegio ejusdem Sacræ Congregationis die 15. Decembris 1646.

7. Bona immobilia relicta, vel donata Monasterio incapaci retinendi etiam in communi, possunt alienari sine assensu Apostolico, & pretium eorum converti in necessitatem, & utilitatem Monasterii, quia hæc bona non suntMonasterio incorporata ob incapacitatem ejusdem, ut in Clem. Exivi de verb. signific. hinc est, quod Fratres Minores Regularis Observantiæ, Capuccini, & Theatini possunt sibi relicta alienare sine licentia Papæ, ex declaratione Sacræ Congregationis Concilii Tridentini, quam refert Donat. part. 2. qq. regul. tract. 14. quæst. 63. fol. 355. & habetur etiam in libello articulato Bullæ, & Decreta recent. fol. 100. & 125.

8. Bona Ecclesiarum non possunt dici bona Clericorum, vel Monachorum, qui solùm sunt usuarii, sed verè, & propriè dicuntur patrimonialia Domini Nostri Jesu Christi. Etenim quæ Ecclesiæ offeruntur, intuitu Dei offeruntur, qui omnia dedit ejus filio, nem-

pè Christo Domino, ut docuit Innoc. in cap. Cum ex parte de elect. in 6. & in Levitici cap. 25. habentur hæc verba: Terra quoque non vendetur in perpetuum, quia mea est, & vos advenæ, & Coloni mei estis, hinc est, quod bona Ecclesiæ non possint alienari sine consensu Romani Pontificis, Donat. par. 2. qq. regul. tract. 14. q. 2. num. 1. fol. 320.

9. Bonorum mobilium, & immobilium, quibus utuntur Fratres Minores S. Francisci qualia sunt ædificia, seù Domus Ecclesiæ cum hortis, ornamenta, calices, & alia vasa, cultui, & servitio Altaris dicata, Romanus Pontifex est Dominus etiam temporalis, ad cujus potestatem recepta sunt per Alexandrum VI. confirmantem literas Prædecessorum suorum, Casarub. in comp. privil. Mend. v. bona §. 9. fol. 99.

10. Bona Ecclesiasticarum personarum sunt exempta à Gabellis ex decreto Sacræ Congregationis Controversiarum Jurisdictionalium de exemptione bonorum die 21. Aprilis 1640. prout in sequenti.

Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium, Controversiis Jurisdictionalibus præpositorum, aliàs censuit, bona per Ecclesiasticos possessa gaudere exemptionibus à quibuscunque impositionibus, & oneribus, quæ non sint copulativè, certa, realia, & invariabilia, juxtà decisionem in Brundusina Gabellæ, coram bo. me. Penia, & concordari, nec non ab impositionibus Cameralibus, etiam comprehensivis Ecclesiasticorum, quando Ecclesiastici libertatem eam non solvendi præscripserint. Juxtà Decretum anno 1600. tempore san. mem. Clementis Octavi editum. Datum die 21. Aprilis 1640.

Jo: Baptista Pamphilius.

F. Paulutius Sac. Congr. Secret.

In

In regesto Concil. Trid. fol. 128. Pasq. in addit. Laur. de Franc. par. 2. quæst. 48. num. 2.

Brevia Pœnitentiariæ.

SUMMARIUM.

Confessarii Regulares, quomodo accipere, aperire, & exequi Brevia Sacræ Pœnitentiariæ possint.

1. CONfessarii Regulares, qui communicant in Privilegiis cum Jesuitis, si sint approbati ab Ordinario, licèt non graduati, de licentia suorum Generalium, vel Provincialium, si id illis à Generalibus concessum fuit, possunt accipere, aperire, & exequi Brevia Sacræ Pœnitentiariæ, quæ communiter Magistris Sacræ Theologiæ, vel in Jure Canonico Doctoribus destinantur.

Ratio est, quia Gregorius XIII. id solùm concessit Generali Societatis Jesu, ut ipse aliis committat, & ita debet fieri in aliis Ordinibus, aliàs nihil fiat, Portell. in dub. Regul. verb. Confessor aperiens fol. mihi 80. num. 15. ubi ponit formulas Brevium, seù literarum, juxtà diversitatem dispensationum, quæ emanari solent à Sacra Pœnitentiaria, Lezan. tom. 1. cap. 19. nu. 38. qui tamen observat non esse tutum potiri hac facultate etiam per viam communicationis illas Religiones, quarum Religiosi gradus Doctoratus admittunt, qui etiam tom. 4. verb. Literæ Apostolicæ num. 9. dat exemplaria literarum, seu Brevium Sacræ Pœnitentiariæ.

Bulla.

SUMMARIUM.

Explicatur differentia, quæ est inter Bullam, Breve, Rescriptum, simplex Signatura, & Vivæ vocis Oraculum. num. 1.

Quæcunque decreta à Papa emanata, eadem vi pollent ac Canones in Jure inserti. num. 2.

1. DIversis, variisque literis, & modis extra Concilia, & Jus commune, suam voluntatem, suaque præcepta Christianis populis Romanus Pontifex explicat: vel enim oretenùs aliquid decernit, aut præcipit, & hoc vocatur Vivæ vocis oraculum; vel privata Signatura, subscribendo alicui scripturæ per se, aut per suum Delegatum, sive sigillo, & hoc Signatura simplex appellatur; vel per literas publicas Secretarii sui syngrapho subscriptas, & Anulo Piscatoris munitas, & vocatur Breve; & si sit responsum Pontificis vocatur etiam Rescriptum; vel per Literas sub plumbo expeditas, & tunc hæ Literæ Bullæ nuncupantur.

2. Hinc est, quod quæcunquè Decreta à Papa emanata, sive Brevia, rescripta, vivæ vocis oracula, Signaturæ, & alia hujusmodi quocunque nomine nuncupentur, extra Concilia, & Jus commune vagantia eadem vi pollent, ac Canones in dictis Conciliis, & jure insertis. Brun. tract. 1. Privil. Regul. proposit. 2. Executor Bullarum, ac Literarum Apostolicarum est Auditor Cameræ pro tempore, ex Constitutionibus Pii IV. Ad eximiæ 33. Pauli V. Eximiæ, Constitut. 28. Nicolius v. Auditor num. 5.

Bulla Cruciatæ.

SUMMARIUM.

Minoritæ cum facultate Prælatorum possunt accipere Bullam Cruciatæ. num. 1.

Non tamen possunt uti privilegio edendi lacticinia in Quadragesima. num. 2.

1. MInoritæ cum facultate suorum Prælatorum possunt accipere Bullam Cruciatæ, & uti privilegiis ipsius. Sorb. in add. ad comp. privil. mend. v. Cruciata fol. mihi 177.

2. Non tamen possunt uti privilegio edendi ova, & lacticinia, ad libitum, in Quadragesima. Enriq. lib. 7. cap. 12. num. 10. nec eligendi Confessarium, qui eos absolvat ab omnibus reservatis, ex prohibitione Clementis Octavi Rom. Pontificis 1599. apud Bullar. Rodr. fol. 528. ac etiam Urbani Octavi in Specul. 1630. apud Peyrin. to. 2. fol. 387. in Bull. Rom. tom. 4. pag. 112.

Bulla Cœnæ.

SUMMARIUM.

Absolventes ab excommunicationibus in Bulla Cœnæ contentis in articulo mortis, quatuor conditiones observari debent. num. 1. & 2.

Ita sunt reservatæ, ut nunquam comprehendantur in aliquo Privilegio, nisi de ipsis fiat expressa mentio. nu. 3.

An Prælati Regulares absolvere possint suos subdito-sà casibus Bullæ Cœnæ. num. 4.

1. Ne

1. NEmo extra mortis articulum, præter Romanum Pontificem, vel ejus Legatum, poteſt abſolvere ab excommunicationibus contentis in Bulla Cœnæ, nec etiam in articulo mortis, niſi cautione præſtita, de ſtando Eccleſiæ mandatis, & de ſatisfaciendo pignoratitia, vel ſi hæc non poſſit, fidejuſſoria, quod ſi hæc non poſſit, ſaltem juratoria.

2. Probatur auctoritate ipſius Bullæ Alexandri VII. ex qua deſumpta ſunt ſupradicta verba, & ſi fortè aliqui contra tenorem Bullæ, abſolutionis beneficium alicui impendere de facto præſumpſerint, excommunicationis ſententia innodantur, & graviùs contra eos ſpiritualiter, & temporaliter procedetur.

3. Abſolutiones earum excommuunicationum ita ſunt Sedi Apoſtolicæ reſervatæ, ut nunquam comprehendantur in aliquo quovis privilegio conceſſo à Sede Apoſtol. alicui Religioni, vel Jubileo, vel alteri quo facultas conceditur abſolvendi à caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, niſi de caſibus Bullæ Cœnæ fiat expreſſa mentio. Graſs.lib.4.cap. 18.num.1.

4. An Regulares poſſint abſolvere ſuos ſubditos à caſibus Bullæ Cœnæ Domini, non obſtante nova reſervatione ipſorum, quæ quotannis fit in publicatione dictæ Bullæ, alii affirmant, alii negant, quos vide ſi placet reſolut. 72. tract. 2. de dub. Reg. apud Dian. qui in controverſia tàm gravi judicis officium agere non vult, eapropter ſtandum eſt ſtylo Curiæ Romanæ, & non plus ſapere, quam oportet. Brunduſ. in Summa cenſur. v. Bulla Cœnæ num. 8. Bordon. reſol. 3. q. 2. pag. 20. contr. 27. quæres 5.6. Nald. v. Caſus reſervati.

Cadavera.

SUMMARIUM.

Quo tempore ſepeliri, & deferri poſſunt Cadavera ad Eccleſiam. num. 1.
Alicubi depoſita, quomodo transferri poſſunt ad proprium ſepulchrum. num. 2.
Quomodo exhumari poſſunt pro capiendis indiciis. num. 3.
Vide exequia, Sepultura.

1. PRo beneplacito ſuorum cadavera defunctorum deferri poſſunt ad Eccleſiam, non tamen ſepeliri, niſi poſt competens temporis ſpatium, Sacra Congregatio in una Aliſſen. die 20. Februarii 1601. ut in Regeſto ejuſdem fol. 81. num. 15.

2. Alicubi depoſita ad tempus transferri poſſunt ad proprium Sepulchrum, abſque alia licentia; ſecus ſi tradita fuerint perpetuæ ſepulturæ, Sac. Congr. in unà Lagonen. 16. Octobr. 1602. in regeſto ejuſdem fol. 119. & in Rituali Romano.

3. Exhumari non debent pro capienda informatione abſque licentia Sac. Congreg. in una Jeſi 17. Decemb. 1602. in regeſt. fol. 152. in altera Sutri prima Junii 1604. in regeſt. fol. 62. quia laici in cauſis criminalibus à foro Eccleſiaſtico non ſumunt indicia. Sac. Congr. Epiſcoporum in una Callien. 22. Novemb. 1609. Synod. Caput aq. ſeſſ. 3. c. 10. num. 5. Si tamen recognitio ſit facienda extra Eccleſiam, poteſt Ordinarius talem licentiam concedere, Sac. Congreg. Immunitatis, in una Nullius 2. Maii 1629.

Calix.

SUMMARIUM.

Calix Ecclesiæ quomodo vendi potest. num.1.
Vasa benedicta sacrificio missæ servientia non possunt alienari sine licentia Papæ. num.2.
An calix consecratus, iterùm inauratus egeat nova Consecratione. num.3.
An Calix tornatilis amittat consecrationem, quando separatur à pede. num.4.

1. CAlix Ecclesiæ vendi potest, ut pretiosior ematur. Quarant. v. alienatio num. 12. Donat. in prax.Regul.par.2. tract.14.quæst.9.num.8.

2. Calices cum Patenis, Lampades, Candelabra argentea, Ampullæ, vasaque benedicta, cum aspersorio, & consimilia Sacrificio missæ servientia non possunt alienari sine licentia Papæ, & eò fortius si sint aurea. Ricc.1.par.prax.decis.61.num.2.Donat. in prax. Regul. par.2.tr.14.quæst.51.num.2.

3. Calix consecratus, iterùm inauratus, an egeat nova consecratione utraque probabilis: affirmativa communior, & probabilior. Dian.2. tract.15. resolut. 3.Nicol.v.Calix.

4. Calix tornatilis non amittit consecrationem, quando separatur à pede, ità enim habet usus in eo fundatus, quod facile potest conjungi cum illo. Suarez tom. 3. in 3. par. D. Thomæ disp.81. sect.7. secus dicendum de Calice non tornatili si separetur à pede propter oppositam rationem. Lezan.v.Calix num.6.

Cam-

Campana.

SUMMARIUM.

*Campanarum usus ponitur in distichо. num.*1.
*Quare Campana non est pulsanda ad convocandum populum, quando quis est justitiandus. num.*2.
*Sabbato Sancto, Campanæ non pulsantur ante Cathedralem. num.*3.
*Campana debet benedici, & consecrari ab Episcopo, ex necessitate præcepti. num.*4.

1. CAmpanarum usus ponitur in disticho gloss. extr. qui cunctis de off. Custod.

Laudo Deum verum, plebem voco, congrego Clerum,
Defunctos ploro, pestem fugo, festa decoro.

2. Non licet regulariter pulsare campanam benedictam, ut convocetur Populus ad arma, vel in signum, quod aliquis sit justitiandus, quia res sacræ non debent applicari ad usus prophanos, præsertim illos, à quibus per se exequendis abhorret Ecclesia: hujusmodi sunt causæ sanguinis. Pontif. Rom.

3. Sabbato Sancto, Campanæ non pulsantur ante Cathedralem, & in Diœcesi ante Parochialem ex Leone Decimo in Concil. Lateranen. sess. 11 Sacra Rituum Congreg. 9. Feb. 1608. fallit quoad Campanas Minores, quæ sunt intra Ecclesiam, quæ ante Campanam Cathedralis pulsari possunt, quæ verò sunt in Campanili spectent signum Cathedralis. Piscar. in prax. Cærem. lib. 3. sess. 8. cap. 4. num. 6.

4. Esse de necessitate præcepti, quod campana sit benedicta, seù consecrata ab Episcopo patet ex Pontificali Rubr. de benedict. camp. signum inquit, vel campana

pana debet benedici antequàm ponatur in campanili hoc ordine. In primis debet campana ipſa ità ſuſpendi, & ſituari, ut commodè poſſit intus, & extra tangi, tractari, & circumiri, &c. ac verbum debet importat neceſſitatem, l. prima §.1. ff. quod quiſque Juris Rota apud Farin.part.1.tit.1.deciſ.79.

Canonica Portio.

SUMMARIUM.

Quid ſit Canonica portio, & quare dicatur Canonica. num.1.

Quibus debetur Canonica portio. num.2.

An Monaſteria, & loca exempta ſolvere teneantur hanc portionem. num.3.

Quid de privilegiis Regularium circa hanc portionem. nu.4.

Sententia contra Parochum S. Angeli, in foro Piſcium Urbis. num.5.

1. CAnonica portio eſt certa bonorum pars debita Epiſcopis, ſeù Eccleſiis Parochialibus à quibuſcunque de rebus illis provenientibus. Et dicitur Canonica, quia eſt à Sacris Canonibus inſtituta. Sylveſt.in ſum.v.Canonica portio. num.1. Miranda in Man.Præl. tom.2.quæſt.4.art.1.

2. Canonica portio duplex eſt, alia Parochialis, Epiſcopalis altera. Parochialis eſt, quæ debetur Eccleſiæ Parochiali; ſeù Rectori illius de funeralibùs, & legatis relictis Eccleſiæ apud quam Parochianus eligit ſepulturam. Epiſcopalis verò, quæ debetur Epiſcopo ab omnibus Eccleſiis ſuæ Diœceſis de legatis, aut relictis eiſdem., & hæc ratione oneris, quod in adminiſtratione Epiſcopatus ſuſtinet, ad inſtar legitimæ, quæ debetur

Patri,

Patri, vel Patrono ex bonis filiis. Item in recognitionem superioritatis, & ob communicationem, quæ est inter Episcopum, & Ecclesias sibi subjectas, præsertim ob curam, & pabulum spirituale, quod illis præbet, Barbos. de officio, & potest. Episc. allegat. 86. num. 1. Tamburin. de jur. Abbat. tom. 1. disput. 15. quæst. 16. num. 1.

3. Monasteria autem, seu Ecclesiæ Regularium, & alia loca exempta non debent solvere istam Canonicam portionem; Ratio est, quia cum ea sint immediatè Sedi Apostolicæ subjecta, nullam in eis superioritatem habent Episcopi, nec in illis procedunt rationes supra assignatæ, propter quas ea debetur illis ab Ecclesiis sibi subjectis. Ità communiter Doctores relati à Lezana in sum. qq. Reg. tom. 2. v. Canonica portio num. 6.

4. Ex privilegiis etiam Regularium habetur non deberi hanc Canonicam portionem, saltem de legatis ad certos usus eorum. Id constat ex privilegiis Summorum Pontificum, quæ refert Casarub. verb. Canonica portio num. 1. 2 3. & Lezan. ubi supra num. 7.

5. His non obstantibus Rev. Parochus Sancti Angeli in foro Piscium de Urbe prætendebat Canonicam portionem quatuor millium scutorum relictorum pro reparatione Ecclesiæ Sancti Francisci Transtiberim: quare auditis pluries partibus in contradictorio, tandem pronunciatum fuit in favorem Ecclesiæ præfatæ, prout sequitur.

Romana Canonica Portio.

Copia Sententiæ Illustrissimi Domini Baranzoni in Causa legatorum Quartæ funeralis, & exequiarum factarum per Acta D. Bernardini de Sanctis Notarii Eminen-

nentissimi Vicarii, de mense Decembris 1664.

Christi nomine invocato, pro tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes; per hanc nostram diffinitivam sententiam, quam de Juris peritorum consilio in his scriptis ferimus in Causa; & Causis coram Nobis in decisis penden. in prima instantia inter R. D. Joannem Bernardinum Durantem, Parochum, seù Curatum Venerab. Ecclesiæ Sancti Angeli in foro Piscium Actore ex una, & RR. Guardianum, & Fratres S. Francisci ad Ripam reos conventos partibus ex altera, de & super prætensa solutione quartæ legati scutorum quatuor millium, seù alterius majoris summæ, ac exequiarum factarum elapso die tumulationis relictarum per q. Nicolaum Renzium ad favorem Venerab. Ecclesiæ dd. S. Francisci, Guardiani, & Fratrum, ad effectum reparandi d. Ecclesiam, & augumentandi Professorium Conventus d. Ecclesiæ, rebusque aliis & illarum occasione, de quibus latiùs in actis Causæ, ad quæ habeatur relatio; Dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, concludimus, & difinitivè sententiamus, prævia tamen repetitione à quorundam prætenso præjudiciali decreto, nullum jus, nullamque actionem competere, neque competisse dicto D. Joan. Bernardino Parocho, seù Curato Veñ. Ecclesiæ S. Angeli in foro Piscium, prout Nos nullum jus, nullamque actionem competisse, neque competere illi posse declaramus, mandamus, & volumus, & molestias, molestationes, turbationes, vexationes, combinatas, seù combinañ, latas, seù fereñ, esse temerarias, friolas, injustas, & de facto illatas, & nulla subsistenti ratione munitas, prout Nos fore, & esse temerarias, friolas, injustas, & de facto illatas, & nulla subsi-

ſubſiſtenti ratione munitas, prout Nos fore, & eſſe temerarias, friolas, injuſtas, & de facto illatas eſſe volumus, & mandamus, & pro temerariis, friolis, injuſtis, & de facto illatis, & nulla ſubſiſtenti ratione munitis, volumus, mandamus, & arbitramur, & dd. RR. Guardianum, Fratres, & Ven. Eccleſiam S. Franciſci ab illis abſolveñ fore, & eſſe, prout Nos abſolvimus, & abſolutos eſſe volumus, & mandamus, & dictis moleſtiis, moleſtationibus, & vexationibus imponendum fore, & eſſe perpetuum ſilentium, prout Nos imponimus, & impoſitum eſſe volumus, & mandamus, & victum victoribus in expenſis condemnañ fore, & eſſe, prout Nos condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de jure reſervamus, & ità dicimus, pronunciamus, decernimus, & definitivè ſententiamus. Et iſto, & omni meliori modo, &c. Aſſervatur hæc ſententia in Archiv. Provinciali Sancti Franciſci Tranſtyberim.

Cappella.

Vide v. Alienare.

Capitulum.

SUMMARIUM.

In Capitulis Generalibus adeſt poteſtas faciendi Statuta pro conſervatione Regulæ. num. 1.

Quibus parere debent etiam ipſi Generales. num. 2.

In Capitulo Generali debent admoneri ſubditi de obſervantia literarum Apoſtolicarum. num. 3.

Debent eligi ſex Patres pro ejiciendis incorrigibilibus. num. 4.

Provinciæ debent subministrare sumptus pro itinere Ministrorum, ac Diffinitorum Generalium. num.5.
Capitulum Provinciale debet instituere ad minus tres Examinatores pro examine promovendorum. num.6.
Capitulum Provinciale quomodò anticipari, vel prorogari potest. num.7.
Demortuo Provinciali, liberum erit Generali convocare vocales ad Capitulum. num.8.
Decedente Custode paulò antè Capitulum, alter eligendus est. num.9.
Capitulum Provinciale, sine licentia Generalis celebrari non potest. num.10.

1. IN Capitulis Generalibus adest omnimoda potestas faciendi statuta in spiritualibus, & temporalibus pro conservatione regulæ. Innoc. VII. Martin.V. Eugen. IV. & Leo X. apud Rodriq. tom. 1. quæst. 41. art. 2. quæ quidem Statuta illicò omnes obligant, & censetur confirmata à Sede Apostolica. Jul. II. apud Rodriq. ibid.

2. Statutis factis in Capitulis Generalibus parere debent etiam ipsi Generales, cum sint subditi Capituli Generalis, Suarez to.2.cap.12.nu.6.

3. In quocunque generali Capitulo debent admoneri subditi de injuncta nobis observantia, & executionis litterarum Apostolicarum, Constitutionum, & Decretorum ad S. Officium Inquisitionis pertinentium. Urbanus Octavus 24. Aprilis 1633.

4. Spectat ad Capitulum generale eligere sex Patres ex gravioribus Religionis, de quorum consilio, & assensu ejiciantur incorrigibiles è Religione. Urbanus Oct. in Decret. de Apost. & ej. ctis.

5. Sumptus pro itinere Ministrorum, Custodum,

ac Diffinitorum Generalium ad Capitulum generale accedentium, Provinciæ Regularis Obſervantiæ ſubminiſtrare debent in Conſtit. Ordinis c. 5.§. 8. pag. 147, num.1.

6. Capitulum Provinciale debet in qualibet Provincia conſtituere ad minus tres Patres graves, & peritos, quorum officium ſit examinare Prædicatores, Lectores, Confeſſores, ac etiam promovendos ad quoſcunque Ordines priuſquàm à Prælatis approbentur ad præfata munera obeunda. Clem. VIII. in decretis pro reform. Regularium num.88.

7. Capitulum Generale determinat, quòd mortuo Miniſtro Provinciali, pro Superiorum Generalium arbitrio, Provinciale Capitulum anticipari poterit, dummodo finitum ſit biennium, ab ipſius celebratione numerandum, vel propagari, dummodo tempus à lege præſcriptum non excedatur.

8. Si in primo anno moriatur Miniſter Provincialis, liberum erit Superiori Generali convocare Vocales ad Capitulum pro electione novi Miniſtri Provincialis, tantum, vel cum Diffinitorio Vicarium Provincialem eligere. Superior Generalis, juſta de cauſa, anticipare poterit Capitulum Provinciale per ſex menſes, etiam vivente Miniſtro. Quod bifariam fieri poteſt, Primo, anticipando primam, & ſecundam Congregationem, necnon Capitulum per bimeſtre. Secundum abſolutè, prout ſonat ſtatutum juſta de cauſa.

9 Si paulò ante Capitulum Provinciale moriatur Miniſter, vel Cuſtos, decernitur, quod ante ipſius celebrationem, eligi debeat Vicarius Provincialis vel Cuſtos, Rom.1664.

10. Provinciale Capitulum celebrari non poſſe ſi-

ne expressa licentia Generalis, seù Commissarii Generalis; certum est, quam præsumere non potest Commissarius Visitator ex generali commissione, nisi concedatur expresè, juxtà repetitam regulam. In concessione generali, non veniunt specialia, de reg. juris in 6. Et specialissimum est celebrare Capitulum, quod non solet ordinariè in literis commissionalibus Visitationis apponi. Quare quando in statuto dicitur: Possit ejus nomine, & authoritate celebrare Capitulum; intelligi debet de authoritate expressa, & explicata: sæpiùs enim accidit, ut unus visitet Provinciam, & alius præses Capituli destinetur. Nec in isto articulo Generalis habet restrictionem; licet de honestate, & aliquando ex justitia (si contraria non urgeant) non debeat Visitatori talis authoritas denegari, quod malè sonat in ordine, ità Sanctorus in Comment. stat. pag. mihi 537.

Cantus figuratus.

SUMMARIUM.

In Ecclesiis Fratrum Minorum Regularis Observantiæ est probibitus. num.1.

In Ecclesiis Monialium est etiam probibitus, prout sequenti Decreto. num.2.

1 IN Ecclesiis Fratrum Minor. Observantiæ Regularis est prohibitus per Statuta Ordinis Cantus fractus, seù figuratus, quibus tantum permittitur organum, & quod vocant Regalam, in Divinis Officiis, & Missis canendis statut. O. d. cap. 2. pag. 68. numer.12. Sanctor. in comment. Stat. cap. 3. fol. 313. multò magis est prohibitus Reformatis, qui nec orga-

organo uti possunt. Roform. 1642. cap. 3. numer. 1. exceptis quibusdam Ecclesiis à Fratribus de Observantia receptis, in quibus organum modulatur sumptibus Confraternitatis ejusdem Ecclesiæ.

2. In Ecclesiis Monialium est etiam prohibitus Cantus figuratus, seù fractus, & tantum illis permittitur organum ex Decreto Visitationis Apostolicæ; Nihilominus, quia in Regali Monasterio Sanctæ Claræ Neapolis, & in altero Magdalenæ quandoque in receptione, & Professione Puellarum, aut in aliqua festivitate in publica Ecclesia fiebant representationes in cantu fracto, in modum tragediarum, musicis instrumentis, ideò Sacra Congregatio Episc. & Regular. die 30. Junii 1627. mandavit Guardiano S. Claræ pro tempore, ne amplius permittat tales excessus, prout in sequenti.

Neapoli Guardiano di S. Chiara.

La Sacra Congregatione non hà mai approvato, che nelle Chiese delle Monache si faccia Musica in canto figurato, nè che vi siano strumenti musici, eccetto l'Organo nella Chiesa esteriore, & essendosi inteso, che in cotesto Monastero di S. Chiara, e della Maddalena vi sia molte volte contravenuto al Decreto generale per ciò publicato, per commissione della medema Sacra Congregatione, & anco agli ordini speciali, che dalla medema, e dalli Visitatori Apostolici si sono dati per cotesto Monastero, mi hanno ordinato questi miei Signori di scrivere à voi che vi guardiate molto bene di tolerar più simili mancamenti, prohibendo alle Monache sotto gravi pene, che nè per sè stesse, nè per altri facciano dette musiche in qualsivoglia occasione, etiam di Monacar Zitelle, e d'al-

ſtre funtioni, tanto dunque oſſervarà, &c. Die 30. Junii 1627.

Caputium.

SUMMARIUM.

Tertiariis, & Eremitis nullo modo poteſt concedi Caputium ſub pœna carceris. num. 1.

1. CAputium Religionis Fratrum Minorum Regularis Obſervantiæ non poteſt concedi à Prælatis Ordinis, nec ab Ordinariis ubivis terrarum degentibus, imò nec etiam à Nunciis Apoſtolicis, Tertiariis, & Eremitis, ex prohibitione Urbani Octavi; Cum ſicut, &c. 1638. ſub pœna carceris illud deferentibus, &c. prout in Regeſt. Bullarum Archivii Provincialis S. Franciſci Tranſtyberim, &c.

Caſus Reſervati.

SUMMARIUM.

In Italia Confeſſarii Regulares virtute privilegiorum à quibus caſibus non poſſunt abſolvere. num. 1.
Hoc jam pluries declaratum eſt. num. 2.
Peccata quare non intelliguntur reſervata, niſi completa. num. 3.
Urgente neceſſitate celebrandi, pœnitens tenetur confiteri reſervata, & non reſervata cum onere procurandi abſolutionem à reſervatis. num. 4.
Pœnitentiarius Delegatus non debet abſolvere à caſu reſervato publico, & quare. num. 5.
In articulo mortis quilibet ſimplex Sacerdos poteſt à reſervatis abſolvere. num. 6.

Con-

Confratres, virtute privilegiorum, non possunt absolvi à reservatis. num.7.

1. CIrca Casuum reservationem cum sint stricti Juris, non possunt Confessarii Regulares in Italia, & Insulis adjacentibus in vim privilegiorum, indultorum, aut facultatum absolvere, Primò à casibus in Bulla Cœnæ contentis. Secundò violationis immunitatis Ecclesiasticæ. Tertiò violationis clausuræ Monialium ad malum finem. Quartò provocantium, & pugnantium in duello. Quintò injicientium violentas manus in Clericos. Sextò Simoniæ realis scienter contractæ., & confidentiæ beneficialis. Septimò omnes casus, quos Ordinarii locorum sibi reservarunt, vel in posterum reservabunt, sub pœna contrafacientibus, tàm Regularibus, quàm sæcularibus excommunicationis, privationis officiorum, dignitatum, aut beneficiorum, inhabilitatis inde ad quæcunque officia, prælaturas, beneficia in posterum obtinenda, ipso facto, absque ulla alia declaratione incurrenda, super quibus à nemine, nisi à Romano Pontifice habilitatio, dispensatio, aut absolutio possit impartiri, prout in Regesto Sac. Congreg. Episc.& Regul.fol.19.

2. Hoc jam plnries declaratum est à Sac. Congregatione, & primo de mandato Clem. Octavi anno 1601.9.Januarii, & anno 1602.29. Novembris, prout in Decret.Reg.fol.10 & 19 Secundò Pauli Quinti confirmantis, & innovantis præcedentia Decreta anno 1607. 7. Januarii Reg. fol. 77. Tertiò Urbani Octavi 1628.17. Novembris Reg. fol.124. Demum Innocentii Decimi 1647.10. Decembris Reg. fol. 170. Advertendum tamen est cum Peyrino tom.2.pag.317.nu.38. in fi-

ne, quod præfata prohibitio absolvendi sit in ordine ad sæculares, non in ordine ad Regulares. Veruntamen censeo semper standum esse stylo Curiæ.

3. Peccata non intelliguntur reservata, nisi completa, & consummata fuerint, non verò quando solum sunt attentata, nisi id in reservatione expresſè dicatur. Ubi enim pœna à jure imponitur pro delicto, nunquam est locus pœnæ, nisi delicto consummato. Abb. in c. Cum in cunctis §. Clerici num. 2. Graff. 1. par. dec. lib. 1. c. 13. nu. 7. & final. de cas. res. cap. 5. num. 4.

4. Si Prælatus, cujus casus reservatus est, longè distat, & urget necessitas communicandi, vel celebrandi, tenetur pœnitens confiteri peccata tàm reservata, quàm non reservata, in quo casu absolvitur à non reservatis directè, & à reservatis indirectè cum onere tamen procurandi absolutionem à reservatis à Superiore. Portell. num. 22. Lezan. num. 24. Hoc ipsum dicitur de excommunicatione.

5. Qui publicè casum reservatum incurrit, non potest ab habente per delegationem casus reservatos, absolvi, sed superiore: Per publicitatem enim fiscus in illum jus acquisivit. Peyr. de Prælat. q. 3. cap. 2. §. 1. num. 35. & long. par. 1. sect. 2. artic. 4.

6. In articulo mortis quilibet simplex Sacerdos potest à reservatis absolvere. Sylv. v. Absolutio 1. nu. 10. Covar. in cap. Alma mater p. 1. §. 11. num. 8. Reliqua in v. Absolutio.

Vescovo di Reggio, Illustrissimo, e Molto Rev. Monsig. come Fratello.

1. HAvendo la Sacra Congregatione havuta notitia, che i Fratelli d'alcune Compagnie di cote-

cotesta Città, e Diocesi, aggregate all'Ordine della Santiss. Trinità del Riscatto, siano in certa loro insussistente opinione di potere, in virtù de' privilegii dell' istesso Ordine, farsi assolvere cinque volte l'anno da i peccati riservati alla Santa Sede, & all'Ordinario, e di eleggersi per tal'effetto un Confessore ad arbitrio loro, non ostante i Decreti Apostolici della san. mem. di Clemente Ottavo, e d'altri Sommi Pontefici, e quello, che da questa Sacra Congregatione è stato altre volte in tal proposito significato ad altri Ordinarii de' luoghi. Questi Eminentissimi miei Signori m'hanno comandato di scrivere à V. S. che costandole, anche extrajudicialmente, esser vero, quanto ne viene esposto, ella si contenti di prohibire subito alli sudetti Confrati, e Compagnie il valersene in avvenire, avvertendoli, che provedino alle loro conscienze per il passato; & ordini di più à tutti i Confessori, anche Regolari della sua Diocesi, che sotto pena di censure, e privatione di facoltà d'udire le Confessioni Sacramentali, da incorrersi ipso facto, & altre anco maggiori, ad arbitrio della Sacra Congregatione, non ardiscano, nè presumano d'assolvere alcuno di detti Confrati (in virtù de' pretesi privilegii d'aggregatione) da' casi riservati alla Santa Sede Apostolica, & all'Ordinario. Et accioche non si possa presumere ignoranza di tal prohibitione, doverà V.S. farlo publicare ne' Pulpiti al popolo da tutti i Predicatori, anche Regolari, & affigere Editti alle porte della sua Catedrale, nella Cancellaria, & altri luoghi consueti della Città. E quando simili provisioni non rieschino à bastanza efficaci, farà intendere a' medemi Confrati, che la Sacra Congregatione prohibirà loro di congregarsi; glie lo significo, & il Signore la prosperi. Roma 15. Settembre

tembre 1662. Di V. S. come fratello. M. Cardin. Ginetti, &c. In Regesto hujus Congr. pag. 380.

Causa, seù Lis.

SUMMARIUM.

Narratio facultatis, quam obtinuit Minister Generalis terminandi causas criminales Vocalium, etiam in actu Capituli. num. 1.

Propter transgressionem præfatæ facultatis, facto verbo cum Sanctissimo, Protector innovavit Decretum Visitationis Apostolicæ, videlicet, quod sententiæ vocales minimè afficiant, nisi per mensem ante fuerint intimatæ. num. 2.

Huic Decreto congruit Statutum Ordinis. num. 3.

Quid agendum, si citato Capitulo, alicujus Vocalis fama gravetur. num. 4.

An Vocalis accusatus, ex eo solo, quod est accusatus debeat à Capitulo ejici. num. 5.

Causas committere non potest in prima instantia Commissarius Provinciarum Belgiarum. num. 6.

Causa, ut Superiores dent facultatem petendi Romam, est tantum pro communi bono totius Provinciæ. num. 7.

Causæ Religiosorum spectantes ad Sanctum Officium, non ab eorum Superioribus, sed ab Inquisitoribus cognosci debent. num. 8.

1. Circa causas Vocalium Capitulorum, sciendum est, quod inter petitiones, quas fecit Minister Generalis Archangelus à Messana Sanctissimo Paulo V. pro fœlici, & prospero gubernio suæ Religionis, quas obtinuit die 27. Novembris 1606. quarta est quæ sequitur, videlicet.

Che

Che non ostante il Decreto de' Signori Riformatori, nel quale si comanda, che tutte le cause criminali si determinino per mensem ante electiones delli Capitoli Provinciali, sia libero a' Commissarii di farle anco infra detto mese per fino al giorno dell'elettione, quando necessitas urgeat; con questa limitatione però, che se le denuncie non sono date un mese avanti il Capitolo Provinciale, non impediscano le voci attive, e passive, eccettuando, che se il delitto fosse fatto in qualche mese, e fosse notorio, che in tal caso impedisca.

2. Qua facultate obtenta, plerique Commissarii Visitatores, ea indebitè utentes, excesserunt limites concessionis. Hinc est, quod pro sedandis tot litibus Capitulorum, exortis à privatione Vocalium in actu Capituli Provincialis, Protector Seraphicæ Religionis, facto verbo cum eodem Sanctissimo Paulo Quinto, innovavit decretum Visitationis Apostolicæ, tenoris sequentis, videlicet.

Fabritius Divina inspiratione tit. S. Augustini S. R. E. Presb. Card. Verallus nuncup. totius Ordinis S. Francisci Minoris Obs. Protector, Corrector, & Gubernator, &c.

Ad tollendas inquietudines prædicti Ordinis, quæ in Capitulis Provincialibus, ob Vocalium privationem oriuntur, facto verbo cum Sanctissimo Domino Nostro, renovamus Decretum Prælatorum Visitationis, & Reformationis Apostolicæ, emanatum sub die 14. Octobris 1601. quod est tale. Privationis vocis activæ, & passivæ, ac inhabilitatis Decreta, sententiæve ab eisdem Superioribus Ordinis latæ, ne deinceps in ipso electionis actu pronuncientur, promulgenturve, atque ex promulgatæ vocales minimè afficiant, nisi per mensem ante fuerint intimatæ parti, Sanctitas Sua

Sua omninò vetuit. Quod Decretum omninò servari mandamus, sub pœnis arbitrio nostro infligendis contravenientibus. Commissionem verò, seù declarationem prædicti Decreti, in contrarium factam à Sanctitate Sua, sub die 26. Novembris 1606. de ejusdem Sanctiss. D. N. mandato suspendimus. Datum Romæ in ædibus nostris die 27. Maii 1616.

Fabritius Card. Verallus Protector.

Loco † sigilli.

I. Sanctinus Secret.

3. Huic Decreto congruit Statutum generale Rom. 1602. prout in Constitut. Ordinis cap. 8. §. 39. num. 11. nimirum, quod causæ omnes criminales terminari debeant per mensem ante Capitulum, ut gravatorum fama, vel elevetur, & sic ad Capitulum accedant, vel deprimatur, & sic excludantur.

4. Sed hìc oriuntur duæ difficultates. Prima, an si citato Capitulo, occurrat casus, quo alicujus Vocalis fama gravetur, & non sit tempus sufficiens ad discutiendam accusationem, & Juris ordine terminandam: An excludi debeat, vel admitti sub aliqua protestatione? Resp. *Etiamsi Statutum assignet terminum, intra quem causæ examinari debeant, non propterea probibet, sicut nec Decretum Apostolicum, procedi in causa, quæ de novo emergeret, quia dispositio tangit casus jam emersos ante citationem Capituli, non de iis, qui post illam emergerent; si enim rigorosè tenendum esset statutum, non benè provisum esset casibus incidentibus. Potest enim accidere, ut in dicto Capitulo aliquis Vocalium grave delictum committeret, vulnerationis, homicidii, sacrilegii, &c. & nulli dubium est contra talem procedi posse, & debere, sive per infamiam, sive per clamorosam insinuationem, sive per accusationem, si delictum ad Superioris au-*

res

res perveniat, & quidem si agatur de electione passiva, ista est recensita doctrina, ad Capitulum, pendente causa, jus non habet; igitur cum Statutum loquatur de causis jam cognitis, motis, & actitatis, vel quæ in visitatione moveri poterant, nulli dubium est posse Vocalem suspendi, & à Capitulo excludi, quando illius fama nimis gravaretur per accusationem, & per semiplenam probationem cum diffamatione conjunctam.

5. Secunda difficultas est: An hoc sit dicendum tàm de voto activo, quàm passivo, quia non statim infertur. Accusatus non potest eligi in Superiorem, ergo neque poterit dare suffragium; nam habere votum activum non est dignitas, aut honor, quia aliquando etiam laici, qui sunt Ecclesiasticæ dignitatis incapaces, & Discreti suffragium tulerunt, quod est quærere, An Vocalis accusatus, ex eo solum, quod est accusatus debeat à Capitulo ejici?

Ad hanc quæstionem dico, infamatum per accusationem esse incapacem suffragii tàm activi, quàm passivi, tum quia omnes qui sunt in Capitulo, capaces sunt tàm passivæ, quàm activæ electionis, ex ratione, qua Vocales sunt, & sic patet exclusum ab uno, exclusum esse etiam ab alio. Tum etiam ex ratione generali, quod omnes illi ab electione excluduntur, qui sunt privati, vel privandi potestate eligendi, quia licet ante electionem non sit discussum, sufficit posse convinci post electionem. Sil. v. electio 1. num. 3. Sanctor. de pœn. p. 2. fol. 162. & seq.

6. Causas committere non potest in prima instantia Commissarius Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Provinciarum Belgiarum, quæ penès Prælatos ordinarios esse, & remanere debent. Urbanus VIII. Constit. 49. in seq. quæ sunt statuta confirmata tom. 4. p. 65.

7. Cau-

7. Causa, ut Provincialis det facultatem petendi Romam, est tantum pro communi bono totius Provinciæ, aliàs nec Generalis, nec Protector potest moderari pœnam privationis vocis activæ, & passivæ, quam Sanctitas Sua sibi reservavit. Urbanus VIII. Constit. 26. in seq. in Decr. posito tom. 4. pag. 43. & in Decretis Clem. VIII. fol. 197.

8. Causæ Religiosorum ad officium Inquisitionis spectantes non ab eorum Superioribus, sed ab Inquisitoribus cognosci decrevit Paulus V. Constitut. 26. Romanus Pontifex, Bullarium Romanum pag. 154. tom. 4.

Claustrum.

SUMMARIUM.

Referuntur Bullæ probibentes ingressum mulierum per intus claustra Regularium. num. 1.
An mulieres possint comitari processiones per Claustra Monasteriorum Regularium. num. 2.
Declarat Pontifex posse comitari. num. 3.
Non tamen possunt ingredi Officinas interiores Conventus, quando fit aliqua functio publica, ut in lotione pedum. num. 4.
Regulares non debent commorari extrà Claustra pro servitio sæcularium personarum. num. 5.
Eleemosynæ pecuniariæ non debent recipi per intus claustra Fratrum Minorum, sed ad Syndicum remittendæ. n. 6.

1. ATtenta revocatione privilegiorum, quæ habebant mulieres ingrediendi claustra, & Monasteria Regularium facta à Pio Quinto per suam Constitutionem, quæ incipit *Regularium personarum*, prout in Bulla-

Bullario Romano tom. 2. pag. 149. in qua excommunicat mulieres introire præſumentes, & ſuſpendit à Divinis Fratres admittentes, & à Gregorio XIII. ſupradictam Conſtitutionem confirmante per ſuam, quæ incipit, *Ubigratiæ, &c.* prout in Bullar. Romano tom. 2. pag. 196. in qua excommunicat [ipſo facto] non ſolum dictas mulieres, quovis prætextu præſumentes ingredi, ſed etiam Superiores ingredi permittentes, & extendit prohibitionem, etiam ad mulieres, & ad viros ingredientes Monaſteria Monialium.

2. Supplicatum fuit Sacræ Rituum Congregationi ab Archidiacono Oriolien. pro declaratione, quo jure Regulares admittant mulieres in Proceſſionibus, quas faciunt per intus clauſtra, attentis prohibitionibus ſuprà narratis? Sacra Rituum Congregatio reſpondit non licere mulieribus comitari Proceſſiones per clauſtra Monaſteriorum Regularium, niſi adſit expreſſa licentia Sedis Apoſtolicæ die 30. Septembris 1628. Regeſt. fol. 57.

3. Ex qua reſponſione, plerique Ordinarii neſcientes Privilegium Apoſtolicum, quo perfruuntur Regulares, multis in locis Italiæ ſumpſerunt occaſionem impediendi præfatas Proceſſiones, comminando excommunicationem in mulieres illas comitantes per intus Clauſtra, & in Regulares admittentes, qui etiam ignorantes dictum privilegium, habuerunt recurſum ad Romanam Curiam; Ideò ne impoſterùm perturbentur & habeant in promptu Privilegium Apoſtolicum, ſcire debent, quod idem Pius Quintus, cum dubia quædam emerſiſſent circà ſuam prænarratam Conſtitutionem, eam declaravit per aliam Bullam, quæ incipit, *Decet Romanum Pontificem*, *&c.* die 16. Julii 1570. quam refert Confett. in Compend. in Pio Quin-

to in

to in Constit. 6. pag. 279. in qua declarat his verbis. Quod.

Non intendit prohibere, quin Mulieres possint ingredi Claustra, quando in eis Missa, & alia Divina Officia celebrantur, ac dum Processiones fiunt, & quando Christi fidelium cadavera ibi sepeliuntur, ac etiam pro eis suffragia fiunt, similiter quando Divinum verbum ibi proponitur, vel per aliam quancunque causam tantus concursus Populi fuerit, quod commodè ingredi non possint, & egredi per portam Ecclesiæ, quo tunc possint ingredi, & egredi per portam Claustri, dummodò recto tramite accedant ad portam, qua exitur à Monasterio, prout usu ubique receptum absque alia contradictione.

4. Caveant tamen Prælati, ne aliqua fiat processio extraordinaria, vel functio Ritualis, ut illius occasione mulieris officinas interiores Conventus penetrent, quod vetitum est, ut esset v. g. si daretur habitus alicui Novitio in Refectorio, aut in lotione pedum fer. 5. major. hebdom. Id enim videtur esse in fraudem legis, & in hujusmodi casibus mulieres non debent protendi ultrà Claustra, nam Pontifex in sua Declaratione tantùm prætendit scrupulos removere, & non præbere relaxationis motivum. Hieron. Rodr. qu. resol. 27. nu. 3. & 4. Peyrin. tom. 2. fol. 91. num. 14.

5. Non nisi ex gravissima causa à Sede Apostolica approbanda, possunt Prælati Regulares concedere suis Religiosis licentiam commorandi extrà Claustra pro obsequio, seù servitio personarum extrà Religionem viventium. Clem. Oct. in dec. pro Reform. Regul confirmatis ab Urbano Octavo num. 32.

6. Claustris non permittitur Fratribus Minoribus de Observantia S. Francisci recipere eleemosynas pro Mis-

Miſſis, ſed extrà clauſtra ad Syndicum remittendæ ſunt. Urban. Octavus Conſt. 49. in ſeq. quæ ſunt ſtatuta generalia tom. 4. pag. 66.

Clauſura Conventuum.

SUMMARIUM.

Decretum de clauſura novorum Conventuum Pomariorum, ac ſilvarum. num. 1.
Sacriſtiæ quomodo ſunt ſubjectæ Clauſuræ. num. 2.

QUia ferè omnes Scriptores Regulares ex profeſſo pertractant de clauſura Regularium, & Monialium, nihil ponderatione dignum pro noſtro Inſtituto inveni, niſi decretum de Clauſura Pomariorum, Sylvarum, ac novorum Conventuum à Sacra Congregatione Epiſcoporum & Regularium die 13. Septembris 1583. emanatum, quod cùm ſit multis profuturum illud referam, prout accepi ex Epiſtola directa Commiſſario Generali ab eodem Protectore, videlicèt.

Molto Reverendo Padre.

1. Perche ogni giorno biſogna ricorrere à Noſtro Signore per conto di quei Frati, che introducono Donne nelli luoghi nuovi di fabrica, horti, e ſelve, penſiamo ciò avvenire per non saperſi la direttione, e determinatione fatta dalla Sagra Congregatione ſopra il fatto dell' entrare dette Donne nelle Clauſure de' detti luoghi nuovi di fabrica, che però V. R. farà ſapere à tutti li Provinciali, e Cuſtodi, come gl' Illuſtriſſimi Cardinali della Sagra Congregatione de' Veſcovi, e Regolari hanno deciſo, e determinato, che dove vi è il Guardiano, con la fameglia, etiamdio

che il luogo non ſia affatto compito nè circondato de muri, foſſi, ò ſiepe, ò che ſii aperto, ivi ſia clauſura, ſi come hà deciſo la fel. mem. di Papa Pio Quinto, & entrandovi le donne ſiano ſcommunicate, e li frati, così Prelati, come ſudditi, introducendole incorrano nell'iſteſſa ſcommunica riſervata al Papa, reſtando ipſo facto privi dell'officio loro, e inhabili in futurum.

Il medeſimo ſi dice delle ſelve, che non ſono circondate, ut ſuprà, etiam che ſiano grandiſſime, in quella parte però s'intende Clauſura, ove li Frati ſogliono ordinariamente ſpaſſeggiare, dicendo le loro devotioni, mà dove foſſe ſelva grande, che ſerve per legname, e li Frati ordinariamente non vi ſogliono converſare, nè praticare, ò che ſia luogo aperto, ivi non s'intende Clauſura.

Ma nelli luoghi, dove non ſono più che trè, ò quattro Frati alla cura della fabrica, ivi non è Clauſura, tanto nelle ſelve quanto negli horti, nulladimeno ſe li frati introduranno le donne nelle ſtanze dove habitano, dormono, mangiano, ò cocinano, ſiano penitentiati, e privi, come di ſopra. E' vero, che dove è conſuetudine, che le donne ſervono per manipolo, portando calce, pietre, e ſimili, ſe bene ci foſſe il Guardiano con la ſua famiglia, e le donne foſſero entrate per l'eſpeditione della fabrica così nell'Horto, Selve, e parte del Monaſtero, ove ſi fabrica, ove ſtà ſerrato, purche non vadino in parte, dove habitano, dormono, e mangiano detti Frati, non incorrono in ſcommunica; e Noſtro Sig. la proſperi. Di Roma li 4. Ottobre 1588.

Di V.R.

Come Fratello.
Il Card. Mattei Protettore.

Ex

Ex regest. Sacræ Congreg. Episcoporum, & Regula fol. 338.

2. Sacristiæ, ad quas non est aditus per Claustra Conventuum, sed per Ecclesiam, vel per Chorum non sunt subjectæ clausuræ. Bonac. de Clauf. quæst. 5. punct. 1. nisi aliter in Provincialibus Comitiis declaretur.

De Clausura Monialium.

SUMMARIUM.

Clausuræ Monialium ingressus, quando vetitus Episcopis, & Superioribus. num. 1.

Quando pueris. num. 2.

Nullus eam ingredi potest ad conspergendum Cellas aqua benedicta. num. 3.

Nec mulieres ingrediendi facultatem habentes sine Monialium consensu. num. 4.

Nec parentes etiam infirmitatis causa. num. 5.

Nec processiones, nec ad celebranda Anniversaria. num. 6.

Clausuram ingredi potest Confessarius, etiam sine socio, & quando. num. 7.

Eam quando ingredi possunt Prælati, & Confessarii ad celebrandum. num. 8.

Generalis, Provincialis, & Visitatores cum quot sociis eam ingredi possint. num. 9. & 10.

Aliorum Monasteriorum Clausuram ingredi possunt invitati à Monialium Superioribus. num. 11.

Eam visitare possunt Episcopi. num. 12.

Licentias ingrediendi Monasteria, vel alloquendi Moniales, non ad Episcopos, sed ad Regulares dare spectat. num. 13.

Clausuram egredi Monialis quando possit. num. 14.

Quando, & quomodo energumena. num. 15.
Clausuram ingrediens, vel egrediens duos passus eam violantium, pœnas non incurrit. num. 16.
Religiosus clausuram ingrediens ob malum finem, à quò absolvendus. ibidem.
Collocutoria communia in loco aperto esse debent. num. 17.
Confessionalia Monialium in Ecclesiis exterioribus earundem collocari debent. num. 18.

1. Clausuram Monasteriorum Monialium ingredi nequeunt Episcopi, aut Superiores, etiam prætextu interveniendi electioni Abbatissæ, vel Priorissæ, aut examinandi Moniales particulares sub censuris à Sacris Canonibus, cap. Periculoso de stat. Regular. in 6. & Constit. Pontificiis, præsertim Gregorii XIII. Constit. 8. §. primo incip. Deo sacris, apud Cherub. tom. 2. fol. 368. & alia 28. incipien. Ubi gratiæ, ibid. fol. 393. cum hæc ad Monasteriorum crates peragi valeant. S. Congreg. Concilii in Siracusana 16. Octobr. 1600. Barb. v. Monialium Clausura, circa ingressum num. 2. Lucerna Reg. v. Clausura num. 6. nisi Prælati prudenter judicent non posse fieri canonicè dictam electionem ipsis non intrantibus ob inquietudinem Monialium, & suspicionem subornationis votorum inter ipsas subortæ, aut sub alias justas causas à Superioribus prudenter arbitrandas. Hoc autem judicium ad Superiorem Regularem spectat, quia ipse jurisdictionem, & superioritatem in Moniales habet, & quia res Monasterii melius novit. Barbosa ad loc. Concil.

2. Monialium clausura ingredi non possunt Pueri, vel Puellæ cujuscunque ætatis. Sac. Congreg. Episcoporum in una Cremon. 12. Februarii 1585. Barbos. loc. cit. num. 4. quod etiam dixerat Concil. Trid. sess. 25

cap. 5.

cap. 5. de Regul. Hoc tamen limitandum esse judicio ne procedat in infantibus, adhuc discretione carentibus. Rodriq. tom. 1. quæst. Regularium quæst. 46. art. 1. Barbos. ad loc. Concil. & alii ab eo citati; non autem fatui ingredi possunt, licet rationis usu careant.

3. Monialium clausuram, nullus ingredi potest ad conspergendum earum cellas, aut alia loca aqua benedicta in die Sabbati Sancti, aut quolibet alio tempore. Sac. Congregatio Concilii 13. Septembris 1583. Barbos. loc. cit. num. 2. Nald. v. Monialium num. 16.

4. Monialium consensus, sine quo mulieres sæculares licentiis Monasteria ingrediendi uti non possunt, expresse capitulariter per secreta suffragia haberi debet, ut illis uti valeant, aliàs sine consensu sic habito ingredientes, in censuras incidunt. Urbanus VIII. apud Cherub tom. 4. Constit. 29. incip. Sacrosanctum 27. Octobris 1624. §. 2. & 3. Barbos. loc. cit. num. 9.

5. Non licet Episcopo, aut Superiori licentiam dare Matri, Sororibus, & consanguineis Monasterium ingredi causa visitandi filiam, vel Sorores, quæ aliqua gravi infirmitate tenentur, etiam non sine mortis periculo: multò minus quando filiæ, aut aliæ professionem emittunt, vel Religionis habitum suscipiunt. Barbos. ad loc. Concil. num. 5. post med.

6. Quaruncunque Processionum prætextu nequeunt Regulares in Monialium Ecclesias ingredi processionaliter. Sacra Congr. Episc. & Regul. in una Pisaurien. 24. Novemb. 1617. Cadavera eorum, qui cupiunt in Monialium Monasteriis sepulturæ tradi, respondit S. D. N. Gregorius poni debere in exteriori Ecclesia, non autem intra clausuram, quam nullus ingredi potest ad celebranda Anniversaria, etiam ut satisfaciant Testantium voluntati. Barbos.

Ibid. in princ. vide Rodr. tom. 1. qu. 47. art. 4. §. Tertius casus.

7. Clausuram Monialium ingredi valet Confessarius absque socio ad administrationem Sacramenti Pœnitentiæ, Eucharistiæ, vel Extremæ unctionis Sac. Congregatio Episcoporum, & Regularium 13. Septembris 1583. licèt recta via absque diverticulo ire debeat, nec aliam Monasterii partem divagari licet, etiam occasione visitandi alias infirmas, quibus Sacramentorum administratio necessaria non est. Aldim. comp. Jur. Can. lib. 2. tit. 25. Lucer. Reg. v. clausura num. 7.

8. Leo X. concessit, quod quando Moniales S. Claræ infirmantur taliter, quod non possunt ad cratem venire ad audiendam Missam, posset illo tempore Sacerdos Confessor earum, vel Prælatus Superior introire clausuram in Infirmariam, & Monasterium ad celebrandum, dummodo Sacerdos ad nulla alia loca, quàm ad Altare divertat, neque moretur, nisi tanto tempore, quanto indiget ad celebrandum, neque loquatur, nisi quantum opus est in Missa. Rodriq. tom. 1. quæst. Reg. quæst. 47. art. 4. circa med. ubi hoc fieri posse enixè tuetur.

9. Licitum est Ministro Generali Ordinis Minorum ingredi Clausuram Monialium S. Claræ cum quatuor, aut quinque Fratribus, quandocunque intus celebrare, vel Dei verbum proponere voluerit. Hier. Rodr. resol. 26. tit. de Clauf. Monial. nu. 26. Mirand. tract. de monial. art. 15. concluf. 1. Portell. dub. Regul. verb. Clauf. Monial. in addit. numer. 6. Sed modò standum est moderationi factæ ab Alexandro VII. prout infrà verb. Monial.

10. Provinciales Ministri, & Visitatores, visitationis gratia eandem Clausuram ingredi possunt cum duobus,

bus, vel tribus Religiosis honestis, seù gravibus ad tenendum Capitulum culparum, vel aliquid simile tangens suum officium peragendum, quod de foris fieri non potest, scilicet ad videndam clausuram num sit violata, & in casibus necessariis dicit Gregor. XIII. in Constit. incip. Dubiis, quæ emergunt, apud Portell. tract. de Monialibus quæst. 2. art. 14. concl. Socii verò dum intra Clausuram fuerint ad invicem, nullatenus separentur. Hieron Rodriq. loco cit. art. 15 concl. 2. per tot. præcipuè ibi; sed an Provinciales. Portell. loco cit. si hoc agere possunt Provinciales, & Visitatores, multò magis Ordinis Superiores Generales. Spinat. ibi. Ità etiam Urban. IV. prout in Reg. S. Claræ cap. 24. Rodr. tom. 1. quæst. Reg. q 47 art. 7.

11. Fratres Minores invitati à Prælatis Ecclesiarum, aut à Prælatis Religiosis, aut Visitatoribus aliarum Monialium ad visitandum earum Monasteria, vel exercendum aliquod aliud jurisdictionis munus cum ipsis intrare possunt, dummodo (si subditi sint) de suorum Prælatorum licentia id faciant, Leo X. concess. 194. Rodr. resol. cit. numer. 27. Mirand. loco cit. artic. 16. Hinc fit, quod Guardiani, & Prælati Conventuales, & Præsidentes sine Provincialium licentia in hoc casu Monialium clausuram intrare possunt. Rodriq. quęst. cit. art. 8.

12. Monialium Regularibus subjectarum clausuram, vel ad eam spectantia, posse ab Episcopis visitari, post Concilium Tridentinum de Regul. sess. 25. cap. 5. & Gregor. XV. in Bulla de exempt. privil. decrevit Sacra Congreg. Concil. 28. Aprilis 1617. & quoad clausuram, quæ verè necessaria sunt, ordinare potesunt, sibique contradictores punire.

13. Cum autem certum sit Monialium clausuram,

alios quoque ex vera necessitate intrare posse, ut sunt Fabricatores, Fabri lignarii, & hujusmodi, quis his ingrediendi facultatem dare poterit? ad ipsos Superiores Regulares dumtaxat spectare censuit Sacra Congregatio Concilii 29. Junii 1597. apud Barbos. in Trid. cit. sess. 25. cap. 5. quod statuerat Pius V. in Bulla, Etsi Mendicantium in declaratione 5. Molestiæ apud Cherub. tom. 2. Bullar. 230. col. 1. inhonestum ibi reputans quemlibet in alienam messem falcem injicere. Cùm autem hæc Monasteria Episcopis minimè subjecta sint, nequeunt in ea ullam exercere jurisdictionem, super hoc Peyrin. de privil. Regul. fol. 265. numer. 29. nisi in loco esset consuetudo legitimè præscripta, ut hujusmódi licentiæ etiam quoad Monasteria, quæ Regularibus subsunt, ab Episcopo tantùm, vel ab Episcopo, & Superiore Regulari conjunctim hæ licentiæ obtinerentur. Tunc enim consuetudinem esse servandam censuit Sacra Congregatio Concil. 7. Julii 1557. Barbos. ad cit. cap. 5. Concil. Hoc enim intellige etiam de licentiis dandis jis, qui Moniales alloqui volunt.

14. Monialis Professa egredi non potest de clausura, nisi ob magnum incendium, vel infirmitatem Lepræ, vel Epidemiæ vigore Bullæ Pii Quinti incipientis Decori, &c. vel in aliis casibus, in quibus eadem, vel major urget ratio, apud Lucern. Regul. ver. Clausur. Barb. loc. cit. requiritur licentia Superioris Regularis, & Episcopi simul, secundùm communem sententiam.

15. Nulla Monialis energumena intra Monasterii septa à quocunque Presbytero sæculari, vel Regulari, etiam Confessario exorcizetur, sed ad Ecclesiam exteriorem ejusdem Monasterii (obtenta priùs à Sacra Congregatione licentia) ea de causa deducatur, vel transfera-

feratur. In hujusmodi autem translatione, sicut & in actu exorcizationis honestæ personæ consanguineæ, vel aliæ mulieres provectæ ætatis, ac probæ conversationis energumenam comitentur. Exorcista ad hujusmodi actum sit ab Ordinario approbatus. Exorcizatio, minori, quo poterit fiat strepitu. Ecclesiæ Janua eousque occlusa remaneat, quousque exorcizatione completa, energumena ad Monasterium reducatur. Cæterùm tàm in redditu, quàm in accessu ad Ecclesiam, & Monasterium respectivè rectè, & sine diverticulo tendatur. Sac. Congreg. Conc. Barb. v. Monialium clausura, circa egressum num. 5.

16. Qui Monialium Clausuram violaverit duos passus ingrediendo, & statim revertendo propter materiæ parvitatem, violantium pœnas non incurreret. Peyrin de Privil. Relig. fol. 167. num. 40. Idem dic de Moniali, quæ eodem modo clausuram violaverit; sed si Religiosus ad malum finem Monialium clausuram formaliter violaverit, à quo absolvi poterit? A suis Prælatis ait, & probat Peyr. ibidem num. 41. Si hoc crimen deductum sit ad forum contentiosum, poterit absolvi à Confessario de suorum Superiorum licentia quoad culpam, non quoad pœnam, tenet Sanch. 6. in Decal. cap. 17. num. 43. Peyrin. cit. fol. 117. numer. 21. & 22. idem tenet de Religiosis admittentibus fęminas in clausuram Conventus. Poterit etiam Superior hos rehabilitare ad vocem activam, & passivam, si violatio ad forum contentiosum deducta non sit.

17. Collocutoria communia in Monasteriis Monialium in loco aperto, & claro esse debent, ad effectum, ut Moniales alloquentes commode à singulis videri possint. Sac. Congreg. Episc. & Regul. 7. Martii 1617.

18. Confessionalia Monialium ex Sacristiis, & locis occul-

occultis, & remotis amoveri debent, & collocari in Ecclesiis exterioribus earundem Monialium. Sac. Congreg. Concilii 29. Novembris 1605. & in una Faventina 7. Martii 1617. Quod si Moniales fuerint in hoc renitentes, possunt, & debent interdici. Lucern. Regul. verb. Confessionalia.

Commiſſarius Generalis.

SUMMARIUM.

Quare eligendus eſt ex altera familia. num. 1.
Habet ordinariam poteſtatem ſuper familiam ſibi concreditam. num. 2.
Etiam ſuper Reformatos, in abſentia Miniſtri Generalis. n. 3.
Alternativa Commiſſarii Generalis obſervanda eſt inter Obſerv. & Reformatos. num. 4.
Commiſſario Generali conceditur alius Secretarius generalis Reformatus. num. 5.

1. UT faciliùs Franciſcana Religio per univerſum Chriſtianum Orbem diffuſa gubernari poſſit, Apoſtolica diſpoſitione proviſum eſt, ut poſt electionem Miniſtri Generalis, eligi debeat Commiſſarius, ex altera familia per Patres Vocales ejuſdem familiæ. Leo X. Ite & vos, &c. in Conſt. Ord. cap. 8. §. 22. pag. 173.

2. Ordinaria ejus poteſtas, ad omnes ſibi concreditas Provincias, Fratres tam Prælatos, quàm ſubditos, & Moniales ſe extendit; idcircò nemo ab ejus obedientia eximitur, ſed omnes, & ſingulæ utriuſque ſexus perſonæ ei tenentur obedire. ibid. pag. 174. num. 4.

3. In abſentia Miniſtri Generalis, habet eandem auctoritatem in Fratres Reformatos ejuſdem Obſervantiæ, quam habet in Obſervantes de Familia, ſicut in

Regula continetur, prout ipſi Reformati unanimiter poſtularunt, & Congregatio ſuper hoc à Sanctitate Sua inſtituta approbavit die 27. Septembris 1625. ac fel. rec. Paulus Quintus per Bullam, quæ incipit; Poſtulat Apoſtolicæ, &c. ordinavit. In Reg. Sac. Cong. Epiſc. & Reg. pag. 107.

4 Cùm ad concordiam, fraternamque pacem conferendam inter Obſervantes, & reformatos propoſitum fuerit in pleno Capitulo Generali, ut inter eos fieret alternativa, ſcilicet quod una vice eligatur Commiſſarius Generalis Ciſmontanæ Familiæ ex Reformatis, altera verò ex Obſervantibus, decrevit idem Capitulum Generale, unanimi conſenſu, utroque Diſcretorio, & Diffinitorio annuente, quòd ad eandem pacem ſtabiliendam, ſupradicta alternativa fieret, hac tamen conditione, ut tres Diffinitores generales eligantur ex Obſervantibus, & tres ex Reformatis in cunctis Congregationibus, & Capitulis generalibus: Necnon ad majorem hujus Conſtitutionis firmitatem, ſupplicetur Sanctiſſimo pro confirmatione hujuſmodi concordati.

5. Item decernitur, quòd pro multitudine negotiorum Provinciarum Reformatarum Ciſmontanæ familiæ aſſignetur Reverendiſſimo Patri Commiſſario Generali ejuſdem Familiæ pro tempore exiſtenti, alius Secretarius Generalis Reformatus, qui poſt elapſum triennium officii Secretariatus, gaudeat privilegiis, quibus potiuntur Secretarii Generales. Rom. 1664.

Commiſſarius ad Comitia Generalia mittendus.

SUMMARIUM.

Eligendus eſt per vota ſecreta, nemine proponente. num. 1.

Ha-

Habebit in eodem Capitulo vocem activam, & passivam. numero 2.
Si fuerit subrogatus quibus prærogativis gaudebit. num. 3.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

IL Ministro Provinciale de' Minori Osservanti Riformati di questa Provincia Romana humilmente supplica l'EE. VV. dichiarare à chi spetti il proporre il Commissario da eleggersi, ò per restare al governo della Provincia, ò per andare al Capitolo Generale à portar'il voto in luogo di esso Oratore, e se si possa eleggere à voti publici, e per ballottatione, overo se si debba eleggere per schedulas, nemine proponente. Che il tutto, &c.

1. Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita censuit, non licere procedere ad electiones Commissariorum hujusmodi, nisi per schedulas, & vota secreta, ac per pluralitatem votorum, nemine proponente, & ità semper servari mandamus in omnibus Provinciis præfati Ordinis Reformatorum. Romæ 27. Januarii 1645.

Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

H. Archiepiscopus Patracen.
Secretarius.

In Regest. Sacr. Congregationis Episcoporum, & Regul. 167.

2. Qui prætereà in eodem Capitulo Generali habebit vocem activam, & passivam in omnibus electionibus, ac si verus esset Provincialis. Toletan. 1583. Cronol. fol. 643.

3. Si verò fuerit subrogatus loco Diffinitoris Generalis absentis, gaudebit prærogativis Patrum quoad Pater-

ternitatem, & præcedentiam dumtaxat. Rom. 1651. in Constit. Ordinis §.26.nu.19.fol.180.

Commissarius Provincialis.

SUMMARIUM.

In absentia Ministri instituendus est. num. 1.
Moriente Ministro, remaneat Vicarius Provincialis. n. 2.
Si moriatur ipse Commissarius absente Provinciali, instituendus est Pater dignior. num. 3.
Si verò sub regimine istius moriatur minister, gubernabit usque ad Capitulum nomine Vicarii Provincialis. nu. 4.
Inter Reformatos quomodo eligendus. num. 5.

1. SI Minister Provincialis aliqua causa à Provincia discessurus est, necessariò instituendus est Diffinitorii suffragiis Commissarius Provincialis, qui Provinciam regat. Rom. 1651. in Constit. Ordin pag. 210 nu. 8.

2. Si autem Provincialem ipsum extra Provinciam mori contigerit, præfatus Commissarius ab eo relictus sub titulo, & appellatione Vicarii Provincialis in Officio succedat, quoadusque Capitulum Provinciale celebretur. ibid. num. 9.

3. Quando autem, absente Ministro, Commissarius moreretur, Provinciæ regimen ad digniorem ipsius Patrem cum eadem auctoritate, & titulo Commissarii Provincialis, usque ad Provincialis regressum deferatur. Ibid. num. 10.

4. Si verò sub regimine Commissariatus istius dignioris, mors contingat Ministri Provincialis absentis, tunc Pater dignior, qui Commissarius nominabatur, cum titulo, & auctoritate Vicarii Provincialis usque ad Capitulum gubernet. Ibidem. num. 11.

5. Ad

5. Ad tollendas controversias, quæ oriri solent in Provinciis Reformatis pro eligendis Commissariis, statuitur, quod exeunte Ministro Provinciali ex limitibus Provinciæ, eligatur Commissarius Provincialis, suffragiis Diffinitorum, juxtà Statuta Ordinis, & ita Capitulum Generale observari mandavit, non obstantibus quibuscunque Rom. 1664. Advertant Patres Diffinitorii, quòd hæc electio fieri debet eo modo, quo eligitur Provincialis, nempè nemine proponente, per excessum, & pluralitatem votorum, prout declaravit Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium in una Romana anno 1645. ut in Theatro pag. 125.

Commissarius Terræ Sanctæ.

SUMMARIUM.

Instituendi sunt à Ministro Generali. num. 1.

In Curiis Regum Commorantes, subjiciuntur Superiori Generali. num. 2.

Debent accedere ad Comitia Generalia pro reddenda ratione. num. 3.

Non possunt substitnere Vicecommissarios. num. 4.

Revereantur Superiores locales. num. 5.

Mittendi sunt in Belgio, in Gallia. num. 6.

Instituendi in Ancona. num. 7.

1. HUjusmodi Commissarii instituantur in unaquaque natione cum debita facultate à Ministro Generali, sicut mos est de Patrum cujuslibet nationis consilio. Const. Ordinis c. 12. §. 4. num. 1. pag. 277.

2. In Curiis Regum commorantes, & in aliorum supremorum Principum, sive Rerum publicarum Curiis residentes immediatè subjiciantur Superiori Generali. Ibid. pag. 280. num. 1 & 2.

3. Acce-

3. Accedant ad Capitulum, & Congregationem Generalem pro reddenda ratione. Ibid.p.278.nu.8.

4. Non substituant Vicecommissarios tempore quæstuationis, sed tantùm assumere possint unum, vel plures Fratres in auxilium. Ibidem pag.279.num.6.

5. Revereantur Superiores locales, & petant benedictionem ad egrediendum. Ibid.281.nu.4.Sac.Congreg. de Propaganda Fide 1636.

6. Commissarii Terræ Sanctæ mittantur in Belgio in Gallia, sintque subjecti Superioribus locorum, quoad disciplinam Regularem, non autem in pertinentibus ad Officium Commissariatus, Sac. Congregatio de Propaganda fide die 9. Julii 1636. prout in Regest. ejusdem fol.151.

7. Statuitur, ut in Conventu, & Civitate Anconæ manuteneatur Commissarius Terræ Sanctæ cum facultate quæstuandi ob necessitatem Fratrum euntium, & redeuntium de Civitate Sancta Hierusalem, & pro aliis negotiis sibi à superiore generali committendis.

Item ad removenda inconvenientia, quæ oriri solent circa Commissarios Terræ Sanctæ, decrevit Capitulum generale, ut in posterum observentur inviolabilitèr Constitutiones Ordinis in ult. Capitulo Toletano Generali, editæ Romæ. 1664.

Commissarius Generalis Curiæ.

Vide Procurator Generalis.

Commissarius Visitator.

SUMMARIUM.

Quid agere debeat in ingressu Provinciæ. num.1.
Formula litteræ circularis. num.2.
Instructio Paternæ Visitationis. num.3.

In-

QUia Commissarii Visitatoris Officium in Constitutionibus generalibus Ordinis, optimis directionibus moderatur; hic tantùm ponam pro ipsius solatio formulas, & instructiones necessarias sui ministerii.

Protestatio juridica per Commissarium Visitatorem facta in ingressu Provinciæ.

In nomine Domini. Amen.

1. ANno Domini 1653. die 12. mensis Martii, Cùm ad Dei gloriam, Religionisque commodum maximè spectet bono communi, consulere Superiores, aliorumque peccata, seù defectus, si qui in aliquo inventi sunt charitate media corrigere, ac si opus fuerit justa severitate coercere: ideò Reverendissimus P. N. totius Ordinis Minorum Generalis Minister, sui Officii debitò cupiens satisfacere, nec id per ipsum (impedientibus legitimis causis) efficere valens, Provinciam nostram Reformatam tempore instanti, quo ejusdem Provinciæ Capitulum celebrandum venit, juxtà laudabilem consuetudinem, ne absque prævia Visitatione præstetur; Adm. Rev. Patri N. per suas literas tenoris sequentis, tanquam suo Commissario Visitatori demandavit.

Ponun-

Ponuntur Litteræ Commiſſionis.

QUibus quidem litteris, ut par erat, obedire volens præfatus N. Commiſſarius Viſitator itineri ſe cum P. N. Secretario aſſumpto, committens per varios tandem caſus, & varia diſcrimina rerum, ad Conventum N. ſupradictæ Provinciæ appulit, & ejuſdem Conventus Patribus, & Fratribus convocatis in Refectório, monito prius, ut moris eſt, Adm. Rev. P. Miniſtro præfatæ Provinciæ de ejus adventu, litteras Reverendiſs. P. Generalis etiam in publica refectione lectas, & ſe ipſum ſuum verum Commiſſarium Viſitatorem, & legitimum Superiorem, prævia exhortatione, intimavit, ac declaravit, & talem ſignis, obſequiis, nutibus ſolitis receptum, & veneratum pervenit ad Aulas Superiorum ſibi paratas, magna Patrum, ac Fratrum multitudine comitante. *Die verò ſequenti litteris per univerſam Provinciam miſſis, certiores fecit omnes Patres, & Fratres juxta antiquam conſuetudinem de ejus adventu, deque ejus animo, & intentione tenoris ſequentis.*

2. Frà N. Commiſſario Viſitatore, e ſervo alli M. M. VV. PP. Frati Superiori, e ſudditi della medema Riformata Provincia ſalute, e pace nel Signore.

Eſſendoſi compiaciuto il noſtro Padre Reverendiſſimo Generale reſtar ſervito del poco delle noſtre forze, e del niente del noſtro valore, col deſtinarci Commiſſario Viſitatore di queſta honoratiſſima Provincia, con l'occaſione di ſignificarlo (come facciamo con queſta noſtra) alle PP. VV. mi è parſo d'avviſarle, che la mente del detto Reverendiſs. Padre Generale è di piantare in queſta Riformata Provincia la ſanta pace, concordia, & unione, quando non vi foſſe, il che

non crediamo, & essendovi di coltivarla, & accrescerla, e con una santa elettione di stabilirla, e fortificarla, col mezo della quale si mantenghi l'osservanza della Regolare disciplina, s'introduchi il profitto spirituale, e l'ottimo della perfettione Religiosa, che tanto appunto desideriamo noi, come nel progresso della Visita scorgeranno.

Et acciò il tutto s'habbia d'incaminare felicemente, ordiniamo alli Superiori locali, che sotto pena della privatione de'loro Officii, ipso facto incurrenda, faccino ritrovare in ordine, nel tempo, che saremo in Visita alli loro Conventi, gl'infrascritti Inventarii, cioè delle sacre Reliquie, che si trovano nelle loro Chiese, dell'Indulgenze, e Privilegii concessi à dette Chiese, Capelle, & Altari perpetui, ò temporali con le loro scritture: Delle Vesti sacre, Apparati, Vasi, & altri ornamenti Ecclesiastici. Delli libri, che si trovano nelle loro librarie; quali Inventarii si faranno sottoscrivere dalli Discreti del Convento.

Similmente ordiniamo sotto pena d'Apostasia, ipso facto incurrenda, che nessun Padre, ò Frate di qualsivoglia grado, ò conditione, che sia, suddito, ò Superiore, dopo la publicatione di questa, ardisca senza nostra licenza in scriptis, uscire fuori della sua Questa, e quelli che si troveranno fuori, doveranno sotto la medema pena subito ritornare alli loro Conventi, li Padri Predicatori però, che stanno attualmente predicando con li loro Compagni, si fermeranno sino doppo Pasqua, dipoi si trasferiranno immediatamente nel Convento, dentro la cui Questa si trovano predicando, dove si tratterranno insino à nostro nuovo ordine, se non fossero Guardiani, che in tal caso si ordina, che subito dopo la Predica si trasferischino alli loro Conventi, commandando

dando alli Superiori locali, che diano di tutto ciò avviso alli Predicatori, che predicano nelle loro Queste; Revocando in virtù di questa tutte le obedienze in contrario date da altri Superiori à noi inferiori.

Preghiamo in oltre le PP. VV. à volersi nella Visita vestire di santo zelo per l'osservanza della nostra Regola, e carità col prossimo, pretēdendo più tosto l'emenda, che la confusione, e castigo, assicurandole, che saranno da noi ascoltate con carità, e tenute secrete, acciò possino confidentemente, e liberamente scaricare le loro coscienze. Ben'è vero, che l'avvisiamo à non muoversi per passione, ò per altro fine, che non sia secondo Dio; perche se scopriremo nella Visita alcuno, che pretenda fabricarsi li suoi avanzamenti con le ruine del prossimo, e con fini storti, sappiano di certo, che oltre che le loro informationi partoriranno contrario effetto del preteso, noi in pena delle loro machine li troncaremo tutte quelle strade, che saranno per le loro pretensioni.

Ricordiamo d'avvantaggio le pene fulminate da' Sommi Pontefici contro quelli, che ricercano fuori dal secolo à favori dell' Ordine, assicurandoli, che oltre allo scandalo, che daranno a' secolari, noi per diametro ci opporremo a'suoi disegni, non volendo incorrere in quelle censure, nelle quali loro tentano precipitarsi, stimolati dall'ambitione.

Finalmente ordiniamo à tutti li sudetti Padri Guardiani, Presidenti, & altri Frati à chi conviene sotto pena di privatione de' loro officii, che dopo il Matutino, e Vespero faccino dire unitamente in Choro, il Veni Creator Spiritus, &c. con li Versetti, & Orationi dello Spirito Santo, dell' Immacolata Concettione, del Padre San Francesco per il buon successo del futuro

Capitolo, avvertendo gl' iſteſſi Padri Guardiani, e Superiori Locali ſotto l'iſteſſe pene, che ſubito ricevuta la preſente la faccino leggere in publico Refettorio à ſuono di campanello alla preſenza di tutti li Frati, e ſottoſcritto che haveranno il giorno, e l'hora della ricevuta la mandaranno per perſona à poſta di Convento in Convento, ſecondo l'ordine retroſcritto, e l'ultimo Guardiano la conſervarà per renderla à noi in tempo della Viſita, con che le preghiamo l'aſſiſtenza della Divina gratia. Data nel Convento N. &c.

Brevis Inſtructio Paternæ Viſitationis Generalis.

5. HÆc eſt Viſitatio Generalis, quam facere intendit Adm. R. P. N. Commiſſarius Viſitator hujus Provinciæ N. in Conventu N. die &c.

Cùm perveniſſemus ad Conventum N. & fuiſſemus benignè recepti à Patre Guardiano, & aliis Fratribus, nos contulimus ad Eccleſiam, in qua flexis genibus Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum adoravimus, brevique oratione facta, diſcedentes, ad Cellam nobis paratam perreximus; Poſt aliqualem verò quietem, eodem die, hora prandii, vel cœnæ convocatis omnibus in Refectorio Fratribus, verbum Dei propoſuimus, & Viſitationem intimavimus, omnes in Domino cum ſanctæ obedientiæ merito admonentes, ut dicerent, quæ de jure dicenda veniunt, nec odio, nec prava animi affectione, ſed ex ſola charitate, & Regularis Obſervantiæ zelo moverentur.

Poſtea viſitavimus Eccleſiam incipiendo à Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento, quod religiosè compoſitum, & cuſtoditũ reperimus, Altaria deindè, Reliquias San-

Sanctorum, Oleum infirmorum, Capellas, Confes-sionales sedes, Sepulturas, Sacristiam cum Sacra Sup-pellectile, universamque Ecclesiam.

In crastinum.

VIsitatore segregato in Cella solitæ Residentiæ, sic incipiat Visitationem.

In Dei nomine Amen, Die &c. Anno &c. Hæc est Visitatio Generalis hujus Conventus N. quæ fit per me N. Commissarium Visitatorem, juxtà Concil. Tridentini Decreta, Constitutiones Apostolicas, & nostri Ordinis Statuta Generalia; quapropter habito sermone ad Fratres, visitatoque Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, ac cæteris ad Divinum Cultum spectantibus, jussi vocari ad me omnes Fratres prædicti Conventus ad effectum eos examinandi, & interrogandi super generalem observantiam nostræ Regulæ, & Statutorum Ordinis.

Summarium super quibus fit interrogatio.

SE si frequenta la Chiesa giorno, e notte.
Se si osservano le Cerimonie Ecclesiastiche.
Se tutti convengono al Choro.
Se vi sono Frati disubidienti.
Se alcun Frate tiene, ò riceve denari.
Se niun Frate porta armi.
Se vi sono scandalosi.
Se vi sono seditiosi.
Se alcuno hà sospetto consortio.
Se si cavalca.
Se il Guardiano fà diligentemente l'Offitio suo.
Se si fà la carità alli Forastieri.

Se ſi dà allogio continuamente a'Secolari.
Se vi è alcuno, che vadi fuori ſenza licenza.
Se il Guardiano fà oſſervar la Regola, e Conſtitutioni.
Se ſi fà leggere i Decreti, e Bolle Apoſtoliche.
Se li Sacerdoti dicono meſſa.
Se li Laici frequentano la Communione.
Se li Chierici ſono mantenuti con la debita mortificatione.
Se alcun Frate porta Camiſcia, overo hà panni di più, che li concede la Regola, &c. e ſimili, &c.

Et primo vocatus fuit Fr. N. Laicus Novitius ætatis ann. &c. Religionis verò menſium, &c. ſuper generalibus interrogatus. Reſpondit ad ſingula benè, & neſciens ſcribere, fecit †.

Secundò vocatus fuit Fr. N. Clericus ætatis ann. &c. Religionis verò, &c. qui interrogatus ſuper generalem obſervantiam, reſpondit. Li Frati ſi portano bene, ſi levano à matutino, ſtanno in pace, &c. & propria manu ſe ſubſcripſit.

Io Fr. N. conf. quanto ſopra.

Ultimo vocatus fuit P. Fr. N. Sacerdos, & Guardianus loci, ætatis annorum, &c. Religionis, &c. & ſuper ſingula interrogatus, reſpondit. Non hò che dire coſa eſſentiale, perche queſti Frati ſi portano come tanti Angeli, ſolo una coſa hà biſogno di rimedio, &c. & propria manu ſe ſubſcripſit, &c.

Tandem viſitavimus Cellas Fratrum, Officinas Conventus, quæ omnia Divino Cultui accommodata, & noſtræ profeſſioni reſpondentia invenimus, exceptis aliquibus abuſibus, &c. videlicet. Che ſi tenghi la porta del Clauſtro ſerrata, che non s'introduchino ſecolari in Dormitorio, e nelle Celle, quibus ablatis, & pro-

& proviſione neceſſariæ munitis, &c. data omnibus Benedictione, Viſitationem complevimus die 12. Martii 1653.

Locus † ſigilli.

Ità eſt Fr. N. Commiſſarius Viſitator.

Inſtruttione per render la Viſita.

4 NEl render la Viſita, avverta il Superiore di mandar fuori dal Refettorio li Frati Foraſtieri, che non ſono del corpo della famiglia, e finito il ſermone, ſe nella Viſita hà trovato qualche Religioſo diffettoſo, e vitioſo notabilmente, e che la colpa ſia publica, anco publicamente lo riprenda, imponendogli la dovuta penitenza, ſe poi il difetto è leggiero, ò ſecreto, lo riprenda con carità paterna ſegretamente, conſiderando ſe tal religioſo ſia ſolito delinquere, ò pure ſe ſia ſtata una diſgratia: avverta anco il Superiore, di uſare nella riprenſione parole modeſte, caſte, religioſe, diſcrete, e gravi, eſſendoli à cuore la riputatione di colui, che corregge, acciò inaſprito non precipitaſſe in maggior errore, vedendoſi alle volte con eſperienza, che tal volta dalle viſite rigoroſe naſcono cattivi effetti, & alcuni Superiori laſciano la guerra, dove trovano la pace, però uſino deſtrezza tale, che l'accuſato non poſſa venir in cognitione di chi l'hà denunciato; quando poi il difetto foſſe diſorbitante, e manifeſto, all'hora può anco la riprenſione uſarſi con rigidezza, e ſeverità, purche il Superiore in tutte le ſue attioni dimoſtri di muoverſi da zelo, e non da vendetta; Avverta di più il Viſitatore di non chiamare alla colpa publica i Padri qualificati, e gravi, ſenza notabiliſſime occaſioni, conſiderando,

che pena maggiore à questi tali è la publica confusione, che non è ad un fraticello ordinario la Carcere, che però le nostre Costitutioni generali dispongono, che simili Padri non si possino riprendere in publico confusibilmente, senza il conseglio, e consenso del diffinitorio.

L'istesso rispetto deve anco usare nel correggere publicamente li Superiori locali, acciò li sudditi pigliando ardire, e baldanza, non li dispreggino, e strapazzino considerando, che chi con zelo governa piace à pochi, e dispiace à molti, però il Visitatore non sia facile à credere in cose gravi l'imputationi, e querele date contro li Guardiani da sudditi, quali ò perche vorrebbero vivere in libertà, ò perche sono avvezzi in commandare, e non vorrebbero obedire, ò per discreditare detti Guardiani, sperando di subentrare in luogo loro, ò per gelosia d'invidia, sollevano talvolta i semplici à fare male relationi, pregiuditiali al loro buon Guardiano, se bene il Visitatore subito comprende accortamente la conditione di questi tali, e sà benissimo, che tutti li colpi vanno contro di chi governa, però nelle cose giuste sostenta l'auttorità del Superior locale, & in tal caso di difetto con creanza, e rispetto lo corregge, &c.

Quando il Visitatore nel sommario estratto della Visita trova difetti, & abusi publici, e communi, publicamente, & in commune li riprenda: se gli abusi saranno notabili, & essentiali, si possono rimediare con ordini publici, e communi, quali detto Visitatore farà leggere nella Communità de' Frati, lasciandone copia al Superiore locale; se poi il difetto è publico, mà di Frate privato, si riprenda publicamente; se'l difetto e personale, e secreto, si riprenda, e corregga

regga paternalmente, come di sopra si è detto; spedite le colpe particolari, si chiamino i Novitii in mezzo al Refettorio, prostrati in terra, e per mortificatione si riprendino, &c.

Instruttione per l'Assolutione generale nel fine della Visita.

SPedito il sermone, e finite le colpe, tutti li Religiosi della Famiglia inginocchiati dichino il Confiteor, & il Visitatore alzato in piedi al suo luogo dica, Misereatur vestri omnipotens Deus, &c.

Si tenemini aliquo vinculo excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, vel interdicti, in quantum se extendunt gratiæ, & privilegia Ordini nostro indulta, mihi commissa, & vobis concessa. Absolvo vos, & restituo vos Sacramentis Ecclesiæ, communioni, & unitati fidelium. In nomine Patris † &c.

Item eadem auctoritate dispenso vobiscum super irregularitatibus, inhabilitationibus, & aliis pœnis Ecclesiasticis, si quas contraxistis in quantum possum, & valeo. Aboleo etiam à vobis omnem maculam infamiæ undecumque contractæ, & habilito vos, ac restituo executioni Ordinum, & Officiorum vestrorum, necnon ad omnes actus legitimos, tum Ordinis, tum jurisdictionis, ac Religionis nostræ beneficia, prout nostra se extendit auctoritas. Demum eadem auctoritate absolvo vos ab omni transgressione Regulæ, Constitutionum, Ordinationum, & admonitionum Majorum nostrorum ab omnibus pœnitentiis oblitis, seù etiam neglectis, & ab omnibus peccatis vestris; De illis vobis concedendo indulgentiam plenariam,

juxtà

juxta formam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ consuetam. In nomine Patris, † &c.

Ite in pace, nolite amplius peccare, & orate Deum pro me.

Nota, quòd Provinciales Ordinis Minorum de Observantia, peracta Visitatione possunt concedere Fratribus, & Monialibus sibi subditis benedictionem, & plenariam Indulgentiam, ex concessione Leonis X. Gregorii XIII. pro Visitatoribus Societatis JESU, Ideò admonere debent subditos pro consequutione hujusmodi Indulgentiæ. Hier. Rodr. Resolut. 77. v. Indulgentia num. 6.

Nota.

CHe quest' assolutione si dà in foro conscientiæ tantum, & non in foro exteriori, nè anco in foro sacramentali, avvertendo, che dalle censure, pene, inhabilità, e reservationi si può assolvere fuori di confessione, e senz' obligo d' imporre penitenza, essendo tali impedimenti legami, per la cui solutione basta la semplice autorità, benche l'assolvente non fosse Sacerdote, vedi questa dottrina in Sigismondo Capuc.tract. de potest. Præl. par. 1. dub. 19. num. 7. & par.2. dub.99. num. 3. Eman. Rodr. tom. 1. quæst. 20. art. 7.

Lettera Citatoria per celebrar il Capitolo.

5. FRa N. Commissario, &c. Alli M. Ven. PP. Guardiani, &c. salute, e pace nel Signore.

Havendo per la Dio gratia finito di visitare questa nostra Riformata Provincia, ci siamo finalmente deliberati di celebrar il Capitolo in questo nostro Convento di N. N. li 20. del mese d'Aprile corrente, però in virtù della presente commandiamo per S. Obedienza à

tutti

tutti li Padri Guardiani, & altri Superiori de' Conventi, e luoghi di detta Riforma, che al ricevere della presente citatoria la debbano subito far leggere à tutti li loro frati congregati à suono di campanello, secondo il solito, e per non moltiplicare frati nel luogo Capitolare coll' istesso precetto comandiamo, che niuno ardisca venire in detto Capitolo, e luogo Capitolare sotto pena d'Apostasia, se non sarà Vocale, mà li detti Vocali s' accompagneranno insieme, secondo la vicinanza de' Conventi, aspettandosi l'un l'altro; che perciò in virtù della presente sospendiamo, cassiamo, & annulliamo ogn' altra facoltà, e licenza da noi lasciata, etiam in scriptis: Nè presumerà vocale alcuno, ò altro frate, che si sia, venir à cavallo, sotto pena di privatione di voce attiva, e passiva per tre anni, ipso facto incurrenda, mà verranno à piedi con quella Religiosità, e modestia che richiede il nostro Instituto Serafico; E sotto le medeme pene nessuno Vocale ardirà venire in detto luogo Capitolare prima delli 18. del corrente Aprile.

E perche il principal ajuto nell'attioni Capitolari si deve sperare da Sua Divina Maestà per tanto tutti li Vicarii, Presidenti, & altri Superiori de' luoghi seguiteranno le solite orationi con maggior fervore di prima, & il giorno dell'Elettione in tutti li Conventi la mattina à buon hora si cantarà, ò si dirà al solito una messa dello Spirito Santo, alla quale concorreranno tutti li frati, communicandosi li Chierici, e li Laici, pregando tutti unitamente per l'Elettione d'un buon Superiore. Et acciò questa nostra Citatoria venghi quanto prima à notitia di ciascheduno, commandiamo sotto la medema pena di privatione d'Officio à tutti li Padri Guardiani, & altri Superiori, che subito

letta,

letta, la mandino per persona à posta di Convento in Convento secondo l'ordine retroscritto, notando l'hora, & il giorno della ricevuta; Avvisando finalmente tutti quei Giovani, che si vogliono far Frati, acciò possino presentarsi in tempo; Che è quanto occorre, &c.

6. Quando moritur delegans, nempè Minister, vel Commissarius generalis, cessat etiam auctoritas delegati, quod intelligendum est, re integra manente; idest si talis Commissarius non incepit exercere munus suum, nam si incepit debet complere. Lezan. quæst. Regular. v. Commissarius, num. 5.

7. Commissarii Generales Nationum, in Ordine nostro quotannis monere debent Patrem Reverendissimum Generalem de actis in suis Provinciis, sub pœna privationis Officii, & in Capitulis, & Congregationibus Generalibus subjacere debent Syndicationi, sicut & alii Superiores Generales. Tolet. 1658.

Confessarius.

SUMMARIUM.

Confessores sæcularium trigesimum ætatis annum habeant. num. 1.

Similiter, & Confessores Fratrum, sed dispensari possunt. num. 2.

Hujusmodi Confessores Fratrum possunt audire confessiones familiarium Conventus, & Tertiariorum, non autem Tertiariarum. num. 3.

A Provinciali, & tribus Examinatoribus examinari debent. num. 4.

Quam facultatem habeant Generales quoad institutionem Confessariorum? ibidem, & num. 5.

Con-

1. QUoad inſtitutionem Fratrum in Confeſſarios; Præcipitur Miniſtro Generali, & Provincialibus ſub pœna privationis omnium actuum legitimorum, eo ipſo incurrenda, ut nullum ſæcularium perſonarum inſtituant Confeſſarium, niſi annum trigeſimum compleverit. Pius IV. in Capitulo Generali, Valliſol. de anno 1565. Paulus Quar-

tus

tus in Aquilan. 1579. in Constitut. Ordinis cap. 6. §. 1. num. 9. pag. 113.

2. Eandem ætatem requirunt Constitutiones Romanæ de anno 1612. in fratrum Confessarios; Permittunt tamen Provincialibus, quod ob Confessariorum inopiam, in hujusmodi ætate dispensare possint cum aliquibus, quodque multo magis facere possunt Superiores Generales, etiam extra Capitulum; & Congregationem, dummodò electos examinare faciant, prout jam usus obtinuit.

3. Hujusmodi Confessarii, sic admissi ad audiendas tantum Fratrum Confessiones, si opus fuerit, poterunt audire Confessiones Tertiariorum, qui Conventuum servitiis deputati sunt, & sub Superiorum obedientia manent, non autem possunt excipere Confessiones Monialium Tertii Ordinis, sivè Bizocarum, quia requiritur approbatio Ordinarii, prout declaravit Sac. Cong. Epis. & Reg. 20. Decemb. 1616.

4. Confessores à Provincialibus instituti, ab ipsis, & tribus examinatoribus simul examinari, ad confessiones audiendas admitti debent. Juxta Decreta Clementis Oct. de Reformat. & Constit. Ordinis cap. 7. §. 1. num. 2. pag. 113. Cæterum Superiores Generales ab hac lege eximendi sunt, cum de ipsis specifica mentio non fiat, licet & ipsi teneantur Confessarios à se admittendos examinare per se, vel per alios, non tamen Provinciæ Examinatores adhibere tenentur, cum Provinciæ legibus ipsi non adstringantur. Sanctorus in Comment. cap. 7. stat. 1. fol. 405.

5. Imò sicut Episcopus ex Concilio Trident. de Reform. sess. 23. cap. 15. potest prævio examine, vel quem idoneum judicaverit sine examine ad sæcularium Confessiones audiendas admittere, sic Superiores Genera-

les

les Ordinis [cum ſint noſtrorum fratrum Epiſcopi] poterunt ad audiendas illorum Confeſſiones, ſine examine, quem idoneum judicaverint admittere, Sac. Congregatio Concil. die 30. Julii 1619. Barboſ. in Collect. v. Confeſſio Sacramentalis num. 8. De Provincialibus verò (licet habeant auctoritatem Epiſcopalem in ſua Provincia) non currit ratio, quia ſibi, & Decreta Pontificia, & Conſtitutiones Ordinis obſtant.

6. Quoad approbationem. Nullus Confeſſarius poteſt audire ſæcularium perſonarum Confeſſiones abſque Ordinarii examine, & approbatione, Urb. VIII. Cum ſicut accepimus Bull. Rom. tom. 4. pag. 103. Lauret. de Franç. par. 1. num. 138. ubi movet 12. qq. ad Confeſſarios pertinentes.

7. Quoad executionem, Sac. Congregatio Concil. Trid. Interpretum cenſuit quod Regulares, qui quoad confeſſiones audiendas idonei generaliter ab Ordinariis, eorumve examinatoribus reperti, & probati fuerint, generaliter quoque, & indiſtinctè, abſque aliqua limitatione temporis, certorumvè locorum, aut generis perſonarum admittantur in Diœceſi propria. De cęteris, qui non adeò idonei reperientur, ſi petierint ſe admitti, arbitrio Ordinariorum relinquitur, ipſos cum limitata facultate, prout eiſdem Ordinariis magis expedire videbitur, probare, & admittere; Qui autem in Domibus laicorum confeſſiones ex cauſa audierint, ſtatim Parochum admonere teneantur, & fidem auditæ confeſſionis pro medico adveniente relinquere. Romæ die 2. Julii 1587. in Regeſto C. C. Trid. fol. 7.

8. Deinde Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Regularium præpoſita, inhærens declarationibus aliàs deſuper editis, cenſuit Regulares prædictos à locorum

Ordinariis audiendas personarum secularium confessiones approbatos, non posse ab eisdem Ordinariis prohiberi, ne earumdem personarum ægrotantium in propriis illarum domibus confessiones audire possint absque licentia Parochorum, dummodò relinquant schedulam, vel notificent ipsis Parochis, quod pœnitentiæ Sacramentum hujusmodi fuerit ab eis ministratum. Romæ die 13. mensis Septembris 1641. In Regesto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regular. folio 162.

9. Item Sacra Congreg. Concilii censuit, & providit, quod Regulares ad audiendas confessiones sæcularium in Civitate, & Diœcesi semel ab Episcopo, prævio examine approbatos, iterùm ab eodem Episcopo non esse examinandos. Cæterùm à successore posse utique examinari. Die 28. Aprilis 1594. In Regest. Sac. Congreg. Concilii Trident. fol. 136.

Adverte etiam, quod Confessores ad beneplacitum, & absque limitatione admissi, generaliter admissi intelliguntur, quia beneplacitum durat usque ad mortem concedentis: cap. si gratiosè de rescript. in 6. Imò putat Antonius Gabriel tom. 2. tit. de præben. conclus. 1. §. 33. quod durat etiam post mortem; quia ibi ad beneplacitum intelligitur nomine dignitatis, quod etiam approbat Henriq. lib. 2. de pœnit. cap. 6. num. 7.

11. Item attende, quòd Ordinarii non possunt suspendere Confessarios Regulares liberè approbatos, nisi ex nova causa ad confessiones pertinente, nec adimere facultatem audiendi confessiones omnibus simul unius Conventus Regularibus Confessariis, Sac. Congreg. inconsulta, prout in sequenti Decreto.

Cùm Sac. Congreg. Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præpositæ innotuerit Confessarios

rios Regulares graviter conqueri, quod ab Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis ab audiendis Confessionibus quavis de causa indeterminatim suspendantur, & propterea sæpè contingere, ut ab jisdem Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis omnibus simul unius Conventus Confessariis confessiones audiendi facultas adimatur; Illustrissimi ejusdem Sacræ Congregationis Patres rati vix fieri posse, ut hæc sine scandalo, magnaque animarum pernicie contingant, re mature perpensa ad omnem scandali materiam submovendam, & quò magis spirituali piarum mentium consolationi consulatur, statuunt, ac decernunt Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, ad quos Confessarios approbandi jus spectat, Confessarios Regulares aliàs ab ipsis liberè approbatos ad audiendis Confessionibus suspendere, post hac minimè licere, nisi ex nova causa, eaque ad Confessiones ipsas pertinente, aut ob non servatum interdictum ab ipsis Ordinariis positum. Statuunt insuper eosdem Archiepiscopos, Episcopos, locorumque Ordinarios confessiones audiendi facultatem omnibus simul unius Conventus Regularibus Confessariis, eadem Sacra Congregatione inconsulta, nullo pacto adimere posse. Quod quidem Decretum, ut jidem Illustrissimi Patres opportunum, & necessarium duxerunt, ità inviolabiliter jubent observari. Romæ 20. Novembris 1615.

A. M. Episc. Hostien. Card. Gallus.

V. Theatin. Secretarius.

In Regesto hujus Congregationis fol. 51.

12. Fratres Minores Confessores ab aliquo Ordinario semel approbati, & à suis Superioribus ad hujusmodi munera deputati, quandocunque sunt in itinere,

sive in mari, sive in terra, possunt quoruncunque Christi fidelium confessiones audire, dummodò id non faciant in oppidis, aut locis, in quibus existunt Ordinarii, nisi eorum licentia desuper obtenta, & hoc per privilegium Patribus Jesuitis à Gregorio XIII. & aliud ab Eugenio IV. Fratribus Minoribus concessum, ut habent Rodriq. tom. 1. qq. Regul. quæst. 59. art. 5. in fine, & in expositione Bullæ Cruciatæ, & Compend. privileg. Sorb. v. absolutio quoad sæculares fol. 57. ibi 11. Conclusio, & fol. 61. ibi, Benè verum est, & fol. 30. §. 3.

13. Quoad Confessarios Monialium sciendum, quòd tam sæculares, quàm Regulares, sivè Ordinarii, sivè Extraordinarii ab Episcopis approbari debent Greg. XV. Inscrutabili &c. de exemptorum privileg. §. 5. in Bullar. Rom. tom. 3. pag. 296. Sac. Congr. Cardinalium Conc. Trident. Interpretum censuit, & declaravit, Confessarii Monialium Ordinarii, singulis quibusque trienniis, mutari debeant, idque observandum circa moniales nedum subjectas Ordinario, sed etiam Regularibus. Sac. Congreg. Episcoporum, & Regular. 15. Febr. 1563. Barbos. Collect. v. Confessarius Monialium num. 5.

14. Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad confessiones personarum sæcularium audiendas, nequaquam censeri approbatos ad audiendas Confessiones Monialium sibi subjectarum, sed egere, quoad hoc, speciali Episcopi approbatione. Sac. Congreg. Concil. in Bull. Rom. tom. 3. pagin. 296. ubi resolvuntur alia dubia.

Decretum circa Confessiones audiendas in Urbe.

5. CONgregatio Sac. Apostolicæ Visitationis. De mandato Sanctiss. D. Nostri Urbani Papæ VIII. vivæ vocis oraculo ei facto, justis de causis præcipit omnibus, & singulis Confessariis tàm sæcularibus, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam de necessitate exprimendæ, Regularibus quocunque nomine nuncupatis, cujusvis gradus, & dignitatis in suo Ordine, nè in posterum, tàm virorum, quàm mulierum cujuslibet qualitatis, vel conditionis existant, præterquam si gravi infirmitate detenti, vel detentæ sint, Sacramentales Confessiones in illorum, seù illarum, vel etiam alienis ædibus, audiant, nisi de licentia Illustriss. Cardinalis Urbis Vicarii, seù Reverendiss. D. ejus Vicesgerentis, in scriptis concedenda (exceptis tamen Illustrissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium, & Principum virorum sæcularium, videlicet, Oratorum Regum, & Magnorum Principum, necnon & Ducum, ac Romani Pontificis, qui fuerunt, vel pro tempore erunt Nepotum.) Hoc etiam addito, vel jidem Confessarii in mulierum hujusmodi Sacramentalibus Confessionibus audiendis, cubiculi januam apertam, ac velum levatum semper habeant, itaut conspici, non autem audiri possint: Sacramentumque Confessionis hujusmodi, Confessarii sæculares cum superpelliceo, & stola; Regulares verò cum stola ministrent in Ecclesia, nisi ex rationabili causa audire aliquos in Sacrario, seù alio decenti loco quandoque occurrat. Contrafacientes, non solùm suspensionis à Confessionibus audiendis, verum etiam alias pœnas, arbitrio ejus-

dem Congregationis, eo ipso incurrant: Insuper Confessarii hujusmodi, sub eisdem pœnis, injungitur, ut si eos, vigore facultatum eis concessarum, confessiones infirmorum hujusmodi in privatis Domibus audire contigerit, Parochum dd. infirmorum antè, vel saltem eadem die, qua confessionem audierint, absolutionemque infirmis impartiti fuerint, certiorem reddere debeant. In quorum, &c. Dat. Romæ in loco solitæ Congregationis, die 10. Julii 1625. O. Episcopus Cabellioneñ Sac. Visit. Secret. Odoardus Tibaldescus Not. Impresſ. Romæ, &c. In Regesto Sac. Congreg. Episcoporum, & Regul. fol. 101.

Confraternitas.

SUMMARIUM.

Regulares erigere possunt Confraternitates in illorum Ecclesiis. num. 1.

Formula erigendi Confraternitatem Cordigerorum. numero 2.

Indulgentia pro Cordigeris. num. 3.

Facultas quam habent Minister, & Commisſ. Gen. Observ. erigendi. num. 4.

Bulla Clementis VIII. de Reformat. Confraternitatum. num. 5.

Communicatio Indulgentiæ plenariæ pro Corona Beatæ Virginis. num. 6.

Communicatio Absolutionis, & Indulgentiæ plenariæ pro articulo mortis. num. 7.

Prælatis Ord. Minorum competit regimen spirituale Confratrum, & Sororum Tertii Ordinis. num. 8.

Prælati Ord. Minorum tantùm possunt cingere, & dare Cordam benedictam, non autem Ordinarii. num. 9.

Con-

Congregatio deputata à Paulo V. resolvit controversias circa erectionem Confraternitatum. num. 10.

Declaratur, quòd Indulgentiæ concessæ visitantibus Ecclesias Regularium in eorum festivitatibus, non sunt revocatæ. num. 11.

Sacra Congreg. declarat in quam sepulturam sepeliendi sunt Cordigeri. num. 12.

Episcopus quomodo possit visitare Oratorium Confratrum, annexum Ecclesiæ Mendicantium. num. 13.

1. Circa latam, & amplam facultatem, quam habet Seraphicus Ordo erigendi, ac instituendi Confraternitates Cordigerorum in Ecclesiis ejusdem Ordinis in quibuscunque Mundi partibus, & locis, concessam à Sixto V. Ex supremæ, &c. Bullar. Roman. tom. 2. pag. 385. Declarando Archiconfraternitatem S. Francisci Assisien Fratrum Minorum Conventualium in caput omnium Confraternitatum Cordigerorum hujusmodi, ubilibet institutarum.

Observandum, quòd prædicti Regulares, in erigendis Confraternitatibus, observare debent formulam instituendi, & communicandi traditam, prout sequitur, videlicet.

Formula pro erigendis Confraternitatibus Cordigerorum.

Fr. N. N. Minister (vel) Commissarius Generalis Ordinis Fratrum Minorum de Observantia, &c.

2. *Religio nostra, cùm inter alia privilegia, quibus à Sede Apostolica decorata est, facultatem ha-*

beat Sæcularium Confraternitates sub nomine Cordigerorum erigendi, eisque spirituales gratias, privilegia, & Indulgentias communicandi, in hujusmodi Confraternitatibus instituendis, si ad Christi fidelium salutem promovendam expedire animadvertit, liberalem se præstare consuevit. Nos igitur, qui Generalem bujus Cismontanæ Familiæ Ordinis ipsius curam gerimus; sperantes fore, ut ex hac spiritualium gratiarum participatione, Christi fideles ad devotionem, & pietatem magis excitentur, auctoritate Nobis à Summis Pontificibus concessa, Confraternitatem Cordigerorum in Ecclesia....... de consensu loci Ordinarii, qui ejusdem Confraternitatis institutum, pietatem, ac religionem, litteris patentibus Nobis nuper exhibitis (dummodò tamen alia simili in ipso, vel alio ad tria milliaria propinquo loco hactenus erecta non fuerit) per præsentes nostras litteras erigimus, ac instituimus, illisque, & pro tempore existentibus utriusque sexus Confratribus elargimur, & communicamus Indulgentias, privilegia, & spirituales gratias sigillatim inferiùs descriptas, nostræque primariæ Confraternitati Cordigerorum nomitatim, expressè, & præcisè per Breve SS.D.N. Pauli V. tenoris sequentis concessa.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

3. NUper Archiconfraternitati Cordigerorum in Ecclesia Domus Fratrum S. Francisci Assisieñ Ordinis Minorum Conventualium canonice erectæ, & illius Confratribus certas Indulgentias, & gratias spirituales concessimus per nostras in forma Brevis litteras hujus tenoris, videlicet. Cùm certas unicuique Confraternitati Indulgentias, & gratias spirituales, quibus in posterum fruantur, duxerimus præscri-

ſcribendas; Idcircò omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes Archiconfraternitati Cordigerorum in Eccleſia Domus Fratrum S. Franciſci Aſſiſieñ Ordinis Minorum Conventualium canonicè erectæ, & illius Fratribus, hactenus per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros conceſſas revocantes, & annullantes, ac nullius roboris, & momenti poſt hac data præſentium fore declarantes, de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi,

1. Omnibus utriuſque ſexus Chriſti fidelibus, qui in memoriam ejuſdem Sancti Franciſci Cordam benedictam, ab ejuſdem Ordinis ſuperioribus ſuſcipientes prædictam Archiconfraternitatem de cætero ingredientur, Die prima eorum ingreſſus, ſi verè pœnitentes, & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, plenariam.

2. Ac tam ipſis pro tempore deſcribendis, quàm jam deſcriptis in dicta Archiconfraternitate Confratribus, & Conſororibus, etiam verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui prædictæ Archiconfraternitatis Eccleſiam, ſeù Oratorium, in feſto principali ejuſdem Archiconfraternitatis, a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis ejuſdem Feſti, ſingulis annis devotè viſitaverint, & ibi pro Principum Chriſtianorum concordia, hæreſum extirpatione, & Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, etiam plenariam.

3. In mortis quoque articulo ejuſdem Confratribus, & Conſororibus, qui pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, ſaltem verè pœnitentes, nomen Jeſu ore,

ſi potuerint, ſin autem corde, devotè invocaverint, plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus.

4. Necnon ipſis Confratribus, & Conſororibus, qui prædictæ Archiconfraternitatis Proceſſioni, ſingulis menſibus fieri ſolitæ interfuerint, tres annos, & totidem quadragenas, & ſi fuerint confeſſi, ac ſacra Communione refecti, ibique pias ad Deum preces effuderint, etiam plenariam.

5. Qui verò officio Beatę Marię Virginis ab ejuſdem Archiconfraternitatis Confratribus pro tempore celebrando, & recitando, aut cujuſvis alteri officio pariter interfuerint, centum dies.

6. Inſuper eiſdem, qui Sanctiſſimum Sacramentum, quando ad infirmos defertur, comitati fuerint, quinque annos, & totidem quadragenas.

7. Qui verò pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra communione refecti aliquam ex Eccleſiis dicti Ordinis Minorum Conventualium S. Franciſci, S. Antonii de Padua, S. Bonaventuræ, S. Ludovici Epiſcopi, S. Bernardini, S. Claræ, ac S. Didaci Feſtivitatibus ſingulis annis viſitaverint, & oraverint, ut præfertur, quo die Feſtivitatem hujuſmodi id egerint, ſeptem annos, & totidem quadragenas.

8. Quoties verò corpora defunctorum tàm Confratrum, quàm aliorum ad ſepulturam comitati fuerint, aut alicui pauperi perſonæ in ejus neceſſitatibus ſubvenerint; aut pacem inter inimicos compoſuerint, toties pro quolibet prædictorum operum, centum de injunctis eis, ſeù alias quomodolibet debitis pœnitentiis, in forma Eccleſiæ conſueta, relaxamus.

9. Inſuper eiſdem Confratribus, & Conſororibus,

ut

ut supradictas indulgentias, & gratias spirituales consequi, & illas animabus defunctorum, per modum suffragii, applicare possit, per præsentes concedimus, & indulgemus.

Ac prætereà dilecto filio moderno, & pro tempore existenti prædicti Ordinis Minorum Conventualium Ministro Generali, ut Confraternitates Laicorum utriusque sexus, sub dicta invocatione Cordigerorum S. Francisci, in qualibet Ecclesia Domorum Fratrum Ordinis sui Minorum Conventualium S. Francisci erigere, & instituere, servata tamen forma præscripta in Constitut.fel.rec.Sixti Papæ V.sub Dat.xiij.Kalend.Decembris, Pontificatus sui anno primo, & Clementis VIII.Prædecessorum nostrorum, super hoc edita, possit, & valeat, facultatem impartimur.

Quæ quidem Confraternitates si, & postquam erectæ, & institutæ fuerint, eidem Archiconfraternitati Sancti Francisci Assisieñ, juxtà prædictam Sixti V.Constitutionem, sint, & esse intelligantur aggregatæ. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque, præsentibus perpetuis, futuris temporibus duraturis. Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Martii 1607. Pontificatus Nostri anno 11.

4. Cùm autem ex concessione fel. rec. Sixti Papæ V. Prædecessoris nostri, dilectis filiis Ministro Generali, & Commissario Generali Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia in Ecclesiis eorum Ordinis, in locis videlicet, in quibus Ecclesiæ, vel Conventus Fratrum Conventualium non existerent, hujusmodi Confraternitatem Cordigerorum erigendi, & instituendi facultas impartita fuerit. Nos eisdem Ministro Generali, & Commissario Generali specialem

gra-

gratiam facere, & Christi fidelium spirituali consolationi prospicere volentes, De Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, eisdem Ministro Generali, & Commissario Generali, & eorum cuilibet, ut in Ecclesiis eorum Ordinis tantùm, ac in locis, in quibus non existent Conventus, vel Ecclesiæ Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci, Confraternitates Cordigerorum S. Francisci utriusque sexus erigere, & instituere, illisque sic erectis, & institutis, indulgentias, & gratias spirituales supradictas communicare liberè, & licitè possint, & valeant, servata tamen forma in prædictis Constitutionibus Sixti, & Clementis tradita, ut in præinserto Brevi pro iisdem Conventualibus expedito, auctoritate Apostolica, tenore præsentium facultatem, & auctoritatem perpetuò duraturam concedimus, & impartimur. Non obstantibus Nostra de non concedendis indulgentiis, ad instar, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac utriusque Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, cæterisque quibuscumque. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die xxv. Septembris 1607 Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Quibus omnibus Indulgentiis, & spiritualibus gratiis sigillatim descriptis, Confraternitatem ipsam nunc erectam, ejusque Confratres potiri, & gaudere posse decernimus, juxta fel: record: Clementis Papæ VIII. Constitutionem sequentem.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

5. QUæcumque à Sede Apoſtolica ad promovendam Chriſti fidelium ſalutem aliquando conceſſa ſunt, etſi maturo conſilio, magnaque prudentia, & cautione ſancita, & decreta ſint, tamen cùm Romanus Pontifex de animarum ſalute ſolicitus, progreſſu temporis animadvertit ſenſim aliquos abuſus in eiſdem ſtatutis, & decretis obſervandis provenire; debet pro ſui paſtoralis officii munere illis opportuna ratione occurrere, & quantum cum Domino poteſt, adhibito ſalutari remedio providere.

§. 1. Cùm itaque à pluribus Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, & forſitan etiam à Nobis nonnulli Regularibus Ordinibus, Religionibus, & Inſtitutis, ac etiam Chriſti fidelium ſæcularium Archiconfraternitatibus, & Congregationibus diverſarum Nationum, nominum, & inſtitutorum, tam in Alma Urbe noſtra, quàm in aliis Civitatibus, & locis Chriſtiani Orbis inſtitutis, facultas erigendi, & inſtituendi in eorum, & aliis Eccleſiis, & Collegiis, necnon etiam ſibi aggregandi Confraternitates, & Congregationes in eadem Urbe, & in aliis locis exiſtentes, eiſque privilegia, indulgentias, facultates, aliaſque ſpirituales gratias, & indulta ſibi conceſſa reſpectivè communicandi attributa fuerit, ac nulla certa forma, vel ratio præſcripta ſit, quæ in hujuſmodi erectionibus, inſtitutionibus, aggregationibus, & communicationibus faciendis ſervari debeat; propterea, ſive negligentia Superiorum Ordinum Religionum, & Inſtitutorum, vel Officialium Archiconfraternitatum, & Congregationum erigen-

gentium, inſtituentium, aggregantium, & communicantium, quæ Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, inſtituendis, & aggregandis, & quibus communicationes privilegiorum, indulgentiarum, aliarumque gratiarum prædictarum fiunt, non ſervant formam in hujuſmodi erectionibus, inſtitutionibus, aggregationibus, & communicationibus ſervari debitam, neque præſcribunt modum, quo privilegia, indulgentias, facultates, aliaſque ſpirituales gratias, & indulta prædicta conſequi debeant, ſeù ipſarum Confraternitatum, & Congregationum incuria, quæ non inquirunt ea, quæ præſtare oportet, ut illa conſequantur, nonnullæ pravæ conſuetudines irrepſerunt, multaque incommoda indè provenerunt.

§. 2. Quibus Nos pro commiſſo Nobis Apoſtolicæ ſolicitudinis officio, paternaque erga omnes Chriſti fideles charitate proſpicere volentes, hac noſtra conſtitutione perpetuo valitura, decernimus, atque ſtatuimus, ut in poſterum, tam hujus Almæ Urbis noſtræ, quam aliarum Civitatum, & locorum totius Chriſtiani Orbis Regularium Ordinum, Religionum, & inſtitutorum, quibus in eorum, & quibuſcunque aliis Eccleſiis, & Collegiis, Confraternitates ſæcularium erigendi, & inſtituendi facultas conceſſa eſt, necnon etiam Archiconfraternitatum, & Congregationum, cujuſvis Nationis, nominis, & inſtituti illæ ſint, & in quibuſcunque Eccleſiis, Domibus, & Oratoriis, tam ſæcularium, quàm ut præfertur quorumcunque, etiam Mendicantium Ordinum, Religionum, & inſtitutorum Regularium, quavis, tam ordinaria, quàm Apoſtolica auctoritate erectæ, ac inſtitutæ exiſtant, ſeù alio quovis modo introductæ reperiantur, quibus alias Confraternitates, & Congre-

gatio-

gationes instituendi, erigendi, ac sibi aggregandi, aliisque privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta prædicta, elargiendi, & communicandi potestas à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, vel à Nobis, & Apostolica Sede attributa fuit, Magistri, Priores, Præpositi, Rectores, Gubernatores, Præceptores, Primicerii, Prælati, Custodes, Guardiani, Præfecti, Administratores, & alii Officiales, seù Superiores quovis modo nuncupati, Regularium siquidem Ordinum, Religionùm, & institutorum, unam tantum Confraternitatem, & Congregationem, de consensu tamen Ordinarii loci, & cum litteris ejus testimonialibus, quibus Confraternitatis, & Congregationis erigendæ, & instituendæ pietas, & Christianæ charitatis officia, quæ exercere cupit, apud eos commendentur, in eorum, & quibuscunque aliis Ecclesiis, & Collegiis erigere, & instituere.

§. 3. Cæterarum verò Archiconfraternitatum, & Congregationum, in singulis Civitatibus, Oppidis, vel locis, unam etiam Confraternitatem, & Congregationem dumtaxat, quæ Apostolica, vel ordinaria auctoritate prius erecta, ac nulli alteri Ordini, religioni, instituto, Archiconfraternitati, & Congregationi ejusdem, vel alterius Nationis, nominis, & instituti aggregata sit, prævio similiter loci Ordinarii consensu, & cum ejus litteris testimonialibus, quibus ejusdem Confraternitatis, & Congregationis aggregandæ, institutum, pietas, & Christianæ charitatis officia, quæ exercere consuevit, apud eos commendentur, sibi adjungere, & aggregare possint.

§. 4. Huic verò Confraternitati, & Congregationi erigendæ, instituendæ, seù aggregandæ, ea tantùm privi-

privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta, quæ ipsi Ordini, Religioni, instituto erigenti, instituenti, ac communicanti, seù Archiconfraternitati, & Congregationi aggreganti, nominatim, & in specie, non autem quæ per extensionem, vel communicationem sibi, quovis modo, concessa sunt, & illa quidem non sub generali forma verborum, vel ad instar, sed expresè, & in specie communicare valeant.

§. 5. Statuta autem pro regimine Ordinum, Religionum, & institutorum, erigentium, & instituentium, ac communicantium, seù Archiconfraternitatum, & Congregationum aggregantium edita Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationes privilegiorum, & aliorum prædictorum fiunt, impartiri non possint, nisi ea prius ab Episcopo Diæcesano examinata, & pro ratione loci approbata fuerint, quæ nihilominùs ejusdem Episcopi decretis, ac moderationi, & correctioni in omnibus semper subjecta remaneant.

§. 6. Insuper volumus, & ordinamus, ut prædicti Ordines, Religiones, instituta, erigentia, instituentia, ac communicantia, nec non Archiconfraternitates, & Congregationes aggregantes, certam erigendi, instituendi, aggregandi, & communicandi formulam à Nobis novissimè approbatam diligenter observent, secundùm quam privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta ipsis Ordinibus, Religionibus, institutis, erigentibus, instituentibus, & communicantibus, seù Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus, nominatim, & expresè, non autem per communicatio-

nem,

nem, neque ad instar, ut supra concessa, ipsis Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationis fiunt, communicare possint.

§. 7. Quibus Confraternitates, & Congregationes ejusdem dumtaxat Nationis, & nominis, Ordinis, Religionis, & instituti Archiconfraternitatis, & Congregationis, cui aggregantur; tam hactenus aggregatæ, quàm in posterum aggregandæ utantur, potiantur, & gaudeant, itaut dictarum Confraternitatum, & Congregationum erectarum; institutarum, & aggregatarum, ac quibus communicationes factæ sunt, Ministri, & Officiales, & alii supradicti privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta hujusmodi, prævia tamen recognitione Ordinarii loci, qui adhibitis duobus, de ejusdem Ecclesiæ Capitulo, illa juxtà *Sacri* Concil. Trident. decretum promulganda decernat, debitis temporibus promulgare valeant.

§. 8. Quibus etiam Ministris, Officialibus, & aliis prædictis, eleemosynas, & alia oblata Christianæ charitatis subsidia, juxtà modum, & formam per Ordinarium loci præscribendam, remotis tamen mensis, pelvibus, & capsis, quæ in Ecclesiis, & Oratoriis dictarum Confraternitatum, & Congregationum publicè ad hoc exponi consueverunt, excipiendi potestas detur. Atque hoc ipsum Ordines, Religiones, Instituta erigentia, instituentia, ac communicantia, seù Archiconfraternitates, & Congregationes aggregantes, tàm Almæ Urbis nostræ, quàm aliarum Civitatum, & locorum quorumcunque juxtà modum à Vicario Urbis, & ab Ordinariis locorum respectivè præscribendum, observare teneantur. Eleemosynas autem sic collectas in reparationem, & ornatum Ecclesiarum, tàm Ordinum, Religio-

ligionum, inſtitutorum eligentium, inſtituentium, & communicantium, ac Archiconfraternitatum, & Congregationum aggregantium, quàm Confraternitatum, & Congregationum erigendarum, & inſtituendarum, & aggregandarum, & quibus communicationes fient, aut in alios earum pios uſus, arbitrio ejuſdem Vicarii noſtri in Urbe, necnon Ordinariorum locorum reſpectivè, fideliter exponere, atque erogare procurent, ut omnes intelligant cœleſtes Eccleſiæ theſauros, non quæſtu, aut alicujus lucri cauſa, ſed pietatis, & charitatis excitandæ gratia ex Apoſtolicæ Sedis benignitate Chriſti fidelibus aperiri.

§ 9. Prætereà volumus, ut Confeſſarii, qui vigore privilegiorum ipſis Ordinibus, Religionibus, Inſtitutis, erigentibus, inſtituentibus, & communicantibus, ſeù Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus conceſſorum, ac Confraternitatibus, & Congregationibus aggregandis communicandorum pro tempore eligi poſſunt, & poterunt ſæculares, ſcilicet in Alma Urbe à prædicto noſtro Vicario, extrà Urbem verò à locorum Ordinariis; Regulares autem non ſolùm à prædicto Vicario noſtro, & à locorum Ordinariis reſpectivè, ſed etiam à ſuis Superioribus approbati ſint, utque Confratres confitentes à criminibus, caſibus, & cenſuris, juxtà dictorum privilegiorum (quatenus tamen ſint in uſu, & Sacri Concilii Tridentini Decretis, ac Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, & noſtris Conſtitutionibus non adverſentur, nec revocata, aut ſibi aliquibus revocationibus comprehenſa ſint) formam, & tenorem dumtaxat abſolvere valeant. Decernimus inſuper, ut idem Confeſſarii prædictos Confratres cujuſcumque gradus, ſtatus, conditionis, & præeminentiæ, etiam ſi ſpeciali

ciali nota dignæ fuerint, à casibus contentis in litteris, quæ die Cœnæ Domini legi consueverunt, necnon violationis immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ, & clausuræ Monasteriorum Monialium, si videlicet sine necessaria, & urgenti causa, ac sine Superiorum licentia, vel etiam si causa, & licentia concessa abutentes, prædicta Monasteria ingressi fuerint, necnon violentæ manus injectionis in Clericum, & singularis certaminis, seù duelli, ac ab aliis etiam casibus, tàm à nobis, quàm à prædicto nostro in Urbe Vicario, & locorum Ordinariis respectivè reservatis, & pro tempore reservandis, & etiam à quavis excommunicatione, ab homine lata, absolvere, & super irregularitatibus, tàm ex aliquo defectu provenientibus, quàm occasione delicti contractis cum aliquo dispensare, prætextu dictorum privilegiorum, nullo modo possint.

§. 10. Demùm statuimus, & pariter ordinamus, ut Confratres, & Congregationes ubivis locorum, quavis auctoritate, ut præfertur, erectæ, & institutæ, & quibus communicationes prædictæ factæ sunt, ac cuicumque ex dictis Ordinibus, Religionibus, Institutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus ubilibet existentibus hactenus aggregatæ, ab eisdem respectivè Ordinibus, Religionibus, Institutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus, novas erectionum, institutionum, communicationum, & aggregationum litteras, juxtà formam à nobis novissimè approbatam, infra annum, si in Europa sint, & si extrà Europam fuerint, infra biennium à die publicationis præsentium in Romana Curia faciendæ computandos impetrare teneantur, alioquin dicto tempore elapso, erectiones, institutiones, & quæcunque communicationes privilegiorum, facultatum, indulgentiarum, alia-

K rum-

rumque ſpiritualium gratiarum, & indultorum, & aggregationes illarum vigore ipſis conceſſæ, nullius ſint roboris, & momenti, ac revocatæ, & abolitæ cenſeantur eo ipſo.

§. 11. Erectionum autem, inſtitutionum, communicationum, & aggregationum, tàm hactenus factarum, quàm deinceps faciendarum litteræ, ab ipſis Ordinibus, Religionibus, inſtitutis, ſeù Archiconfraternitatibus, & Congregationibus gratis omninò, ac nulla prorsùs mercede, etiam à ſpontè dantibus accepta, expediri, & concedi debeant.

§. 12. Quòd ſi Miniſtri aliqui, Superiores, vel Officiales quocunque nomine nuncupati Ordinum, Religionum, Inſtitutorum, ſeù Archiconfraternitatum, Congregationum, & Confraternitatum hujuſmodi, quavis auctoritate, vel privilegio, & officio fungantur, & præfulgeant, contra præmiſſa in aliquo venire, vel facere præſumpſerint, erectiones, inſtitutiones, & communicationes privilegiorum, indulgentiarum, facultatum, ſpiritualiumque gratiarum, & indultorum, aliorumque præmiſſorum conceſſiones, necnon aggregationes per ipſos faciendæ, ſeù renovandæ, nullius ſint roboris, & momenti, & quilibet eorundem Miniſtrorum, Superiorum, Officialium, & aliorum prædictorum, privationis officiorum, quæ obtinet, ac inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinenda pœnam, quæ ab alio, quàm à nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore exiſtente remitti non poſſit, incurrat eo ipſo.

§. 13. Decernentes præſentes litteras perpetuò validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervare debere; ſicque noſtræ mentis, & intentionis exiſtere, & ità, & non aliter per quoſcunque Judices Ordinarios, &

dele-

delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, quicquid super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 14. Ponuntur clausulæ derogatoriæ.

§. 15. Ponitur forma publicandi hanc Constitutionem, & tempus quo ligare incipit.

§. 16. Ponitur notificatio fienda per Ordinarios.

§. 17. Fides transumptis adhibenda, quæ cum non faciant ad rem nostram, brevitatis causa omitto. Datũ Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 7. Decembris millesimo sexcentesimo quarto, Pontificatus Nostri Anno Tertiodecimo.

6. Demum communicamus eis participationem omnium bonorum spiritualium, quæ fiunt in nostra Religione. *In quorum testimonio has litteras fieri mandavimus, manu nostra firmatas, ac sigillo majoris officii nostri munitas. Dat. Romæ &c.*

7. Ex supradictis liquidò constat, quòd Prælati Ordinis Minorum tantùm, inter quos connumerantur Guardiani, & Præsidentes, possunt recipere volentes aggregari hujusmodi Confraternitati. Cordigerorum, servatis servandis, cùm cæteris Prælatis extrà Ordinem non sit concessa hujusmodi facultas à Sancta Sede Apostolica, & ideò miror, quomodo quidam Ordinarius in Cathedrali Ecclesia admiserit unam Congregationem Tertiariarum Sancti Francisci, quæ acceperunt habitum Tertii Ordinis à Fratribus de Observantia, à quorum jurisdictione, ac moderatione recesserunt propter quamdam dissentionem inter

ipſos ortam , & ſponte ſe ſubmiſerunt præfato Ordinario , qui eis aſſignavit Presbyterum ejuſdem Cathedralis pro Confeſſario , ac moderatore in ſpiritualibus ; Confertque ipſe Ordinarius habitum mulieribus petentibus aggregari hujuſmodi Congregationi , & Cordam benedictam , ac ſi eſſet Prælatus Ordinis S. Franciſci , quibus breviter prænarratis, quæritur de validitate.

Pro reſponſione ſciendum eſt , quòd Innocentius Papa Quartus, ad petitionem Confratrum Tertii Ordinis de Pœnitentia , mandavit univerſis Miniſtris Provincialibus Ordinis Fratrum Minorum, ut opportunis temporibus per ſe , vel per alios Fratres idoneos, viſitarent prædictos Confratres , & Miniſtros Tertii Ordinis , & eos regularibus diſciplinis inſtruerent, corrigerentque , & reformarent, tàm in capite, quàm in membris, quæ correctionis, & reformationis officio cognoſcerent.

Hoc idem confirmavit, ampliavit, & de novo conceſſit in ſpecifica forma, pro Miniſtro Generali , Vicario Generali, & Miniſtris Provincialibus Ordinis Minorum de Obſervan. ubique terrarum Sixtus Quartus anno primo ſui Pontificatus 1471. in Bulla, quæ incipit, Romani Pontificis providentia (apud Bullarium Rodriq. Bulla 4. hujus Pontificis) cum facultate charitativè , in capite , & in membris eos viſitandi, & juxtà Regularia inſtituta dicti Ordinis inſtituendi; reformatione , & correctione indigentia , etiam per ablationem mantelli , & habitùs Tertii Ordinis, ſi id qualitas exceſſus exegerit , corrigendi , & reformandi : Volenteſque ad ipſum Tertium Ordinem aggregari , recipiendi : eiſque Viſitatorem aſſignandi, eadem auctoritate licentiam concedimus , & etiam

facul-

facultatem. Diſtrictiùs inhibentes locorum Ordinariis, & aliis quibuſcunque perſonis cujuſvis ſtatus, gradus, vel conditionis exiſtant, & quacunque auctoritate fungantur, ne prætextu quarumvis litterarum, & facultatum eiſdem forſan conceſſarum, & pro tempore concedēdarum de præmiſſis, quæ ad vos ſpectant, ſe quomodolibet impedire præſumant, ac decernentes, ex nunc, irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his, per quoſcunque quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum. Hæc ſunt verba Bullæ.

His ſuppoſitis, clarè apparet, præfatas Tertiarias, quæ indebitè receſſerunt à juriſdictione, & moderatione Miniſtri Provincialis de Obſervantia non connumerari amplius inter Conſorores Tertii Ordinis, ac privari omnibus indulgentiis, indultis, & gratiis ſpiritualibus hujuſmodi Ordini de Pœnitentia conceſſis.

8. Circa collationem Habitus, & Cordæ benedictæ, quam exercet præfatus Epiſcopus in volentibus aggregare illi Congregationi Tertiariarum, ſeù Cordigerorum, eſt nullius valoris, ob carentiam auctoritatis; nam Sixtus Quartus, ut in præfata Bulla, Prælatis tantùm Ordinis Minorum, ſivè Conventualium, ſivè de Obſervantia conceſſit facultatem conferendi Habitum Tertii Ordinis. Pariter Sixtus Papa Quintus Archiconfraternitatis Cordigerorum Inſtitutor, in Eccleſia S. Franciſci Aſſiſieñ. in Bulla, Divinæ charitatis altitudo, Anno 1587. edita, expreſsè declaravit, Cordam debere eſſe cinctam, & ſuſceptam à Superioribus Ordinis. Lezan. tom. 2. qq. Reg. de Confratribus cap. 15. num. 63. & 64.

 9. Poſt

gratiam facere, & Christi fidelium spirituali consolationi prospicere volentes, De Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, eisdem Ministro Generali, & Commissario Generali, & eorum cuilibet, ut in Ecclesiis eorum Ordinis tantùm, ac in locis, in quibus non existent Conventus, vel Ecclesiæ Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci, Confraternitates Cordigerorum S. Francisci utriusque sexus erigere, & instituere, illisque sic erectis, & institutis, indulgentias, & gratias spirituales supradictas communicare liberè, & licitè possint, & valeant, servata tamen forma in prædictis Constitutionibus Sixti, & Clementis tradita, ut in præinserto Brevi pro iisdem Conventualibus expedito, auctoritate Apostolica, tenore præsentium facultatem, & auctoritatem perpetuò duraturam concedimus, & impartimur. Non obstantibus Nostra de non concedendis indulgentiis, ad instar, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac utriusque Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, cæterisque quibuscumque. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die xxv. Septembris 1607 Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Quibus omnibus Indulgentiis, & spiritualibus gratiis sigillatim descriptis, Confraternitatem ipsam nunc erectam, ejusque Confratres potiri, & gaudere posse decernimus, juxta fel: record: Clementis Papæ VIII. Constitutionem sequentem.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

5. QUæcumque à Sede Apostolica ad promovendam Christi fidelium salutem aliquando concessa sunt, etsi maturo consilio, magnaque prudentia, & cautione sancita, & decreta sint, tamen cùm Romanus Pontifex de animarum salute solicitus, progressu temporis animadvertit sensim aliquos abusus in eisdem statutis, & decretis observandis provenire; debet pro sui pastoralis officii munere illis opportuna ratione occurrere, & quantum cum Domino potest, adhibito salutari remedio providere.

§. 1. Cùm itaque à pluribus Romanis Pontificibus prædecessoribus nóstris, & forsitan etiam à Nobis nonnulli Regularibus Ordinibus, Religionibus, & Institutis, ac etiam Christi fidelium sæcularium Archiconfraternitatibus, & Congregationibus diversarum Nationum, nominum, & institutorum, tam in Alma Urbe nostra, quàm in aliis Civitatibus, & locis Christiani Orbis institutis, facultas erigendi, & instituendi in eorum, & aliis Ecclesiis, & Collegiis, necnon etiam sibi aggregandi Confraternitates, & Congregationes in eadem Urbe, & in aliis locis existentes, eisque privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta sibi concessa respectivè communicandi attributa fuerit, ac nulla certa forma, vel ratio præscripta sit, quæ in hujusmodi erectionibus, institutionibus, aggregationibus, & communicationibus faciendis servari debeat; propterea, sive negligentia Superiorum Ordinum Religionum, & Institutorum, vel Officialium Archiconfraternitatum, & Congregationum erigen-

gentium, inſtituentium, aggregantium, & communicantium, quæ Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, inſtituendis, & aggregandis, & quibus communicationes privilegiorum, indulgentiarum, aliarumque gratiarum prædictarum fiunt, non ſervant formam in hujuſmodi erectionibus, inſtitutionibus, aggregationibus, & communicationibus ſervari debitam, neque præſcribunt modum, quo privilegia, indulgentias, facultates, aliaſque ſpirituales gratias, & indulta prædicta conſequi debeant, ſeù ipſarum Confraternitatum, & Congregationum incuria, quæ non inquirunt ea, quæ præſtare oportet, ut illa conſequantur, nonnullæ pravæ conſuetudines irrepſerunt, multaque incommoda indè provenerunt.

§. 2. Quibus Nos pro commiſſo Nobis Apoſtolicæ ſolicitudinis officio, paternaque erga omnes Chriſti fideles charitate proſpicere volentes, hac noſtra conſtitutione perpetuo valitura, decernimus, atque ſtatuimus, ut in poſterum, tam hujus Almæ Urbis noſtræ, quam aliarum Civitatum, & locorum totius Chriſtiani Orbis Regularium Ordinum, Religionum, & inſtitutorum, quibus in eorum, & quibuſcunque aliis Eccleſiis, & Collegiis, Confraternitates ſæcularium erigendi, & inſtituendi facultas conceſſa eſt, necnon etiam Archiconfraternitatum, & Congregationum, cujuſvis Nationis, nominis, & inſtituti illæ ſint, & in quibuſcunque Eccleſiis, Domibus, & Oratoriis, tam ſæcularium, quàm ut præfertur quorumcunque, etiam Mendicantium Ordinum, Religionum, & inſtitutorum Regularium, quavis, tam ordinaria, quàm Apoſtolica auctoritate erectæ, ac inſtitutæ exiſtant, ſeù alio quovis modo introductæ reperiantur, quibus alias Confraternitates, & Congre-

gatio-

gationes instituendi, erigendi, ac sibi aggregandi, aliisque privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta prædicta, elargiendi, & communicandi potestas à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, vel à Nobis, & Apostolica Sede attributa fuit, Magistri, Priores, Præpositi, Rectores, Gubernatores, Præceptores, Primicerii, Prælati, Custodes, Guardiani, Præfecti, Administratores, & alii Officiales, seù Superiores quovis modo nuncupati, Regularium siquidem Ordinum, Religionum, & institutorum, unam tantum Confraternitatem, & Congregationem, de consensu tamen Ordinarii loci, & cum litteris ejus testimonialibus, quibus Confraternitatis, & Congregationis erigendæ, & instituendæ pietas, & Christianæ charitatis officia, quæ exercere cupit, apud eos commendentur, in eorum, & quibuscunque aliis Ecclesiis, & Collegiis erigere, & instituere.

§. 3. Cæterarum verò Archiconfraternitatum, & Congregationum, in singulis Civitatibus, Oppidis, vel locis, unam etiam Confraternitatem, & Congregationem dumtaxat, quæ Apostolica, vel ordinaria auctoritate prius erecta, ac nulli alteri Ordini, religioni, instituto, Archiconfraternitati, & Congregationi ejusdem, vel alterius Nationis, nominis, & instituti aggregata sit, prævio similiter loci Ordinarii consensu, & cum ejus litteris testimonialibus, quibus ejusdem Confraternitatis, & Congregationis aggregandæ, institutum, pietas, & Christianæ charitatis officia, quæ exercere consuevit, apud eos commendentur, sibi adjungere, & aggregare possint.

§. 4. Huic verò Confraternitati, & Congregationi erigendæ, instituendæ, seù aggregandæ, ea tantùm privi-

privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta, quæ ipsi Ordini, Religioni, instituto erigenti, instituenti, ac communicanti, seù Archiconfraternitati, & Congregationi aggreganti, nominatim, & in specie, non autem quæ per extensionem, vel communicationem sibi, quovis modo, concessa sunt, & illa quidem non sub generali forma verborum, vel ad instar, sed expresse, & in specie communicare valeant.

§. 5. Statuta autem pro regimine Ordinum, Religionum, & institutorum, erigentium, & instituentium, ac communicantium, seù Archiconfraternitatum, & Congregationum aggregantium edita Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationes privilegiorum, & aliorum prædictorum fiunt, impartiri non possint, nisi ea prius ab Episcopo Diæcesano examinata, & pro ratione loci approbata fuerint, quæ nihilominùs ejusdem Episcopi decretis, ac moderationi, & correctioni in omnibus semper subjecta remaneant.

§. 6. Insuper volumus, & ordinamus, ut prædicti Ordines, Religiones, instituta, erigentia, instituentia, ac communicantia, nec non Archiconfraternitates, & Congregationes aggregantes, certam erigendi, instituendi, aggregandi, & communicandi formulam à Nobis novissimè approbatam diligenter observent, secundùm quam privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta ipsis Ordinibus, Religionibus, institutis, erigentibus, instituentibus, & communicantibus, seù Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus, nominatim, & expresse, non autem per communicatio-

nem,

nem, neque ad instar, ut supra concessa, ipsis Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationis fiunt, communicare possint.

§. 7. Quibus Confraternitates, & Congregationes ejusdem dumtaxat Nationis, & nominis, Ordinis, Religionis, & instituti Archiconfraternitatis, & Congregationis, cui aggregantur; tam hactenus aggregatæ, quàm in posterum aggregandæ utantur, potiantur, & gaudeant, itaut dictarum Confraternitatum, & Congregationum erectarum, institutarum, & aggregatarum, ac quibus communicationes factæ sunt, Ministri, & Officiales, & alii supradicti privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta hujusmodi, prævia tamen recognitione Ordinarii loci, qui adhibitis duobus, de ejusdem Ecclesiæ Capitulo, illa juxtà Sacri Concil. Trident. decretum promulganda decernat, debitis temporibus promulgare valeant.

§. 8. Quibus etiam Ministris, Officialibus, & aliis prædictis, eleemosynas, & alia oblata Christianæ charitatis subsidia, juxtà modum, & formam per Ordinarium loci præscribendam, remotis tamen mensis, pelvibus, & capsis, quæ in Ecclesiis, & Oratoriis dictarum Confraternitatum, & Congregationum publicè ad hoc exponi consueverunt, excipiendi potestas detur. Atque hoc ipsum Ordines, Religiones, Instituta erigentia, instituentia, ac communicantia, seù Archiconfraternitates, & Congregationes aggregantes, tàm Almæ Urbis nostræ, quàm aliarum Civitatum, & locorum quorumcunque juxtà modum à Vicario Urbis, & ab Ordinariis locorum respectivè præscribendum, observare teneantur. Eleemosynas autem sic collectas in reparationem, & ornatum Ecclesiarum, tàm Ordinum, Re-

ligionum, inſtitutorum eligentium, inſtituentium, & communicantium, ac Archiconfraternitatum, & Congregationum aggregantium, quàm Confraternitatum, & Congregationum erigendarum, & inſtituendarum, & aggregandarum, & quibus communicationes fient, aut in alios earum pios uſus, arbitrio ejuſdem Vicarii noſtri in Urbe, necnon Ordinariorum locorum reſpectivè, fideliter exponere, atque erogare procurent, ut omnes intelligant cœleſtes Eccleſiæ theſauros, non quæſtu, aut alicujus lucri cauſa, ſed pietatis, & charitatis excitandæ gratia ex Apoſtolicæ Sedis benignitate Chriſti fidelibus aperiri.

§. 9. Præterea volumus, ut Confeſſarii, qui vigore privilegiorum ipſis Ordinibus, Religionibus, Inſtitutis, erigentibus, inſtituentibus, & communicantibus, ſeu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus conceſſorum, ac Confraternitatibus, & Congregationibus aggregandis communicandorum pro tempore eligi poſſunt, & poterunt ſæculares, ſcilicet in Alma Urbe à prædicto noſtro Vicario, extrà Urbem verò à locorum Ordinariis; Regulares autem non ſolùm à prædicto Vicario noſtro, & à locorum Ordinariis reſpectivè, ſed etiam à ſuis Superioribus approbati ſint, utque Confratres confitentes à criminibus, caſibus, & cenſuris, juxtà dictorum privilegiorum (quatenus tamen ſint in uſu, & Sacri Concilii Tridentini Decretis, ac Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, & noſtris Conſtitutionibus non adverſentur, nec revocata, aut ſibi aliquibus revocationibus comprehenſa ſint) formam, & tenorem dumtaxat abſolvere valeant. Decernimus inſuper, ut idem Confeſſarii prædictos Confratres cujuſcumque gradus, ſtatus, conditionis, & præeminentiæ, etiam ſi ſpeciali

ciali nota dignæ fuerint, à caſibus contentis in litteris, quæ die Cœnæ Domini legi conſueverunt, necnon violationis immunitatis, & libertatis Eccleſiaſticæ, & clauſuræ Monaſteriorum Monialium, ſi videlicet ſine neceſſaria, & urgenti cauſa, ac ſine Superiorum licentia, vel etiam ſi cauſa, & licentia conceſſa abutentes, prædicta Monaſteria ingreſſi fuerint, necnon violentæ manus injectionis in Clericum, & ſingularis certaminis, ſeù duelli, ac ab aliis etiam caſibus, tàm à nobis, quàm à prædicto noſtro in Urbe Vicario, & locorum Ordinariis reſpectivè reſervatis, & pro tempore reſervandis, & etiam à quavis excommunicatione, ab homine lata, abſolvere, & ſuper irregularitatibus, tàm ex aliquo defectu provenientibus, quàm occaſione delicti contractis cum aliquo diſpenſare, prætextu dictorum privilegiorum, nullo modo poſſint.

§. 10. Demùm ſtatuimus, & pariter ordinamus, ut Confratres, & Congregationes ubivis locorum, quavis auctoritate, ut præfertur, erectæ, & inſtitutæ, & quibus communicationes prædictæ factæ ſunt, ac cuicumque ex dictis Ordinibus, Religionibus, Inſtitutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus ubilibet exiſtentibus hactenus aggregatæ, ab eiſdem reſpectivè Ordinibus, Religionibus, Inſtitutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus, novas erectionum, inſtitutionum, communicationum, & aggregationum litteras, juxtà formam à nobis noviſſimè approbatam, infra annum, ſi in Europa ſint, & ſi extrà Europam fuerint, infra biennium à die publicationis præſentium in Romana Curia faciendæ computandos impetrare teneantur, alioquin dicto tempore elapſo, erectiones, inſtitutiones, & quæcunque communicationes privilegiorum, facultatum, indulgentiarum, alia-

rumque ſpiritualium gratiarum, & indultorum, & aggregationes illarum vigore ipſis conceſſæ, nullius ſint roboris, & momenti, ac revocatæ, & abolitæ cenſeantur eo ipſo.

§. 11. Erectionum autem, inſtitutionum, communicationum, & aggregationum, tàm hactenus factarum, quàm deinceps faciendarum litteræ, ab ipſis Ordinibus, Religionibus, inſtitutis, ſeù Archiconfraternitatibus, & Congregationibus gratis omninò, ac nulla prorsùs mercede, etiam à ſpontè dantibus accepta, expediri, & concedi debeant.

§. 12. Quòd ſi Miniſtri aliqui, Superiores, vel Officiales quocunque nomine nuncupati Ordinum, Religionum, Inſtitutorum, ſeù Archiconfraternitatum, Congregationum, & Confraternitatum hujuſmodi, quavis auctoritate, vel privilegio, & officio fungantur, & præfulgeant, contra præmiſſa in aliquo venire, vel facere præſumpſerint, erectiones, inſtitutiones, & communicationes privilegiorum, indulgentiarum, facultatum, ſpiritualiumque gratiarum, & indultorum, aliorumque præmiſſorum conceſſiones, necnon aggregationes per ipſos faciendæ, ſeù renovandæ, nullius ſint roboris, & momenti, & quilibet eorundem Miniſtrorum, Superiorum, Officialium, & aliorum prædictorum, privationis officiorum, quæ obtinet, ac inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinenda pœnam, quæ ab alio, quàm à nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore exiſtente remitti non poſſit, incurrat eo ipſo.

§. 13. Decernentes præſentes litteras perpetuò validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervare debere; ſicque noſtræ mentis, & intentionis exiſtere, & ità, & non aliter per quoſcunque Judices Ordinarios, &

dele-

delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, quicquid super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 14. Ponuntur clausulæ derogatoriæ.

§. 15. Ponitur forma publicandi hanc Constitutionem, & tempus quo ligare incipit.

§. 16. Ponitur notificatio fienda per Ordinarios.

§. 17. Fides transumptis adhibenda, quæ cum non faciant ad rem nostram, brevitatis causa omitto. Datū Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 7. Decembris millesimo sexcentesimo quarto, Pontificatus Nostri Anno Tertiodecimo.

6. Demum communicamus eis participationem omnium bonorum spiritualium, quæ fiunt in nostra Religione. *In quorum testimonio has litteras fieri mandavimus, manu nostra firmatas, ac sigillo majoris officii nostri munitas. Dat. Romæ &c.*

7. Ex supradictis liquidò constat, quòd Prælati Ordinis Minorum tantùm, inter quos connumerantur Guardiani, & Præsidentes, possunt recipere volentes aggregari hujusmodi Confraternitati Cordigerorum, servatis servandis, cùm cæteris Prælatis extrà Ordinem non sit concessa hujusmodi facultas à Sancta Sede Apostolica, & ideò miror, quomodo quidam Ordinarius in Cathedrali Ecclesia admiserit unam Congregationem Tertiariarum Sancti Francisci, quæ acceperunt habitum Tertii Ordinis à Fratribus de Observantia, à quorum jurisdictione, ac moderatione recesserunt propter quamdam dissentionem inter

ipsos ortam , & spontè se submiserunt præfato Ordinario , qui eis assignavit Presbyterum ejusdem Cathedralis pro Confessario , ac moderatore in spiritualibus ; Confertque ipse Ordinarius habitum mulieribus petentibus aggregari hujusmodi Congregationi, & Cordam benedictam , ac si esset Prælatus Ordinis S. Francisci , quibus breviter prænarratis, quæritur de validitate.

Pro responsione sciendum est , quòd Innocentius Papa Quartus, ad petitionem Confratrum Tertii Ordinis de Pœnitentia, mandavit universis Ministris Provincialibus Ordinis Fratrum Minorum, ut opportunis temporibus per se , vel per alios Fratres idoneos, visitarent prædictos Confratres , & Ministros Tertii Ordinis , & eos regularibus disciplinis instruerent, corrigerentque , & reformarent, tàm in capite, quàm in membris, quæ correctionis, & reformationis officio cognoscerent.

Hoc idem confirmavit, ampliavit, & de novo concessit in specifica forma , pro Ministro Generali , Vicario Generali, & Ministris Provincialibus Ordinis Minorum de Observan. ubique terrarum Sixtus Quartus anno primo sui Pontificatus 1471. in Bulla , quæ incipit, Romani Pontificis providentia (apud Bullarium Rodriq. Bulla 4. hujus Pontificis) cum facultate charitativè , in capite , & in membris eos visitandi, & juxtà Regularia instituta dicti Ordinis instituendi; reformatione , & correctione indigentia , etiam per ablationem mantelli , & habitùs Tertii Ordinis, si id qualitas excessus exegerit , corrigendi , & reformandi : Volentesque ad ipsum Tertium Ordinem aggregari , recipiendi : eisque Visitatorem assignandi, eadem auctoritate licentiam concedimus , & etiam facul-

facultatem. Diſtrictiùs inhibentes locorum Ordinariis, & aliis quibuſcunque perſonis cujuſvis ſtatus, gradus, vel conditionis exiſtant, & quacunque auctoritate fungantur, ne prætextu quarumvis litterarum, & facultatum eiſdem forſan conceſſarum, & pro tempore concedẽdarum de præmiſſis, quæ ad vos ſpectant, ſe quomodolibet impedire præſumant, ac decernentes, ex nunc, irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his, per quoſcunque quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum. Hæc ſunt verba Bullæ.

His ſuppoſitis, clarè apparet, præfatas Tertiarias, quæ indebitè receſſerunt à juriſdictione, & moderatione Miniſtri Provincialis de Obſervantia non connumerari amplius inter Conſorores Tertii Ordinis, ac privari omnibus indulgentiis, indultis, & gratiis ſpiritualibus hujuſmodi Ordini de Pœnitentia conceſſis.

8. Circa collationem Habitus, & Cordæ benedictæ, quam exercet præfatus Epiſcopus in volentibus aggregare illi Congregationi Tertiariarum, ſeù Cordigerorum, eſt nullius valoris, ob carentiam auctoritatis; nam Sixtus Quartus, ut in præfata Bulla, Prælatis tantùm Ordinis Minorum, ſivè Conventualium, ſivè de Obſervantia conceſſit facultatem conferendi Habitum Tertii Ordinis. Pariter Sixtus Papa Quintus Archiconfraternitatis Cordigerorum Inſtitutor, in Eccleſia S. Franciſci Aſſiſieñ. in Bulla, Divinæ charitatis altitudo, Anno 1587. edita, expreſsè declaravit, Cordam debere eſſe cinctam, & ſuſceptam à Superioribus Ordinis. Lezan. tom. 2. qq. Reg. de Confratribus cap. 15. num. 63. & 64.

9. Post quam Reformationem, quia in dies oriebantur controversiæ inter Ordinarios locorum, & Confraternitates, Regularesvè non exequentes prædictam Clementis Octavi præscriptionem formæ instituendi Confraternitates. Paulus fel. record. Papa V. commisit hoc negotium Congregationi deputatæ Indulgentiarum, quæ, ipso annuente, & confirmante, transmisit resolutionem, seù Decretum Archiepiscopo Bononien. cum onere certiorandi Episcopos suæ Provinciæ pro sedandis tot controversiis in illa exortis. Nihilominus, quia persæpè pullulant ex defectu cognitionis hujusmodi Decreti, non inutile duxi percrebescere illud in hoc Theatro, prout impressum Bononiæ accepi, maximè quia in ipso declaratur, quòd Indulgentiæ concessæ Visitantibus Ecclesias Regularium in eorum festivitatibus non intelliguntur revocatæ, per generalem revocationem Indulgentiarum à præfato Paulo Quinto factam, videlicet.

Dichiaratione, & Decreto fatto dalla Sac. Congregatione dell'Indulgenze, approvato dalla Santità di N. Sig. sopra la Bolla della fel. mem. di Papa Clemente VIII. per lettere dell'Illustriss. e Reverendiss. Sig. Cardinale Arigone scritte à Monsignor Illustriss. e Reverendiss. Arcivescovo di Bologna alli 20. d'Ottobre del 1607.

Molto Illustre, e Reverendissimo Monsignore.

Havendo risoluto questi miei Illustriss. Signori della Congregatione dell'Indulgenze con auttorità, & ordine particolare havuto vivæ vocis oraculo della Santità di N. Sig. di levar alcune difficultà, che si trovano nell'esseguire la Constitutione di Clemente VIII. fel. [illegible] fatta già sopra le aggregationi delle Confraterni-

te, e

te, e dichiarare ancora alcune cose concernenti l'institutioni antiche, fatte da' Superiori delle Religioni, fanno sapere à V. S. che si contentano, che i Superiori Regolari à quali è stata concessa nuova facoltà da Sua Beatitudine d'instituire Confraternità secolari (secondo la forma della sudetta Constitutione) possino confermare senza consenso dell'Ordinario de' luoghi quelle Confraternità, quali si trovano canonicamente erette da medesimi Superiori Regolari, avanti si publicasse l'istessa Constitutione nelle Chiese proprie loro Regolari Collegiate, dove stiano almeno dodici Religiosi di famiglia ordinaria, non ostante che nella patente della Confirmatione si dica espressamente farsi ciò di consenso dell'Ordinario medemo. Dichiarando però, che nel fare nuova institutione nelle Chiese tanto Regolari, quanto Secolari di qualunque sorte, e nel confermare etiandio l'antiche erette in Chiese secolari, e Regolari ancora, nelle quali non stiano dodici Religiosi, si debba necessariamente havere il testimonio, e consenso dell'Ordinario, & osservare tutto il restante, che si prescrive nell'istessa Constitutione.

Permettono similmente, che i medemi Regolari, a' quali è stata concessa la sudetta nuova facoltà d'instituire, possino confermare le Confraternità antiche, & instituirne di nuovo, ancorche non sia tutta quella distanza di luoghi, ove sono, ò saranno tali Confraternite, che viene prescritta da Brevi Apostolici, mentre però oltre tutti gli altri requisiti concorra anco à questo il consenso particolare dell'Ordinario del luogo, il quale si doverà esibire in scritto, prima che si dispensi sopra tal distanza, e non altrimenti.

Permettono ancora, che ritrovandosi diverse Confraternità de' secolari antiche, erette canonicamente,

come sopra, in Chiese Regolari Collegiate di dodici Religiosi almeno, si possino confermare, servata però in tutto il resto la forma data dalla medema Costitutione, e parimente che essendo in una Città, ò Terra più d'una Confraternità antica dell'istesso nome, & instituto, eretta canonicamente da' Superiori Regolari, si possino confirmare secondo la sudetta forma, mà nell'instituire nuove Confraternità, vogliono le Signorie loro Illustrissime, che una sola se ne possi fare in qualunque Città, Terra, ò Luogo, eccettuando però la Compagnia del Santissimo Sagramento, quale concedono, anzi desiderano sia eretta in ogni Chiesa Parochiale, non ostante che si ci trovi eretta prima qualsivoglia altra Confraternità.

11. E perche molti dubitano se per la Constitutione di Sua Beatitudine sopra l'Indulgenze concesse ultimamente alle persone Religiose con revocatione dell'antiche, venghino revocate anco l'Indulgenze concesse alle Chiese Regolari, & à quei, che le visitano, ancorche la Constitutione comprendi chiaramente solo le persone Regolari, senza estendersi alle Chiese loro. Tuttavia la Congregatione per levare ogni dubbio, dichiara che l'Indulgenze concesse à quelli, che visitano le Chiese de' Regolari stanno nella loro forza, e vigore, finche la Santità Sua farà altra deliberatione, e però si possono lasciar publicare, quando non osti altra cosa.

Tutto questo è parso alla Congregatione di scrivere à V.S. acciò nell'occorrenze di cotesta Chiesa sappia ciò che passa in questo particolare, e lo faccia sapere ancora a'Vescovi della sua Provincia,& io prego à V.S. dal Signore ogni vero bene. Di Roma 27. Settembre 1607.

Di V.S. Per servirla.

P. Card. Arigone.

Domi-

Dominicus Maria Peregrinus Secret.

Illustriss. ac Reverendiss. Archiepisc. Bononien. de mandato.

12. Demùm circa sepulturam Cordigerorum utriusque sexus, Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium in controversia Senogalliæ die 22. Novembris 1580. sic observari mandavit, quod ubi adest sepultura communis pro Cordigeris in Ecclesia Fratrum Minorum, ubi est erecta Confraternitas, sepeliantur in in ea, ubi verò non est talis sepultura, moderentur sicut cæteri sæculares, & sepeliantur in Parochiali Ecclesia, si non sibi elegerint aliundè sepulturam. In Regesto Sac. Congreg. Episc. & Regular. fol. 1.

13. An Episcopus possit visitare Oratoria Confratrum Sac. Congreg. Resp. prout sequitur.

Ordine della Sacra Congregatione à favore delli Frati Riformati di Sospello, Che il Vescovo di Ventimiglia non ardisca visitare l'Oratorio nella Chiesa di Sospello.

Illustre, e Molto Reverendo Monsignore come fratello.

ESsendosi riferito in Sacra Congregatione dall'Eminentiss. Sig. Cardinal Santa Croce, la Causa della differenza, che verte trà V.S. e li Frati Osservanti Riformati di Sospello in cotesta Diocesi, circa la visita, ch'ella pretende di fare ad una Cappella, ò Oratorio sotto il titolo di Santa Maria della Misericordia, che i medemi hanno nel Cimiterio unito alla loro Chiesa, e conceduto alli Confrati di detta Cappella; questi Eminentissimi miei Signori m'hanno commandato di scriverle, che quando si tratta di Confraternità,

nità, ò Oratorii laicali esistenti dentro le Chiese, ò Chiostri de' Regolari, ella secondo i Decreti della medesima Sac. Congregatione, può come Ordinario visitare i loro beni, & entrate, rivedere i conti, e l'amministrationi; se l'elemosine, che si danno per adornare, e mantenere la Cappella, e suppellettili, siano spese fedelmente, & impiegate in beneficio degli Altari, e conoscere se sono sodisfatti gl'oblighi spettanti à i fratelli ascritti, senza visitare Cappella, ò Oratorio, nè far' altri atti positivi, più de gli circonscritti, come sopra. Io però lo significo à V. S. affinche si contenti di governarsi in tal conformità, e Dio la prosperi. Roma 20. di Luglio 1663.

Di V. S. come fratello

M. Cardinal Ginetti.

Emilio Vescovo di Camerino.

Congregatio Capitularis.

SUMMARIUM.

Congregatio Capitularis quando facienda. num. 1.

Superiores Generales, non mittant Præsidentem pro celebranda Congregatione, nisi ex causa valdè notoria. num. 2.

Declaratur quænam sit causa notoria. num. 3.

1. CONgregationes Capitulares, singulo triennio, bis, aut saltem semel celebrentur, prout magis pro locorum, & temporum diversitate, ac Provinciarum, bono judicio Patrum expedire videbitur, in Constitut. Ord. cap. 8. pag. 207. Idem præcipitur in stat. Reform. cap. 8. num. 30. fol. 75.

2. Prohibetur Prælatis Generalibus, ne post hac

ad

ad Provincias quemquam mittant, ut celebrandis earum Congregationibus intermediis præſit, niſi cauſa valdè notoria, & urgens ſe obtulerit, vel major Diffinitorii pars Provinciæ ita poſtulet, alioquin Provinciales, & alii, ad quos attinet uti jure ſuo in hac parte permittatur, ibid. num. 6. pag. 208.

Ex quo ſequitur, quod Generales in duobus tantùm caſibus deſtinare poſſunt Præſidentes. Primo ubi cauſa notoria, & urgens offertur, etiamſi major pars Diffinitorii petat.

3. Quæ autem ſit cauſa notoria, & urgens, & jure conjici debet, nam notorium eſt, quod nulla valet tergiverſatione celari. Itaque requiritur publica etiam probata cauſa, quæ negari non poſſit cujuſmodi eſſet, ſi Diffinitorium totum, vel major illius pars, uni tantùm factioni eſſet addictum, vel ſi in Diffinitorio judicandæ eſſent cauſæ Guardianorum, quibus Definitores eſſent infenſi, vel timeretur aliquod malum Provinciæ ex tali Diffinitorio, in Congregatione cogendo, eſſentque hæc omnia, vel illorum aliquod notorium, tunc adeſſet cauſa legitima deſtinandi Præſidentem. Urgens verò cauſa eſt, quæ Superiorem ad remedium adhibendum impellit, ſeù cogit, dum ſcilicèt à ſuo officio, & conſcientia ſtimulatur, adeòut ſi non mittat Præſidentem, bono communi ſe non proviſurum pro certo teneat. Cauſæ autem impulſivæ erunt ſuperiùs recenſitæ, quibus addi poteſt; Grave negotium in Provincia pertractandum pro concordia, aut ſatisfactione Prælatorum, Principum, Communitatum, quod concludi, niſi in Congregatione non poſſit. Sanctor. Com. ſtat. fol. 687.

Tandem inſtantia Diffinitorii non ſe extendit ad alios Patres Provinciæ, qui in Diffinitorio ſuffragari non debent,

debent, quia nomine Diffinitorii non veniunt nisi illi, qui Diffinitorio interesse possunt. Sanctor. in comment. cap. 8. fol. 689.

Congregatio Sancti Officii.

S U M M A R I U M.

Instituta est super rebus fidei. num. 1.
Ter in hebdomada fieri solet. num. 2.
Kalendis Martii, & fer. 6. post Octavam Assumptionis quotannis leguntur duo Decreta, & aliud in Visitatione Provinciali. num. 3.
Prorogatur tempus legendi præfata Decreta per totum mensem Augusti. num. 4.
Decretum Pii V. non est amplius in usu. num. 5.
Regnicoli in causis Sancti Officii non accedant ad Urbem. num. 6.

1. INter Congregationes Cardinalium primum locum tenet super rebus fidei, aliàs S. Officii, sivè Sanctissimæ Inquisitionis, quæ erecta fuit à Paulo Tertio in constit. 34. tom. 1. Bullar. pag. 551. & denuò restituta per Sixtum V. in constit. 74. tom. 2. Bullar. pag. 464.

2. Fieri solet de manè qualibet hebdomada ter, scilicèt die Lunæ, in Palatio ejusdem Inquisitionis, & in ædibus Reverendiss. Commissarii, in qua interveniunt tantùm Officiales: Die Mercurii, seù Martis, si fuerit dicta dies impedita in Conventu S. Mariæ supra Minervam Ordinis Prædicatorum cum interventu Eminentissimorum Cardinalium, & Dominorum Officialium: & die Jovis coram Sanctissimo in Palatio Apostolico (etiam nolente Sancti-

ctissimo intervenire) supradictis omnibus intervenientibus.

3. Feria sexta post Octavam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, & Kalendas Martii, quotannis leguntur duo Decreta hujus Congregationis sub pœna privationis officii, vocisque activæ & passivæ ipso facto incurrendis.

Primum est. Sanctissimus Dominus Noster sub Urbano Octavo de Observantia Constitutionum Apostolicarum ad Sanctum Officium pertinentium cum sequentibus.

Secundum est. Licèt aliàs, &c. sub Alexandro Septimo, ne in materia hæresis, vel suspectis de hæresi admittatur opinio correctionis fraternæ, videlicèt.

Feria 5. *Die* 8. *Julii* 1660.

In Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis babita in Palatio Apost. apud S. Mariam Majorem coram Sanctissimo D. N. ALEXANDRO Divina Providentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in Universa Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

LIcèt aliàs per Constitutionem fel. rec. Pauli V. emanatam sub die prima Septembris 1606. quæ incipit, Romanus Pontifex, fuerit districtè prohibitum Superioribus Regularium, ne quovis titulo, vel prætextu præventionis, aut consuetudinis, & præscriptionis etiam immemorabilis, aut alio in causis ad Sanctum

Offi-

Officium ſpectantibus, ſe quoquo modo intromittere, aut immiſcere, denunciationes recipere, teſtes examinare, proceſſus conficere, cauſas cognoſcere, aut terminare audeant; imò ex ejuſdem Conſtitutionis diſpoſitione eiſdem fuerit graviter injunctum, ut ſuos ſubditos, ac Religioſos, quos hæreſis labe infectos, vel de hæreſi ſuſpectos noverint, abſque alia conſultatione cum propriis ſuæ Religionis Superioribus, vel alia quavis perſona facienda, ſine mora Inquiſitoribus, vel locorum Ordinariis vicinioribus denuncient.

Nihilominus animadvertens Sanctiſſimus Pontifex Alexander VII. ab aliquibus Regularibus in dubium revocari prædictam denunciandi obligationem, adeòut nedum ſuos ſubditos non denuncient, verùm etiam fideles ad ipſos pro conſilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare, quæ audierunt, aut viderunt ad ipſum Sanctum Officium ſpectantia ad id faciendum, ut deberent, non obligent, imò aliquando eoſdem perperam inſtruant, non teneri, nec ſub obligatione Conſtitutionum Apoſtolicarum comprehendi, & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum ſententiis confirmare tentantes, eoſdem in maximum fidei diſcrimen ab onere denunciandi retrahere conentur.

Volens proindè Sanctitas Sua abuſum hujuſmodi ex ſui Paſtoralis Officii debito coercere, poſt maturam facti diſcuſſionem, auditis votis Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum DD. Cardinalium adversùs hæreticam pravitatem, generalium Inquiſitorum, innovans Conſtitutionem prædictam à fel. record. Paulo V. emanatam, & quatenùs opus ſit eam declarans, hoc præſenti Decreto diſtrictè præcipit, & mandat, omnibus, & ſingulis Regularium Generalibus, Provincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Re-

ctori-

ctoribus, Præpositis, aliisque ejusmodi quocunque nomine nuncupatis Superioribus cujuscunque Ordinis, & Instituti, sivè Mendicantium, sivè non Mendicantium, nec non Congregationis, & Societatis, Clericorum Regularium quorumcunque, etiam Societatis Jesu, aliorumque, quomodocunque exemptorum, vel non exemptorum, etiamsi essent specialiter, & nominatim exprimendi, ut omninò dictæ Constitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoscunque Religiosos, tam sibi ipsis subditos, quàm non subditos, cujuscunque dignitatis, gradus, & conditionis existant, hæreticos, vel de hæresi quomodocunque etiam leviter suspectos, deferant, & judicialiter denuncient Inquisitoribus, vel locorum Ordinariis, & nullatenùs in causis ad Sanctum Officium spectantibus, audeant se intromittere, neque suos subditos ad Sanctum Officium recurrentes, vel recurrere, aut accedere volentes, molestare, vexare, vel alio quovis modo sivè directè, vel indirectè avertere, retrahere, dissuadere, imò prædictos suos subditos monere debeant, ut ipsi quoque eidem decreto omninò pareant, & alios Christi fideles etiam Confratres suos ad parendum pariter hortentur, & suadeant, rejectis penitùs hujusmodi opinionibus, atque interpretationibus, quas Sanctitas Sua, cum Voto Eminentissimorum DD. Cardinalium, tanquam perniciosas, temerarias, & non consistentes, & à mente Sanctitatis Suæ prorsùs alienas reprobavit, & reprobat.

Et quia quandoque etiam eorum subditi deficiunt in eo, quod ipsis implendum incumbit cum Religiosis ejusdem, alteriusve Ordinis, aliisve quibuscunque personis de fide suspectis, cæterisque petentibus consilium in materiis ad Sanctum Officium spectantibus,

itaut

itaut nedum ipsimet denunciationes deferant, vel ab aliis prorsùs abstineant; verùm etiam multoties ab eisdem alios à se consilium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Doctorum opinionibus, vel sub fraternæ correctionis factæ, vel faciendæ, aliove prætextu.

Propterà idem Sanctissimus declaravit præfatos subditos absque ulla participatione, etiamsi nulla petita venia à Superioribus, etiamsi nulla fraterna correctio, vel alia monitio præmissa fuerit, omninò teneri, & obligatos esse accedere, ad denunciandum Ordinariis, vel Inquisitoribus locorum quoscunque etiam Confratres, ac Superiores etiam primarios suos ejusdem Ordinis, & Religionis, quos noverint esse de fide quomodolibet, etiam leviter suspectos: Ac propterea eosdem debere omnes, & quoscunque etiam alios à se consilium, ut suprà, petentes monere, & obligare ad denunciandum, nec posse illos à denunciando sub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quovis prætextu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes, tam Superiores, quàm subditos contrafacientes, Sanctitas Sua voluit, & declaravit subjacere omnibus censuris in dicta Constitutione Pauli V. expressis, nec non privationis quorumcunque Dignitatum, seù Prælaturarum, seù Officiorum suorum Ordinum, ac vocis activæ, & passivæ, perpetuæque inhabilitatis ad eadem ipso facto, & absque alia declaratione incurrendis, aliisque Sanctitatis Suæ, ac Successorum arbitrio infligendis pœnis, quarum relaxationem, suspensionem, absolutionem, vel dispensationem Sanctitas Sua sibi ipsi, & Successoribus suis Romanis Pontificibus tantùm expresè reservavit.

Et ne præmissorum prætendi possit ignorantia, idem San-

Sanctissimus mandavit sub eisdem pœnis, ipso pariter facto incurrendis, ut supra reservatis, ut Superiores omnes præfati in quocunque loco, Conventu, vel Collegio sui Ordinis, Decretum hoc semel saltem singulis annis Kalendis Martii in publica mensa, vel aliàs in Capitulo ad hoc specialiter convocato, legi curent, unà cum aliis Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad Sanctum Officium Inquisitionis adversùs hæreticam pravitatem pertinentibus, quotannis legi solitis, juxtà Decretum fel. record. Urbani Octavi.

Et insuper iidem Superiores teneantur curare, & efficere, ut hujus Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conserventur, itaut ab iisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant.

Deque hujusmodi lectione, & commonitione publico documento ab iisdem Superioribus Conventus, vel Domus subscripto, unaque ab aliis duobus Religiosis ejusdem Domus, vel Conventus statim certiorem facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Urbe, vel locorum Inquisitores, ubi sunt.

Statuitque præterea Decretum hoc, seù illius exemplum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixum, omnes ubique existentes arctare, & afficere, ac si unicuique personaliter fuisset intimatum.

Loco ✝ Sigilli.

Joannes Lupus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Notarius.

In singulis Capitulis, & Visitatione Ministri Provincialis, legitur Decretum contra Fratres Minores de Observantia, & Reformatos legentes, & tenentes libros Geomantiæ, Hydromantiæ prout sequitur.

Cùm non ſine gravi animi moleſtia ex Proceſſuum lectura Dominis Cardinalibus Generalibus Inquiſitoribus prædictis innotuerit; quamplures Fratres Ordinis Sancti Franciſci Minores de Obſervantia, ſuæ profeſſionis immemores, in ejuſdem Religionis dedecus, animarum ſuarum damnum, & aliorum perniciem retinere, legere, ſeù aliis communicare ſcripta, & libros continentes ſortilegia, incantationes, & alia ſimilia perniciosæ lectionis: Volentes pro eorum officio malis, & incommodis ex hujuſmodi ſcripturarum, & librorum retentione, & lectione provenientibus, opportunè providere; ſtatuerunt, decreverunt, & ordinaverunt, ut in poſterum nemo ejuſdem Ordinis profeſſus, cujuſvis ſtatus, & dignitatis audeat, vel præſumat retinere, aut quovis modo habere, ſeù legere ſcripta, vel libros Geomantiæ, Hydromantiæ, Acromantiæ, Piromantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, ſeù continentes incantationes ad amorem, invocationes Dæmonum, abuſus Sacramentorum, ſacramentalium, rerùm ſacrarum, & benedictarum, remedia ſuperſtitioſa infirmitatum, ad Theſauros inveniendos, ſeù quævis ſortilegia; ſed cùm primùm ad cujuslibet ipſorum munus hujuſmodi ſcripta, & libri quovis modo pervenerint, etiam occaſione audiendi Confeſſiones Sacramentales, Ordinariis locorum, ſeù Inquiſitoribus, vel eorum Vicariis reſpectivè intrà viginti quatuor horas, realiter, & cum effectu conſignare, & tradere debeant, ſub pœna excommunicationis majoris, ipſo facto incurrenda, à qua nonniſi ab hoc Sancto Officio abſolvi poſſit, nec non privationis vocis activæ, & paſſivæ, officiorum, & dignitatum quarumcunque, & inhabilitationis ad illas in perpetuum, ac ſuſpenſionis exercitatione ſuorum Ordinum

& in-

& inhabilitationis ad illos, carceris formalis, seù Triremium ad decem annos, aliisque arbitrio DD. Cardinalium Generalium Inquisitorum ipsorum infligendis pœnis; eisdemque pœnis subjacere eos, qui scientes aliquem ipsorum Fratrum ejusmodi scripta, seù libros retinere; id Ordinariis, seù Inquisitoribus, vel eorum Vicariis infra viginti quatuor horas denunciare neglexerint. Et ne aliquis ignorantiam prætendere possit, mandaverunt hujusmodi Decretum publicari in singulis Capitulis Generalibus, & Provincialibus ejusdem Ordinis, ac insuper præceperunt omnibus, & singulis dicti Ordinis Ministris Provincialibus nunc, & pro tempore existentibus, ut in actu Visitationis, singulis annis, & vicibus, convocatis Fratribus Conventus, præsens Decretum omninò publicent, ità quod singulis annis in unoquoque Monasterio suæ Provinciæ realiter, & cum effectu, ut supra expressum fuit, publicetur, sub pœna privationis officii, ac vocis activæ, & passivæ per quinquennium, &c.

4. Verùm quia plerique Regulares quandoque ob oblivionem non legebant præcisa feria sexta dicta Decreta. Ad instantiam Procuratoris Generalis Congregationis Observantiæ Lombardiæ, Ordinis Eremitarum S. Augustini, eadem Sacra Congregatio prorogavit Regularibus tempus legendi Decretum pro publicatione Constitutionum ad S. Officium spectan. per totum mensem Augusti, prout sequitur.

Eminentissimi, & Reverendissimi Domini.

Procurator Generalis Congregationis Observantiæ Lombardiæ Ordinis Eremitarum S. Augustini, animadvertens difficillimum esse Superioribus localibus efficere, ut Decretum Sanctæ Inquisitionis legatur

præcisa feria sexta post festum Assumptionis, sicut in eo disponitur, ob inadvertentiam, oblivionem, & ob multiplicia negotia, quibus assiduè agitantur. Idcircò humiliter supplicat Eminentiis Vestris Reverendissimis, ut circa publicationem hanc aliquam prorogationem eisdem Superioribus gratiosè concedere dignentur.

Die 22. Aprilis 1638.

Lecto memoriali, Sanctissimus, tempus in Constitutione, circa publicationem faciendam Constitutionum, & Decretorum ad S. Officium spectantium, determinatum pro feria sexta post festum Assumptionis B. Virginis, extendit per totum mensem Augusti. Quam gratiam omnibus Regularibus suffragari voluit. In Regesto huius Congreg. fol. 45.

5. Circa Decretum emanatum die 17. Augusti 1567. nempè quod Regulares recurrentes ad Sanctum Officium, ut in eo testimonium perhibeant, non possit per quinquennium à suis Superioribus gravari.

Ad instantiam Procuratoris Generalis Fratrum Minorum strictioris Observantiæ fuit responsum à dicto Sancto Officio sic; Videlicèt:

Decretum Pii V. non est in usu. Datum in Sancto Officio die 29. Octobris 1646.

Franciscus Albicis Assessor &c.

Regest. fol. 6. ac in Reg. Patris Procuratoris Reformatorum.

6. Insuper die 23. Februarii 1661. Pro Regnicolis, ab eadem Sacra Congregatione cautum fuit quod Fratres Ordinis Minorum Observantiæ, & Reformatorum, habentes aliquid deponendi in Sancto Officio, id deponant etiam Ordinariis Regni, vel coram Ministro

hujus

hujus Sacræ Congregationis Neapoli, absque eo, quod veniant ad Urbem. In Regesto fol. 73.

Congregatio Concilii Tridentini.

SUMMARIUM.

Fieri solet die Sabbati, alternis hebdomadis in Palatio Apostolico. num. 1.

Declarationes Concilii, quæ circumferuntur, nullam fidem habeant nisi sint authenticæ. num. 2.

In electionibus Superiorum, servandum est Concil. Tridentin. & Decretum legendum. num. 3.

Feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi leguntur Decreta de Celebratione Missarum, & seq. num. 4.

1. CONgregatio ista erecta fuit à Pio IV. in ejus Constitut. 81. tom. 1. Bullar. pag. 84. & deindè restituta à Sixto V. in Constit. 74. Congregatio S. tom. 2. pag. 465. Pro illius interpretatione fieri solet die Sabbati alternis hebdomadis in Palatio Apostolico.

2. Concilii Tridentini Declarationes in dubiis faciendæ, sibi reservavit Pius IV. prohibuitque Commentaria super ejus interpretatione in lucem emitti, Const. 73. tom. 2. Bullar. pag. 78. §. 6. & Sac. Congreg. ex speciali jussu Urbani VIII. mandat, & præcipit hujusmodi declarationibus tàm impressis, & imprimendis, quàm manuscriptis, nullam fidem esse in Judicio, vel extrà, à quoquam adhibendam, sed tantùm illis, quæ in authentica forma, & solito sigillo, & subscriptione Eminentiss. D. Card. Præfecti, & Secretarii ejusdem Congregationis pro tempore existentium, munitæ

fuerint, Die 29. Aprilis 1621. prout in Regesto hujus Congregationis fol. 124.

3. Concilium Tridentinum servandum in electionibus Superiorum, aliorumque Officialium Regularium, statuit Clemens VIII. ut in Urbano VIII. Constit. 26. §. 36. pag. 46. tom. 4. videlicet,

In Superiorum, & Officialium omnium electionibus, forma præscripta à Sac. Concilio Tridentino, & Ordinis Constitutionibus inviolabiliter serventur, jurentque Electores, secundùm veritatem cujusque conscientiæ, probiores, ac magis idoneos se electuros, ac propterea priusquam ad electionem deveniatur, in primis & ante omnia prælegantur Constitutiones de qualitate, & requisitis elegendorum. Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligantur, qui possint, & consueverint, qui Regulas Ordinis, & Constitutiones observare, præsertim quæ pertinent ad servitium Chori, ac vestitum, & victum communem.

4. Feria sexta post Octavam Corporis Christi, & feria 6. post primam Dominicam Adventus quotannis, sub pœna privationis officii, ac vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, leguntur Decreta hujus Congregationis Concilii de Celebratione Missarum, de Apostatis, & ejectis, & Decreta generalia Clementis Octavi de Regularium Reformatione.

Congregatio Sacror. Rituum.

SUMMARIUM.

Fieri solet die Sabbati alternis hebdomadis in Palatio Apostolico. num. 1.

Describitur facultas, quam habet in Sac. Rit. ibid.

Nulla fides adhibetur Decretis hujus Congregationis, nisi illis,

... , quæ in authentica forma sunt subscripta, & sigillata. num. 2.

1. HAnc Congregationem instituit Sixtus V. Constitutione 74. Congregatio quinta, pag. 465. tom. 2. Bullar. Romani.

Fieri solet die Sabbati, alternis hebdomadis in Palatio Apostolico, cui hæc cura præcipuè incumbit, ut veteres Ritus Sacri, ubivis locorum, in omnibus Urbis, Orbisque Ecclesiis, in Missis, Divinis Officiis, cæterisque ad Divinum Cultum pertinentibus, à quibusvis personis diligenter observentur cæremoniæ, & si exolverint, restituantur, si depravatæ fuerint reformentur. Diligentem quoque curam adhibeant circa Sanctorum Canonizationem, festorumque dierum celebritatem. Controversias de præcedentia in Processionibus, aut alibi, cæterasque in hujusmodi Sacris Ritibus, & Cæremoniis incidentes, difficultates cognoscant, summariè terminent, & componant.

2. Nulla fides adhibetur Decretis hujus Congregationis, nisi illis, quæ in authentica forma sunt subscripta, & sigillata, prout in Regest. fol. 78.

Congreg. Episcoporum, & Regularium.

SUMMARIUM.

Fieri solet die Veneris cujuslibet hebdomadæ, hora circiter vigesima, & post solemnitatem Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli fit de manè in Palatio Apostolico. num. 1.

Describitur facultas, quam habet. num. 2.

Prorogavit tempus legendi Decreta de Celebratione Missarum ad dies octo. num. 3.

HÆc Congregatio pro Consultationibus Regularium, & Monialium erecta fuit à Sixto Quinto in ejus Constit. 74. Congregatio undecima tom. 2. Bullar. pag. 406.

1. Fieri solet à Kal. Novembris usque ad solemnitatem Sanctorum Petri, & Pauli die Veneris cujuslibet hebdomadæ (præter majorem, & dies Veneris ante Cineres) de sero hora circitèr vigesima. A solemnitate verò Sanctorum Petri, & Pauli, usque ad prædictas Kal. Novemb. pariter die Veneris, sed de mane, & alternis hebdomadis, præter mensem Octobris, in cujus initio unica tantùm fit, prout aliæ Congregationes, in dicto mense, in Palatio Apostolico.

2. Cui hæc cura præcipuè incumbit, ut causas quas inter ipsos Regulares oriri contigerit, juxtà quarumcunque Religionum Instituta definiant, atque terminent, ut dictis Regularibus non ad laxiorem, nec ad parem, sed ad arctiorem Religionem transeundi jis, quos fervore spiritus incensos ad perfectioris vitæ statum, transire velle constiterit, non obstantibus quibuscunque Prædecessorum ejus decretis, licentiam dare possint. Causasque Apostatarum, aut Vagantium jidem Cardinales audiant, & cognoscant, eosque coercendi potestatem habeant.

3. Instante Commissario Romanæ Curiæ Fratrum Minorum Regularis Observantiæ S. Francisci Sac. Congr. Episcoporum, & Regularium prorogavit Fratribus Minorum ejusdem Ordinis tempus legendi Decreta de celebratione Missarum ad dies octo, à die præscripto in hujusmodi Decreto, in eventu, quod ea non legerint. Die 20. Novembris 1637. prout in Regesto hujus Congregationis fol. 144.

Con-

Congregatio Propagandæ Fidei.

SUMMARIUM.

Fit bis in mense in Palatio ejusdem, semel coram Sanctissimo, ut plurimum die Lunæ graviora negotia refert Pontifici. num. 1.

Mandavit, quod quotannis perlegantur in Refectorio Ordinationes pro Terra Sancta de anno 1633. ibid.

Quinam Superiores mittere possint Fratres Hierosolymam. num. 2.

Prædicatores omnes tenentur uno saltem die festo Quadragesimæ commendare necessitates locorum Terræ Sanctæ. num. 3.

1. COngregationem, pro Fide Catholica propaganda instituit Gregorius XV. Constit.26. tom.3. Bull. pag. 110. Hæc Congregatio negotia graviora refert Pontifici, alia expedit, Missionibus ad prædicandum superintendit, Ministros constituit, & mutat, & alia facit.

Fit bis in mense in Palatio ejusdem Sac. Congregat. die, & hora eligenda ab antiquiore Cardinali, vel Præfecto Congregationis, & semel coram Sanctissimo die ejus arbitrio, & ut plurimum die Lunæ.

2. Hæc Congregatio die 7. Augusti 1637. mandavit quòd perlegantur in publico Refectorio singulis annis, Ordinationes pro Terra Sancta in Capitulo Toletano æditas 1633. & postea anno 1634. ab Urbano VIII. approbatas, & confirmatas; ne Fratres earum ignorantiam unquam prætendere possint, & præsertim innovatur illa, in qua dicitur:

Nullus autem Generali Ministro, vel Commissario,

item

item Generali inferior, Fratres Hierosolymam, etiam peregrinationis causa mittere possit, excepto Guardiano Hierosolymitano. In Regesto fol.5.& 76.

3. Item quod uno saltem die festo Quadragesimæ Predicatores commendent necessitates Sanctorum locorum, ex præcepto Urbani Octavi. In Regesto hujus Congreg.fol.81.& 82.

Consecratio Ecclesiæ.

SUMMARIUM.

Sacra Rituum Congregatio libenter annuit posse transferri diem Consecrationis, ob impedimentum majoris Officii, in aliud tempus non impeditum arbitrio Ordinarii. nu.1.

1. QUia quandoque non potest celebrari Festum Consecrationis alicujus Ecclesiæ cum octava ob impedimentum alterius officii, sicut evenit in Consecratione Ecclesiæ Sanctæ Mariæ de Puteo Fratrum Minorum Strictioris Observantiæ de Summa, Nolanæ Diœcesis, quæ fuit consecrata in die Annunciationis B. M. V. ideò instantibus prædictis Fratribus, Sacra Rituum Congregatio, Ordinarii arbitrio remisit, posse transferre festum præfatæ Consecrationis ad mensem Septembris. Die 7. Augusti 1655. ex quo exemplo moderari possunt aliæ Ecclesiæ quæ habent hujusmodi impedimentum. Regest.fol.123.

Conservator.

SUMMARIUM.

Declaratio, quod per Constit. Greg. XV. de Conservat. non aufertur illis facultas defendendi Regulares a manifestis injuriis. numero 1.

Con-

Conservatores debent durare per quinquennium, quo tempore mutari nequeunt. num 2.
Formula eligendi Conservatores. num. 3.

IN modernis Scriptoribus inveni declarationem, quod per Constitutionem Gregor. XV. de Conservatoribus, non aufertur illis facultas defendendi Regulares à manifestis injuriis, quæ cùm fuerit impressa Romæ in Typographia Rev. Cameræ Apostolicæ, anno 1624, opere pretium duxi referre illam, prout accepi, videlicet.

1. In Constitutione de Conservatoribus ædita à san. mem. Gregor. XV. ex sententia Sac. Congregationis Concilii inter cætera statutum est, ut coram Conservatoribus, Regulares conveniri quidem, aut trahi debeant, sed alios convenire, aut trahere non possint, itaut memorati Conservatores in causis, in quibus Regulares, & alii Actores fuerint, nullam prorsùs jurisdictionem habeant, sed in iis tantùm, in quibus Rei extiterint. Dubitatur nunc, An per hæc verba sublata sit facultas, quam habent Conservatores defendendi Regulares, & alios à manifestis injuriis, & violentiis, quæ illis de facto inferuntur, dum à suis possessionibus dejiciuntur, & propriis bonis uti, ac frui impediuntur.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, censuit ejusmodi verbis minimè sublatam fuisse facultatem, quam habent Conservatores defendendi Regulares à manifestis injuriis, ac violentiis, dummodò observent formam præscriptam in Constitutionibus Innocentii Quarti, & Bonifacii Octavi relatis in cap. 1. in fin. de Offic. delegat. in 6.

G. Card. de Torres. Loco † Sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congreg. Concil. Secret.

2. Con-

2. Conservatores semel electi, debent durare ad minus per quinquennium, durante verò quinquennio amoveri, aut mutari nequeunt, nisi ex legitima causa, quæ à Sede Apostolica, aut locorum Ordinariis approbanda erit, prout in Constitut. ejusdem Gregorii XV. de Conservatoribus, §. 8. tom. 3. Bullar. pag. 288. &

Ideò in Litteris Conservatoriis apponatur clausula (Pro futuro dumtaxat quinquennio) alioquin quoad negotia saltem cæpta, perpetuò durabit Jurisdictio.

Expirat etiam officium morte concedentis, nisi negotia sint incæpta. DD. apud Barbos. allegat. 106. numero 50.

Debent esse Judices electi in Provinciali, vel Diœcesana Synodo, cujus electio, infrà duos menses, exhibeatur Ordinario, aliàs coram eo agantur causæ, Gregor. XV. suprà. Gavant. verb. Conserv. &c.

3. Formula eligendi Conservatorem, habetur in Constit. Ordinis cap. 12. §. 21. pag. 311.

Constitutio.

SUMMARIUM.

Potestas condendi Constitutiones, quibus intersit? num. 1.

Præcipitur Fratribus Reformatis nostræ Familiæ, ut iis dumtaxat Constitutionibus utantur, quæ pro ipsis sancitæ sunt. num. 2.

Quam obligationem indicant Decreta Clementis Octavi. num. 3.

Quomodo Constitutiones Ordinis non inducunt excommunicationem, nec peccatum mortale. num. 4.

Regulares non tenentur Constitutionibus Synodalibus. nu. 5.

Debent tamen conformari Populo in festis, &c. num. 6.

1. Po-

1. POteſtas condendi Conſtitutiones regularitèr ſpectat ad Generalem, cum Capitulo Generali pro tota Religione. Ad Provincialem cum Capitulo Provinciali pro tota Provincia. S.Thom.1.2.qu.60.art. 1.Sanch.in Decal.cap.2.num.27.

2. Ad confuſiones, ac varietates Statutorum Reformatos concernentium, tollendas, & ad certam inſuper, ſtabilemque inter ipſos Conſtitutionum obſervationem præfigendam, ſtatuendamque conſultò ſtatuitur, ſtrictiùſque præcipitur, ſub pœnis in eiſdem Conſtitutionibus taxatis, & irremiſſibilitèr infligendis, ut in poſterum Fratres Reformati eiſdem dumtaxat Statutis Generalibus utantur, ac ea inviolabilitèr obſervent, quæ pro bono, ac ſtrictiori ipſorum vivendi modo in præſenti Congregatione Generali, etiam ipſis Reformatis aſſentientibus, & acceptantibus, maturè decreta, & ſancita fuere, eaque quolibet ſemeſtri legere teneantur tempore communis refectionis, Congreg.Generalis Romæ 1628.in Chronolog fol.681.col.2.

3. Inter alias Ordinum Conſtitutiones debent redigi Decreta Clementis Octavi pro Reformatione Regularium innovata à Sac. Congregatione juſſu Urbani Octavi, quæ quidem Decreta non inducunt aliam obligationem ad ſui obſervantiam, quàm Conſtitutiones Religionum, Lezan.num.26.

4. Conſtitutiones Ordinis ad mortale non obligant, ſic declaravit Sixtus Quartus pro religione noſtra in Bulla, quæ incipit, Circumſpecta, &c. & infrà, Nos igitur ſtatuimus, & decernimus, quod Miniſtri, Cuſtodes, Guardiani, & Fratres Ordinis præſentes, & qui pro tempore fuerint, ex ſtatutis, ſeù conſuetudinibus, vel declarationibus dicti Ordinis, præter Regulam, quomodolibet etiam Auctoritate Apoſtolica robora-

tis,

tis, illis contrafaciendo, nulla Ecclesiastica censura, nulloque peccati mortalis vinculo ligari valeant, nisi tales excessus, qui divina lege, seu præcepto Ecclesiæ inducerent ad mortale. In Bullario Rodrig.fol.162. quod suo oraculo confirmavit Pius V. apud Rodriq. tom.2.quæst.10.art.6.&8.Sanctor. in Comment. cap. 2.fol.267.

5. Non tenentur Regulares Constitutionibus Synodalibus, seu Episcopalibus solum concernentibus Reformationem Clericorum Peyrin. tom.2.in Constitut.1.Julii 11.num.7.

6. Quod si Constitutiones Synodales concernant actiones communes totius populi, & observantiæ regulari non derogent, ut sunt quædam jejunia, festa, & hujusmodi, ligant quidem Religiosos, non quidem debito obedientiæ, sed jure naturali, cum enim sint partes, & membra illius populi tenentur toti corpori se conformare, *Vasq.* 1.2.disp.167.num.33.Sanch.4.in Decal.cap.15.num.1.&c.

Conventus.

SUMMARIUM.

Quoad erectionem. Non possunt de novo erigi, nisi servata forma Clementis Octavi. num.1.

Gregorius XV. addit, quod nullus Conventus de novo erigatur, nisi in eo 12.Fratres sustentari valeant. nu.2.

Idem decernit Sacra Congregatio Concilii. num.3.

Alioquin remanent subjecti Ordinario. ibidem.

Urbanus Octavus revocat quæcunque privilegia erigendi loca Regularia, non servata forma Decretorum. nu.4.

Demum Innocentius Decimus probibet ne deinceps Regulares, absque Sedis Apostolicæ licentia, Conven-

tus

tus incipere, vel fundare præsumant. num.5.

Apud Minoritas Regularis Observantiæ probibetur ne recipiantur Conventus, aut relinquantur, absque Generalis, Ordinarii, & Sedis Apostolicæ licentia. num.6.

An præfatæ Constitutiones circa erectionem Conventuum comprebendant hospitia. num.7.

In unoquoque Conventu præfiniri debet numerus Religiosorum, potest tamen minui, & augeri per Provinciales nostros ex privilegio. num.8.

Quoad possessionem, Urbanus Octavus confirmavit concessiones Conventuum Reformatorum. num.9.

Similem confirmationem fecit Sixtus Quintus pro Fratribus Regularis Observantiæ. num.10.

Quoad mutationem. Non dicitur acquiri novus Conventus, quando fit mutatio. num.11.

Quod Fratres Reformati Provincia Principatus non assumant Conventum in Civitate Neapolis. num.12.

Quoad Visitationem Ordinarii. Ponitur Decretum pro Conventibus, ubi non morantur plures, quàm sex Religiosi: num.13.

Item Decretum Innocentii Decimi. Ut in parvis. num.14.

Item Declarationes ejusdem. num.15.

Episcopus Visitans parvos Conventus, non potest aliquid exigere in pecunia à visitatis. num.16.

1. QUoad erectionem, Conventus non possunt de novo erigi, nisi servata forma præscripta à Clemente VIII. in sua Constitutione Quoniam ad institutam, &c. tom. 3. Bullar. pag. 106. quæ Ordinariis locorum prohibet licentiam concedere cujuscunque mendicantium Ordini novos Conventus erigendi, nisi vocatis, & auditis aliorum Conventuum Procuratoribus, & aliis interesse habentibus, & causa cogni-

cognita, fine aliorum detrimento, commodè ſuſtentari poſſe.

2. Gregorius XV. confirmat, & ampliat in ſuo Decreto. Cum alias, tom. 3. Bullarii pag. 315. præfatam Conſtitutionem Clem. Oct. addendo, quod in poſterum nulla Domus, ſeù Conventus de novo erigatur, niſi in eo ſaltem, duodecim fratres ex conſuetis eleemoſynis ſuſtentari valeant.

3. Sacra Congregatio Concilii ſuper decretis de celebratione Miſſarum. Cum ſæpè contingat tom.4.Bullar. pag. 58. §. 14.declarat Conventus recipi non poſſe in locis, in quibus 12. ſaltem Fratres aut Monaci ſuſtentari valeant, alioquin ſubjiciuntur Ordinario.

4. Et quia plerique Regulares ex privilegio, conſtruebant Conventus, abſque conſenſu Epiſcopi; Urbanus Octavus in Conſtitut. Romanus Pontifex to.4. Bullar.pag.40. Revocat quaſcunque licentias, & privilegia erigendi loca Regularia, non ſervata forma Clem. Oct.& Decretorum.

5. Demum Innocentius Papa X. innovando, & ampliando prædictas Conſtitutiones, ſuper erectione novorum Conventuum, in ſua Conſtitutione Inſtaurandæ tom.4.Bullarii pag.80.prohibet, ne deinceps aliquis mendicantium, vel non mendicantium, Domos, vel loca quæcunque recipere, ſeù Conventus incipere, vel fundare præſumant abſque Sedis Apoſtolicæ licentia ſpeciali, ſub pœna privat. Officiorum, & inhabilitatis.

6. Apud Minoritas Regularis Obſervantiæ in Conſtitut. Ordinis cap.6.§. 6. pag. 106. numer.1. Prohibetur ne loca de novo recipiantur, aut quæ extant relinquantur ſine ſcripta licentia Sedis Apoſtolicæ, juxtà Decreta Sac.Congregationis, ac item ſine conſenſu Ordinarii, ac Diffinitorii Provincialis.

7. An præfatæ Constitutiones circa erectionem Conventuum comprehendant Hospitia? Negativè respondent ferè communiter Doctores, ità Joann. Antonius Novar. in Summa Bullarum de Monasteriorum ædificatione. Pasqualig. in Addit. Laureti de Franchis p.1.num.414. Verùm animadvertendum est cum Lezana v. Monasteria Regularium num. 6. id procedere de hospitiis, quæ sunt merè hospitia, itaut non habeant campanas, nec publicas Ecclesias, nec quærant eleemosynas pro Missis, nec Sacramenta administrent. Alioquin si hæc præstarent inferrent præjudicium cæteris Regularibus, & diverterent populum ab earundem Ecclesiis, & proinde subintraret ratio finalis, quam contemplati sunt Summi Pontifices de vitando præjudicio præexistentium Religiosorum, atque adeò essent servandæ forma, & solemnitates præscriptæ in Pontificiis Constitutionibus.

8. Numerus Religiosorum in unoquoque Conventu, intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium, præfiniri mandavit Paulus Quintus, Sanctissimus, &c. to. 3.Bullar. fol.138. qui juxtà regionis, & proprii Instituti morem competenter valeant substentari, Minister Generalis, & Provinciales Minorum de Observantia habent facultatem ab ipso Summo Pontifice augendi, & minuendi familias Conventuum vide v. Augere.

9. Quoad possessionem Urbanus Papa VIII. Ex injuncti. 1639 confirmavit concessionem Domorum Regularium de Observantia Fratribus Reformatis Sancti Francisci quomodolibet factas, prout sequitur.

Confirmatio Concessionum Domorum Regularium de Observantia Fratribus Reformatis Sancti Francisci quomodolibet factarum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncti Nobis Apostolici muneris debito Christi fidelium sub suavi Religionis jugo, & Strictioris Observantiæ Regularis Altissimo famulantium votis, per quæ eorum quieti opportunè consulitur libenter annuimus, ac desuper ejusdem muneris partes perpensis studiis interponimus; ut iidem Christi fideles sublata omni perturbationum materia in pacis amœnitate; ac justitia, & sanctitate coram Deo felicioribus in dies proficiant incrementis.

Cum itaque sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Ascanius de Assisio Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Reformatorum nuncupat. Nonnullæ Domus Regulares, quas Fratres Minores de Observantia nuncupati Ordinis prædicti possidebant, dictis Fratribus Reformatis Apostolica auctoritate, vel à Superioribus Ordinis hujusmodi, aut aliàs modo assignatæ, & concessæ fuerint, ut autem litibus, & controversiis, quæ propterea forstassis excitari possent via præcludatur, idem Procurator assignationes, & concessiones prædictas auctoritate nostra Apostolica comprobari, & alias desuper, ut infra provideri summoperè desideret. Nos ejusdem Ascanii Procuratoris votis hujusmodi benignè annuere volen. illumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis

ſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes.

Supplicationibus ipſius Aſcanii Procuratoris nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati. Aſſignationes, & conceſſiones Domorum Regularium prædictarum dictis Fratribus Reformatis Apoſtolica auctoritate, vel à Superioribus Ordinis hujuſmodi, vel alias quomodolibet factas, ut præfertur Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis perpetuæ firmitatis Apoſtolicæ robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos, tàm juris, quàm facti defectus, ſi qui quomodolibet intervenerint in eiſdem ſupplemus; Mandantes proptereà quibuſvis dicti Ordinis Superioribus, & Fratribus quomodocumque nuncupatis, & qualificatis in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub privationis vocis activæ, & paſſivæ eo ipſo incurren. aliiſque arbitrii noſtri pœnis, ne ſuper aſſignationibus, & conceſſionibus prædictis litem, ſeù lites contra Reformatos hujuſmodi movere, ſeu intentare, vel illas in jus vocare, aut alias quomodolibet eis deſuper moleſtiam exhibere audeant, ſeù præſumant, & nihilominus ex nunc irritum, & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Non obſtan. Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, dictique Ordinis, & juramento, & confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus privilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis eidem Ordini, illiuſque

Domibus Regularibus, Superioribus, Conventibus, & Fratribus, & quibuſvis aliis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & ſingulis eorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes illis, alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub anulo Piſcatoris die 30. Maii 1639. Pontificatus noſtri anno decimo ſexto.

M. A. Maraldus.

10. Similem confirmationem fecit Sixtus Quintus, Cum ſicut, &c. 1587. to. 2. Bull. Rom. pag. 412. nempe quod Fratres Minores Ordinis S. Franciſci de Obſervantia licitè retineant loca, quæ etiam ſine titulo poſſident, dummodo Ordinariorum conſenſus accedat, quoad ea quæ poſſident à decem annis citrà.

11. Quoad mutationem. Non dicitur acquiri novus Conventus quando fit mutatio in eadem Civitate, vel Oppido de uno ad alium locum, & ideò non requiritur licentia Epiſcopi, quia ad hoc habent ſufficientem facultatem Regulares communicantes in privilegiis ex Clemente IV. Ordinis Minorum, prout in Compend. privileg. v. ædificare num. 2. & Sixti IV. Ordini Prædicatorum Regimini univerſalis, &c. apud Confect. fol. 43. Lauret. de Franch. p. 1. num. 405. Rodr. tom. 2. qq. Regul. quæſt. 40. part. 9. Sixti V. Ordini S. Benedicti, quod in Capitulo Generali, de conſenſu Capituli, poſſint mutare Conventum de locis incommodis ad loca commodiora nec tale privilegium fuit abrogatum per Concil. Trident. nam tantùm loquitur de nova erectione,

ne, & ædificatione, non autem de mutatione, & in hac ſententia ſunt Miranda in Manual. Prælatorum to. primo quæſt. 33. art. 21. & Hieron. Rodriq. in Compend. reſol. 55.

Neque obſtant ſupradicta Decreta Clement. VIII. Greg. XV. Urbani VIII. & Innocentii Decimi, quia procedunt de nova erectione, per quam in aliquem locum recipitur de novo aliqua Religio, ut conſtat ea ratione finali, quæ eſt, ne una Religio inferat cæteris præjudicium in ordine ad ſuſtentationem, dum de novo recipitur, & proinde injungitur Ordinariis, ut examinent, an ſimul cum cæteris commodè ſuſtentari poſſit; Hæc autem ratio finalis non poteſt accommodari mutationi Conventus, intra eumdem locum, aut Civitatem, quia jam illi Religioſi ſubſtentabantur ſimul cum cæteris, nec neceſſaria ſunt nova alimenta, cum non introducantur de novo. De Franch. p. prima num. 406.

12. Quod Fratres Minores Strictioris Obſervantiæ Provinciæ Principatus non erigant, nec aſſumant Conventum in Civitate Neapolis, cautum fuit à S. Congregatione Epiſcoporum, & Regularium die 14. Martii 1617. Deinde firmatum ab Urbano Octavo per ſuum Breve incip. Chriſti Salvatoris, &c. 1638. anno ſexto decimo. In Regeſt. fol. 68. & 70.

13. Quoad Viſitationem Ordinarii, quia nonnulli Epiſcopi virtute Decreti Innocentii Papæ Decimi, ut in parvis, &c. viſitare nitebantur Conventus Fratrum Capuccinorum, & aliorum Regularium, in quibus actualiter non morabantur plures, quàm ſex Religioſi, quamvis in illis eſſent collocati majori numero. Ad inſtantiam Procuratoris Generalis eorumdem Fratrum Capuccinorum.

Sacra Congregatio super statu Regularium censuit, Conventus nunquam suppressos, in quibus actu degunt de familia plures, quam sex Religiosi, minimè comprehendi in Decreto sanctæ memor. Innocentii Decimi, quod incipit. Ut in parvis, ac proinde locorum Ordinarios nequaquam posse in vim Decreti: in hujusmodi Conventibus, aut illorum personis ullam sibi Jurisdictionem vindicare. Datum Romæ die 29. Novembris 1657. in Regest. fol. 325.

DECRETUM S. D. N.

INNOCENTII PAPÆ X.

Super subjectione nonnullorum Conventuum jurisdictioni Ordinarii loci tanquam Sedis Apostolicæ delegati.

14. UT in parvis Regularium Virorum Conventibus à Sanctissimo Domino Nostro Innocentio Papa X. in Constitutione, quæ incipit, Instaurandæ, primum suppressis, ac deinde ad ipsius Constitutionis limites ob rationabiles causas in primum statum regularem restitutis, & ipsis Religionibus denuò concessis, piè, & religiosè vivatur, ac regularia Instituta, quò exactiùs fieri potest observentur: Sanctitas Sua ex sententia Sacræ Congregationis super statu Regularium omnes, & singulos Conventus hujusmodi sic, ut præfertur, restitutos, & concessos in litteris ab eadem Sacra Congregatione expediendis, nominatim exprimendos, ac personas tam regulares, quàm sæculares in eis degentes visitationi, & correctioni, & omnimodæ jurisdictioni Ordinarii loci, tanquam super hoc à Sede Apostolica delegati, præ-

præſentis Decreti tenore plenè in omnibus ſubjecit, ac ſubjectos eſſe declaravit, donec ipſorum redditus eouſque adaucti fuerint, ut in eis commodè ſuſtentari valeant, & cum effectu ſuſtententur duodecim Religioſi ad Apoſtolicorum Decretorum præſcriptum, idque eidem Sacræ Congregationi legitimè conſtiterit, & ejus Decreto in ſingulis contingentibus caſibus declaratum fuerit, & non aliter.

Intereà verò voluit Sanctitas Sua, ut in eorum ſingulis ali debeant, & re ipſa alantur ſex ſaltem religioſi probatæ vitæ, ex quibus quatuor ad minus ſint Sacerdotes maturæ ætatis: alioquin gratia reſtitutionis, & conceſſionis hujuſmodi nulla ſit, & invalida, & Ordinarii locorum in illis exequi poſſint, ac debeant ea omnia, quæ in aliis Conventibus itidem ſuppreſſis per eandem Conſtitutionem demandantur, perinde ac ſi gratia prædictæ reſtitutionis, & conceſſionis non emanaſſet.

Inſuper, quia multi ſunt Conventus, in quibus, & ſi præfixus fuit numerus Religioſorum ſufficiens ad obſervantiam regularis diſciplinæ, & idcircò in ſuppreſſione antedicta non fuerint comprehenſi; Nihilominus ſive ob redditUum diminutionem, ſive ob Superiorum incuriam, vel malam adminiſtrationem, ſive ob carentiam Religioſorum, aut aeris intemperiem, vel quamcunque aliam ob cauſam, prædictus numerus cum effectu in eis non alitur, cum gravi detrimento regularis obſervantiæ. Sanctitas Sua intendens huic malo remedium adhibere, omnes, & ſingulos ejuſmodi Conventus, ut præfertur, non ſuppreſſos, cujuſcunque ſint Ordinis tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationis, & Inſtituti, etiam Societatis JESU, aut Granciæ, ſeù

membra alterius Monasterii, existentes intra fines Italiæ, & Insularum adjacentium, in quibus nunc non aluntur saltem sex Religiosi itidem probatæ vitæ, quorum ad minus quatuor, ut suprà sint Sacerdotes maturæ ætatis, eidem visitationi, correctioni, & omnimodæ jurisdictioni Ordinarii loci similiter, ùt Sedis Apostolicæ delegati plenè in omnibus præsentis pariter Decreti vigore subjectos esse statuit, & declaravit.

Cæterùm quoad Conventus cum pauciori numero, quam duodecim Religiosorum, erectos post diem 21. Junii 1625. & illorum subjectionem loci Ordinario, Sanctitas Sua voluit in suo robore permanere Decretum san. mem. Urbani Octavi jussu editum, cui per præmissa aliquatenus derogare non intendit.

Et prædicta omnia, & singula in præsenti Decreto statuta, & ordinata voluit plenarium sortiri effectum, & executioni mandari non obstantibus omnibus, & singulis, quæ in antedicta Constitutione voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ die 10 Februarii 1654.

B. Card. Spada.

Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congreg. Secr.

Declarationes Decreti san. mem. INNOCENTII *Papæ* X. *super subiectione nonnullorum Conventuum jurisdictioni Ordinarii loci à Sac. Congregatione super statu Regularium editæ, atque à Sanctissimo* D. N. ALEXANDRO *Papa* VII. *approbatæ*.

15. POsito Decreto fel. record. Innocentii Papæ X. super subjectione nonnullorum Conventuum

corre-

correctioni, visitationi, & omnimodæ jurisdictioni Ordinarii loci, tanquam Sedis Apostolicæ Delegati, contingit dubitari de infrascriptis.

1. An Episcopus in Conventibus suæ jurisdictioni subjectis, possit Abbates, Priores, Guardianos, & alios Superiores locales deputare, & familiam constituere.

2. An possit Episcopus à prædictis Conventibus Religiosos amovere.

3. An Regulares eorumdem Conventuum compelli possint ab Episcopo ad exhibendos libros introitus, & exitus, & reddendas rationes administrationis.

4. An Episcopus in eisdem Conventibus se ingerere possit in his, quæ regularem disciplinam concernunt.

5. An Ecclesiæ dictorum Conventuum, & Capellæ Granciarum, in quibus degunt, Conversi pro agrorum cultura, ab Episcopo visitari possint.

6. An ipsæ Granciæ, & Conversi in eis degentes subiint visitationi Episcopi.

7. Quin in Ecclesiis, seù Cappellis Granciarum, in quibus nullus degit Conversus, an similiter subsint Episcopi visitationi.

8. An liceat Episcopo visitare Conventus, tam suppressos, & postea restitutos, quàm non suppressos ad effectum cognoscendi, an in illis re ipsa alantur sex Regiosi.

9. An Episcopus visitans hujusmodi Conventus suæ jurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes, possit à visitatis procurationem exigere in victualibus, vel in pecunia.

10. An jurisdictio Ordinariis locorum tamquam Sedis Apostolicæ Delegatis attributa in supradicto Decre-

Decreto, competat Vicariis Generalibus Episcoporùm, necnon Abbatibus, & aliis inferioribus Prælatis proprium Territorium, ac jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus.

11. An Provinciales, & alii Superiores regulares possint ejusmodi Conventus jurisdictioni Ordinarii subjectos, & Religiosos in illis degentes visitare, corrigere, & punire, omnemque jurisdictionem in eos exercere sicut poterant ante dictum Decretum.

12. Si Superior Regularis in causa prævenerit contra subditum degentem in aliquo ex eisdem Conventibus, Ordinario subjectis fabricando processum, vel eum carceri mancipando, an Episcopus possit hujusmodi causam reassumere, ac Superiori inhibere.

13. Si è converso Episcopus prævenerit in causa contra Religiosum in tali Conventu commorantem, an Superiori regulari in eo casu liceat illum amovere, & in alio Conventu collocare, & si de facto collocaverit, an nihilominus Episcopus possit causam prosequi, ac Religiosum sic amotum revocare ad primum Conventum.

14. Si Provincialis, vel Superior localis voluerit aliquem ex Fratribus à tali Conventu removere, an Episcopus prohibere possit.

15. Si à Conventu primum suppresso, ac deinde Religioni restituto absint ex aliqua rationabili causa, & ad breve tempus unus, vel plures ex numero sex Religiosorum ibi degentium, an gratia restitutionis sit nulla, & Conventus remaneat suppressus, ut prius.

16. Quid si à Conventu non suppresso similiter ex causa rationabili, & ad modicum tempus absit aliquis è sex Religiosis ibi existentibus, an durante tali absentia, Conventus subjaceat jurisdictioni Ordinarii.

17. An Religioſo illo redeunte, vel aliàs impleto numero ſex Religioſorum, Conventus recuperet priſtinam exemptionem.

18. Si gratia reſtitutionis, Conventus ſuppreſſi reddatur nulla ex eo, quod in illo, ad formam Decreti cum effectu non alantur ſex Religioſi, & poſtea contingat, ut ejuſmodi numerus impleatur, an gratia reſtitutionis Conventus reviviſcat.

19. Ad hoc, ut gratia reſtitutionis ſit nulla, & Conventus denuò remaneat ſuppreſſus propterea, quod in eo non ſuſtententur ſex Religioſi, an debeat præcedere declaratoria Epiſcopi ſuper facto, prævia cauſæ cognitione.

20. An ab hujuſmodi declaratoria liceat Regularibus ad Sedem Apoſtolicam appellare ad effectum, tam devolutivum, quàm ſuſpenſivum.

21. Cum ex Decreti præſcripto, quatuor Sacerdotes in his Conventibus degentes debeant eſſe maturæ ætatis, quænam dicatur ad hunc effectum ætas matura.

Sacra Congregatio ſuper ſtatu Regularium ad ſingula dubia ſuperius propoſita hunc in modum reſpondit: videlicet.

AD 1. Non poſſe.

Ad 2. Poſſe ex rationabili cauſa, commonito tamen prius Superiore Regulari, ad quem pertinet, ut eoſdem Religioſos aſſignet in aliis Conventibus.

Ad 3. Poſſe compelli.

Ad 4. Poſſe.

Ad 5. Poſſe.

Ad 6. Subeſſe.

Ad 7. Itidem ſubeſſe.

Ad

Ad 8. Minime licere antequam aliunde constet de fundamento intentionis Episcopi in deficientia numeri constituto.

Ad 9. Expedire, ut Sanctissimus Dominus noster decernat, & declaret non licere Episcopo tales Conventus visitanti quicquam accipere procurationis nomine.

Ad 10. Competere.

Ad 11. Posse sicut prius, non tamen privativè ad Episcopum.

Ad 12. Non posse, nisi ex justa causa, veluti cum videt Superiorem ex odio, vel amore, cupiditate, vel metu, aut ex nimia severitate, vel indulgentia quid durius, aut remissius costituere, quàm causa deposcit, in quo ipsius Episcopi conscientia oneratur.

Ad 13. Non licere Superiori Regulari Religiosum ab Episcopo inquisitum à loco amovere, & si amotus fuerit, posse Episcopum causam prosequi, & illum quibuscunque remediis revocare, etiam invocato auxilio Ordinarii, & brachio sæculari, si opus fuerit, cujuscunque loci, in quo Religiosus reperiatur.

Ad 14. Non posse.

Ad 15. Gratiam ob id non esse nullam, cessante omni fraude, nec Conventum remanere suppressum.

Ad 16. Subjacere durante absentia.

Ad 17. Recuperare.

Ad 18. Non reviviscere.

Ad 19. Debere ita præcedere, nec ante declaratoriam licere Episcopo Conventus possessionem apprehendere, aut Religiosos indè expellere.

Ad 20. Licere ad effectum devolutivum tantùm, non autem suspensivum.

Ad

Ad 21. Ætatem maturam dici ad hunc effectum completo anno quadragesimo.

Declarationes suprascriptas Sanctissimus Dominus Noster ad se relatas approbavit, & ab omnibus, ad quos pertinet observari præcepit, contrariis quibuscunque non obstantibus. Datum Romæ die 27. Julii 1655.

B. Card. Spada. Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

Quæritur. An Episcopus visitans parvos Conventus sibi suppositos, possit à visitatis aliquid exigere in pecunia? Negativè respondetur, prout cautum fuit sequenti Decreto, videlicet.

16. CUm Sacra Congregatio super statu Regularium aliàs consulta; An Episcopus visitans parvos Conventus suæ jurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes ad præscriptum Decreti san. mem. Innocentii X. quod incipit, Ut in parvis &c. possit à visitatis procurationem exigere in victualibus, vel in pecunia, duxerit expedire, ut Sanctissimus D. N. decernat, & declaret non licere Episcopo tales Conventus visitanti quicquam accipere procurationis nomine; Sanctitas Sua Congregationis sententia audita, eam expressè approbavit, noluitque licere Episcopis, hujusmodi Conventus visitantibus aliquid accipere procurationis nomine, seù in pecunia, seù in victualibus, & ità observari præcipit; Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in corpore Juris clausis, cæterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ die 25. Junii 1665.

Marcus Antonius Card. Franciottus.

Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Secr.
Custos.

Custos.

SUMMARIUM.

In Capitulis Provincialibus Custodes, & Definitores noviter electi, nullum ad invicem habeant suffragium. num. 1.
In vacantia officii Custodis non fit subrogatio, sed eligendus est alter, & datur modus. num. 2.
Custos expleto officio, potest eligi in Provincialem, aut Guardianum, non in Definitorem. num. 3.
Formula litterarum, quas deferre tenentur ad Generalia Comitia. num. 4.

1. IN Capitulis Provincialibus Custodes noviter electi, & etiam confirmati, nullum habeant suffragium respectu Definitorum eligendorum in eodem Capitulo: sicut nec Definitores, si aliquem, vel aliquos in uno scrutinio, & reliquos in alio eligi quandoque contingat, in Const. Ordin. pag. 194. num. 2.

2. Si ex morte, aut renunciatione, vel ex alio impedimento officium Custodis vacaverit, eligatur alius per Patres Definitorii, & nonnisi per suffragia secreta, juxtà Constit. Urbani Octavi, Religiosos viros, sed apud Reformatos, unà cum Definitorio debent adesse Patres Provinciæ, prout in eorum Statutis capit. 8. num. 42. In absentia autem Custodis nulla fiat in Definitorio subrogatio, vel substitutio, sicut pluries declaratum est; Ideò cautè legendus est Turanus, qui ob inadvertentiam, titul. de subrogatione adnumeravit Custodem inter Definitores.

3. Custos mox officio functus, immediatè eligi in Definitorem non potest, sub nullitate electionis, nisi

duos

duos integros annos Custodiatus non complevisset. Poterit tamen eligi in Provincialem, aut Guardianum; non autem in Definitorem, nisi triennio integro vacaverit. In Constit. Ordinis pag. 195. num. 6.

4. Quoad patentes litteras electionis Custodum, quas deferre tenentur, à Patribus Definitorii obsignatas, sigilloque majori Provinciæ munitas, ac in Capitulo generali Patribus legitimè congregatis exhibendas, non inutile duxi illarum exemplar in hoc Theatro pro illorum solatio apponere.

Nos infrascripti Minister Provincialis, & Definitores Almæ Provinciæ Romanæ in hoc Sancti Francisci Transtyberim Conventu, specialiter ad hunc finem congregati, Reverendissimo Patri nostro Generali, omnibusque aliis, ad quos spectat Patribus Generalis Capituli notum facimus, & attestamur, quatenus in nuperrimo nostro Provinciali Capitulo R. P. F. N. de N. hujus Provinciæ Concionator Generalis, &c. per secreta suffragia canonicè electus fuit in Custodem Provincialem hujusmodi Provinciæ in omnibus electionibus & actionibus Generalis Capituli, nostrum, & omnium nemini suffragaturus, quem ut talem admitti volumus, & rogamus. Datum Romæ in præfato Conventu, die &c.

Fr. N. Definitor affirmo ut suprà.

Subscribantur reliqui.

Fr. N. Minister Provincialis.

Loco † sigilli.

Fr. N. Secretarius de mandato &c.

Reliqua vide in Constit. Ordinis.

Declà-

Declaratio.

SUMMARIUM.

Super 14. controversias inter Parochos, & Regulares. num. 1.

Declaratione S. Officii in dubiis suborientibus super Decreto, licèt alias sub Alex. VII. num. 2.

Declarationes Concilii Tridentini, & Sacræ Rit. Congreg. quaudo non probent, & afficiant. num. 3. &c.

1. INter varias declarationes, quæ prodierunt à Sac. Congregatione Concilii Tridentini, illæ super 14. dubio positæ in controversia contra Regulares ab Archiepiscopo Bononien. faciunt ad rem nostram, videlicet.

Bononien.

1. I Curati della Città, e Diocese di Bologna supplicano humilmente le Signorie V V. Illustrissime à fare loro gratia di determinare se li Frati, che hanno Chiese non curate dentro le loro Parochie, possono fare gl' infrascritti Atti, per provedere alle controversie, che nascono spesso trà di loro.

1. Annunciare le feste, e digiuni all'Altare nella celebratione della Messa?

2. Raccogliere l'offerte, e dare la Pace al popolo alla Messa?

3. Portar Piviale, e Stola per la Parochia fuori della Chiesa, ò Claustro?

4. Quando sono chiamati alla sepoltura di qualche morto, se habbino d'andare alla casa del morto, ò trasferirsi alla Chiesa Parochiale, dove si raduna il Clero, ò pure aspettare in strada?

5. Ce-

5. Celebrare la prima Meſſa nelle loro Chieſe avanti quella del Curato?

6. Publicare frà la Meſſa gli ordini del Sigor Cardinale Arciveſcovo, i matrimonii, & altro, che occorra?

7. Predicare nelle loro Chieſe l'Avvento, la Quareſima, e frà l'anno, quando ſi predica nella Chieſa Parochiale?

8. Portar fuori delle loro Chieſe, ò Clauſtri Piviale, ò Stola, quando fanno le Proceſſioni del loro Ordine, ò del Cordone, ò della Cintura, ò del Roſario?

9. Ricevere nelle loro Chieſe le donne alla purificatione doppo il parto?

10. Morendo Frati, come avviene alle volte, & in particolare de' Canonici Lateranenſi fuori del Monaſterio in caſa de' loro parenti, & havendo i Curati amminiſtrato loro i Santiſſimi Sacramenti, ſe poſſano i loro Superiori farli portare di notte alla loro Chieſa, ſenza dirne coſa alcuna al Curato, e ſenza darli le ragioni parochiali?

11. Quando muore alcun loro Superiore, ò Maeſtro, ò Teologo Collegiale in Convento, ſe poſſono farlo portare per la Città, per diverſe Parochie, e per la piazza con muſiche, e riti ſtraordinarii, e metterli anche il Piviale ſenza intervento del Curato?

12. Eſſendo publicato un ordine generale del Signor Cardinale Arciveſcovo, che niuno laſci celebrar Meſſa a' Preti foraſtieri, ſenza prima vedere, che n'habbiano havuta licenza da Sua Sig. Illuſtriſs. ò dal ſuo Vicario Generale, ſe li Frati ſiano tenuti oſſervarlo?

13. Se possono raccorre grano, vua, legne, e simili altre cose, prima che il curato habbia raccolte le sue primitie.

14. Se possano benedire le case nella Diocese la Settimana santa, essendo questo officio del Curato, come si legge nel Rituale Romano?

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad singula Capita superius proposita hunc in modum respondit videlicet.

AD 1. Regulares non prohiberi dies Festos, & jejunia in suis Ecclesiis annunciare.

Ad 2. Respondit posse, dummodo à præambulationibus per Ecclesiam, ac similibus eleemosynarum estorsionibus abstineant.

Ad 3. Non posse.

Ad 4. Debere ad Parochialem Ecclesiam accedere, ubi Clerus congregari consuevit.

Ad 5. Prohiberi non posse, quominus Missa in Ecclesia Regularium celebretur ante Missam Parochialis Ecclesiæ.

Ad 6. Non posse publicari matrimonia.

Ad 7. Posse, petita etiam benedictione ab Illustrissimo Archiepiscopo.

Ad 8. Non licere Regularibus hujusmodi Processiones facere extrà Ecclesias, & ambitum illarum.

Ad 9. Regulares non prohiberi in eorum Ecclesiis mulieres post partum ad Purificationem admittere.

Ad 10. Regulares extra Claustra decedentes, posse ad eorum Ecclesias deferri, etiam Parochis inconsultis.

Ad 11. Non posse.

Ad

Ad 12. Non licere Regularibus in suis Ecclesiis ad celebrandum admittere Presbyteros sæculares, contra prohibitionem Illustrissimi Archiepiscopi:

Ad 13. Non esse id prohibitum Regularibus:

Ad 14. Non posse:

Romæ 2. Julii 1621.

Hor. Card. Lancellottus.

Loco † sigilli:

In Reg. Concilii Trid. fol. 155.

Declarationes, seu responsiones Congregationis S. Officii in dubiis suborientibus super Decreto, licet alias, sub Alexandro VII.

Feria quarta die 28. Februarii 1663.

2. IN Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Conventu Sanctæ Mariæ super Minervam, coram Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis S. R. E. Cardinalibus, in tota Republica Christiana contra hæreticam pravitatem, Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialitèr deputatis. Ad dubia infrascripta per Provincialem Ordinis de Observantia Reformatorum Provinciæ Sancti Nicolai, Reverendissimi, & Eminentissimi Cardinales Inquisitores Generales mandarunt responderi, ut infrà:

Primò. An dubiis suborientibus casibus, qui sapiant, neche hæresim, & successivè includantur sub obligatione denunciandi, ad formam præfatæ Constitutionis, & alterius Pauli V. liceat Religiosis, nulla à suis Superioribus petita venia, propria egredi Monasteria, capta ansa super eis consulendi Sacræ Inquisitionis Ministros?

Ad primum negativè.

Secundo. Cuinam Inquiſitori, ſive Ordinario (in caſu exigentiæ) facienda ſit denunciatio? An v. g. alicui ex circum adiacentibus, ad electionem denunciantis, vel potiùs illi ſolum privativè quoad alios, ſub cujus juriſdictione ſitum eſt Monaſterium, Religioſi, uti de hæreſi ſuſpecti denunciandi.

Ad ſecundum. Denunciationem fieri debere Inquiſitori, vel Ordinario loci, ubi ipſe denunciaturus degit; ſi tamen is habet juriſdictionem S. Officii, ſin minus, vicinioris.

Tertio. Utrum denunciator ſemel ab uno Inquiſitore, veluti calumnioſus, aut de impertinenti rejectus, à Superioribus, nulla impartita venia, poſſit, vel teneatur eundem caſum ad alios proferre S. Officii Miniſtros?

Ad tertium non teneri, ſed quieſcat.

Quarto. An Religioſus in caſu denunciandi teneatur recta via petere Inquiſitorem, denunciatione peracta, itidem recto tramite debeat redire ad Monaſterium, ex quo egreſſus fuit, adeò ut vagè hùc, illùcque ititans pluſquam neceſſario ad tale quid implendum, terens tempus, & extra proprium Monaſterium, abſque neceſſitate noctes, dieſque ducens, ſui Superioris ſalutari ſubjaceat correctioni.

Ad quartum. Denunciatorem teneri recto ire, & redire, quod ſi privilegio abutatur, vagando extrà caſum neceſſitatis, Superior (conſulto priùs Inquiſitore, vel Ordinario) poſſit illum corrigere juxtà Conſtitutiones ſui Ordinis.

Quinto, Utrum illi Religioſo, qui nulla impetrata venia cauſa denunciandi, exivit à Monaſterio, hac capta occaſione, liceat extranea, & ad denunciationem

nem

nem penitùs impertinentia peragere negotia, res pertractare, & absque cœnobio, absque venia, vagè moram habere; & an tali casu liceat Superiori eum salubritèr in Domino corripere?

Ad quintum, ut in præcedenti quarto.

Sexto. Qui semel, vel iterùm validè quemquam denunciavit; An pro suis criminibus, culpis commissis, vel aliis quibuscumque contra Regulas Ordinis patratis, valeat à suis Superioribus puniri, & juxtà Religionis Constitutiones pœnis affici, deque Convetu ad Conventum pro eorum arbitratu, & prout in Domino salubriùs conducere videbitur transferre.

Ad sextum. Non removeant denunciantes de locis, ubi degunt, inconsulta Sacra Congreg. In reliquis autem quæsitis, & casibus observentur Regulæ Juris. In Regesto fol. 75.

3. Declarationes Concilii Tridentini non probant in foro contentioso, nisi afferantur authenticæ cum sigillo, & subscriptionibus Officialium ejusdem Congregationis. In Regesto hujus Congreg. fol. 124.

4. Declaratio, quod nulla fides adhibeatur Decretis Sac. Rituum Congregationis, nisi illis, quæ in authentica forma sunt subscripta, & sigillata. In Regest. hujus Congr. fol. 78.

Decreta.

SUMMARIUM.

Regulares tenentur observare Decreta pro reformatione Regularium Clementis Octavi. num. 1.

Superiores Religionum tenentur curare, ut temporibus statutis publicè legantur infrascripta Decreta. numer. 2.

Demum legitur decretum super erectione studiorum linguarum, num. 3.

1. TEnentur Mendicantes observare Decreta generalia pro Reformatione Regularium Clemen. VIII. innovata ab Urbano VIII. in Decretis de Ejectis, & Apostatis. Decreta verò ejusdem Clementis VIII. pro Institutione Novitiorum, non obligant ad mortale, nisi in materia gravi. Lezan. tom. 1. c. 24. num. 43.

2. Superiores Religionum sub pœna privationis officii, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, teneantur curare, ut infrascripta Decreta publicè legantur, temporibus statutis in ipsis Decretis, videlicet,

Mense Januarii.

LEguntur Constitutiones Clementis, & Urbani Octavi de Largitione munerum.

Feria sexta post Octavam Corporis Christi, & feria secunda post primam Dominicam Advent. quotannis.

LEguntur Decreta de Celebratione Missarum. De Regularibus Ejectis, & Apostatis. De Regularium Reformatione. De receptione, professione, & institutione Novitiorum.

Feria sexta post Octavam Assumptionis, & Kalendis Martii, quotannis.

LEguntur Decreta ad Sanctum Officium pertinentia.

In quolibet Generali, vel Provinciali Capitulo, Capitulari Dieta, seù Congregatione.

LEgitur Decretum Sancti Officii, Sanctiss. D. Noster, &c. sub Urbano VIII. de Observantia Decretorum ad Sanctum Officium pertinen.

Item legitur Decretum: Cùm non sine gravi animi molestia, &c. cujus loco, ex Indulto facto à Congregatione Sancti Officii 1647. legebatur Decretum, Cœli, & Terræ Creator, &c. sed anno 1657. ob inobservantiam præfati Decreti: Cùm non sine, &c. fuit denuò invocatum, & publicatum contra eosdem Fratres de Familia, & Reformatos, dantes operam rebus illicitis, & ampliùs non legitur dictum Sixti Quinti, Decretum Cœli, & terræ.

Et quotannis dictum Decretum: Cùm non sine, &c. legi debet in Visitatione Ministri Provincialis, ac bis in anno quando leguntur Decreta ad Sanctum Officium spectantia, mensibus Martii, & Augusti, prout supra v. Congregatio Sancti Officii, fol. 190.

Circa prorogationem legendi præfata Decreta respectivè. Vide v. Congregatio S. Officii num. 4. & Congr. Regul. num. 3.

3. Demum legitur Decretum super erectione studiorum linguarum Sac. Congregationis de Propaganda Fide, quod quamvis non videatur amplius legendum, cùm jam provisum fuerit de hujusmodi studiis, nihilominus cùm sit obligatorium, & non sit impressum in Libello Decretorum, data opera apposui sub hoc tit. pro commoditate eligentium, videlicet.

Decretum super erectione Studiorum.

QUoniam à Concilii Viennensi (quod habetur Clementina prima de magistris) celebratione, usque ad præsens experientia comprobavit, Regulares, etiamsi multoties fuerint commoniti, linguarum studia, aut non instituisse, sicut illis præceptum fuerat, aut instituta deseruisse, & novissimè hoc idem compertum est, ex jis, quæ post Constit. fel. rec. Pauli Papæ V. & Sacræ Congregationis de Propaganda Fide Decreta contingere.

Eadem Sacra Congregatio dolens, opus ad animarum salutem necessarium, tàm facilè negligi ab jis, qui ad illam procurandam, præcipuè à Sanctis Regularium Ordinum Fundatoribus à primæva eorum institutione mancipati sunt; Cupiensque Concilium, Constitutionem, & Decreta præfata, omninò executioni demandari, ut Evangelicos Operarios linguis institutos habeat, quos cum necesse fuerit, ad messem Domini amplissimam, Dei verbum sitientem mittere possit: Præsenti Decreto de speciali SS. D. N. Urbani Octavi mandato, iterùm Regularium, & cujusvis Instituti, Societatum, & Congregationum Generalibus, aliisque eorum Superioribus præcipit, ut linguarum, videlicet, Hebraicæ, Grecæ literalis, & communis, Latinæque, ac Arabicæ, Chaldaicæ, & Illiricæ studia, juxtà Concilii Constitutiones, & Decretorum præfatorum præscriptum, omninò instituant, institutaque conservent, & ubi fieri potest, ampliora efficiant, alioquin si post trium mensium spatium in Italia, vel post sex menses in aliis Europæ Provinciis, in Monasteriis, & Conventibus Almæ Urbis, &

earum

earum Civitatum, quibus celebriora Gymnaſia, ſeù Univerſitates conſtituta ſunt, ut Bononiæ, Patavii, Pariſiis, Toloſæ, Valentiæ, Viennæ, Ingolſtadii, Salamanchæ, & Compluti; & denique in jis, in quibus generalia, & inſigniora Regularium ſtudia erecta ſunt, mandatum hoc non impleverint, in ejuſque obſervatione non perſeveraverint, ſi Generales fuerint, eo ipſo ſuſpenſionom à Divinis, Sedi Apoſtolicæ reſervatam, incurrant; Et ſi per tantundem temporis ab exequendo hoc mandato deſtiterint, ipſo jure, & facto, etiam ab officio privati exiſtant, & interim officium ipſum à Procuratoribus Generalibus, ad Summi Pontificis, ac ejuſdem Sedis Apoſtolicæ beneplacitum adminiſtretur.

Si verò Generalibus inferiores Prælati in exequendo hoc mandato negligentes, ut ſuprà, fuerint; primò ſuſpenſionem à Divinis, ut præfertur, reſervatam, deindè pœnam inhabilitatis ad majores Religionis gradus, & dignitates eo ipſo incurrant, à qua inhabilitate nonniſi per Sedem Apoſtolicam abſolvi poſſint.

Verùm quia non ſatis eſt Superiores Regularium ſuum in hac re præſtare officium, ſi qui linguis ſtudere debent, opus hoc verè pium detractent, & negligent; Eadem Sacra Congregatio de ejuſdem Sanctiſſimi ſpeciali mandato præcipit, ne elapſo biennio, de quo infrà, Regulares ad Magiſteria, vel alios gradus ſuarum Religionum, ſeù ubi non ſunt Magiſteria, & gradus ad dignitates à Superioribus eorum admittantur, niſi cum Theologiæ per biennium, & uni ſaltem ex præfatis linguis operam dederint, eamque ſufficienter calluerint, ſuper qua à perſona per Congregationem deputanda examinari debeant, priuſquam ad ea,

eos,

eos, easve assumantur. Quòd si contra præsentis Decreti dispositionem ad Magisteria, seù gradus, & dignitates præfatas admissi fuerint, Magisteriorum, seù graduum, vel dignitatum præfatarum collatio nulla sit, & Superiores, qui transgressi fuerint, passiva voce sint perpetuò privati.

Quoniam autem multi præmio magis ad virtutes incitantur, quàm pœnis, eadem Sacra Congregatio mandavit, eos, quos præter Theologiam, uni etiam ex dictis linguis per biennium operam dedisse, sufficienterque callere experimento, ut suprà facto, constiterit, ad Magisteria, seù alios gradus suarum Religionum, ad quamlibet ipsorum petitionem, statim, nisi aliud obstet, promoveri, & in electionibus ad officia, & dignitates Regulares, cæteris paribus juxtà dictam Pauli Quinti Constitutionem, aliis omninò præferri debeant, alioquin electio alitèr facta irritetur. Cæterùm ne Decretum hoc vetustas unquam infringat, aut oblivio aboleat, ejusque ignorantiam quisquam prætendere possit; Eadem Sacra Congregatio de ejusdem Sanctissimi similitèr mandato, præcipit, ut in singulis Capitulis Generalibus, & Provincialibus, quæ in posterum convocabuntur, illud semper legatur, & super ejus observatione à Generalibus, & Provincialibus, ante soluta Capitula, juretur, sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ, si alterutrum horum omittatur, ipso facto incurrenda, non obstantibus quibuscunque. Romæ 16. Octobris ann. 1623. ex Peyrin. tom. 2. fol. 319. & in Regest. Congreg. de Propag. fide fol. 7.

Defi-

Definitor Generalis.

SUMMARIUM.

Definitorum Generalium qualitates, &c. num. 1.
Definitor Generalis habet jus suffragandi in omnibus functionibus suæ Provinciæ. num. 2.
Quam vocem habeant in electione Patrum Definitorii. numer. 3.

1. AD hujusmodi Definitoriatus officium nemo promoveri possit, nisi trigesimum quintum ætatis annum, & Religionis vigesimum excesserit, & Minister Provincialis sit, vel extiterit, aut in prædicationis munere, aut Sacræ Theologiæ lectura sexennio antea præclarè se gesserit, & integritate vitæ, & morum gravitate commendatus sit. In Constit. Ord. cap. 8. §. 26. pag. 178. num. 7.

2. Definitor Generalis actualis habet jus suffragandi in omnibus functionibus diffinitorialibus suæ Provinciæ, ac Capituli, & Congregationis Generalis. Ibid. num. 10.

3. Definitor Generalis Actualis in electione Ministri Provincialis habet vocem activam, & passivam, si cætera concurrant. In electione vero Custodis, & Definitoris Provinciæ, activam dumtaxat. Ibid. num. 20.

Reliqua vide v. Subrogatio, quoad Definitores Generales.

Definitor Provincialis.

SUMMARIUM.

Definitorum Provincialium qualitates. num. 1.

Defi-

1. AD Definitoriatus officium promoveri nemo possit, nisi trigesimum annum ætatis (inter Reformatos verò 35. cap. 8. nu.40.) & decimumquintum Religionis excesserit; & in Prædicationis, aut lecturæ munere per annos saltem quatuor laudabiliter versatus, aut Novitiorum Magister, aut à Secretis Ministri Provincialis, vel Guardianus triennio laudabiliter extiterit, & morum gravitate, vitæque integritate ornatus sit, aliter electiones nullæ sint. In Constit. Ord. cap. 8. pag. 199. num.12.

2. Definitores tantùm quatuor in quolibet Capitulo Provinciali eligi possunt, qui cum Ministro, Custode, & Patribus, quibus de jure competit, ad Guardianorum electionem, & aliorum Officialium institutionem in Capitulo vocari debent. Ibid. pag. 197. num.1.

3. Si

3. Si verò eorundem Definitorum aliquis legitimè non impeditus, convenire renuit, officio privetur. Ibidem num. 21. Præmitti debet trina monitio.

4. Tenetur detegere Præſidi, ſeù Generali defectus publicos eorum, qui ad dignitates, & officia Ordinis proponuntur, ne admittantur indigni; Imò etiam defectus occultos, non emendatos. Lezana tom. 2. cap. 13. num. 21.

5. Licèt non teneatur ſubſcribere, niſi propriæ ſententiæ; quando tamen major pars Definitorum aliquid decrevit poteſt & ipſe, imò debet ſubſcribere, etiam inter Reformatos. In Conſtit. Ord. cap. 8. pag. 199. n. 10.

6. Definitor in Capitulo, quo explet Definitoriatum, eligi poteſt in Cuſtodem, abſque ulla vacatione, aut in Provincialem Miniſtrum, aut Guardianum, quia nulla adeſt prohibitio. Tolet. 1652.

7. Definitor præſens, & nolens convenire in Definitorio, ſub aliquo prætextu, tunc non debet fieri ſubrogatio alterius Patris, ex declaratione Sacræ Congregationis, prout ſequitur; Imò devenire ad privationem, ut ſuprà num. 3.

Mediolanen.

Eminentiſſimi, e Reverendiſſimi Signori.

IL Miniſtro Provinciale de' Minori Oſſervanti Riformati di Milano, deſiderando, che l'elettioni de' Superiori, nella ſua Religione, ſi faccino ſempre in conformità delle proprie Conſtitutioni, e de' Decreti di queſta Sacra Congregatione, ſupplica humilmente l'EE. VV. à degnarſi dichiarare, ſe ne' caſi, che alcuni Definitori preſenti, ancorche intimati à concorrere all'elettioni, ricuſino d'intervenirvi, ſi deb-

si debbano all'hora in lor vece instituire degli altri Padri della Provincia, conforme le Constitutioni Riformate ordinano (cap. 8. num. 51.) che si facci quando manca alcuno de' Definitori, che non si possi havere per lo spatio di trè giorni.

Che il tutto &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audito Commissario Generali Ordinis, & referente Eminentissimo Franciotto, censuit, casum propositum non comprehendi sub dispositione cap. 8. num. 51. Constitutionum, quoad prætensam subrogationem. Romæ 6. Augusti 1655.

M. Cardinalis Ginettus.

Loco † Sigilli.

H. Archiep. Patrac. Secret.

8. Renovatur Statutum, quòd si Definitor non legitimè impeditus, & vocatus renuerit ingredi Diffinitorium, suo privatur officio. Rom. 1664.

9. Si contingat, quòd post Capitulum Provinciale recognoscatur aliquem Definitorem fuisse nullitèr, vel invalidè electum, deponatur ab officio, & declarat Capitulum Generale, quod in tali casu non fiat subrogatio, sed nova electio Definitoris per Diffinitorium Provinciale. Rom. 1664.

10. Ex eadem autem cognatione Definitores duo esse non possint, nisi & probitate vitæ, & doctrinæ præstantia ita excellant, ut meritò cum eis Generalis judicio dispensandum esse videatur. Vallisolet. 1593. Duo fratres germani in Provincialatu immediatè sibi succedere, aut simul in Definitores duo ex eadem agnatione eligi minimè possint, ut alias statutum est. Rom. 1639. Et eò minùs poterit ex eadem cognatione eligi Pro-

Provincialis, vel Definitor, vel Custos, & Definitor: Hæc autem prohibitio post quartum gradum durare non debet, posset tamen arctiùs limitari; Nomine autem cognationis hic non veniunt tantùm illi, qui per fœminas conjunguntur, sed etiam qui per masculos, sic etiam includuntur ascendentes, & descendentes in recta, & transversali linea, ut Pater, Filius, Nepos, &c. Frater, Avunculus, Consobrinus &c. non autem affines. Sanctor. in Comment. statut. cap. 8. statut. 37. quæst. 8.

An decedente uno ex quatuor Definitoribus, possit subrogari aliquis Pater, cui competit de jure quamvis sit ex eadem cognatione unius ex tribus Definitoribus. Respon. quod quamvis subrogatio non sit electio, nihilominùs quia finis legis est amputare perpetuitatem officiorum à Fratribus ejusdem cognationis, in hoc casu consulendum erit Superiori Generali, cui præfatum statutum Vallisolet. committit jus dispensandi, vel includendi, aut excludendi; alitèr inconsulto Superiore Generali, non debet admitti hujusmodi subrogatio. An verò interesse possint simul Diffinitoriis? *Sac.* Congregat. Episcoporum, & Regular. Declaravit non posse; prout Ver. Difinitorium. Si ergo duo ex eadem cognatione non possunt ingredi simul Diffinitoria, cupio scire ad quid inserviet hujusmodi subrogatio?

11. Sed oritur alia difficultas, An Superior Generalis de Observantia possit dispensare super ætate, & aliis requisitis in Definitorem? Resp. quòd quamvis videatur habere hanc facultatem, & pluries dispensaverit, cùm statutum non habeat clausulam irritantem, nihilominùs Sacra Congregatio declaravit non posse, prout in sequentibus.

Emi-

Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Domini.

FRater Paulus à Mercato Ordinis Minorum Strictioris Obſervantiæ Provinciæ Reformatæ Sancti Angeli, aliàs ſuæ Provinciæ Definitor electus fuit; ac in Conſtit. Generalibus Ordinis cavetur, ne quis ad Diffinitoriatus munus aſſumatur, niſi Lector, aut Concionator, aut ſaltem bis Guardianatus officio functus ſit, ſecùs electiones ſint nullæ, & invalidæ. Orator verò nec Lector, nec Concionator exiſtit, & ſemel tantùm Guardianatus officium exercuit; Et licèt Superior Generalis, qui Capitulo præerat, diſpenſando permiſit, ut dictus Orator Definitor eligeretur, etiamſi prædictæ conditiones illi deerant. Modò controvertitur, an dicta Diſpenſatio valida fuerit; Ideò Orator pro ſuæ conſcientiæ quiete, & ne ab aliquo moleſtetur, ad EE. VV. recurrit, humilitèr ſupplicando, ut ſi in dicta electione aliquis defectus ob præmiſſa interfuit, dignentur diſpenſare, & redeintegrare.

Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium, negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, audito Commiſſario Generali, ac viſis Conſtitutionibus Ordinis, reque maturè perpenſa, cenſuit, electionem Fratris Pauli à Mercato in Diffinitorem Provinciæ Sancti Angeli, ex defectu conditionum ab iiſdem requiſitarum fuiſſe, & eſſe nullam, nec per Vicarium Generalem potuiſſe in his diſpenſari, ac proindè in ejus locum, alium ad præſcriptum earumdem Conſtitutionum eſſe ſubrogandum, prout præſenti Decreto ſubrogari mandat; ſupradictorum executionem eidem Commiſſario Generali iniungit.

git. Contrariis non obstantibus. Datum Romæ hac die 14. Junii 1652.

M. Cardinalis Ginettus.

Loco † sigilli.

M. Albericius Secret.

In Regesto Curiæ pag. 317. & 318.

Hoc denuò decisum fuit ab eadem Sac. Congregatione die 3. mensis Octobris ejusdem anni 1652. in electione Custodis, & unius Definitoris Provinciæ Reformatæ Romanæ, ob defectum ætatis præscriptæ in Constitutionibus Ordinis, & Reformatorum, & sic observandum est.

Reliqua, vide verb. Subrogatio quoad Definitores Provinciales.

Definitorium.

SUMMARIUM.

Duo ex eadem cognatione Definitoriis simul interesse non possint. num. 1.

1. IN Constitutionibus Generalibus Ordinis, tit. de Definitoribus cap. 8. pag. 119. nu. 15. provisum fuit, quod duo ex eadem cognatione Definitoriis simul interesse non possint, quæ determinatio cum controverteretur inter aliquos Fratres, Sac. Congreg. providit, prout sequitur, videlicèt:

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita. Attentis narratis, atque auditis Partibus, Eminentiss. Vidone referente, re maturè considerata, censuit, & decrevit, non licuisse, nec licere, sub quocunque titulo, prætextu, seù

colore duos fratres germanos in Definitorium ingredi, & si modò in aliquibus Provinciis ingrediuntur, unum omninò excludi mandavit: Defectus verò si qui forsan, ob tale ingressum usque modo intercesserint supplevit, prout præsentium vigore decernit, mandat, & respectivè supplet: Contrariis quibuscunque non obstantibus. Rom. 20. Januar. 1662.

M. Card. Ginnettus.

Loco † Sigilli.

Emil. Episc. Camerinen. Secret.

In Regesto fol. 356.

Discreti.

SUMMARIUM.

Discreti perpetui Ordinis sunt Generales, & Commissarii Generales, & quare. num. 1.

Vocales, seu Discreti à Conventibus mittendi ad Capitula Provincialia, non sunt amplius eligendi, adest Decretum, & Breve Apostolicum. num. 2.

1. Discreti perpetui Ordinis sunt Generales, & Commissarii Generales officio functi, quæ præeminentia non est ambitionis fomentum, sed habitæ dignitatis insigne, quod licèt ab omnibus aliis Prælatis ablatum sit per Clementem VIII. Gregorium XV. & Urbanum VIII. Generalibus tamen, & Commissariis Generalibus remansit intactum, ipsa ratione dictante, ut publicis negotiis peritiores assistant. Sanctor. in Comment. Constit. Ordin. pag. 514.

2. An in Familia Cismontana sint iterùm eligendi Vocales, seù Discreti, à Conventibus mittendi ad Capitula Provincialia.

Sacra

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, censuit in Provinciis Cismontanis, tàm Observantiæ, quàm Reformatorum, non esse locum præfatæ Discretorum electioni; ac proindè imponendum esse perpetuum silentium, facto verbo cum Sanctissimo. Romæ die 23. Octobris 1657. In Reg. hujus Congreg. fol. 326. Hoc idem firmavit per Breve Apostolicum Alexander VII. prout sequitur.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

SAcrosancti Apostolatus Nobis divinitùs commissi ratio postulat, ut ea per quæ controversiæ inter Religiosos viros, qui contemptis sæculi illecebris, vota sua sub arctioris vitæ Regulæ Altissimo reddere jugitèrque satagunt, exortæ perpetuò sopiantur, peculiari paternæ charitatis nostræ studio intendamus.

Itaque de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum consilio, visis per eosdem Cardinales supplicibus porrectis nomine plurimorum Fratrum Minorum tum de Observantia, tum Reformatorum nuncupat. Cismontanæ Familiæ Ordinis S. Francisci instantium pro restitutione assertæ consuetudinis eligendi Vocales, seù Discretos à Conventibus mittendos ad Capitula Provincialia; auditisque sæpius in particulari dictorum Cardinalium Congregatione, dilectis filiis Fratribus Commissariis, Generali, & Curiæ, nec non Procuratore Generali Reformatorum Ordinis prædicti, partibusque hinc indè,

tàm verbo, quàm scripto informantibus, cum omnibus pro utraque earum deductis, ac postmodum toto negotio in plena prædictorum Cardinalium Congregatione (dilecto filio nostro Joanne Baptista tit. S. Petri in Vincula ejusdem S. R. E. Presbytero Cardinale Pallotto nuncupato referente) diligentèr, & maturè discusso: in Provinciis Cismontanis, tam Observantiæ, quàm Reformatorum dicti Ordinis, non esse locum præfatæ Discretorum electioni, auctoritate Apostolica tenore præsentium: ac proindè perpetuum desupèr silentium imponimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Decernentes paritèr easdem præsentes litteras validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabilitèr observari, sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstan. Decreto fel. rec. Innocentii Papæ X. prædecessoris nostri, & ejus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus etiam, ut præsentium transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romę apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Julii 1658. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

G. Gualterius.

In

In Regesto fol. 329. & Constitut. Generalibus Ordin. pag. 372.

Donatio.

SUMMARIUM.

Donatio facta intuitu ingressus Religionis, declaratur valida. num. 1.

1. DUbium illud. An scilicèt Renunciatio, seù Donatio bonorum facta ab existente adhuc in sæculo prætextu, & intuitu ingressus Religionis, stante dispositione Conc. Trid. sess. 25. de Regul. cap. 16. valida sit, nec ne?

Illustrissimi Cardinales Concilii Interpretes diffinierunt in hunc modum videlicèt:

Sacra Congregatio censuit, Decretum Concil. Trident. cap. 16. sess. 25. de Regularibus, & Monialibus, non habere locum in Renunciatione facta ante susceptionem habitus.

H. Card. Matth.

In Summa Bullarii Quarant. fol. 330. & in Regesto Congreg. Concil. Trident. fol. 176.

Ejectus.

SUMMARIUM.

Incorrigibiles quomodo probandi, antequam ejiciantur à Religione. num. 1.

Solus Generalis de consilio sex Patrum ejicere potest incorrigibiles. num. 2.

Sacra Congregatio declarat præfatos Patres eligi posse in unaquaque Provincia. num. 3.

Sacra Congregatio extendit facultatem ejiciendi incorrigibiles, (servat. servandis) Commissariis Provinciarum Orientalium, & Occidentalium. num. 4.

Dubia, & respons. Sacræ Congregationis Concilii ad ejectos, & incorrigibiles pertinen. num. 5.

1. A Religione nullus ejici potest, nisi sit incorrigibilis, & per annum in carceribus probatus in jejunio, & pœnitentia. Sacra Congregat. Concilii Tridentini die 21. Septemb. 1624. de mandato Urban. VIII. prout in libello Decretorum.

2. Ejici non potest incorrigibilis à Religione nisi à Generali, de consilio, & assensu sex Patrum ex gravioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus Generalibus, & tunc nonnisi instructo processu, & plenè probatis causis expulsionis. Pro cujus intelligentia.

3. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interp. Sanctiss. D. N. approbante, declaravit sex Patres in singulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus eligendos, de quorum consilio, & assensu, Generalis potest Regulares incorrigibiles à Religione ejicere, in unaquaque Provincia eligi posse, eosdemque sic electos, si Generalis tam longè abfuerit, ut una cum eis convenire non possit, debere ad eundem transmittere summarium Processus, una cum eorum voto, ut juxtà illud Generalis possit ad sententiam expulsionis procedere; Interea tamen usque ad primum generale Capitulum, vel Congreg. proximè celebrandam, Sua Sanctitas annuit, ut ejectio servata in reliquis forma Decreti, hac de re editi, fieri possit à Generali, & idem cum consilio, & assensu sex Patrum, quos idemmet Generalis in quali-

bet

bet Provincia, infrà quatuor menses elegerit. Nona Augusti 1625.

S. Card. S. Susannæ.

Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

In Regesto hujus Congregationis fol. 187.

4. Hanc facultatem ejiciendi incorrigibiles extendit Sac. Congreg. Commissariis Provincialium Orientalium, Occidentalium, ac Insularum (servatis serv.) prout sequitur.

Eminentissimi Patres.

Cum circa Decreta de Ejectis, & Apostatis, sit jam per hanc Sacram Congreg. concessum Ministro Generali Ordinis S. Francisci de Observantia, ut in unaquaque Provincia suæ jurisdictionis possit eligere sex Patres ex gravioribus, infrà quatuor menses, quorum assensu possit ejicere à Religione incorrigibiles. Et cùm dicta Religio sit ita dilatata, ut nunquam possit præsentialiter adire quamplures Provincias, præsertim Orientalium, Occidentalium, ac Insularum, necnon Germaniæ & Flandriæ, ad quas ex Decreto prædictæ Religionis, & consuetudine, destinantur Generales, & particulares Commissarii, seù Visitatores cum plenitudine potestatis: Supplicat prædictus Minister Generalis, ut dignentur Dominationes VV. Eminentissimæ prædictam facultatem sibi concessam extendere ad Commissarios, & Visitatores prædictos per præfatum Ministrum Generalem electos, seù eligendos, quod habebitur pro summa gratia.

Sac. Congr. Card. Concil. Tridentini Interpretum

censuit indulgendum esse Generalibus Commissariis, & Visitatoribus ad suprascriptas Provincias ablegatis, ut Regulares Incorrigibiles ejicere possint, una cum sex Patribus gravioribus pro unaquaque Provincia eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus Generalibus. Atque interea, usque ad primum generale Capitulum, vel Congregationem proximè celebrandam, annuendum esse, ut ejectio, servata in reliquis forma Decreti, hac de re editi, fieri possit à Commissariis, & Visitatoribus antedictis, una cum consilio, & assensu sex Patrum, quos ipsimet Commissarii, & Visitatores in qualibet Provincia elegerint: Idque agendum cum Sanctissimo Domino Nostro, qui die 17. ejusdem mensis Augusti 1625. benignè annuit.

Cosm. Card. de Torres.

Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

5 Pro complemento hujus tituli referam Responsiones Sac. Congreg. Conc. Trident. ad dubia proposita pro incorrigibilibus, & ejectis, videlicet.

Procurator Generalis Ordinis Sanctæ Marię de Mercede Redemptionis Captivorum; mediante intercessione Eminentissimi de Lugo Card. Protectoris, Supplicat pro sua (ut inquit,) & aliorum Superiorum Regularium intercessione, per hanc Sacram Congregationem responderi ad infrà quæsita super Decreto de Apostatis, & Ejectis, jussu Summi Pontificis, ex sententia ejusdem Sac. Congreg. edito anno 1624.

1. An Regularis constitutus in carceribus, spatio unius anni in jejunio, & pœnitentia, ad finem, ut tanquam

quam incorrigibilis à Religione eiiciatur, si è carceribus fugiat, dicto carcerationis anno nondum expleto, & deinde sit captus, possit tunc ut incorrigibilis eiici, An verò quid aliud faciendum sit?

2. An Regularis pluribus interpolatis vicibus pro reiteratis delictis in diversis temporibus commissis, in carceribus detentus, possit uno in carcerationis anno (ut supra interpolato expleto) tanquam incorrigibilis à Religione eiici, si post dictum annum carcerationis interpolatum, animo indurato, in sua pertinacia perseverans, iterùm delinquat?

3. An Generalis Ordinis possit delegare facultatem eiiciendi à Religione Provincialibus, seù Commissariis, vel Vicariis Generalibus: Et an delegatio sit à Generali facienda an quolibet casu, an verò indefinitè in omnibus casibus?

4. An sex Patres, de quorum consilio, & assensu ejectio fieri debet, sint eligendi de tota Religione, an potius sufficiat ex qualibet Provincia seù Regno?

5. Quod si à Religione hujusmodi sex Patres non fuerint electi in Capitulo, seù Congregatione Generali, quid faciendum sit usque ad primum Capitulum Generale.

6. An sufficiat, ut Prælatus Conventualis, seù Provincialis conficiat Processum (stylo Religionis servato,) & illius summarium transmittat Generali Ordinis, seù illius delegato, qui adhibitis sex Patribus electis, quilibet illorum videat eundem Processum, ut transmittat votum suum per litteras eidem Generali, seù Delegato?

7. An Generalis, seù Delegatus possit ferre sententiam ejectionis à Religione, quando à tribus ex sex Patribus electis, seù ab illorũ majori parte, dicta sententia

appro-

approbetur; An potius sit necessarium, ut omnes sex dent votum, itaut ex defectu voti, etiam unius non possit sententia validè ferri?

Die 21. *Junii* 1653.

SAcra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilii Tridentini interpretum omnibus maturè perpensis.

Ad primum Respondit. Regulares delinquentes, uti incorrigibiles ejici non posse à Religione, anno carcerationis nondum completo.

Ad secundum. Non sufficere annum carcerationis interpolatè expletum, sed requiri spatium unius anni continuum, & integrum.

Ad tertium. Generalem Ordinis non posse delegare facultatem ejiciendi à Religione Provincialibus pro eorum Provinciis, seù Commissariis, vel Vicariis Generalibus.

Ad quartum. Inhærendo declarationi alias factæ die 5. Augusti 1625. à san.mem. Urbani VIII. approbatæ, respondit, sex Patres eligi posse in unaquaque Provincia, seù Regno.

Ad quintum. Respondit recurrendum esse ad Sacram Congregationem in singulis casibus.

Ad sextum. Processus esse conficiendos juxtà stylum, & Constitutiones Religionis, & illorum transumptum authenticum esse transmittendum ad singulos sex Patres electos, qui per litteras possint votum dare.

Ad septimum. Sententiam ejectionis à Religione fieri debere saltem de voto majoris partis sex Patrum electorum.

Petrus Aloysius Card. Carafa Præf.

Franciscus Paulutius Sac. Congreg. Concil. Sec.

In Regesto hujus Congregationis fol. 189.

Electio

Electio.

SUMMARIUM.

In electionibus quænam Constitutiones legendæ sunt. num. 1.

Quænam electiones fieri debent per suffragia secreta, & ballottationes. num. 2.

Electiones Officialium Ordinis quomodo dicantur canonicæ. num. 3.

Electio per schedulas secretas fiat. num. 4.

Et si in primo scrutinio non sequatur iterentur scrutinia donec fiat electio. ibidem.

Differentia inter electiones Officialium Ordinis. num. 5.

In paritate votorum, Minister Provincialis deficiente Præside, habet votum decisivum. num. 6.

Nomina eligentium nunquam publicari debent. num. 7.

Manifestans publicè votum suum, permittente Capitulo, reddit electionem invalidam. num. 8.

Duo Disquisitores debent scribere schedulas Vocalium infirmorum, & nescientium scribere. num. 9.

Quod in Provincia Strictioris Observ. Mediolanen. omninò tollantur divisiones, & conventiones partium, ad hoc ut electiones fiant ad præscriptum Constitutionum. num. 10.

1. IN electionibus, ante omnia legendæ sunt Constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum. Clem. VIII. in Decretis pro Reformatione Regularium num. 35. & 36. Item Decretum Sacræ, & Universalis Inquisitionis de mandato Urbani Octavi, incip. Sanctissimus, prout in libello Decretorum. Item Decretum super erectione studiorum lingua-

rum

rum Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, positum V. Decreta, n.3. Demum Decretum, Cum non sine gravi animi molestia, &c. V. Congreg. S.Officii, n.3.

2. De cætero, omnes, & singulæ electiones Prominiſtrorum, Cuſtodum, & Guardianorum noſtri Ordinis per ſuffragia ſecreta, & ballottationes fieri debent juxtà breve Urbani Octavi, videlicet.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam:

Religioſos viros, qui abnegantes ſemetipſos, ut facerent voluntatem Domini, ſuam fregerunt, ſicuti peculiaribus hujus Sanctæ Sedis favoribus, & gratiis dignos exiſtimamus, ità ad circumſpectam illius providentiam pertinere dignoſcimus, ea ſedulò ſtatuere, atque ordinare, quibus Religioſi ipſi, qui in ea, quàm ſingulari divinæ benedictionis præſidio ingreſſi ſunt, via dignè ambulantes, amplioribus in dies coram oculis Domini proficiant incrementis.

Hinc eſt, quod Nos, dilectorum filiorum Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum pro paterno, quo eos proſequimur charitatis affectu, ſtatu, & fælici gubernio conſulere, eiſque ſpecialem gratiam facere volentes, ſupplicationibus dilecti filii Fabii Papazzoni Commiſſarii Generalis Curiæ ejuſdem Ordinis Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ut de cætero omnes, & ſingulę electiones, tàm Miniſtrorum Provincialium, & Cuſtodum, quàm Guardianorũ dicti Ordinis per ſuffragia ſecreta, & ballottationes fiant, & in paritate ſuffragiorum, Præſidens electionibus hujuſmodi, votum, ſivè ſuffragium deciſivum habeat.

Præte-

Prætereà, ut poſtquam Statuta generalia dicti Ordinis in unum volumen compilata, & Typis ædita, & reviſa, & approbata per Sedem Apoſtolicam fuerint, nulla alia ab indè in futurum ſtatuta, ſeù Conſtitutiones in Familia Ciſmontana ejuſdem Ordinis fieri, ſeù condi poſſint, ſed prædicta Generalia ſtatuta; poſtquam ut præfertur reviſa & approbata per dictam Sedem fuerint, impoſterum ſervari debeant.

Ad hæc, ut de cætero Fratribus de familia nuncupatis dicti Ordinis tranſitus ad Fratres Reformatos ejuſdem Ordinis non concedatur, niſi in Capitulis, ſeù Congregationibus Provincialibus, cum conſenſu utriuſque Miniſtri Provincialis, vel Miniſtri Generalis, & quod eos, qui à Fratribus Reformatis hujuſmodi ad illos de familia tranſire voluerint, fel. rec. Clementis Octavi, & Pauli V. Roman. Pontif. prædeceſſorum noſtrorum, ac noſtrarum in ſimili forma Brevis hac ſuper re alias emanatarum litterarum forma omninò ſervetur, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium ſtatuimus, mandamus, & ordinamus.

Demum, ut Fratres ejuſdem Ordinis ad audiendas Chriſti fidelium Confeſſiones alias approbati, omnibus, & ſingulis facultatibus, Pœnitentiariis Apoſtolicis in hac Alma Urbe noſtra conceſſis, circa adminiſtrationem Sacramenti Pœnitentiæ in Eccleſia S. Mariæ Angelorum nuncupat. ejuſdem Ordinis propè Aſſiſium quotannis die ſecunda Auguſti, qua feſtum ſolemne in dicto Ordine celebrari conſuevit, dumtaxat uti poſſint eiſdem auctoritate, & tenore concedimus.

Decernentes præſentes litteras validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & ab omnibus, ad quos ſpectat inviola-

bili-

biliter observari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Familiæ hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenore præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die decima Novembris 1642. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

M. A. Maraldus.

Advertendum pro intelligentia hujus Bullæ, quod supplicatio Religionis facta fuit pro electione Prominiſtrorum, & Custodum mittendorum ad Comitia Generalia; nihilominus fuit impressum, Ministrorum, quod non afficit. Item ubi agit de transitu, e Familia ad Reformationem non benè citatur Clem. Oct. quia nullam in Bullis suis fecit mentionem de hujusmodi transitu. Demum circa Collectionem statutorum, jam facta fuit anno præterito 1663. & non est ampliùs facienda, sed tantùm observanda.

3. Electiones omnes Officialium Ordinis nedum secretas, sed etiam canonicas esse, ex Trident. sess. 25. cap. 6.

cap. 6. cautum est. Electio igitur Canonica, secundùm antiquam, & probatissimam Ordinis dispositionem ea dicitur, quæ à majori parte Capituli, seù Congregationis celebratur; Majorem verò partem, quilibet, excessus facit, ut si vota novem sint, quinque majorem partem constituant. In Constit. Ordinis pag. 138. num. 1.

4. Quia verò ex Sacra Tridentina Synodo electioni per vota secreta celebrandæ certa forma non præscribitur, idcircò per schedulas secretas fieri in ordine nostro, cautum est. In Constitut. pag. 139. num. 7. Si igitur in primo scrutinio electio non sequatur, iterentur eodem modo scrutinia, donec electio facta sit, ita tamen, ut infra diem unum, hoc est à Solis ortu, usque ad occasum omninò fiat. Qua intra tale tempus non facta, si electio Ministri Provincialis fuerit, ad Generalem devolvatur: Intereà Commissarius per Præsidem instituatur, & Acta Capitularia quæcumque terminentur, & perficiantur. Ibid. pag. 140. nu. 11.

5. Ex præ narratis liquidò constat differentia electionis Officialium Ordinis; nam Minister Provincialis unà cum Diffinitorio in Capitulo per schedulas secretas, juxtà Clementinam, Exivi de Paradiso, de verb. signif. artic. 9. eliguntur; Guardiani verò per suffragia secreta. At extrà Capitulum electiones Prominiistrorum, Custodum, ac Guardianorum fieri debent per suffragia secreta, ac ballottationes, & in paritate votorum Præsidens electionibus hujusmodi votum, seù suffragium decisivum habet.

6. Pro cujus intelligentia observandum est, quod quamvis Sacra Congregatio anno 1652. decrevisset, quod in electionibus in paritate votorum, votum decisivum

cisivum competeret tantùm Præsidenti, non autem Provincialibus, etiamsi electionibus præfuissent, nihilominus ob incommoda, quæ indè oriebantur in negotiis decidendis. Instante P. Commissario Generali, eademmet Sacra Congregatio benignè annuit, quod Minister Provincialis in electionibus præfatis, deficiente Præside, habeat votum decisivum, in paritate votorum, prout sequitur, videlicet.

Beatissimo Padre.

Frà Sebastiano di Gaeta Commissario Generale de' Minori Osservanti, e Riformati, prostrato a' santi piedi di Vostra Beatitudine espone, come quasi tutte le Provincie Cismontane commesse al suo governo sono d'ordinario in Diffinitorio sei Padri, cioè Provinciale, Custode, e quattro Diffinitori. E perche tal'hora così nell'elettioni de' Guardiani, & altri Officiali, come nella determinatione delle cause, e di altri negotii gravi possono in contradittione riuscire i voti pari, onde senza concludersi cosa alcuna nascono disordini. Supplica humilmente V. Santità à provedere d'opportuno rimedio in futuro, ò commandando, che in tal caso di parità s'aggiunga al Diffinitorio un'altro Padre con voto attivo, ò concedendo al Provinciale il voto decisivo, siccome Urbano Ottavo di fel. mem. il concedè à i Presidenti dell'elettioni canoniche (hora dalla Sacra Congregatione dichiarato non intendersi per li Provinciali, mà per li Commissarii, quando si mandano dal Superiore Generale) ò pure in altro miglior modo, che parerà alla S. Vostra. Quam, &c.

Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad evitandam paritatem suffragiorum, quæ

ex nu-

ex nùmero pari ſex Vocalium, quibus Diffinitoria Provincialia conſtant, tàm in electionibus faciendis, quàm in negotiis decidendis oriri poteſt; Miniſtris Provincialibus deficiente Præſide, in hujuſmodi caſibus votum deciſivum conceſſit. Dat. Romæ 13. Martii 1653.

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli.

H. Archiep. Patraceñ Secret.

In Regeſto hujus Congregationis fol. 185.

7. In electione, vota debent ità eſſe ſecreta, ut ſingulorum eligentium nomina nunquam publicentur. Trident. ſeſſ. 25. cap. 6.

8. Irrita eſt electio, in qua unus electorum, publicè manifeſtat ſuum votum, permittente Capitulo Lezan. num. 11. quod deciſum fuit à Rota in una Treverenſi 20. Novembris 1624. coram Illuſtriſſimo D. Coccino. Rodrig. in ſum. c.102. num.4.

9. Infirmorum vota, & non valentium, ac neſcientium ſcribere debent ſumi à duobus Diſquiſitoribus, quæ deferre debent in locum electionis in urna, & patenter ponere in vaſo reliquarum ſchedularum. Reform. 1642. pag. 71. num. 21.

10. Cum nil magis proficuum ſit Religioni, quam meliores eligere in Superiores, & nil deterius illi evenire poſſit, quam ſub titulo juſtitiæ diſtributivæ, in conferendis honoribus, æqualitatem ſuſtinere, ut æqualia omnia omnibus, ideſt doctis, & indoctis, junioribus, & ſenioribus, ſtultis, & ſapientibus, robuſtis, ac debilibus reddantur; hinc eſt, quod Sac. Congregatio volens huic malo occurrere ſequens decretum ſervari mandavit, videlicet.

Eminentissimi, & Reverendissimi Signori.

Frà li molti abusi introdotti nel Capitolo passato di questa Riformata Provincia di Milano dal P.N.N. commissario in detto Capitolo, il principale fù l'introdurre in detta Provincia sei distretti, assignando à ciascun distretto un Padre di tal distretto in Diffinitorio con suoi Guardiani, cosa, che à prima faccia pare, ch'habbia assai del ragionevole; mà li disordini che del continuo nascono mostrano il contrario, per esser un elettione ristretta, & artata contro la libertà, e dispositione de Sacri Canoni, li quali vogliono, che l'elettioni siano secondo le virtù, e meriti, e non secondo il luogo, e Patria. Simili elettioni facevano anco le Provincie della Marca, e Bologna, e furono per li molti disordini, che nascevano, con gran maturità levate dalla Sac. Congregatione, come è noto al P. Commissario Generale; senza il consenso di cui fece il sopradetto Visitatore questa legge, la quale essendo fatta senza il placet de' Superiori Generali, e contro la mente della Sac. Congregatione, si supplica l'EE. VV. à rimediare.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, injungendum censuit, prout tenore præsentium injunxit Patri Commissario Generali Ordinis hujusmodi, qui curet, ut omninò tollatur asserta divisio, & conventio, ac electiones præfatæ fiant ad præscriptum Constitutionum Apostolicarum, & ordinis ejusdem: sicque, & non aliter exequi mandet, & præcipiat. Romæ die 5. Decembris 1657.

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli.

E. Episcopus Camer. Secret.

In Regesto hujus Congreg. fol. 200.

Forma

Forma absolutionis in omnibus Capitulis ante electionem servanda. Dicto Confiteor, &c. Misereatur vestri, &c. Indulgentiam, & remissionem, &c.

DOminus noster Jesus Christus vos absolvat, & ego auctoritate ipsius, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Sanctæ Sedis Apostolicæ mihi in hac parte commissa, & vobis concessa, absolvo vos ab omni vinculo excommunicationis, si qua incurristis, & restituo unioni, & participationi fidelium, necnon Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, dispensando vobiscum in omni sententia irregularitatis, suspensionis, & interdicti, si qua innodati estis, & ad effectum electionis canonicè, & ritè nunc per vos celebrandæ, quatenus opus sit, & indigetis, vos habilito. In Nomine Patris, &c. Amen.

Eleemosyna.

SUMMARIUM.

Regulares non possunt prohiberi ab eleemosynarum petitione, ponitur Decretum num 1.

*Inquisitores possunt procedere contra impedientes quæstuationem, num.*2.

Religiosus subditus, absque licentia, nullam potest eleemosynam facere .num. 3.

*Frater Minorita cum facultate Superioris, potest subvenire paupertati Parentum . num.*4

*Pauperes petentes eleemosynam per Ecclesiam, expelli mandat Pius V. num.*5. *Vide quæritare.*

1. Regulares mendicantes non debent prohiberi ab eleemosynarum petitione in Diœcesibus ubi habent Conventus, sed tantùm teneri ostendere licentiam Episcopo loci, si extra loca ubi habent Monasteria quæstuare voluerint, prout à Sac. Congregatione anno 1621. provisum fuit sequenti Decreto. Videlicet.

Illustriss. & Reverendissimi Domini.

Procuratores Ordinis Mendicantium conqueruntur, quod Fratres eorum à nonnullis Episcopis, & locorum Ordinariis interpellantur quominus eleemosynas quærant in ipsamet Diœcesi, ubi quis illorum Conventus existit. Insuper aliqui ex ipsis etiam prohibent, quin iidem Fratres eleemosynas in sua Diœcesi, extra Conventus locum, nisi per quinque, aut sex milliaria, petant; Cum autem id privilegiis Apostolicis adversari videatur, cadatque in grave Religionum detrimentum, supplicant iidem Procuratores, ut declaretur, An hæc fieri possint ab Episcopis, necne?

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit, Fratres Ordinum Mendicantium nequaquam posse ab Episcopis prohiberi, quominus per se ipsos in Diœcesibus, ubi habent Conventus eleemosynam quærant, sed tantùm si extra loca ubi Monasteria existunt quæritare voluerint, teneri suorum Superiorum licentiam Ordinario ostendere.

R. Card. Ubaldinus.

Prosper Fagnanus Secr.

Hoc Decretum habet executorialem Marci Antonii Franciotti Prothonotarii Apostolici, ut in Bullario parvo Franciscano fol. 95. In Regesto Sac. Congr. Concil. Trid. fol. 18.

2. Hinc

2. Hinc est, quod contra quoscunque Ordinarios inhibentes dari eleemosynas Religiosis Mendicantibus, possunt procedere Inquisitores hæreticæ pravitatis. Lezan. to.5. in 3.fol.431.

In Mare magnum Eremitarum S. August. ibi, circa §. 51.

3. Religiosus subditus nullam potest eleemosynam facere absque licentia, saltem tacita sui Prælati, aliàs est reus voti paupertatis. D. Thom. 2. 2.qu. 32. art. 8. D. Anton. 3. par. tit. 16. cap. 1. notab. 4. In quibus autem casibus præsumatur prædicta licentia tacita Prælati, docet Peyrin. de subdito qu. 2. cap. 2. §. 8. At cum facultate Prælati, etiam Fratres Minores de Observantia subvenire possunt paupertati parentum pauperum, prout in sequenti exemplo, videlicet.

4. Osservanti. Al memoriale di Frà Tomaso ad Antico, Osservante della Provincia della Marca, il quale supplica di poter applicare la limosina della Predica alle necessità della Madre, e Sorella povere.

Sacra Congregatio, &c. audito, & consentiente Procuratore Ordinis hujusmodi, censuit petitam facultatem Oratori concedendam, prout præsentis decreti virtute concedit, arbitrio Ven. Patris Generalis ejusdem Ordinis, ac dummodo eleemosynæ hujusmodi rectè referantur ad manus Syndici Conventus, ubi Orator de familia commorari contigerit. Ipseque Syndicus in ejusdem Oratoris Matris, & Sororis necessitates applicet. Residuum verò in communes ipsius Conventus necessitates erogetur. Romæ 20. Januarii 1634. In Regesto *Sacræ* Congregationis Regular. folio 132.

5. Regulares debent deputare aliquem, qui pauperes eleemosynas petentes per Ecclesias, tempore Missa-

rum, Prædicationum, aliorumque Divinorum Officiorum, ejiciat, quod si negligentes fuerint, gravissimè ab Ordinario corripiantur: Sic præcipit Pius Quintus in Constit. ejus 5. incip. Cum primùm, &c. apud Cherub. tom. 2. Bullar. Vide v. Quæritare.

Episcopus.

SUMMARIUM.

An Episcopus habeat facultatem visitandi Ecclesias, & Monasteria Regularium. num. 1.

An Mendicantes in executione suorum privilegiorum possint gravari ab Episcopis? in hoc decreto quinque notabilia deciduntur. num. 2.

Quam facultatem exercere possunt in exemptos Regulares ob custodiendam clausuram Monial. num. 3.

1. AN Episcopus habeat facultatem visitandi Ecclesias; & Monasteria Regularium? Sacra Congregatio Concilii censuit, Episcopos, aut alios locorum Ordinarios, vigore cujusvis Decreti ejusdem Concilii, nullam habere facultatem, quovis tempore, in Monasteriis, Domibus, & Ecclesiis Regularium exemptorum, quibus non imminet cura animarum personarum sæcularium, visitandi Sacristias, paramenta, vasa sacra, Altaria, & cætera hujusmodi, aut etiam Tabernaculum, seu Pyxidem, in qua Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asservatur. Flau. Cherub. in Compend. Bull. in Bullar. 41. Pii V. Peyrin. tom. 2. fol. 181. n. 17. refert Quaranta in summ Bull. V. Privilegia Regular. pag. 54.

2. An Mendicantes in executione suorum Privilegiorum possint gravari ab Episcopis, & locorum Ordinariis.

Lecto in Sacra Congregatione Regularium Memoriali, oblato nomine totius Familiæ Mendicantium quorumcumque Provinciarum; pro Fratribus Ordinum Mendicantium, conquærentium, qualitèr contra formam suorum Privilegiorum, Sacrorum Canonum, Concilii Tridentini, & Ordinationum Apostolicarum, in quampluribus ab Ordinariis locorum gravantur, prout ejusdem memorialis series continebat.

Illustrissimi Domini Cardinales his maturè consideratis, statuerunt, & decreverunt infra notata ab eisdem locorum Ordinariis perpetuò, & inviolabilitèr observari debere.

Primò, quod circa sæcularium confessiones ab ipsis Fratribus Mendicantibus, audientibus, servetur Decisio Congregationum Sacri Concilii, & Episcoporum, corriganturque Ordinarii, qui in articulo mortis id fieri prohibent, vel in licentiis concessis id excipiunt.

Secundò, Fratres Mendicantes nullatenus à quæstuatione, quæ de licentia suorum Superiorum fit, & in dies fieri continget, prohibeantur. Tertiò, Ordinarii in cognitionibus causarum Fratrum Mendicantium, tàm civilium, quàm criminalium minimè sese ingerant; paritèr nec in Visitatione eorundem Fratrum, vel Ecclesiarum suarum, nisi quatenus eis per Concil. Trid. Decreta conceditur.

Quartò, non impediant Fratres pulsare Campanas ad Matutinum, ad horas, & ad Missam, antequam pulsetur Campana majoris Ecclesiæ, prætèrquam in die Sabb. Sancti.

Quintò, quo autem ad quartam funeralium, ser-

vetur Decretum Concil. Trident. Romæ 25. Augusti 1635.

Fr. Michael Bonellus Card. Alexandrinus.

Gregorius Palear Secr.

In Regesto hujus Congregationis fol. 136.

Reliqua vide V. Eleemosyna; V. Confessarius, quoad examinationem, approbationem, & executionem.

De potestate Episcopi circa Clausuram Monialium.

3. DIe 26. Junii 1627. in una Viterbien. quæsitum fuit. An Episcopus ob clausuram custodiendam, etiam in Monasteriis Regularibus subjectis, possit excommunicationis latæ sententiæ pœnam sibi reservatæ imponere, circa aperitionem ostii Clausuræ extra casus indigentiæ, nec non circa accessus, & colloquia cum Monialibus, dictaque excommunicatio liget, nedum Regulares accedentes, verùm etiam Moniales, facta de illis mentione, adeò ut Superior Regularis ab hujusmodi excommunicatione absolvere nequeat.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum respondit, Episcopum posse.

F. Card. Verospius.

Franciscus Paulutius Sac. Congreg. Conc. Secr.

In Regesto huius. Congregationis fol. 42.

Eucharistia.

SUMMARIUM.

A Regularibus quomodo, & pro quibus exponenda. numero 1. & 2.

Non

Non fiat concio capite tecto. num. 3.
Communicans quando satisfacit præcepto. num. 4.
Regulares non communicent ipso die Paschatis. num. 5.
Possunt administrare advenis, & peregrinis. num. 6.
Etiam famulis continuò secum commorantibus. num. 7.
Etiam cuicunque constituto in articulo mortis, absente Parocho. num. 8.

1. NOn exponatur cum solemnitate à Regularibus sine licentia Ordinarii Congregat. Rituum 26. Februarii 1628.

2. Pro personis particularibus exponitur in ostiolo Tabernaculi, aut in Pyxide velata cum luminibus, & assistentia. Congregatio Episcoporum 7. Septembris 1598.

3. Non fiat Concio coram Sacramento in Altari exposito, capite tecto. Congr. Rit. 16. Febr. 1630.

4. Communicans in Hebdomada majori, vel infra octavam Paschæ, satisfacit præcepto. Eugen. IV. anno 1446.

5. Non satisfacit præcepto sæcularis sumens Eucharistiam in ipso die Paschatis in Ecclesia Regularium, non habentium curam animarum. Congregatio Concilii 23. Januarii 1586. 14. Martii 1615.

6. Possunt Regulares administrare Eucharistiam advenis, & peregrinis, etiam in die Paschatis ad implendum præceptum annuæ communionis. Jul. II. Constit. 1. Dum ad sacrum, &c. §. 37. apud Peyrin. to. 2. pag. 46. Amplia à fortiori, quoad Religiosos extraneos, quando hi absunt à loco suorum Prælatorum. Tunc enim præsumitur adesse licentia ipsorum. Nav. in man. c. 27. num. 102.

7. Possunt Regulares Eucharistiam suis famulis

secum

ſecum continuò commorantibus adminiſtrare, etiam per modum Viatici in articulo mortis. Julius II. ubi ſupra §. 15. Dian. par. 5. tract. 3. reſolut. 52.

8. Abſente Parocho, poſſunt Regulares licitè adminiſtrare Euchariſtiam cuicunque conſtituto in articulo mortis. Eminentiſs. de Lugo de Sacram. Euchar. diſp. 18. ſect. 2. num. 53. tunc enim præſumitur conſenſus Parochi, & Eccleſiæ.

Exequiæ.

SUMMARIUM.

Non retardetur ſepultura mortuorum. num. 1.

Antequam ſepeliantur mortui, expectetur tempus præfixum ab Eccleſia. num. 2.

Hæredes poſſunt vocare Clerum ſibi beneviſum. num. 3.

Quoad acceſſum ad domum defuncti. num. 4.

Cadavera defunctorum quomodo levanda. num. 5.

Quoad delationem defuncti per vias, in hoc decreto, de Tertiariis, multa ſunt notanda. num. 6.

Unica tantùm Crux deferenda, in hoc decreto ſunt, & alia multa obſervanda. num. 7.

Parochus tenetur comitari defunctum. num. 8.

Quoad officia præſtanda ſuper cadav. num. 9.

Præfata Decreta habent executorialem. num. 10.

Conſanguinei non tenentur parentare in Eccleſia parochiali. num. 11.

Excommunicatio contra Parochum in Pergine ob non paritionem Decretorum ad ſepul. ſpectan. num. 12.

1. SUb quovis prætextu non retardetur ſepultura mortuorum, Sacr. Congreg. Epiſc. & Regul. 5. Maii 1617.

2. Non

2. Non offerantur mortui ſine licentia Epiſcopi, ante Solis ortum, & poſt occaſum. Neque niſi poſt 12. horas ab obitu: qui verò repentina morte obeunt, non ante horas 24. Pro. 6.

3. Hæredes defunctorum poſſunt vocare numerum Sacerdotum ſibi benevíſum. Congregatio Epiſcoporum 5. Maii 1617.

Quoad acceſſum ad Domum Defuncti.

4. Regulares vocati ad ſepeliendos mortuos, etiam in eorum propria Eccleſia, convenire debent ad Eccleſiam Parochialem, in cujus limites defunctus exiſtit, & indè cum Parocho ad domum defuncti, & nullo modo permittendum eſt, expectare Parochum per vias, vel ad domum defuncti, non obſtante contraria conſuetudine, prout reſolutum fuit per Sacram Congregationem Epiſcoporum, & Regularium die 13. Novembris 1600. & à Sacra Rituum Congregatione die 15. Decembr. 1632. ut in Regeſt. ejuſd. fol. 28.

5. Defunctorum cadavera, de Domo propria levare, non licet Regularibus, niſi de licentia, & conſenſu proprii Parochi, vel niſi requiſitus venire, expreſsè omninò recuſet. Sic præcipit, & mandat Sac. Congr. Epiſc. & Reg. per præſens Decretum, videlicet. Licet in Sacro Lateranenſi Concilio ſtatutum fuerit, &c. & infrà. Ideò volens eadem Sacra Congr. omnem ejuſmodi diſſentionum, & ſcandalorum, materiam, & occaſionem præcindere, atque in futurum providere, ut tam Parochi, quàm Fratres ipſi unanimi, inter ſe voluntate, & ea, qua par eſt charitate, Chriſtianæ pietatis officia defunctis præſtent, declarat, &

rat, & hujus decreti tenore ſtatuit prædictis Fratribus Ordinis Minorum de Obſervantia, aliiſque quibuſvis Regularibus quorumcunque Ordinum, & Congregationum, tam mendicantium, quàm non mendicantium exiſtant, nullo modo licere, etiam ſpecialis alicujus conſuetudinis prætextu, Parochias cum Cruce proceſſionaliter, aut aliàs ad efferenda, & levanda defunctorum funera, intrare, vel illa levare, & efferre, niſi vocato, & expectato proprio defuncti Parocho, eoque ibidem præſente: Si tamen ipſe aliter fieri non conſentiat, & permittat: Vel niſi requiſitus venire expreſsè omnino recuſet. Atquè ità obſervari mandat, & diſtrictè præcipit. Romæ 12. Januarii 1604.

Alex. Card. Florent.

Hier. Agucchius Secret.

In Reg. ejuſd. fol. 39.

Quoad delationem defuncti per vias.

6. DEfunctorum corpora ſepelienda in Eccleſia Regularium, directè deferenda ſunt ad eam, non obſtante conſuetudine, quod prius deferantur ad Matricem Eccleſiam, prout cenſuit Sac. Congregat. in reſponſione petitionis quartæ ſequen. Decreti, videlicet.

Cum inter Fratres Reformatos Ordinis Minorum Obſervantiæ S. Franciſci, necnon pro tempore exiſten. Archipresbyterum, ſeù Parochum loci Fiani, Nepeſinæ Diœceſ. in ſepeliendis ejuſdem Ordinis Tertiariis, diverſæ; ut plurimum orirentur controverſiæ, ſupplicatum fuit, nomine Patris Cuſtodis eorumdem Fratrum Provinciæ Romanæ in hac Sacra Congregatione Cardinalium, negotiis Regularium

larium Præpositorum infrascriptas resolvi petitiones.

1. An Tertiariorum sui Ordinis cadavera in Ecclesiis pariter suæ Religionis sint sepelienda?

2. An in eisdem etiam Ecclesiis sepelienda sint cadavera eorum, qui dicti Ordinis habitu induti, ex hac vita migrarunt?

3. Nam, & illi, qui coram testibus dumtaxat, licet absque scriptura in eisdem Ecclesiis sepulturam sibi elegerint, ibidem sint sepeliendi?

4. An tam supradictorum, quàm aliorum quorumcunque cadavera in alterius Parochia existentia, & in Ecclesiis eorumdem Fratrum sepelienda, prius ad Ecclesiam Parochialem, ad benedictionem, & ultimum vale à Parocho recipiendam deferri debeant. Num verò ab ædibus defunctorum ad dictas Fratrum Ecclesias, recto tramite, sint transportanda.

Illustrissimi ejusdem Sacræ Congregationis Patres, Illustrissimo de Aracæli referente, partibusque auditis, responderunt in hunc, qui sequitur modum.

Ad primum, Tertiarios hujusmodi, si qualitatibus in Bulla fel. rec. Leonis Papæ Decimi præscriptis, sint præditi, videlicet si viri collegialiter, aut claustraliter vivant: Mulieres verò virginalem, vel cælibem, aut castitatem Vidualem, sub expresso voto, & Tertiariorum habitu vitam ducant, posse & debere, etiam invito, ac minimè requisito Parocho, in supradictis Fratrum Ecclesiis sepeliri: Secus verò, si supradictis qualitatibus careant, ac nisi subsequentis secundi capitis dispositione compræhendantur.

Ad secundum si conditiones in Bulla Aurea fel. rec. Pii Quarti contentas, in ipsis adimpletas esse constiterit, videlicet. Quod à Guardiano domus loci, in

quo

quo tales decedere contigerit, aut ab alio Superiore, vel ab altero, cui id Superior committendum duxerit, habitum hujuſmodi recipientes præmonuerint eorum cadavera, propter habitus conceſſionem, & receptionem, pœnes ipſos Fratres, quorum habitum geſtant, eſſe ſepelienda, eo caſu, cum habitu Religionis decedentes, in Eccleſiis pariter ejuſdem Religionis, Eccleſiaſticæ ſepulturæ eſſe tradendos.

Ad tertium, in ſupradictis Eccleſiis, eſſe ſepeliendos, ſine præjudicio tamen jurium Parochialium.

Ad quartum, Cadavera hujuſmodi, ad prædictorum Fratrum Eccleſias, recto tramite deferri poſſe, ab jiſdem tamen Fratribus, monendum eſſe prius, ac requirendum, ac expectandum proprium defunctorum Parochum, quo requiſito, expreſsè venire recuſante, licere eiſdem Fratribus, etiam ipſo invito, ſupradicta cadavera ad eaſdem Eccleſias tranſportare. Romæ die undecima Decemb. 1615.

Antonius Maria Card. Gallus.

Loco † ſigilli.

V. Theatin. Secr.

Hoc idem iterum decrevit, & firmavit eademmet Sacra Congregatio, videlicet, quod cadavera ſepelienda, recto tramite, ab ædibus defunctorum ab Eccleſias deferri licitè poſſint. Die 14. Januarii 1639.

Unica tantùm Crux deferenda.

7. QUia delatio defuncti ad ſepulturam Eccleſiaſticam, non computatur inter Proceſſiones, quæ fieri ſolent ab Eccleſia Catholica in honorem Dei, ac Sanctorum ejus, debent omnes pergere ſub cruce illius Eccleſiæ ad quam defunctus deferri debet, prout cen-

censuit Sac. Rit. Congr. in responsione quarti dubii sequen. Decreti. Videlicet.

Eminentissimi, & Reverendissimi Domini.

Regulares Terræ Matelicæ Camerinen. Diœces. proponunt Eminentiis Vestris infrascripta dubia, eaque humiliter petunt declarari.

1. An possint hæredes defunctorum vocare numerum Religiosorum sibi bene visum in deferendis cadaveribus ad Ecclesias?

2. An cadavera efferri, seù tolli possint ab aliis etiam Regularibus, & quibuscunque, non vocato, nec expectato Parocho, nisi ipse Parochus aliud permiserit, vel adesse recusaverit?

3. An cadavera quotiescunque ad Ecclesias Fratrum Mendicantium, aliorumque Regularium, officia mortuorum, & reliqua munia, quæ in hujusmodi Ministerio adhiberi solent, fieri debeant à Canonicis, & Clero, vel ab ipsismet Regularibus ipsius Ecclesiæ, ubi cadaver sepelitur?

4. An Crux Parochialis deferri etiam debeat, quando cadaver defertur ad Ecclesiam Regularium, attenta consuetudine, & semper delata fuit tantùm una Crux illius Ecclesiæ, ad quam Corpora fuerint delata.

Camerinen.

SAcra Rit. Congreg. supradictis dubiis sic respondendum censuit.

Ad primum posse hæredes defunctorum vocare numerum Religiosorum sibi bene visum.

Ad secundum negativè.

Ad

Ad tertium, non à Canonicis, nec aliis, sed ab ipsismet Regularibus in propriis eorum Ecclesiis officia super cadaveribus peragi debere.

Ad quartum unicam tantum Crucem in cadaveribus efferendis, esse deferendam, & illam esse debere illius Ecclesiæ, ad quam corpus defuncti defertur. Die 21. Novembris 1637.

C. Episc. Card. Pius.

Loco † sigilli.

C. Fachinettus Secr.

In Regesto hujus Congregationis fol. 86. &c.

Parochus tenetur comitari defunctum.

8. ET quia opera misericordiæ, in associandis defunctis ad sepulturam magis elucent in Ecclesiasticis præcipuè Parochis, quàm in cæteris personis, ea propter Sacra Congregatio Concilii Tridentini providit de sequenti Decreto videlicet.

Dum defunctorum cadavera in Ecclesiis Regularium sepeliuntur, teneatur Parochus funerale deducere, & comitari usque ad easdem Ecclesias Regularium. In iisdem autem Ecclesiis, ad ipsos Regulares dumtaxat spectat celebrare officium mortuorum, & alia necessaria circa cadaver peragere. Romæ 28. Junii 1591. In Regesto ejusdem Sacræ Congreg. Concil. fol. 8.

Quoad officia præstanda.

9. SAcra Rituum Congregatio juxtà alia resoluta, Respondit officium super cadaveribus, in Ecclesiis Regularium spectare, & pertinere ad ipsos Regulares, non autem ad Curatos defunctorum, & ità

in po-

in posterum servari mandavit, non obstante contraria consuetudine. Die 27. Novembris 1638.

C. Episc. Portuen. Card. Pius.

Loco † sigilli.

Julius Cincius Secr.

In Regesto hujus Congreg. fol. 104.

10. Præfata Decreta ad exequias pertinentia, habent executorialem, seù Monitorium A.C. quod fuit firmatum per Breve ab Alexandro Papa VII. in una Calaritanen. Ad instantiam Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci in Sardinia, contra Canonicos Metropolitanæ Ecclesiæ. Die 30. Aprilis 1660. In Regesto Congregationis Concil. Tridentini fol. 183.

11. Consanguinei Defunctorum, qui in Ecclesiis Regularium sepeliuntur illis parentare in Parochialibus, & aliis Presbyterorum Ecclesiis, etiam Cathedralibus, compelli nullo modo possint; Si quæ verò immemorabilis consuetudo in contrarium super præmissis existere prætendatur, legitimè probetur, & interim præsens Decretum ad unguem servetur, prout eadem Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium servari mandavit. Romæ decima quarta Januarii 1639.

Card. Antonius Barberinus.

Loco † sigilli.

C. Fachenettus.

12. Adest, & aliud Decretum ejusdem Sac. Congregat. 10. Junii 1661. una cum Monitorio A.C. & sententia excommunicationis contra Parochum, & Vice Curatum loci de Pergine, Feltren. Diœcesis, ob non paritionem Decretorum pertinen. ad sepulturam, in favorem Fratrum Reformatorum Sancti Francisci, prout in Regesto Sac. Congreg. Regul. fol. 362.

Q Exerci-

SUMMARIUM.

Alexander Papa VII. concedit Indulgentiam plenariam Fratribus noſtris, exercitiis ſpiritualibus per octiduum vacantibus. num. 1.

1. AD inſtantiam Reverendiſſimi Patris noſtri Generalis, Sanctiſs. Dominus Noſter Alexander Papa VII. ſe benevolum præbuit Religioni noſtra concedendo Indulgentiam plenariam perpetuò valituram, Fratribus, exercitiis ſpiritualibus per octiduum vacantibus, videlicet.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam;

CUm ſicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Michael Angelus à Sambuca: Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Miniſter Generalis, in Capitulo Generali ejuſdem Ordinis noviſſimè Toleti celebrato, inter alia decretum fuerit, ut receſſus, & ſpiritualia mortificationis, & orationis mentalis exercitia in omnibus Provinciis Ciſmontanæ Familiæ Ordinis prædicti reaſſumantur, & illis, Fratres earundem Provinciarum aliquoties ſingulis annis vacent.

Nos qui probè novimus quantoperè conducant exercitia hujuſmodi dirigendis in viam Domini, & confirmandis in illa Chriſtifidelium mentibus, devotionem Fratrum memorati Ordinis, qui de ſuorum Superiorum licentia operi adeò pio, & ſalutari vacaverint, cœle-

cœlestium Ecclesiæ thesaurorum elargitione magis imitare volentes, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis prædicti Ordinis Fratribus, tam Clericis, quàm laicis, seù conversis, qui in domibus Regularibus, Provinciarum prædictarum de suorum Superiorum licentia, exercitia prædicta per octidui spacium, quandocunque peregerint, & interea temporis verè pœnitentes, confessi, Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, quoties id egerint, Plenariam omnium suorum peccatorum Indulgentiam, & remissionem in Domino concedimus. Præsentibus in perpetuum valituris. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seù publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut spontè oblatum recipiatur, eædem præsentes nullæ sint eo ipso, quodque earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici, vel Secretarii dicti Ordinis subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Ministri Generalis prædicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Junii 1659. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

G. Gualterius.

Habetur in Constitutionibus Generalibus nostri Ordinis fol. 374.

Fenestra.

SUMMARIUM.

Prospectus fenestrarum Domorum saecularium in hortum Fratrum Minorum, impediri debet ab Ordinario. Adducuntur duo Decreta. num. 1.

PRospectus fenestrarum Domorum saecularium in hortum Fratrum Minorum impediri debet ab Ordinario sic mandante Sacra Congregatione in una Sulmonen. & in alia Cassanen. quae in dies in exemplum adduci possunt.

1. Vescovo di Sulmona.

Illustre, e Molto Reverendo Monsig. come Fratello.

Se bene le due Fenestre, che sono state aperte da i Frati dell'Ordine de' Minimi nel Choro, e nel Dormitorio di cotesto lor Convento, che guardano verso l'horto, e Giardino de' Frati Osservanti Riformati, si doverebbero far riserrare, essendo state fatte contro l'ordine espresso, altre volte dato dalla Sacra Congregatione; Con tutto ciò questi Eminentissimi miei Signori volendo usare della benegnità, che è loro propria, e di consenso anco del Procurator Generale de' medesimi Frati Riformati, si contentano, che vi possino restar aperte, per pigliar lume, e non à prospetto, in modo tale, che perciò vi si pongano ferrate, ò altro riparo fermo, e stabile, ch'impedisca à quelli di dentro l'affacciarsi, e guardare nell'horto, ò giardino sudetto; Il che significo à V.S. à fine, che facci eseguire il tutto, conforme la mente dell'EE. loro, che così m'hanno ordinato di commetterli;

e col

e col mezo della presente gli danno tutta l'autorità per ciò necessaria. Dio la prosperi. Di Roma à 15. Febraro 1636.

Di V. S. come fratello.

Il Card. S. Honofrio.

Loco † sigilli.

A. Torricello.

In Regesto hujus Congregationis Episcop. & Reg. fol. 140.

Cassanen.

2. Vescovo di Cassano.

Illustre, e Molto Rever. Monsignore come Fratello.

I Padri Osservanti Riformati di S. Francesco hanno in Corigliano, luogo di cotesta Diocesi, un Convento, dove vivono in santa carità servendo al Signore nel loro Santo Instituto. Alessandro Cosentino del medesimo luogo è per turbare ogni lor quiete, se conduce à perfettione una fabrica, che hà cominciata contingua al detto Convento, e che lo renderà talmente soggetto; che non potranno i detti Frati nè muoversi, nè far altre attioni, senza esser veduti, e sentiti dal detto Cosentino. Sono perciò ricorsi à questa Sacra Congregatione, supplicandola di rimedio. Questi Eminentissimi miei Signori fatta matura consideratione sopra la loro instanza, sono venuti in senso di ordinare à V. S. à voler far desistere il detto Consentino dalla continuatione di detta fabrica, quando sia di pregiuditio à detti Frati, & nel modo, ch'espongono, & à quest'effetto; gli danno quell'autorità, che può essergli

necessaria. E Dio la prosperi, e preservi, Roma à 7. Agosto 1638.

Di V. S. come Fratello,

Il Card. S. Honofrio,

Loco † sigilli,

C. Fachinetti.

In Regesto Sac. Congregat. Episcop. & Ragular. fol. 250.

Festum.

SUMMARIUM.

Dies festi, quos Episcopus servandos praeceperit, à Regularibus quomodo observandi. num. 1.

Festum Sancti Patris nostri Francisci non est amplius de praecepto, sed eo solemnius colitur. num. 2.

Festum S. Antonii de Padua celebrandum, tàm à Fratribus Conventualibus, quàm Reformatis. num. 3.

1. DEcretum Concilii Tridentini, in quo de observantia festorum. De licentia Concionatorum. De Processionibus, & de facultate Episcopi in Ecclesiis Regularium peragitur.

Congregatio Concilii censuit, Decretum cap. 12. vers. dies etiam festi, sess. 25. de Regularibus, ita esse intelligendum, ut Regularium Ritus; illis, diebus festis, semper permaneat, quoad missas celebrandas, & caetera Divina officia, tàm publicè, quàm privatim ab ipsis Regularibus, in eorum Ecclesiis persolvenda; nec circa haec ab Episcopis quoquo modo quicquam in contrarium eisdem Regularibus praecipi posse, quod si de facto praeceperint, Regulares neutiquam ipsis Episcopis obedire teneri.

Ve-

Verùm quoad Conciones, & lectiones, quas iidem Regulares ad Populum habuerunt, debere se conformare Evangeliis, & Epistolis, quibus Clerus sæcularis utitur illis diebus festis.

Congregatio item Concilii censuit Regulares, qui absque licentia Episcopi prædicaverint, in Ecclesiis, quæ suorum Ordinum non sunt, tametsi Decreto ejusdem Concilii cap. 21. sess. 5. contrafecerunt, non posse tamen puniri ab Episcopo, sed tantùm à suis Superioribus Regularibus.

Congregatio Concilii etiam censuit, Regulares Monasterii, ultra medium milliare à Civitate distantes, non posse ab Episcopo compelli accedere ad Processiones.

Congregatio itidem Concilii censuit Episcopos, aut alios locorum Ordinarios, vigore cujusvis Decreti ejusdem Concilii, nullam habere facultatem, quovis tempore, in Monasteriis, domibus, & Ecclesiis Regularium exemptorum, quibus non imminet cura animarum personarum sæcularium, visitandi sacristias, paramenta, vasa sacra, Altaria, & cætera hujusmodi, aut etiam Tabernaculum, seù Pyxidem in qua Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asservatur.

H. Card. Matthæus.

Loco † sigilli.

Jo: Franciscus Fagnanus Sac. Cong. Conc. Secret.

In Regesto hujus Congreg. fol. 12.

Festum S. Francisci.

2. CUm debeat imprimi carta, in qua adnotari debent festa de præcepto, & festa de devotione, quæ Romæ celebrantur, fuit dubitatum, an festum

Sancti Francisci deberet reponi inter festa de devotione, præsertim cum adsit Bulla Sixti Quarti, in qua mandatur servari, tanquam fuerit executioni demandata.

Sacra igitur Congregatio referente Illustrissimo Mellino, censuit diem festum S. Francisci, perpetuis futuris temporibus, reponi debere inter festa de præcepto. Die 3. Januarii 1622.

Fuit iterùm ab eadem Sac Rit. Congreg. firmatum, & innovatum hac die 21. Aprilis 1640.

P. Card. Crescentius.

Loco † sigilli.

Julius Cincius Secr.

Sciendum tamen est, quod per Constit. Urbani Papæ Octavi, incipit, Universa, &c. 13. Septembris 1642. hoc festum non fuit ampliùs connumeratum inter festa de præcepto, sed tantùm de devotione; nihilominus, maxima cum solemnitate à Christi fidelibus ubique colitur, & præcipuè Romæ in ejus Ecclesia, ubi per totam octavam est maximus concursus fidelium ad implorandam Indulgentiam plenariam à Summis Pontificibus Nicolao IV. & Sixto IV. concessam, prout in Regest. Bull. S. Francisci Transtyberim.

Festum S. Antonii à Padua.

3. QUia Patres Minores Conventuales, pluribus in locis, in solemnitate Sancti Antonii de Padua faciunt Processiones magno concursu populorum; Tentantes Fratres Reformati Sancti Francisci aliquibus in locis, ubi præfati Conventuales commorantur, facere etiam processionem eodem die, devenerunt in sequentem controversiam, videlicet.

Emi-

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Essendo nata controversia trà li Padri Conventuali, e li Padri Riformati di San Francesco circa il celebrare la festa di S. Antonio da Padoa, pretendendo quelli, che questi non possino celebrarla nelle loro Chiese, nel giorno stesso, che la celebrano essi. Perciò il Procurator Generale de sudetti Minori Osservanti Riformati riverentemente supplica l'immensa benignità dell' EE. Vostre restar servite di dichiarare, che tanto gl' uni, come gli altri possino celebrare nelle loro proprie Chiese la medesima festa nel giorno stesso del Santo. Che, &c. Quam Deus, &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, auditisque partibus super hinc inde allegatis, censuit licere tàm Fratribus Minoribus Conventualibus, quàm Observantibus Reformatis Sancti Francisci in propriis suorum Ordinum Ecclesiis solemnizare festum S. Antonii de Patavio Confessoris, ea ipsa die, in quam inciderit. Modo tamen Reformati à Processionibus abstineant; Decretis, seù literis ejusdem Sacræ Congregationis, aliàs circa præmissa emanatis, & reliquis in contrarium deductis, minimè obstantibus. Romæ 20. Septembris 1658.

M. Cardinalis Ginettus.

Loco † sigilli.

Emil. Episc. Camerinen. Secret.

In Regesto hujus Congregationis fol. 334.

Fune-

Funeralia.

SUMMARIUM.

In Urbe, æquali portione dividenda sunt. In hoc decreto non compræhenduntur candelæ, quæ in Altaribus accenduntur, num. 1.

1. INtortitia, cærei, & candelæ, quæ per viam deferuntur circa cadavera, quæ posteà in Ecclesia, præsente corpore, pro celebrandis divinis officiis accenduntur, finito officio, inter ipsos Parochos, & Ministros Ecclesiarum, etiam Regularium, & Nationalium, in quibus cadavera sepeliuntur, æquali portione dividenda sunt. Ex Decisione Reverendissimorum Dominorum Præfectorum Urbis, Domino N. Urbano Octavo approbante. Die 21. Martii 1629 Adest, & aliud Decretum impressum Visitationis Apostolicæ de Emolumentis funeralium, sub die 5. Octobris 1659. relatum à Pasqualigo in Additionibus Controv. Laureti de Franchis p. prima num. 28. fol. 19. Ubi rectè advertit, quod cærei, seù candelæ, quæ in Altaribus accenduntur, existente corpore defuncti super terram, non debent quoque dividi cum Parocho, nam solum præcipit Decretum dividi cæreos, & intortitia, quæ per viam deferuntur, & quæ circa cadavera, antequam terræ tradantur. Extra Urbem verò standum est consuetudini locorum, & Decretis præsertim Concilii Tridentini.

In Regesto ejusdem Congregationis Concil. folio 54.

Gabel-

Gabella.

SUMMARIUM.

Fratres Minores Observantiæ, qui nihil proprii possident exempti sunt à gabellis. num. 1.
Non compræhenduntur in revocatoria exemptionum à Vectigalibus Alexandri Septimi. num. 2.
Neque in Bulla Indictionis sex decimarum, quod declaratur per Epistolam Thesaur. Generalis. num. 3.
Non tenentur ad solutionem molituræ. num. 4.
Neque ad solutionem delli quattrini à libra della carne. Nè esser astretti di pigliarla al macello de' luoghi, ove stanno. num. 5. & 6.

1. MEndicantes, & præcipuè Fratres Regularis Observantiæ S. Francisci, qui nihil proprii possident, exempti sunt à solutione gabellarum, & quarumcunque contributionum, onerumque hospitandi milites. B. Pius V. Dum ad uberes apud Cherub. tom. 2. pag. 191.

2. Constitutio revocatoria exemptionum à Vectigalibus, & aliis publicis oneribus Alexandri Papæ VII. incipit, In sublimi, &c. die 21. Julii 1636. Non officit, nec comprehendit fratres Minores de Observantia, & Reform. sub præfata ratione, videlicet, quia nihil proprii possident.

3. Nec comprehenduntur prædicti Fratres Minores de Observantia in Bulla Indictionis sex decimarum super fructibus omnium Ecclesiasticorum Beneficiorum, & Pensionum in universa Italia, & Insulis adjacentibus ejusdem Alexandri Papæ Septimi, prout declaratur in sequenti Epistola, Subcollectoribus missa.

Molto

Molto Rev. Signori.

Li Padri Minori Osservanti di S. Francesco, i quali sono mendicanti, e non possono possedere per dispositione del proprio instituto, rendita alcuna dell'elemosine, che loro vengono fatte, non sono tenuti al pagamento delle Decime. Per tanto le Sign. Vostre doveranno per tal conto non molestarli. Et il Sig. le feliciti. Di Roma li 20 Maggio 1662.

Delle Signorie V. Affettionatiss.

N. Arciv. di Damiata Tes. Gen.

Loco † sigilli.

Francesco Miloni Secr.

Succollettori delle Decime.

4. Neque tenentur ad solutionem gabellæ molituræ, vulgo del Macinato, prout declaratur in una Assisien, videlicet.

Al Signor Cardinal Rondanini.

Assisi.

Eminentiss. e Reverendiss. mio Signore Osservandissimo.

Doppo essersi veduta la relatione di V. Emin. sopra le differenze trà cotesta Communità, e li Padri Minori Osservanti della Madonna degl' Angeli intorno alla Gabella del macinato, fattone relatione à N. Signore, Sua Beatitudine si è compiaciuta d'ordinare, che per il grano, che detti Padri ricevono in elemosina, li Ministri, ò suoi Appaltatori, gli somministrino il bollettino gratis, nel modo, che facevano gli Appaltatori Camerali, osservandosi il modo usato per il passato senza alteratione alcuna, onde V. Emin. potrà restar servita in tal guisa dare

gli

gli ordini opportuni , mentre io le bacio le mani. Roma 21. Giugno 1659.

Di V. Emin.

Hum. & affettionatiſs. Ser.
F. Card. Ghigi.

Loco † ſigilli.

Mario Fani Secr.

In Reg. Ord. pag. 93.

5. Neque tenentur ad ſolutionem delli quattrini à libra della carne , prout in ſequenti :

A Monſignor Governatore d'Aſſiſi.

Illuſtriſs. e Reverendiſs. Sig.

Li Minori Oſſervanti della Madonna degl'Angeli mi eſpongono, che dalli Subappaltatori delli quattrini à libra della carne , ſi pretenda di riſcuotere queſta Gabella ſopra quelli Agnelli , & altri animali , che ſi danno loro per limoſina , e li quali ſi maccellano da eſſi per uſo proprio. Tal pretenſione è manifeſtamente contraria alli Capitoli dell' Appalto , & al dovere , e però prego V.S. Illuſtriſs. che in neſſuna maniera permetta, che ſi effettui , e le bacio affettuoſamente le meni. Roma li 2. Ottobre 1647.

Di V.S. Illuſtriſs.

Humiliſs. Serv. Affettionatiſs.
Lorenzo Raggi Teſ. Gen.

In Reg. Ord. pag. 135.

6. Et in riguardo della povertà de' Minori Oſſervanti di S. Franceſco non poſſono eſſere aſtretti dagli Appaltatori de' macelli de' luoghi , ove ſtanno detti Frati à pigliare la carne da loro , potendola andare à pigliare in altri luoghi circonvicini , dove ſi dà à minor prezzo , che così è ſtato deciſo in Roma dalla Congregatione de' Prelati di Camera in favore de' Frati di S.

di S. Francesco del Convento di S. Antonio del monte di Rieti, prout sequitur.

Reatina.

Gabella Carnis, Tertii Quatrini.

In Nomine Domini. Amen.

PRæsenti publico Instrumento cunctis ubique pateat evidentèr, & sit notum, quod Anno ab ejusdem Domini nostri Jesu Christi Nativitate millesimo sexcentesimo sexagesimo primo, Indictione 14. die verò undecima Januarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini Alexandri Divina Providentia Papæ Septimi anno ejus sexto, Pro Reverendis Fratribus Sancti Antonii de Monte Civitatis Reate, Ordinis Sancti Francisci Reformatorum principalibus, contra Dominos Lauretum Angelottum, & alios Gabellarios tertii quattrini carnis exadverso principales. I. Pelliccia Sanctiss. Domini Nostri Cursor retulit in scriptis se die octava ejusdem citasse coram Illustriss. & Reverendissimo Domino Thesaurario, Dominum Jacobum Martinellum exadverso Procuratorem supradictorum Dominorum Laureti Angelotti, & aliorum Gabellariorum tertii quatrini carnis ad videndum reiterari omnes, & singulos terminos substantiales, forsitan nullitèr, & incultè tentos in vim quarumcunque facultatum, &c. absolvi à censuris &c. ad effectum &c. & videndum deferri juramentum in supplementum plenæ probationis, quatenus opus sit concludendum, & audiendum diffinitivam sententiam ad tertiam diem, qua adveniente, relatione facta, comparuit Dominus Joannes Palumbus Procurator, & petiit,

tiit, ac per Dominum noſtrum obtinuit pronunciari, concludi, ac ſententiari diffinitivè, prout in cedula, quam Dominus vidit, legit, ſubſcripſit, & deindè mihi Notario conſignavit tenoris ſequentis, videlicet.

Sententia Theſaurarii.

CHriſti Nomine invocato pro Tribunali ſedentes, & ſolum Deum præ oculis habentes, per hanc noſtram diffinitivam ſententiam, quam de Juris peritorum conſilio in his ſcriptis ferimus in cauſa, & cauſis, quæ coram Nobis verſæ, & vertuntur in deciſis inter Dominos Lauretum Angelottum, & alios Gabellarios exactionis Gabellæ tertii quatrini &c. Civitatis Reate Actores ex una, & Reverendos Fratres S. Antonii de Monte ejuſdem Civitatis Reate, Ordinis S. Franciſci Minoris Obſervantiæ Reformatorum Reos conventos partibus ex altera, de, & ſuper prætenſa ſolutione Gabellæ tertii quatrini carnis, ſeù &c. rebuſque aliis, & illarum occaſione, de quibus latiùs in actis cauſæ, ad quæ &c. In prima inſtantia dicimus, pronunciamus, & declaramus, decernimus, concludimus, & diffinitivè ſentiamus prædictos Lauretum, & alios Gabellarios litis conſortes nullum jus, nullamque actionem habuiſſe, neque habere adversùs dictos Fratres nihil habentes, nihilque poſſidentes pro exactione dictæ Gabellæ tertii quatrini carnis, ſeù &c. neque competiſſe, neque competere, prout Nos illos nullum jus, nullamque actionem habuiſſe, neque habere, neque competiſſe declaramus, & volumus: & dictos Fratres tanquam exemptos à dicta Gabella non teneri, neque obligatos eſſe ad ſolutionem dictæ Gabellæ, prout Nos tanquam exemptos non teneri, neque obligatos eſſe decla-

declaramus, & volumus, & molestias, molestationes, vexationes, perturbationes fore, & esse frivolas, & injustas, & temerarias, & de facto illas declaramus, & volumus; & dictos Fratres à petitis per dictos Lauretum, & alios Gabellarios litis consortes, absolvendos fore, & esse, prout Nos absolvimus, & absolutos esse volumus; & illis imponendum fore, & esse perpetuum silentium, prout Nos imponimus, & victos victoribus in expensis condemnandos fore, & esse, prout Nos condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de jure, reservamus, declaramus, decernimus, concludimus, & diffinitivè sententiamus, & isto, & omni alio meliori modo &c. Ità pronunciavi ego Laurentius Bellus Auditor Reverendæ Cameræ Apostolicæ. Super quibus omnibus, & singulis præmissis petitum fuit à me Notario infrascripto, ut unum, vel plura, publicum, seù publica conficerem, atque traderem Instrumentum, & Instrumenta, prout opus fuerit, & requisitus ero. Actum Romæ, Domi solitæ residentiæ dicti Illustrissimi D. Thesaurarii, præsentibus &c. Dominis Carolo Nichio, & Josepho Sibilla Testibus ad prædicta omnia, & singula vocatis, habitis, specialiter, atque rogatis &c.

Loco † sigilli.

Ego Antonius Jordanus Rev. Cameræ Apost. Notarius de præmissis rogatus præsens Instrumentum subscripsi, & publicavi.

Gabel-

Gabella.

Monitorium pro obſervantia Bullæ Pii V. in favorem Fratrum Reformatorum Sancti Franciſci.

Antonius Barberinus tit. Sanctiſs. Trinitatis in Monte Pincio Presbyter Cardinalis, S. R. E. Camerarius.

UNiverſis, & ſingulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Decanis, Diaconis, Presbyteris, Clericis, Notariis, & Tabellionibus publicis quibuſcunque, illique, vel illis, cui, vel quibus præſentes noſtræ oſtenſæ fuerint, ſalutem in Domino, & noſtris hujuſmodi, imò veriùs Apoſtolicis firmiter obedire mandatis.

Noveritis nuper coram Nobis in Camera Apoſtolica, pro parte, & ad inſtantiam Reverendorum Patrum Guardiani, & Fratrum Sancti Petri in Monte Aureo Ordinis Sancti Franciſci Mendicantium principalium comparitum, & expoſitum extitiſſe, quod licèt ipſi, tanquam de Ordine Mendicantium juxtà formam Conſtitutionum Summorum Pontificum, & præſertim Conſtitutionis ſan. mem. Pii Papæ V. in ordine 11. §. 1. ſint immunes, & exempti à ſolutione omnium, & quarumcunque Gabellarum, tàm Communitatum, quàm Cameralium, & cujuſvis alterius generis, & ſpeciei pro rebus, quæ in Alma Urbe pro eorum victu, & veſtitu, & alio quocunque uſu in dies introducuntur, & ab ipſis emuntur, & venduntur reſpectivè, & ſuper prædictis à quoquam moleſtari non poſſint, neque debeant.

Nihilominus Domini Dohanerii Urbis, & forſan

alii Appaltatores, Subappaltatores, Gabellarii, Commissarii, & alii in executione præsentium nominandi, & cognominandi, nescitur quo jure suffulti sese velle instantes ad solutionem prædictarum Gabellarum cogere, & compellere jactarunt, & jactant, & forsan cogunt, & compellunt de præsenti, in grave ipsorum exponentium damnum, & præjudicium, & contra formam supradictarum Constitutionum.

Qui prptereà ad Nos in eadem Camera Apostolica recursum habuerunt, humiliter supplicantes, quatenus eis in præmissis de aliquo opportuno juris remedio providere dignaremur.

Nos itaque attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam. Quocircà de mandato Sanctissimi Domini Nostri Papæ, vivæ vocis oraculo nobis desuper facto, & auctoritate nostri Camerariatus officii, Vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, & receptis præsentibus, & postquàm præsentium vigore fueritis requisiti, seù alter vestrum fuerit requisitus ex parte nostra, imò verius Apostolica auctoritate inhibeatis, & inhibendum expresse præcipiatis, & mandetis omnibus, & singulis Dominis Judicibus Ecclesiasticis, & sæcularibus quacunque auctoritate fungentibus, & functuris, ac supradictis Dohaneriis Urbis, & aliorum quorumcunque locorum, & aliis Appaltatoribus, Subappaltatoribus, Gabellariis, Commissariis, Datieriis, passuum, & pontium exactoribus, ac Portarum Custodibus, omnibusque aliis in executione præsentium nominandis, & cognominandis, Barisellis quoque, executoribus, subexecutoribus, cæterisque Justitiæ

ſtitiæ Miniſtris, ne ſub 2000. ducatorum auri in auro Cameræ Apoſtolicæ applican. mandati executivi pro illis, & juris ſubſidium excommunicationis, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis arbitrio noſtro infligendis, audeant, ſeù præſumant, aut illorum aliquis audeat, ſeù præſumat dictos Reverendos Patres inſtantes pro ſolutione ſupradictarum Gabellarum, & aliorum quorumcunque onerum, moleſtare, vexare, perturbare, inquietare, impedire, ſeù moleſtari, vexari, perturbari, inquietari, & impediri facere, ſeù permittere per ſe, aut alium, ſeù alios quovis ſub prætextu, cauſa, ingenio, & quæſito colore, alioquin contra inobedientes, & præmiſſis non parentes, ad ſupradictarum pœnarum incurſum, illarumque executionem deveniemus, prout juſtitia ſuadebit, & ordo dictaverit rationis.

Contrariis non obſtantibus quibuſcunque eō ſi quis &c. compareat &c. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Camera Apoſtolica hac die 16. Septembris 1654.

Franciſcus Maria Antaldus Auditor.

Loco † ſigilli.

B. Brunorius.

Inhibitio vigore exemptionum, deſumpta ex Originali, quod aſſervatur in Archivio S. Franciſci Tranſtyberim.

Generalis.

SUMMARIUM.

Officium Generalis ad ſexennium eſt redactum. num. 1.
Quam juriſdictionem habeat in Ordine. num. 2.
Ad Generalem pertinet inſtituere Commiſſarium Generalem. num. 3.

Congregationem intermediam celebrare, aut differre. num. 4.
Ad eum spectat Constitutiones, & Privilegia dubia declarare. num. 5.
Non immeritò utitur titulo Ministri Generalis totius Ordinis. Assistit in Capella Sanctissimi. num. 6.
Articulis contra Generalem nostrum porrectus provisum fuit à Sacra Congregatione de Propaganda Fide, in concernentibus profectum Terræ Sanctæ, & provisiones Sanctorum Locorum. num. 7.

1. IN Ordine Minorum Sancti Fancisci ex institutione Regulæ durabat toto vitæ decursu, sed posteà ejus officium per Leonem Decimum, & Sixtum Quintum ad sexennium redactum est.

2. Generalis Minister in Ordine habet supremam auctoritatem, & jurisdictionem ordinariam tam internam in foro conscientiæ, quàm externam in foro contentioso, à qua nullus eximitur, & cui omnes obedire tenentur, quam auctoritatem habet à Capitulo Generali, à Summo Pontifice sibi traditam. Sanctor. in Comment. pag. 604. stat. 27. Suarez tom. 4. de Relig. tract. 10. lib. 10. cap. 4. & Lezan. num. 12.

3. Ad Generalem pertinet instituere Commissarium, qui in ejus absentia, Familiam, de qua assumptus est, cum plenaria potestate gubernet usque ad suum reditum, de aliquorum Discretorum Ordinis consilio. In Constit. Ord. cap. 8. pag. 157. num. 4.

4. Ad eum spectat Congregationem intermediam celebrare, ipsamque urgenti de causa differre. Ibidem num. 2.

5. Fratres Minores Regularis Observantiæ tenentur declarationibus, & interpretationibus factis à Generali

nerali circà Constitutiones, & privilegia, quoad dubia, stare in his, quæ ad suarum conscientiarum serenitatem pertinet, ex concessione Julii II. Constit. 13. Considerantes §. 1. apud Peyrin. num. 1. privil. pag. 102.

6. Titulus Ministri Generalis translatus est ad Fratres de Observantia à Leone X. & Patribus Conventualibus datus est Titulus Magistri Generalis Conventualium. Nunc verò ex concessione Sixti V. Generales Conventualium gaudent titulo Generalis Ministri Conventualium, non amoto tamen titulo Ministri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum ab Observantibus, ex Decreto Sac. Rit. Congregationis, prout sequitur, videlicet.

Cùm Procurator Generalis Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci sex ab hinc annis ægrè ferret Ministrum Generalem de Observantia in præteritum usum fuisse, & in præsentiarum uti titulo, & sigillo cum inscriptione Ministri Generalis totius Ordinis FF. Minorum, recursum habuit ad Sanctissimum, supplicans mandari reformari hujusmodi titulum tanquam non legitimè dicto Ministro Generali de Observantia competentem, & supplicatione per Sanctissimum ad hanc Sac. Rituum Congregationem remissa; Eadem Sacra Congregatio discussionum hujus negotii ad referendum usque de anno 1625. commisit Eminentissimo, & Reverendiss. Domino Cardinali Muto, coram quo formato dubio de consensu ambarum partium: An titulus Ministri Generalis totius Ordinis FF. Minorum, quo insignitur Minister Generalis Observantium sit reformandus? Utraque parte sæpè sæpiùs in facto, & jure desuper informante, & audita ad relationem ejusdem Eminentiss. Cardinalis Muti, causa acerrimè in plena Congregatione

 discus-

discussa. Sacra Rituum Congregatio respondit, nihil innovandum, & Ministrum Generalem de Observantia legitimè usum fuisse, & uti posse titulo, & sigillo cum inscriptione Ministri Generalis totius Ordinis FF. Minorum, & ita servari mandavit. Romæ 22. Martii 1631.

C. Episc. Portueñ. Card. Pius.

Loco † sigilli.

T. Tegrimius Episc. Assisieñ. Secr.

In Regest. hujus Congr. fol. 47.

Hinc est, quod inter Generales Ordinis Minorum Sancti Francisci, solus Generalis Fratrum Minorum de Observantia, unà cum Generalibus aliarum Religionum assistit Capellæ Sanctissimi D. N. Papæ; ideò non immeritò utitur titulo Ministri Generalis totius Ordinis.

7. In concernentibus profectum Sanctorum locorum Terræ Sanctæ, & provisionem Religiosorum eorundem locorum, porrecti fuerint Sacræ Congregationi de Propaganda fide nonnulli articuli contra P. Generalem totius Ord. S. Francisci, quibus provisum fuit ab eademmet Sacra Congregatione prout sequitur.

Die 21. Februarii 1647.

FUit Congregatio particularis pro audiendo Patre Generali Minorum de Observantia, apud Eminentissimum D. Cardinalem Capponium, cui interfuerunt cum Emin. Sua Domini Cardinales Ginettus, & Justinianus specialiter deputati à Sac. Congregatione de Propaganda fide, & in ea. Primo actum fuit inter prædictos Dominos Cardinales de articulis contra præfatum Generalem datis à Missionariis, & aliis Religio-

sis

ſis ejuſdem Ordinis, & licèt eſſent octo, præfati tamen Patres, eos ad quatuor tantùm redegerunt, in quibus illi octo continebantur. Quorum

Primus fuit, quod prædictus Generalis non deputaverit in Urbe aliquem ex Superioribus prædicti Ordinis, qui in ejus abſentia approbaret Religioſos ad Miſſiones proficiſcere volentes, nec qui eis (factis Miſſionariis) debitas obedientias expediret, cum quibus ad loca eis deſtinata ſe transferre poſſent.

Secundus fuit, quod ſtudium Arabicum in Conventu Sancti Petri de Monte Aureo erectum, Religioſis linguæ Arabicæ operam dare volentibus, non providerit.

Tertius fuit, quod eleemoſynas Sanctorum locorum, quæ ex Hiſpania fuerunt tranſmiſſæ, aſcendentes ad ſummam 36. millium realium, de octo, non miſerit, prout moris eſt, ad Guardianum Hieroſolymitanum.

Quartus fuit, quod cum inſteterit Sacram Congregationem Sanctorum Locorum, ne fieret ampliùs Commiſſarius Generalis Terræ Sanctæ in Urbe, & præſertim Guardianus proximè functus officio Guardianiæ Hieroſolymitanæ, & Sacra Congregatio prædicta huic ejus petitioni annuerit, decrevitque Romæ retinendum eſſe Guardianum prædictum, ſine titulo aliquo, pro capiendis tantùm ab eo in occurrentibus negotiis Terræ Sanctæ, informationibus; Ille nihilominus Commiſſarium Generalem Terræ Sanctæ in Urbe fecerit Patrem Antonium de Caſtiglia.

Secundo digeſtis modo quo ſupra narratis articulis, vocatus fuit in Congregatione prædictus Pater Generalis, qui audito Eminentiſſimo Domino Cardinali Capponio, qui de prædictis articulis breviter habuit ſer-

monem, & ſenſum Sac. Congregationis de Propaganda Fide, circa illos aperuit; Breviter etiam ipſe Generalis, commendata ſententia prædictæ Sac. Congregationis, reſpondit ſe paratum eſſe exequi quæcunque illa præceperit circa prædictos articulos, & in ſpecie, quoad elemoſynas locis Sanctis collectas, & jam in Siciliam delatas; dixit illas eſſe in promptu, & data opportuna occaſione, ad Guardianum Hieroſolymitanum eſſe tranſmittendas; & inſuper adjecit, majorem etiam ſummam in Cadix reperiri, ad eundem effectum, & ſubindè conquæſtus eſt de Miſſionariis in Terra Sancta, Syria, Paleſtina, & Ægypto degentibus, qui jura Capellanorum ejuſdem Terræ Sanctæ ſibi uſurpant, cnm præjudicio Sanctorum Locorum.

Tertio, dimiſſo præfato P. Generali, poſt longam inter ipſos Eminentiſs. Patres diſcuſſionem prædictorum articulorum, & aliorum etiam ad Decreta edita per Sacram Congregationem Sanctorum Locorum pertinentium, convenerunt in infraſcriptis concluſionibus, prædicto P. Generali, iterùm in Congregatione vocato communicatis, videlicet incipiendo ab his, quæ P. Generalis poſtremo loco ſubjunxit, dixerunt.

Primo. Sacram Congregationem de Propaganda Fide, nullum Regularem Miſſionarium expedire, niſi prius habita relatione à Generali, vel à Procuratore, vel à Superiore illius, qui petit miſſionem, eum eſſe quoad vitam, mores, ſcientiam, & prudentiam, ad illam idoneum; & ideò deputandum eſſe aliquem à prædicto Generali, qui approbet Miſſionarios in ejus abſentia.

Secundo. Eandem Sacram Congregationem hucuſque, neque ad Urbem Hieroſolymitanam, neque

ad

ad alias Urbes præfatæ Sanctæ Civitatis vicinas, videlicet, Bethleem, & Nazareth, ullum Missionarium destinasse.

Tertio. Dictis Missionariis Syriæ, & Palestinæ, ac Ægypti, de quibus conquæritur dictus Pater Generalis, quod Capellanias Familiæ Hierosolymitanæ usurpaverint, facta fuerunt à Congregatione de Propaganda Fide, utraque parte informante, decem Decreta sub die prima Octobris 1630. & ab Urbano Octavo die 22. Novembris ejusdem anni approbata, quibus præscribuntur Capellaniæ, & jura Parochialia dictis Capellanis Familiæ Hierosolymitanæ.

Quarto. Studium Arabicum omninò esse Romæ retinendum, sub immediata gubernatione Generalium, vel Commissariorum Generalium, juxtà Decretum editum die 18. Octobris 1628. & Generali prædicto injungendum esse, ut juxtà illud præfatum studium de Religiosis bonis provideat.

Quinto. Eleemosynas Sanctorum Locorum, pietate Hispanorum, & præsertim Regis Catholici, collectas, ac in Italiam missas, quamprimum esse ad Guardianum Hierosolymitanum transmittendas, ut hactenus summa cum diligentia factum fuit, & ipse Pater Generalis, ut suprà, paratum, se esse mittere obtulit, ne usuris gravibus Loca Sancta onerata, creditorum violentiis, mediantibus Turcis, ab aliis Nationibus schismaticis, & hæreticis Latinis eripiantur.

Sexto. Commissarium Generalem Terræ Sanctæ in Urbe, non esse amplius deputandum. Guardianumque Hierosolymitanum proximè officio functum, sivè alium pariter informatum, sine titulo esse retinendum, pro informatione.

Septi-

Septimo, & postremo. Corrigendum esse Decretum Sacræ Congregationis Sanctorum Locorum, ubi de Familia Hierosolymitana fit mentio, in hunc modum, videlicet. Quoad secundum articulum, omissis aliis. Eminentissimi Patres, electionem Guardiani Hierosolymitani, ac ejus Familiæ, ex Religiosis vita, moribus, doctrina probatis constandæ Patri Generali reliquerunt.

In Regesto Ordinis tom. 5. fol. 239. & mihi folio 151.

Guardianus.

SUMMARIUM.

In electione Guardianorum observanda sunt Brevia Apostolica. num. 1.

Præscribitur modus eligendi. num. 2.

In Capitulis, & Congreg. debent renunciare officiis suis. num. 3.

Guardianus Hierosolymitanus est eligendus à Superioribus Generalibus. num. 4.

Est verè Prælatus, & quam auctoritatem habeat. nu. 5.

Si moriatur intra semestre sui officii, quare alius est eligendus. num. 6.

Ultra triennium, & semestre durare non potest. num. 7.

Quo casu, non ut Guardianus, sed ut Præsidens potest ferre suffragium. num. 8.

Guardianus quomodo potest carcerare subditos. num. 9.

1. DEclarat Capitulum Genenerale, quod in electionibus Guardianorum observetur Breve Urbani Octavi, Religiosos viros 1642. & Alexandri Septimi, Creditæ nobis 1663.

2 Mo-

2. Modus tamen eligendi talis erit, videlicet: Antequàm Patres ingrediantur Definitorium, fiat inter ipsos discussio super meritis, & qualitatibus promovendorum, & præcipuè attendatur justitiæ distributivæ, pro pacis conservatione. Deindè Præsidens, seù Provincialis proponat unum pro quolibet Conventu successivè, super quo sumantur ab Electoribus calculi nigri, vel albi ad hoc præparati, & sic secreto, absque aliqua discussione ponantur in urna. Si aliquis propositus fuerit in Guardianum alicujus Conventus, & per vota fuerit exclusus, non censetur excludi pro alio Conventu. Rom. 1664. Quod si major pars fuerit affirmativa, electus intelligatur; si verò erit negativa, proponatur alius à Præside, sivè Provinciali, donec electio canonica fiat. Quod si primo proposito à Præsidentibus, ut eligatur, vota fuerint æqualia: Declarat Capitulum Generale ipsis liberum fore pro proposito decidere. Rom. 1644. Si calculi in electione Guardiani non sint pares numero eligentium, aut inveniantur pauciores, tunc propter fraudem non debet publicari electio, cùm non sit canonica. Sanctor. in Comment. cap. 8. stat. 6. dub. 2.

3. Renovatur statutum, quod omnes Guardiani in Capitulis, & Congregationibus suo renuncient officio, quod si non fecerint, ipsos tamen renunciasse censeatur. Rom. 1664.

4. Sacra Congregatio de Propaganda Fide, stando Decretis aliàs editis sub die 21. Februarii 1647. iterùm sancivit, in posterum Guardianum sacri Montis Sion à Superioribus Generalibus Ordinis Franciscanorum, juxta eorum Constitutiones, esse eligendum, cum participatione Eminentissimi D. Cardinalis Protectoris; certiorata Sacra Congregatione, aliàs electionem

esse,

esse, & fore invalidam, nulliusque roboris, & inanem. Hac die 16. Novembris 1654. In Regesto hujus Congreg. fol. 125.

5. In Ordine Minorum Regularis Observantiæ Guardianus est verè Prælatus, & Superior localis, habens jurisdictionem ordinariam, dignitatem Ecclesiasticam, qualem habent Parochi, & Curati animarum, & habet tantam auctoritatem in suo Conventu, quantam habent Provinciales in Provincia, nisi fuerit limitata per Statuta generalia. Sanctor. in Comm. pag. 26. §. 9. & aliquando Guardianus appellatur Minister, ut habetur in Regula: ut obediant suis Ministris. Nomine autem Ministrorum, intelliguntur omnes Prælati, ut omnes Expositores Regulæ affirmant apud Cordub. qu. 2. Sicuti antiquitus nomine Custodis, veniebant etiam Generalis, & Guardiani, ex c. 8. Regulæ, ibi: Alium sibi eligere in Custodem, ideft Generalem, & ultra communem praxim, à principio Ordinis, conjicitur ex Testamento Beati Patris Francisci, & illi Guardiano, quem sibi placuerit mihi dare. Ibidem ubi suprà.

6. Cùm igitur Guardianus sit verè Prælatus, si intra semestre sui officii moriatur, ne Domus Regularis sibi commissa viduata remaneat, & grave dispendium patiatur, debet à Definitorio de alio Guardiano provideri, sub pœna privationis potestatis eligendi, prout in cap. Ne pro defectu, de electione & c. quia propter. Hinc est, quod in Constitutionibus Reformatorum nostræ Cismontanæ familiæ, inhærendo præfatæ Decretali, provisum fuit de sequenti Statuto c. 8. n. 60. pag. 63. videlicet.

Morendo, ò vacando qualche Guardiano, prima della Festa del P. S. Francesco, sia obligato il Ministro

con

con il Definitorio eleggere un'altro ; ma morendo dopo, il Miniſtro vi faccia un Preſidente ſino al Capitolo, in cui non haverà il voto.

In quo ſtatu patet expreſsè Conventu, ſeù Domum Regularem de Guardiano provideri debere, quando ante medietatem anni decedit ; ſed tutiùs eſſet eligere alium, etiamſi moriatur nono, aut decimo menſe Guardianatus, ne Conventus ; ac etiam Provincia ob carentiam votis Capitularis, grave diſpendium patiatur.

7. Guardianatus officium ultra triennium prætendi non poteſt, ex Conſtit. Pauli IV. Viam ambitioſæ, nihilominus quia Prælati Generales noſtri Ordinis, ob cauſam legitimam ex declaratione Clementis Octavi, ultra triennii tempus poſſunt differre Capitula per ſex menſes, etiam toto eo tempore ipſi Guardiani durabunt, prout in Chronologia Ord. in Tabula Capituli Gen. Rom. 1612.

8. Finito tamen triennio, & ſemeſtre Guardianatus, ſi nullus ſit miſſus Commiſſarius, ex aliquo accidenti, gubernabunt tanquam Præſidentes, ſed non habebunt votum in Capitulo immediatè ſequenti, niſi ipſis concedatur à Superiore Generali, cui hanc facultatem Capitulum Generale demandavit cum conſenſu Procuratoris Generalis, & Definitorum Generalium, ſi præſentes fuerint in Conſtit. Ord. de anno 1658. cap. 8. §. 47. pag. 209. num. 1.

Ne mireris de hac proviſione, conſulta, & diligenter examinata in Sacra Congreg. ſuper ſtatu Regularium, quia attentis narratis à Patre Generali Sambuca, benignè annuit, & approbante Sanctiſſimo Alexandro VII. præfatum Statutum confirmavit, dummodo illis Præſidentibus Conventuum tantum qui functi

ſunt

ſunt officio Guardianatus, & Patribus Definitorii conferatur votum ad effectum celebrationis Capituli illius Provinciæ, ne remaneat viduata, & grave diſpendium patiatur ob carentiam Miniſtri, & Definitorii Provincialis.

9. Guardianus poteſt carcerare ſuos ſubditos, quando committitur delictum grave, & enorme, & periculum eſt in mora, vel quando non poſſet haberi in proximo præſentia Provincialis; & tunc Guardianus de conſilio Diſcretorum, carcerare poteſt, non tamen ſine caputio, & corda, quia eſſet carceratio formalis, ſed ad cuſtodiam tantùm, donec certioret Provincialem. Sanctor. de pœnis tom. 1. pag. 165. Nec poteſt eos liberare ſine licentia Provincialis, vel Generalis, ſi tamen eſſent indebitè carcerati, tunc poſſet liberare; tamen puniri debet. Ibidem pag. 167.

Habitus.

SUMMARIUM.

Quod nullus puer expleto anno ſexto, poſſit indui, ex devotione, habitu Religionis. num. 1.

Quod nullus audeat deferre habitum Religionis Sancti Franciſci ſine Superiorum licentia. num. 2.

Nemini licitum faciant, ut habitum cum Caputio, Tunica, ſeu Mantello conſueto deferat. num. 3.

Edictum Vicarii Papæ pro obſervantia præfati Brevis Urbani Papæ VIII. num. 4.

Deciſio Rotæ Romanæ, Juris conferendi habitum Tertii Ordinis Sancti Franciſci. num. 5.

Morientes cum habitu Religionis quas Indulgentias lucrantur. num. 6.

Formula benedicendi habitum infirmis concedendum, cum

cum Caputio, vel Velo, si est mulier. num. 7.

Formula absolutionis, quæ datur Cordigeris, & Confratribus Tertii Ordinis in articulo mortis. num. 8.

Volentes sepeliri cum habitu, impediri non possunt sub pœna excommunicationis. num. 9.

Osculantes habitum Religionis, lucrantur quinque annos Indulgen. & totidem quadrag. num. 10.

Probibentur Libri, & Imagines, in quibus tractatur de vera forma Habitus, & Caputii Sanctorum Francisci, & Antonii de Padua. num. 11.

1. QUod nullus Puer ex devotione possit indui habitu Religionis, expleto anno sexto suæ ætatis, prout in sequenti provisione, videlicet:

Al Signor Cardinale Buoncompagni.

Napoli.

Havendo inteso la Santità di N. Sig. il publico scandalo, che suol darsi in cotesta Città dal gran numero de' secolari, che ancorche siano maggiori di dieci anni in quindeci, vestono formatamente sotto pretesto di divotione l'habito di S. Francesco, per estirpare affatto questo abuso, con il parere di questi miei Signori si è risoluto, che nessuno de' secolari, che siano entrati nel settimo anno della sua età possa vestire l'habito di detto Ordine, ò di qualsivoglia altra Religione, e di già quando lo portassero, debbano immediatamente deporlo, che toccheranno nel settimo anno, come di sopra; mi hà però commesso di farlo sapere à V.S. Illustrissima, à fine che in esecutione di quest'ordine si compiaccia di far sopra di ciò tutte quelle provisioni, che con la solita sua prudenza giudicherà più opportune, con che le bacio le mani. Di Roma li 10. Gennaro 1627.

2. Quod

2. Quod nullus audeat deferre habitum , seù tunicam oblongam Tertii Ordinis S. Francisci sine Superiorum licentia , extat Breve Urbani Papæ VIII. Cùm sicut &c. die 5. Octobris 1638. ubi inter alia: Omnibus , & singulis locorum Ordinariis, & Nunciis, ubivis terrarum constitutis, & degentibus directè præcipit , ne de cætero quenquam Tunicam oblongam Tertii Ordinis S. Francisci, cum vel sine mantello, absque Superiorum prędicti Ordinis licentia in scriptis obtenta ,quoquo modo deferre permittant: utque si aliquem præmissorum transgressorem repererint , illum carceri mancipandum , tali habitu exuendum , & arbitrariis pœnis mulctandum irremissibiliter current.

3. Deindè nemini licitum faciant (quacunque super hoc obtenta licentia) ut habitum hujusmodi cum capùtio , vel tunica , seù mantello consuto deferant: sublata ejusdem Ordinis Superioribus , ipsisque locorum Ordinariis , ac Nunciis Apostolicis , & eorum cuilibet , quavis auctoritate , licentias hujusmodi cuiquam concedendi &c. prout in Miscellanea Decretorum fol. 259. ubi adest etiam Edictum Vicarii Papæ pro observantia præfati Brevis tenoris sequentis , videlicèt;

Frater Antonius Barberinus , Miseratione Divina Tit. S. Petri ad Vincula S. R. E. Presbyter Card. S. Onuphrii nuncupat. Sanctiss. D. N. Papæ Provicarius Generalis , Romanæque Curiæ Judex Ordinarius , &c.

4. PErche molti abusando l'habito di Tertiario di S. Francesco , portano ò la semplice Tonica longa

longa col mantello, ò ſenza licenza de' Superiori di detta Religione, overo vi aggiungono anche il Caputio cuſito ò al mantello, ò all'habito, & altri di queſti non ſtando in Convento, vanno ſcandaloſamente vagando, ò ſotto ſpecie di peregrinatione, ò ſotto altro mendicato preteſto, & altri vivono in alcune Chieſe, overo Capelle ſotto nome di Romiti, dal che vien cagionata materia di ſcandalo, ò di poca riputatione dell'iſteſſa Religione, & havendo la Santità di Noſtro Signore per ſuo Breve ſpeciale ſpedito ſotto li 5. d'Ottobre del preſente anno dato opportuno rimedio à tanti inconvenienti, e ſcandali.

Noi volendo, che s'oſſervi inviolabilmente l'ordine di N. Sig. in virtù del preſente Editto ordiniamo, & eſpreſſamente comandiamo, che per l'avvenire neſſuna perſona di qualunque ſtato, ò conditione, ſotto qualſivoglia preteſto, ò queſito colore, ardiſca andar veſtito con tonica, e mantello longo, ò ſenza di eſſa, dell' habito della Religione Franceſcana ſenza eſpreſſa licenza delli Superiori di detta Religione. Et in oltre prohibiamo, che neſſuna perſona, etiam con licenza de' Superiori della detta Religione poſſa portare la Tonica, ſotto pena à tutti quelli, che contraverranno di eſſer carcerati, e ſpogliati dell'habito, e ſotto altre pene à noſtro arbitrio.

E di più comandiamo à tutti li Miniſtri ſoggetti alla noſtra giuriſdittione, tanto in Roma, quanto nel Diſtretto di eſſa, che ritrovando alcun Romito, ò altro, che porti il detto habito ſenza licenza de' Superiori, debbano condurli, ò farli condurre nelle carceri, con farli ſpogliare di detto habito. Et in evento, che ritrovaſſero alcuno di queſti col Capuccio, come ſopra, vogliamo, che ſia condotto nelle carceri;

S e ſpo-

e spogliato, ancorche havesse qualsivoglia licenza da qualsisia Superiore di quella Religione, riservando all'arbitrio nostro di poterlo castigare con altre pene più gravi. Data in Roma nella nostra solita habitatione li 27. Novembre 1638.

I. B. Episc. Camer. Vicesg.

Loco † Sigilli.

Bernardino Larizza.

Decisio Sacræ Rotæ Romanæ coram R. P. D. Merlino in causæ Ulixbonen. Juris conferendi Habitum.

Lunæ 23. *Junii* 1636.

5. CUm disceptaretur inter Fratres Minores de Observantia, & Fratres Tertiarios Regulares S. Francisci, cuinam istorum Ordini competeret jus, & facultas recipiendi sæculares ad habitum Tertii Ordinis de Pœnitentia, sive dictum habitum sæcularibus conferendi, fuit per sententiam Rotalem pronunciatum pro Fratribus Minoribus de Observantia, quam sententiam hodiè coram me confirmandam esse censuerunt Domini. Hæc sententia fulcitur, & principiis Juris communis, & Consuetudine, & Constitutionibus Pontificis, & demùm communicatione Privilegiorum, prout in Regesto Concil. Trident. fol. 82. Quibus prætermissis, brevitatis causa tantùm dicam, quod hujusmodi habitus collatio per Sixtum Quartum demandata fuit Fratribus Minoribus in Bulla edita de anno 1471. quæ est in Collectione Bullarum Ordinis S. Francisci, compillata per Rodrig. fol. 144. & relata per eundem Rodr. qq. Regul. qu. 72. art. 1. vers. 1. Ibi similitè: statuit, quod.

Præla-

Prælati prædicti Ordinis Minorum possint recipere volentes aggregari hujusmodi Tertio Ordini; ac etiam possint eisdem Tertiariis deputare Visitatorem, seu Confessorem prædicti Ordinis Minorum de Observantia. Quæ verba videntur omnem tollere controversiam; sicut fusiùs in dicta Decisione.

De morientibus cum Habitu Religionis.

6. Cum habitu nostro morientibus, vel cum eo sepeliri eligentibus Clemens IV. & Nicolaus IV. tertiæ partis omnium peccatorum remissionem concesserunt: Leo V. concessit Indulgentiam plenariam morientibus cum nostro habitu, ad quam lucrandam declaravit sufficere habitu petiisse, licèt ante mortem cum non induerint; sed super se tantùm usque ad mortem habuerit. Hieron. Rodr. resol. 71. num. 9. Casarub. v. Indulgentiæ quoad sæculares, sexto, §. 6. vel morientibus cum habitu Sororum Tertiæ Regulæ S. Francisci, sub obedientia ejusdem Ordinis degentium. Ibidem §. 7.

Ad lucrandum has Indulgentias, necesse est recipere habitu à Superiore illius Religionis, cujus est habitus, vel ab alio ad hoc destinato. Sixtus IV. in Bulla aurea, non est autem necesse, ut habitu petentes, eleemosynam dent pro induendo Religiosum, cujus est habitus, ad effectum lucrandi Indulgentias, quia tunc eas non lucraretur, licèt dare possit ratione eleemosynæ. Rodr. art. 10. tom. 2. qq. Regul. qu. 76.

Formula benedicendi Habitum infirmis concedendum, cum Caputio, vel Velo, si est Mulier.

Adjutorium nostrum, &c.
Dominus vobiscum, &c.

Oremus.

7. DOmine Jesu Christe seminator, & inspirator religiosi propositi, quique indumentum nostræ carnis pro salute generis humani misericorditèr suscipere voluisti, & in Præsepio vilibus pannis involui non horruisti, respice propitius ad preces humilitatis nostræ, & has Religiosás vestes, quas hic famulus tuus (vel famula tua) N. propter amorem tuum, abjecto habitu sæculari, proponit induere, bene✝dicere tua pietate digneris, & concede propitiùs, ut sicut exterius his Religiosis induitur vestimentis, intus renovetur affectibus, & per intercessionem B. Patris Nostri Francisci, induere eum, (vel eam) digneris. Qui vivis, & regnas, &c.

Postea super Chordam dicatur.

Oremus.

DEus, qui ut servum absolveres, Filium ligari funibus voluisti, bene✝dic quæsumus funem istum, & præsta, ut famulus tuus (vel famula tua) N. quæ eo, velut ligamine pœnitentiali cingetur, vinculorum ejusdem Filii tui Domini nostri Jesu Christi memor existat, & in ordine quem assumit salubritèr perseveret, & iis cum effectu semper obsequiis se alligatum esse cognoscat. Per eundem Dominum, &c.

Hic Habitus, & Chorda aſperguntur Aqua benedicta, & induitur à Prælato, vel à Delegato, & dicat ſuper eum.

Dominus vobiſcum, &c.

Oremus.

MAjeſtatem tuam Domine ſupplicitèr exoramus, ut famulum tuum (vel famulam tuam) N. cui, de tua gratia præſumentes, noſtræ Religionis veſtem imponimus, digneris inter diſcipulos tuos virtute ex alto induere, juſtitiæ lorica munire, & ſalutis protegere veſtimento, ut intercedente B. Patre Noſtro Seraphico Confeſſore tuo Franciſco, ſub humilitatis veſte tibi perſeverantèr deſerviens, ad ſtolam immortalitatis, & gloriæ mereatur pervenire. Qui vivis, &c.

Hic cingitur à Prælato, vel Delegato Cingulum.

Oremus.

DEus, qui B. Petro Apoſtolo tuo ſignificans, qua morte clarificaturus eſſet Deum, prædixiſti, per alium in ſenectute ipſum fore cingendum, famulum tuum, (vel famulam tuam) N. quem cingulo noſtræ Fraternitatis præcingimus, tua quæſumus claritate præcinge, tui nominis metu conſtringe, & chorda ſalutari cor ejus regulari alliga diſciplina, ut tua ei opitulante gratia ſolutus, & liberatus à mundo, tuoque vinctus ſervitio in Ordinis, quem aſſumit, obſervantia, uſque in finem jugitèr perſeveret. Qui vivis, & regnas, &c.

Tandem super indutum, vel indutam dicatur.

Dominus vobiscum, &c.
Oremus.

DEus, qui mira Crucis misteria in tuo Devotissimo Confessore Beato Francisco multiformitèr demonstrasti, da famulo tuo N. (vel famulæ tuæ) ipsius semper exempla sectari, & assidua ejusdem Crucis meditatione muniri. Per Christum Dominum, &c.

Formula Absolutionis, quæ datur Chordigeris, & Confratribus Tertii Ordinis in articulo mortis.

8. FActa Confessione, & dictis Misereatur &c. Indulgentiam, &c. dicatur;

Dominus Noster Jesus Christus per merita suæ Sanctissimæ Passionis, te absolvat, & gratiam suam tibi infundat, & ego auctoritate ipsius, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, & Summorum Pontificum, mihi in hac parte commissa, & tibi concessa, Absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris, vel minoris, & interdicti (si quod incurristi) & restituo te unitati, & communioni fidelium, & Sanctis Sacramentis Ecclesiæ.

Item eadem auctoritate, absolvo te ab omnibus peccatis tuis, quibus contra Deum fragilitate humana, vel malitia deliquisti, tibique relaxo omnes pœnas Purgatorii, quas pro peccatis tuis commissis meruisti; concedens tibi remissionem, & Indulgentiam plenariam omnium peccatorum, & cunctorum, de quibus etiam non recordaris, aut oblitus fuisti, in quantum Claves

Eccle-

Ecclesiæ se extendunt, & restituo te illi innocentiæ, in qua eras quando baptizatus fuisti. In nomine Patris, &c. Passio Domini Nostri Jesu Christi, & merita B. Mariæ semper Virginis, &c. Quod si hac vice non decesseris, reservo tibi hanc gratiam usque ad extremum mortis tuæ articulum.

9. Volentes sepeliri cum habitu Fratrum Minorum impediri à Parochis non possint, sub pœna excommunicationis incurrendæ, post Canonicam monitionem, Papæ reservatæ, Sixtus IV. Bulla 14. apud Rodr. num. 48.

10. Joannes XXII. concessit quinque annos, & totidem quadrigenas de injunctis pœnitentiis, (qui sunt dies 2075.) osculantibus habitum Ordinis S. Dominici, quæ Indulgentia communicatur etiam Minoribus. Portel. v. Habitus in addit. num. 4. ex Collect. privil. v. Indulgentia, quoad sæculares §. 9. num. 6.

Quam Indulgentiam iidemmet Regulares lucrari poterunt, quia conceditur omnibus Christifidelibus habitum osculantibus, inter quos, Fratres deterioris conditionis esse non debent.

Nec Indulgentia hæc revocata est per Paulum Quintum, quia non est concessa Fratribus immediatè, sed omnibus etiam sæcularibus. Vide quam uberem cœlestes lucrandi thesauros materiam, nobiscum quotidiè, & perpetuò habeamus.

11. Demum ad amputandas lites, quæ in dies oriebantur inter Fratres Minores Conventuales, & Capuccinos, circa veram formam Habitus, & Caputii Seraphici Ordinis; Sanctiss. D. N. Urbanus Papa Octavus die 14. Decemb. 1630. mandavit eisdem sub excommunicationis pœna ipso facto incurren. nec non privationis vocis activæ, & passivæ, aliisque etiam corporalibus

arbitrio Sanctitatis Suæ pœnis, ne audeant de cætero voce, vel scripto, de hujusmodi materia tractare donec ab eadem Sanctitate Sua aliter fuerit ordinatum Jo: Antonius Thomasius Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis Notarius. Denique Sanctiss. D.N. Alexander Papa VII. fieri mandavit sequentia Decreta, quæ sunt inserta, & impressa in novo Indice librorum prohibitorum hoc anno 1664. videlicet.

Libri omnes impressi, & qui inconsulta Sacra Congregatione imprimentur, tractantes controversiam de vera, & non interrupta successione filiorum S. Francisci, & de vera forma Caputii ejusdem, prohibentur sub pœnis in Indice librorum prohibitorum contentis. Die 10. Jun. 1658.

Inscriptiones omnes Imaginum Sanctorum Francisci, & Antonii de Padua, in quibus dicitur, formam habitus, qua depicti sunt, esse eandem, qua ipsi usi fuerunt; vel in quibus asseritur in hoc, vel illo Ordine S. Francisci esse veram, legitimam, & non interruptam ejusdem S. Patris in filios successionem: Inhærentes Decreto aliàs edito die 10. Jul. 1658. prohibentur Romæ 20. Novemb. 1663.

Hospitium.

Vide V. Conventus num. 7.

Jejunium.

SUMMARIUM.

Regulares possunt annunciare jejunia in suis Ecclesiis, imo ad id cogi per Episcopos. num. 1.

Quando vigilia S. Joannis Baptistæ contingit in festo Corporis

poris Christi anticipanda est fer. 4. num. 2.
Idem declaratum est pro vigilia Sancti Antonii de Padua, apud Conventuales. num. 3.

1. REgulares in celebratione Missę possunt annunciare jejunia in Ecclesiis. Sac. Congreg. Archiep. Bon. 2. Julii 1620. vide V. Declarationes. Immò ad id possunt cogi per Episcopos, Rodr. qq. Regul. to. 3. q. 43. art. 7.

Quando Vigilia Sancti Joannis Baptistæ contingit in die solemnitatis Corporis Christi, non est jejunandum, sed anticipanda est vigilia feria 4. prout in seq. Decreto.

Die 24. *Septembris* 1638.

2. CUm anno proximè venturo 1639. vigilia Sancti Joannis Baptistæ incidat in diem solemnitatis Corporis Chisti, fuit à pluribus locorum Ordinariis supplicatum Sanctissimo, pro declaratione, quid agendum de jejunio eo die præscripto, & supplicatione per Sanctitatem Suam ad Sacram Rituum Congregationem remissa; Eadem Sacra Congregatio re maturè discussa, censuit non esse jejunandum, neque abstinendum à carnibus in Festo solemnitatis Corporis Christi, sed anticipandum jejunium die antecedenti, nempè feria 4. prout jejunaretur in ipsa vigilia, & videri eidem Sac. Congregationi, quod Sanctitas Sua, si ita placuerit, præciperet super hoc expediri Breve, perpetuis futuris temporibus, quando idem casus contigerit. Et facta per me Secretarium relatione de præmissis Sanctitati Suæ, Sanctitas Suà sententiam Sacræ Congregationis laudavit,

davit, & Breve pro toto Orbe expediri mandavit, prout expeditum fuit, & habetur in Bullario Romano in Appendice Urbani Octavi.

C. Episc. Portuen. Card. Pius.

Loco † sigilli.

Julius Cincius Secret.

In Regesto Congreg. Sac. Rituum fol.90. ubi habetur præfatum Breve per extensum fol. 92.

3. Quia Fratres Minores Conventuales ex Constitutione Urbana tenentur peragere vigiliam Sancti Antonii de Padua, & insupèr jejunare, oblata ab ipsis supplicatione Sacræ Rituum Congregationi quid agendum, quando præfata vigilia occurrit in festo Corporis Christi; Eadem Sacra Congregatio respondit, hujusmodi jejunium feria 4. immediatè antecedente esse anticipandum. Facta autem de prædictis Sanctissimo relatione, Sanctitas Sua annuit, ac prælibatos Fratres à præcepto quo ipsi Urbana Constitutione, jejunium prædictum patet injunctum, absolvit. Die 26. Maii 1659.

I. Episc. Sabin. Card. Sacchettus.

Loco † sigilli.

F. Maria Phæbeus S. Rit. Cong. Secr.

In Regesto ejusdem fol. 140.

Incorporatio.

INcorporatus in aliena Provincia gaudet præcedentia à die Incorporationis, si incorporatio facta fuit ad sui requisitionem, & commodum; Si verò motu proprio Generalis, vel ad petitionem Provinciæ, acquirit præcedentiam à die habitus, Sanctor. de pœnis tom. 1. pag. 410. & 414.

Incorporati.

SUMMARIUM.

Revertentes ad propriam Provinciam, in pœnam deferant signum probationis. num. 1.

1. STatuitur, quod de novo revertentes ad propriam Provinciam in alia Incorporati, non gaudeant præcedentia, nisi à die novæ receptionis, & incorporationis, subeantque pœnam taxatam per Constitutionem generalem Segoviensem. Rom. 5664. videlicèt,

Quicunque in alia Provincia incorporatus, ad suam reverti impetraverit, in suæ mobilitatis pœnam non recipiatur nisi per bimestre caparronem portaverit. Si autem de mandato Prælatorum, pro utilitate suæ Provinciæ, ad instantiam maximè Patrum ejusdem Provinciæ reverterit, nulla afficiatur pœna. Chronol. Ordin. tit. de Incorporat. pag. 622. col. 2.

Indulgentiæ.

SUMMARIUM.

Fratres lucrari possunt Indulgentias Pauli V. num. 1.
Leonis X. & Pauli III. num. 2.
Item plenariam Indulgentiam recitando Corouam Deiparæ 7. Pater noster, & 72. Ave Maria. num. 3.
Indulgentia pro Confratribus Tertii Ordinis, & Chordigeris. num. 4.
Indulgentiæ pro visitantibus Ecclesias Ordinis Minorum Bullæ Sixti V. & Greg. XV. num. 5.
Declaratio, quod Indulgentia Portiunculæ in Anno

Sancto

Sancto non revocatur. num 6.

Ecclesiis Regularium alias concessæ Indulgentiæ non fuerunt sublata. num. 7.

PRimo differendum est de Indulgentiis non revocatis, quæ à Fratribus in dies lucrari possunt. Secundò de Indulgentiis concessis Confratribus utriusque sexus Tertii Ordinis S. Francisci, necnon Chordigeriis. Tertiò de Indulgentiis concessis utriusque sexus fidelibus visitantibus Ecclesias Fratrum, & Monialium Ord. S Francisci in eorum Festivitatibus.

1. Primò, quod Fratres. Postquam Paulus V. revocavit omnes Indulgentias concessas Regularibus: die 23. Maii 1606. loco illarum; quasdam alias ad taxam concessit, decrevitque, quod his tantum fruerentur, quæ sequuntur.

1. Nel giorno che canonicamente pigliaranno l'habito Regolare per causa di far professione in quello, se veramente pentiti, e confessati si communicheranno; Indulgenza plenaria.

2. Alli Novitii, che pentiti, confessati, e communicati doppo l'anno della probatione faranno professione, Indulgenza plenaria.

3. A quelli che nella festa principale del suo Ordine si confesseranno, ò diranno Messa, pregando per la Concordia de' Prencipi Christiani, èstirpatione dell'heresie, salute del Pontefice Romano, & esaltatione di Santa Madre Chiesa, Indulgenza plenaria.

4. A chi in articolo di morte, veramente pentito, confessato, e communicato, e ciò non potendo fare, almeno contrito, divotamente invocherà il nome di Giesù con la bocca, e non potendo, col cuore, Indulgenza plenaria.

5. A

5. A chi legitimamente ordinato celebrarà la prima ſua Meſſa, & anco à quei Religioſi, che confeſſati, e communicati interveniranno alla detta Meſſa, overo nell'iſteſſo giorno ſimilmente celebreranno, Indulgenza plenaria.

6. A tutti quelli, che con licenza de' Superiori ſuoi ſeparandoſi da negotii per dieci giorni, ſi ritireranno in cella, overo ſi ſepareranno dalla converſatione degli altri eſſercitandoſi nel leggere libri ſpirituali, ò in altre opere ch'induchino alla devotione, e meditatione de' miſterii della Cattolica Fede, de' divini beneficii, de' Quattro Noviſſimi, della Paſſione di Noſtro Signore Gieſù Chriſto, e d'altri eſſercitii d'orationi jaculatorie, ò vocali, eſſercitandoſi nell'oratione mentale, almeno per ſpatio di due hore, frà il giorno, e la notte, facendo nell'iſteſſo tempo la generale overo annuale, ò ordinaria Confeſſione de' ſuoi peccati, e communicandoſi, overo celebrando Meſſa, per ogni volta, che ciò eſſerciteranno, Indulgenza plenaria, e remiſſione di tutti i loro peccati.

7. A chi divotamente viſitarà la propria Chieſa, & ivi farà oratione, come di ſopra, concede l'iſteſſe Indulgenze, che nelli giorni di Stationi conſeguiſcono quelli, che viſitano le Chieſe, dentro, e fuori di Roma, come ſe perſonalmente le viſitaſſero.

8. A ciaſcheduno, che dirà cinque Pater noſter, e cinque Ave Maria avanti l'Altare della propria Chieſa, per ogni giorno cinque anni d'Indulgenza, e altrettante quarantene, l'iſteſſo à Predicatori, ò Lettori, che ritrovandoſi in viaggio, ò fuori de' Chioſtri, con licenza de' ſuoi Superiori diranno li ſudetti cinque Pater noſter, e cinque Ave Maria avanti qualſivoglia Altare.

9. A

9. A tutti li sudetti, che ogni giorno per lo spatio di mezz'hora per un mese intiero faranno oratione mentale, confessandosi, l'ultima Domenica di detto mese, sessant'anni, & altrettante quarantene d'indulgenza.

10. A tutti quelli, che con cuor contrito, e pentito, accusaranno le loro colpe, peccati, & imperfettioni ne' Capitoli delle colpe, e spiritualmente communicheranno, e faranno esercitio di virtù, trè anni & altrettante quarantene.

11. A qualsivoglia, che con licenza del Sommo Pontefice, ò de' suoi Superiori sarà mandato in stati, terre, ò luoghi d'Infedeli, ò Heretici per predicare, ò insegnare alli Cattolici, ò vero per convertire, e ridurre alla Cattolica Fede, & grembo di Santa Chiesa gl'Heretici, & Infedeli, e che (per meglio prepararsi all'opera) pentito, e confessato si communicherà, ò celebrarà messa, Indulgenza plenaria, e questo per due volte, cioè quando si preparerà al viaggio, e quando sarà entrato nella Provincia, alla quale sarà destinato.

12. A tutti quelli, che almeno per spatio di due hore, in diversi tempi, confessati, e communicati, e dopò haver celebrato Messa, interveranno all'oratione delle quarant'hore, che sarà ordinata da' loro Superiori nelle Visite generali per il buon progresso d'esse visite, ivi pregando per la concordia de' Prencipi Christiani, estirpatione dell'heresie, salute del Sommo Pontefice, esaltatione di Santa Madre Chiesa, & accrescimento della Disciplina, & osservanza Regolare, Indulgenza plenaria, e remissione come sopra.

13. Tale è l'Indulgenza plenaria concessa da Paolo V. alli Frati Minori, e per participatione alli fratelli, e sorelle del terz' Ordine, e della Compagnia del Cordone,

done, ogni volta, che ciascheduno di loro dirà la Corona della Madonna di sette Pater noster, e settanta due Ave Maria con un Pater noster, & un' Ave Maria per Sua Santità, come si faceva per la santa memoria di Leone Decimo, che haveva concessa la medesima Indulgenza plenaria, la quale fù derogata nella generale revocatione dell'Indulgenze fatte dall' istesso Paolo Quinto del 1606. il quale poi del 1608. à dì 8. Giugno la restituì ad istanza del P. Lodovico da S. Gio: Evangelista, Commissario Generale dell'Oltramontana Famiglia de Minori Osservanti, come appare in un foglio stampato quì in Roma del 1609. e la contesta Geronimo Rodriquez, & altri.

Queste dunque sono l'Indulgenze, non revocate, che ponno guadagnare li Frati, visitando la propria Chiesa per guadagnare l'Indulgenze delle stationi, come si è detto di sopra; E dire spesso la corona di sett' imposte per guadagnare l'Indulgenza plenaria. Ponno anco conseguire l'Indulgenze concesse à tutti li fedeli Christiani in qualsivoglia Chiesa del mondo, come fanno li secolari, non essendo di minor conditione di quelli nelle cose spirituali, perche Paolo V. li rivocò l'Indulgenze, che solamente per loro erano state concesse.

Secundò. Quoad Confratres Tertii Ordinis, & Chordigeros.

4. LI fratelli, e sorelle del Terzo Ordine del P. S. Francesco per concessione Apostolica possono guadagnare respectivè tutte le sudette Indulgenze concesse alli Frati Minori, non revocate.

Circa li fratelli, e sorelle della Compagnia del Sacro Cor-

Cordone, Papa Paolo V. li concesse dodeci amplissime Indulgenze, poste di sopra V. Cofraternitas.

Tertio, quoad visitantes Ecclesias Ordinis Minorum.

1. IN dubio, An Indulgentiæ plenariæ concessæ visitantibus Ecclesias Regularium, in eorum festivitatibus fuerint revocatæ à Paulo V. in revocatione generali Indulgentiarum? Declaratum fuit à Congregatione Indulgentiarum ab eodem Paulo Quinto deputata, nequaquam esse abrogatas, prout supra V. Confraternitas num. 4. Nihilominus, quia aliquando plerique Ordinarii nituntur impedire publicationem præfatarum Indulgentiarum, refero hic Brevia Apostolica, concedentia Indulgentias plenarias in præcipuis festivitatibus nostri Ordinis, ac Portiunculæ, ut ea videant, ac legant, si opus fuerit.

SIXTUS PAPA V.

Universis Christi fidelibus præsentes litteras inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUm à primæva Institutione Regulæ B. Francisci, tam ob illius, & SS. Antonii de Padua, Ludovici Episcopi, & Confessoris, Bonaventuræ, & Bernardini, necnon Divæ Claræ, aliorumque ejusdem Ordinis sequacium sanctitatem, & miraculorum multitudinem, quam etiam ob multorum ipsius Religionis Summorum Pontificum prædecessorum nostrorum merita: ingens ubique Christifidelium multitudo singularem erga quemcunque dictorum Sanctorum gerat devotionis affectum. Nos, ut ipsorum fidelium devo-

tionis

tionis affectum. Nos, ut ipsorum fidelium devotio hujusmodi non modo conservetur, sed in dies magis augeatur, animarumque saluti uberius consulatur, precibus etiam dilecti filii Clementis Bontadosii Ordinis Fratrum Minorum Conventualium Ministri Generalis super hoc nobis humiliter porrectis inclinati, tam omnibus, & singulis dicti Ordinis Minorum Conventualium, Capuccinorum, & de Observantia nuncupatorum Fratribus, & Monialibus, quàm cæteris utriusque sexus Christifidelibus, qui verè pœnitentes, & confessi, ac Sanctissima Communione refecti, diebus festis Sanctorum Francisci, Antonii de Padua, Bonaventuræ, Ludovici Episcopi, & Confessoris, ac Bernardini prædictorum eorundem Fratrum Minorum Conventualium, Capuccinorum, & de Observantia. Necnon die festivitatis S. Claræ Monialium dicti Ordinis Monasteriorum ubilibet Constitutorum Ecclesias, tam erectas, quam erigendas, vel earum aliquam, à primis vesperis usque ad occasum Solis eorundem dierum, singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die præfatorum id fegerint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, ex elargimur. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut autem præsentes literæ ipsorum Christifidelium notitiam facilius, citiusque perveniant, volumus, quod earum exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo

T perso-

personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris, die 28. Septembris 1585. Pontificatus nostri Anno Primo.

Jo: Baptista Canobius.

Quoad visitantes Ecclesias Fratrum Minorum de Observantia; & Reformatorum ubilibet in festo Portiunculæ.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

SPlendor Paternæ gloriæ, qui sua mundum illuminat ineffabili claritate, pia vota fidelium de clementia ejus Majestate sperantium, tunc præcipuè benigno favore prosequitur, cum devota ipsorum humilitas Sanctorum precibus, & meritis adiuvatur. Volentes igitur omnes, & singulas Ecclesias Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Observantia, etiam Reformatorum, ubique existentes aliquo spirituali munere illustrare de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi: omnibus utriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra communione refectis, qui aliquam ex dictis Ecclesiis in secunda die mensis Augusti, à primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi, singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium

omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Julii 1622. Pontificatus nostri Anno Secundo.

S. Card. S. Susannæ.

Declaratio, quod præfata Indulgentia Portiunculæ, in Anno Sancto non revocatur.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

6. CUm ob Sacri Jubilæi celebrationem à Vigilia Nativitatis Domini nostri Jesu Christi præsentis anni inchoatam, & usque ad finem ejusdem anni duraturam, omnes, & singulas Indulgentias etiam perpetuas, & peccatorum remissionem quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, & aliis locis piis sæcularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium Regularibus, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis quomodolibet concessas, deque Apostolicæ potestatis plenitudine suspenderimus, ac suspensas esse declaraverimus, easque eodem anno durante nulli prodesse, aut suffragari debere decrevimus, prout in no-

ſtris ſub plumbo deſuper expeditis litteris, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Nos cupientes, ut Eccleſiæ S. Mariæ Angelorum domus Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de obſervantia propè, & extrà muros Civitatiś Aſſiſieñ. congruis frequentetur honoribus ad eamque Chriſtifideles eo libentiùs accedant, quo exindè ſpiritualibus gratiis ſe uberius refectos conſpexerint. Tenore præſentium declaramus mentis, & intentionis noſtræ minimè fuiſſe, nec eſſe ſub prædicta Indulgentiarum ſuſpenſione, Indulgentiam utriuſque ſexus Chriſtifidelibus prædictam Eccleſiam die ſecunda menſis Auguſti à primis veſperis uſque ad occaſum ſolis diei hujuſmodi viſitantibus, & requiſita pro eadem Indulgentia conſequenda peragentibus conceſſam comprehendere, prout minimè comprehendimus, nec comprehenſam eſſe in verbo Romani Pontificis atteſtamur. In contrarium facien. non obſtan. quibuſcunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 5. Julii 1650. Pontific. Noſtri Anno Sexto.

M. A. Maraldus.

Similem declarationem fecerunt Clem. Oct. & Urban. Oct.

Jubilæum.

SUMMARIUM.

Epiſcopus, Confeſſarios, quos ſibi elegerint Moniales tempore Jubilæi concedat, idemque ſervari faciat apud Monaſteria Regularibus ſubjecta, ut liberius conſulunt propriæ ſaluti. num. 1.

Con-

Confessarii, etiam tempore Jubilæi, pro Monialibus debent specialiter approbari. num. 2.

Jubilæum ex speciali privilegio Papæ potest lucrari pro defunctis. num. 3.

QUia Jubilęum elargitur pro salute animarum tàm sæcularium, quàm Regularium; Ideò Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium mandavit Episcopo Reatino, ut Confessarios, quos sibi elegerint Moniales; tempore Jubilæi, concedat; idemque servari faciat apud Monasteria Regularibus subjecta, ut liberius consulere possint propriæ saluti, prout in sequenti, videlicet.

Vescovo di Rieti.

1. Questi Eminentissimi miei Signori, havendo considerato, che sia molto conveniente, che anco à persone claustrali si faccia copia de' Confessori nella dispensatione del pretiosissimo Tesoro de' Santissimi Giubilei Universali, à fine che con più sodisfattione, e quiete delle loro conscienze possano approfittarsi della gratia, ch' in detto Giubileo si concede; mi hanno perciò commesso, con l'occasione del Santissimo Giubileo nuovamente concesso dalla Santità di N. Signore, ch' io scrivi à V. S. che si contenti con la sua Pastorale pietà, e vigilanza, havere particolar cura, che le devote Verginelle, che per maggiormente piacere al loro sposo Christo, se ne stanno ristrette ne' Chiostri de' Monasterii di cotesta Città, possono con piena loro spirituale consolatione, particolarmente del detto Giubileo, con mostrarsi lei principalmente facile, e liberale nella deputatione di quelli Confessori, che stimerà à proposito, & da esse si desiderano, per potere con maggiore confidenza, e sicurtà

nettare, e quietare perfettamente l'interno delle proprie conscienze: E l'istesso avvertirà che si faccia da Superiori Regolari de' Monasterii à loro soggetti. Non manchi dunque V. S. di conformarsi, e Dio la prosperi. Di Roma li 24. Marzo 1634.

Hic advertendum est, quod Confessarii generaliter admissi ab Ordinario, non intelliguntur approbati pro Monialibus, etiam tempore Jubilæi absque licentia eorundem Superiorum; prout declaratur in sequenti Decreto.

2. Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Regularium præposita censuit Regulares generalitèr ab Episcopo approbatos ad audiendas confessiones, nequaquam censeri approbatos ad audiendas confessiones Monialium, ideòque nullum Regularem, sine licentia Provincialis dictorum Fratrum, ac speciali approbatione Episcopi posse, nec debere ad d. Monasterium S. Claræ Terræ Sancti Angeli, neque ad alia quæcunque Monasteria, pro Monialium confessionibus audiendis accedere. Romæ die 3. Septembris 1638.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrii.

Loco † sigilli.

Cæsar Fachenettus.

3. Jubilæum ex speciali privilegio Summi Pontificis lucrari potest pro defunctis Monialibus, prout in sequenti.

Napoli.

Al memoriale delle Monache di S. Andrea, quali supplicano poter pigliare un'altra volta il Santissimo Giubileo, & in meno di trenta giorni, per loro, e per li morti.

Sanctissimus Dominus Noster gratiam petitam pro Monialibus defunctis, tantum benignè concessit. Romæ

mæ ex audientia Sanctissimi habita die octava Octobris 1625.

Lectio Linguarum.

SUMMARIUM.

Schola linguarum in præcipuis Civitatibus Europæ erigendæ. num. 1.

Sac. Congreg. designat modum, & formam faciendi lectiones linguarum. num. 2.

Mandat quid agendum circa subjectionem, & amotionem studentium, ac lectorum. num. 3.

In Conventibus sit lectio Sacræ Scripturæ, vel Theologiæ scholasticæ, vel moralis. num. 4.

1. ATtento præcepto Pauli Papæ Quinti Apostolicæ servitutis, &c. 1610. super erectione scholæ linguarum Hebraicæ, Græcæ, & Arabicæ in præcipuis Civitatibus Europæ, cum jam ab omnibus Regularibus obtemperatum fuerit, nihil aliud remanet adimplendum, quàm publicatio Decreti Sac. Congreg. de Propaganda Fide super erectione, & manutentione studiorum linguarum legendi in omnibus Capitulis Generalibus, & Provincialibus, de quo supra. V. Decreta n. 3. & in Reg. hujus Congreg. fol. 7.

2. Deinde eadem Sacra Congregatio de Propaganda Fide habita die 11. April. 1625. designavit modum, & formam faciendi Lectiones linguarum, prout in sequenti Decreto, quod pariter legendum est in Capitulis Generalibus, & Provincialibus, videlicet.

Quoniam impossibile est sine linguarum notitia fidem Catholicam in exteris propagare nationibus, hanc verò notitiam in Religionum familias introducere dif-

ficillimum eſt, ſine præcipua Generalium, & aliorum Superiorum cura, & diligentia, Sacra Congregatio de Propaganda Fide Religioſorum Generales omnes, & alios Superiores in Domino obteſtan. ut ſecum cogitantes, quot hæreſibus, & erroribus, pleræque Terrarum Orbis nationes laborent, & in quantis ignorantiæ tenebris populi penè innumerabiles verſentur, quia non habent, qui eos inſtruant, & in via ſalutis opportunè dirigant, omnibus modis velint ſtudia linguarum à Sacro Viennenſi Concilio, & à fel. record. Pauli V. Conſtitutione præcepta, & aliarum etiam, quæ magis ex uſu eſſe videntur, Illyricæ, & Græcæ vulgaris in jis Monaſteriis, & Conventibus erigere, & inſtituere, & erecta, & inſtituta conſervare, in quibus Religioſi Artibus, & Theologiæ operam navant. Quæ quidem ſtudia, ex ſententia ejuſdem Sac. Congregat. Generales, & alii Superiores facilè inſtituent, ſi in modo, forma, & ordine ipſorum conſtituendis infraſcripta obſervare præcipuis mandaverint Decretis.

Primò, ut ſi non quolibet, ſaltem in pluribus ex prædictis Monaſteriis, & Conventibus certus Religioſorum magis idoneorum numerus linguarum ſtudiis addicatur ſub aliquo Religioſo, ubi ſtudiis Præfectus non extiterit, qui ſtudiorum hujuſmodi promovendorum curam, & ſollicitudinem habeat, qui ut muneri ſuo ſerius incumbat, jiſdem privilegiis, quibus Magiſtri, & ſtudioſi fruantur.

Secundò, ut certæ Regulæ, & Conſtitutiones, quibus numerus, & ſpecies linguarum, tempora lectionum, ſtudii repetitionumque, ac alia hujuſmodi à Magiſtris, & ſtudioſis diligenter obſervari præſcribantur, quorum

quorum Constitutionum observandarum cura prædicto Religioso, vel studii Præfecto committi poterit, qui si suo deerit officio, pro modo culpæ in Capitulis Provincialibus & Generalibus graviter puniatur, in quibus etiam præsens Decretum publicè legetur.

Tertiò denique, ut præmia, & pœnæ præsertim Magistris, & studiosis proponitur, quæ vehementiùs eorum animos movere possint ad linguas alacriùs, & diligentiùs addiscendas, & Sacra Congregatio cum ob Institutorum, & Religionum diversitatem ea definire visum non fuerit, Generalium, & aliorum Superiorum prudentiæ, & judicio committenda esse censuit, quos etiam novo præcepto ad hæc studia instituenda, & conservanda constringere noluit, sed eos tantum admonere districto Dei judicio, rationem esse reddituros, si Decretum hoc, quod pro Divina Majestatis gloria, & salute animarum promulgatur observare contempserint, vel neglexerint.

In Regesto hujus Congreg. fol. 14.

3. Demum circa subjectionem, & amonitionem studentium, ac Lectorum linguæ Arabicæ, eadem Sacra Congregatio de Propaganda Fide die 17. Octobris 1627. providit, prout in sequenti Decreto.

Instante Commissario Curæ Ordinis Minorum de Observantia Sacra Congregatio declaravit Lectores, & studentes linguarum à jurisdictione, potestate, & correctione Guardianorum, & Provincialium, ac Generalis, seù Commissarii Generalis non esse exemptos, quoad disciplinam regularem, quo verò ad remotionem eorum à lectura, & à studiis; Lectores quidem inconsulta Sacra Congregatione ab officio legendi, amoveri non posse, quia illi sunt quodammodo Ministri Sacræ Congregationis, & ideò

eorum

eorum nomina, & officia in ejus libris describi consueverunt; studentes verò à solo Generali, vel Commissario Generali mutari posse, & à studiis removeri.

F. Ingolus Secret.

Ex Regesto hujus Congregationis fol. 76. & in meo fol. 32.

4. In Conventibus Regularium, in quibus studia commodè vigere possunt, Lectio sacræ Scripturæ similiter habeatur, quæ à Capitulis Generalibus, vel Provincialibus assignetur dignioribus. Trid. sess. 5. cap. 1. Cui tamen Decreto satis fit si habeatur lectio Theologiæ scholasticæ, vel Moralis. Rodr. tom. 2. quæst. 130. art. 2. & Peyrin. tom. 1. priv. in Const. 2. Julii II. §. 5. num. 16.

Lector.

SUMMARIUM.

Theologiæ lectores quomodo instituendi, & quibus diebus habere debeant conferentias. num. 1. & 2.

Non gaudent privilegio, nisi actu legant, quomodo intelligitur. num. 3. & 4.

Pro Lectoribus Jubilatis, referuntur privilegia, & conditiones, quas habere, & observare debent, juxtà Const. Apostolicas, & Ordinis. num. 5.

Quot Lectores esse possunt in eodem studio, & qua præcedentia gaudent.

1. SAcræ Theologiæ Lector nullus institui possit quin primo in Lectoratu Artium exhibuerit speciem suæ idoneitatis in Constit. Generalibus Ordinis cap. 5. §. 6. pag. 95. num. 1.

2. Lectores Theologiæ debent legere continuo, habere

bere singulis diebus conferentias; singulis mensibus Conclusiones publicas, & singulis annis impressas absque Iconibus ære incisis, aut Laminis quomodolibet sumpturis, sed omnes typis communibus; quantumvis magno Patrono dicatæ mandentur. Qui secus fecerit prohibetur easdem Theses defendere, privatur Lectoratu, si jam obtinuit sin minus inhabilitatur ad obtinendum, Minister verò, vel Prælatus, qui contrarium fieri permiserit, suspendatur ob officio ad arbitrium Superioris, ibid. num. 2. & 4.

3. Nullus, nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus privilegio gaudet, Clemens Octavus in Decretis pro Reformatione Regularium num. 16.

4. Lector dicitur actu legere, quando tempore vacationum studet, ut legat. Peyrin. tom. 1. privil. in Constit. 2. Julii II. §. 5. num. 21. Verum si per longum tempus, puta semestre, & ultra, exercitio deesset, ut fieri solet tempore æstatis, vel propter aliquod aliud impedimentum, tunc hoc privilegio non gaudere certum est, quia datum pro causa, cessare debet, causa non existente. Silv. v. Privileg. quæst. 10. Rodriq. 1. tom. q. 9. art. 10. Sanctorius in Comment. stat. 3. pag. 302.

De Jubilatis Familiæ Cismontanæ.

5. QUi sine interpolatione Adventus, & Quadragesimæ Sac. Theologiam decennio legerint, eorum privilegiis, exemptionibus, & prærogativis in omnibus, & per omnia gaudent in Ordine Minorum Observan. quibus illi gaudent, qui Ministeriatus officio jam functi sunt in eodem Ordine, iique censentur Lectores Jubilati Familiæ Cismontanæ.

Vallis.

Vallis. tit. de studiis, Neapolit. eod. tit.

Poterunt, ad justitiæ præscriptum, iidem gaudere privilegiis omnibus juxtà statut. Capituli Generalis. Vallisol. (idest in omnibus, & per omnia) qui Sac. Theologiam per annos duodecim legerint, & illud statutum servandum est, prout in Familia Ultramontana servatur, non quoad privilegia, sed quoad institutionem, seù quoad formam instituendi eosdem Jubilatos Cismontanos. Breve Clem. Oct. de anno 1603.

Quapropter, qui jubilare voluerint, teneantur, ante omnia, trium annorum spatio docere Logicam, & Philosophiam, quod juxtà Segoniense statutum, pro utraque Familia dicti Ordinis, pluries renovatum (& præcipuè per Breve Urbani Octavi) intelligitur de annis integris, absque ulla interpolatione Adventus, & Quadragesimæ, neque hic debet habere locum illud. Annus inceptus, habetur pro completo. Segov. tit. de stud. Vallisolet. eod. tit.

Item qui jubilare voluerint per lecturam duodecim annorum Sac. Theologiæ, teneantur legere septem mensibus per singulos annos, itaut eorum interpolatio Adventus, vel Quadragesimæ septem mensium lecturam non impediat, neque minuat singulis quibusque annis sufficiente præscripti hujusmodi temporis probatione exhibita, per publicam, & authenticam attestationem Guardiani, & Discretorum Conventus, ubi docuerint dicti Lectores; idque fiet si attestatio erit propria manu Guardiani, & Discretorum Conventus obsignata. Rom. 1612. Clem. Oct. & Urban. Oct.

Ut autem Jubilatorum numerus restringatur, juxtà dispositionem Capituli Generalis Romani 1612. decernitur,

nitur, ut pro unoquoque studio generali in singulis Provinciis existente, duo tantum Lectores Jubilati esse possint, quorum altero deficiente; vel per mortem, vel per promotionem sufficiatur ille, qui lectionis cursum prius absolverit, quod est servandum juxtà antiquitatem juris acquisiti, vel temporis in lectura completi, quæ duo idem sonant. Urban. Oct. Cum sicut accepimus. Segov. de Anno 1621.

Studia generalia, in ordine ad Jubilationem, in quibus, qui jubilari voluerit, saltem per tres annos continuos Sacram Theologiam legere debet, deputantur Conventus. Romæ Aracæli, Perusii, Anconæ, Florentiæ, Lucæ, Bononiæ, Paduæ, Genuæ, Mediolani, Panormi, Leccii, Aquilæ, Neapolis novæ, Cracoviæ. Ad hæc autem studia nullus deinceps Lectorum promoveatur, nisi alibi per sexennium Sacram Theologiam legerit in Studiis Generalibus, & Provincialibus. Rom. 1642. Reliqua vide in Constit. Ord. cap. 5. pag. 96. sub num. 6.

Lectores Jubilati, quamvis non assumantur per electionem, tamen jure Jubilationis poterunt deinceps subrogari. Rom. 1651.

Lectores Sac. Theologiæ.

6. IN unoquoque studio generali Sacræ Theologiæ, non collocentur nisi duo Lectores, exceptis iis, quæ ordinata sunt ad jubilationem, in quibus tres poterunt collocari. Romæ 1664. Et non gaudeant præcedentia (tam Observantes, quàm Reformati) nisi in Conventibus, in quibus actualiter legunt, juxtà Decretum Sacræ Congreg.

SUMMARIUM.

Moderatio facultatum Fabricæ S. Petri super annuis legatis Pauperibus relictis. num. 1.
Declaratio, quod in præfata Bulla non comprehenduntur legata pro piis operibus in certis relicta. num. 2.
Hæredes possunt se componere cum Fratribus super legatis, de quibus non sunt capaces. num. 3.
Fratres Minores possunt recipere sibi legata per modum eleemosynæ. num. 4.
Adducitur casus pro Infirmaria Aracæli. num. 5.

1. POst Declarationem Congregationis Rev. Fabricæ Principis Apostolorum de Urbe ad favorem Fratrum S. Francisci Minorum de Observantia super annuis legatis factis, seu faciendis cum onore Missarum, seu Officiorum, seu gratis, sive alio modo, quæ habetur supra: V. Bona temporalia, nu. 5. Alexander Papa VII. Constitutionem edidit, moderatoriam facultatum præfatæ Rev. Fabricæ circa legata pauperibus facta, tenoris seq. videlicet.

Sanctiss. D. N. ALEXANDRI Divina Providentia Papæ VII.

Constitutio moderatoria facultatum Rev. Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe circa Legata Pauperibus in genere facta.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SUperni dispositione consilii vices illius gerentes in terris, qui pauperum curam fidelibus sui præcipiens

piens, quod uni ex illis fieret sibi factum asseruit, in his pastoralis officii nostri partes affectu paterno libentèr interponimus, per quæ eorundem pauperum, & præsertim per vicos, & plateas mendicantium necessitatibus opportunè consuli arbitramur.

Cùm itaque retroactis temporibus fel. record. Julius II. Leo X. Clemens VII. Paulus III. & alii forsan Romani Pontifices Prædecessores nostri, ut in honorem Principis Apostolorum Basilica opere supra cæteras magnifico, & eleganti in hac Alma Urbe nostra construeretur, perpendentes suas, & Apostolicæ Sedis facultates ad id minimè suffecturas Fabricæ dictæ Basilicæ, seù ejus Collegio inter alias plures gratias, facultates, & privilegia, applicaverint legata pauperibus in genere sine speciali determinatione, & propriis nominibus personarum non expressis relicta: cùmque hujus applicationis ratione pauperes, & potissimum, mendicantes legatis ibi relictis privati remaneant, multique pii fideles retrahi, vel saltèm tepidiores reddi possint ad relinquendum legata pia, quæ aliàs in eorundem pauperum commodum relicturi essent, dubitantes irritas, & inanes evasuras similes eorum dispositiones, & in prædictæ fabricæ utilitatem ob privilegia præfata cessuras: Nos licet ad absolutam Fabricæ dictæ Basilicæ terminationem, illiusque ornatum à die nostræ ad Summum Apostolatum assumptionis mentem direxerimus, considerantes nihilominùs ejus admirabilem structuram ad optatum ferè finem esse perductam, ac proindè longè minorem pecuniarum quantitatem nunc pro ejus perfectione, & conservatione, quàm de tempore concessionis antedicti, & aliorum ejus privilegiorum esse necessariam, æquum, & rationi consentaneum esse censemus, ut sublato privilegii hujus-

hujuſmodi impedimento, Chriſti pauperes in poſterùm legata ſibi relicta, & pro tempore relinquenda plenè, & liberè capiant, & conſequantur.

Motu itaque proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtræ, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione ſtatuimus, & declaramus legata pauperibus in genere ubicunque locorum relicta, & pro tempore quandocunque, & quomodocunque relinquenda; non ampliùs ſub legatorum incertorum nomine in beneficium dictæ Fabricæ juxta prædicta ejus privilegia converti, neque ſub ejus facultatibus comprehendi, ſed illa omnia veluti alia certa pia legata in commodum, & beneficium pauperum, qui ſub tali nomine ſecundùm juris interpretationem comprehenduntur, plenè, & integrè juxta pias legantium diſpoſitiones cedere, ac iiſdem pauperibus ab hæredibus, aliiſque obligatis, & ſeù à teſtamentariis Exequutoribus, vel aliis, quibus legatorum prædictorum ſolutio, ſeù exequutio commiſſa fuit, & erit pro tempore, eadem legata, ſivè in pecunia, ſivè in frumento, pane, vino, aliiſque ad humanum uſum neceſſariis conſiſtant, modis, temporibus, ac diebus à Teſtatoribus, ſeù legantibus præſcriptis ſolui, & conſignari debere.

Quod ſi ob moram, ob negligentiam hæredum, aut Exequutorum, ſeù aliorum obligatorum, vel etiam ob mortem eorum, quibus pauperum nominatio, & electio, ſeù aliàs legatorum executio commiſſa fuerit eorundem legatorum ſolutionem, ſeù conſignationem ultrà debitum tempus differri, vel impediri contingat, volumus, & mandamus, ut locorum Ordinarii, & illis deficientibus Commiſſarii, & Miniſtri prædictæ Fabricæ ſi ad eos devolvitur, voluntatem

tem Testatorum, & relinquentium legata hujusmodi ad commodum, & beneficium eorundem pauperum dumtaxàt, prout servatur in aliis legatis certis, exequantur.

Portò quoad legata pro piis operibus in genere etiam ad arbitrium, nominationem, electionem, seù declarationem certorum Exequutorum seù aliorum specificandis, & declarandis relicta, nullum præsenti nostra Constitutione eidem Fabricæ præjudicium inferre, nihilque super his de novo statuere intendimus, quinimò omnia, & singula ejus jura, & privilegia per Summos Pontifices prædecessores nostros hactenùs in præmissis concessa præservamus, in casibus tamen in quibus Exequutores, seù alii præfati, quibus competit facultas (quam per hujusmodi privilegia Fabricæ nullatenùs impediri volumus) illam exercere, & ad nominationem, electionem, seù declarationem devenire nolint, vel nulla facta declaratione decesserint.

Hanc verò Constitutionem, tàm in casibus futuris, & deinceps contingentibus, quàm in præsentibus, & præterquàm in eis legatis, & relictis, quæ hactenùs à præfata Fabrica, seù ejus Ministris agnita, acceptata, & incorporata fuerunt, etiamsi super illis in quacunque instantia lis pendeat indecisa, servari, & locum habere volumus, & declaramus.

Cæteris autem ejusdem Fabricæ, seù illius Collegii privilegiis, gratiis, & facultatibus in iis, quæ quæ præsentibus non adversantur, nullum nè minimum quidem præjudicium per præsentes illatum, aut illis derogatum esse, seù intelligi, dici, vel censeri posse, sed illas, & illa in suo robore, & firmitate remanere debere, decernimus, & declaramus.

Decernentes etiam præsentes litteras, & in illis contenta nullo unquam tempore, etiam ex quo Oeconomus, & alii Officiales præfatæ Fabricæ, cæterique in præmissis interesse habentes, seù habere quomodolibet prætendentes ad ea vocati, vel auditi, causæque propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, vel sufficientèr, aut etiam ullatenùs justificatæ non fuerint, de subreptionis, obreptionis, seù nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio quantumvis substantiali defectu notari, vel ex quocunque alio capite, etiam in corpore juris clauso impugnari, rescindi, invalidari, ad terminos juris reduci, in jus, vel controversiam vocari, seù adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seù etiam motu simili concesso, quempiam in judicio, vel extrà illud, uti posse, sed easdem præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri; & obtinere, neque sub similium, vel dissimilium Constitutionum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas esse, & censeri; sicque & non aliter in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, ac etiam quoslibet S. R. E. Collegii Fabricæ præfatæ Cardinales, nec non causarum Palatii Apostolici Auditores, & quosvis alios quacunque auctoritate, & potestate fungentes, functuros, sublata, eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis

vis auctoritate scientèr, vel ignorantèr, contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Collegii præfati etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, gratiis, facultatibus, & litteris Apostolicis per prædictos, & quosvis alios Romanos Pontifices, etiam prædecessores nostros in favorem ejusdem Fabricæ, ac illius Collegii, etiam per viam contractus jurati, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine etiam consistorialitèr, & cum quibuscunque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque fortioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus in genere, vel in specie, & alias quomodolibet emanatis, concessis, ac etiam pluries approbatis, & confirmatis.

Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut quævis alia exquisita, & insolita forma ad hoc servanda esset, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficientèr expressis, & insertis, formamque in illis traditam pro servata habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice ad effectum premissorum duntaxat specialitèr, expresse, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibús adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Augusti 1655. Pontificatus Nostri anno Primo.

G. Gualterius.

2. Postquàm, cùm in dies orirentur dubia super legatis, in genere, pauperibus relictis, per aliam Constitutionem, præfatus Pontifex, declaravit in eadem prima Bulla non comprehendi legata pro piis operibus incertis relicta, prout sequitur, videlicèt.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

DEcet Romanum Pontificem æqui, bonique supremum assertorem in terris à Domino constitutum, illa, quæ ex circumspecta ejus providentia piè, sapienterque processerunt, cùm aliorsùm, quam æquitatis ratio postulet, detorqueri intelligit, opportunæ declarationis ministerio, ità dilucidare, ut securioris, & ab ejus intentione deflectentis interpretationis occasio cuilibet præcidatur.

Aliàs siquidèm emanarunt à Nobis litteræ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur, videlicèt, Alexander Papa Septimus, Ad perpetuam rei memoriam.

Superni dispositione consilii vices illius gerentes in terris, &c. ut supra diximus, pag. 342.

Cùm

Cùm autem (ficut accepimus) nonnulli exequutores teſtamentarii ad exequenda diverſa legata pro piis operibus incertis relicta, deputati, præinſertæ Conſtitutionis noſtræ prætextu illa in commodum Fabricæ prædictæ juxtà illius privilegia minimè converti debere, nec ad illam quovis modo ſpectare, neque ſub ejus facultatibus comprehendi prætendant in maximum ipſius Fabricæ damnum, & præjudicium:

Hinc eſt, quod Nos omnem, quæ præmiſſorum occaſione enata eſt, & poſt hac naſci poſſet, controverſiam, & ambiguitatem tollere, ejuſdemque fabricæ indemnitati conſulere cupientes, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine ſimilibus Conſtitutionem præinſertam in illis duntaxat legatis, quæ pauperibus in genere expreſsè, & explicitè relicta ſunt hactenùs, & in futurum relinquentur, ſivè per hæredes, ſivè per exequutores, vel alios quoſcunque veniant diſtribuenda; locum obtinere, non autem ad alia quæcunq; legata pro piis operibus incertis hactenùs relicta, & in poſterùm quandocunque relinquenda, ullatenùs porrigi, ſeù extendi poſſe, vel debere tenore præſentium declaramus, ac perpetuò ſtatuimus, & decernimus.

Ac quæcunque privilegia, indulta, gratias, & facultates prædictæ Fabricæ, ejuſque Congregationis, & Officialibus quibuſvis circa applicationes legatorum propriis operibus incertis (non tamen pauperibus in genere, ſicut ſupra dictum eſt) relictorum in commodum, & utilitatem ipſius Fabricæ, à prædictis, & aliis quibuſvis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris quovis modo conceſſa, & conceſſas illorum ten. & datas præſentibus pro plenè, & ſufficienter ex-

 preſſis,

pressis, & insertis habentes adversùs Constitutionem præinsertam, indèque sequuta quæcunque in integrum, ac pristinum, eumque in quo antequàm eadem Constitutio emanaret, quomodolibet erant, statum, motum; scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, restituimus, & plenariè reintegramus, illaque quatenus opus sit, revalidamus, ac itidem perpetuò confirmamus, & approbamus.

Decernentes pariter easdem præsentes litteras, & in eis contenta, quæcunque etiam ex eo, quod quilibet etiam speciali, & individua mentione digni in præmissis interesse habentes, seù habere quovis modo prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarunt sufficientèr, aut ullatenus adductæ verificatæ, & justificatæ fuerint, seù ex alia quacunque quantumvis pia, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, vel capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seù intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet quantumvis magno, formali, & substantiali, ac inexcogitabili defectu notari, infringi, impugnari, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, seù adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcunque juris, facti, seù gratiæ remedium impetrari, seù etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, quenpiam in judicio, vel extra illud uti posse, sed ipsas præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac supradictæ Fabricæ plenis-

pleniſſimè ſuffragari, ſicque in præmiſſis cenſeri, atque ità, & non alitèr per quoſcunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, & quandocunque functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis alitèr judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtan. quatenus opus ſit noſtræ, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, ac præinſertis noſtris literis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in eiſdem volumus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Volumus autem, ut earundem præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, vel extra illud, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 26. Novembris 1660. Pontificatus noſtri Anno ſexto.

S. Ugolinus.

3. Demum in materia Legatorum perpetuorum, de quibus Fratres Minores de Obſervantia non ſunt capaces, Clemens Papa Septimus concedit facultatem Miniſtris Provincialibus poſſe ſe componere cum hæredibus, mediante Syndico Apoſtolico, ne piæ Teſtatorum voluntates fruſtrentur, prout ſequitur, videlicèt.

CLEMENS PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dilectis filiis Ministris Provincialibus Ordinis Fratrum Minorum Regularis Obsérvantiæ.

Dilecti filii salutem, & Apostolicam benedictionem.

NUper pro parte vestra Nobis expositum fuit, quod forsan hactenus contigit, & in futurum etiam contingere posset, quod aliqui Christifideles ad vestrum Ordinem, Fratres, & loca ipsius Ordinis gerentes in eorum Testamentis, institutiones, seù legata fecerunt, aut facient, quorum ex vestræ Religionis Regulæ, & professionis puritate, quam servatis, capaces non estis.

Quare pro parte vestra nobis fuit humiliter supplicatum, ut cùm hæredes instituti sine executione per hujusmodi Testatores deputati in conscientia se gravatos sentiant, ad pias defunctorum voluntates exequendas desuper opportunè vobis, ac ipsis hæredibus, & executoribus consulere, & providere de Apostolica benignitate dignaremur.

Nos cupientes pias ipsorum defunctorum intentiones, & voluntates, quantùm fieri potest executioni mandari, & attendentes, quod in hujusmodi legatis, & institutionibus mens illorum fuerit, & sit vestram relevare penuriam, ac proindè vestrorum suffragiorum spiritualium participes fieri, pro exoneratione quoque conscientiarum dictorum hæredum, & execu-

& executorum hujuſmodi, veſtris ſupplicationibus inclinati, tenore præſentium, auctoritate Apoſtolica, decernimus, declaramus, diſponimus, ac firmitèr ſtatuimus, & ordinamus, & vobis concedimus, quod vos ſinguli Miniſtri Provinciales, in Provinciis veſtris, vel Guardiani, cum aliquibus Diſcretis domorum, vel locorum, quibus hujuſmodi legata, & inſtitutiones factæ fuerunt, vel in poſterum fient, quorum non eſtis (ut præfertur) capaces mediantibus Procuratoribus, & Syndicis eorundem locorum, cum dictis hæredibus, & executoribus ſuper præmiſſis inſtitutionibus, & legatis componere poſſitis, & valeatis, prout vobis ſecundùm æquitatem, & bonam conſcientiam viſum fuerit, ad certam ſummam, & quantitatem pecuniarum, aut rerum per prędictos hæredes, & executores, ſemel tantùm, ſolvendam, & tradendam Fratribus, & locis prædictis ad ipſorum relevandas neceſſitates, ſeù ipſa loca fabricanda, facta deſuper ipſis hæredibus, & executoribus, plena, & libera, ac perpetua abſolutione, & quietatione, quæ Apoſtolica auctoritate ſit approbata, & roborata. Ità quod deinceps prætextu talium teſtamentorum, inſtitutionum, & legatorum amplius moleſtari non poſſint in judicio, vel extra.

Non obſtan. Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Prælati, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides tam in judicio, quàm extra adhibeatur, quæ præſentibus litteris adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Anulo Piſcatoris

toris die 23. Novembris 1526. Pontificatus Nostri Anno tertio.

P. Bombasius.

L. de Torres.

Ex Bullario parvo Franciscano pag. 134.

4. Legatum, Glossa in Clementina Exivi §. Cumque annui &c. de verbor. signific. distinguit de legatis ad certum usum Sacristiæ, & Infirmariæ, quæ non sapiunt thesaurizationem. De his concedit esse licita Fratribus Minoribus, quod intelligitur per modum eleemosynæ, uti declaratum est à Divo Bonaventura, ex Statutis Ordinis, & posteà per Decreta Rev. Fabricæ 14. Februarii 1663. Item tenet Rota in una Romana Computorum coram R. P. D. Merlino 10. Aprilis 1630. & in alia Romana Legati, coram R. P. D. Cerro 16. Februar. 1650.

De Legatis ad omnem usum, sivè indeterminatum usum, non est ità certa capacitas Fratrum Minorum, quia videntur sapere thesaurizationem. Hanc distinctionem desumpsit Glossa prædicta ex Federico de Senis cons. 112. quam communitèr sequuntur Canonistæ, & Juristæ.

Idem, etsi de Legatis Fratribus immediatè relictis videatur aliqua difficultas capacitatis, vel incapacitatis in derelictis hæredibus, vel aliis tertiæ personæ, ut Fratribus præstentur, nulla est difficultas; & hoc patet declaratum per supradicta Decreta Rev. Fabricæ.

Romana Donationis.

1. SYndico Apostolico Conventus, ut vocant, de Aracœli Fratrum Minorum de Observantia scuta mille donavit Pamphila Mota, donatione infra-

scriptis

ſcriptis verbis concepta: Donavit donatione irrevocabili, inter vivos, D. Franciſco Beſpino Syndico Apoſtolico perpetuo Venerab.Conventus B. Mariæ de Aracœli, & aliis in dicto officio Syndicatus, pro tempore ſucceſſoribus, ſcuta mille, unà cum fructibus decurſis, & decurrendis, ſibi relictis à q. Virginia Agazari &c. cum conditione, quod iidem Donatarii teneantur, & obligati ſint poſtquàm conſecuti fuerint dicta ſcuta mille pro dicto Legato, ut ſupra, debita illa inveſtire ad eorum beneplacitum in aliqua re ſtabili, cenſibus perpetuis, ſeù locis montium non vacabilium, & ex fructibus dicti reinveſtimenti impendere, & applicare annua ſcuta triginta in perpetuò tot panis albi pro beneficio, & ſervitio Infirmariæ Venerab Conventus Aracœli Ordinis Minorum Obſervantiæ Sancti Franciſci; cum conditione adjecta, quod ſi ullo unquam tempore dicti R R. Patres Guardiani, ſeù Superiores pro tempore dicti Conventus Aracœli intentaverint, quovis modo applicare velle dicta annua ſcuta triginta in aliam cauſam, præterquàm ſupradictam, tali caſu prædicta donatio, & omne commodum dictæ annuæ ſolutionis ſcutorum triginta, ſit, & intelligatur ipſo facto caducata, & devoluta, prout caducari voluit, & vult in favorem Venerab. Archiconfraternitatis B. Mariæ Conſolationis.

Procurator Rev. Fabricæ S. Petri, citatis prædictis Patribus, ſupplex petit per hanc Sac.Congregationem declarari, An prænarrata donatio valeat ſuſtineri? Die 2. Junii 1663.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum cenſuit: licere dictis Fratribus prænarratam annuam panis præſtationem, titulo duntaxat eleemoſynæ recipere, ad

præscriptum Decreti Congregationis Fabricæ sub die 14. Februarii 1633. editi, & Syndico Apostolico non posse à Ministris dictæ Fabricæ, ratione hujusmodi donationis molestias inferri, nisi ad formam supradicti Decreti.

F. Card. Chisius Præfectus.

Loco † Sigilli.

D. de Vecchis Episcopus Clus. Sac. Congr. Concilii Secretarius.

In Regesto hujus Congreg. fol. 196.

Liber.

SUMMARIUM.

Librorum impressio. num. 1.

Libri non imprimantur sine licentia Ordinarii, & Generalis. num. 2.

Habitantes in Statu Ecclesiastico non possunt extra illum libros imprimere sine licentia Vicarii Papæ, & Magistri Sacri Palatii. num. 3.

1. REgulares, præter Episcopi, & Inquisitoris licentiam (de qua regula decima dictum est) meminerint, teneri se Sacri Concilii Tridentini decreto, operis in lucem edendi facultatem à Prælato, cui subjacent, obtinere. Utramque autem concessionem, quæ appareat ad principium operis imprimi faciant. In Indice librorum prohibitorum: De impressione librorum §. 11.

2. In Ordine nostro, nullus de cætero audeat per se, vel per alios libros prælo dare, seù imprimi, vel publicari facere, nisi priùs Ordinarii, & Generalis scriptam facultatem obtinuerit: Generalis autem eam non concedat

cedat, nisi priùs libros doctis, & probis viris examinandos commiserit: Qui secùs fecerit, actibus legitimis privetur. In Stat. Ord.c.9.p.243.n.14.

3. Habitantes in Statu Ecclesiastico non possunt extrà illum libros imprimere absque facultate Vicarii Papæ, & Magistri Sacri Palatii, pro ut sequenti Decreto.

Feria 5. die 18. Septembris 1625. In Generali Congregatione S. Rit. & universalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. Urbano Divina Providentia Papa VIII. & Illustriss. & Reverendiss. DD. S. R. E. Cardinalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

SAnctissimus D. N. pro debito Pastoralis sui Officii corrigere volens abusus nonnullorum in Statu Sedis Apostolicæ mediatè, vel immediatè subjecto existentium, qui libros à se compositos extra præfatum Statum absque ulla Ordinariorum, & Inquisitorum loci, ubi degunt, approbatione, imprimendos transmittunt, statuit, & decrevit ut in posterum, nemo in Statu prædicto degens, cujusvis conditionis, & gradus, ordinis, dignitatis existat, libros de quavis materia tractantes, & ubicunque compositos audeat aliò deferre, vel mittere imprimendos, sine expressa in scriptis approbatione Illustriss. & Reverendiss. D. Cardinalis SS. D.N. Vicarii, & Magistri Sacri Palatii, si in Urbe, si verò extra Urbem existat, sine Ordinarii, & Inquisitoris loci illius, sive aliàs deputatorum facultate, & licentia operi præfigenda.

Libros autem, quos contra præsentis Decreti tenorem imprimi contigerit, præter alias pœnas arbitrio

Suæ

Suæ Sanctitatis infligendas, absque alia declaratione, ex nunc prohibet, & pro expressè prohibitis haberi vult, & mandat, contrariis quibuscunque non obstan.

Jo. Antonius Thomasius S. R. Universalis Inquisit. Not.

Apud Bullar. Cherub. tom. 4. pag. 337. & in Regest. S. Offic. fol. 41.

Magister Chori.

DEcernit generale Capitulum, ut in posterum illi, qui per sex annos completos absque interpolatione Adventus, & Quadragesimæ Magistri Chori in Conventu celeberrimo Aracœlitano de Urbe munus devotè, & diligentèr exercuerint, in præmium suorum laborum gaudeant privilegiis, quibus potiuntur illi, qui fuerunt Diffinitores, ea tamen lege, ut inter ipsos teneant ultimum locum. Præmium verò aliorum Magistrorum Chori relinquitur arbitrio Reverendissimi P. Ministri Generalis Rom. 1664.

Magister Novitiorum.

SUMMARIUM.

Magistri Novitiorum quomodò eligendi, num. 1.
Eorum qualitates, num. 2.
Libenter exercentes connumerantur inter Patres habituales Provinciæ, num. 3.

1. ELiguntur Magistri Novitiorum in singulis Capitulis Provincialibus pro unoquoque Novitiatu ad minus per triennium, cum consilio, & consensu una-

su unanimi Patrum Definitorii, deficientibus autem extra tempus Capitulare, per Definitorium alii similes subrogentur. In Constit. generalibus Ord. c.2. pag. 43.num.2.

2. Magistri sint ætatis quadraginta annorum, aut ampliùs, vel saltem triginta quinque annos omninò excedant, qui prætereà Guardianatus officio triennio saltem laudabiliter functi sint, & humanioribus literis docendis, & Cantus Ecclesiastici præditi, necnon graves, prudentes, atque discreti. Ibidem numer. 3. Clemens Oct. in Decretis super recept. & educat. Novitiorum.

3. Qui curam, & Magisterium Novitiorum libentèr subierit, & triennio saltem laudabilitèr se gesserit, ad omnes gradus Religionis promoveri possit; si autem continuò sexennio laudabilitèr exercuerit, Definitorum Provincialium habitualium privilegiis gaudeat, per aggregationem. Ibidem nu. 6. Circa Magistrorum munus vide nu. 4. & 5. in Constitution.

Mendicantes.

SUMMARIUM.

Quibus gaudeant exemptionibus. num. 1.

Mendicantes nequeunt molestari ab Ordinario circa quinque in executione suorum privil. num. 2.

Mendicantes non tenentur petere facultatem quæstuandi, &c. num. 3.

Finis proprius mendicantium quisnam sit, & quare remunerentur à Sede Apostolica, in præmium laborum. num. 4.

1. Men-

1. MEndicantes Religiosi, quibus gaudeant exemptionibus statuit Pius V. Constit. 11. incip. Dum ad uberes 19. Julii 1566. apud Cherub. tom. 2. pag. 191. & quibus privilegiis, & indultis, idem Pius V. Constit. 41. incip. Et si Mendicantium 11. Kal. Junii 1567. apud Cherubin. in Bullario to. 2. pag. 228.

V. Mendicantes nequeunt molestari ab Ordinario circa quinque. 1. Circa sæcularium Confessiones. 2. Quæstuationem. 3. Ecclesiarum suarum visitationem. 4. Campanarum pulsationem. 5. Et Quartam funeralium, prout in sequenti Decreto.

Lecto in Sac. Congregatione Regularium memoriali, oblato nomine totius Familiæ Fratrum Mendicantium, quaruncunque Provinciarum, pro Fratribus Ordinum Mendicantium, conquerentium qualiter contra formam suorum privilegiorum, Sacrorum Canonum Concilii Tridentini, & ordinationum Apostolicarum, in quampluribus locis ab Ordinariis locorum gravantur, prout ejusdem memorialis series continebat.

Illustrissimi DD. Cardinales his maturè consideratis, statuerunt, & decreverunt infrà ab eisdem locorum Ordinariis perpetuo, & inviolabilitèr observari debere.

Primò, quod circa sæcularium Confessiones, ab ipsis Fratribus Mendicantibus audientibus, servetur Decisio Congregat. Sacri Concilii, & Episcoporum, corripianturque Ordinarii, qui in articulo mortis id fieri prohibent, vel in licentiis concessis id excipiunt.

Secundò, Fratres Mendicantes nullatenus à quæstuatione, quæ de licentia suorum Superiorum fit, & in

& in dies fieri continget prohibeantur.

Tertiò, Ordinarii in cognitionibus causarum Fratrum Mendicantium, tam civilium, quàm criminalium minimè sese ingerant; paritèr nec in visitatione eorundem Fratrum, vel Ecclesiarum suarum, nisi quatenus eis per Concilii Tridentini Decreta conceditur.

Quartò, Ordinarii non impediant Fratres pulsare Campanas ad Matutinum, ad Horas, & ad Missam, antequàm pulsetur Campana majoris Ecclesiæ, præterquàm in die Sabbati Sancti.

Quintò, quò autem ad Quartam Funeralium, servetur Decretum Concil. Trident. Romæ 25. Augusti 1635.

Fr. Michael Bonellus Card. Alexandrinus.

Loco † sigilli.

Georgius Paleatius Secr.

In Regest. Sacræ Congreg. Episcoporum, & Regular. fol. 136.

3. Mendicantes non tenentur petere facultatem quæstuandi ab Ordinariis in eorum Diœcesibus, sed sufficit, ut ostendant licentiam suorum Superiorum. Sac. Congr. Concilii 1621. de qua Jo: Maria Novar. V. Mendicantes num. 35.

4. Finis proprius Mendicantium est profiteri statum vitæ mistæ, ex contemplativa, quæ exercetur in Choro, & Divinis officiis, & activa, quæ est circa salutem proximorum per doctrinam, & ministerium Sacramentorum. Abb. in cap. causam in primo de' judic. num. 2. & Suarez to. 4. de Relig. tract. 6. lib. 1. cap. 8. Hinc est, quod Summi Pontifices concesserunt quamplurima Mendicantibus privilegia in præmium laborum, quos passi sunt, & patiuntur quotidie pro S. R. E. defen-

sione, & incremento; nam istorum præcipuè sanguine madefacta, pretiosa facta est in oculis omnium, & isti sunt, qui portant pondus diei, & æstus pro illius defensione, & augmento, ut Pontifices ipsi testantur.

Minister Generalis.

SUMMARIUM.

De ætate, deque auctoritate, ac de illis quæ non potest facere Minister Generalis: num. 1.

NUllus esse potest Generalis, qui ad minus triginta annos non habuerit ætatis. cap. cum in cunctis de elect. ubi id expressè habetur de Episcopis, & præcipitur, ut nullus in Episcopum eligatur, nisi qui jam trigesimum annum ætatis exegerit. Quodque de Episcopis hic dicitur, intelligendum pariter est de Ministro Generali, quasi Episcopalem jurisdictionem habente. Miranda in manu. to. 2. qu. 3. art. 1. Rodr. to. 1. qu. 23. art. 10. In quo nec Generalis potest dispensare. Verum tamen est, quod in Religione nostra Generalis semper eligitur ætate provectus, ut jam usus recepit.

Auctoritas Generalis procedit à Cap. generali, idest à Pontifice.

Minister Generalis est quasi Patriarcha, & Princeps Religionis.

Minister Generalis debet vocari ad Concilium Generale, ubi habet votum consultivum, & decisivum.

Debet sedere in Concilio post Episcopos, & ante Procuratores Episcoporum.

Debet convenire cum aliis Generalibus Ordinum in Capella Summi Pontificis.

Potest

Potest præcipere, quod ex variis linguis, & nationibus recipiantur ad Ordines fideles.

Potest mittere expertos, & idoneos ad partes infidelium.

Potest condere Decreta, quæ obligent pro tempore sui Generalatus.

Potest dimittere Conventum Fratribus incommodum.

Potest absolvere omnes suos subditos à casibus etiam Summo Pontifici reservatis, exceptis infra dicendis.

Potest dispensare cum excommunicatis, suspensis, & interdictis occultis in foro interno.

Potest dispensare cum mutilantibus, & mutilatis.

Potest eligere Ministrum Provincialem in prima institutione Provinciæ, & quando Electores ob discordiam, vel negligentiam tempore debito non elegerunt.

Debet eligere Ministrum ex Provincia, ex qua Electores jure solebant eligere.

Si Provincialis electus à Generali, ob id possessionem vacet, electio devolvitur ad Electores.

Si Electores sunt inhabiles ad eligendum, electio devolvitur ad Summum Pontificem.

Minister Generalis potest ingredi Monasterium Monialium ad proponendum verbum Dei.

Debet Generalis in illo ingressu associari quinque sociis, & non pluribus.

Potest dispensare cum Monialibus illegitimis, ut possint eligi in Abbatissas.

Potest dispensare cum rationabili causa, ut minor quadraginta annorum sit Abbatissa.

Potest dispensare, ut Puella septennis induat habi-

tum in Clausura in ordine ad monacatum.

Potest dispensare cum Monialibus, & Clericis ignorantibus Divinum Officium.

Potest instituere Prædicatores, Lectores, & Confessarios extra Capitulum.

Potest declarare Bullas Apostolicas dubias,quę agunt de regimine interno, vel externo nostræ Religionis.

Potest dispensare omnia Statuta Ordinis, quæ non habeant clausulam prohibitivam.

Potest eximere Conventum Fratrum,& Monialium à Jurisdictione Provincialium justis de causis.

Minister Generalis debet congregare Capitulum Generale, & intermedium, ac in eis præsidere.

Potest continuare Commissarium Generalem, quando Capitulum intermedium non celebratur.

Potest dare commissionem alicui ad præsidendum in Congregatione Generali.

Potest instituere Commissarium Generalem delegatum, qui regat Familiam in sua absentia.

Potest eligere Procuratores, & Commissarios Romanæ Curiæ, cum assensu Diffinitorum Generalium.

Potest mittere Commissarios Visitatores ad visitandas Provincias nomine suo.

Potest eligere Commissarium Generalem Indiarum, adhibito assensu Regis Catholici.

Potest eligere Commissarios Generales in nova Hispania, in Regno del Perù,in Belgio, & in Germania.

Potest instituere Procuratores Ordinis in omnibus Curiis Regum Catholicorum.

Potest instituere Vicecommissarium Generalem Indiarum Hispali.

Potest nominare Guardianos Hierosolymæ, ac Constantinopolis cum participatione Sacræ Congrega-

gregationis de Propaganda Fide.

Poteſt aſſignare Fratres pro Familia Terræ Sanctæ, mittere Peregrinos, & conducere eleemoſynas pro ſubſtentatione eorundem.

Debet admittere appellationes omnium Fratrum, & Sororum Ordinis.

Poteſt Abbatiſſam ſibi ſubjectam inſtituere, corrigere, & deſtituere.

Ad Miniſtrum Generalem pertinet reſtituere obſervantiam Regulæ, punire tranſgreſſores, bonos mores tueri, abuſus tollere, diſcolos expellere, perfectos juvare, ſingulis prodeſſe, & omnibus præire verbo, atque exemplo. Hier. Rodr. reſol.68. Comp. Priv.

Quæ non poteſt facere Miniſter Generalis.

NOn poteſt diſpenſare ſuper Conſtitutiones Apoſtolicas, nec contravenire Decretis Sac.Congregationis.

Non poteſt diſpenſare in Conſtitutionibus Generalibus, ubi per Capitulum, Decreto irritante, prohibetur, ac ita obſervari mandavit Urbanus Octavus. Cum ſicut, in Append. num.5.

Non poteſt diſpenſare ſuper requiſita ad electionem Guardianorum, Diffinitorum, ac Provincialium, ex declaratione Sac.Congreg. Epiſc.& Regul. die 14. Junii 1652.

Non poteſt inſtituere Patres Provinciæ, nec Provinciales, nec Cuſtodes, nec Guardianos, exceptis ſupradictis.

Non poteſt concedere Privilegium contra prohibitionem Conſtitutionum Generalium.

Non poteſt privare aliquem officio, juriſdictionem habente, ſine cauſa.

Non potest eximere Fratrem ab obedientia Guardiani, nec Guardianum à jurisdictione Provincialis.

Non potest restituere habitum dejecto, nec semel degradato.

Non potest concedere aliquam præeminentiam Commissario delegato finito officio.

Non potest dispensare cum homicidis publicis.

Non potest absolvere ab hæresi etiam occulta.

Non potest dispensare Statuta, in quibus dicitur; Ne dispenset.

Non potest impedire, aut suspendere electiones, aut functiones Capitulares inchoatas.

Non potest mittere Commissarium ad præsidendum Congregationi, nisi ob gravem causam.

Non potest absolvere relapsos in hæresim, schismaticos, falsarios literarum Apostolicarum, delatores prohibitorum ad Infideles, & conspiratores in Pontificem Romanum.

Demùm non potest absolvere violatores Clausuræ Monialium, ad malum finem. Ipsas verò Moniales poterit.

Hæc in Summario redacta, desumpta fuere à Comp. Privil. & à Constitutionibus Generalibus Ordinis.

Minister Generalis, cùm non habeat Superiorem in Ordine extrà Capitulum, potest sibi eligere Confessarium, cui committat facultatem, ut ab eo absolvatur à casibus, vel censuris, aut dispensetur in pœnis, &c. Suar. tom. 4. de Relig. tract. 8. lib. 2. cap. 23. num. 8. ubi hoc videtur extendere ad Provinciales.

Contra Generales Ordinum, non possunt procedere Inquisitores. Hier. Rodr. in comp. resol. 73. n. 1. sed debent certiorem facere Summum Senatum Inquisitionis, Zenerd. p. 2. c. 6. q. 23. & Diana 4. p. tract. 8. resol. 23.

Mini-

Ministri Generales omnium ferè Religionum, statim ac electi sunt, censentur confirmati. Sigism. de elect. dub. 46. num. 3. Sufficitque factum aliquod, quo declaretur electus, ut legitimè electus, quale est adoratio, installatio, inthronizatio, & similia. Oldrag. cons. 146. num. 6.

Reliqua vide V. Generalis.

Minister Provincialis.

SUMMARIUM.

Ministri Provincialis qualitates. num. 1.

Quodnam votum habeat in Capitulis Generalibus, & Provincialibus. num. 2.

Officio functus in Definitorem, & Guardianum eligi non potest. num. 3.

Non accedens ad Capitulum Generale, absque legitima causa, officio absolvatur. num. 4.

Si habet legitimam causam, instituendus est Prominister, & à quibus. num. 5.

Si electio hujusmodi non sequatur intra unius diei spatium, devolvitur ad Generalem. num. 6.

Pœna Provincialium non accedentium. num. 7.

Provinciales deferant Computum Eleemosynarum collectarum Terræ Sanctæ ad Cap. Generale. num. 8.

Item deferant nomina Fratrum, volentium ire ad Terram Sanctam. num. 9.

1. IN Provincialem Ministrum ille eligatur, qui morum gravitate, litterarum scientia, gubernandique peritia ad hoc officium præditus fuerit, & qui trigesimum quintum ætatis annum, & à suscepto Religionis habitu vigesimum annum excesserit. In Constit. Ord. cap. 8. pag. 193.

2. Ministri Provinciales, & Custodes Custodum, habent votum activum, & passivum in electionibus omnibus Capituli Generalis, & Congregationis Generalis suæ Familiæ. In Capitulis autem Provincialibus, in quibus suum complent officium, Ministri Provinciales votum activum tantùm habent, nisi Custodes fieri contingat, quod vetitum non est. Et Custodes expleto officio eligi possunt in Provinciales, & Guardianos. In Constit. Ordinis cap.8. pag.155. num.7.

3. Ministri Provinciales ad Definitoriatus, & Guardianatus officia, in Capitulo, in quo suum expleverint officium, promoveri non possint, sub nullitate electionis. Ibid. cap.8. pag. 213. num.2.

4. Minister Provincialis, cùm ex Regula teneatur ad Capitulum Generale accedere, si illo ire prætermittat sine legitimo impedimento, officio absolvatur. Tolet. 1583. In Chron. pag. 643. col.1.

5. In casu verò, quod fuerit legitimè præpeditus, poterit cum Diffinitorio (& Patribus Provinciæ si fuerit Reformatus) eligere Commissarium, qui excusationem authenticam Capitulo Generali præsentabit, & habebit vocem activam, & passivam in omnibus electionibus, ac si verus esset Provincialis. Ibidem.

6. In electione autem hujusmodi Commissarii, seù Prominìstri, aut Procustodis, si contigerit suffragia in Provinciis etiam Reformatis, intra unius diei spatium non conformari, ita ut ex discordia eligentium, electio non sequatur; electio devolvatur ad Superiorem Generalem, qui nonnisi ejusdem Provinciæ Patrem emeritum nominabit. In Constit. Gen. Ordin. c.8. pag. 146. n.5.

7. Ad eliminandas autem fraudes, & frivolas excusatio-

sationes Ministrorum Provincialium, non accedentium ad Comitia Generalia quacunque occasione, vel causa non approbata post expletum Ministeriatum, ultimum locum inter Exprovinciales præteritos, & futuros in perpetuum habeant. Tol. 1658. Ibid. numer. 3.

8. Ministri Provinciales, seù Custodes teneantur deferre ad Capitulum Generale Computos approbatos, & subsignatos à Diffinitorio Provinciali omnium eleemosynarum Vice-Commissariorum Generalium Terræ Sanctæ, in eorum Provinciis labore, & vigilantia collectarum. In Constit. Generalibus Ordinis cap. 12. pag. 300. num. 1.

9. Ministri Provinciales in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub pœna privationis suffragiorum teneantur deferre ad Capitulum Generale in Catalogo subscripto à Diffinitorio nomina Fratrum volentium transmeare ad Terram Sanctam. Ibid. nu. 2. Cætera, quæ ad Ministros Provinciales pertinent, optimo jure in eisdem Constitutionibus disponuntur.

Miracula.

SUMMARIUM.

Non spectat ad Prælatum inferiorem examinare miracula, sed ad Episcopum. num. 1.

Miracula nova nulla admittenda sunt, nisi recognoscente Episcopo. num. 2.

Miracula falsa prædicantes, excommunicantur. num. 3.

1. Miraculorum super verificatione, & approbatione, formare processus, & examinare testes, non spectat ad Prælatum inferiorem habentem jurisdictio-

ctionem quasi Episcopalem in loco, in quo miracula operantur, sed ad Episcopum, in cujus Diœcesi locus ipse situs est. Sac. Rituum Congreg. in Prateu. 3. Decemb. 1616.

2. Miracula nova tam personæ non Canonizatæ, quàm Sanctorum Canonizatorum, nulla admittenda sunt, nisi recognoscente, vel approbante Episcopo, prout fusè supra v. Beatificatio, ubi traditur praxis pro Beatificatione, & receptione miraculorum Servorum Dei, & Beatorum. num. 2.

3. Miracula falsa prædicantes, sunt excommunicati, excommunicatione Papali. Navar. c. 27. nu. 113. excommun. 30.

Missa.

SUMMARIUM.

Missam audientes in Ecclesiis Mendicantium satisfaciunt præcepto. Breve Leonis Decimi. num. 1.

Sacra Rituum Congregatio mandat, non amplius dici quasdam missas votivas, in quibus ritus verborum violatur. num. 2.

Missæ votivæ, in quibus non violatur ritus, quando, & quomodo dicendæ. num. 3.

Series missarum in quibus non violatur ritus verborum. num. 4.

Decretum circa tres missas, & communionem fidelium in nocte Nativitatis Domini. num. 5.

Decretum de non celebrandis Missis privatis pro defunctis in festis duplicibus. num. 6.

Quod in præfato Decreto non comprehenduntur Missæ votivæ pro re gravi solemnes. num. 7.

Sacra Congregatio declarat, quomodo celebrandæ sunt Missæ votivæ in locis Terræ Sanctæ. num. 8.

Missa Parochialis.

1. MIssam audientes utriusque sexus fideles in Ecclesiis Fratrum Mendicantium, satisfaciunt præcepto Ecclesiæ, prout in sequenti Constitutione:

LEO PAPA X.

Universis, & singulis præsentes Litteras inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

INtelleximus quosdam in dubium revocare, & proindè timoratis conscientiis scrupulum injicere, si Christi fideles, qui Dominicis, & festis diebus extra Ecclesias suas Parochiales Missas audiũt in Ecclesiis Fratrum Ordinis Mendicantium, Ecclesiæ præcepto de Missa audienda satisfaciant. Nos enim ambiguitatem hujusmodi penitùs tollere volentes, ut cum sinceriori conscientia fideles quique Deo Creatori suo serviant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, notum facimus, omnes Christi fideles, utriusque sexus, qui (non contempto proprio Sacerdote Parochiali) in Ecclesiis Fratrum Ordinis Mendicantium, Dominicis, & festis diebus Missas audiunt, satisfacere præcepto Ecclesiæ de Missa audienda, nec aliquam labem mortalis peccati, pœnamque propterea incurrere. In contrarium facientibus, non obstan. quibuscunque &c. Et quia difficile foret præsentes litteras nostras originalitèr ad loca omnia, ubi opus fuerit, deferri, volumus,

mus, & decernimus, & earum transumptis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Prælati, in dignitate Ecclesiastica constituti, munitis, ea fides, ubi opus fuerit, detur, quæ Originalibus ipsis daretur, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 13. Novembris 1517. Pontificatus nostri Anno quinto.

Apud Peyrin. tom. 2. priv. pag. 141. Const. 21. Leonis X. Hoc idem resolvit Sacra Congregatio Episcoporum die 1. Julii 1606. Gavant. V. Missa Parochialis num. 11.

Missæ Ritus.

2. SAcra Rituum Congregatio de ordine Sanctissimi mandat non ampliùs dici quasdam Missas votivas, in quibus Ritus, & veritas verborum violatur, prout in sequenti Decreto, videlicet:

Sanctiss. D. N. Paulus Papa V. vivæ vocis Oraculo, declaravit, & sancivit ampliùs recipi, aut dici non debere quasdam Missas votivas, seù collectas, quæ propriè sunt solemnitatum, aut in Missali Romano designantur: ejusmodi sunt Missæ Nativitatis, Circumcisionis, Epiphaniæ, Resurrectionis, Ascensionis D. N. JESU Christi, Nativitatis, Purificationis, Assumptionis B. Mariæ Virginis, S. Joannis Baptistæ, & aliæ ejusdem, quæ proprios habent introitus, vel collectas, propriæ solemnitati accommodatas, quas missas, vel collectas extra proprios dies, vel octavas, absurdum esset dicere, quæ verò missæ hujusmodi jam permissæ essent, aut receptæ, Idem Sanctissimus statuit, ut illis omissis satisfaciat, dicendo missam de tempore occurrenti.

3. Misſæ autem votivæ aliorum feſtorum, aut ſolemnitatum, in quibus veritas, & Ritus verborum non violatur, nihil prohibet, quin dici poſſint, ſed quantum fieri poteſt, curare debent Sacerdotes, ut omnes Misſæ votivæ, ad eas, quæ in Miſsali aſſignatæ ſunt, reducantur, ne Eccleſiæ ritus ad cujuſlibet arbitrium propriæ devotionis prætextu temerè reducantur.

Miſſæ in quibus veritas, & Ritus verborum non violatur.
ſunt:

4. ÆGydii Abbatis 1. Septembris.
Ambroſii Epiſc. & Doct. 7. Decemb.
Antonii Abbatis 17. Januarii.
Apparitio S. Michaelis Archangeli 8. Maii.
Auguſtini Epiſcopi, & Doctoris 28. Auguſti.
Bernardi Abbatis 20. Auguſti.
Barnabæ Apoſtoli 11. Junii.
Caliſti Papæ, & martyris 14. Octobris.
Cypriani, & Juſtinæ Martyrum 20. Januarii.
Damaſi Papæ, & Confeſſoris 11. Decembris.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli 29. Septemb.
Dominici Confeſſoris 4. Auguſti.
Fabiani, & Sebaſtiani martyrum 20. Januarii.
Felicis, & Adaucti martyrum 30. Auguſti.
Franciſci Confeſſoris 4. Octobris.
Franciſci de Paula 2. Aprilis.
Gregorii Theol. Epiſcopi 9. Maii.
Gryſogoni martyris 29. Novembris.
Hieronymi Confeſ. & Doctoris 30. Septembris.
Hilarii Epiſcopi, & Confeſſoris 14. Januarii.

Hila-

Hilarionis Abbatis 21. Octobris.
Ignatii Episcopi, & Martyris 1. Februarii.
Inventionis S. Crucis 3. Maii.
Joannis ante Portam Latinam 6. Maii.
Joannis Chrysostomi Episc. & Conf. 27. Januar.
Lucæ Evangelistæ 18. Octobris.
Ludovici Regis Francorum Confess. 25. Augusti.
Marci Papæ, & Confessoris 7. Octobris.
Mariæ Magdalenæ 22. Julii.
Matthæi Apostoli 21. Septembris.
Matthiæ Apostoli 24. Februarii.
Nazarii, & Sociorum martyrum 28. Julii.
Petri Martyris 29. Aprilis.
Pontiani Papæ, & martyris 19. Novembris.
Quadraginta martyrum 9. Martii.
Septem Fratrum martyrum 10. Julii.
Sergii, Bacchi, & sociorum martyrum 20. Junii.
Stanislai Episcopi, & martyris 7. Maii.
Thomæ de Aquino Confess. 7. Martii.
Timothei Episcopi, & martyris 29. Januarii.
Vincentii, & Anastasii mart. 22. Junii.
Viti, & Modesti martyrum 15. Junii.
Zepherini Papæ, & martyris 26. Augusti.

Ex Communibus.

UNius mart. Pontif. Introit. statuit. Oratio. Infirmitatem, &c.

Martyris, temp. Pasch. Introit. Protexisti, &c. Quando dicitur Oratio. Infirmitatem.

Doctoris, Introit. In medio Ecclesiæ. Oratio. Deus, qui populo, &c.

Abbatis, Introit. Os justi. Oratio. Intercessio. Vir-

Virginum martyrum. Introit. Me expectaverunt. Oratio, Indul.

In Regesto hujus Congr. Sacr. Rit. fol. 32.

Decretum circa tres Missas, & Communionem fidelium in Nocte Nativitatis Domini.

Pisauren.

5. PAtres Sancti Caroli Congregationis Clericorum Regularium, petierunt responderi: An liceat in Nocte Nativitatis Domini post cantatam primam Missam, alias duas immediatè celebrare, & communicare fideles, & Sacra Congregatio respondit, nullo modo licere, sed omninò prohibetur. Die 20. Aprilis 1664.

Trium Missarum in Nocte Nativitatis Domini.

CUm Superioribus diebus consulta hac Sacra Rituum Congregatione, An esset permittendum celebrari in media nocte Nativitatis Domini post Missam decantatam successivè alias duas Missas, & in eis Sacram Communionem exhibere fidelibus illam deposcentibus, & respondisset, non esse permittendum, sed omnibus utrumque prohibendum. Nihilominus nonnulli Regulares asserentes hoc licere, supplicarunt audiri, & Sacra Congregatio ipsis auditis, cum Procuratoribus, & Advocatis, ad Relationem Eminentiss. Pallotti, stetit in Decretis, & respondit iterùm prohibendum, tàm Sacerdotibus celebrare volentibus, quàm confluentibus in media nocte ad Ecclesias, & Communionem deposcentibus Die 7. Decembris 1641.

quorum

quorum Decretorum duplicata, expedita fuerunt. Die 9. Augusti 1653.

C. Episc. Hostien. Card. Medices.

Loco † Sigilli.

B. Roccius Sac. Rit. Congr. Secr.

In Regest. fol. 144.

Decretum de non celebrandis Missis privatis pro defunctis in festis duplicibus.

6. CUm Sanctissimus Dominus Noster in Visitatione Ecclesiarum Urbis acceperit, in plerisque Ecclesiis abusum irrepsisse celebrandi Missas privatas pro defunctis, etiam in festis duplicibus contra præscriptum Rubricarum Missalis Romani: eundemque abusum Decreto Congregationis eliminari præceperit: Innotuerit verò Sac. Rituum Congregat. hujusmodi abusum, etiam in aliis Ecclesiis ubique gentium existentibus inductum paritèr reperiri: Sacra eadem Congregatio, ut Missalis Rubricæ inviolatè serventur, districtè præcipit omnibus, & singulis Sacerdotibus, tàm sæcularibus quàm Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam necessariò exprimendi; ut in posterum omninò dictam Rubricam servent, ita ut Missas privatas pro defunctis, seu de Requiem in Duplicibus nullatenus celebrare audeant, vel præsumant. Quod si ex benefactorum præscripto Missæ hujusmodi cebrandæ incidant in festum duplex, tunc minimè transferantur in aliam diem non impeditam, nè dilatio Animabus suffragia expectantibus detrimento sit, sed dicantur de festo currenti cum applicatione sacrificii, juxtà mentem eorundem benefactorum.

Curent-

Curentque Ecclesiarum Rectores, Sacristæ, aliique, ad quos spectat, vt hujusmodi Decretum inviolatè servetur, & in Sacristia affixum retineatur, ubi commodè ab omnibus celebrare volentibus conspici & legi possit. In eos autem, qui contrafacere ausi fuerint, vel præmissa adimplere neglexerint, locorum Ordinarii, tùm seculares tùm Regulares pro modo culpæ animadvertant. Die 5. Augusti 1662.

Et facta de prædictis Sanctissimo relatione, Sanctitas Sua annuit, & cum applicatione sacrificii satisfieri, ac benefactorum mentem impleri voluit. Eadem die 5. Augusti 1662.

I.Episc.Sabinen. Card. Sachettus.

Loco † Sigilli.

Franciscus Maria Phœbeus Sacr.
Rit. Congr. Secr.

In Regesto hujus Congr. fol. 177.

7. Advertendum circa præfatum Decretum, quod Missæ votivæ solemnes pro re gravi, ac etiam solemnis pro defunctis non comprehenduntur in Decreto, nam exprimendo Missas privatas, excludit solemnes pro re gravi, quæ juxtà Rubricam possunt cantari in festis non majoribus, & jam usus recepit, ex concessione Sacræ Rit. Congregationis, die 28. Augusti 1626. quod Missa pro defunctis, ritu de Requiem celebrari potest in Dominicis, & festis insepulto, & in Ecclesia præsente corpore, ubi nimirum viget consuetudo sepeliendi defunctos simul cum Missa: igitur de Missis privatis tantùm intelligendum est sicut loquitur Decretum.

8. Demùm eadem Sacra Rituum Congregatio declaravit modum celebrandi Missas, quæ celebrantur in aliquibus locis Terræ Sanctæ à Fratribus dictæ familiæ, prout sequitur.

Hierosolymitana.

INstante Commissario, & Procuratore Sanctissimi Sepulchri, Fratre scilicèt Francisco Ripol Provinciæ Cataloniæ Ordinis Minorum Observantiæ S. Francisci.

Sacra Rituum Congregatio declaravit in Missis aliàs indultis sub die 5. Martii 1644. Nativitatis, videlicet, Domini Nostri Jesu Christi, ad Præsepe, Resurrectionis, supra Sanctissimum Christi sepulchrum, & Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in Valle Josaphat, sicut in die dicendum esse Hymnum Angelicum Gloria in excelsis Deo, & Symbolum Apostolorum. Die 29. Maii 1655.

C. Episc. Hostien. Card. Medices.

Loco † Sigilli.

Franciscus Maria Phœbeus Sac. Rit. Congr. Secret.

In Regesto de Propag. fide fol. 129.

Missio.

SUMMARIUM.

Quod Generales Religionum mittant Missionarios in Indias Orientales contra Mabum. num.1.

Decretum circa Missionarios Ægypti, & Æthiopiæ. num.2.

Decretum super Concordia; & Jurisdictione Guardiani Hierosolymitani in Missionarios Apostolicos Orientis. num. 3.

1. CIrca manutentionem Missionum, & propagationem animarum, Sacra Congregatio de Propa-

Propaganda fide providit de sequenti Decreto, videlicèt:

Die 19. *Martii* 1630.

REferente Illustrissimo Domino Cardinali Trivultio litteras Correctoris Lusitaniæ.

Sacra Congregatio censuit admonendos esse Generales Religionum, qui habent Conventus, & Hospitia in Indiis Orientalibus, ut per Missiones Religiosorum idoneorum, ad partes illas, in quibus dilatatur Mahumetismus, se opponant Mahumetanorum progressibus mediante Sancti Evangelii prædicatione. Coram Sanctissimo.

Card. Ludovisius.

Loco † Sigilli.

Franciscus Ingolus Secr.

In Regesto fol. 150.

Decretum circa Missiones Fratrum Minorum Strictioris Observantiæ in Ægyptum, & Æthiopiam commorantium.

Die 19. *Januarii* 1644.

1. REferente Eminentissimo Domino Cardinali Spada sententiam Patris Andreæ de Arco Commissarii Terræ Sanctæ in Urbe, & antea per sex annos Guardiani Hierosolymitani, circà missiones Fratrum Minorum Strictioris Observantiæ in Ægyptum, & Æthiopiam. Sacra Congregatio decrevit, ut infrà.

Primo, censuit in Cayro conducendam esse Domum in via Gallorum pro Hospitio, & mansione Missionariorum Æthiopiæ, tàm in profectione ad Æthiopiam,

 duma

dum est necessarium expectare tutum transitum ad eam, quàm in reditu ab ipsa Æthiopia.

Secundò, pro affictu prædictæ Domus scuta triginta annua decrevit, & pro utensilibus in ea necessariis scuta 25. pro una vice.

Tertiò, quia Hospitium prædictum, Protectionem Consulum Gallorum Cayri omninò requirit, jussit scribi ad Eminentissimum D. Cardinalem Grimaldum pro obtinendis litteris Regis Christianissimi ad Consulem prædictum pro tempore, ut dictum Hospitium, sub Regia protectione suscipiat, illudque, & Missionarios, cùm opus fuerit, defendat, & protegat.

Quartò, Missionariis Ægypti consueta annua scuta quinquaginta decrevit pro quolibet eorum, Missionariis verò Æthiopiæ sexaginta pro eorum quolibet, cum viaticis consuetis.

Quintò, quia Missionariis prædictis est necessarius Procurator laicus, qui eorum pecunias conservet, & opportunè pro eis eroget; Patri Commissario Generalis Ordinis Minorum de Observantia mandavit, ut Missionariis facultatem concedat deputandi unum, vel plures Procuratores laicos, ad effectum prædictum.

Sextò, censuit, Missionarios in Æthiopiam esse mittendos binos pro qualibet vice, eosque esse debere Sacerdotes exemplaris vitæ, doctos, habentes aliquam saltèm linguæ Arabicæ cognitionem, ac complexione sanos, & robustos, & si fieri poterit, peritos in cura infirmorum, aut alicujus artis fabrilis cognitionem habentes.

Septimò, mandavit Missionariis Æthiopiæ, ut dum manebunt in Hospitio Cayri, impensas in victu Mis-

ctu Missionariis Ægypti pro rata contribuant.

Octauò, tàm Missionarios Ægypti, quàm Æthiopiæ protectioni Guardianorum Hierosolymitanorum commendavit, eisdem Guardianis pro tempore facultatem concessit, eosdem Missionarios visitandi, corrigendi, ac à Missione removendi in casu imminentis scandali, vel ob alias graves causa, dummodò statim de remotione eorum Sacr. Congreg. certiorem faciant.

Nono, & ultimo, Missionariis prædictis iniunxit, ut in Alexandria, seù Roseto aliquem habeant, qui Missionarios ad Ægyptum, & Æthiopiam mittendos, eorumque res recipiat, ejusque nomen Sacræ Congregationi significent, ut illa possit ad eum scribere, ac necessaria pro dictis Missionibus mittere.

Fr. Antonius Card. S.Honuphrii.

Franciscus Ingolus Secr.

In Reg. ejusdem fol. 86.

Decretum super Jurisdictione Guardiani Hierosolymitani in Missionarios Apostolicos Orientis.

Die 23. Martii 1651.

3. FUit congressus coram Cardinali Cecchino vigore Decreti Sacræ Congregationis de Propaganda fide; super Jurisdictione, & Jure Patris Guardiani Hierosolymitani, & Missionariorum Apostolicorum in partibus Orientalibus, in quo congressu adfuerunt Reverendissimus Pater Daniel à Dongo Ordinis Minorum, & Strictioris Observantiæ Sancti Francisci Vicarius Generalis, & Frater Piccavilla Gallus Procurator Patris Guardiani Hierosolymitani,

ex una, necnon P. Marcus Antonius à Carpinedulo Procurator Generalis Ordinis Capuccinorum, & F. Britius à Reves Procurator Missionariorum ex altera, & auditis ab Eminentia Sua, in contradictorio partibus, præsente Domino Secretario prælibatæ Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, ut quilibet possit, ad Omnipotentis Dei gloriam fidei Catholicæ propagationem, & populorum ædificationem, ac salutem, in Vinea Domini laborare, & proprio officio satisfacere. Fuit à dicto Eminentissimo Domino sancitum, prout infra, ad effectum, quod facta relatione Eminentissimis, & Reverendiss. Patribus Sacræ Congregat. de Propaganda Fide Cardinalibus, & approbatis per ipsos, & per Sanctiss. Dominum N. si opus fuerit Capitulis, & Decretis infrà dicendis, omnimodè, & inviolabilitèr, sub pœnis infrà præscriptis, aut præscribendis, ab omnibus, & singulis supradictorum, & ab eorum successoribus, in perpetuum observentur, & executioni respectivè mandentur, &c.

Primò, confirmando decreta aliàs edita, sub die 19. Septembris 1610. & præcipuè illud in quo cautum est, nullam fuisse, vel esse per Sacram Congregationem de Propaganda Fide datam, aut concessam auctoritatem, seù Jurisdictionem Patri Guardiano Hierosolymitano, aut ejus Vicariis, & Officialibus, seù alicui ex Confratribus aliquo modo, causa, vel titulo inquirendi de iis, quæ ad vitam, mores, Missionariorum progressus spectant, sine expresso mandato Sacræ Congregationis de Propaganda fide; poterit tamen Pater Guardianus, sive ejus Officialis, eandem Sacram Congregationem in casibus particularibus consulere, eamque certiorem reddere si Missionarii in ali-
quo

quo delinquant, & maximè si præsentium Decretorum observationi per inobedientiam aliquod præjudicium per eosdem inferatur, ut opportuna possit semper præbere remedia.

Secundò, quod in locis, in quibus actualiter, & cum effectu non erant Patres Minores de Observantia, quando Missionarii illuc pervenerunt, prout statutum est die supradicta 19. Septembris 1610. possent iidem Missionarii post productionem coram Patre Guardiano, aut ejus Officialibus, vel Missionem litterarum Patentialium ad unum, vel alterum supradictorum, absque impedimento, aut ulla contradictione, munia Parochialia liberè administrare, advertendo, quod ante dictam productionem, vel missionem dictarum litterarum nullo modo Officium Missionariorum valeant exercere, & propterea, productio debeat fieri coram testibus, & missio per interpositam, & certam personam, ut nec unum, vel aliud posit in dubium revocari. Loca autem, quæ usque nunc petierunt Missionarii, ubi non sunt Patres Minores supradicti, sunt Tripolis, Baruthi, & Abay: & similiter cautum est, quod in posterum non liceat Missionariis ad nova loca se conferre, vel alio quovis modo missionem extendere, nisi certiorata prius Sacra Congregatione de Propaganda Fide, & obtenta licentia, de qua certiorem reddere teneantur prædictum Patrem Guardianum, aut ejus Officiales modo, & forma, qua supra. Insuper etiam sancitum est, quod si Patres Minores de Observantia loca ab ipsis jam derelicta, vel ubi nunquam extiterunt intra jurisdictionem memorati Patris Guardiani Hierosolymitani petant, ibique missionarii extent, nulla prorsus prævia innovatione in jurisdictionalibus eandem Sacram Con-

gregationem certiorem statim reddere teneantur, ut semper quod magis erit expediens pro populorum ædificatione, & animarum salute fiat, & exequatur.

Tertiò, quod ad favorem Consulum, qui proprias habent Cappellas, sit licitum eorum Cappellanis in propriis Cappellaniis omnibus, & singulis ex familia dictorum Consulum Sacrosanctam Eucharistiam in Paschate administrare, petita, etiamsi non obtenta à Parocho licentia, declarando, quod de familia tantùm intelligantur uxor, filii, & consanguinei, qui cohabitant in eadem Domo, ac famuli, domestici actuales ipsorum Consulum, cum ea tamen conditione, quod quilibet Cappellanus teneatur infrà mensem schedulam, seù notam eorum, qui communionem receperunt, Parocho loci tradere, penitùs interdicta Viatici, aliorumque Sacramentorum omnium, ac functionum Parochialium administratione, ubi sunt memorati Patres Observantiæ, uti veri Parochi.

Quartò, quod eleemosynæ, quæ erogari solent, & erogantur à Capitaneis, seù Ductoribus Navium pro bono itinere, ut ajunt di 3. Piastre, in futurum intelligantur, & reputentur in utilitatem cedere, & ad beneficium datæ Sancti Montis Sion iuxtà antiquam, & laudabilem consuetudinem, sub pœnis contentis in Constitutionibus Apostolicis.

Quintò, quod in locis, ubi sunt, vel erunt Episcopi, seù Administratores, aut Vicarii Apostolici, personalitèr in propria Diœcesi residentes, eorum tantùm teneantur Missionarii, & non aliam recognoscere Jurisdictionem, ne alicui in his, quæ de jure ei competunt, aliquod præjudicium inferatur; in aliis verò locis, Jurisdictione sæpè memorati P. Guardiani, ubi

supra-

ſupradicti perſonalitèr in propria Diœceſi non reſident, Juriſdictionem Guardiani recognoſcant.

Sextò, quod in omnibus locis à Parochis, vel ab his, qui Parochi, ſeù Miſſionarii officium exercent, publicentur dies feſti, juxtà formam, & diſpoſitionem Bullæ Urbani Octavi fæl. recor. & non alitèr, aut alio quovis modo, ſub pœnis in eadem Bulla contentis, aliiſque arbitrio Sacræ Congr. infligendis.

Cæterum quod Miſſionarii non mittantur ad loca Sancta, videlicèt Hieruſalem, Bethleem, & Nazareth, nec iiſdem in locis poſſint permanere, niſi uti Peregrini, & devotionis cauſa.

Item quod literas Patentales ſuorum Superiorum, cùm primum ad loca Miſſionum venerunt, producere, vel mittere teneantur, ut ſupra. Item quod in caſibus alicujus difficultatis, controverſiæ, ſeù declarationis præteritorum, præſentium, & futurorum Decretorum, & in quibuſcunque aliis occaſionibus, & cauſis ad ſolam Sanctam Sedem Apoſtolicam, & Sacram Congregationem de Propaganda Fide, privativè quoad alios quoſcunque ſit recurrendum, & quod omnibus, & ſingulis aliis Decretis de anno 1630. die ſupradicta 19. Septembris editis, & publicatis, ſtandum, & obediendum, exceptis his, quæ nunc in præſentibus ſtatuuntur. Iterùm fuit ſancitum, & decretatum, ſub pœnis aliàs inflictis, aliiſque pro arbitrio, & juxta inobedientiam, & prævaricationem à Sanctiſs. D. N. vel à Sacra Congr. de Propaganda Fide infligendis.

Die 28.

Die 28. Martii 1651.

IN Congregatione Generali coram Sanctissimo referente Eminentissimo Domino Cardinali Cecchino supradicta Decreta, & concordiam factam inter Patres Minores de Observantia, & Missionarios in partibus Orientalibus, Sanctitas Sua diligentiam, dexteritatem, & justitiam dicti Domini Cardinalis laudavit, & præcepit dictam Concordiam, & Decreta aliàs per Eminentissimos Dominos Cardinales Sacræ Congregationis de Propaganda fide approbata, esse omnimodè observanda, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, & privationis vocis activæ, & passivæ, & inhabilitatis ad omnes, & singulos gradus, & Religionis officia contra non observantes, & non obedientes, sivè in totum, sivè in parte, non obstantibus quibuscunque.

Loco † sigilli.

Dionysius Massarius Sacræ Congr. Secr.

In Regesto hujus Congreg. fol. 112.

Moniales.

SUMMARIUM.

Superiores in ingressu Monasterii associari debent à Confessario Monialium, num. 1.

Che niuno possa insegnare di canto, ò di suono le Monache de' Monasterii di Roma. num. 2.

Constitutio determinans quomodo, & quando liceat Superioribus Regularibus Monialium, earumque Confessoribus ingredi septa Monasterii, & propè illud commorari. num. 3.

Quod

Quod tertia soror germana Monialis careat suffragio, & duplicatam persolvat dotem. num.4.
Quod non fiant contractus inter Moniales, earumque Procuratores, seù Administratores num.5.
De sanctimonialium cura in temporalibus. num.6.
Moniales singulis mensibus confiteantur. num.7.
Monialium Confessarii non accedant ad Monasteria, dum adsunt extraordinarii. num 8.

QUoad ea, quæ pertinent ad Abbatissam, Clausuram, & allocutionem Monialium, dicta sunt superius v. Abbatissa, Clausura, Monialium, & Allocutio.

1. Circa Moniales, confirmata, & renovata sunt statuta Ordinis utriusque Familiæ mandantes Patres Capituli Generalis, quod inviolabilitèr observentur ab omnibus tàm Superioribus, quàm subditis respectivè, & præcipuè circà ingressum in Monasteria, volentes quod in comitatu Superiorum, quacunque de causa ingrediantur, semper sit Vicarius, seù Confessarius Monialium, sub pœnis in eisdem statutis contentis. Rom. 1664.

Editto.

2. COnoscendo la Sacra Visita Apostolica quanto danno nel temporale, e spirituale possano apportare à i Monasterii delle Monache di Roma le persone che vanno ad insegnar loro di cantare, e sonare, e volendo à ciò provedere opportunamente con l'approvatione della Santità di N. S. e con l'oracolo della sua viva voce, in virtù del presente Editto, rivocando, cassando, & annullando ogni licenza, che fin hora

hora sia stata conceduta à qualunque persona d'andar a Monasterii sudetti, benche soggetti a' Signori Cardinali Protettori, ad insegnare di cantar di musica, ò di tener qualsivoglia Instrumento musicale. Ordina che più non si concedano tali licenze, che concedendosi, di fatto siano nulle, e di niun valore, nè suffraghino ad alcuno, così nel foro giuditiale, come in quello della conscienza. E nondimeno prohibisce ad ogni persona dell'uno, e dell'altro sesso, di qualsivoglia grado, e conditione l'andare per l'avvenire alle grate, e porte, ò ad altri luoghi de' sopradetti Monasterii ad insegnar di canto, ò di suono, come sopra alle Monache, ò ad altre persone, ivi dimoranti, sotto pena di scudi cento d'oro d'applicarsi per una quarta parte al denunciante, che sarà tenuto segreto, per un'altra quarta all'esecutore, e per l'altre due, a' luoghi pji, ad arbitrio del Sig. Card. Vicario di Roma, è suo Vicegerente, & anche sott'altre pene più gravi, etiamdio corporali, ad arbitrio come sopra, da eseguirsi irremissibilmente; Volendo che possa procedersi anche per via d'inquisitione, e contra ogni persona, quantunque privilegiata, derogando à quest'effetto, à gl' indulti, esentioni, e privilegii Apostolici, & ad ogn' altra cosa, che facesse in contrario. Data in Roma à 29. di Gennaro 1665.

Loco † sigilli.

P. Fagnani Segr. della Sac. Visita Apost.

In Regesto Regul. fol. 382.

3. Insuper quoad ingressum Superiorum, Confessariorumque intrà septa Monasterii Monialium Regularibus subjectarum, emanavit sequens Constitutio intrà fines Italiæ, Insularumque adjacentium, observanda.

S. D. N.

S. D. N. ALEXANDRI
Divina providentia Papæ VII.

Conſtitutio determinans quomodo, & quando liceat Superioribus Regularibus Monialium, earumque Confeſſoribus ingredi ſepta Monaſterii, & propè illud commorari.

ALEXANDER EPISCOPUS
Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

FOELICI Sacrarum Virginum ſtatui, quæ contemptis illecebris ſæculi, Divinis ſe obſequiis manciparunt, quantum Nobis ex alto conceditur, conſulere volentes; Motu noſtro proprio, non ad alicujus inſtantiam, ſed ex noſtra mera deliberatione, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, de voto tamen nonnullorum Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, quibus negotium ſedulò, ac maturè examinandum commiſimus, præſentibus perpetuò valituris ſancimus, ut in poſterum intra fines Italiæ, & inſularum adjacentium Generalibus, Provincialibus, Abbatibus, & quibuſcunque aliis Superioribus Regularibus, quibus alioqui cura, & regimen Monaſteriorum Sanctimonialium quovis modo incumbit, intra ſepta eorundem Monaſteriorum nullatenus ingredi liceat, niſi ex cauſa Viſitationis localis, & hoc ſemel tantùm

in anno, ita ut in eo anno, in quo unus ex memoratis Superioribus visitaverit, alius Superior à Visitatione hujusmodi se omninò abstineat. Quod si ob clausuram, quæ à Santa Tridentina Synodo, etiam in Monasteriis exemptis, curæ, & vigilantiæ Episcopi in primis committitur, aut ob aliam urgentem, ac necessariam causam oportuerit Superiorem Regularem eodem anno pluries ingredi septa Monasterii, tunc non alitèr ingrediatur, quàm cum præsentia Episcopi Diœcesani, vel alterius personæ Ecclesiasticæ sæcularis boni exempli, ac maturæ ætatis ab ipso Episcopo ad hoc specialitèr deputatæ. Visitet autem Superior Regularis interiorem clausuram per se ipsum, non autem per alium, etiam si fuerit legitimè impeditus, quo casu differatur visitatio in aliud tempus, quo cessaverit impedimentum, & visitationem celeritèr, & unica die, debita tamen cum diligentia absolvat, nec ante ortum Solis eam incipiat, nec post occasum protrahat, neque ipse Visitator, neque ejus Socii ullam sumant in Monasterio refectionem. Porrò si visitet Generalis, possit secum habere duos Socios sui Ordinis; si alius à Generali, unum tantùm, exclusis omnibus aliis, etiam ratione officii. Qui quidem Socii assumantur exemplares, & maturæ ætatis, & in actu visitationis à Visitatore nunquam separentur, sed eum aspicere, & ab ipso aspici semper possint. Ac prætereà Visitatori assistant quatuor Moniales ex Superioribus Monasterii, quæ similitèr visitatione durante nunquam separentur à Visitatore, & Sociis. Reliquæ verò Moniales, & quæcunque aliæ mulieres, & puellæ sæculares in Monasterio degentes, nisi legitimo detineantur impedimento, conveniant omnes in Choro antequàm Visitator ingrediatur interiorem clausuram, & in eo per-

maneant

maneant durante visitatione, & quousque idem Visitator cum Sociis è Monasterio exierit: Ideoque curet Visitator, ut tempestivè admoneatur Abbatissa, seù Monasterii Præfecta de præstitùta die, & hora Visitationis. Visitatio verò personalis fiat ad crates, & omninò extra clausuram Monasterii, & per ipsummet Superiorem duntaxat, ut supra dictum est de visitatione interioris clausuræ. Ad hæc Confessor Sanctimonialium tam ordinarius, quàm extraordinarius minimè ingrediatur septa Monasterii, nisi ad Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ Unctionis ministranda Monialibus, vel aliis personis infirmis, ibi degentibus, necnon ad commendandam animam Agonizantium, nec unquam ingrediatur, nisi cùm Socio qui sit probatæ vitæ, & maturæ ætatis, semperque maneat in ea parte Monasterii, quà Confessorem videre, & ab ipso videri semper possit. Insuper districtè præcipimus memoratis Superioribus Regularibus, ut infra terminum duorum mensium à publicatione præsentis Constitutionis computandorum, revocent ad claustra Confessores, eorumque Socios, Concionatores, & alios quoscumque Regulares apud Monasteria Sanctimonialium, vel assiduè, vel ad tempus quocunque titulo pernoctare solitos: Nevè permittant eosdem, seù alios Regulares, intrà, seù propè septa Monasteriorum hujusmodi habitare, vel commorari, quin etiam infra eundem terminum quascunque Cellas, Mansiones, seù Cubicula propè Monasteria prædicta ad usum memoratorum Regularium existentia, si clausuræ Monasteriorum earundem Monialium contigua sint, eidem clausuræ includi, vel dirui omninò faciant: si verò sint extra septa, vendi, pretiumque in Monasterii utilitatem converti, nec in posterum

alia

alia ſimilia aptari, ædificari, aut emi permittant. Quod ſi infra dictum terminum Superiores Regulares præmiſſa cum effectu non adimpleverint, teneatur Ordinarius loci, tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegatus illa adimplere, & omninò exequi etiam invocato, ſi opus fuerit brachii ſæcularis auxilio. Veruntamen ſi Monaſterium Regularium virorum, quibus Moniales ſunt ſubjectæ, ſit intra dicta Mœnia, vel è converſo, habeantur, vel conducantur, ſi commodè fieri poſſit, manſiones ad uſum Confeſſoris, quæ non ſint conjunctæ, ſeù contiguæ ipſi Monaſterio Monialium, ſed ab eo penitùs disjunctæ, non ſolùm per parietes, ſed etiam per tecta: ſin autem utrunque Monaſterium ſit intra Mœnia, & unum ab altero, Epiſcopi judicio, multum diſtans, tunc habeantur, vel conducantur hujuſmodi manſiones, ut ſupra, diſtinctæ, & ſeparatæ à Monaſterio Monialium in diſtantia ab ipſo Epiſcopo recognoſcenda, & approbanda; ità tamen, ut in manſionibus Confeſſoris, ſive intra ſive extra mœnia conſtitutis, excepto ipſo Confeſſore cum ſuo Socio alii Regulares, etiam ſi Superiores ſint, minimè pernoctent. Si quis verò prædictorum Regularium aliquid contra præſentium tenorem facere, vel moliri præſumpſerit, aut adimplere neglexerit, ipſo facto pœnam excommunicationis, & privationis omnium officiorum, quæ obtinet, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, vel alia in poſterum obtinenda, vociſque activæ, & paſſivæ abſque alia declaratione incurrat. Et nihilominus nullis privilegiis, & exemptionibus tueri ſe poſſit, quominus ab Epiſcopo loci, tanquam ad hoc Sedis Apoſtolicæ Delegato quoties, & quando opus fuerit, corrigi, & puniri valeat. Decernentes eaſdem præſentes, etiam ex eo, quod Superiores Regulares,

lares, & cæteri quicunque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeù habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, ſeù intentionis Noſtræ, aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, ac ſubſtantiali, ſive etiam ex eo, quod in præmiſſis, ſeù eorum aliquo ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut ex aliquo alio capite quocunque à jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeù etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut quocunque alio colore etiam in corpore juris clauſo, ſeù occaſione, vel cauſa quantumvis juſta, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſariò exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra hujuſmodi, & aliis ſuperiùs expreſſis, ſeù relatis nihil ullibi appareret, ſeù alitèr probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſùs illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeù quomodolibet conceſſo, & impetrato quempiam uti, ſeù ſe juvare in judicio, vel extra poſſe, neque eaſdem præſentes ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, perpetuòque validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac per omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, &

quomodolibet ſpectabit in futurum, inviolabilitèr obſervari. Sicque, & non alitèr in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Sacri Palatii Apoſtolici Auditores, necnon S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ac alios quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, nunc, & pro tempore exiſtentes in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis alitèr judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; & ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, regula noſtra de non tollendo jure quæſito, aliiſque Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, cęteriſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, etiam in Conciliis generalibus editis, etiam ſpecialitèr in favorem quaruncunque perſonarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, Societatum, & cujuſvis alterius Inſtituti, & Monaſteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, & Locorum Regularium quoruncunque, necnon illorum roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis etiam ex cauſa, & titulo oneroſo, vel in limine fundationis, & in Mari Magno, ſeù Bulla Aurea, aut alitèr nuncupatis ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine, etiam ad Imperatoris, Regum, & Reginarum, Rerumpublicarum, & quorum-

rumvis aliorum Principum, & personarum quarumcunque Ecclesiastica, vel sæculari dignitate fungentium instantiam, seù eorum intuitu, & contemplatione, ac etiam consistorialitèr, & aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis quoad ea, quæ præsentibus quomodolibet adversantur, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, illorumque totis tenoribus, & formis specialis, individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut quævis exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, specialitèr, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentes litteræ in Valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ de Urbe publicentur, & affigantur, quæ postquàm affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & singulos, quos illę concernunt, perindè arctent, & afficiant, ac si unicuique eorum nominatim, & personalitèr intimatæ fuissent. Atque earundem præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ Sanctionis, præcepti, decreti, derogationis, & voluntatis

infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum in Arce Gandulphi Diœcef. Albanen. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo quarto. Tertiodecimo Kal. Novemb. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

I. Card. Prodatarius.

S. Ugolinus.

Visa de Curia P. Ciampinus.

D. Ciampinus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Loco † Plumbi pendentis.

4. Quomodo recipienda sit tertia Soror germana Monialium, qua dote, & an habeat votum, seù suffragium in electionibus; quæ omnia dilucidantur sequenti Decreto.

Bracbaren. Archiepiscopo.

UT quæ hæc Sacra Congregatio circa plures, quàm duas sorores in unum Monasterium introducendas, aliàs decrevit Amplitudo Tua exequi valeat; Illustrissimi Patres has literas ad eam dari voluerunt, per quas eadem Decreta, quantum istius Ecclesiæ regimen exposcit, & satis innotescent: Aut igitur tertia Soror intra præfinitum Monialium numerum in Monasterium introducenda est; Aut supra illum. Si ut numeraria ingredi voluerit, eleemosynam dotalem duplicatam Monasterio persolvat, suffragioque tam activo, quàm passivo carebit, quousque altera ex duabus ejus Sororibus è vita decesserit. Si verò ut supra defi-

definitum Monialium numerum admitti petierit, speciali Sacræ hujus Congregationis licentia opus erit; quæ quidem concedi non solet, nisi ex conditione, ut ipsa tertia soror triplicatam eleemosynam dotalem Monasterio exolvat, nec reliquis ejus duabus Sororibus simul superstitibus activo, vel passivo suffragio gaudeat. Die 26. Augusti 1616.

In Regesto hujus Sac. Congreg. fol. 369.

Quod non fiant contractus inter Moniales, earumque Procuratores, seù Administratores.

5. CUm secundùm leges civiles, Tutor rem Pupilli emere non possit, vel per se, vel per aliam personam; Idemque porrigendum sit ad similia, idest ad Curatores, Procuratores, & qui negotia aliena gerunt, alioquin non solum rem emptam amittant, sed & quadrupli pœna teneantur: Postulet autem ratio, ut multò magis id servari debeat in piorum locorum Administratoribus, quos præcipuè ab omni specie mali abstinere oportet, ne cuiquam scandalo sint: Sanctissimus Dominus Noster de S. Rom. Eccl. Cardinalium, & Prælatorum Apostolicæ Visitationis consilio districtè prohibet, atque interdicit, ne in posterum quisquam ex iis, qui in Alma Urbe piorum locorum administrationem, & curam gerunt; aut illis quoquomodo præsunt, & præcipuè deputati Monasteriorum Monialium, Custodes, seu Guardiani Collegiorum, vel Confraternitatum, aut Hospitalium Administratores, & alii similes à prædictis piis locis, vel eorum personis triticum, vinum, oleum, vel alios cujusvis generis fructus, etiam proximè perituros, aut quævis bona mobilia, vel immobilia, aut se mo-

ventia per se, vel per interpositam personam directè, vel indirectè emere, vel conducere, aut eisdem vendere, vel locare, aut cum ipsis permutare quovis modo audeant, vel præsumant etiam ex causa majoris utilitatis, aut urgentis necessitatis, vel gravis damni vitandi eorundem locorum, vel personarum, aut quocunque alio prætextu, vel quæsito colore, si secus fecerint, contractus sit ipso jure nullus, ipsique rem emptam, & rei venditæ pretium amittant eo ipso, & in quadruplum conveniantur, contrariis non obstantibus quibuscunque. Dat. Romæ 5. April. 1663.

Prosper Fagnanus Sac. Cong. Secr.

In Regest. Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium fol. 36.

De Sanctimonialium cura in temporalibus.

6. MOnasteria Sanctimonialium Sanctæ Claræ Ordini Minorum Regularis Observantiæ subjecta, ab ejusdem Ordinis Provincialibus esse gubernanda spirituali gubernio, non autem temporali statuerunt, & decreverunt Innocentius IV. Cum sicut 1246. apud Annal. Minor. to. 1. pag. 675. Benedictus Decimus 1304. ibidem tom. 3. pag. 28. Nicolaus V. Ordinis sui. 1447. Ibidem to. 5. pag. 498. Demum Concil. Trident. sess. 25. cap. 9. de Regul. & Monialibus.

Quapropter advertit Barbos. per hoc Decretum, nullam jurisdictionem esse concessam Episcopo in Monasteriis Sedi Apostolicæ immediatè subjectis, nisi in concernentibus spiritualia, in temporalibus verò nihil agere posse; Concilium enim Tridentinum sess. 25. cap. 2. ait quod Administratio bonorum Monasteriorum, seu Conventuum ad solos Officiales eorundem, ad nutum Superiorum amovibiles pertineat.

Hinc

Hinc eſt quod nec Ordinarii, nec Prælati Regulares etiam in Capitulis eorum Generalibus, non poſſunt deputare Adminiſtratores bonorum temporalium Monialium particulares Religioſos cujuſcunque gradus, aut præeminentiæ, etiamſi Superiores Monaſteriorum fuerint.

Sacra Congregatio Epiſcoporum, & Regularium 22. Auguſti 1605. apud Gavant. V. Monialium cura in temporalibus num. 12. moderantur enim Monaſteria Monialium in temporalibus à ſolis Syndicis, ſeu Colonis ab eiſdem electis cum approbatione Epiſcopi.

Verum tamen eſt, quod in actu Viſitationis, tam Epiſcopi, quàm Prælati Regulares inquirere debent à Diſcretis Monaſterii, An bona temporalia, cenſus, ac proventus, rectè, fideliterque adminiſtrentur, & convocare Syndicos, Colonos, ſeu Admininiſtratores coram Abbatiſſa, & Diſcretis Monaſterii, ut rationem reddant ſuæ adminiſtrationis. Tenentur enim dicti Adminiſtratores, ſingulis annis, rationem reddere ſuæ adminiſtrationis coram eodem Epiſcopo; Adhibitis Superioribus Regularibus, ſi Moniales ſint Regularibus ſubjectæ, Greg. XV. Inſcrutabili de exempt. privil. Suntque prædicti Adminiſtratores, ut dixi, ad nutum amovibiles, ita tamen, ut non ultra triennium in dicto munere permaneant. Trid. ſeſſ. 25. cap. 2.

Ex ſuprà narratis deducitur, quod non rectè, & æquè benè Abbatiſſa unà cum Diſcretis Monaſterii poſſunt recipere redditionem computationum à Colonis, & Exactoribus, quia juxtà præfatam Bullam Greg. XV. requiritur præſentia Epiſcopi, ſeù Prælati Regularis.

Demùm adminiſtratio bonorum Monaſterii cum deputatione Factorum, & Colonorum fieri debet à Syndicis cum approbatione Epiſcopi: Fructus verò, red-

ditusque collecti, & exacti consignari Monialibus. Episcopo verò rationem reddant tàm Syndici, quàm Moniales. Sacra Congregatio Episcopor. & Regul. 11. Augusti 1651. Flosculi V. Monasterium num. 9. Nisi secùs in fundatione cautum esset. Vallisoletana 12. Januarii 1604. Isti Syndici, sivè Sanctesii debent de novo quolibet triennio eligi, & etiam aliquando mutari, in una Assisien. 21. Julii 1597. Ibidem.

7. Moniales semel saltem singulis mensibus tenentur ad confessionem suorum peccatorum, & Eucharistiæ susceptionem. Trident. sess. 25. de Regular. & Monialibus cap. 10.

8. Quo tempore Confessarii extraordinarii Confessiones audierint, ad Monasteria Ordinarii non accedant, sub suspensione officii, ac etiam privatione. Constit. Ord. c. 11. pag. 267. num. 12.

Novitius.

SUMMARIUM.

Ponitur series Decretorum, pro receptione Novitiorum in Familia nostra Cismontana, tam Observantium, quàm Reformatorum, à Clemente Papa Octavo, usque ad Innocentium X.

Decretum Congregationis super statu Regularium, scil. Ad propagandam. Dividitur in septem §§.

§. 1. *Datur modus publicandi futurum examen recipiendorum.*

2. *Quod mittendum est ad Commissarium Generalem, & accuratè percurrat, &c.*

3. *Idemque Commissarius Generalis nomina prælectorum mittat ad Provincialem, qui ad habitum probationis eos recipiat.*

4. *Emis-*

4. *Emissa professione transferantur ad alium Conventum ex designatis pro Professorio.*
5. *In quo Professorio permaneant per triennium, vel quousque perveniant ad ætatem suscipiendi Sacros Ordines, ibique debebunt litterarum studiis operam navare.*
6. *Minister Provincialis unà cum Deffinitoribus eligat, & constituat familiam Novitiatuum, & Professoriorum.*
7. *Superiores certiorent Sacram Congregationem, qualiter supradicta adimpleta, & executioni mandata sunt.*

Pœnæ in in contrafacientes. num.6.

Dispensatio §.6. circa electionem Guardiani, & Magistri Novitiorum. num.7.

Decretum, quod Novitii Conversi possint agere annum probationis in Conventibus pro Professoriis. num.8.

INtimata, ac denunciata Visitatione Apostolica à Clemente Papa Octavo pro Reformatione Cleri, & Regularium, Novitiorum receptionem designavit. In suprema apud Cherub. pag. 129. & seq. ubi determinavit non ampliùs esse recipiendos absque facultate Sacræ Congregationis, quod ita actum fuit.

Post quam determinationem, instantibus Fratribus Regularis Observantiæ Sancti Francisci pro facultate induendi Novitios, fuit illis denegata, & idem Pontifex anno 1606. indulsit, ut in qualibet Provincia Reformatorum ejusdem Regularis Observantiæ extra Capitulum, seù Congregationem possent recipi Novitii absque limitatione à Custode, unà cum duobus Discretis, & duobus Guardianis, prout sequitur, videlicet.

In audientia Sanctiss. D.N.D. Clementis Papæ Octavi habita die Dominico 26.Nov.1606.per Reverendiss. Patres, ac Prælatos Visitationis, & Reformationis Aposto-

Apoſtolicæ, inter cæteras reſolutiones factas, eſt infraſcripta.

Inſtanza de' Reformati de' Minori Oſſervanti di San Franceſco di potere veſtire indifferentemente extrà Capitulum, con l'intervento del Cuſtode, e Diſcreti della Provincia, e di due Guardiani de' più vicini.

1. SAnctiſſimus hujuſmodi ſupplicationi inclinatus, bonum propoſitũ cujuſque ad ipſam Reformatorum Religionem tranſire, in eaque Altiſſimo famulari cupientes, fovere volens, Cuſtodi ejuſdem Ordinis, cum unanimi duorum Guardianorum, & duorum Diſcretorum cujuſque Cuſtodiæ voto, plenam poteſtatem facit recipiendi, & admittendi ad habitum ſui Inſtituti Novitios quovis tempore, etiam extra Capitulum. Non obſtan. Decretis Generalibus Sanctitatis ſuæ eo de genere editis,& aliis Conſtitutionibus,& Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Ita tamen, ut prius examinentur diligentèr per ipſos Cuſtodes, Guardianos, & Diſcretos recipiendorum, & admittendorum qualitates, juxtà Ordinis Regulam, Decreta,& Conſtitutiones Apoſtolicas. Et Cuſtos, ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ, teneatur in proximo tunc futuro Capitulo Cuſtodiali, vel ejus loco Congregatione etiam Cuſtodiali, ſingulis annis habenda, referre, quod receperit Novitios, ac illorum qualitates, & in quibus Monaſteriis recepti commorentur, Approbationem, & confirmationem receptionis, & admiſſionis, ante profeſſionis emiſſionem obtinere, aliàs ſupradicta omnia ex nunc, prout ex tunc irrita eſſe voluit, & hujus Decreti

creti auctoritate declaravit. In quorum fidem, &c. Datum Romæ die supradicto.

Loco † Sigilli.

Antonius Seneca Visitationis, & Reform. Apost. Secr.

In Regesto Novitiorum pag. 1.

Deindè anno 1624. Urbanus Papa Octavus in Bulla, quæ incipit, Romanus Pontifex, renovavit Constitutionem Clementis Octavi, prohibentis, ne apud Fratres de Observantia, seù de Familia recipiantur, sed tantùm à Reformatis.

Anno verò 1628. in Visitatione Apostolica decretum est, ut de cætero Novitii inter Reformatos non recipiantur extra Capitula, vel Congregationes Capitulares, non obstante Decreto san. mem. Clementis Octavi hac de re edito: aliàs receptiones, & professiones nullæ sint, & invalidæ.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrii.

Loco † Sigilli.

Prosper Fagnanus Secret.

In Regesto pag. 3.

Hoc eodem anno 1628. instante Procuratore Generali Regul. Observ. pro gratia obtinenda induendi Novitios in Familia Cismontana, respõsum accepit, videlicet.

2. Sacra Congregatio à S. D. N. Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci Cismontanæ Familiæ consultationibus præposita, volens, quantum potest in Domino, ipsorum postulatio satisfacere, circa Novitios ad habitum, & professionem admittendos, Sanctitate sua approbante censuit, tunc demum esse illis permittendum, ut Novitios, ut supra, recipiant, cùm constiterit, ex ipsorum Conventibus eos sustulisse abusus omnes, qui Regulæ Sancti Francisci Observantiæ adver-

adverſantur . Quod ubi præſtiterint, deſignanda erunt loca, pro iiſdem Novitiis recipiendis, & præſcribendus recipiendorum numerus, & qualitates, & alia ad eorum inſtitutionem pertinentia; & proùt unaquæque Provincia id exequetur eidem receptionem hujuſmodi fore permittendam.

Abuſus verò, quibus eos propterea mederi oportebit, ſunt potiſſimum infraſcripti; Ac primum abdicent à ſe, & eorum Conventibus non ſolùm priſtina, ac bòna omnia immobilia, quæ alicubi contra Regulæ puritatem, & declarationes fel. rec. Nicolai Tertii, & Clementis Quinti extra, vel intra ſepta Monaſteriorum detinent, ſed etiam cenſus perpetuos, & legata annua, ſuper quibus Sacra Congregatio præcipit obſervari Decretum Congregationis Generalis Romæ habitæ die 17. Maii 1603.

Hæc autem ſuperiùs expreſſa, fuiſſe ad effectum perducta, conſtare debebit eidem Sacræ Congregationi ex atteſtationibus, medio juramento Generalis, aut Commiſſarii Generalis, aut Viſitatorum, prævia diligenti informatione capta in Viſitatione ſingulorum Conventuũ cujuſque Provinciæ. Romæ 14. Junii 1628.

F. A. Card. S. Honuphrii.

Loco † Sigilli.

Proſper Fagnanus Secret.

In Chronologia Ord.

Anno verò 1634. Cùm Miniſter Generalis totius Ordinis S. Franciſci, conſtare feciſſet, medio juramento, eidem Sacræ Congregationi ſupranarratos abuſus ablatos fuiſſe à Provinciis Fratrum Regularis Obſervantiæ Ciſmontanæ Familiæ, iterùm inſtetit pro receptione Novitiorum, & gratiam obtinuit, prout in ſequenti Decreto.

Eminen-

Eminentiſſimi , e Reverendiſſimi Signori.

Frà Gio: Battiſta Campagna Miniſtro Generale di tutto l'Ordine di San Franceſco , humilmente ſupplica l'EE.V V. che per maggior commodità delle Provincie , e miglior educatione de' Novitii , vogliano reſtar ſervite concedere alle Provincie grandi trè Novitiati , e due dell'altre Provincie non grandi , e concedere anche quindeci Novitii per Novitiato , così delle Provincie grandi, come non grandi , de' quali quindeci Novitii dieci ſiano Chierici , e cinque ſiano Laici , che ſi riceverà à gratia . Quam Deus &c.

Li Conventi delle Provincie grandi , che potranno eſſer deſtinati all'educatione de' Novitii , ſe però ſaranno conformi alli Decreti , e Conſtitutioni Apoſtoliche , ſono li ſeguenti .

La Provincia di Bologna , Rimini , le Gratie , Viadana , e Carpi . La Provincia della Marca , Aſcoli , Mattelica , e Monte Baroccio . La Provincia di Sant' Antonio , Venetia la Vigna , Verona San Franceſco , Mantova . La Provincia di Breſcia , San Giuſeppe , Ivi , Chiati gli Angeli , Prato Alboino . La Provincia di Toſcana , San Romano , Cortona , e Lucca . La Provincia di Baſilicata , Veggiano , Turſi , Lauria . La Provincia di San Bernardino , Teramo , Chieti , Lanciano . La Provincia di San Nicolò , Converſano , Acquaviva , Corato . La Provincia di San Franceſco , Santa Maria degli Angeli , Foligno , e Città di Caſtello .

Li Conventi dell'altre Provincie da deſtinarſi per gl' iſteſſi Novitiati, ſe però ſaranno conformi alli Decreti , e Coſtitutioni Apoſtoliche , ſono le ſeguenti .

La Provincia di Milano, Lodi, e Monza. La Provincia di S.Tomaſo, Carmagnola, Nunciata, Buſca gli Angeli .

La

La Provincia di Principato, la Cava, Majuri. La Provincia di Terra di Lavoro, Napoli Monte Calvario, Gaeta S. Francesco. La Provincia di Corsica S. Francesco d'Aregno, S. Francesco la Bastia. La Provincia di Calabria Morano, & Avello. La Provincia di Roma, Aracœli, Caprarola. La Provincia di S. Angelo, Santa Maria di Stignano, e S. Matteo in Lamis. La Provincia di S. Diego, Casale, e S. Mauritio. La Provincia di Sicilia, Messina Santa Maria di Gesù sopra, & Adorno. La Provincia di Genova, Nuntiata di Genova, e Chiavari. La Provincia di Sette Martiri, Pizzo, e Polestina. La Provincia di Val di Noto, Vizzini Santa Maria di Gesù, e Siracusa. La Provincia di Val di Mazara, Palermo, la Gangia, e Sciacca.

3. Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Regularium præposita, censuit petitam institutionem Novitiatuum hujusmodi esse concedendam, prout præsenti Decreto concedit, arbitrio tamen Eminentiss. Card. Barberini, Ordinis hujusmodi, apud hanc S. Sedem Protectoris: ac dummodò iidem Novitiatus sint omnibus qualitatibus, ac partibus instructi ad præscriptum Decretorum fel. record. Clementis Octavi. Nec non eadem Sacr. Congregatio benignè annuit, ut prohibitionibus quibuscunque non obstantibus, in singulis Novitiatibus, ut suprà instruendis, & designandis quindecim Novitii, duntaxat arbitrio pariter ejusdem Cardinalis Protectoris, decem scilicet ad habitum Clericorum, & quinque ad habitum Conversorum dicti Ordinis recipi, atque educari, annoque probationis elapso, ad Professionem admitti valeant; dummodò ætate requisita, cæterisque necessariis qualitatibus sint prædi-ti, ac præsertim Novitii Clerici decimum quintum annum suæ ætatis saltem agant, coram Provinciali, &

Defini-

Definitoribus Provinciæ ſuæ ſe ſiſtant, & coram eis (etiam Provinciali Capitulo, vel annuali Congregatione non expectata) ſervatis ſervandis incumbentia probent. In reliquis verò ſervetur forma Decreti S. D. N. ſuper receptione, & educatione Novitiorum, ultimo loco editi, nec non fel. rec. Sixti Quinti, ac aliarum Conſtitutionum Apoſtolicarum, & Decretorum pariter ſimilis mem. Clementis Octavi, Inſtitutionumque generalium ſuper receptione, & educatione Novitiorum ejuſdem Clementis, nec non ſan. memor. Pauli Quinti auctoritate editarum. Romæ die prima Septembris 1634.

M. Cardinalis Ginettus.

Loco † Sigilli.

A. Torniellus Secret.

In Regeſto fol. 26.

Ut ſupradictum Sacræ Congregationis Decretum pro Novitialibus inſtituendis, ac Novitiis ad habitum recipiendis facultatem concernens, noſtroque arbitrio remiſſum, juxta factæ petitionis exemplum executioni mandetur, præſentis noſtri reſcripti ſerie annuimus. Romæ 23. Septembris. 1634.

F. Card. Barberinus Protector.

Loco † Sigilli.

I. Nicol. Tighettus.

Eodem anno 1634. Idem Miniſter Generalis obtinuit ab eadem Sac. Congregatione, quod omnes Provinciȩ Reformatæ Ciſmontanæ Familiæ poſſent recipere extra Capitulum, & Congreg. Novitios Clericos, & Laicos, prout ſequitur.

Eminentiſſimi, e Reverendiſſimi Signori.

Frà Gio: Battiſta Campagna Miniſtro Generale di tutto l'Ordine di S. Franceſco, humiliſſimamente ſupplica

plica l'EE. VV. che vogliano restar servite dar facoltà, che le Riforme d'Italia possano ricevere Novitii Chierici, e Laici fuor di Capitolo, e Congregatione, che così non resteranno prive di quei buoni soggetti, che sogliono venir frà l'anno. Che &c. Quam Deus, &c.

4. Sacra Congregat. Cardinalium negotiis Regularium præposita, benignè annuit, ut prohibitione quacunque non obstante, sex Novitii ad habitum Clericorum, & tres duntaxat ad habitum Conversorum, in qualibet Provincia Fratrum Reformatorum Ordinis hujusmodi, Provinciali Capitulo, vel annali Congregatione non expectata, recipi, atque anno probationis elapso, ad professionem (servatis servandis) admitti valeant, dummodò ætate requisita, cæterisque necessariis qualitatibus sint prædici, ac præsertim Novitii Clerici decimum quintum annum suæ ætatis saltem agant, coram Custode, & Definitoribus Provinciæ suæ se sistant, & coram eis, etiam dicto Capitulo, vel annali Congregatione non expectatis (servatis servandis) incumbentia probent. In reliquis verò servetur forma Decreti S. D. N. super receptione, & educatione Novitiorum, ultimo loco editi, nec non fel. rec. Sixti V. ac aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Decretorum paritèr similis memor. Clementis Octavi, Institutionumque generalium super receptione, & educatione Novitiorum ejusdem Clementis, nec non san. mem. Pauli Quinti auctoritate editarum. Romæ die 17. Novembris 1634.

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli.

A. Torniellus.

In Regesto fol. 3.

Et sic deinceps Provinciæ Observantiũ, ac Reformatorum

torum Cismontanæ Familiæ, singulis annis habuerunt recursum ad Sacram Congregationem pro induendis Novitiis. Verum est, quod anno 1641. Urbanus Papa Octavus (per suum Breve, quod incipit, Militantis, de quo infra) concessit, quod in Provinciis Reformatis Cismontanæ Familiæ Novitii infra annum, cum interventu Ministri, & duorum Definitorum Provincialium, & duorum Guardianorum recipi possent.

Demùm Innocentius Papa X. post generalem prohibitionem factam omnibus Regularibus induendi Novitios, indulsit Provinciis Regularis Observantiæ, ac Reformatorùm Italiæ, ut possent recipere certum numerum Novitiorum, prout in Decreto. Et sic Congregatio deputata super statu Regularium, instantibus Procuratoribus Generalibus Ordinum, bis in anno concedit facultatem Provinciis induendi Novitios. Verùm quia non omnes, etiam Superiores, habent notitiam præfati Decreti, & in multis delinquunt, operæ pretium duxi apponere illud hìc, tanquam in loco suo, ut cum illo moderentur in Novitiorum receptione, ac Professariorum deputatione.

5. Ad propagandam, in Ordine Fratrum Minorum Regularis Observantiæ, ac Reformatorum Sancti Francisci, Regularem Observantiam, quæ Novitiorum institutioni, & educationi præcipuè innititur, Sacra Congregatio à S. D. N. deputata super statu Regularium, de mandato Sanctitatis Suæ, in singulis Italiæ Provinciis, ejusdem Ordinis, præsentis Decreti vigore designat, ac deputat infrascriptos Conventus pro Novitiatibus, & Professoriis (quibus relictis, cùm jam sint in actu exercito, sequitur) dum tamen hæc, quæ sequuntur inviolatè observentur.

 §. 1. Pri-

§. 1. Primum, ut indicatur, & in singulis dictarum Provinciarum Conventibus publicetur futurum examen, seu scrutinium eorum, qui ad habitum probationis recipi postulaverint, omnesque à Ministro Provinciali, & Definitoribus diligentèr examinentur, ac per vota secreta approbentur, quotquot idonei reperti fuerint, natalibus, ætate, vita, & moribus anteais, litteratura respectu Clericorum, corporis habitudine, impulsu spiritus, aliisque requisitis ad præscriptum Apostolicarum Constitutionum, ac Statutorum Ordinis. Non idonei verò rejiciantur. Nec aliquis approbetur pro Clerico, qui decimum quintum, nec pro Laico, qui vigesimum ætatis suæ annum non expleverit.

§. 2. Tùm deindè hoc examen, seu scrutinium scripto fidelitèr exaratum, & manu propria cujusque Examinatoris subscriptum, ac juramento firmatum, obsignatumque, primo quoque tempore transmittatur ad Commissarium Generalem, qui statim, consulto Procuratore Curiæ; & aliquibus Patribus gravioribus à se deligendis, scrutinium sic receptum accuratè percurrat, & per singulas partes expendat, ac propterea tàm per supradictos, quàm per litteras familiares, & secretas inquisitiones à Patribus Provinciæ antiquioribus, ac zelum Dei habentibus, assumendas, sedulò investiget, num adversùs examinatos, & approbatos inveniatur aliqua exceptio, An verò ipsorum quispiam sit consanguineus, vel affinis, amicus, aut quoquo modo addictus alicui Examinatori, aut alteri ex Fratribus Ordinis, & an zelo perfectionis vitæ, & Deo liberiùs in Sancta Religione serviendi, An potiùs levitate, aut necessitate, vel alio fine inordinato ductus postulet admitti.

§. 3. Hif-

§. 3. Hisque peractis, ex omnibus, ut supra approbatis, idem Commissarius Generalis, consultis supradictis, intra numerum Novitiorum pro Clericis, & Laicis in illa Provincia, ut supra concessum, præeligat meliores, habita præsertim ratione indolis, morum, fervoris spiritus, acuminis ingenii, & conditionis natalium, moxque præelectorum nomina mittat ad Ministrum Provincialem, qui tunc demùm, & non prius, eosdem præelectos ad habitum probationis suscipiat, & eos tantùm; Qui postea, quarto quoque mense à Communitate Fratrum Conventus ipsius Novitiatus, à duobus saltem mensibus ibi actu de familia existentium, per secreta majoris partis suffragia, habiles inventi fuerint, elapso anno, post susceptum habitum ad professionem admittat, sub exacta tamen vita communi, ad præscriptum Regulæ, non obstante quavis laxioris consuetudine, seù potiùs corruptela, in contrarium introducta, servataque forma Sacrorum Canonum, Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum, ac præcipuè Decretorum san.me.Clem. Papæ Octavi, nec non Statutorum prædicti Ordinis. Quod si aliquem ex dictis Clericis, vel Laicis, postquàm receptus fuerit ante Professionem à Religione discedere, aut expelli contigerit, alius in ejus locum subrogari possit, dummodò tamen in omnibus servetur forma superiùs præscripta.

§. 4. Cæterùm ut prædicti Novitii, postquàm in Professorum numerum, ut præfertur, recepti fuerint, meliùs in bono spiritu, regularisque disciplinæ observantia stabiliantur, & confirmentur statim post professionem emissam, si in Conventu pro Novitiatu, ut supra assignato, locus aderit secundi Novitiatus, seù Professorii ab ea, quæ Novitiorum est,

atque antiquorum Profefforum habitatione diftinctus, & fegregatus, ibi collocentur, fi Conventus eos alere queat: fin minùs transferantur in alium Conventum ex defignatis, pro Profefforio, feù fecundo Novitiatu, ubi is locus cum requifitis ad Novitiatum ipfum præfcriptis reperiatur, vel accommodetur, aut de novo conftruatur; ita tamen ut fi prædicta Religio, ex fuarum Conftitutionum vigore majoris temporis curfu, novos Profeffos intra Novitiatum detinere confuefcat, illis in hac parte minimè derogatum efse intelligatur, & nihilominùs permittitur Superioribus, ut id ipfum facere poffint, fi rationi, ac Religioni magis expedire judicaverint.

§. 5. In quo quidem Profefforio degant fub regulis, & modo vivendi adhùc ftrictiori, quàm fervent antiquiores profeffi, ita ut nec in negotiis Conventus fe intromittere, nec communibus tractatibus intereffe, nec alterius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quoufque ad ætatem facris Ordinibus fufcipiendis fufficienrem pervenerint, vel faltèm per triennium poft profeffionem, quo etiam tempore poterunt, quinimò & debebunt litterarum ftudiis operam navare fub directione, & regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Magiftrum Novitiorum præditum effe oportet, quemadmodum ipfius Clementis Decreto providè fancitum eft.

§. 6. Guardianum verò, Magiftrum Novitiorum, ac familiam Religioforum in prædictis Conventibus, tam Novitiatus, quàm Profefsorii conftituat idem Minifter Provincialis, unà cum Definitoribus, ità tamen, ut ante quàm ibi actu eam collocet, Commiffarium Generalem de illa certiorem faciat,

ciat, qui consultis supradictis eandem in toto, vel in parte, prout in Domino sibi videbitur, confirmare, vel infirmare teneatur. Nec liceat Ministro Provinciali aliquem ex dicta familia mutare, vel amovere, nisi ex magna, & urgenti necessitate, & cum consensu Definitorum; quo casu nihilominus teneatur protinus de mutatione hujusmodi edocere Commissarium Generale, cujus erit eam approbare, vel reprobare.

In ipsis autem Conventibus non collocentur nisi Religiosi graves, devoti; exemplaris, ac regularis Observantiæ, & puritatis regulæ studiosi: Præcipuè verò caveatur, ne ibi ponatur aliquis, qui non consentiat servare vitam communem, quæ in prædictis Conventibus, ad Regulæ præscriptum, exactè observetur, indeque amoveatur, qui tàm sanctæ Ordinationi contradicere, aut quoquomodo se opponere ausi fuerint.

§. 7. Ad extremum, postquàm Novitii in Professorum numerum, ut supra, cooptati fuerint, Superiores Regulares, ad quos pertinet, illicò Sacram Congregationem edoceant, suprascripta omnia, & singula fuisse ad unguem adimpleta, & executioni mandata, alioquin pœnas in memoratis Decretis Clementis Octavi fel. rec. statutas se subituros, ac novas licentias recipiendi Novitios, nequaquam fore impetraturos certò sciant. Non obstantibus, quoad præmissa, & omnia, & singula, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non prædictis Ordinis statutis, consuetudinibus, & privilegiis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ 15. Octobris 1654.

B. Card. Spada.

Loco † *Sigilli*.

P. Fagnanus. *Secr.*

6. Pœnæ autem taxatæ à Clemente Octavo in fine Decretorum, ac Institutionum super receptione, & educatione Novitiorum, de quibus supra fit mentio, sunt quæ sequuntur, videlicet.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alii ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seù quovis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebit, privationem, gravioresque pro modo admissæ culpæ pœnas se subituros certò sciant.

7. Advertendum, quod in originali Decreto §.6. sunt hæc verba. Porro in prædictis Conventibus, tàm Novitiatus, quàm Professorii, nec Superior, nec Novitiorum Magister eligatur, seù deputetur, vel amoveatur, nisi ab ipsomet Commissario Generali, consultis eodem Procuratore, ac Patribus gravioribus, &c. quæ quidem electio instante Patre Commissario Generali, ex dispositione Alexandri Papæ Septimi, commissa Protectori nostro, demandata fuit Ministro Provinciali, unà cum Definitoribus, prout in sequenti Epistola.

Foris.

Al Molto Reverendo Padre Provinciale de' Minori Osservanti Riformati di S. Francesco di questa Provincia Romana.

Intus.

Molto Rev. Padre,

HAvendo io portato alla Santità di Nostro Signore le suppliche del Padre Commissario Generale, che ne' Decreti publicati d'ordine della santa memoria d'Innocentio Decimo sotto li 15. Ottobre prossi-

proſſimo paſſato per ricevere li Novitii nelle Provincie d'Italia della ſua Religione di San Franceſco, tanto Oſſervanti, come Riformati, frà l'altre coſe vien ordinato, che ne'Conventi de' Novitiati, e Profeſſorii, li Guardiani, e Maeſtri de'Novitii, ſi deputino ſolamente da eſſo Padre Comiſſario Generale, con il conſeglio del Commiſſario, e Procuratore di Corte, & uditi li Provinciali, mà che nell'eſſecutione totale di queſt'ordine, egli hà conoſciuto di non poter ſodisfare intieramente alla ſua conſcienza, per non haver piena notitia delle qualità de' ſoggetti, nè poter aſſicurarſi nell'informationi, che vengono di fuori, nè tampoco eſſer di perſona à prenderle nella Viſita delle Provincie, e però hà ſupplicato inſtantemente per la gratia d'eſſere ſciolto da queſt'obligo, e che ſi rimetta l'elettione di detti Guardiani, e Maeſtri de' Novitii al Provinciale, e Definitorio di ciaſcuna Provincia, in conformità delle Conſtitutioni della Religione. Sua Beatitudine hà benignamente condeſceſo di rimetterne à me la riſolutione, in ordine al maggior ſervitio di Dio, e bene della Religione, dandomene però tutta la facoltà neceſſaria, & opportuna. Potrà dunque la Paternità Voſtra in godimento della gratia fatta dalla Santità Sua, nei luoghi de' Novitiati, e Profeſſorii fare liberamente li Guardiani, e Maeſtri de'Novitii, conforme alle loro Conſtitutioni, ſenza obligo di haver à mandare la nomina quà al Padre Commiſſario Generale, & all'orationi di V. P. mi raccomando. Roma li 18. Agoſto 1655.

Affettionatiſs. di V.P. nel Sig.

Franceſco Card. Barberino.

In Regesto fol.25. Et sic deinceps actum est, in singulis Provinciis, juxtà emendatum §. 6.

Demùm anno 1659. Reverendissimus Pater Generalis Sambuca obtinuit quòd Novitii Conversi possent agere anum probationis in Cœnobiis pro Professoris designatis, prout sequitur.

Beatissimo Padre.

Frà Michiel Angelo della Sambuca Ministro Generale di tutto l'Ordine di S.Francesco, prostrato à i piedi Vostra Santità espone, come quasi tutti i Conventi delle Provincie d'Italia Osservanti, e Riformati si trovano con tanta penuria de' Frati, e particolarmente de' fratelli Laici per causa di mortalità, e di contagio, che non possono haver il solito, e necessario servitio, non senza pregiuditio della Regolare osservanza, e del buon governo. Supplica però l'Oratore Vostra Santità vogli con la sua solita pietà conceder licenza, che i Novitii Laici possino far l'anno dell'approbatione ne' luoghi de' Professorii assignata dalla Sacra Congregatione, mentre in quelli si vive con le medesime osservanze de' Novitiati, come si è fatto altre volte, che così si darà qualche sollievo alle Provincie, che lo richiedono con grandissima instanza, e l'Oratore lo riceverà à gratia particolare da V. Santità &c.

8 Sanctissimus Dominus Noster D. Alexander Papa Septimus Oratoris supplicationibus inclinatus clementètr annuit, ut ad triennium proximum tantùm, Novitii, qui pro servitio Conventuum tàm Observantiæ, quàm etiam Reformatorum Ordinis prædicti, qui Laici vocantur recepti fuerint, sivè recipientur, in Cœnobiis à Sacra Congregat. pro Professorii designatis annum probationis (servatis tamen aliàs servandis) peragere, ac successivè Regularem profes-

professionem emittere valeant, Apostolicis, necnon ejusdem Ordinis Constitutionibus, cæterisque contrariis aliàs in suo robore permansuris præsenti Indulto minimè obstan. Romæ die 6. Novembris 1659.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

Æmil. Episc. Camer. Secret.

In Regest. Sac. Congreg. Episcop. & Reg. fol. 343.

Reliqua, quæ pertinent ad Novitios, optimo jure sancita sunt in Constitutionibus generalibus Ordinis cap. 2. pag. 33. & sequentibus.

Officium Sanctorum.

SUMMARIUM.

Decretum pro moderatione Officii Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis. num. 1.

Decretum pro continuatione officii ejusdem post revocationem Oraculorum. num. 2.

Bulla pro Conceptione, num. 3.

Decretum, quòd in celebratione Officii, & Missæ Beatorum, non excedantur limites verbales Indultorum Sedis Apostolicæ. num. 4.

Quòd Officium S. Bernardini Senen. apponatur in Breviario Romano, & recitetur ab omnibus, qui ad horas Canonicas tenentur. num. 5.

Decretum pro Sanctis nostri Ordinis. num. 6.

Decretum super declaratione Rubric. num. 7.

Decretum pro moderatione Officii Immaculatæ Conceptionis.

1. CUm aliàs sub die 20. Januar. 1609. Sanctissimus Dominus Noster Paulus Papa Quintus concesse-

cesserit Religiosis Fratribus Observantibus S. Francisci, ut singulis Sabbatis non impeditis festo novem Lectionum, possint recitare Officium Immaculatę Conceptionis Deiparæ Virginis Mariæ; Quæ gratia cum etiam Fratribus Conventualibus sub die 14. Januarii, & Fratribus Capuccinis sub die 7. Julii 1612. de voto Congregationis Sacrorum Rituum ab eodem Sanctissimo Domino Nostro concessa fuerit, & eandem gratiam non esse simplicitèr intelligendam, sed indigere aliqua declaratione; in eadem Sacra Rituum Congregatione, ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Bellarmino propositum fuerit: Placuit eidem Sacræ Congregationi, ut dicta gratia de Officio Conceptionis in Sabbato recitando, declaretur esse intelligenda, eo modo, quo intelligitur Rubrica de Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato, idest, ut excipiantur Sabbata occurrentia in Adventu, Quadragesima, Quatuor temporum, & Vigiliis. Et facto, de prædicta declaratione verbo cum Sanctissimo Domino Nostro: Placuit Sanctitati Suæ Congregationis declaratio, ut dicta gratia prædictis Religiosis concessa, intelligatur cum supradicta moderatione; & ità in futurum à prædictis Fratribus Observantibus, Conventualibus, & Capuccinis Ordinis S. Francisci Officium Beatæ Mariæ in Sabbato.

Eadem Sac. Rituum Congregatio recitandum esse censuit, & declaravit. Die 10. Novemb. 1612.

Franciscus Maria Card. à Monte.

Loco † sigilli

I. P. Mucantius Sec. Congr.

Decre-

Decretum continuationis Officii per annum Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis factum post revocationem Oraculorum Sanctissimi Urbani Papæ VIII.

2. OBtento à fæl. rec. Paulo Papa V, vivæ vocis oraculo per bon. mem. Cardinalem Arigonium Franciſcanæ Religionis Protectorem ut Religio Franciſcana, ſingulis Sabbati non impeditis feſto novem lectionum, licitè recitare poſſet Officium Conceptionis Beatæ Virginis, quod incipit, Sicut lilium, &c. ſub ritu ſemiduplici, prout ab illo dictæ conceſſionis tempore, uſque in præſens recitatum eſt, omiſſo feriali officio: ſed revocatis poſteà per Sanctiſſimum Dominum Noſtrum Urbanum Papam Octauum vivę vocis oraculis; Eadem Religio ſupplicavit Sanctiſſimo pro licentia continuandi, non obſtante ſupradicta revocatione, & ſupplicatione per Sanctitatem Suam ad Sacram Rituum Congregationem remiſſa.

Sacra Congregatio cenſuit, ſi Sanctiſſimo placuerit, poſſe continuari, non obſtante prædicta revocatione, exceptis tamen Sabbatis Quatuor temporum, Vigiliarum, Adventus, & Quadrageſimæ, in quibus Officium de Feria non omitti mandavit. Et Sanctiſſimus annuit, Romæ 11. Novembris 1641.

Coſm. Card. de Torres.

Loco † ſigilli, Julius Cincius Secr.

In Regeſto hujus Congr. fol. 95.

3. Sed quanti faciat Sancta Mater Eccleſia huuſmodi Immaculatæ Virginis Conceptionem Sajnctiſſimus Dominus Noſter in ſequenti Bulla clementèr oſtendit, & declarat.

San-

Sanctissimi Domini Nostri
ALEXANDRI Divina Providentia Papæ VII.

Innovatio Constitutionum, & Decretorum, in favorem sententiæ, animam Beatæ Mariæ Virginis in sui creatione, & in corpus infusione à peccato originali præservatam fuisse, editorum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SOllicitudo omnium Ecclesiarum, quàm licèt meritis, & viribus longè impares, Dei Optimi Maximi voluntate, & providentia gerimus, in id Nos anxiè tenet intentos, & vigilantes, ut scandala, quæ inter fideles pro humanæ naturæ corruptione, & fragilitate necesse est ut exoriantur, exorta quàm celerrimè, & quàm diligentissimè amoveantur: nam iis per quos veniunt certam peccati perniciem, quibus verò præbentur præsens afferunt labendi periculum; quorum Nos pro nostro Pastoralis officii debito, & damnum summoperè dolemus, & discrimine assiduè urimur.

Sanè vetus est Christifidelium erga ejus Beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas, sentientium ejus animam in primo instanti creationis, atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei gratia, & privilegio, intuitu meritorum Jesu Christi, ejus filii, humani generis Redemptoris à macula peccati originalis præser-

vatam

vatam immunem, atque in hoc ſenſu ejus Conceptionis feſtivitatem ſolemni ritu colentium, & celebrantium; crevitque horum numerus, atque hujuſmodi cultus poſt editas à fæl. rec. Sixto Papa IV. prædeceſſore noſtro in ejus commendationem Apoſtolicas Conſtitutiones, quas Sacrum Concilium Tridentinum innovavit, atque obſervari mandavit.

Aucta rurſus,& propagata fuit pietas hæc, & cultus erga Deiparam poſt erecta hoc nomine, approbantibus Romanis Pontificibus, Religioſum Ordinem, & Confraternitates, & conceſſas ab iiſdem Indulgentias, ita ut accedentibus quoque pleriſque celebrioribus Academiis ad hanc ſententiam, jam ferè omnes Catholici eam complectantur.

Et quia ex occaſione contrariæ aſſertionis in concionibus, lectionibus, concluſionibus, & actibus publicis, quòd nempè eadem Beatiſſima Virgo Maria fuerit concepta cùm peccato originali, oriebantur in populo Chriſtiano cum magna Dei offenſa, ſcandala, jurgia, & diſſenſiones, fælic. mem. Paulus Papa Quintus etiam Prædeceſſor noſter vetuit horum opinionem præfatæ ſententiæ contrariam publicè doceri, & prædicari.

Quam prohibitionem piæ mem. Gregorius Papa XV. ſimilitèr Prædeceſſor noſter ad privata etiam colloquia extendit: mandans inſuper in favorem ejuſdem ſententiæ, ut in Sacroſancto Miſſæ Sacrificio, ac Divino Officio celebrandis, tam publicè, quàm privatim, non alio, quàm Conceptionis nomine uti quicunque debeant.

Nihilominus, prout Venerabiles fratres Epiſcopi ferè omnes Hiſpaniarum cum Eccleſiarum ſuarum Capitulis datis ad Nos literis, expoſuerunt, accedente etiam

te etiam insinuatione charissimi in Christo filii nostri Philippi earundem Hispaniarum Regis Catholici, qui specialem super hoc misit ad Nos Oratorem venerabilè fratrem Ludovici Episcopum Placentinum, per quem etiam delatæ fuerant ad Nos supplicationes Regnorum earundem Hispaniarum, pergunt aliqui contrariæ illius opinionis assertores contra præfatas prohibitiones tùm privatim, tùm publicè præfatam sententiam, aut impugnare, aut vellicare, & favorem à Romanis Pontificibus cultui, & festo secundum illam præstitum ita interpretari, ut frustrentur; imò Ecclesiam Romanam huic sententiæ, & cultui juxtà illam Beatæ Virgini exhibito favere negant, pios Christifideles è sua pacifica quasi possessione deturbare conando, undè offensiones, scandala, & jurgia, quibus obviare voluerunt Paulus V. & Gregorius XV. nostri Prædecessores perdurant adhùc, & ex occasione eorundem adversantium, majora his incommoda in posterum prudentèr, & meritò timentur.

Quapropter super his tàm præfati Episcopi cum Ecclesiarum suarum Capitulis, quàm memoratus Philippus Rex, ejusque Regna Nobis pro opportuno remedio instanti supplicari fecerunt.

Nos considerantes, quod Sancta Romana Ecclesia de Intemeratæ, semperque Virginis Mariæ Conceptione festum solemnitèr celebrat, & speciale, ac proprium super hoc, officium olim ordinavit juxta piam, devotam, & laudabilem institutionem, quæ à Sixto IV. Prædecessore nostro tunc emanavit, volentesque laudabili huic pietati, & devotioni, & festo, ac cultui secundùm illam exhibito in Ecclesia Romana post ipsius cultus institutionem nunquam immutato, Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum exem-

exemplo favere, necnon tueri pietatem, & devotionem hanc colendi, & celebrandi Beatiſſimam Virginem, præveniente ſcilicet Spiritus Sancti gratia, à peccato originali præſervatam, cupienteſque in Chriſti grege unitatem ſpiritus in vinculo pacis, ſedatis offenſionibus, & jurgiis, amotiſque ſcandalis, conſervare, ad præfatorum Epiſcoporum cum Eccleſiarum ſuarum Capitulis, ac Philippi Regis, ejuſque Regnorum oblatam Nobis inſtantiam, ac preces, Conſtitutiones, & Decreta à Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, & præcipuè à Sixto IV. Paulo V. & Gregorio XV. edita in favorem ſententiæ aſſerentis, animam Beatæ Mariæ Virginis in ſui creatione, & in corpus infuſione Spiritus Sancti gratia donatam, & à peccato originali præſervatam fuiſſe, necnon, & in favorem feſti, & cultus Conceptionis ejuſdem Virginis Deiparæ ſecundùm piam iſtam ſententiam, ut præfertur exhibiti, innovamus, & ſub cenſuris, & pœnis in eiſdem Conſtitutionibus contentis obſervari mandamus.

Et inſuper omnes, & ſingulos, qui præfatas Conſtitutiones, ſeù Decreta ità pergent interpretari, ut favorem per illas dictæ ſententiæ, & feſto, ſeù cultui ſecundùm illam exhibito fruſtrentur, vel qui hanc eandem ſententiam, feſtum, ſeù cultum in diſputationem revocare, aut contra ea quoquo modo directè, vel indirectè, aut ſub quovis prætextu, etiam definibilitatis ejus examinandæ, ſivè Sacram Scripturam, aut Sanctos Patres, ſivè Doctores gloſſandi, vel interpretandi, denique alio quovis prætextu, ſeù occaſione, ſcripto, ſeù voce, loqui, concionari, tractare, diſputare, contra ea quicquam determinando, aut aſſerendo, vel argumenta contra ea afferendo, & inſo-

luta

luta relinquendo, aut alio quovis excogitabili modo differendo ausi fuerint, præter pœnas, & censuras in Constitutionibus Sixti IV. contentas, quibus illos subjacere volumus, & per præsentes subjicimus, etiam concionandi, publicè legendi, seù docendi, & interpretandi facultate, ac voce activa, & passiva in quibuscunque electionibus eo ipso absque alia declaratione privatos esse volumus, necnon ad concionandum, publicè legendum, docendum, & interpretandum perpetuæ inhabilitatis pœnas ipso facto incurrere absque alia declaratione, à quibus pœnis nonnisi à Nobis ipsis, vel à successoribus nostris Romanis Pontificibus absolvi, aut super iis dispensari possint: necnon eosdem aliis pœnis nostro, & eorundem Romanorum Pontificum successorum nostrorum arbitrio infligendis pariter subjacere volumus, prout subjicimus, per præsentes innovantes Pauli V. Gregorii XV. superius memoratas Constitutiones, seù Decreta.

Ac libros, in quibus præfata sententia, festum, seù cultus secundùm illam in dubium revocatur, aut contra eam quomodocunque ut supra, aliquid scribitur, aut legitur, seù locutiones, conciones, tractatus, & disputationes contra eandem continentur, post Pauli V. supra laudatum Decretum edita, aut in posterum quomodolibet edenda prohibemus, sub pœnis, & censuris in Indice librorum prohibitorum contentis, & ipso facto absque alia declaratione pro expresè prohibitis haberi volumus, & mandamus.

Vetamus autem, Sixti IV. Constitutionibus inhærentes, quempiam asserere, quod propter hoc contrariam opinionem tenentes, videlicet gloriosam Virginem Mariam cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, aut mortale peccatum incurrant,

cùm

cùm à Romana Ecclesia, & ab Apostolica Sede nondum fuerit hoc decisum, prout Nos nunc minimè decidere volumus, aut intendimus, quin potiùs contrariam illam opinionem hæresis, aut peccati mortalis, aut impietatis damnare audentes, præter pœnas, quibus eos subjecit Sixtus IV. aliique prædecessores Nostri Romani Pontifices, gravioribus aliis pœnis subjicimus, quas contrafacientibus huic nostræ Constitutioni superiùs inflíximus.

Volentes, quod contra hujus nostræ Constitutionis transgressores, etiam Regulares cujusvis Ordinis, & Instituti, etiam Societatis Jesu, & quomodolibet exemptos, & alias quascunque Ecclesiasticas, & sæculares personas cujuscunque status, gradus, ordinis, aut dignitatis tam Ecclesiasticæ, quàm sæcularis, ut præfertur, tam Episcopi, & Prælati Superiores, aliique locorum Ordinarii, quàm hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquisitores procedant, & inquirant, atque in eos strictè animadvertant: Nos enim iis, & eorum cuilibet contra eosdem transgressores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coercendi, & puniendi liberam facultatem, & auctoritatem, eadem auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimur, eosque, ut præfertur, procedere, inquirere, & punire districtè præcipimus, & mandamus.

* Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quibusvis indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis quantuncumque qualificatis, & in quacunque etiam Cardinalatus, Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, & quavis alia Dignitate, & honore constitutis, etiam quod contra eos procedi, interdici, suspendi, vel excommunicari nequeat quomodolibet concessis.

Quibus omnibus, & eorum singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de eis, ipsorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per generales, etiam id importantes clausulas, mentio habenda, aut alia exquisita forma observanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro sufficientèr expressis, & insertis habentes, harum serie specialitèr, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Ut autem hæc nostra Constitutio, & præmissa omnia ad eorum omnium, quorum interest notitiam congruentius pervenire possint, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna privationis ab ingressu Ecclesiæ eo ipso incurrenda precipimus, & mandamus omnibus, & singulis locorum Ordinariis, ac eorum Vicariis, Suffraganeis, & officialibus quibuscunque, & aliis singulis, ad quos quomodolibet spectat, & pertinet, quatenus hujusmodi nostram Constitutionem singulis suæ Diœcesis, vel Districtus Prædicatoribus, & aliis, quibus expedire iudicaverint, opportunè insinuent, & publicent, ac insinuari, & publicari faciant, ne quis in posterum quoquomodo ignorantiam de præmissis possit prætendere, aut se contra præmissa valeat excusare.

Volumus, & similitèr eadem auctoritate decernimus, & mandamus, quod præsentes litteræ per aliquos ex nostris Cursoribus in Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ valvis, ac in acie Campi Floræ de Urbe de more publicentur, & affigantur, quæ affixio, & publicatio ità omnes, & singulos, ad quos spectat, afficiat, & arctet, ac si illis personaliter intimatæ fuissent, & quod illarum transumptis etiam impressis manu alicujus

Nota-

Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem proſſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus ahiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 8. Septembris 1661. Pontificatus Noſtri Anno Septimo.

S. Ugolinus.

Decretum quod in celebratione Officii, & Missæ Beatorum, non excedantur limites verbales Indultorum Sedis Apoſtolicæ.

1. SAcrorum Rituum Congregatio die 5. Octobris 1652. cenſuit, & declaravit, ſi Sanctiſſimo D. N. placuerit, non potuiſſe, nec poſſe, tàm ſæculares quàm Regulares cujuſque Ordinis, & Inſtituti, etiam Societatis Jeſu, excedere limites verbales Indultorum Sedis Apoſtol. ſuper Beatificationibus præſertim in celebratione Miſſarum, & Officii cum Octavis, niſi hoc expreſsè Sedes Apoſtolica eis indulſerit, & facta relatione per me Cardinalem Cornelium Epiſcopum Albanenſem die 16. Decemb. 1652. Sanctitas Sua approbavit, & ſic, ut præmittitur, ſervari mandavit.

F. Epiſcopus Albaneñ Card. Cornelius.

Loco † Sigilli.

Bernardinus Roccius Sac. Rit. Congr. Secr.

In Regeſto fol. 120.

5. Officium Sancti Bernardini Senenſis Confeſſoris ſemiduplex à Sacra Rituum Congregatione recognitum, & approbatum die 4. Auguſti 1657. de mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri, D. Alexandri Papæ Septimi in Breviario Romano apponendum eſt, & ab

omnibus Christi fidelibus, qui ad Horas canonicas te-nentur, recitandum die 20. Maii.

In Regesto fol. 138.

Decreta Sac. Rit. Congregat. super quibusdam dubiis spectan. ad Officium Divinum Festorum Ordinis Fratrum Minorum.

Romana.

6. COmmissarius Generalis Ordinis Minoris de Observantia Sancti Francisci humillimè supplicavit Sacrorum Rituum Congregationi, quatenus declarationes infrascriptis dubiis, dignetur emanare, ut de cætero in omnibus dicti Ordinis Ecclesiis uniformiter conveniant in observatione rubricæ, eò quòd ob diversitatem Rubricarum in variis Typis impressarum, quæ à Breviario Romano differunt minimè in recitatione concordant.

Primò, Dedicatio Basilicæ Salvatoris, si concurrat cum Festo Translationis S. Ludovici, quod celebratur sub die 10. Novembris sub ritu duplici minoris per annum, & similitèr dictum festum Translationis concurrens cum festo Sancti Martini, quomodo erit ordinandum Officium in utriusque Vesperis.

2. Festum S. Antonii de Padua, quod in Religione celebratur sub Ritu duplici 2. Classis, si occurrat in die Corporis Christi, an debeat transferri post Octavam, vel fieri in Sabbato infra eam?

3. Stante concessione Pii V. fæl. rec. quod Fratres Minores possint in qualibet feria 5. per annum recitare Officium Corporis Christi, festo novem lectionum non impedita (exceptis temporibus Adventus, &

Quadra-

Quadragesimæ) sub illis verbis, juxta illud, quod in ejus Breviario Romano in ejus solemnitatis die recitandum proponitur, recitare liberè, & licitè valeatis, an debeant recitare eo modo, & forma, quo in dicta die præscribitur? Quidve de Missa Conventuali?

4. An in secundis Vesperis Octavæ S Bonaventuræ concurrentis cum festo S. Mariæ Magdalenæ debeat fieri commemoratio Octavæ, vel à Capitulo de festo S. Mariæ Magdalenæ?

5. An Officium proprium S. Elisabethæ novissimè ex Indulto Sanctissimi D. Nostri D. Urbani Octavi fæl. record. editum, & in Breviario Romano appositum, debeat, & possit à Fratribus Minoribus recitari, & in eorum Breviario apponi?

6. Quænam erunt lectiones primi Nocturni in Officio Beatorum Ordinis, quod sub Ritu duplicis majoris per annum celebratur?

7. An in Missa dictorum Beatorum debeat dici Credo?

8. Quæritur cujus Ordinis sint festa Dedicationis Basilicarum S. Martini, & S. Mariæ Magdalenæ? Et eadem Sac. Rituum Congregatio respondit.

Ad primum, servari Rubricas generales in concurrentia duplicium Minorum.

Ad 2. Transferri post Octavam.

Ad 3. Debere recitari, ut in die. Et Missa de Communi, seù Votiva.

Ad 4. A Capitulo de Sancta Maria Magdalena.

Ad 5. Posse, & debere.

Ad 6. De Communi.

Ad 7. Negativè.

Ad 8. Duplicia minora. Et etiam eadem Sac. Rituum Congregatio voluit, & præcipit, ut in posterum

omnes Fratres dicti Ordinis Minor. Observ. qui ad Divina officia sunt obligati, teneantur observare Rubricas eodem modo, & forma desuper declaratas, & ità servari mandavit. Hac die 12. Julii 1664.

M. Episc. Sabineñ. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secr.

Romana.

COmmissarius Generalis Minoris Observantiæ S. Francisci supplicavit Sac. Rituum Congregationi, ut assignare dignetur infrascriptis diebus Sanctorum occurrentibus in Breviario Romano cum festis Ordinis dies proprios, sicut hactenus in Ordine observatum fuit, scilicet.

Januarii die 14. cadit festum Sanctissimi Nominis Jesu, dupl. 2. Classis cum S. Hilario semid. cujus Religio facit off. die 19. tanquam die prop.

Die 16. festum SS. Berardi, & soc. mart. dupl. 2. Classis cum S. Marcello Papa, & mart. semidup. cujus fit officium die 23. tanquam die prop.

Februarii die 5. cadit festum Martyrum Japponensium, dupl. 2. Class. cum S. Agatha semid. cujus fit off. die 6. tanquam die prop.

Die 22. Cathedra S. Petri dup. cum Beata Margarita de Cortona, semid. cujus fit off. die 23. tanquam prop.

Maii die 17. festum Beati Pasqualis dup. major, cum translatione S. Bernardini dup. min. cujus fit off. die 18. tanquam die prop.

Septembris die 27. cadit festum SS. Cosmæ, & Damiani mart. semid. cum festo S. Elzearii Confessoris, semidup. cujus fit offic. die 28. tanquam die prop.

Novem-

Novembris die 12. festum S. Didaci dup. 2. Classis cum S. Martino Papa, & Mart. semid. cujus fit off. die 13. tanquam die prop.

Die 19. dicti Octava S. Didaci dup. min. cum S. Elisabetha semid. cujus fit offic. die 20. tanquam prop.

Et Sacra eadem Rituum Congregatio benignè concessit. Hac die 12. Julii 1664.

M. Episc. Sabinensis Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congreg. Secr.

Ordo.

SUMMARIUM.

Decretum pro Regularibus ordinandis. num. 1.
Non dispensent Superiores super interstitiis sine Ecclesiarum necessitate. num. 2.
Formulæ Dimissoriarum pro Ordinibus. num. 3.

Decretum pro Regularibus ordinandis.

1. DE mandato Sanctiss. Domini Nostri Clementis Divina providentia Papæ Octavi, tenore præsentium mandatur omnibus, & singulis quoruncunque Regularium Superioribus, ut de cætero observent, & observari faciant ea, quæ in Decreto Sacræ Congregationis Concilii Tridentini continentur, cujus tenor est talis.

Congregatio Concilii censuit, Superiores Regulares posse suo subdito itidem Regulari, qui præditus qualitatibus requisitis, ordines suscipere voluerit, literas dimissoriales concedere; ad Episcopum tamen

Diœcesanum, nempè illius Monasterii, in cujus familia, ab iis, ad quos pertinet, is Regularis potitus fuerit, & si Diœcesanus absuerit, uel non esset habiturus ordinationesad quencunque alium Episcopum, dum tamen ab eo Episcopo, qui Ordines contulerit, examinetur quoad doctrinam, & dum ipsi Regulares non distulerint, de industria, concessionem Dimissoriarum in id tempus, quo Episcopus Diœcesanus, vel absuturus, uel nullas habiturus esset ordinationes. Verùm cùm à Superioribus Regularibus, Episcopo Diœcesano absente, vel ordinationes non habente, litteræ dimissoriæ dabuntur, in eis utique hujusmodi causam absentiæ Diœcesani Episcopi, vel ordinationum ab eo non habendarum, exprimendam esse; quod qui non fecerint, officii, & dignitatis, seù Administrationis, ac vocis activæ, & passivæ privationis, ac aliàs arbitrio ejusdem Sanctiss. D. Nostri Papæ reservatas pœnas incurrant. Dat. Romæ 15. Martii 1599.
In Regest. Concil. Trid. fol. 9.

2. Super hoc Decreto advertant

Provinciales Ministri, quod non petant dispensationem super interstitiis ordinandorum, nisi realitèr id faciant pro necessitate, & utilitate Ecclesiæ, alitèr facient contra dispositionem Concil. Trident. sess. 23. cap. 11. & contra Satutum Ordin. cap. 2. §. 7. num. 8. ubi sic habetur. Qui autem Sacramento Confirmationis nondum muniti sunt, quique à minorum Ordinum postremò, ad Subdiaconatum, & à Subdiaconatu ad Diaconatum, & à Diaconatu ad Presbyteratum per annum integrum non permanserint, ad prædictos ordines promoveri non possint. In Dimissoriis verò ordinandorum, pro majori cautela, præfati Decreti apponant semper clausulam (vel eo ordinatio-

nationes non habente ad quencunque alium proximiorem) prout in sequenti.

Pro prima tonsura, & quatuor minorum. Ordinibus.

3. EA summa Religio, ac humilis pietas, qua erga Deum benedictum fungimur, vehementer nos cogit, ut selectos, ac probatos Juvenes ad sacra munera obeunda destinemus: Cumque te debita ætate, morumque honestate præditum, legitimis natalibus ortum, Sacro Chrismate delibutum, nec aliquo Canonico impedimento innodatum, necnon per Examinatores nostros idoneum repertum, & admissum noverimus, Tenore præsentium, cum salutaris obedientiæ merito ad Illustriss. & Reverendiss. Dominum Antistitem tuum Sabinen. vel eo impedito, ad quemlibet alium ordinationes habentem (intra tamen Provinciæ nostræ limites) mittimus, eumque humiliter rogamus, ut pro sua benignitate his Quatuor proximis Temporibus, Primam Tonsuram, necnon quatuor minores ordines simul, pro Ecclesiarum nostrarum necessitate, tibi conferre dignetur, pro quo, & etiam pro nobis Deum precari non cessabis. Vale. Datum &c.

Pro Subdiaconatu.

CUm muneris nostri ratio exigat, Ecclesiis nostri Ordinis idoneos Ministros providere; Cumque te debita ætate, morumque honestate præditum, ac in inferioribus ordinum gradibus constitutum, in eisque probè versatum noverimus, Tenore præsen-

tium

tium cum ſalutaris obedientiæ merito, ad Illuſtriſs. & Reverendiſſimum D. Antiſtitem tuum N. vel eo impedito, ad quemlibet alium ordinationes habentem, mittimus, eumque humilitèr rogamus, ut pro ſua benignitate his Quatuor proximis Temporibus, ſacrum Subdiaconatus ordinem tibi conferre dignetur, pro quo &c. ut ſupra &c.

Pro Diaconatu.

UT debitus Deo cultus in Eccleſiis noſtris eo decentius exhibeatur, quo magis Miniſtrorum idoneorum numerus ſuppetat, ſufficientèr pro poſſe procurare non deſiſtimus, atque indè ad altiores gradus promoveri eos ſatagimus, qui in ſacris conſtituti, ſeſe laudabilitèr exercuerunt. Tibi ergo jam in Sacro Subdiaconatus ordine conſtituto, ac in eo, per annum probè verſato, Tenore præſentium cum ſalutaris obedientiæ merito, concedimus, ut proximis futuris Quatuor Temporibus, ad Illuſtriſs. & Reverendiſs. D. Antiſtitem tuum Reatinum, ſacro Diaconatus ordine inſtituendus accedas (ſi eſt diſpenſandus) eum humiliter deprecantes, ut pro Eccleſiarum noſtrarum neceſſitate, ſuper Interſtitiis te diſpenſare, & eodem ordine te inſigniri dignetur. Vel eo impedito, &c, pro quo, &c.

Pro Presbyteratu.

AD ſupremum Presbyteratus Ordinem eos tantùm Religioſos promovere ſatagimus, qui in inferioribus Ordinibus conſtituti, ſeſe laudabiliter exercuerunt; Cumque te debita ætate, morumqu- hone-

ſtate

ſtate prædituin, ſacro Diaconatus Ordine inſignitum, ac in eo per annum probè verſatum, necnon per Examinatores noſtros idoneum repertum, & admiſſum, nec aliquo canonico impedimento innodatum noverimus, Tenore præſentium, cum ſalutaris obedientiæ merito tibi facultatem elargimur, quatenus proximis Quatuor futuris Temporibus ad Illuſtriſs. & Reverendiſs. D. Antiſtitem tuum Terracineñ Presbyteratus Ordinem ſuſcepturus accedas, cui te plurimum in Domino commendamus. Vale. Datum Romæ, &c.

Pro ordinandis in Urbe.

AD Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum Urbis Vicarium mittimus, cumque &c.

Parochus.

SUMMARIUM.

Breve Urbani Octavi, in quo mandat ne Parochi plus percipere poſſint in ſepulturis, quæ fiunt in Eccleſiis Regularium, quàm in eis, quæ fiunt in propriis. num. 1.

Quoad funeralia.

1. NE Parochi plus recipere poſſint in ſepulturis, quæ fiunt in Eccleſiis Regularium, quàm in eis, quæ in propriis, ità expreſsè mandavit Pius V. Etſi Mendicantium, ubi §. 15. ſic ait, Ac etiam jus ſepulturæ ſolvi tantùm conſuetum Curatis, & non aliquid aliud eis ſolvi debeat, quamvis partes ad earum libitum Eccleſiis Ordinum hujuſmodi, ſeù eorum Fratribus alia quæcunque tribuant, ſeù eleemoſynas elargiantur,

quando

quando sepeliuntur ibidem corpora mortuorum hujusmodi. Nec propterea impediri debeant, quin possint defunctorum corpora præfata ad eorum Ecclesias tumulanda deferri facere. Hoc idem mandavit Urbanus Octav. anno 1645.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUm sicut dilectus filius Blasius Procurator Generalis Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci nuncupatorum, nuper Nobis exponi fecit, diversæ extorsiones excessivæ à dilectis filiis Capitulo, & Canonicis, sæcularis, & Collegiatæ loci de Vegliæ, Brundusinæ Diœcesis, nec non etiam à diversis Parochis aliorum locorum fiant pro impedienda libertate electionis sepulturæ in Ecclesiis Ordinis hujusmodi: Nobis propterea humilitèr supplicari fecit, ut de opportuno in præmissis remedio providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum exponentem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, & pœnis à jure, & ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus, quomodolibet innodatus existat, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolvendum, & absolutum fore censendum. Hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, Ordinariis locorum, per præsentes committimus, ut provideant omninò, ne diutiùs abusus hujusmodi tolerentur, & decernant, ne Parochi plus percipere possint

in se-

in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesiis Regularium, quàm in eis, quæ fiunt in propriis, seù aliorum Clericorum, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 11. Martii 1638. Pontificatus Nostri Anno decimoquinto.

M. A. Maraldus.

In Collectanea p. 2. fol. 65.

Patres.

SUMMARIUM.

In Ordine Minorum de Observantia quinam dicantur Patres, cum jure subrogandi. num. 1.
An habeant præcedentiam ab aliis. num. 2.
Inter Reformatos, quibus privilegiis gaudeant. num. 3.
Non possunt ampliùs institui Patres, nisi juxta statuta generalia. num. 4.

1. PAtres Provinciæ propriè, & rigorosè sunt, Ministri Provinciales, qui biennio fuerunt Vicarii Provinciales. Procuratores, & Commissarii Romanæ Curiæ, Diffinitores Generales, Guardiani Hierusalem, Secretarii Generales Ordinis, qui per triennium servierunt Superioribus Generalibus Canonicè electis, Lectores Jubilati, Definitores & Custodes actuales in suis Provinciis, prout in Constit.gen.Ordinis c.8. §.40. nu.4.

Hi omnes sunt propriè Patres Provinciæ cum titulis, honoribus, & privilegiis Patrum cum jure subrogandi, etiam inter Reformatos, qui debent observare inter se ordinem, & præcedentiam juxta disposita in Statutis Generalibus. Ibidem num. 5.

Patres

Patres Provinciæ latè, & ex usu Religionis sunt Custodes, & Definitores habituales. Patres omnes aggregati, tum ex justitia, tum ex gratioso Indulto Apostolico. Hi omnes debent inter se observare ordinem, & præcedentiam, juxtà statutorum dispositionem. Ibid. num. 6.

2. In dubio, An præfati Patres habeant præcedentiam ab aliis Fratribus, attenta revocatoria statuti, super perpetuitate Definitorum, & Patrum S. Francisci de Observantia; Congregatio Visitationis Apostolicæ respondit, quod observentur Constitutiones ejusdem Ordinis quoad solam præcedentiam Patrum, nec aliquid circa illam intelligatur innovatum, non obstantibus, &c. die 8. Octobris 1602.

Accarisius Visit. & Reform. Apost. Prosecretarius.

In Regest. fol. 24.

3. Inter Reformatos, Patres Provinciæ gaudent sola præcedentia, & non socii, ut pluries decisum fuit Romæ. In to. 1. M.S. Archiv. Provincialis S. Francisci Transtyb. Concurrunt tamen in electione Commissarii mittendi ad Comitia Generalia, ac in electione Custodis, juxta stat. Reformatorum 1642. pag. 78. num. 42.

4. Omnes Paternitates, & præcedentiæ, ex privilegio concessæ fratribus Minoribus de Observantia sunt abrogatæ à Gregor. XV. Pastoralis Officii, &c. ut in Bullario Franciscano folio 177. & ab Urbano Octavo. Inter cæteras, &c. In Constit. Ordin. pag. 358.

Ubi etiam, inter alia, habetur quod Capitulum Generale, Minister Generalis, aut Commissarius Generalis non habent auctoritatem instituendi Pa-

tres

tres Provinciæ, nisi juxtà statuta Generalia Religionis. Ibidem.

Patronus.

SUMMARIUM.

Decretum super electione Sanctorum in Patronos. num. 1.
Quod festum S. Dominici celebretur de præcepto in toto Regno Neapolitano, tanquam de Patrono cum octava, num. 2.

Decretum super electione Sanctorum in Patronos à Sac. Rituum Congregatione de Ordine Sanctissimi Domini Nostri Urbani Papæ Octavi emanatum.

Die 23. Martii 1630.

SAcra Rituum Congregatio annuente Sanctissimo D. N. in electione Patronorum mandavit infrascripta in posterum servari debere, declarans, quod aliter facta electio, nulla sit ipso jure.

Primò, quod eligi possint in Patronos ii solum, qui ab Ecclesia universali titulo sanctorum coluntur, non autem Beatificati duntaxat.

Secundò, quod de Patrono Civitatis electio fieri debeat per secreta suffragia à Populo mediante Concilio Generali ipsius Civitatis, vel loci, non autem ab Officialibus solum, & quod accedere debeat consensus Episcopi, & Cleri illius loci. Idemque servari debeat per secreta suffragia à Populo singularum Civitatum Provinciæ, & quod repræsentantibus Regnum, Civitatem, Provinciam, nulla competat facultas eligendi Patronos, nisi ad hoc habeant speciale mandatum, & ulte-

ulterius interveniat consensus Episcopi, & Cleri dictarum Civitatum.

Tertiò, quod causæ electionis novorum Patronorum debeant in Sacra Congregatione deduci, & ab ea examinari, ac demum causa cognita, ab eadem Congregatione approbari, & confirmari.

Et ne præmissorum ignorantia ullo unquam tempore possit allegari, eadem Sacra Rituum Congregatio supradictum Decretum imprimi,& publicari mandavit.

Io: Baptista Card. Detus.

Loco † Sigilli.

T. Tegrimius Secr.

In Regesto hujus Sacræ Congregationis fol. 69.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

2. COmmissi Nobis divinitus Sacrosancti Apostolatus officii ratio postulat, ut piis Christi fidelium votis, quibus Sanctorum in Cœlis regnantium honor, & veneratio in terris augeatur paterna benignitate annuamus. Cum itaque ea semper fuerit erga Sanctum Januarium dilectorum filiorum Populi Neapolitani religio, ut quamvis idem Populus Sanctum Dominicum Confessorem in totius Regni Patronum duxerit assumendum, eum tamen Sancto Januario digniori Patrono utpotè Martyri Pontifici, præferendum nunquam assenserit: Proindèque Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum iterùm, atque iterùm supplicaverit, ut debitas Sancto Januario Martyri, & Pontifici Patronatus Regni præeminentias decer-

decerneret, Et eadem Congreg. ſupplicationibus hiſce die 4. Auguſti 1663. benignè ſubſcripſerit: Nunc verò ne exindè in eodem Regno devotio erga Sanctum Dominicum decrementum aliquod patiatur, Populus prædictus feſtum ejuſdem Sancti Dominici Patroni in toto Regno Neapolitano, paritèr de præcepto ſervari, ejuſque officium cum octava, ut hactenus ab univerſo Clero inibi recitari ſummoperè deſideret; Nos memorati Populi devotionem ſpecialis favore gratiæ proſequi cupientes, ipſiuſque Populi ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes; Supplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de prædictorum Cardinalium conſilio, feſtum ejuſdem Sancti Dominici Patroni in univerſo Regno Neapolitano prædicto ab omnibus Chriſti fidelibus illic degentibus de præcepto ſervari, & ſicut alia feſta de præcepto celebrari, ejuſque officium cum octava, ut hactenus ab univerſo Clero ejuſdem Regni recitari, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus, præcipimus, & mandamus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Volumus autem, ut earundem præſentium litterarum tranſumptis, ſeù exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutę munitis eadem prorſus

fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Junii 1664. Pontificatus Nostri Anno Decimo. S. Ugolinus.

Pœnæ.

SUMMARIUM.

Pœnæ incursæ per quosvis Regulares ad Urbem venientes sine licentia, reservantur Pontifici. num.1.
Ad suos Superiores, severiori pœna plectendi, remittendi sunt. num. 2.
Pœnitentiati à Tribunali S. Officii sunt inhabiles ad officia suæ Religionis. num.3.
Quod N. Laicus remaneat suspensus ab Ordinibus. n. 4

1. QUod pœnæ incursæ, vel incurrendæ per quosvis Regulares venientes ad Urbem sine licentia, non possint remitti ab eorum Superioribus, sed debeat haberi recursus ad Suam Sanctitatem prout, &c.

De mandato Admod. Illustriss. & Reverendiss. Prælatorum Visitationis, & Reform. Apostolicæ. Intimatur omnibus, & singulis quoruncunque Ordinum Mendicantium Generalibus, sivè Vicariis Generalibus, qualiter Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa Octavus declaravit, voluit, & mandavit, quod pœnæ incursæ, & incurrendæ per quosvis Regulares venientes ad Urbem sine licentia eorum Protectoris, vel eorum Generalis, vel alias juxtà formam Decretorum generalium Reformationis Suæ Sanctitatis, non possint remitti ab eorum Superioribus, sed debeat haberi recursus ad Sanctitatem Suam, qui hujusmodi pœna-

pœnarum diſpenſationem, vel relaxationem ſibi reſervavit. In quorum fidem, &c. Hac die 26. Junii 1601.

Archarius Canonicus Lateraneñ Reform. Apoſt. Notarius.

Horatius Fortunatus Ju.&c.

In Regeſt. Sacræ Congreg. Epiſc. & Regul. fol. 17.

2. Regulares temerè ad Urbem, levivè ex cauſa accedentes, abſque eorum Superiorum licentia, ad ſuos Superiores, ſeveriori pœna plectendi, remittantur. Vide ver. Appellatio, num. 4.

3. Quod Regulares pœnitentiati à S. Officio inhabiles exiſtant ad Officia ſuæ Religionis, hoc cautum fuit, prout ſequitur.

Feria 5. prima Octobris 1626.

In Generali Congregation. S.R. & Univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſs. D.N. Urbano Divina providentia Papa Octavo, ac Illuſtriſſimis, ac Reverendiſſimis Dominis S.R.E. Cardinalibus in univerſa Republica Chriſtiana adversùs hæreticam pravitatem Inquiſitoribus Generalibus, à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialitèr deputatis.

SAnctiſſimus Dominus Noſter juſtis de cauſis animum ſuum moventibus decrevit, ut in poſterum Regulares omnes cujuſvis Ordinis Religionis, Societatis, & Inſtituti, quibus pro delictis ad Sanctæ Inquiſitionis Officium ſpectantibus, pœnitentiæ genus aliquod impoſitum fuerit (ſalutaribus pœnitentiis exceptis) eo ipſo ad omnes Religionis ſuæ gradus, & officia inhabiles cenſeantur, & deinceps, etiamſi pœnitentiæ tempus expleverint, vel gratiam receperint,

ad illa tamen promoveri nullatenus possint, nisi priùs obtenta à Sanctissimo Domino Nostro, vel ab hac Sacra Congregatione coram Sanctitate Sua habenda, speciali, & expressa rehabilitationis gratiâ; alias promotio quælibet nulla sit, & promoventes ipsi privationem suorum officiorum, ac præterea vocis activæ ipso facto incurrant, ad quæ restitui, nisi ab eodem Sanctissimo D. N. vel ab eadem Sacra Congregatione coram Sanctitate Sua habenda, non possunt. Præsens autem Decretum omnibus Religionum Superioribus intimari mandavit idem Sanctissimus Dominus Noster.

Thomas de Federicis S. R. E. ac universalis Inquisit. Substitut. de mand.

Loco † Sigilli.

In Regesto hujus Cong. fol. 7.

4. Quod Fr. N. Laicus professus, ob transitum indebitè ad Clericatum, remaneat suspensus per biennium ab Ordinibus susceptis, prout, &c.

Messanen.

PEr Frà Paolo da Castel Pagano, quale doppo haver professato da laico trà li Minori Osservanti di San Francesco senza fare di ciò mentione, se ne passò trà li Minori Conventuali Riformati, tra' quali havendo fatto professione da Chierico, pigliò gli Ordini Sacri con licenza de' suoi Superiori: Hora supplica per l'assolutione, e dispensa, e per la convalidatione della seconda professione, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit.

Sacra Congregatio Procuratore Generali Ordinis Min. de Observ. audito, & consentiente, concedi posse

posse censuit, hac tamen lege, quod Orator per biennium, ab susceptorum Ordinum executione, suspensus remaneat. Romæ die 23. Februarii 1626. In Regest fol.113.

Pœnitens.

SUMMARIUM.

Per solam Pœnitentis depositionem Confessarius non debet carcerari: num.1.

Confessarius sollicitans pœnitentem, est denunciandus, quamvis sollicitatus consenserit. num.3.

AD evitanda gravia damna, & incommoda Confessarii, ob levitatem muliercularum, quæ aliquando intuitu malignantium, vel ex perversitate propria fingunt se sollicitatas fuisse ad inhonesta in actu Sacramentalis Confessionis, & instant contra illum procedi: Congregatio Sancti Officii censuit hujusmodi confessarium, per solam depositionem pœnitentis, carceribus mancipari non debere, sed certiorare prius Sacram Congregationem de qualitatibus mulieris sollicitatæ, prout in sequenti.

Vescovo di Foligno.

Molto Illustre, e Reverendiss. Sig.

1. ACciò più fondatamente si proceda contro li sollecitanti in Confessione questa suprema Congreg. ordina, che per il detto d'una sol donna V.S.

non venghi à costituire, ò carcerare il preteso Reo, senza prima darne quà avviso, con la relatione delle qualità della donna, del denunciante, e denunciato, & all'hora se gli scriverà, se debba, ò nò procedere à costituirlo, ò carcerarlo, tanto V.S. sarà contenta d'eseguire, & il Sig. Iddio la conservi. Roma li 17. di Luglio 1627.

Affettionatiss. per servirla

Il Card. Mellino.

In Regesto hujus Congreg. fol. 43. adest & aliud

2. Decretum ejusdem Congregationis, quod Confessarius sollicitans pœnitentes est denunciandus, quamvis sollicitatus consenserit, servatis tamen nonnullis conditionibus, necessariò exprimendis, prout in Decreto.

In eodem Regesto fol. 35.

Præcedentia.

S U M M A R I U M.

Præcedere non debent Clerici Novitii Laicis Professis. num. 1.

Fratres Laici Reformati non debent præcedere Clericis sub pœna excommunicationis. num. 2.

Laicus transiens ad Clericatum præcedere debet à die Clericatus. num. 3.

Fratres, qui non sunt Officiales, debent præcedere inter se, pro cujusque antiquitate. num. 4.

Præcedentia inter Reformatos computatur à susceptione Habitus. num. 5.

Præcedentiæ ordo inter Superiores, & Officiales Ord. n. 6.

Vicarius inter Reform. præcedit Lectoribus Sacræ Theologiæ. num. 7.

Præcedentiæ ordo inter Reformatos potest augeri aliquo

*gradu in Capitulo generali. num.*8.

*Secretarii Generales Curiæ debent præcedere Secretariis Provincialibus. num.*9.

*Quoad præcedentiam inter Mendicantes: Qui sunt in possessione, præcedentiæ præcedant, & ubi non constat de possessione, præcedant antiquiores. num.*10.

*Quid agendum, quando controversia præcedentiæ est inter Monasteria ejusdem Ordinis. num.*11.

In Territorio Romano servatur præcedentia, sicut in Urbe. num. 12.

*Minores strictioris Observantiæ debent ubique habere præcedentiam à cæteris Regularibus. num.*13.

Præcedentia inter Moniales comparatur à die professionis. num. 14.

IN materia præcedentiæ, ut ordinatè procedam, primò differendum est de præcedentia inter Fratres particulares. Secundò inter Fratres Officiales Ordinis. Tertiò inter Regulares diversorum Ordinum. Incipiendo à Novitiis, quamvis Ordine Clericali sunt insigniti, non debent præcedere laicis professis, quousque professionem emiserint, prout in sequenti Decreto.

1. Cùm in quibusdam Provinciis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum, Clerici Novitii, qui in Domibus ad id designatis Regularem habitum susceperunt, in ipso probationis anno à Fratribus Laicis jam professis, & quandoque de Religione optimè meritis, præcedentiam, & majoritatem arrogare sibi præsumant, indèque occasio plurium scandalorum oriatur.

Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audito Comissario Generali Ordinis hujusmodi,

ſtatuit atque decrevit, dictis Novitiis quouſque profeſſionem emiſerint, tàm in publicis, quàm in privatis functionibus ultimum locum deberi. Romæ 8. Auguſti 1653

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli.

H. Archiep. Patracen. Secret.

In Regeſto hujus Congreg. fol. 186.

Breve Urbani Octavi, quo præcipitur Laicis ne præcedant Clericis ſub pœna excommunicationis, & contra Superiores permitten.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

2. CUm ſicut dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupat. Nobis nuper exponi fecerit, & ex quo Fratres Laici, ſeù Converſi ejuſdem Ordinis indebitè prætenderint ſemper, & prætendant ſe in omnibus, & ſingulis functionibus, tàm publicis, quàm privatis, Fratres Clericos dicti Ordinis præcedere debere, graviſſimæ perturbationes, lites, & contentiones, aliaque incommoda orta fuerint, & in dies oriantur, non ſine maximo perſonarum ſæcularium ſcandalo, & offenſione; & propterea idem Procurator Generalis per Nos in præmiſſis opportunè provideri deſideret, hinc eſt, quod Nos eorundem Fratrum, quos Deo in humilitatis ſpiritu juxtà ſuam vocationem ſervire convenit, tranquillitati conſulere, &, ne ob præmiſſa mutuæ inter eos charitatis ardor intepeſcat, providere, pro Paſtorali cura noſtra; volen-

volentes: Motu proprio, ac ex certa ſcientia, ne de cætero ulli dicti Ordinis Fratres Laici, ſeù Converſi, quovis ſub prætextu, quæſito colore, vel ingenio, etiam ratione antiquioris ſuæ ad habitum Regularem dicti Ordinis receptionis, aut in eo emiſſæ profeſſionis, ſeù cujuſvis conſuetudinis Fratres Clericos ejuſdem Ordinis in quibuſvis functionibus, tàm publicis, quàm privatis præcedere, & ne quicunque Superiores ejuſdem Ordinis id deinceps, quoquo modo permittere audeant, vel præſumant, ſub excommunicationis pœna ipſo facto per contrafacientes incurrenda, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſtatuimus, ordinamus, & prohibemus. Decernentes præſentes litteras validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabilitèr obſervari debere, ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis eidem Ordini, illiuſque Superioribus, Fratribus, & Perſonis, ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas

gene-

generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret illorum omnium, & singulorum tenore præsentibus pro plenè, & sufficientèr expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialitèr, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Volumus autem, ut earundem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 16. Novembris 1642. Pontificatus Nostri Anno vigesimo. M. A. Maraldus. In Archivio Sancti Francisci Transtyberim.

Quod Laicus transiens ad Clericatum, accipiat Præcedentiam à die Clericatus, prout in sequenti casu decisum fuit à Sacra Congregatione.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

3. FRat'Agostino della Torre Sacerdote de' Minori Osservanti della Provincia di Terra di Lavoro, essendo con Breve Apostolico passato dallo stato Laicale al Clericale, espone non esser stato posto in possesso della Precedenza dal giorno della presa dell'habito, in vigore di un Decreto del Diffinitorio, come consta dall'annessa fede, e perche li viene contrariata da alcuni Padri Sacerdoti, che pretendono precedere all'Oratore sotto pretesto, che non habbia fatto professione da Chierico, per maggior sua quiete, ri-

corre supplicando l'EE. VV. à degnarsi confermare, & approvare il detto Decreto del Deffinitorio, e lo riceverà à gratia, &c. Quam Deus, &c.

Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, præpositorum, audito Procuratore Generali Ordinis, necnon visis, & maturè perpensis Juribus pro parte Oratoris deductis, censuit præcedentiam Oratoris initium sumere debere à die Clericatus, non autem à die susceptionis habitus Conversorum. Romæ die 26. Februar. 1649.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

H. Archiep. Patrac. Secr.

In Regesto fol. 165.

4. Omnes Fratres Regularis Observantiæ, ac etiam Reformati, qui non sunt insigniti aliqua dignitate, sivè sint Laici, sivè Clerici, sivè studentes in propria, vel aliena Provincia, sivè Sacerdotes, debent præcedere inter se pro cujusque antiquitate in Ordine, sub pœnis in Statutis, & Constitutione Urbani Octavi, Aliàs, &c. contentis.

5. Ad amputandas verò omnes difficultates, quæ inter Reformatos oriri possunt, Capitulum Generale Toletanum 1658. declaravit præcedentiam antianitatis attendi debere à susceptione habitus, non à professione; dummodò habitus susceptus fuerit in debita ætate illum suscipiendi, quod utique observandum est.

6. Circa præcedentiam, quæ debetur Superioribus, & Officialibus Ordinis, ea quæ sequitur inter ipsos observanda est, prout in Constitutionibus Generalibus Ordinis pag. 218. videlicet.

Qui

Qui Miniſtri, Vicarii, aut Commiſſarii Generales fuerunt, omnes præcedant, uno ſolo Superiore excepto.

Procurator Generalis, Commiſſarius Romanæ Curiæ, Procurator Reformatorum, Definitores Generales, & Patres Ordinis, Provinciales in ſuis Provinciis, & Guardiani in ſuis Conventibus omnes alios præcedant.

Secretarii Superiorum Generalium in unaquaque Provincia, Definitores actuales præcedant.

Cuſtodes, & Definitores Provinciarum actuales, poſt Guardianos locorum, alios à ſupradictis præcedant.

Cuſtodes, completo officio, eos, qui fuerunt Definitores præcedant, inter ſe autem reſpectivè ex antiquitate habitus.

7. De præcedentia Vicarii Conventus inter Reformatos, deciſum fuit Romæ die 18. Decembris 1657. (prout in Archivio) debere ei præcedentia è Lectoribus Sacræ Theologiæ in functionibus tam publicis, quàm privatis, prout uſus ab initio recepit, ſive ſit præſens Guardianus, nec ne:

Quæritur. Vide V. Vicarij.

8. An ordo præcedentiæ inter Reformatos, confirmatus per Breve ab Urbano Octavo, ad petitionem Reverendiſs. Benigni à Genua Commiſſarii Generalis, poſſit augeri aliquo novo gradu præcedentiæ, vel minui ab ipſis Reformatis in Capitulo, vel Congregatione Generali congregatis? Reſpondetur affirmativè, nam Statutum confirmatum in forma ſpecifica à Sede Apoſtolica, poteſt abrogari à Capitulo Generali, ſi Confirmatio fuit facta ad petitionem Religionis (prout in caſu noſtro) non verò quando fit motu proprio, & cum clauſula irritante, ita Sanctor. de pœnis, pag. 365.

Hinc

Hinc eſt, quod Statutum conditum à ſolis Vocalibus Reformatis Ciſmontanæ Familiæ in Capitulo Generali Toletano, juxtà diſpoſitionem Bullæ Urbani Papæ Octavi, Injuncti nobis §. 10. quæ eſt electionis Reformatorum in Provincias. Nempè:

Quod Cuſtodes, & Prominiſtri etiam Reformatorum, qui venerunt ad præſens Capitulum Generale, & poſtmodùm venient ad Capitula Generalia in Hiſpania, inter Definitores actuales ultimum locum, & præcedentiam habeant, niſi alius ſibi locus dignior competeret; dummodò Prominiſtri, & Cuſtodes hujuſmodi Deffinitoriatu, vel Lectura Sacræ Theologię per ſexennium, vel Guardianatu principalioris Conventus antea decorati fuerint, vel ad minus per tres vices in aliis Conventibus, aut Prædicatores eximii extiterint, In Conſtit. General. pag. 147. numer. 8. & 9. non contrariatur præfato ordini præcedentiæ, nec pervertit illum, ſed tantùm addit novum gradum præcedentiæ pro præfatis Cuſtodibus, & Prominiſtris, attentis magnis laboribus, & periculis illorum in itinere perpenſis, quod utique obſervandum eſt &c. prout ſervari mandavit Sacra Congregatio Regul. die 7. Septemb. 1663. Vide verb. Prominiſtri.

9. Demùm cautum fuit, quod Secretarii Generales Curiæ præcedant Secretariis Provinciæ Romanæ, prout in ſequenti.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S.R.E. Cardinalium, negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita: Attentis narratis, & partibus, tàm verbo, quàm ſcripto, in facto, & in jure informantibus, Eminentiſs. Aſtallio referente, re diligentèr, ac maturè diſcuſſa, cenſuit, declaravit, & decrevit hujuſmodi jus præcedentiæ competere Secretariis Genera-

neralibus Curiæ, in contrarium allatis, & deductis pro parte Secretarii Provinciæ Romanæ, non obstantibus quibuscunque. Romæ 11. Julii 1659.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

Emil. Episc. Camerinen. Secret.

In Regesto fol. 356.

Quoad præcedentiam, inter Mendicantes, in publicis functionibus, cùm de hac materia non possit dari certa Regula, cum qua moderentur omnes; nihilominus Sac. Congregatio edidit perutile Decretum, quod inservire debet pro norma, & regula in sedandis controversiis, quæ in dies oriri solent, videlicèt.

10. Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, censuit servandas esse litteras Gregor. XIII. & Urbani VIII. hac de re editas, ut qui sunt in possessione præcedentiæ, præcedant, & ubi non constat de possessione, præcedant ii, qui sunt antiquiores in loco controversiæ, & ita ab his, ad quos spectat servari mandat, & præcipit. Romæ 6. Octobris 1645.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

Archiep. Patracen. Secret.

In Regesto fol. 370.

11. Posito hoc fundamento, Quæritur: Quid agendum, quando controversia oritur in eadem Civitate, inter Monasteria ejusdem Ordinis? ex seq. Decreto deducitur resolutio valdè utilis.

Pro parte Procuratoris Generalis Ordinis Minorum Observantiæ Sac. Rituum Congregationi expositum fuit, quod cùm in pluribus locis, & Civitatibus Orbis,

inve-

inveniantur duo; & aliquando plura Monasteria ejusdem Ordinis Minorum Regularis Observantiæ, & in publicis, & privatis processionibus circa modum præcedendi, dubitetur quo loco incedere debeant Fratres Monasterii novissimè fundati in eodem loco, seu Civitate; An in ultimo loco, ut aliqui opinantur, juxtà tempus fundationis sui Monasterii, disjuncti, & separati à Fratribus ejusdem Ordinis antiquioribus, qui ab antiquo Monasterium habuerunt in eodem loco, seu Civitate, vel potius uniti, & conjuncti cum Fratribus ejusdem Ordinis incedere, & procedere in publicis, & privatis Processionibus debeant.

Audita relatione Illustriss. & Reverendissimi Card. de Monte, cui hæc causa commissa fuerat; Eadem Sacra Congregatio respondit, declaravit, juxtà Constit. fæl. record. Greg. XIII. quæ incipit Exposcit, &c. Præcedentiam dandam esse Ordini, qui prius in locò Monasterium habuit, & non tantùm illi Monasterio, ita ut in illo loco per fundationem primi Monasterii acquiratur anterioratus ejusdem, sed etiam cuilibet alii posteriùs fundato ejusdem Ordinis. Idem quoque servandum, quando præcedentia competit ex quasi possessione, & jure procedendi in terminis dictæ Constitutionis, & quando concurrant ad Processiones tam publicas, quàm privatas, omnes ejusdem Ordinis Fratres uniti, & non divisim debere procedere, ita ut post Crucem, Fratres strictioris Observantiæ, sivè Discalceati, seù Recollecti, vel Reformati, uniti immediatè incedant, & post illos, Fratres dè Observantia dicti, si juxtà Regularia Ordinis statuta, vel ex quasi possessione, & jure præcedendi, præcedentiam habent. Alioquin in præcedentia, servetur etiam inter ejusdem Ordinis Fratres anterioritas fundationis Monaste-

nasterii cujuscunque. Neque Monasteria alterius Ordinis debere, neque posse impedire frui dicto jure praecedendi, neque ordinem incedendi pervertere, & ita in causa praedicta eadem Sacra Rituum Congregatio declaravit, & servari mandavit. Die 3. Junii 1617.

M. Mar. Episc. Hostien. Card. Gallus.

Loco † sigilli.

I. P. Mucantius Secret.

In Regesto fol. 178.

Praecedentia inter Regulares de Suburbiis, & Territorio Romano, servatur sicut in ipsa Urbe, omnium Magistra, prout in sequenti.

12. CUm in Civitate Tusculana orta fuerit differentia circa praecedentiam in Processionibus publicis inter Fratres Capuccinos, & Fratres Reformatos Ordinis Sancti Francisci: Quia Capuccini cùm ante Reformatos locum, & Conventum in eadem Civitate obtinuerunt, formam litterarum fael. rec. Greg. XIII. Reformatis praecedere volebant: Proposito hujusmodi negotio in Sacra Rituum Congregatione, & de ejusdem Sacrae Congregationis ordine, facto verbo de hac controversia cum Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua ordinavit in Suburbanis, & Territorio Romano circa praecedentiam inter Regulares, in publicis Processionibus servandum esse, id, quod in ipsa Urbe servatur. Quare Sacra Rituum Congregatio, juxta mentem, & ordinem Sanctissimi in Civitate Tusculana, circa praecedentiam inter Fratres Reformatos Sancti Francisci, & Capuccinos, idem quod in Urbe servatur, servandum esse censuit, & declaravit. Die 2. Martii 1613.

In Regesto fol. 21.

Idem

Idem decisum fuit ab eadem Sacra Rituum Congregatione pro alio Conventu Reformatorum Provinciæ Romanæ Anagninæ Diœcesis, cùm sit intrà Districtum Urbis, videlicet quod Fratres Minores strictioris Observantiæ Conventus Sancti Joannis Baptistæ Terræ Pilei, habeant præcedentiam à Fratribus Conventualibus S. Laurentii ejusdem loci. Die 20. Junii 1626.

In Regesto fol. 52.

13. Debent etiam prædicti Fratres Minores strictioris Observantiæ habere ubique præcedentiam à cæteris Regularibus, prout plurièsdecisum est. Die 17. Julii 1627.

In Regesto fol. 56.

Item die 10. Decembris 1629.

In Regesto fol. 67.

Demùm prout in sequenti.

Salernitana Præcedentiæ.

ORta aliàs controversia inter Fratres Reformatos ex unà, & nonnullos Regulares Civitatis Salernitanæ partibus ex altera, de & super præcedendi jure in publicis Processionibus, & Funeralibus, quando Reformati non incedunt cum familia Minorum Observ. Sacra Rituum Congregatio die 10. Decembris 1629. respondit, Præcedentiam semper dandam esse Fratribus Reformatis, sive soli de per se, & sub propria Cruce, sive cum familia, & sub Cruce Minorum Observantium, processionalitèr, sivè in funeribus incedant, & ita ubique servari mandavit; cui Decreto non acquiescentes Patres S. Augustini, Beatę Mariæ de Carmelo, S. Francisci de Paula, & Beati Petri

de Pisis, ac B. Joannis Dei, litis Consortes existentes in Civitate Salerni, & renuentes dare præcedentiam Fratribus Reformatis S. Laurentii dictæ Civitatis, quotiescunque incedant sub propria Cruce, & sine Fratribus Observantibus de Familia, adiverunt Sacram Congregationem Rituum, ut declarare dignaretur, cui danda sit præcedentia, & proposita iterum causa die 21. Aprilis 1626. per Eminentissimum D. Card. Rondininum pluriès citatis, & auditis in jure, & in facto Procuratoribus Generalibus Ordinum ambarum partium, Eminentissimi Patres Sac. Rituum Congregationi Præpositi, confirmandum esse prædictum Decretum 1626. censuerunt, sed cùm Patres S. Augustini, & litis consortes, ut denuò revideretur hujusmodi quæstio instantèr supplicassent, placuit Eminentissimis Dominis novam audientiam eis concedere, undè tertia vice præposita præfata causa per eundemmet Eminentiss. D. Card. Rondininum, & acerrimè utraque parte informante, Sac. Rituum Congreg. stetit in decisis. Die 15. Decemb. 1646.

A. A. Card. Capponius.

Loco † sigilli.

M. Gallius Sac. Rit. Congr. Secret.

In Regesto fol. 113.

Concludamus hanc materiam, cum præcedentia, quæ debetur Monialibus.

14. PRæcedentia inter Moniales, à die Professionis, non autem receptionis habitus Regularis debetur; quatenùs verò duæ insimul professionem emitterent, illa, quæ prius ad habitum admissa fuerit, præcedere debet, & si eodem tempore ad habitum ad-

admissæ fuerint, data etiam professionis paritate, quæ priùs in Capitulo acceptata fuerit, præcedere debet. Sacra Congregatio in una Paduana de Anno 1608. apud Barbos. in decisionibus Apostolicis V. Præcedentia, num. 29.

Prædicator.

SUMMARIUM.

Decretum circa postulationem, & electionem Prædicatoris ab Universitate. num. 1.

Quo tempore Civitas præsentare debet Prædicatorem Ordinario. num. 2.

Mendicantes quomodo prædicare possunt in Ecclesiis sui Ordinis. num. 3.

An silere debeant si Episcopus prædicare voluerit, vel coram se prædicari facere. num. 4.

Quæ licentia requiratur in Ecclesiis, quæ sui Ordinis non sunt. num. 5.

Prædicatores, quas Indulgentias publicare possunt. numer. 6.

Tenentur commendare necessitates Sanctorum Locorum Terræ Sanctæ. nnm. 7.

Absque facultate in scriptis, utriusque Ministri de Observantia, & Reformati non possunt prædicare intra districtum Conventuum utriusque familiæ quæstuationis causa. num. 8.

1. QUia nonnunquam Episcopi ægrè ferunt postulationes, nominationes, seù electiones Prædicatorum pro tempore Quadragesimæ, quæ fiunt à Communitatibus, volentes ipsi ex officio providere Parochiales Ecclesias Diœcesis de idoneis Prædicatori-

vus, inquirere debent Provinciales Miniſtri (ne in banum mittant Prædicatores, ut ſæpe contingit) à poſtulantibus, An habeant ſufficientem optionem, & ſi ſunt in poſſeſſione juxtà declarationem Sac. Congregationis Concilii Tridentini, hac de re editam, quæ talis eſt, videlicèt.

Congregatio cenſuit electionem, & deputationem Prædicatoris ad ſolos Epiſcopos in eorum Cathedralibus Eccleſiis ſpectare nulla habita conſideratione cujuſcunque conſuetudinis, etiam immemorabilis, qua talis deputatio Capitulo, ſive de ejus conſilio, aut cuivis alteri competeret; Eſt autem in optione Epiſcopi, utrum ipſe malit Prædicatorem in ſua Cathedrali eligere, aut deputare, quando Populus, illum, etiam ab immemorabili tempore, eligere, & nominare conſueviſſet, vel prædictam nominationem ex immemorabili conſuetudine relinquere: Ita tamen, ut ſi Epiſcopus electionem, deputationemque Prædicatoris facere voluerit, Populum ad erogandas eleemoſynas non compellat; ſin verò populum prædicta facultate eligendi Prædicatorem Epiſcopus uti ſinat, eundem populum cogere poſſit ad eas impenſas, & eleemoſynas Prædicatori præſtandas, quas ipſe Populus in hanc cauſam præſtare ſolitus eſt. In aliis Eccleſiis ad Epiſcopum ſimilitèr pertinet electio, & deputatio Prædicatoris, impenſis eorum, qui illas præſtare, vel tenentur, vel ſolent. Concilium tamen non ſuſtulit immemorabilem conſuetudinem, qua facultas nominandi Prædicatorem in Eccleſiis non Cathedralibus alteri, quàm Epiſcopo competeret in ſua Diœceſi. In Collect. Decretorum fol. 99.

2. Hinc eſt, quod Univerſitates præſentare debent Ordinario per totum menſem Novembris Quadrageſimæ

mæ præcedentem; & si præsentatus fuerit rejectus, alium per totum sequentem mensem Decembris: aliàs eo anno jus amittunt nominationis, quæ devolvitur ad Episcopum. 1591. Rossano pro Universitate Coriolani 10. Decemb. In Regesto fol. 386. Item 1627. Cassano 11. Junii. In Regesto fol. 277. & Communitas nihilominùs tenetur expensas subministrare juxtà solitum 1612. Marsi 13. Aprilis. In Regest. fol. 42.

3. Mendicantes præsentare possunt in Ecclesiis sui Ordinis, dummodò benedictionem petant ab Ordinario, licèt non obtineant, etiam contradicente Episcopo. Pius V. Et si Mendicantium, ubi §. 3. Nos igitur motu proprio, non ad alicujus instantiam, sed de mera deliberatione, & ex certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine declaramus, Canon. sess. 24. cap. 4. per quem omnibus Regularibus, etiam in suorum Ordinum Ecclesiis, contradicente Episcopo, prædicationis officium interdicitur, Mendicantium Ordinum Fratres hujusmodi, quando à suis Generalibus, vel eorum Ministris Provincialibus ad id deputati fuerint, non compræhendere, neque eos afficere posse; imò volumus, quod in suis Ecclesiis, quando eis placuerit, licitè, & absque ullo impedimento, vel contradictione Episcopi, nisi ipse prædicaverit, prædicare possint.

Hoc etiam confirmavit Urbanus Octavus per Breve, Cùm sicut nuper, transmissum ad Eminentiss. Card. de Sandoval, Ecclesiæ Giennen Episcopum, pro sedandis litibus, & controversiis, quæ inter ipsum, & Regulares suæ Diœcesis irrepserunt, videlicèt.

Ad hæc, quod in eisdem præinsertis litteris dicitur, Regulares non posse verbum Dei prædicare sine Episcopi licentia, id locum sibi vindicare in his tantùm Ec-

clesiis, quæ sui Ordinis non sunt, cùm in aliis Ecclesiis sui Ordinis sufficiat Episcopi benedictio petita, licèt non obtenta, ita tamen ut si Episcopus non modò benedictionem simplicitèr non concesserit, verùm etiam Regularibus prohibuerit, quominùs prædicent, tunc illo contradicente, in sui quidem Ordinis Ecclesiis, liceat illis prædicare, quemadmodum Sacri Tridentini Concilii decretis salubriter est cautum. Datum Romę apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Januarii 1629. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

M. A. Maraldus.

Apud Barbos. de Jure Ecclesiastico to.1.cap.43.pag.641. num.212.

Nihilominus in similibus controversiis, memores sint Prædicatores professionis, & humilitatis suæ, & recordentur, quod durum est contra stimulum calcitrare.

4. Cùm autem Episcopus prædicare voluerit, Prædicatores omnes silere debent, illisque poterit inhibere, ut in eo tempore à prædicatione se abstineant. Sacra Congregatio Concilii in Bituntina 17. Februarii, & 2. Martii 1629. de qua Barbos. V. Prædicator in Decis. Apost. num. 18. Neque possunt Regulares sermocinari in sæcularium Congregationibus hora illa, in qua Episcopus prædicare voluerit, vel coram se facere solemniter prædicari. Congreg. Concil. Decreto impresso Romæ 1629. Gavant. V. Concio Sac. num. 52.

5. Mendicantes prædicaturi in Ecclesiis, quæ sui Ordinis non sunt, ab Episcopo nedum benedictionem, verùm etiam licentiam obtinere debent, Concil. Trid. sess. 24. cap. 4. de Reform. & maximè Fratres Minores, cùm in eorum Regula cap. 9. habeatur: Fratres

non

non prædicent in Episcopatu alicujus Episcopi, cum ab eo illis fuerit contradictum. Non tamen ex hoc sequitur, quòd si Episcopus, vel ejus Vicarius, malitiosè nolit dictam benedictionem largiri, undè se occultet, & verbis dilatoriis protrahat quousque prædicandi tempus transeat, prædicari non possit; nam si alius Superior commodè haberi nequeat, tunc sine tali licentia prædicari poterit; ex privilegio Clementinæ, Dudum de sepult. §. Si verò.

6. Prædicatores Regulares non possunt publicare Indulgentias non publicatas per Ordinarios locorum. Trid. sess. 21. cap. 9.

7. Prædicatores uno saltem die Festo Quadragesimę commendare debent necessitates Sanctorum Locorum Terræ Sanctæ ex præcepto Urbani Papæ Octavi. In Regesto de Propaganda Fide fol. 83.

8. Ne pax mutua detrimentum patiatur, Noverint Patres Reformati sibi interdictam Divini Verbi prædicationem, nec non eleemosynarum petitionem intra Quæstam Conventuum Fratrum Observantium de Familia; nisi prius Ministri Provincialis, in scriptis, obtenta facultate: Cui interdictioni reciprocè Fratres Regularis Observantiæ subjacebunt, nisi Patris Provincialis Reformatorum voluntas accesserit, atque consensus. In Constit. Ord. c. 9. pag. 243. num. 17.

Reverendiss. Generalis Sambuca declaravit hoc statutum non comprehendere Conciones Quadragesimæ, aut Adventus, sed tantùm Annuales, quę fiunt cum quęstuatione.

Præſes Conventus.

UT in poſterum tollatur perpetuitas in Superioribus localibus Conventuum, ſtatuit Capitulum Generale, quod Præſes, qui ultra duos menſes Conventum rexerit, non poſſit immediatè in Guardianum eligi. Rom. 1664.

Privatio.

SUMMARIUM.

Privationes vocis activæ, & paſſivæ non afficiunt Vocales, niſi per menſem ante, &c. num. 1.

In privationibus vnius, vel duorum annorum intelligitur de annis ſolaribus. num. 2.

1. PRivationes vocis activæ, & paſſivæ, ſententiæve à Superioribus latæ, in ipſo electionis actu, Vocales minimè afficiunt, niſi per menſem ante fuerint intimatę, prout ſupra, V. Cauſa, ſeu Lis, num. 2. ubi adeſt Decretum per extenſum.

In privatione vocis activæ, & paſſivæ unius, vel duorum annorum intelligitur de annis ſolaribus, non autem Capitularibus, ut in ſequenti.

Eminentiſſimi Signori.

FRà Domenico da Palermo Capuccino, ſupplica per la dichiaratione, ſe dal P. Generale della ſua Religione, privandoſi alcun Frate di voce attiva, e paſſiva ſemplicemente, per uno, ò più anni, ſi habbia da intender l'anno da un Capitolo annuale all'altro,

ancor-

ancorche alle volte differito,ò abbreviato,ò pure d'anni correnti, e Solari. Che, &c. Quas, &c.

Sacra Congregatio, &c. censuit pœnas hujusmodi simplicitèr, ut præfertur impositas de annis Solaribus esse intelligendas. Die 27. Augusti 1627.; In Regesto Reg. fol. 242.

Privilegia.

SUMMARIUM.

Mendicantes non debent molestari in executione suorum privilegiorum. num. 1.

Declarationes Sac. Congreg. Concilii Tridentini supra 13. *dubiis super Constitut. de exemptorum privilegiis. n.*2.

*Tertiarii fruuntur privilegiis illius Ordinis, cujus tertiæ Regulæ habitum deferunt. num.*3.

*Bulla Pauli V. confirmatoria privilegiorum trium Ordinum S. Francisci. num.*4.

*Per banc Bullam minimè revalidari Indulgentias ab ipso revocatas, sic babet stylus Curiæ Romanæ. num.*5.

1. MEndicantes in executione suorum privilegiorum non debent gravari, nec molestari ab Ordinariis, prout V. Mendicantes numer.2.ubi habetur Decretum Sacræ Congreg. per extensum.

Declarationes aliquot Sacræ Congregationis Concilii Tridentini super Constitutione san. mem. Greg. XV. de exemptorum privilegiis.

2. POsita præfata Constitutione: Dubitatur:
1. An liceat Episcopis visitare Altaria Regularium Ecclesiarum, quibus cura animarum personarum sæcularium

larium non incumbit, aut loca, ubi in iisdem Ecclesiis asservatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel ubi audiuntur confessiones personarum sæcularium?

2. An Episcopi possint Regularibus præscribere, ut certis tantùm in locis, ac temporibus, aut certarum personarum confessiones audiant, vel aliàs illorum privilegia restringere, ac moderari in Sacramẽtis administrãdis?

3. An facultas Episcopis per Constitutionem attributa in exemptos, tam sæculares, quàm Regulares, intelligatur etiam tributa in personis nullius Diœcesis?

4. An eadem facultas competat inferioribus Prælatis proprium territorium, ac jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus?

5. An per eandem Constitutionem in illis verbis, Possit Episcopus unà cum Superioribus Regularibus, quarumcunque Abbatissarum, &c. electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere, jus Abbatissas confirmandi, Episcopis attributum censeatur?

6. An Confessores Monialium ante editam Constitutionem deputati, debeant ab Episcopo examinari, & approbari?

7. An Superiores Regulares similiter ante ipsius Constitutionis publicationem electi, seù deputati, alia indigeant Episcopi approbatione pro Confessionibus Sanctimonialium sibi subjectarum audiendis?

8. An Confessiones, quas audiunt Superiores Regulares electi, seù deputati, vel confirmati post publicationem, & scientiam tenoris dictę Bullæ, non obtenta Episcopi approbatione, sint nullæ, atque irritæ, nec ne?

9. An Regulares generaliter ab Episcopo approbati ad confessiones personarum sæcularium audiendas, censeantur etiam approbati ad audiendas confessiones Monialium sibi subjectarum?

10. An

10. An Regularis ad audiendas confessiones Monialium unius Monasterii ab Episcopo approbatus, confessiones Monialium alterius Monasterii audire possit?

11. An Confessores Regulares extraordinarii semel ab Episcopo deputati, & approbati ad audiendas Monialium Confessiones pro una vice, infra annum, ad præscriptum Sacri Concilii Tridentini, possint virtute dictæ approbationis pluries, tanquam Confessores extraordinarii, earundem confessiones audire, absque nova Episcopi licentia?

12. Cum in eadem Constitutione statutum sit, ut liceat Episcopo ex rationabili causa Superiores Regulares admonere, ut amoveant Confessores Monialium, atque administrationes bonorum, ad earundem Monialium Monasteria pertinentium, iisque Superioribus id facere detrectantibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & Administratores amovendi, quoties, & quando opus esse judicaverit; an ejusmodi causam Episcopus Superioribus Regularibus significare teneatur?

13 An eadem Constitutio, qua parte supponit Episcopi jurisdictioni Regulares delinquentes circa personas degentes intra septa Monasteriorum Monialium, aut circa clausuram, vel bonorum administrationem eorundem Monasteriorum, habeat locum in omnibus delictis, an verò solùm in notoriis, & cum scandalo populi?

Sacra Congregatio Cardinalium Concil. Tridentini Interpretum censuit Constitutionem san. mem. Gregor. XV. de exemptorum privilegiis, nequaquam subjicere Regulares exemptos, quibus cura animarum personarum sæcularium non incumbit, Episcoporum jurisdictioni in his, quæ Sacramentorum administrationem concernunt, nisi cum in Sacramentis, personis sæcu-

laribus

Jaribus administrandis iidem Regulares delinquunt; Ac propterea.

Ad 1. dubium respondit, Episcopis non licere in vim ejusdem Constitutionis visitare Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum sæcularium, nec loca, ubi in iisdem Ecclesiis asservatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel ubi confessiones personarum sæcularium audiuntur.

Ad 2. Hac in parte Constitutionem nihil novi juris induxisse, nec ullam novam auctoritatem Episcopis in Regulares attribuisse, ideoque in vim ipsius Constitutionis non posse Episcopos Regularibus præscribere, ut certis tantùm in locis, ac temporibus, aut certarum personarum confessiones audiant, vel aliàs illorum privilegia in Sacramentis administrandis restingere, aut moderari, quod si aliundè Episcopis hujusmodi facultas competat, illam non fuisse ab eadem Constitutione sublatam.

Ad 3. censuit ejusmodi facultatem non intelligi tributam Episcopis in personas nullius Diœcesis.

Ad 4. non competere.

Ad 5. Jus confirmandi Abbatissas minimè fuisse Episcopis per Constitutionem attributum.

Ad 6. Confessores quidem xtraordinarios Monialium, nullatenus posse post Constitutionem illarum confessiones audire, nisi prius ab Episcopo Diœcesano idonei judicentur, & approbentur. Ordinarios verò Confessores ante Constitutionis publicationem deputatos, posse durante triennio, ab eorum deputatione inchoando, pergere in Confessionibus Sanctimonialium audiendis absque alio examine, & approbatione Episcopi. Quod si contingat, ut illorum facultas à Sede Apostolica, ultra triennium prorogetur, tunc de-

bere

bere eos ab Episcopo examinari , & approbari.

Ad 7. Superiores Regulares electos, seù deputatos ante ipsius Constitutionis publicationem , quibus alioquin facultas competit audiendi Confessiones Monialium sibi subjectarum posse , durante eorum officio pergere , sine alia Episcopi approbatione , in confessionibus audiendis illarum tantùm , quæ spontè, ac proprio motu id ab eis petierint : At verò eos , qui post Constitutionem eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officiis , seù dignitatibus, expleto jam tempore à Constitutionibus cujusque Ordinis, vel aljàs legitimè præfinito, ad aliud tempus confirmabuntur , nequaquam posse Sanctimonialium confessiones audire, nisi prius a Diœcesano Episcopo idonei iudicati, atque approbati fuerint.

Ad 8. Confesseſſiones hujusmodi nullas, atque irritas esse.

Ad 9. Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad confessiones personarum sæcularium audiendas, nequaquam censeri approbatos ad audiendas confessiones Monialium sibi subjectarum , sed egere quoad hoc, speciali Episcopi approbatione.

Ad 10. Regularem ad audiendas confessiones Monialium unius Monasterii ab Episcopo approbatum, minimè posse audire confessiones Monialium alterius Monasterii.

Ad 11. Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium confessiones pro una vice audiendas, haud posse pluries in vim approbationis ejusmodi illarum confessiones audire, sed ab Episcopo toties esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit.

Ad 12. Non teneri ejusmodi causam significare Superiori-

rioribus Regularibus, ſed hoc relinqui arbitrio, & prudentiæ Epiſcoporum, quorum conſcientiam Sacra Congregatio ſeriò oneravit, ne facultate ſibi hac in parte attributa, quoquo modo abutantur, ejus rei in diſtricto Dei judicio rationem reddituri.

Ad 13. Conſtitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notoriis tantum, & cum populi ſcandalo.

Quæ Sacræ Congregationis reſponſa ad ſe relata fel. rec. Gregor. XV. & Sanctiſsimus Dominus Noſter Urbanus Octavus in omnibus approbarunt.

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli.

Proſper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

In Regeſto fol. 21.

3. Demum advertendum eſt, quod Tertiarii, & Tertiariæ fruuntur privilegiis illius Ordinis, cujus Tertiæ Regulæ habitum deferunt, prout infra V. Tertiarius.

4. In materia privilegiorum maximoperè obſervanda eſt Bulla confirmatoria privilegiorum trium Ordinum Seraphici Patris noſtri Franciſci, Pauli fel. rec. Papæ V. quæ cum ſit ampliſsima & à paucis Scriptoribus relata, operæ pretium duxi illam in hoc Theatro inſerere pro Superiorum ſolatio, quæ talis eſt.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

INiuncti Nobis Apoſtolici muneris ratio poſtulat, ut Sacrarum Religionum in Militanti Eccleſia ſuaves in Domino fructus aſsiduè præſtantium paternam curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta, illis à Romanis

manis Pontificibus prædecessoribus nostris, & Apostolica Sede concesa, quo validiùs perpetuò subsistant, Apostolicæ confirmationis robore libentèr communicemus. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus à Sancto Joanne Evangelista Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, in Romana Curia Commissarius Generalis, quod variæ gratiæ, concesiones, libertates, prærogativæ, favores, immunitates, exemptiones, declarationes, facultatesq; & alia privilegia & indulta, tam prædicto Fratrum Minorum, quàm Sanctæ Claræ, ac Tertio de Pœnitentia nuncupato Ordinibus, illorumque Superioribus, Fratribus, Monialibus, & Sororibus, ac utriusque sexus personis, & Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, & locis quibuscunque dictorum Ordinum nunc, & pro tempore existentibus in genere, vel in specie, etiam per modum communicationis, sivè extensionis privilegiorum aliis, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium tunc existentibus Ordinibus, eorumque Domibus, & Ecclesiis, ac utriusque sexus personis concessorum à nonnullis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris olim concessa, & ab illis, seù aliis, ac novissimè quidem à fel. rec. Clemente Papa VIII. etiam prædecessore nostro per suas in simili Brevis forma litteras, sub Dat. xx. Decemb. 1597. Pontificatus sui anno sexto, desuper expeditas, confirmata, & approbata fuerunt, prout in prædictis, & diversis aliis dictorum prædecessorum litteris super concessionibus, & confirmationibus hujusmodi etiam expeditis pleniùs continetur.

Cùm autem illa, quæ sæpiùs auctoritate Apostolica muniuntur, majorem obtinent roboris firmitatem, & ideò, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Ludovicus privilegia, gratias, & indulta, aliaque præmissa,

per

ſignaturam, etiam vivæ vocis oraculo, ac aliàs per eoſdem Romanos Pontifices prædeceſsores noſtros, ac nos, & Sedem prædictam, ſub quacunque forma, & expreſsione verborum conceſſa, ac etiam iteratis vicibus approbata, & ultimo loco à dicto Clemente Prædeceſſore confirmata, cum omnibus, & ſingulis in eis forſan contentis clauſulis, decretis, & declarationibus quibuſcunque, nec non ſingulis deſupèr, etiam pluribus vicibus confectas litteras, & in eis ſimilitèr contenta, & indè ſecuta quæcunque illorum omnium tenores, formas, datas, effectus, & decreta in illis appoſita, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, & inſerta forent, præſentibus pro ſufficientèr expreſſis habentes, auctoritate prædicta; tenore præſentium in his omnibus, videlicèt in quibus Sac. Concilii Tridentini Decretis, ac Conſtitutionibus, & litteris Apoſtolicis, ac Decretis Clementis Octavi noſtri prædeceſſoris non adverſentur, ſalviſque Decretis dicti Clementis in favorem Fratrum Reformatorum factis remanentibus, perpetuò approbamus, confirmamus, & innovamus, nec non illa etiam perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ noſtræ auctoritatis præſidio communimus, ac perpetuum robur obtinere, & firmiter obſervari, Ordinibuſque Fratrum Minorum Regularis Obſervantiæ, & Sanctæ Claræ, ac Tertio de Pœnitentia nuncupato, hujuſmodi etiam in Congregatione ſub obedientia eorundem Fratrum Minorum, ut præfertur degentibus, ac Ordinum prædictorum Superioribus, Fratribus, Monialibus, etiam Tertiariis nuncupatis, ac Domibus, Eccleſiis, & locis prædictis etiam per modum communicationis, & extenſionis hujuſmodi ſuffragari, illiſque uti, frui, & gaudere, quando, & quoties opus

 fuerit,

fuerit, posse, debere in judicio, & extrà, ac etiam, in foro conscientiæ in omnibus, & per omnia, ac si specialitèr, & expresse eisdem Fratrum Minorum, & S. Claræ, ac Tertio de Pœnitentia Ordinibus concessæ fuissent, decernimus, supplentes omnes, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum etiam de juris necessitate, aut aliàs quomodolibet requisitarum, forsan omissarum, & alios quoscunque defectus, si, qui forsan intervenerint in eisdem.

Quocirca Venerabilibus Fratribus Mantuan. & Canarien. Episcopis, ac dilecto Filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seù alios, ubi, & quando opus fuerit, faciant auctoritate nostra litteras, & in eis contenta quæcunque suos plenarios; & integros effectus sortiri, illisque omnes, & singulos quos concernunt, pacificè frui, & gaudere. Non permittentes quenquam desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, causa, vel etiam defectu intentionis nostræ per quoscunq;quomodolibet indebitè molestari, & si quid in contrarium attentari, vel fieri continget, præmissa omnia semper in pristinum reponi procurantes.

Contradictores quoslibet, & rebelles, etiam per quascunque de quibus eis videbitur, censuras, & pœnas ecclesiasticas, & alia opportuna juris, & facti remedia, appellatione quacunque posita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas eiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Non obstantibus præmissis, ac similis recordationis

Boni-

Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, nec non Concilii Generalis de duabus dietis, dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non retrahatur, aliisque Apostolicis, necnon in Provincialibus, Synodalibus, ac Universalibus Conciliis editis, specialibus, vel Generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon statutis, & consuetudinibus, vel etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, etiam in simili forma Brevis, aut aliàs per quoscunque Romanos Pontifices, similitèr Prædecessores, ac etiam Nos, & Sedem præfatam, etiam motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, etiam privilegiorum revocativis, restrictivis, reservativis, exceptivis, restitutivis, declarativis, mentis attestativis, ac derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & approbatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorunque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seù quævis alia impressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, ac forma in illis tradita, observata inserti forent, præsentibus pro sufficientèr expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat, harum serie, & ad effectum præmissorum specialitèr, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris. Die 1. Decemb. anno 1609. Pontificatus Nostri anno quinto.

S. Cobellutius.

5. An Indulgentiæ concessæ Fratribus Minoribus, & revocatæ à Paulo Quinto, hodie censeantur revalidatæ per præfatam confirmationem privilegiorum Portel. in dub. Regul. verbo Indulgentia num. 12. §. secundum principale, negativam sententiam docet, à qua non vult discedere P. Diana diligentissimus Scriptor, & in Curia Romana versatissimus p. 4. tract. 4. Resol. 20. quia in petitione confirmationis præfatorum privilegiorum, nulla fit mentio de Indulgentiis nec in confirmatione, &c.

Processio.

SUMMARIUM.

Regulares ad quas processiones convenire debeant. num. 1.
Regulares distantes dimidium miliare à Civitate non possunt compelli. num. 2.
Confraternitas posteriùs erecta non potest facere processionem eodem die cum antiqua. num. 3.
Regulares non tenentur accedere ad processionem cum Clero in primo ingressu Visitationis Episcopi. num. 4.
Capuccini possunt erigere Crucem in processionibus. num. 5.
De loco eorundem. num. 6.
Quod ubi non erexerunt Crucem, incedant sicut prius. num. 7.

1. Quia

1. QUia omnes Scriptores Regulares fusè pertractant de Processionibus, tantùm referam nonnulla Decreta nondum ab aliis cognita, & relata. Supposito igitur, quòd Clerici omnes tàm sæculares, quàm Regulares, etiamsi sint exempti, ad publicas Processiones, putà Corporis Christi, litaniarum, & Jubileorum vocati convenire debent, prout in Bulla Pii V. Et si mendicantium, &c.

Quæritur: *An Regulares distantes per dimidium miliare à Civitate compelli possint, ut ad Processiones accedant.*

SAcra Congregatio Concilii censuit Regulares Monasterii ultrà medium miliare à Civitate distantes, non posse ab Episcopo compelli accedere ad Processiones.

In Regest. hujus Congregationis, fol. 14.

Item Queritur: *An Confraternitates posteriùs erectæ, possint facere Processiones, eodem die, & hora cum antiqua. Taurinen.*

3. SAcra Rituum Congregatio, conquerentibus Fratribus Servitis loci Summæ Ripæ, Taurinen. Diœcesis, solitis in die Conceptionis Beatæ Virginis facere solemnem processionem in honorem ejusdem Gloriosissimæ Virginis, de nonnullis aliis ejusdem locis, prætendentibus facere similem Processionem, eodem die in eodem loco: Sacra Rituum Congregatio respondit nullo modo esse permittendas duas Processiones eodem die in eodem loco, & ideò casu proposito Fratres Servitas manutenendos esse omninò in eorum solita Processione; & non licere aliis eodem

die facere similem Processionem. Die 9. Aprilis 1663. In Regesto hujus Congregationis fol. 139.

Undè Minores de Observantia prohibiti sunt facere eadem die Processionem Chordonis ubi Conventuales eam facere consueverant. Vigevano, die 20. Martii 1653. Flosculi num. 12.

Item Quæritur: *An in primo ingressu Visitationis Episcopi Regulares teneantur accedere ad Processionem cum Clero.*

In Anagnina Processionis.

4. Occasionæ suæ primæ Visitationis, primique ingressus in Terram Carpineti Dominus Episcopus Anagninus Plenariam Indulgentiam, ex auctoritate S. D. N. publicare intendens, edictum tenoris sequentis promulgavit. Omissis, &c.

Di qui è, che habbiamo risoluto di fare una publica generale, e generalissima Processione per solennizzare con la dovuta decenza dette sacre attioni per eccitamento maggiore de' fedeli alla devotione, e pietà, che perciò invitiamo tutto il popolo comandando à detto effetto à tutti gli Ecclesiastici, così secolari, come regolari di detta Terra, che debbano intervenirvi personalmente, e processionalmente, sotto pena a' detti Ecclesiastici di scommunica latæ sententiæ da incorrersi, ipso tunc, che non saranno intervenuti, ed altre pene a nostro arbitrio, &c.

Conqueruntur Fratres Ordinis Strictioris Observantiæ se immerito, atque injustè compelli ad hujusmodi processionem. E contra verò conqueritur D. Episcopus, dictos Fratres præfatum edictum non sine populi

scandalo

scandalo contemnentes dictæ processioni non interfuisse, & non obstantibus censuris ob eorum contumaciam ipso facto incursis, à celebratione Divinorum Officiorum non abstinuisse. Quare præsuppositis iis, quæ ab utraque parte informante deducuntur:

Quæritur: An dicti Fratres potuerint ad prænominatam Processionem ab Episcopo compelli?

Die 9. *Decembris* 1662.

SAcra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit non potuisse.

I. Episc. Sabinen. Card. Sacchettus.

Loco † *Sigilli*.

C. de Vecchiis Episc. Clus. S. C. Conc. Sec.

In Regesto fol. 92.

Quod Capuccini possint erigere Crucem in Processionibus Capuccinorum.

Lunæ die 21. *Maii* 1618.

5. FRatres Capuccinos, quibus nuper ubique locorum ad controversias, quæ inter Fratres Conventuales, & ipsos interdum oriebantur dirimendas, propriam Crucem in publicis Processionibus erigendi, ad formam Constitutionis felic. record. Gregorii XIII. quæ incipit, Exposcit, à Sanctissimo Domino Nostro facultas concessa est, juxtà ejusdem Constitutionis formam etiam, quoad alios Ordines Mendicantium, Crucem prædictam erigere, de-

ferre posse, censuit Sacrorum Rituum Congregatio.

A. M. Episc. Ostien. Card. Gallus.

Loco † sigilli.

Petrus Ciammarreconus Secr. Congreg.

In Regesto fol. 42.

De Capuccinorum loco in Processionibus.

Die Sabbati 23. *Martii* 1619.

6. CONgregatio Sacrorum Rituum ad tollendas controversias, quæ post concessam Fratribus Capuccinis propriæ Crucis erectionem, inter Regulares, circa præcedentiam in Processionibus ortæ sunt, censuit, Illustrissimo Mellino referente, Capuccinos cedere, debere digniorem locum iis Regularibus, qui sub propria Cruce, & in proprio loco in Processionibus incedebant, antequàm ipsi Crucem propriam deferent.

A.M. Episc. Ostien. Card. Gallus.

Loco † Sigilli.

P. Ciam. Secr.

In Regesto fol. 43.

Quod Capuccini ubi non erexerunt Crucem, incedant sicut prius.

Die Sabbati 10. *Julii* 1621.

7. CONgregatio Sacrorum Rituum, ut tandèm dissensionibus, quæ circà præcedentiam in Processionibus inter Capuccinos, & alios Regulares post concessam ipsis Capuccinis propriæ Crucis erectionem quo-

quotidiè oriuntur aditus omninò præcludatur: Inhęrendo Decreto sub die 23. Martii 1619. emanato, illudque dęclarando, censuit erectionem Crucis, supradictis Capuccinis fuisse concessam in his tantùm locis, in quibus sub Cruce Minorum Conventualium incedebant, quia aliàs id fortasse nunquam permisissent, ac propterea eosdem Capuccinos in locis, in quibus jam sub propria Cruce, seù in proprio loco sub Cruce Cleri in Processionibus ante hujusmodi concessionem incedebant, eundem locum retinere debere.

Franciscus Maria Card. à Monte.

Loco † sigilli.

P. Ciammar. Secr.

In Regesto hujus Sac. Con gr. fol. 45.

Procurator.

SUMMARIUM.

Narratio institutionis Procuratoris Ordinis, ejusque præeminentiæ. num. 1.

Procurator Ordinis præcedit Commissario Curiæ tàm actuali, quàm habituali. num. 2.

Probatur magis ex quodam consulto. num. 3.

A Curia nunquam debet abesse Procurator Ordinis. num. 4.

Agentes pro Gallica, & Germanica Nationibus debent manuteneri in Conventu Aracœli. num. 5.

Procurator Generalis Observantium præcedit Procuratori Generali Conventualium. num. 6.

Procuratores, & Commissarii Generales Curiæ Cismontanæ Familiæ habent votum perpetuum in suis Provinciis respectivè. num. 8.

Foren-

Forenses debent petere benedictionem à Patre Guardianò, & à Procuratore, aut Commissario respectivè in ingressu Conventus. num. 9.

1. PRO intelligentia institutionis Procuratoris Generalis Ordinis sciendum est, quod ante separationem Fratrum Observantium à Conventualibus, tota Familia de Observantia moderabatur à duobus Vicariis Generalibus, quorum unus habebat regimen Familiæ Cismontanæ, alter verò Familiæ Ultramontanæ. Habebatque duos Commissarios Generales in Curia Romana pro utraque Familia, nam tunc Procurator Generalis Ordinis erat apud Patres Conventuales.

Postquàm verò facta fuit separatio Observantium à Conventualibus à Leone Papa Decimo, Ite, & vos &c. & per eandem Constitutionem Officium, & Dignitas Ministri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci tradita fuerit Fratribus Minoribus Regularis Observantiæ.

In Capitulo Generali, immediatè seq. habito Lugduni anno 1618. ordinatum fuit, quod de cætero unus Commissariorum in Curia Romana appellabitur Procurator Ordinis, & servabit locum in Capella Pontificis, orationesque in eadem Capella habendas certis diebus faciet, aliosque actus publicos, qui ad Officium Procuratoris spectant, exequetur. Alius verò retinebit nomen Commissarii, aut Ultramontani, aut Cismontani, juxtà quod ex illis, aut ex istis assumptus fuerit Minister Generalis. Qui quidem Commissarius quoad illas partes, pro quibus erit, cum omnimoda auctoritate remanebit.

Ab illo tempore semper in omni Capitulo Generali Procu-

Procurator Ordinis eſt inſtitutus ex illa parte, ex qua aſſumptus eſt Miniſter Generalis, juxtà Bullam unionis, & dum ſunt in officio, Procurator Generalis Ordinis ſemper præcedit Commiſſarium Curiæ, quia repræſentat totum Ordinem tùm in Capella, tùm in aliis actibus publicis. Commiſſarius verò Curiæ ſolùm pertractat negotia illius familiæ, ex qua electus eſt Commiſſarius Generalis.

2. Hinc meritò in Capitulo Generali de anno 1651. ſub Innocentio Decimo, facta fuere ſtatuta Generalia reviſa, & confirmata à Sacra Congregatione Epiſcoporum, & Regularium, authoritate Apoſtolica, in quibus cap.16.6. num.3. & in Conſtitut. generalibus Ordinis pag.218. num.4. habetur: Inter Procuratorem, & Commiſſarium Romanæ Curiæ tàm actualem, quàm habitualem hic ordo ſervandus eſt: Quod cæteris paribus ſemper, & utrobique Procurator actualis debet præcedere actualem Commiſſarium, & habitualis Procurator, habitualem Commiſſarium, etiam in jure ſubrogandi, juxta Romanam Conſtitutionem.

Hoc ſtatutum eſt adeò clarum, ut non deberet dubitari de præcedentia illorum, qui fuerunt Procuratores Ordinis ſuper illos, qui fuerunt Curiæ Commiſſarii, nam ſi iſti non ſint alio gradu, vel dignitate inſigniti, etiamſi priùs exercuiſſent munus ſuum, nihilominus habent ſequi eos, qui poſt ipſos exercuerunt munus Procuratoris Ordinis, cùm ſemper, & utrobique Procuratori Ordinis habitualis concedatur præcedentia.

Illa verò verba, cæteris paribus, non ſunt referenda ad anterioritatem, vel poſterioritatem temporis ſuarum electionum, ſed ad alium gradum, quem poſſet habere, qui Commiſſarius Curiæ fuerit, ut ſi expleto

pleto officio, eligeretur Definitor Generalis, ut sæpius accidit, tum enim, qui fuit Curiæ Commissarius, præcedit illum, qui fuit simplicitèr Procurator Ordinis, & dum actu fungitur officio, si Commissarius Curiæ fuisset Vicarius Generalis, vel Vice-Commissarius Generalis per biennium præcederet Procuratorem Ordinis.

3. In quadam controversia orta præteritis annis 1648. inter Patres Procuratorem, & Commissarium Generalem Curiæ habituales, videlicet, quisnam illorum præcedere deberet Pater ne Radeallus olim Commissarius; An Pater Quaresiminus postea Procurator Generalis Curiæ? Requisito Consulto Patris Sanctori, respondit.

Etiamsi sit contra Sanctorum Ambrosii, & Augustini monitum, de arbitrio inter duos amicos non acceptando, quia tamen Paternitas Vestra Reverendissima jussit, moralia aliorum monita postponere debeo. Dico ergo hac de re in individuo, aliud esse in Statutis generalibus silentium: omnia enim, quæ hucusque videre potui, præponunt Procuratores Generales Commissariis Curiæ; Neapolitana cap. 41. num. 3. Vallisolitana 1593. cap. 8. de Tit. & Præcedentiis. Nuperrima Romana ex præfatis compilata eodem loco §.42. num. 4. & eodem anno 1639. pro Ultramontana Familia, ac omnibus istis antiquiora Barchinonentia c.4. §.9.

Itaque omnium concors sententia est præferri in concursu, ac præcedentia, qui Procuratores Generales fuere; & cum alium Ordinem nobis præfigere non possimus extrà illum, quem statuta determinant, non video, quomodo ab hac serie resilire valeamus; favet

etiam

etiam ratio, quia majus eſt officium Procuratoris, quàm Commiſſarii Curiæ, ſicuti major eſt Miniſter, quàm Commiſſarius Generalis, quibus inſerviunt, & Procurator Generalis debet, & poteſt tractare negocia ad totum Ordinem, & ad utramque Familiam ſpectantia ſtatut. Rom. 1642. cap. 8. §. 28. num. 1. Adeſſe item debet in Cappella Sanctiſſimi, ſermonem habere, Proceſſioni in Feſto Corporis Chriſti ſolemni, cum aliis Prælatis Curiæ Romanæ adeſſe, quod Commiſſario non convenit. Quis autem eorum præcedat, quando functi officio, ſimul reperiantur, vel ſi prior electus fuerit Commiſſarius Procuratore, & minus officium exercuerit prius, an qui dignius poſtea exercuit, præferendus ſit, quo videtur tendere quæſitum, licèt ex dictis deduci poſſit, ſuppoſito quod inter duo officia detur magis, & minus? attamen Generalis Capituli judicio dirimendum mihi videatur. Fr. Sanctorus de Melphi 1649. & ut peroptabat Pater iſte, declaratum fuit, in ſequenti Generali Capitulo 1651. adeò clarè, ut non ſit ampliùs ambigendi locus, ut ſupra dictum eſt.

4. Demùm quanti faciat Religio Procuratorem Ordinis, oſtendit Capitulum Generale Toletanum 1658. in quo ſancitum fuit, Nunquam debere in Curia Romana abeſſe Procuratorem Ordinis, ne per ejus abſentiam, univerſus Ordo deſtituatur, quem ſalutat verè, ac propriè totius Ordinis Procaratorem; neque ejus munera per Vice-Procuratorem ſuppleri commodè poſsunt, ſecus de Commiſſario Curiæ, qui ſi abſit à Curia, nihil intereſt; & Vicecommiſſarius, omnia, quæ ad tale officium ſpectant, pertractare poterit.

5. Declarat, & vult Capitulum Generale, quod ſolũ

ſit

ſit in Urbe unus Commiſſarius Generalis totius Familiæ Ultramontanæ, cui aſſignabuntur duo notabiles ſocii aliarum duarum Nationum. Antuerpien. 1514. Nationes Ultramontanæ, ſunt tres, Hiſpanica, Gallica, Germanica. Notabiles ſocii, de quibus loquitur ſtatutum, modo nuncupantur Agentes Galliæ, & Germaniæ, prout ſancitum fuit etiam in Capitulo Generali Toletano 1633.

Quod in Capella Papæ Procurator Generalis Obſervantium præcedat Procuratori Conventuali.

6. VIſo memoriali pro Procuratore Generali Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Sanctiſſimo Domino Noſtro porrecto, & à Sanctitate Sua Congregationi Sacrorum Rituum tranſmiſſo ſuper præcedentia eidem Procuratori in Capella Sanctiſſimi ante Procuratorem Generalem ejuſdem Ordinis Conventualium competenti, ac Decreto aliàs ſub die 26. Novembris 1593. ad ejuſdem Procuratoris de Obſervantia favorem facto.

Congregatio die 21. Januarii 1602. ſtetit in deciſis; factaque eidem Sanctiſſimo Domino Noſtro (juxtà ejuſdem Sanctiſſimi reſcriptum) de præmiſſis relatione, Sanctitas Sua dicta Decreta approbavit, & ab his, ad quos ſpectat obſervari mandavit.

P. H. Card. Com.

Loco † ſigilli.

Alex. Gratianus Proſecr.

In Regeſt. fol. 180.

Quod

Quod Procurator Generalis Reformatorum Sancti Francisci Min. Observ. gaudeat omnibus privilegiis, quibus fruitur Procurator Generalis.

Beatissimo Padre.

7. LI Visitatori de' Frati Minori Osservanti Riformati, istituiti dalla S. V. humilmente supplicano degnarsi di concedere al Procuratore di tutte le Riforme di detto Ordine, che sarà pro tempore deputato in questa Corte, le medeme facoltà, autorità, e gratie, che tiene, e gode il Procurator Generale di tutto l'Ordine predetto nella detta Corte, tanto di ragione, e consuetudine, come anco per vigore delle Costitutioni di detto Ordine, si come si degnò l'anno passato la Santità Vostra concedere al Procuratore di quel tempo di detti Frati Riformati, ilche per esser giusto, si spera. Quam Deus, &c.

Die 27. Maii 1603. Egi cum Sanctissimo D. N. qui contentus fuit, Procuratorem Generalem Fratrum Reformatorum Sancti Francisci Minor. Observan. debere gaudere omnibus privilegiis, quibus fruitur Procurator Fratrum de Familia ejusdem Ordinis.

H. Card. Mattheius Protector.

Loco †. sigilli.

In Regest. Sacræ Congregationis Episcoporum; & Regularium fol. 33.

Breve, quo conceditur Procuratoribus, & Commissariis Generalibus Curiæ Ord. Minorum de Observan. & Reformatorum Sancti Francisci Cismontanæ Familiæ Votum perpetuum in propriis Provinciis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

8. RAtio justitiæ exigit, ut illi, qui multos pro Religione labores substinuerunt, congruis honoribus, & gratiis decorentur.

Volentes itaque dilectis filiis Procuratoribus, & Curiæ Commissariis Generalibus Fratrum Minorum tàm de Observantia, quàm Reformatorum nuncupat. Ord. Sancti Francisci, qui rerum usu tractandis, & procurandis in Romana Curia gravioribus Ordinis hujusmodi negotiis acquisito pollere noscuntur, & quorum operam proindè eorum Provinciis plurimum utilitatis allaturam esse speramus, & gratiam facere specialem, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Procuratoribus, & Commissariis Curiæ Generalibus Fratrum Minorum, tàm de Observantia, quàm Reformatorum Familiæ Cismortanæ hujusmodi, qui sua respectivè officia triennii continui

tinui ſpatio hactenus geſſerunt, & poſt hac quandocunque pari ſpatio geſſerint, ut depoſitis eiſdem officiis, ſuffragium, ſive votum perpetuum conſultivum, electivum, & deciſivum in quibuſvis Capitulis, & Congregationibus ſuæ quiſque Provinciæ dicti Ordinis habere, & ferre, illoque uti, frui, & gaudere liberè, & licitè poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ dilectis filiis Miniſtris Provincialibus, & aliis Superioribus, & Fratribus dictarum Provinciarum, cæteriſque ad quos ſpectat, & ſpectabit quomodolibet in futurum, ut memoratos Procuratores, & Commiſſarios Curiæ Generales præſentis gratiæ commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere ſinant, & faciant, nec illos deſuper à quoquam quomodolibet indebitè moleſtari, perturbari, vel inquietari permittant. Ac decernentes eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit, pleniſſimè ſuffragari, ſicque in præmiſſis per quoſcunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit. Ordinis, ac Familiæ, & Provinciæ hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium

præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & singulis illorum tenoribus præsentibus pro plenè, & sufficientèr expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialitèr, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Decemb. 1662. Pontificatus Nostri anno octavo.

S. Ugolinus.

Quod Fratres cuiscunque gradus, & dignitatis, commorantes in Conventu Aracœlitano, sint sub obedientia, & directione Commissarii Generalis Ordinis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

9. INter multiplices Pastoralis officii nostri curas, quibus jugitèr premimur, in illam peculiariter incumbimus, ut personæ, quæ sub suavi Religionis jugo divinis obsequiis se manciparunt prosperè gubernentur, & si quæ earum directioni quoquomodo impedimentum afferre cognoscimus, ea removere studeamus, prout

con-

cõnſpicimus in Domino ſalubritèr expedire:

Cum itaque ſicut accepimus, ex multiplicitate Superiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum; & quia nonnulli prætendunt, ſe à Superioritate Commiſſarii Generalis ejuſdem Ordinis exemptos eſſe, vigore cujuſdam ſtatuti in Capitulo Generali dicti Ordinis, Toleti anno 1633. celebrato, facti, & à Nobis confirmati, Regularis Obſervantia non modicum detrimentum patiatur:

Hinc eſt, quod nos in præmiſſis opportunè providere volentes, dictique ſtatuti tenore præſentibus pro expreſſis habentes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione; noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſtatutum prædictum tenore præſentium abolemus, revocamus, & annullamus, viribuſque, & effectu vacuamus. Et quod omnes, & ſinguli ejuſdem Ordinis Fratres cujuſcunque gradus, & dignitatis, ac etiam Ultramontanæ Familiæ exiſtentes pro tempore, quo in Ciſmontana Familia commorabuntur, ſint, & eſſe debeant ſub obedientia, & directione Commiſſarii Generalis Ordinis hujuſmodi, pro tempore exiſtentis, prout erant, priuſquàm ſtatutum prædictum fieret, eatundem tenore præſentium ſtatuimus, & mandamus, volumus, & ordinamus. Sicque, & non alitèr in præmiſſis per quoſcunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari decernimus.

Non obſtan. ſtatuto prædicto, & literis illius confirmatoriis, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac aliis dicti Ordinis etiam juramen-

to, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, Fratribus, & personis quibuslibet in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & singulis illorum tenore præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 18. Novemb. 1641. Pontificatus Nostri Anno decimonono.

M. A. Maraldus.

10. Fratres forenses, qui ad Romanam Curiam accesserint, cujuscunque sint Provinciæ, vel Nationis, aut Familiæ, sive etiam Observantes sint, sive Reformati, non poterunt deinceps exire è Domo sub pęna Apostasiæ, nisi obtenta licentia Guardiani, & etiam Procuratoris Generalis, aut Commissarii Curiæ respectivè, quod quidem observari debet toto tempore, quo Romæ permanere contigerit, non tamen impediri poterunt, nisi ex legitima causa, prout in Constitutionibus generalibus Ordinis pag. 76. num.2.

Procurator Conventus.

Vide infrà Syndicus Apostolicus.

Professoria.

SUMMARIUM.

De mandato Summorum Pontificum, in Familia Cismontana sunt manutenenda.

Ponitur

Ponitur Breve Urbani Octavi, in quo sunt nonnulla pro bono regimine Reformatorum. num. 2.
Clerici per triennium permanere debent in Professorio. num. 3.

1. IN hac Familia nostra Cismontana de mandato Clementis ac Urbani Octavi, necnon Innocentii Decimi Professoria manutenenda sunt in Conventibus à Sacra Congregatione super statu Regularium designatis, ut novitèr professi melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ observantia stabiliantur, prout supra v. Novitius, in Decreto, Ad propagandam, nu. 4. Quia verò præfatus PP. Urbanus ordinavit hujusmodi Professoria, ac nonnulla alia stabilivit pro bono regimine Reformatorum, ut meliùs, & exactiùs observentur, refero Breve per extensum, jam impressum, & usu receptum, videlicet.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

2. MIlitantis Ecclesiæ regimini divina dispositione præsidentes ad ea, per quæ cunctorum Christifidelium, præsertim Religiosorum Deo sub reformatione ad arctiorem regularis disciplinæ observantiam introducta vacantium, spirituali directioni, necnon felici progressui consulitur, libentèr intendimus, eaque statuimus, & ordinamus, quæ rerum, temporum, & personarum qualitatibus debitè pensatis, ipsorum Religiosorum statui conducere in Domino conspicimus.

Ad uberes itaque, & suaves fructus, quos dilecti

filii Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupati Provinciarum Italiæ in prædicta Ecclesia afferunt, mentis nostræ aciem convertentes, quo laudabilem eorum institutum majoribus in dies proficiat in via Domini incrementis; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum tenore perpetuò statuimus, & ordinamus, ut in unaquaque eorundem Reformatorum Italiæ Provincia unum, vel duo Professoria instituantur, in quibus Fratres Clerici ejusdem Ordinis, quamprimum probationis, seu Novitiatus annum compleverint, & professionem emiserint regularem collocentur; In Professoriisque hujusmodi unus Magister pro quolibet deputetur, qui prædictos Fratres Clericos in vita spirituali, & orandi modo, ac religiosæ perfectionis via instruat; qui quidem Clerici anno, ut minimum, in Professoriis hujusmodi commorari debeant, & interim nullam scientiam edoceri possint, excepta Grammatica, & Logica, si ejus rudes fuerint.

Præterea in duobus, aut tribus cujusque Provinciæ Conventibus Theologiæ moralis lectio fiat, cui omnes Fratres Sacerdotes, & Clerici bis qualibet hebdomada intersint. In singulis verò Conventibus orandi modus doceatur. Et Ordinis prædicti Regula semel saltem in quaque hebdomada perlegatur, huicque perfectioni, tam Fratres Sacerdotes, & Clerici, quàm Laici interesse teneantur.

Ad hæc Fratres Reformati hujusmodi nullum omninò legatum perpetuum cum aliquo, aut sine ullo onere etiam Ecclesiis, vel Sacristiis ipsorum, etiam pro vino ad Missarum celebrationem, aut oleo pro lam-

padi-

padibus, vel quacunque re pro Altaribus factum recipiant, ipsorumque Procuratores, aut Syndici hæredes legantium ad præstanda hujusmodi legata judicialitèr convenire non possint. Insuper Fratres prædicti ad quascunque processiones, præterquàm ad processionem in die festo Corporis Christi, aut aliquam aliam generalissimam non conveniant. Defunctorum corpora, exceptis iis, quæ in eorum Ecclesiis sepeliuntur, ad sepulturam minimè comitentur. Altarium ornamentis deinceps aurum, vel inauratio non adhibeatur: Imaginumque, seù picturarum eorundem Altarium coronides è nuce, aut alio ejusdem coloris ligno fiant, nec candelabra ænea recipiantur, aut emantur ampliùs, sed tantummodo lignea è nuce.

Novitii in Provinciis prædictis, infra annum cum interventu Ministri, ac duorum Definitorum Provincialium, & duorum Guardianorum recipi possint, juxtà Decretum felic. rec. Clementis Papæ Octavi Prædecessoris nostri hac super re editum. Demum Fratres prædicti exceptis in infirmaria illis, qui indiguerint, particulas ex panno lineo etiã in itinere sub quocunq; prætextu nequaquam deferant; particulas verò ex panno laneo illi deferre possint, qui eis loco Tunicę uti voluerint.

Quo circa dilectis filiis Ministris Provincialibus, ac Guardianis, aliisque Superioribus quibuscunque dictarum Provinciarum, nunc, & pro tempore existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœna privationis suorum officiorum, eo ipso absque alia declaratione incurr. committimus, & mandamus, ut præsentes nostras litteras, ac omnia, & singula in eis contenta à Fratribus sibi subditis inviolabiliter observari curent, & faciant: Cæteris verò earundem Provin-

ciarum Fratribus, etiam in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub privationis vocis activæ, & paſſivæ, aliiſque arbitrii noſtri pœnis eo ipſo, ut præfertur, incurrendis præcipimus, ut præmiſſa omnia, & ſingula, prout ad unumquemque eorum ſpectaverit, exactè, & inconcuſsè obſervent, & adimpleant.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, etiam in Conciliis Univerſalibus editis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis ejuſdem Ordinis, & Provinciis, illorumque Superioribus Fratribus, & perſonis quibuslibet, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & in ſolitis clauſulis, irritantibuſque & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & ſingulis etiam ſi pro ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quævis alia expreſſio habenda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenore præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extrà illud adhi-

adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die prima Octob. 1641. Pontificatus Nostri Anno decimonono.

M.A. Maraldus.

3. In Professoriis præsentis temporis quamvis Clerici sint in ætate suscipiendi Sacr. Ord. nihilominus in eisdem, per triennium permanere debent, prout pluries declaravit Sacra Congreg. super statu Regularium.

Prominiſtri.

Decretum pro observantia Statuti Toletani; nempè quod Prominiſtri, & Custodes inter Definitores actuales ultimum locum, & præcedentiam habeant.

FRà Salvatore di Piacenza Sacerdote de' Minori Osservanti Riformati della Provincia di Bologna, humilissimo servo dell' EE. VV., havendo fatto più volte istanza al Padre Generale li sia dato il luogo tra' Padri della sua Provincia, e conforme vien determinato dalli Statuti della Religione, fatti nell'ultimo Capitolo generale, celebrato in Spagna l'anno 1658. ove si ordina, che li Custodi, e Prominiſtri mandati al Capitolo Generale di Spagna habbino nella Riforma il luogo dopò li Vicarii de' Conventi, e Lettori di Teologia, al quale intervenne l'Oratore, e confermati per Bolla Pontificia, non hà potuto ottenere l'intento, perche quantunque il P. Generale habbia ordinato al P. Provinciale dia all'Oratore quanto se li conviene per giustitia, havendo egli le conditioni

tassate

tassate da' medesimi Statuti, per esser intervenuto al detto Capitolo, & in oltre esser stato Custode, Definitore, e più volte Guardiano ne' principali Conventi della Provincia, nondimeno detto Povinciale non hà risoluto obedire, sotto pretesto, che nella Bolla d'Urbano Ottavo di felic. mem. aliàs pro Congregatione generali, nella serie della precedenza non si fa mentione de' Prominiſtri, e Custodi, e che il Capitolo Generale non poteva aggiongerveli. Supplica perciò l'Oratore l'EE. VV. à voler ordinare, che li sia dato il luogo tra' Padri, come dispongono le Costitutioni generali. Che, &c.

Quas Deus, &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, ac audito Ministro Generali Ordinis hujusmodi, necnon Procuratore Generali Reformatorum, & Provinciali Bononien. committendum censuit, prout præsenti Decreto committit eidem Ministro Generali, ut circa præmissa mandet, & faciat omninò servari Ordinis Constitutiones, sub statutis pœnis. In contrarium quibuscunque non obstantibus. Romæ 7. Septembris 1663.

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli.

Æmil. Episc. Camer. Secr.

Sed hic insurgit difficultas circa intelligentiam Statuti, An videlicèt Custos Vocalis debeat habere easdem conditiones præscriptas pro Prominiſtris, ad hoc, ut gaudeat hujusmodi præcedentia, nempè quod antea extiterit Definitor, vel Lector Sacræ Theolog. per sexennium, vel Guardianus principalioris Conventus, vel

vel ad minus per tres vices in aliis Conventibus, aut Prædicator eximius?

Reſp. negativè; nam ſtatutum loquendo de Cuſtodibus, nullam conditionem ex præfatis requirit, ſed tantùm ait, quod perpenſis periculis, & magnis laboribus in longo itinere, inter Definitores actuales ultimum locum, & præcedentiam habeant. Ratio eſt, quia officium Cuſtodis eſt majoris entitatis, quàm Prominiſtri; nam Cuſtos eſt Vocalis juxtà Regulam, eſt primus inter Definitores, durat per triennium, & poſt Capitulum Generale, ſi nondum eſt expletum triennium, remanet in officio Cuſtodiatus, quibus prærogativis caret Prominiſter, qui nudum votum defert ad Capitulum Generale, quo expleto, nulla ei remanet præeminentia ratione Prominiſtratus: ideò Statutum, attenta diſparitate eorundem, requirit prædictas conditiones in Prominiſtris, non autem in Cuſtodibus, quam declarationem firmavit Reverendiſſimus Pater Caballus Commiſſarius Generalis.

Protector.

SUMMARIUM.

Datur Religionibus ad eorum conſervationem. num. 1.
Quomodo poteſt admittere appellationes. num. 2.
Poteſt mittere Religioſos Romam. num. 3.
Protector noſter Barberinus habet ampliſſimam facultatem. num. 4. *& ſequentibus.*

1. PRotectores dantur Religionibus à Summis Pontificibus ad earum defenſionem, conſervationem, atque dilatationem. Peyr. de ſubd. quæſt. 1. cap. 18. §. 21. & Lezan. tom. 2. cap. 9. num. 2.

2. Poſ-

2. Possunt admittere appellationes Fratrum, qui à suis Superioribus gravati, ad ipsos recurrunt, juxtà Decreta Apostolica; dummodo hæc appellatio fiat gradatim, idest à Prælato immediato ad Provincialem, à Provinciali ad Generalem, & à Generali ad Protectorem, prout supra V. Appellatio num.2. à Protectore potest fieri appellatio ad Sac. Congregationem, prout cujusque Religionis Constitutionibus disponitur. Barb. num.11.

3. Protectoribus est fides adhibenda, quando dicunt se habere vivæ vocis oraculum à Papa. Azor.tom.2.instit. lib.4.cap.3. dub.20. Veniunt enim nomine Officialium, ac Ministrorum Papæ, qui non comprehenduntur in revocatione vivæ vocis oraculorum Urbani Octavi. Peyr. in form.lit.Z.c.3. append.4.

4. Protectores possunt concedere Fratribus suæ protectionis licentiam eundi Romam. Clemens VIII. in Decretis pro Reform. Regul. num.2.

5. Protector noster Eminentissimus Cardinalis Barberinus ex Bullis suæ institutionis, amplissimam facultatem habet supra Seraphicum Ordinem. Potest enim transire volentibus ab Observantia ad Reformatos pro majoris perfectionis zelo, vel è contra pro Reformatorum quiete, extrà Capitulum, seù Congregationem licentiam concedere.

6. Licentias ab una ad aliam Provinciam eundi ob negotia, & collocationes Fratrum, eorundemque incorporationes, & translationes concedere.

7. Sententias, & pœnas, sivè inhabilitates, & privationes officiorum, & suffragiorum moderari, remittere, & condonare.

8. Guardianos Monasteriorum Monialium Sanctæ Claræ, & Sanctæ Mariæ Magdalenæ Neapol. instituere; &

re; & ibidem Fratres Reformatos Monialium negotia administraturos, ex quibuscunque Reformationibus Italiæ destinare, vel destinari facere. Ad eum spectat Procuratorem Reformatorum eligere, & alia multa, prout in Repertorio Bullarum, & Decretor. fol. 20. & 21.

Quæritare.

SUMMARIUM.

Regulares possunt quæritare triticum, vinum, &c. antequam Parochus recipiat primitias. num. 1.

Non possunt impediri à quæstuatione à locorum Ordinariis. num. 2.

Concionatores Mendicantes non comprehenduntur in excommunicatione lata contra Quæstuarios Prædicatores. num. 3.

1. Regulares possunt triticum, uvas, ligna, & similia quæritare antequam Parochus receperit suas primitias. Sacra Congregatio 2. Julii 1621. vide V. Declaratio num. 13.

2. Fratres Mendicantes nullatenus à quæstuatione, quæ de licentia suorum Superiorum fit, & in dies fieri continget, à locorum Ordinariis impediri non possunt. Sac. Congreg. Episcoporum, & Regular. die 25. Augusti 1635.

In Regesto fol. 137.

Vide supra V. Eleemosyna, ubi adest Decretum Congregationis Concilii per extensum.

Imò Sixtus Quartus puniri mandavit impedientes Mendicantes ab eleemosynarum petitione, prout in Bulla Sacri Prædicatorum, & Minorum Fratrum

trum Ordinis, &c. ubi §. 8. ait: Præterea quia, ut intelleximus, exortis nonnunquam controversiis inter locorum Ordinarios, eorumque Vicarios; seu Officiales, & Curatos, & Fratres prædictorum Ordinum, variis occasionibus locorum Ordinarii, eorumque Vicarii, seu Officiales, & Curati prædicti, ne Christi fideles Fratribus ipsis pias eleemosynas erogare præsumant suadere; & etiam sub censuris inhibere, ac erogantes excommunicatos fore prædicate, seu prædicari facere, seu pronunciari præsumunt: Locorum Ordinariis, eorumque Vicariis, seu Officialibus, & Curatis prædictis, ac etiam aliis quibuscunque dicta auctoritate mandamus, ut ab hujusmodi persuasionibus, inhibitionibus, & mandatis de cætero prorsus omninò abstineant: Decernentes, inhibitiones ipsas, & mandata nullius existere firmitatis, & illis contravenientes, censuris hujusmodi minimè ligari, ac eosdem persuadentes, & inhibentes, mandatoque nostro hujusmodi obtemperare non curantes (nisi pœnituerint, & persuasiones, ac inhibitiones, & prædicta revocaverint, intrà triduum, postquàm desuper requisiti fuerint) eo ipso Ordinarios interdicti ingressus Ecclesiæ, & suspensionis è regimine, & administratione suarum Ecclesiarum; Alios verò inferiores ab eis excommunicationis sententiam incurrere. Apud Peyr. tom. 2. pag. 28.

3. Contra Quæstuarios Prædicatores procedunt Inquisitores hæreticæ pravitatis. Urb. IV. in Bullario to. 1. pag. 96. Hujusmodi Quæstuarii convertebant in pravos usus eleemosynas, & ob quæstum publicabant Indulgentias, contra quos adest excommunicatio Papæ reservata. Pius V. in Bulla, Quam plenum &c. 2. to. ex his deducitur non comprehendi inter istos, Prædicatores Mendicantes, quando invitati, occasione alicu-

jus

us festivitatis, habent sermonem ad populum de laudibus Sancti, vel festivitatis, & in fine obitèr commendant necessitates proprii Conventus, prout declaravit Pius V. Et si Mendicantium Ordines, ubi §. 17 Quod verò de usu Quæstorum eleemosynarum auferendo, loquitur Tridentin. sess. 21. cap. 8. Id ad Mendicantium Ordines nullo modo referri posse, vel debere, etiam decernimus, quin potiùs cum eleemosynis hujusmodi vivere cogantur, eis id facere liberum omninò esse declaramus, &c.

Quarta.

SUMMARIUM.

Monasteria ante Concilium ædificata, solvunt quartam funeralium. num. 1.

Secus, quæ 40. annis citra à Concil. Trident. ædificata. num. 2.

Declaratum fuit à Sac. Congregatione Conc. à Pio V. in Bulla, Et si Mendicantium. num. 3.

1. Circa Quartam funeralium standum est consuetudini locorum; nam Conventus, & Monasteria 40. annis ante Concilium Tridentinum ædificata, & eam solvere solita, prout decernit S. Synodus sess. 25. cap. 13. de reformat. solvere tenentur.

2. Monasteria verò, quæ 40. annis citra à Concilio Tridentino ædificata, & in dies ædificantur, solvere non tenentur, præsupposito, quod sint ejus Religionis, cui à Sede Apostolica indultum sit, ut quartam funeralem non teneantur solvere, quemadmodum est Religio Fratrum Minorum, quam ab hujusmodi solutione Nicolaus V. Alexander VI. Julius III.

& alii

& alii Pontifices absolverunt. Miranda in Manuale Prælat. q. 48. art. 6. concl. 45. & Rodriq. & ità declaratum fuit à Sacra Congregatione Concilii Tridentini, prout sequitur.

Die 21. *Septembris* 1591.

3. SAcra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum sæpiùs respondit Decreto Concilii cap. 13. sess. 25. de reformat. non comprehendi Monasteria ædificata à 40. annis citra, vel quæ in dies ædificantur; præsupposito, quod sint ejus Religionis, cui à Sede Apostolica indultum sit, ut quartam funeralem non teneantur solvere Episcopo.

Fr. Cardinalis Verospius.

Loco † Sigilli.

Franciscus Paulutius S. C. Conc. Secr.

Hoc idem magis declaravit, & confirmavit Pius Quintus V. Et si Mendicantium §. 13. Quarta autem funeralium, de qua sess. 25. cap. 13. nequaquam solvere teneantur Monasteria, quæ à 40. annis citra fundata existunt, postquam Concilium ipsum loquitur tantùm de Monasteriis ante annos quadraginta fundatis, quæ ipsam Quartam solvere consueverunt, & ubi solvi consuevit, id tantùm ceræ, & aliorum, quæ in aliquibus partibus deferri contigerit tempore, quo defunctorum corpora ad sepulturam deferuntur, non autem de Missis, seù legatis, vel aliis Fratribus ipsis, seù Monialibus hujusmodi relictis, aut aliàs quomodolibet donatis, solvi debet; sicque intelligi Concilii decretum quoad Quartam hujusmodi solvendam debere decernimus. Ubi verò non est consuetudo solvendi Quartam hujusmodi, de nullo suprascriptorum solvi debe-

debere declaramus. Hinc est, quod juxtà præfatas declarationes, Sacra Congregatio moderatur in controversiis occurrentibus circa solutionem Quartæ funeralium.

Reclamatio.

SUMMARIUM.

Quomodo reclamantes, in causa professionis, non sunt audiendi. num. 1.

Si professio alio tit. est invalida, quomodo sunt audiendi. num. 2.

Quando professio est nulla, jure communi possunt reclamare extra quinquen. num. 3.

Reclamatio debet fieri ante depositionem habitus. numer. 4.

Religio quomodo potest reclamare contra Religiosum. numer. 5.

1. Circa reclamationem observandum est, quod Decretum Sac. Congregationis jussu Urbani Octavi 1636. editum, quo statuitur, ne prætendentes nullitatem professionis factæ in loco non designato, quoquo modo audiantur, neque intra quinquennium, nisi ab ipsa Sacra Congregatione, non habet locum, nisi in casu professionis invalidæ, ex eo quod Religiosus fuerit receptus, aut professus in loco non designato, juxtà Decretum Clementis Octavi.

2. Secus si professio fuit invalida alio titulo; nam tunc reclamatio fieri debet coram proprio Superiore, & Ordinario, juxtà Trident. sess. 25. cap. 19. Nomine autem Superioris, coram quo reclamare potest nulliter professus, intelligit Trident. proprium Prælatum

Monasterii, in quo ille professionem emisit; Nomine verò Ordinarii, Ordinarium loci, in quo similiter ille professus est. Barbos. de potest. Episcopi alleg. 104. num. 12. Par enim est, & ubi causa incepta est, ibi absolvatur.

3. In omnibus casibus, in quibus professio est nulla, jure communi possunt Regulares reclamare contra ejus nullitatem, intrà quinquennium, juxtà Concilium; Si verò est nulla ex speciali jure Religionis, possunt reclamare etiam quinquennio elapso. Peyr. de sub. quæst. 1. cap. 25. §. 4. citans Sanc. 7. de matr. disp. 37. num. 32. alioqui cogeretur Religio effectos inhabiles per sua Statuta à Papa confirmata retinere, eo quod esset transactum quinquennium, & sic Decretum favore Religionis editum, in ipsius detrimentum redundaret, ipsique inhabiles reportarent commodum ex suo delicto.

4. Reclamatio fieri debet ante depositionem habitus, alioqui reclamans, nullatenus est audiendus. Tridentinum sess. 25. cap. 19.

5. Sicut potest nulliter professus reclamare contra Religionem, ità & Religio contra illum; Dispositum enim in uno relativorum, dispositum censetur & in altero, alioqui Religio esset deterioris conditionis ac est Religiosus. Bordon apud Pellizar. tract. 3. c. 5. q. 15. ubi plura ad rem.

Regularis.

SUMMARIUM.

In controversia Mediolanen. inter Regulares, & Archiepiscopum condita fuere 14. Decreta tangentia

1 *Expositionem Sanctissimi Sacramenti.*

2 *Elec-*

2 *Eleemosynas in concionibus colligendas.*
3 *Horam concionandi in Ecclesiis Regularium.*
4 *Officia pro defunctis, arbitrio hæredum.*
5 *Quartam funeralium exigendam.*
6 *Defunctorum sepulturam in Ecclesiis Monialium.*
7 *Ritum in celebratione Missarum.*
8 *Licentiam Regularium concionandi.*
9 *Accedendi ad publicas Processiones.*
10 *Trahendi Regulares ad forum contentiosum.*
11 *Jurisdictionem, & electionem Conservatorum.*
12 *Curam animarum exercentes.*
13 *Confessarios quoad approbationem.*
14 *Promotiones Regularium ad Ordines.*

Decreta Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium pro resolutione Controversiarum inter Regulares Civitatis Mediolani, & ejusdem Archiepiscopum.

PRimò liceat Regularibus in eorum propriis Ecclesiis, intra septa Monasteriorum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum processionalitèr circumferre, & super Altare publicè adorandum exponere ex gravi, publica, sive privata causa.

2. Eleemosynæ in Ecclesiis Regularium, & in Concionibus, ad Monasteriorum, Ecclesiarumve suarum commodum collectæ, dispositioni ipsorum liberè remaneant. Quæ verò ad aliorum locorum, seù personarum necessitates sublevandas, ad eorum conciones colligentur, in eos erogentur usus, eisve distribuantur personis, & locis, quæ Ordinarii jussu, & mandato in concionibus commendata fuerint, ita tamen, quod cogi non possint extraneos commendare.

 3. Re-

3. Regularibus Concionatoribus, in eorum propriis Ecclesiis, concionandi horam à quoquam non præscribatur, sed liberum sit eisdem quomodocunque officium prædicationis peragere.

4. Liberum sit hæredibus defuncti unum, plurave officia pro defunctis, in Ecclesiis Regularium celebrari facere, necnon tot ex Regularibus ejusdem Conventus evocare, quot eis videbitur.

5. Parochia à Regularibus, in quorum Ecclesiis Parochianum sepeliri contingit, non plus portionis, ipsis jure, seù consuetudine debita, quæ Quarta nuncupatur, exigant.

6. Si corpora mortuorum sepelienda in Ecclesiis Monialium Regularibus subjectarum, deferantur, Parochis non liceat corpora ad Ecclesias prædictas deferre, nisi de consensu ejusdem Monasterii Superioris, seù Confessarii, qui tunc præsens aderit. Hæredes autem minimè adstringantur, Regulares, quibus Monasterium subest, ad funus evocare.

7. In Missæ Sacrificio is servetur Ritus in omnibus Ecclesiis, etiam Sanctimonialium, qui hucusque servari consuevit, itaut, ubi Ambrosianus, non Romano; ubi Romanus, non Ambrosiano Ritu à quoquam celebretur.

8. Licentiam concionandi Regularibus in Ecclesiis, quæ sui Ordinis non erunt, Ordinarius concedat, prout sibi magis expedire videbitur: & Concionator ea obtenta, in Ecclesia sibi assignata, absque ulteriori Rectoris licentia, munus suum liberè exerceat. Qui verò non in particulari Ecclesia, sed liberè concionandi licentiam obtinuerint, in tota Diœcesi, nulla ulteriori licentia petita à Rectoribus liberè concionari valeant; Rectore verò contradicente, nisi Ordinarius aliud

aliud jusserit, non prædicetur. Concionatoribus verò approbatis à suis Superioribus, liceat in quibuscunque Ecclesiis sui ordinis concionari, Episcopo non contradicente.

9. Ad publicas Processiones tantùm Regulares ab Ordinario accedere, juxtà formam Concilii Tridentini compelli possint.

Ad alia verò, quæ Mediolani ab universo Clero sæculari fieri consueverunt, ut spontè accedant, hortentur.

10. Regulares ad forum Ordinarii in causis civilibus non trahantur, nisi in casibus à Tridentina Synodo, Constitutionibusve Pontificiis præmissis.

11. In causis Regularium, tàm coram Ordinario, quàm coram Conservatore, aut alio quovis delegato, servari debeat, tàm per Judices ipsos, Conservatoresve, quàm Notarios, Constitutio Pontificia, ea de re edita. In reliquis attendatur tenor litterarum Conservatorialium, ita tamen, ut Conservatores semel electi, mutari non possint, nisi per Capitulum Provinciale, eorundemque nomina infra mensem à die electionis, Ordinariis indicare debeant, prout à Congr. Sac. Concil. Trid. servandum esse declaratum fuit; Qui denique Conservatores, cum uti suspecti recusantur, non procedant, nisi ex præscripto Concil. Trident. sess. 14. c. 5. de reform.

12. Curam animarum in Ecclesiis Regularium exercentes, tàm Regulares, quàm sæculares Ordinarii jurisdictioni subsint, in concernentibus curam animarum, juxtà formam Concil. Tridentini.

13. Regulares, qui ad Confessiones audiendas, idonei generalitèr ab Ordinariis, eorumve Examina-

toribus reperti, & probati fuerint, generalitèr quoque, & indistinctè, absque alià limitatione temporis, certorumve locorum, aut generis personarum, admittantur in Diœcesi propria. De cæteris verò, qui non adeò idonei reperiuntur, si petierint se admitti, arbitriò Ordinariorum relinquit, ipsos cum limitata facultate, prout eisdem Ordinariis magis expedire videbitur, probare, & admittere. Qui autem in Domibus propriis laicorum confessiones, ex causa audierint, statim Parochum admonere teneantur, & fidem auditæ confessionis, pro Medico adveniente, relinquere.

14. Ordinarii, neminem Regularium ad Ordines promoveant, nisi qui testimoniales litteras sui Superioris, de vita, & moribus obtulerint. Romæ die 2. Julii 1581.

Fr. Michael Bonellus Card. Alexandrinus.

Loco † Sigilli.

Extracta ab Originali Mediolani, subscripta, & sigillata per D. Gregorium Palearium Secretarium Die 8. Octobris 1589. In Collect. Decretorum par. 2. fol. 54.

Sacra Scriptura.

SUMMARIUM.

In principalioribus Conventibus habeatur lectio Theologiæ moralis. num. 1.

In Ecclesiis, diebus Dominicis, habeatur lectio Sacræ Scripturæ. num. 2.

1. CUm studia sacrarum litteratum Ecclesiæ Dei, & Religioni nostræ ornamento, & commodo semper extiterint, decernimus, ut in principaliori,

lioribus Provinciarum Conventibus, fit lectio Theologiæ moralis; qua casus conscientiæ doceantur, ad quam omnes Sacerdotes, hora significanda, convenire debeant, ita ut saltem bis in hebdomada lectio habeatur, & casus proponantur.

2. In Ecclesiis quoque Conventuum nostrorum, ubi frequens est populi concursus, diebus Dominicis, & festis per annum lectio Sacræ Sripturæ habeatur. In Constitutionibus generalibus cap.4.pag. 89. num.4

Secretarius.

SUMMARIUM.

Secretarii Generales Ordinis suffragari debent in Comitiis Generalibus respectivè. num.1.

Remanent Patres Provinciæ, expleto officio: non possunt promoveri ad Generalatum, nisi post sexdecim annos. num.2.

Secretarii Curiæ, & Provinciarum, dum actu exercent, quibus præcedant. num.3.

1. SEcretarii Generales Ordinis, dum actualitèr officium exercent, in omnibus Capitulis, & Congregationibus Generalibus respectivè suffragium facere debent, nempè Cismontanus tanquam Terræ Sanctæ Procustos; Ultramontanus verò, tanquam Provinciæ Daniæ Minister, juxtà dispositionem statutorum Vallisolet. 1593. Toletan. 1633. Congregat. General. Vallisol. 1661.

2. Expleto officio, remanent Patres Provinciæ. In Constitut. Ordinis cap. 8. §. 40. pag. 201. num.4. Non pos-

possunt promoveri ad Generalatum, nisi post sexdecim annos, à sua, ab ipso Secretarii officio absolutione computandos, juxtà Breve Urbani Papæ Octavi Aliàs &c. Die 16. Septembris 1631. in Collectan. par.2 fol.69.

3. Secretarii Procuratoris, & Commissarii Curiæ Romanæ dum actu intersunt, præcedunt post Lectores Theologos, & Prædicatores clarissimos, quo tempore, vel loco actu legunt, vel prædicant. Post hos præcedunt Secretarii Provinciarum actuales in propriis Provinciis.

In Constitutione Ordinis cap.8. pag.219. numero 12. & 13.

Sepultura.

SUMMARIUM.

Sepeliri in locis Religiosis melius est, quàm alibi, & quare. num. 1.

Ad amputandas extorsiones excessivas Urban. Octavus mandavit, ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesiis Regularium, quàm in eis, quæ fiunt in propriis. num.2.

Breve pro observantia Decretorum ad sepulturam pertinentium. num.3.

1. SEpeliri in locis Religiosis melius est, quàm alibi, quia frequentiùs ibi Divina celebrantur. gl. frequentiùs in cap. Fraternitatem de sepulturis.

2. Ad amputandas extorsiones excessivas, quæ in dies fiunt à diversis Parochis, pro impedienda libertate electionis sepulturæ in Ecclesiis Regularium, Urb. Oct. mandavit, ne Parochi plus percipere possint in sepulturis,

ris, quæ fiunt in Ecclesiis Regularium, quàm eis, quæ fiunt in propriis, prout in V. Parochus.

3. Demum Alexand. Papa VII. observari mandavit Decreta ad sepulturam pertinentia, prout sequitur.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs pro parte dilecti Filii Antonii Francisci Tholo, & Pirella Procuratoris Provinciæ Sancti Saturnini, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Sardinia, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod dilecti paritèr filii Canonici, & Beneficiati Metropolitanæ Ecclesiæ Calaritanæ die 11. Augusti 1659. Conventum S. Mauri violentèr ingressi fuerunt ad officiandum in illam Ecclesia contra Decreta diversarum Congregationum ejusdem S. R.E. Cardinalium, tenoris qui sequitur, videlicet: Sacra Rituum Congregatio, juxtà aliàs resoluta, respondit officium super cadaveribus in Ecclesiis Regularium spectare, & pertinere ad ipsos Regulares, non autem ad Curatos defunctorum, & ita in posterum servari mandavit, non obstante contraria consuetudine. Die 27. Novembris 1638.

C Episcopus Portuen. Card. Pius.

Julius Cincius Secr.

Loco † Sigilli.

Necnon Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præposita censuit defunctorum cadavera in Ecclesiis dictorum Fratrum sepelien-

ſepelienda ab ædibus defunctorum ad eorundem Fratrum Eccleſias recto tramite deferri licitè poſſe, monito tamen prius, & requiſito, ac expectato proprio defunctorum Parocho, à quo benedictionem, & ultimum vale recipere poſſint, quo venire expreſsè recuſante, poſſint iidem Fratres etiam ipſo invito dicta cadavera ad ſuas Eccleſias tranſportare; conſanguinei verò talium defunctorum illis parentare in Parochialibus, & aliis Presbyterorum etiam Cathedralibus Eccleſiis nullo modo poſſint. Si quæ verò immemorabilis conſuetudo in contrarium ſuper præmiſſis exiſtere prætendatur, legitimè probetur, & interim præſens Decretum ad unguem ſervetur, prout eadem Sacra Congregatio ſervari mandavit. Romæ die 14. 1639.

Cardinalis Antonius Barberinus. C. Facchinettus.
Loco † ſigilli.

Necnon Sacra Congregatio Eminentiſſimorum Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum cenſuit, quoties cadavera defunctorum ad Eccleſias Fratrum Mendicantium deferuntur, officia mortuorum, & reliqua, quæ in hujuſmodi miniſterio adhiberi ſolent, non à Canonicis, neque à Clero, ſed à Fratribus obiri, & peragi debere. H. B. Cardinalis. Franciſcus Paulutius Sacræ Congregationis Concilii Secretarius.

Loco † ſigilli.

Necnon Sacra Rituum Congregat. juxtà aliàs reſoluta reſpondit, electionem, & numerum Religioſorum pro aſſociandis cadaveribus ad libitum hæredum defunctorum ſpectare, & pertinere, & ita ubique ſervari debere declaravit die 14. Januarii 1640. P. Card. Creſcentius. Julius Cincius Secret.

Loco † ſigilli.

Quodque in obſervantia Decretorum præinſerto-

rum,

rum, & literarum Apostolicarum die 29. Augusti ejusdem anni 1640. emanatarum Fratres Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Jesu noluerunt permittere, ut Capitulum prædictæ Ecclesiæ Calaritan. dictam Ecclesiam Sanctæ Mariæ Jesu ingrederetur, ipsum verò Capitulum, & Beneficiati cadaver quoddam inde abripuerant, & ad Ecclesiam Sanctæ Eulaliæ tulerant. Et in eadem expositione subjuncto, quod præfata Decretis præinsertis adversentur, ideoque primo dictæ Cardinalium Congregationi supplicato, ut decerneret cadaver hujusmodi restitui, & dicta Decreta observari, ac si fortè Canonici quoad secundum Decretum immemorabilem consuetudinem prætenderent, hoc nihil obstare, nisi legitimè probetur: emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, reque partibus, tàm verbo, quàm scripto informantibus auditis, Eminentissimo Sanctacrucio referente, diligentèr, ac maturè examinata, & discussa, censuit, cadaver, de quo agitur, restituendum esse, prout unà cum funerali pompa restitui mandat, & præcipit Ecclésiæ Sanctæ Mariæ Jesu Fratrum Minorum Observantiæ Sancti Francisci.

Nec Capitulo, & Clero Metropolitanæ Ecclesiæ Calaritanæ funeralia in dicta Ecclesia S. Mariæ, neque in S. Mauri eorundem Fratrum exercere, & celebrare super defunctorum ibidem sepelienda cadavera licere, reservato tamen jure eidem Capitulo, & Clero probandi prætensam immemorabilem, & ita declaravit,

prout

prout præsentium tenore declarat, & decernit in contrarium allatis minimè obstantibus. Romæ 12. Martii 1660.

M. Card. Ginettus.

Cùm autem sicut dictus Antonius Franciscus Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum proximè insertum pro firmiori illius subsistentia, & observatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret.

Nos ipsum Antonium Franciscum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum.

Die 12. Martii proximè præteriti emanatum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Salva semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ.

Decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac suo plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate

scientèr,

ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari.

Non obſtan. præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœc. ſub Annulo Piſcatoris, die 30. Aprilis 1660. Pontificatus Noſtri Anno ſexto.

S. Ugolinus.

Servi Dei.

SAcra Rituum Congregatio ſtatuit modum ſervandum in recipiendis informationibus pro cauſis Beatificationum, & Canonizationum Servorum Dei.

Vide V. Beatificatio.

Sollicitare.

SUMMARIUM.

Confeſſarii ſollicitantes revelandi ſunt Sancto Officio. num. 1.

Pœnitentes ſollicitati renuentes revelare, non ſunt abſolvendi. num. 2.

Nomine ſollicitationis, quid intelligatur. num. 3.

Si pœnitens ſollicitaverit Confeſſarium, quid agendum. n. 4.

Si pœnitens ſollicitatus conſenſerit, quomodo revelare debet. num. 5.

Quare non dicatur ſocius criminis. num. 6.

Sacerdos ſollicitans, quamvis non approbatus ad confeſſionem, eſt denunciandus. num. 7.

Confeſſarius tenetur ſcire obligationem hujus Bullæ. numer. 8.

Confeſſarius ſollicitans, poteſt abſolvi à quocunque. nu. 9.

Solli-

SOllicitare. Contra Confessarios sollicitantes pœnitentes in confessionibus adest gravissima Constitutio Gregorii XV. incipit, Universi Dominici Gregis 1622. & habetur 4. tom. Bullarii Romani, inter Bullas hujus Pontificis. Cujus observantia consistit in paucis benè intellectis, sed quia plerique, aut non intelligunt, aut nolunt illam intelligere, ideò Provinciales Ministri, in actu Visitationis, debent esse memores obligationis, quam habent admonendi Confessarios pro observantia præfatæ Bullæ, zelando honorem Dei, & propriæ Religionis. Ea propter operæ pretium duxi illam in compendium redigere pro majori commoditate eorundem Provincialium, & legentium.

1. Omnes igitur Confessarii sollicitantes in confessiones suos pœnitentes, sivè masculos, sivè fœminas ad actus turpes, & inhonestos, sacrilegè peccant, & sunt ab ipsis pœnitentibus revelandi Sancto Officio, vel Ordinario loci, & debent advertere, quod non possunt sollicitati credere Confessarios sollicitantes esse fraternè corrigibiles, aut emendatos, cùm sint de hæresi suspecti, propterea tenentur illos ante quancunque monitionem, seù correctionem Sancto officio Inquisitionis denunciare, juxtà Decretum. Licèt aliàs emanatum die 8. Julii 1660.

2. Renuentes verò hujusmodi pœnitentes sollicitati denunciare, non debent absolvi, nisi vel per se, vel per alios revelent; Imò etiam incidunt in excommunicationem propter ædicta Inquisitorum.

3. Nomine sollicitationis, post Bullam præfati Greg. XV. intelligitur non solum si Confessarius in actu confessionis Sacramentalis provocet, alliciat, & excitet pœnitentem ad actus inhonestos, & ab ipso tale aliquid petat, aut tentet, aut procuret sive tunc exercendum,

dum, sive absoluta confessione, sive cum ipso confessario, sive cum aliis, sed etiam si Confessarius ante, vel post confessionem immediatè; seù occasione, vel prætextu confessionis, etiam ipsa confessione non secuta, sivè extrà occasionem confessionis in Confessionario, aut in loco quocunque, ubi confessiones Sacramentales audiuntur, seù ad confessionem audiendas electo, simulans ibidem confessionem audire, sollicitare, vel provocare tentaverit pœnitentes, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, sivè tractatus habuerit. In his ergo omnibus casibus sunt revelandi Confessarii, nec excusantur parvitate materiæ.

4. Tenentur pœnitentes revelare Confessarios sollicitantes, etiamsi ipsi pœnitentes fuerint primi in miscendis sermonibus inhonestis, aut Confessarios sollicitaverint: dummodò Confessarii consenserint, & habuerint inhonestos sermones; nam in Bulla prædicta constat sufficere ad hanc denunciationem, si Confessarius habuerit cum pœnitente illicitos sermones, & inhonestos, aut tractatus, nec excipitur casus, in quo ipsi non fuerint primi, sed satis est si inhonestos sermones habuerint.

5. Si pœnitentes sollicitati consenserint turpi petitioni, tenentur denunciare Confessarium, & tacere suum consensum, aut peccatum; nam etsi illud dicant, non recipitur ab Inquisitoribus; igitur satis erit dicere, se fuisse sollicitatos, aut Confessarium habuisse cum ipsis turpes, & inhonestos sermones: In quo etiam casu, nec ipsi Confessarii admittuntur, si alienum consensum revelare voluerint.

6. Nec dici potest, quod mulier consentiens non teneatur denunciare, cùm sit socia criminis, quamvis enim ipsa consentiens peccet simul cum Confessario,

atque adeò dici possit socia criminis materialitèr, non est tamen socia, prout hoc crimen, per Decreta Pontificum pertinet ad S. Officium, nam solum pertinet ex parte Confessarii tantùm, & ut habet rationem sollicitationis ex parte ipsius: quo pacto mulier nullo modo est socia, & propterea si Confessarius velit revelare consensum pœnitentis, non admittitur, ut dixi.

7. Est etiam revelandus Sacerdos, qui licèt non sit Confessarius, fingit tamen se esse Confessarium, & sollicitat modo prædicto, nam omnis Sacerdos est Confessarius pro venialibus.

8. Omnes Confessarii tenentur scire obligationem, quam habent sub mortali monendi suos pœnitentes, ut si ab aliquo Confessario sollicitati fuerint, denuncient sollicitatorem.

9. Confessarii sollicitantes possunt absolvi per Sacramentum pœnitentiæ ab hoc delicto à quolibet ordinario Confessario, non enim est casus reservatus in Jure.

Subrogatio.

SUMMARIUM.

Sac. Congregatio Visitationis Apostolicæ declarat Constitutiones Ordinis de Subrogatione observari debere. num. 1.

Subrogatio quoad Patres Provinciæ. num. 2.

Subrogatio quoad Diffinitores Generales. num. 3.

Subrogatio quoad Diffinitores Provinciales. num. 4.

1. ATtenta revocatione Privilegiorum Patrum Provinciæ Minorum Regularis Observantiæ S. Francisci, facta à Clemente Papa Octavo, incip. Seraphicum Ordinem 10. Aprilis 1600. Dubitans Ordinis

dinis Protector, ne Constitutiones de subrogatione, peractæ in Capitulo Generali præterito Romano de anno 1600. concordarent, imò contrariarentur præfatæ Constitutioni Apostolicæ; Hinc est, quod porrecto libello à Commissario Curiæ Sacræ Congregationi Visitationis Apostolicæ, eadem Sacra Congregatio declarando, censuit Decretum non obstare, quin præfatæ Constitutiones Ordinis de subrogatione, locum habeant. Die 21. Junii 1602.

Accarisius Visit. & Reformat.
Apost. Prosecr.

In Regesto Regul. fol. 25.

Subrogatio quòad Patres Provinciæ.

2. PRovinciæ Patres, propriè, & rigorosè sunt, qui fuerunt Provinciales, qui biennio fuerunt Provinciales, Vicarii, Procuratores, & Commissarii Romanæ Curiæ, Definitores Generales, Guardiani Hierusalem, Secretarii Generales Ord. qui per triennium servierunt Superioribus Generalibus, canonicè electis, Lectores Jubilati, necnon Definitores, & Custodes actuales in suis Provinciis. Hi omnes sunt propriè Patres Provinciæ cum titulis, honoribus, & privilegiis Patrum cum jure subrogandi, qui debent observare inter se ordinem, & præcedentiam, juxtà disposita in Constitutionibus Gener. Ord. c.8.pag.201.num.4.

Subrogatio quòad Definitores Generales.

3. SI contingat aliquem ex Definitoribus Generalibus vita, vel officio defungi, loco ipsius subrogetur alius ex eadem natione ex his, qui fuerunt

Procuratores, vel Commissarii Romanæ Curiæ, vel Definitores Generales, servata ad invicem antiquitate, qui vocem habeat in Provincia sua, & in Comitiis Generalibus; Si verò nullus talis fuerit, subrogetur Minister, seù Vicarius Provincialis Provinciæ, ex qua erat Definitor defunctus. In Constitutionibus Ordinis c.8. pag. 178. n.13.

Si verò in vacantia Definitoris Generalis contingat, quod in Provincia propria sit Exdefinitor Generalis, & extra Provinciam, si alius antiquior in jure subrogandi, iste antiquior præferendus est propter præcedentiam, dummodo sit ejusdem Nationis. Ibid. nu.14.

Insuper in casu vacantiæ Definitoris Generalis de Observantia debet semper subrogari Pater dignior nationis de Observantia; Pro Reformatis autem, non subrogentur nisi Reformati, servato semper jure nationis, prout sancitum fuit in congressu Generali Discretorum, & Patrum Ordinis, Romæ peracto in Conventu Sancti Francisci Transtyberim. Die 17. Novembris 1649. In Regesto Patris Procuratoris Reform. fol. 113.

Ea propter advertendum est, quod tota Familia Cismontana dividitur in tres Nationes, nam Provinciæ Lombardiæ una cum Provincia Romana constituunt unam Nationem, Provinciæ utriusque Regni Neapolis, & Siciliæ, alteram. Provinciæ Ultramarinæ constituunt tertiam Nationem; Igitur servato semper jure Nationis facienda est subrogatio.

Quoad subrogationes Definitorum Generalium, quæ debent fieri ob absentiam actualium Definitorum in Capitulo Generali, declaramus, & præcipimus (juxtà Constitutiones Romanas) quod illa subrogatio non est facienda ad arbitrium uniuscujusque extra

Gene-

Generale Capitulum, in Natione, vel Provincia Definitoris Generalis, ire non valentis, sed in ipso Generali Capitulo fieri debet, ubi noscitur vacare munus Definitoris, ex Vocalibus præsentibus, qui jure Vocalium convenerunt; Intra Provincias enim, vel intra Nationes, subrogationes fiunt Definitorum, tàm Generalium, quàm Provincialium, per veras vacantias officiorum duntaxat, non tamen per absentias. Ibid. pag. 179. num. 15. Itaque quicunque Exdefinitor Generalis tentaverit deinceps venire ad Capitulum Generale, prætextu subrogationis Definitoris Generalis actualis, non venientis, aut spe affectæ subrogationis consequendæ, excludatur à Capitulo, tanquam illegitimus Vocalis, perdat jus subrogationis per unum annum, & puniatur pœnis decretis contra illos, qui discedunt à Provincia, sine licentia Superiorum. Ibid. num. 17.

In substitutione igitur Definitorum Generalium absentium, hic ordo servandus est, quod primò substituatur, qui fuerit Procurator, aut Commissarius Romanæ Curiæ: Exdefinitor Generalis nationis, si contingat ibi actu adesse, ut Vocalis: Si isti absint, substituatur Minister, aut Vicarius, aut Commissarius Provincialis Provinciæ, ex qua est Definitor absens: Si verò isti absint, Custos ejusdem Provinciæ debet substitui per præsentem Constit. Ibidem pag. 179. num. 18. Custos subrogatus in Capitulo Generali, loco Definitoris Generalis absentis suæ Provinciæ, gaudeat prærogativas Patrum, quoad Paternitatem, & præcedentiam duntaxat, non verò quoad jus subrogationis, quod habent, qui fuerunt Provinciales, & alii Patres. Ibid. pag. 180. num. 19.

Declarat Capitulum Generale, quod subrogatio

ſemper debeatur digniori, dummodo Pater ſobrogandus, non ſit perpetuò impeditus, pro utraque Familia. Rom. 1662.

Subrogatio quòad Definitores Provinciales.

4. IN abſentia Definitoris legitimè impediti, dignior Pater ſubrogetur, etiamſi ſit actu Guardianus, qui hujuſmodi Guardianatus munus exercebit uſque ad novam electionem Guardianorum Congregationis intermediæ immediatæ, vel Capituli Provincialis; Et ſi nullus fuerit Pater ex ſupradictis, ſubrogari debent Excuſtodes, & Exdefinitores etiam inter Reformatos, & illis deficientibus, ſubrogetur Guardianus principalioris Conventus Provinciæ. Rom. 1642. Sacra Congreg. Epiſcoporum, & Regular. 1655. Tolet. 1658. In Conſtitut. Ord. c.8.§.39.pag.197.nu.2.

Si præſentia alicujus ex Definitoribus, infra octo dies haberi non poſſit, vel ſi Definitor aliquis moriatur, vel officium quocunque modo vacaverit, fiat ſemper ſubrogatio in perſona Patris dignioris, dummodò à præcedenti ſubrogatione, per biennium vacaverit. Subrogatus autem ſi per biennium integrum in officio perſtiterit, in ſequenti Capitulo Definitor eligi non poſſit. Ad tollendas autem æquivocationes, declaratur, quod ſubrogatio Definitoris propriè fit in caſu realis vacantiæ: In abſentia tamen non dicitur propriè ſubrogatio, ſed ſubſtitutio. Ibid. num.3.

Lectores jubilati, quamvis non aſſumantur per electionem, tamen jure Jubilationis poterunt ſubrogari. Ibid. pag. 198.

Ad ſubrogandum in vacantiis non eſt attendendum ad annos vacationis; ſubrogari enim poteſt, quin ſit imple-

impletum tempus vacantiæ, ad præſcriptum Conſtitutionum Ordinis. Ibidem pag.212.num.11.

Quando quatuor Definitores præſentes poſſunt omnes adeſſe electionibus, & aliqui nolunt convenire ſub aliquo prætextu, Sac. Congregatio Epiſcoporum, & Regularium in una Mediolanen. pro Reformatis ſtrictioris Obſervantiæ, cenſuit caſum propoſitum non comprehendi ſub diſpoſitione Conſtitutionum Reformatorum cap. 8. num. 51. quoad prætenſam ſubrogationem. Die 6. Auguſti 1655. Et ideò nullam fieri debere ſubrogationem, ſed procedere ad electionem, prout actum fuit in illa Provincia.

In Reg. fol. 197.

Syndicus, ſivè Procurator.

SUMMARIUM.

Gaudent privilegio exemptionis fori, & ſolum conveniri poſſunt coram Judicibus Conſervatoribus. num.1.

Quod quidem privilegium confirmatur per Decreta Sacrarum Congregationum. num.2.

Uni tantùm Procuratori pro quolibet Conventu extenditur privilegium. num.3.

De modo, quo Fratres, & Superiores cum Procuratoribus ſe habere debent. num.4.

1. SYndicus, & Procuratores Fratrum Minorum Regularis Obſervantiæ Sancti Franciſci, ac Monialium S. Claræ gaudent privilegio exemptionis fori, & ſolum conveniri poſſunt coram Judicibus Conſervatoribus illorum Conventuum, quorum Syndici, aut Procuratores fuerint ex conceſſione Clementis Papæ Septimi. Dum conſideramus, &c. quod quidem privi-

legium adamussim observatur in Statu Ecclesiastico, prout conspicitur in folio, in Typographia Reverendæ Cam. Apostolicæ Romæ impresso, una cum tribus Decretis, pro observantia Bullæ, relatis etiam in compendio Turani. Quibus addo responsionem sequentem, videlicet.

Foris.

All'Illustre, e Molto Reverendo come Fratello il Sig. Gorvernatore di Campagna.

Frosinone.

Intus.

Illustre, e Molto Reverendo come Fratello.

2. *MEntre nella deputatione di Sindico del Convento di San Francesco di Sezze, fatta in persona di Leonardo Neri, si sia servata la forma della Bolla di Clemente Settimo, V.S. farà, che egli goda del privilegio, e non sia astretto all'essercitio della carica di Depositaria, per la quale è stato imbossolato in quella Terra, e Dio la prosperi. Roma 7. Luglio 1660.*

Come Fratello.

F. Card. Chigi.

Cesare Rasponi Secr.

In Regesto fol. 372.

3. Verum tamen observare debent Superiores, quod Bulla concedit privilegia fori, uni tantùm Procuratori illius loci, in cujus Territorio situs est Conventus, & non aliis diversorum locorum, quamvis nominentur Procuratores Fratrum, quod observari mandavit prædicta Congregatio de Bono Regimine, die 27. Novembris 1650. Ea propter non debent concedere Patentes Procuræ cum privilegio fori pluribus Benefactoribus pro eodem Conventu, cùm sit contra mentem Bullæ, & Privilegii.

De modo, quo Fratres, & Superiores cùm Procuratoribus se habere debent.

FRatrum Procuratores, sivè Syndici, cùm ad recipiendas, & expendendas pecunias, pro eis depositas, & deputatas, non ipsorum Fratrum, sed Sanctæ Sedis Apostolicæ auctoritate instituantur, nullo modo interposita persona, aut esse, aut dici possunt; nam interposita persona dicitur, quæ privata Fratrum auctoritate, sivè temeritate potiùs instruitur, ideò in receptione, & dispensatione cujuslibet eleemosynæ pecuniariæ, Procuratoris hujusmodi opera uti, non est contra puritatem Regulæ, sed magis secundùm puriorem ejus observantiam.

Verumtamen ut ipsorum Procuratorum opera, Fratres, eorumque Superiores licita, & tuta conscientia uti possint, & valeant, hæc exactè, & diligentèr servanda sunt.

In primis Procuratores admoneri debent, quod omnis eleemosyna pecuniaria, oblata, procurata, vel relicta Fratribus, quoad proprietatem, & dominium ad Sanctam Romanam Ecclesiam pertinet, vel donec in usus Fratrũ consumpta non fuerit, ad donatores ipsos.

Secundò, quod eam custodire debent, ut cùm necesse fuerit, juxtà dantium, vel Ecclesiæ expressam, aut interpretatam voluntatem, in Fratrum necessitates expendant, quas Superiori significaverint: Caveant tamen Superiores, ne tanquam Domini pecunias expendi præcipiant, sed ut pauperes eleemosynam petentes, Syndicos rogent, ut expositis necessitatibus succurrere velint.

Tertiò, quod etiam de rebus, quas vendi, & com-

mutari oportuerit, & pretium in necessitate Fratrum de voluntate Superioris converti, id nomine dantium, vel Sedis Apostolicæ faciant.

Quartò, si contingat, ad sublevandum Fratrum necessitatem, Conventus debitis gravati, de eleemosynis, quæ Fratribus advenerint, debita ipsa solvere, & creditoribus satisfacere poterunt.

Quintò, non existentibus apud Syndicos eleemosynis, si cogantur Fratres debita solvere, rogentur Procuratores, ut tanquam amici spirituales, ea solvere velint suas pecunias ex futuris eleemosynis recepturi, quamvis Fratres,nec mutuum accipere, nec debita civili obligatione contrahere possint; attamen dicere eis poterunt, quod de congestis eleemosynis solvere, & satisfacere conabuntur.

Demum caveant Fratres, nè computum juridicum, tanquam Domini, à Procuratoribus exigant, sed tantummodò ad experiendam fidelitatem ipsorum, ad quam exhortandi sunt, valeant cum eis computum naturalem facere; undè necessitas Fratrum possit etiam manifestè constare.

In Constitutionibus Generalibus Ordinis cap. 4. §. 2. pag. 83.

Tertiariæ.

SUMMARIUM.

Confessarii Regulares, nisi sint admissi ad audiendas sæcularium Confessiones, non possunt audire Tertiarias. num.1.

Gaudent privilegiis Ordinis, cujus Tertiæ Regulæ habitum deferunt, & sunt exemptæ à Jurisdict. Ordinarii. nu.2.

Sepeliri debent in communi sepultura Tertiariorum, sin minus

Decretum super statum Mulierum Tertii Ordinis in privatis Domibus degentium, illarumque admissione, ac ab Ordinario exemptione.

SAcra Congregatio Cardinalium, negotiis Episcoporum, & Regularium præposita, ad tollendas omnes contentiones inter Episcopos, & Superiores Regularium super immunitate, & exemptione Tertiariarum, quæ in Domibus privatis degunt, vulgò Bizzoche, seù alio quovis nomine nuncupatarum. In primis, & ante omnia in memoriam revocat ea, quæ Sacra Congreg. Cardinalium Conc. Trid. Interpretum in eandem sententiam respondit, videlicèt:

1. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum sæpiùs respondit, minimè posse Sacerdotes Regulares Mulierum Tertii Ordinis, quas de pœnitentia, vel Bizzocas vocant, Confessiones Sacramentales audire, nisi fuerint ab Ordinario approbati ad confessiones personarum sæcularium audiendas, quemadmodum, nec posse illis Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum administrare in die Paschatis Resurrectionis Sanctiss. D.N. Jesu Christi.

2. Verùm

2. Verùm quoad sepulturam, atque alia privilegia, Fratres Tertiarios mantellatos, corrigiatos, aliosque similes. Ita demum Ordinis, cujus Tertiæ Regulæ habitum assumpserunt, privilegiis potiri, & ab Ordinarii jurisdictione exemptos esse, si viri collegialitèr vivant, seù cum Claustralibus habitent; mulieres virginalem, seù cælibem, aut castam vidualem, expresso voto, & sub dicto habitu vitam traduxerint; quemadmodum cavetur Constit. Concil. Lateranen. sub Leone Decimo, quæ habetur sess. 21. in fine. Hoc autem voto mulierum alia duo, scilicet Paupertatis, & Obedientiæ nequaquam includi, quinimò hujusmodi mulieres, si vitam virginalem, aut cælibem simplicitèr, expresséque voverint, etiã in consanguineorum, & affinium suorum: aut propriis domibus, vel seorsum habitantes, supradictis privilegiis Ordinis cujus Tertiæ Regulæ habitum deferunt, exemptioneque ab Ordinarii jurisdictione frui debere, ut idem Leo posteà declaravit Constitutione edita die prima Martii 1518. An autem prædictæ qualitates in hujusmodi Tertiariis concurrant; Ordinarii loci esse judicium.

3. Præterea si contingat aliquas ex prædictis Tertiariis sine sepulturæ electione decedere, eas si decedentes ita demum in Ecclesiis Ordinis, cujus habitum assumpserunt, si in ipsis earum communis sepultura reperiatur; sin minus in Ecclesiis parochialibus sepeliendas esse decernit.

3. Superioribus autem Regularibus sufficienti facultate, ad id à Sede Apostolica suffultis (Capuccinis exceptis) liberè mulieres ad hujusmodi habitum recipere, atque ad ipsos vestiendi eas officium pertinere: Non autem ad habitum admittendas, & recipiendas esse, nisi probatæ vitæ, ac bonis moribus præditas, atque in ætate saltem quadraginta annorum constitutas, quæ de

pro-

proprio habeant, undè sufficientèr vivere possint, & non cum aliis viris, quàm cum consanguineis, vel affinibus in primo tantum gradu sibi conjunctis cohabitent, & ab Ordinario loci, licentia priùs impetrata, quo non aliter eam concedat, nisi de prædictis prævio examine diligenti sibi constiterit.

5. Verùm in hujusmodi habitu concedendo, & respectivè deferendo, omninò à velo supra caput, quod Supriettum vocant, & à pectorali, quod vulgò dicitur, Sottogola, & à patientia abstinendum esse, quinimò eas, quæ supradicta tria, vel aliquod ipsorum deferre deprehensæ fuerint, illa dimittere, etiam per censuras Ecclesiasticas ab Ordinariis locorum compellendas esse decernit.

6. Supradictis verò Decretis Mulieres Tertii Ordinis, quæ collegialitèr vivunt non comprehendi, quinimò eas dispositioni Constitutionis Pii Quinti æditæ Romæ anno 1566. 4. Kalen. Julii, quæ incipit: Cura Pastoralis, &c. penitus subjaceret expresse declarant. Non obstan. quibuscunque in contrarium facientibus. Dat. Romæ 20. Decemb. 1616.

Antonius Card. Saulius.

Loco † Sigilli.

V. Theatin. Secr.

7. Tolerari non debet, quod Tertiariæ, licèt domi viventes, comam nutriant, cum habitus indecentia, & scandalo populi, ità mandavit Sacra Congreg. Episc. & Regularium die 4. Augusti 1625. Otranto, Floscul. Nicol. verbo Tertiariæ num. 9. & 10.

8. Cùm aliàs à Sacra Congregatione Episcop. & Regular. Decretum emanaverit super habitu, & qualitatibus Tertiarum (prout supra num. 4.) in quo inter alia cavebatur, ut Superioribus Regularibus, sufficienti

facultate,

facultate, ad id ab hac Sancta Sede suffulti (Capuccinis exceptis) mulieres, aliàs juxtà idem Decretum qualificatas, ad Tertiariarum habitum recipere liceret.

Verum quia Capuccini auctoritate ab hac Sancta Sede, eorum Religioni concessa, privari, ac propterea in invidiam apud bonos trahi, conquerebantur Illustrissimi ejusdem Sacræ Congregationis Patres, eisdem Capuccinis, privilegiis circa præmissa, eis quomolibet competentibus, uti, & frui licere, Decreto hujusmodi non obstante, censuerunt; Dummodo Mulieres ad Tertiariarum Capuccinarum Habitum admittendæ, ad formalem, materialemque ejusdem Religionis Habitum, & servato in reliquis omnibus eodem Decreto, admittantur. Die 31. Januar. 1620. Flosc. Nicolii, ubi supra, & in Regest. hujus Sac. Congregationis, fol. 383.

Tertiarii.

SUMMARIUM.

Viventes in Congregatione sunt verè Religiosi, & fruuntur privilegiis Fratrum Minorum. num. 1.

Tertiarii viventes in propriis domibus non sunt verè Religiosi, nec gaudent privilegiis. num. 2.

Fruuntur tamen Indulgentiis Chordigeris concessis, & aliis bonis spiritualibus Ordinis Minorum. num. 3.

Tertiarii Conventuum dummodò emittant Professionem, gaudent privilegiis Fratrum Minorum. Formula professionis eorundem. num. 4.

1. HUjusmodi Tertiarii sunt in duplici differentia, nam alii sunt in Congregatione viventes, suntque verè, & propriè Religiosi, tria vota essentialia profitentes, & gaudent omni exemptione à jurisdictione

Ecclesia.

Ecclesiastica, fruunturque omnibus gratiis, & privilegiis ipsorum Fratrum Minorum per Bullas Pii V. & Gregorii XIII. Hieron. Rodr. V. Tertiarii n. 1. resf. 136.

2. Alii verò Tertiarii sunt, qui vivunt extra Congregationem in suis propriis domibus, & hi non sunt verè, & propriè Religiosi, utpotè qui non emittunt tria vota essentialia, eorum tamen Institutum potest dici Ordo, seù quidam modus benè vivendi ab Ecclesia approbatus. Hujus Tertii Ordinis Auctor, & institutor fuit B. Franciscus, qui licèt ejus Fratribus aliquam certam Regulam non tradiderit, aliquas tamen leges circa conversationem utriusque hominis eis præfixit, quas in unum collectas, & moderatas, ac in formam Regulæ redactas, observandas tradidit, & confirmavit Nicolaus IV. & approbarunt alii Pontifices. Rodr. ibid.

3. Hujusmodi Tertiarii extra Claustra viventes, reputantur pro merè sæcularibus, subditi in omnibus potestati sæculari, & Ecclesiasticæ, ut constat ex Constitutione Leonis X. in Concilio Lateranensi, & non gaudent privilegiis Fratrum Minorum, nec privilegio Canonis, si quis suadente. Sed tantùm de Indulgentiis Chordigeris concessis à Paulo V. & de aliis bonis spiritualibus totius Ordinis Minorum. Si habent sepulturam communem pro hujusmodi Tertiariis utriusque sexus, ibi sepeliendi sunt, aliàs in Parochiali, sicut cæteri sæculares, prout in præfato Decreto n. 3. decisum est.

4. Demùm ex Decreto Concilii Lateranen. sub Leone X. supra relato, & ex Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, Tertiarii viventes, servientes, & habitantes cum Claustralibus gaudent eorum privilegiis, dummodò professionem emittant; Cujus formula est;

IO Frà N. faccio voto, e prometto à Dio Onnipotente, & alla B. Vergine Maria, & al Beato Francesco, & à tutti i Santi, & à Voi Padre, tutto il tempo della mia vita osserverò la Regola de' Frati di Penitenza, dalla Santità di Papa Nicolò Quarto confermata, osservando tutti li Comandamenti Divini, e sodisfacendo alle transgressioni, che contro questo modo di vivere commetterò, ogni volta che perciò sarò dimandato dal mio Visitatore.

All' hora quello, che lo riceve dica.

ET io, se questo osservarai, da parte di Dio Onnipotente, ti prometto vita eterna. Amen.

Reliqua, quæ pertinent ad sepulturam Tertiariorum, vide supra V. Exequiæ. num. 6.

Decretum de exemptione Tertiariorum, ac Tertiariarum à Jurisdictione Ordinarii.

5. SAcra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, respondit Fratres Tertiarios mantellatos, corrigiatos, aliosque similes, ità demùm Ordinis, cujus Tertiæ Regulæ habitum assumpserunt, privilegiis potiri, & ab Ordinarii Jurisdictione exemptos esse, si viri collegialitèr vivant, seù cum Claustralibus habitent, & mulieres virginalem, seù cælibem, aut castam vidualem, expresso voto, & sub dicto habitu vitam traduxerint, quemadmodum cavetur in Constitutione Concilii Lateranensis sub Leone X. quæ habetur sess. 11. in fine. Hoc autem voto mulierum, alia duo, scilicèt Paupertatis, & Obedientiæ nequaquam includi, quinimò hujusmodi mulieres

lieres si vitam virginalem, aut cælibem simpliciter, expresseque voverint, etiam in consanguineorum, & affinium suorum, aut propriis domibus, vel seorsim habitantes, supradictis Privilegiis Ordinis, cujus Tertiæ Regulæ habitum deferunt, exemptioneque ab Ordinarii Jurisdictione frui, & debere, quemadmodum idem Leo postea declaravit Constitutione edita. Die 1. Martii 1518. Quod si Fratres, Sororesque Tertii Ordinis, quid amplius prætendant, vigore consuetudinis, posse Jus suum prosequi in Judicio ordinario.

Transitus.

SUMMARIUM.

Transitus ab Observantia ad Reformationem, & è converso, quomodo faciendus. num. 1.

Adducuntur jura Pontificia. num. 2.

Transeuntes fruuntur loco, & præcedentia. num. 3.

Bulla Gregorii XV. onerosa &c. in materia de transitu, est abrogata. num. 4.

Circa annum deliberationis quid agendum. num. 5.

Duo præcavenda circa Decretum. num. 6.

Pro reditu Reformati ab Observantia primo anno, nondum expleto, requiritur facultas Protectoris. numero 7.

Expleto primo anno, id facere debent in Capitulo Provinciali, & exponere se ad annum deliberationis, sicut cæteri transeuntes. num. 8.

Fratres Tertii Ordinis, quomodo recipiendi? ac etiam Fratres Conventuales. num. 9. & 10.

Denique in transitu ad arctiorem, debet prius constare de beneplacito recipientis. num. 11.

1. Cir-

1. CIrca Transitum Fratrum ab Observantia ad Reformationem, & è converso; observandum, quod Praxis Curiæ Romanæ talis est videlicèt, quod hujusmodi Transitus ab Observantia fiat in Capitulo, aut Congregatione, de licentia utriusque Provincialis, vel Ministri Generalis. Transitus verò à Reformatione debet quidem fieri in Capitulo, aut Congregatione, sed de consensu tantùm Ministri Provincialis, ac Definitorii Reformatorum, prout in Bullis Pauli Quinti, & Urbani Octavi, quarum tenores sunt, videlicèt:

2. Paulus Papa V. &c. Postulat Apostolici muneris ratio &c. & infrà §. 6.

Rursùs, quotiescunque aliquis ex Fratribus Reformatis ob infirmitatem, vel aliam legitimam causam à Reformatione exire, & ad Familiam transire voluerit, in Capitulo, aut Congregatione Provinciali, de consensu Custodis, & majoris partis Vocalium Custodiæ illi concedatur. Et eorundem consensu, necnon Ministri Provinciæ, Fratres de Familia ad Reformationem poterunt migrare. In Bullario Cherub. tom. 3. pag. 218. Hìc advertendum, quod illa verba (& majoris partis Vocalium Custodiæ) loquuntur de Patribus Definitorii, prout usus semper recepit, & non de Vocalibus Capituli Provincialis, quia si simplicitèr intelligerentur, prout sonant, sequeretur, quod in Congregatione intermedia, in qua non concurrunt Vocales, non posset fieri transitus, quod non est dicendum.

Urbanus verò VIII. Iniuncti nobis &c. §. 16. Quodque Reformati prædicti possint etiam transire ad Observantes, ex causis in Constit. fel. rec. Pauli V. hac super re emanata, expressis. Et sic transeuntes, nequeant

queant ab Observantibus rejici, earundem tenore præsentium statuimus, volumus, & ordinamus. Die 12. Maii 1629

Deindè per aliam Constitutionem, quæ incipit: Religiosos viros &c. infrà. Ad hæc, ut de cætero Fratribus de Familia nuncupatis, dicti Ordinis, transitus ad Fratres Reformatos ejusdem Ordinis non concedatur, nisi in Capitulis, seù Congregationibus Provincialibus, cum consensu utriusque Ministri Provincialis, vel Ministri Generalis, & quoad eos, qui à Fratribus Reformati hujusmodi ad illos, de Familia transire voluerint, fel. record. Pauli Papæ. V. prædecessoris nostri, ac nostrarum in simili forma Brevis hac super re aliàs emanatarum litterarum forma omninò servetur, Apostolica auctoritate, tenore præsentium statuimus, mandamus, & ordinamus.

3. Hæc sunt jura Apostolica pro Fratribus ab una ad aliam Familiam, transeuntibus ordinata, quibus contrariari non potest: & sic transeunte in sua quisque Provincia, fruuntur loco, antianitate, præcedentia, ac præeminentia etiam in jure subrogandi, si fuerint Patres Provinciæ, quia inter utramque familiam non admittitur divisio Provinciæ, quamvis moderetur à diversis Provincialibus; mandavit enim Urbanus Octavus, Injuncti nobis &c. §. 13. Quod Custodiæ Reformatæ in Provincias erectæ, retineat proprium nomen, addito solummodò quod sint Reformatæ.

4. Igitur hujusmodi praxis observanda est circa transitum, non est attendenda Constitutio Gregorii Decimiquinti, Onerosa &c. die prima Septemb. 1621. edita, pro bono regimine Reformatorum, quia revocata est ab Urbano Octavo (maximè § 2.

ubi ait, quod Reformati non habeant ampliùs aliquam dignitatem, seù officium inter Fratres de Familia) Romanus Pontifex, Anno primo. Et §.3. & 4. ubi ait, quod Fratres de Familia transeuntes ad Reformatos, non possint habere aliquod Officium, seù dignitatem, nisi per sex annos, inter eos permanserint, & quod Reformati transeuntes ad Familiam, adducant rationes in Capitulo, seù Congregatione, propter quas velint ad Familiam transire, quibus assignetur annus ad deliberandum, quo elapso, præcludatur eis transitus. Quæ omnia fuere abrogata ab eodem Urbano Octavo, in præfatis Constitutionibus Injuncti nobis, & Religiosos viros, ac etiam à Congregatione deputata super statu Regularium 1628.

Circa annum deliberationis.

5. SAcra Congregatio a Sanctiss. D.N. Urbano Consultationibus Fratrum Minorum de Observantia Sancti Francisci Cismontanæ Familiæ præposita, censuit.

Ut qui ad Reformationem transierit, annum unum à die suæ receptionis computandum, ad deliberandum habeat, an in illo statu velit remanere, quo anno expleto, Superior Reformatorum, Custos videlicèt, vel Provincialis ad Conventum, in quo dictus Frater de Familia commoratur, se transferat, ibique simplicem informationem à Guardiano, vel alio Superiore locali à Discretis Conventus, & ab aliquo Patre principaliori, vel antiquiori, qui ibi reperiatur, fidelitèr capiat, de vita, & moribus supradicti Fratris, & si cognoverit eum benè vixisse, ac statui, & professioni Reformatorum se conformasse, ipsum ad

Refor-

Reformationem incorporatum declaret, & hujusmodi incorporationem in libro Custodiæ diligentèr notet.

Quod si id per se ipsum personalitèr facere nequeat, alium substituat, qui id exequatur, dummodò non sit de Familia illius Conventus, in quo Frater in Reformatione incorporandus, reperitur. Romæ 14. Junii 1628.

F. A. Card. S. Honuphrii.
Loco † sigilli.
P. Fagnanus Secret.

In hoc Decreto, duo prænotanda sunt, primum quod Annus deliberationis fiat in uno tantum Conventu. Secundum, quod si Frater non admittatur ad Reformationem, vel si spontè retrocedere velit, non indiget alia facultate, quam Provincialis Reformati, qui eum ad Ministrum de Observantia remittere debet, sic declaravit Dominus Fagnanus hoc anno 1663. 10. Augusti.

7. In transitu verò Fratris Strictioris Observantiæ ad Familiam non præscribitur annus deliberationis, quapropter si anno nondum expleto voluerit redire ad Reformationem, indiget majori facultate quia habetur quodammodo pro admisso, prout in sequen exemplo.

Essendo passato dalla Riforma alla Fameglia, con la debita licenza, il Padre Constantino da Voghera della Provincia di San Diego, volendo far ritorno alla Riforma, prima che fosse compito l'anno, ne diede memoriale al Reverendissimo Commissario Generale Padre Benigno da Genova, il quale d'autorità dell'Eminentissimo nostro Protettore il Sig. Card. Barberino, lo reincorporò alla medesima Riforma. Die 30.

Januarii 1642. In Regesto Sacr. Congr. Reg. fol. 164. At expleto primo anno, si tentat redire ad Reformationem, id facere debet in Capitulo, aut Congregatione Provinciali, & exponere se ad annum deliberationis, sicut, & cæteri transeuntes, prout supra dictum est.

Fratres Tertii Ordinis.

9. FRater Paulus à Palo Tertii Ordinis petiit transire ad Fratres Minores Regularis Observantiæ, & Sacra Congregatio remisit illum ad Reformatos, prout in sequenti Decreto.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Frà Paolo di Palo del Terzo Ordine di S. Francesco della Provincia di S. Angelo Gargano, e Napoli, dove al presente habita; espone humilmente all'EE. VV. come desidera per maggior sua devotione passare ad una Religione più stretta, però supplica humilmente l'EE. VV. à degnarsi farli gratia di concederli licenza di passare alli Padri Minori Osservanti di San Francesco nel Monastero di Santa Maria de la Nova di Napoli, dove spera con maggior fervore servire à S. D. M. Che &c. Quas Deus &c.

Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Regularium præposita, Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi relatione, & consensu attentis, censuit Oratori facultatem dumtaxat esse concedendam transeunt ad Fratres Strictioris Observantiæ Sancti Francisci, prout præsentis Decreti virtute concedit; dummodò idem Orator melioris vitæ fervore sit ductus, non autem alicujus criminis perpetrati pœnam evasurus, benevolos inveniat receptores, coram Provinciali, &

Diffini-

Diffinitoribus Provinciæ suæ se sistat, & coram eis (Provinciali Capitulo non expectato) ser. serv. incumbentia probet; & ubi opus fuerit, servetur forma præscripta in Constitutione fel. record. Sixti V. super transitu hujusmodi edita, utaturque præsenti gratia intra duorum mensium spatium, aliàs nulla sit ipso facto. Romæ die 7. Decemb. 1629.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrii.

In Regesto hujus Congreg. fol. 127.

Fratres Conventuales.

10. MInores Conventuales possunt transire ad Observantes, & Reformatos, dummodò benevolo inveniant receptores, & faciant Novitiatum, juxtà Juris communi dispositionem, in cap. Licèt de Regularibus, petita prius licentia, etiam non obtenta Superioris Generalis, vel Provincialis. H. Rodr. de Transitu ad aliam Religionem, num. 55. & 57. In Constitut. Generalibus Ordin. pag. 37. num. 23.

Transitus ulterius non conceditur ad arctiorem Religionem, nisi prius Superiori legitimè constiterit, Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tuncque Regularis recta via se transferat ad arctiorem. Sacra Congreg. Concil. in Decretis de Regularibus ejectis, & Apostatis §. 3. Die 21. Septembris 1624.

Vacantia.

SUMMARIUM.

De tempore, quo durare debent officiorum vacantiæ in Ordine nostro. num. 1.

De officiis, in quibus non intercedit tempus vacationis. num. 2.

In Provinciis strictioribus dispensatur tempus sexennii in electionibus. num. 3.

Duo Provinciales fuerunt reelecti, expleto tantum triennio. num. 4.

Responsiones Sacræ Congregationis pertinentes ad vacantiam officiorum videlicet.

1 *Quod Exprovinciales, nisi expleto triennio vacationis non possint eligi in Vicarios, aut Commissarios Provinciales.*

2 *Quod renunciationes Patrum non fiant, nisi cum expressione causæ à Deffinitorio approbandæ.*

3 *In casu suspicionis Definitorium, quando est proferenda sententia, servetur jus commune. num. 5*

De tempore, quo durare debent Officiorum vacantiæ.

1. UT Minister Generalis possit eligi in Ministrum, aut Commissarium Generalem debet vacare per sexdecim annos.

Vicarius Generalis, qui minus biennio functus est officio Vicariatus, nullum privilegium habebit, eligi tamen poterit in Ministrum, & Commissarium Generalem.

Si Commissarius Generalis Familiæ eligi non potest in Ministrũ Generalem, nisi per sexdecim annos vacaverit.

Vicecommissarius Generalis si biennio functus est officio suo, gaudet privilegiis Patrum Ordinis, & Discretorum Familiæ.

Si verò minus biennio exercuerit officium Vicecommissariatus Generalis Familiæ, nullum privilegium habebit;

bebit ; eligi tamen poterit in Ministrum , & Vicarium Generalem Ordinis.

Procurator, & Commissarius Romanæ Curiæ non possunt continuare in suo officio, nec eligi in Ministros, aut Commissarios Generales, nisi per sexdecim annos vacaverint : Sicut etiam Secretarii Generales Ordinis, juxtà Breve Urbani Octavi.

Ministri Provinciales non possunt reeligi in Ministros, nisi per sexennium vacent, numerandum ab expletione officii, neque in Vicarios Provinciales, nisi triennio vacaverit.

Sexennium hujus vacantiæ non est physicum sed morale, itaut duæ electiones Ministri Provincialis interveniant ab absolutione sui officii, etiamsi intra quinquennium fiant.

Custodes, & Definitores necessariò vacare debent per sexennium, ut dictum est, eodem modo computandum.

Definitor subrogatus, biennio durans, nisi sexennio vacet, non potest eligi in Definitorem ; si verò minus biennio subrogationis, & aliàs sit extrà sexennium, eligi poterit.

Guardiani necessariò vacare debent per unum annum, si in Capitulis creantur, durant à Capitulo in Capitulum, si extrà Capitulum fiant, solùm per triennium physicè durant.

Reeligi non possunt Guardiani, etiam in alio Conventu nisi vacaverint per annum, alitèr electio erit nulla, revocata quacunque Constitutione, qui quidem annus non minor decem, aut undecim mensium sit.

Non poterit Guardianus remanere Præses in capite ejusdem Conventus, ubi fuit Guardianus.

Confessores, & Vicarii Monialium non possint durare ultra triennium in eodem Conventu ; nec de-

nuò institui possint, nisi triennio vacaverint.

Inservire officiis, quibuscunque per interim, & Vicariatum tam parvo tempore, quo non perveniatur ad gaudendum privilegiis officiorum, non impedit electionem ad idem, vel simile officium, quia si administratio officii non proficit inservienti, idem est parum inservire, ac nihil inservire. In Constitutionibus generalibus Ordinis cap. 8. pag. 211.

De officiis, in quibus non interceditur tempus vacationis.

1. MInistri Provinciales in Capitulis, in quibus complent officium, possunt eligi in Custodes Vocales, quod vetitum non est.

2. Custodes Vocales immediatè eligi possunt in Provinciales, aut Guardianos. Definitores in Capitulo, in quo explent Definitoriatum, possunt eligi in Custodes, aut Provinciales absque ulla vacatione, quia nulla adest prohibitio. Tolet. 1658.

3. Observandum est, quod in Provinciis strictioribus, in quibus non reperiuntur saltem septem Fratres inter quos electio cadere valeat, possunt etiam reeligi reliqui, qui per solum triennium vacaverint, prout in sequenti Decreto, videlicet:

Cùm à Sacra Congregatione S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita sub die 2. Junii 1651. fuerit declaratum Vacationem sex annorum in officiis Ministri Provincialis, Custodis, & Definitoris Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, aliàs à sanct. me. Greg. XV. statutam in suo Brevi emanato sub die 22. Febr. 1622. Intelligendam esse à die expleti officii, ne propterea

reà in Provinciis Strictioribus, in quibus ex Constitutionibus Ordinis duodecim duntaxat Fratres assignantur, ex quibus Custos, & Definitores actuales sunt eligendi, electiones hujusmodi adeò arctatæ remaneant, ut sufficiens numerus minimè supersit ad eas, quapar est libertate peragendas.

Eadem Sacra Congregatio, instante Commissario Generali ejusdem Ordinis decrevit, ut quotiescunque supradictis Fratribus, aliisque altioris Ordinis, quibus vigore earundem Constitutionum, jus passivum ad electionem competit, non supersunt saltem septem, inter quos electio cadere valeat, eo casu, possint etiam eligi reliqui, qui per solum triennium vacaverint. Dat. Romæ die 24. Januar. 1653.

M. Card. Ginettus.

Loco ✝ Sigilli.

M. Albericus Secr.

In Regesto hujus Congr. fol. 188.

4. Adest Decretum Sac. Cong. Concilii Tridentini sub die 29. Januarii 1627. Quod Regularis Minorum de Observantia possit reeligi in Provincialem, sexennio nondum exacto, in aliena Provincia, prout in Regesto hujus Congreg. fol. 45.

Adest & alia dispensatio inusitata reelectionis in Ministrum Provincialem Patris Innocentii à Bussolengo, Provinciæ S. Antonii, expleto tantùm triennio vacantiæ. In Collectanea Decretorum par. 5. fol. 12.

Responsiones Sacræ Congregationis pertinentes ad Vacantiam Officiorum.

5. SAcra Congreg. Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & cõsultationibus Regulariũ

præpo-

præpoſita, viſis infraſcriptis dubiis per Miniſtrum Generalem Ordinis Minorum S. Franciſci, tenoris ſequentis, videlicet.

Primò. Summi Pontifices, & præcipuè Paulus IV. & Gregorius XIII. ut certum officiorum in Religione tempus ſtabilirent eorum perpetuitatem penitùs ſuſtulerunt, ſed fruſtrà; Provinciales enim exacto ſui miniſterii triennio, ſi contingat ſucceſſorem diſcedere à Provincia, vel è vivis excedere, in Commiſſarios, ſeù Vicarios Provinciales ſeſe aſſumi procurant, tametſi ad ſexennium dignitatibus vacare deberent, atque adeò non deſunt, qui in octo annos, & ultra Miniſtri, vel Vicarii, aut Commiſſarii, Provincialis titulo Prælaturam extendunt; Conſtitutionum verba pro ſuo libito interpretantes. Quare ut hujuſmodi continuatio evitetur, ſupplicantur EE. VV. decernere, an, & quanto tempore vacare debeant Miniſtri, antequam in Vicarios, ſeù Commiſſarios, Provinciales, Vicarii in Miniſtros, & Vicarii in Commiſſarios, ſeù Vicarios Provinciales eligi poſſint, ubi dictum munus per duos annos objerint.

Secundò, in quadam Hiſpaniæ Provincia, ultimus Provinciæ Pater, qui vigore Bullæ ſa. me. Urbani Octavi ingrediendi Definitorii facultatem habet, intrare tamen recuſavit, cùm in finem, ut Patri ſibi in primis charo (cujus erat aliorum defectum ſubrogari) ad honorem ſterneret viam. Defuncto paulò pòſt ex Definitoribus uno, idem Provinciæ Pater, qui ſuis juribus renunciaverat, in vacantis locum admitti præſumpſit. Quæritur, an is, qui renunciavit, tanquam modernus Provinciæ Pater ſubintrare valeat in locum deficientis, cùm dubitari poſſit de colluſione?

Tertiò, nonnulli Provinciales eo dominii, & auctori-

ctoritatis devenerunt in suis Provinciis, ut in Definitores suis tantummodò functionibus adhærentes, & plerumque malæ notæ Religiosos, eligendos curent. Undè consequitur, quod quando in actu Visitationis, errores, & defectus, sivè in Ministro, sive in aliquo ex Definitoribus, vel eorum amicis deteguntur, ad debitas pœnas, & punitionem non procedatur, cum ipsorummet Definitorum sit, causas judicare. Propterea EE. VV. declarare dignentur. An stante diffidentia judicum possit Generalis addere Difinitorio quatuor, vel sex ejusdem, vel alterius Provinciæ approbatos Patres, qui sint Conjudices in causis talitèr inquisitorum, vel potiùs ad eradicandos hujusmodi abusus excludere à voce passiva Religiosos, gravissimis de causis inquisitos; quamvis nondum per sententiam damnatos. Eisdem examinatis, & maturè perpensis.

Respondit ad primum: *Neque Vicarium Provincialem in Ministrum, neque Ministrum in Vicarium, vel Commissarium Provincialem, neque Vicarium in Commissarium, aut Vicarium Provincialem eligi posse, nisi saltem per integrum triennium ab hujusmodi officiis vacaverit, aliter electos, cessare debere à notificatione præsentium.*

Ad secundum: *Cessiones, seù renunciationes fieri non posse, nisi cum expressione causæ à Definitorio cognoscendæ, & approbandæ. Causa autem semel admissa, eàque durante, ad hujusmodi officia, neque per electionem, neque per subrogationem, aut quamcunque aliam viam resignantes, seù cedentes assumi posse, aut munia prædicta exercere.*

Ad tertium: *Tàm in casu suspicionis Judicum (quando est proferenda sententia) quàm in casu publicæ diffamationis Inquisitorum, juxtà cap. 4. de Accus. (quando causa*

causa ante electiones expediri non potest) procedendum esse secundùm dispositionem Juris communis, ubi Constitutio particularis ejusdem Ordinis non provideat. Romæ 20. *Novembris* 1645.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

H. Archiepisc. Patracen. Secr.

In Regesto fol. 343.

Vicarius Generalis.

SUMMARIUM.

Decedente Ministro Generali è vita, Vicarii Generales durare debent usque ad novam electionem.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

PEr la morte del Generale dell'Ordine de' Minori di San Francesco si dubita se la deputatione fatta da lui delli Vicarii Generali, così dell'Osservanza, come della Riforma Cismontana, sia spirata; & havendo i medesimi, conforme alle Costitutioni, deputato Commissarii, e Visitatori nelle Provincie, che à Pasqua dovranno eleggere nuovo Provinciale, vengono alcuni di questi ricusati da i Padri delle medesime Provincie sotto pretesto di difetto di giurisdittione; e perche se bene le Costitutioni generali non provedono espressamente à questo caso, nondimeno la consuetudine ammette, che continuino à governare, finche sia fatta l'elettione del nuovo Vicario Generale di tutto l'Ordine, acciò la Religione non resti senza capo. Il Procurator Generale supplica l'EE. VV. à farne la dichiaratione opportuna con suo Decreto. Che il tutto, &c. Quas Deus, &c.

Sacra

Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, inhærendo prædictæ consuetudini statuit, ac decrevit ejusdem Vicario; Generales Cismontanæ Familiæ continuare debere in suis officiis usque ad novam electionem Vicarii Generalis Ordinis, contrariis quibuscunque non obstantibus. Romæ hac die quarta Decembris 1648.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

H. Archiep. Patracen. Secr.

Vicarius Provincialis.

SUMMARIUM.

Provinciali in officio decedenti, quid agendum. numer. 1. & 2.

Convocentur Patres Definitorii à Patre digniore. num. 3.

Qui, si fraude electionem retardet, puniatur. num. 4.

Pater dignior præsideat electioni. num. 5.

Consulat prius Generalem. num. 6.

Si sit Definitor, non potest renunciare Definitoriatum, nisi post electionem. num 7.

Vicarius Provincialis durans per biennium, est Pater, & non potest eligi in Provincialem. num. 8.

Vicarius Provincialis durat usque ad Capitulum. numero 9.

Quid agendum, si Provincialis moriatur primo anno sui officii. num. 10.

In Vicarium Provincialem non reeligatur, qui per triennium non vacaverit. num. 11.

Vicarius Provincialis ultra tempus Capituli protendi non potest. num. 12.

1. Si

1. SI Minister Provincialis in officio moriatur Guardianus Conventus, ubi eum decedere contigerit, unà cum Secretario illius, scripturas ad Provinciam spectantes in Inventaria referat, ac minori sigillo Provinciæ munitas, ad digniorem Provinciæ Patrem, eum scilicet, qui primum locum vindicat, cum Provinciæ sigillis fideliter deferat, qui acceptas scripturas simul cum eis recognoscat. Salm. cap. 8. Vallisol. 1593. Rom. 1639.

2. Si verò intra terminos communes duorum Conventuum, Ministrum mori contigerit, Guardianus ejus loci, qui aut antiquitate, aut aliqua ratione dignior habebitur, supra ordinata præstabit. Vallisolet. 1593.

3. Dignior verò Pater sine dilatione ulla, debet convocare omnes Patres, qui sunt de corpore Definitorii, & non alios, ad Conventum, qui sint in corde Provinciæ, vel ad illum, in quo electio possit fieri secundùm Constitutiones Ordinis. Rom. 1651.

4. Si verò dignior Pater fraude retardet electionem, præsenti Constitutione privatur per sexennium, jure Patris Provinciæ, & omnibus prærogativis annexis illi dignitati. Rom. 1651.

5. Pater dignior, qui tenet sigilla, debet in electione præsidere cum voce activa, & passiva (si aliàs non est inhabilitatus alio jure) loco ipsius Præsidentis, non est subrogandus alius Pater; nam ipse exercet officium dignioris. Rom. 1651.

6. Non est tamen celebranda electio Vicarii Provincialis, quin prius Superior Generalis moneatur, si contingat adesse in spatio trium Dietarum, hoc est triginta leucarum computandarum à confinibus Provinciæ, ubi vacantia contingit, si verò longius distet,

non

non eſt conſulendus Superior Generalis. 1651.

7. Si primus Pater Provinciæ, etiam inter Reformatos, ſit Definitor, & ei ob mortem, vel renunciationem Miniſtri Provincialis, vel quacunque alia cauſa, ſigilla Provinciæ ſuccedant, non poterit renunciare Definitoriatum, ad effectum convocandi electores, ſed benè poterit poſt electionem Vicarii Provincialis. Tolet. 1658.

8. Vicarii Provinciales, qui per biennium completum in officio ſteterunt. Patrum Provinciæ privilegium, & præcedentiam habeant, eos tamen ſubſequantur, qui Miniſtri Provinciales extiterunt. Abſoluto tamen Vicariatus officio, in Provinciales, vel in Vicarios Provinciales duraturos triennio, nonniſi poſt triennium eligi poſſunt; qui verò per biennium integrùm non ſteterunt in officio, nullo gaudent privilegio, ſed abſque ullo vacationis interſtitio, in Miniſtros Provinciales eligi poterunt. Rom. 1639. Rom. 1671.

9. Is, qui mortuo Provinciali, vel quolibet eventu, in Vicarium Provincialem aſſumptus eſt, uſque ad Capituli Provincialis celebrationem in officio durabit; Capitulum verò Superiorum Generalium arbitrio anticipare poterit, vel prorogari, dummodò tempus à lege præſcriptum non excedatur. Rom. 1639.

10. Quod ſi Miniſtrum Provincialem, primo ſui officii anno ab hac vita decedere, ſive idem officium, ex quavis cauſa vacare, ſeu ceſſare contigerit: Miniſter Provincialis tum recens electus, tum deputatus, unà cum aliis ejuſdem Provinciæ Superioribus, atque officialibus in ſuis hujuſmodi officiis, ad triennium continuet, & continuare debeat, juxtà Conſtitutionem Apoſtolicam Urbani

ni VIII. Creditum. In Conft. Ord. fol. 365.

11. In Vicarium Provincialem eligi non poterit Minifter proximè præteritus: nec qui per biennium extiterit Vicarius Provincialis, nifi triennio vacaverit, aliàs electio erit nulla. Rom. 1651.

12. Regimen, aut officium Vicarii Provincialis, nullo modo poteft extendi ultra illud tempus, in quo Minifter Provincialis defunctus debebat finire officium. Rom. 1651.

Demortuo Provincialis, primo fui officii anno, ac electo Vicario Provinciali, mox petentibus Provinciæ Patribus unà cùm Definitorio, poteft Generalis Minifter, aut Commiffarius Generalis indicere Capitulum pro electione novi Provincialis, juxtà beneplacitum præfati Brevis Urbani Octavi, cùm polleant hujufmodi facultate, & multò magis providere poteft Sedes Apoftolica etiam contradicente Vicario Provinciali novitèr electo. Ita decifum fuit à Sac. Congr. fuper ftatu Regularium in una Genuen. pro Reform. 1660.

Statuitur, quod Vicarii Provinciales completo biennio fui officii, non poffint in pofterum eligi in Definitores, ficut nec Miniftri Provinciales. Rom. 1664.

Si paulò antè Capitulum Provinciale moriatur Minifter, vel Cuftos, decernitur, quod ante ipfius celebrationem eligi debeat Vicarius Provincialis, & Cuftos pro utraque Familia. Rom. 1664.

Declaratur, quod Vicarii Provinciales, qui per biennium completum, Provincias rexerint, gaudeant præminentiis, & privilegiis taxatis à Conftitutionibus Ordinis. Non poffunt tamen in pofterum eligi in Definitores, nifi tranfacto triennio. Rom. 1664.

Statuitur, quod Vicarii Provinciales canonicè electi, debeant, & poffint ferre fuffragium in Capitulis provinciali-

cialibus, & generalibus, tanquam Prælati ordinarii Provinciarum, ſicuti hucuſque in Religione uſu receptum eſt. Rom. 1664.

Vicarius Localis.

SUMMARIUM.

Vicarii Conventuum quomodo, & quando cenſendi ſunt Prælati. num.1.2.& 3.

Abſente Guardiano, habent præcedentiam ſupra omnes. n.4.

Vicarii inter Reformatos præcedunt Lectoribus Sacræ Theologiæ, in una Tudertina. num.5.

1. VIcarii, qui in Conventibus non habent Superiores, ſunt veri Prælati. Rodriq. tom.2.q.20.ar.2. & 3. Suar. tom.4.de Relig. tract.8.lib.2.cap.22.n.6. Peyr.de Prælat. q.1.cap.4. §.4.n.74. Habent enim ordinariam poteſtatem, & juriſdictionem.

2. Vicarii, qui ponuntur in Conventibus loco Superioris defuncti, vel privati, vel abſentis per longum tempus, ſunt verè Prælati, cùm habeant eandem auctoritatem, quam illi, quorum loco ponuntur. Peyr. loco cit. Subrogatum enim ſapit naturam ejus, cujus loco ſuccedit. c. majores de baptiſm. §. ad id autem.

3. Vicarius, abſente Prælato locali, per unum diem naturalem, poteſt concedere facultatem abſolvendi à reſervatis; eſt enim abſolutus Superior, habetque adminiſtrationem, & poteſtatem ſpiritualem: neque Religioſus pœnitens, in malo ſtatu diù detinendus eſt. Peyr. to.1. priv. in Conſt. 4. Sixti V. §. 6.n.16. Limita in caſu, quo Prælatus localis, eodem die, ſit reverſus, aut ſubditus de induſtria confeſſionem diſtulerit ad illum diem. Diana 3. p.tract. 2.reſol. 28.

4. Absente Guardiano extra districtum suæ Jurisdictionis per longum tempus Vicarius Conventus institutus à Definitorio in omnibus functionibus præcedat omnes, in Constitut. gener. Ord. c. 8. §. 44. pag. 706. num. 2.

Restat videndum, An Vicarii, inter Reformatos, debeant habere præcedentiam à Lectoribus Sacr. Theologiæ, cum series præcedentiæ sit valdè obscura.

Tudertina.

5. IN causa, quæ controvertitur inter Patres Philippum à Spoleto, & Lucam à Patrano Sac. Theologiæ Lectores actuales in Conventu Tudertino Montis Sancti, Provinciæ Reformatæ Divi Francisci ex una, & Patrem Marcum à Frata Vicarium ejusdem Conventus ex alia, circa punctum præcedentiæ in Refectorio, ac publici functionibus, præsente Guardiano supradicti Conventus. Nos infrascripti ad Consultationem pro dicta causa specialitèr deputati à Reverendiss. P. Sebastiano à Cajeta hujus Cismontanæ Familiæ Commissario Generali, visis, & perpensis rationibus pro utraque parte adductis, & habita ratione ejus, quod in omnibus aliis Provinciis Reformatis, Conventibusq; & præcipuè in hac Romana servatur, ex quo videtur colligi posse nostrarum Constitutionum, necnon Bullæ felic. recor. Urb. VIII. hac de re editæ, interpretatio & intelligentia his inhærendo. Dici[illegible] tèr, etiam præsente Gu[illegible] cedentiam supra Lect[illegible] sic consultamus, & [illegible] rum omninm, [illegible] in Conventu [illegible]

Ita censeo

Ego Frat. Franciscus Antonius à Roma Custos Vocalis.

Ita est

Ego Fr. Angelus Bergomen. Definitor Generalis.

Ita est

Fr. Silverius à Podio Fidone Pater Ordinis, & Vicarius Provincialis.

Ita est

Fr. Joannes à Pinarolio Procurator Generalis Reformatorum.

Fr. Sebastianus à Cajeta Commissarius Gener.

In Regesto Sacr. Congregationis Episcopor. & Regular. fol.372.

Votum, seù Vox.

SUMMARIUM.

Vota absentium suppleri non possunt, nec per Procuratorem dari. num.1.

Votum sibi nemo dare potest. num.2.

In sacris non initiati, Votum habere possunt in Capitulo. num. 3.

Tertia Soror germana Monialis non habet vocem in Capitulo. num. 4.

Aliquando dispensatur, ubi est m[illegible] nerus Monialium. num.5

Moniales Co[illegible] lia non h[illegible], secus in Ultramon[illegible] num.[illegible]

[illegible] *itur* [illegible] *am sententiam.*

[illegible] *bati*[illegible] *cipi debent. n.8.*

1. ABsentium vota suppleri non possunt, nec alicui suum votum committere, aut per Procuratorem suffragari in Capitulis, vel Congregationibus licet. Triden. sess. 25. cap. 6. Urban. Oct. Circumspecta.

2. Si quis sibimet in Electionibus votum dederit, voce activa, & passiva perpetuò privetur. In Const. Ord. cap. 8. pag. 141. num. 21.

3. Vocem habere possunt Regulares in Capitulo, sacris non initiati, Sacra Congregatio 10. Januarii 1573. apud Bellasium V. Vox, numero 1.

4. Vocem activam, & passivam non habet tertia Soror, nisi post mortem alterius ex primis. Neapoli 12. Jun. 1646. Floscul.

5. Aliquando tertiis Sororibus fuerunt voces ex gratia concessæ, maximè ubi magnus est numerus Monialium. Genova 8. Martii 1606.

6. In Italia Moniales Conversæ non habent vocem in electione Abbatissæ. Secus in Ultramontanis partibus Urban. VIII. Exposito nobis, quod Moniales Conversæ Ordinis S. Claræ Parisien. debeant manuteneri in possessione eligendi Abbatissam, prout in Collectan. Decretorum par. 2. fol. 63.

7. Vocis activæ, & passivæ privatio non incurritur ipso facto in foro conscientiæ, sed post latam sententiam, & commendationem. Rodr. tom. 2. q. 56. Peyrin. de subdito q. 2. §. 11.

8. Vota in electione Abbatissarum, vel alterius Superiorissæ possunt per Episcopum, vel Superiorem Regularem, unà cum Vicario, vel alio viro assumpto oretenus accipi. Sacra Congreg. Conc. Barbosa in summa Decis. Apostolicarum V. Votum num. 3. In Constitutionibus generalibus Ordin. cap. 11. pag. 260. num. 4.

Pro-

Propositis in Sacra Congregatione Concilii infrascriptis dubiis.

PRimò. An liceat Parochis Civitatis Papiensis vigore consuetudinis, aut Constitutionis Synodalis exigere ab hæredibus defunctorum, quorum Cadavera in Ecclesiis Regularium sepeliuntur, duplicatam eleemosynam, quàm cæteroqui soleat exigi.

2. An ab iisdem Parochis possint cogi hæredes defunctorum, ut si quando aliquos Fratres, exempli gratia duodecim, vocant ad associandum in funere cadaveri defuncti, totidem omninò pares numero Clericos sæculares debeant vocare.

Die 12. Decembris 1665. Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, audita Relatione Domini Episcopi Papiensis, & utraque parte informante, Respondit, Neutrum dictis Parochis licere, salvo tamen jure immemorabilis, coram Judice probandæ.

A. Card. Celsus Præf.

Loco † sigilli.

C. de Vecchiis Episc. Clus. S.C.C. Secr.

Quòd non liceat Fratribus Trinitariis uti Cappa nigra.

IN Causa Fratrum Provinciarum Castellæ, Aragoniæ, & Bethicæ Ordinis Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captivorum super delatione habitus, prętendente, & instante exadverso Religione Fratrum Prædicatorum, ut inhibeatur Fratribus dictarum Provinciarũ, & Ordinis Sanctissimæ Trinitatis uti Cappa nigra.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, re, de mandato Sanctissimi Domini Nostri pluries partibus auditis maturè discussa, & examinata, visisque Brevibus Apostolicis, & signantèr regesto originali Bullæ san.mem. Clementis Quarti, quæ incipit: In Ordine vestro, sub Dat. Viterbii vij. Idus Decembris anno 1627. Pontificatus ejus tertio, necnon privilegiis, scripturis, & instrumentis hinc indè exhibitis, aliisque videndis, ad relationem Eminentissimi Pallotti, censuit, & declaravit non licere Fratribus Trinitariis, tàm dictarum, quàm aliarum quaruncunque Provinciarum uti Cappa nisi albi coloris, excepta tantùm Provincia Castellæ, in qua ad præscriptum litterarum Apostolicarum Sacræ Pœnitentiariæ sanct. mem. Pii Quarti sub Dat. Romæ v. nonas Julii Pontificatus ejus anno primo, licere uti Cappa coloris bruni, ejus nimirum, qui in illis partibus dicitur Buriel, non autem nigri coloris, & ad tenorem hujus Decreti corrigendas esse Regulam, & Constitutiones dicti Ordinis Sanctissimæ Trinitatis respectivè in locis, Textibus, Capitulis, & Declarationibus, in quibus tractatur de vestimentis Fratrum. Et ità harum vigore declarat, ac decernit, servarique mandat, ac præcipit, in contrarium deductis, etiam speciali expressione dignis, non obstan. quibuscunque. Ut autem earundem præsentium exequutioni firmius consulatur, eadem Sacra Congregatio committit, & injungit Ordinariis locorum, ut quoties pro parte dictæ Religionis Prædicatorum fuerint respectivè requisiti, seù quilibet eorum fuerit requisitus, Fratres dicti Ordinis Sanctissimæ Trinitatis, qui Cappam nigri coloris, seù aliàs contra præsentis Decreti for-

formam deferre præsumpserint, ad ipsam deponendam per censuras Ecclesiasticas, aliaque juris, & facti remedia, omni appellatione postposita (invocato etiam, quatenus opus sit, brachii sæcularis auxilio) per se, vel per alios cogant, & compellant. Et facta de præmissis relatione eidem Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua Decretum hujusmodi approbavit, & juxtà illius tenorem fieri, & exequi mandavit. Romæ 16. Decembris 1665.

M. Card. Ginettus.

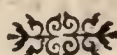
Loco † signi.

E. Episc. Camer. Secr.



BULLÆ, ET BREVIA

Per extensum posita in hoc THEATRO.



Ex LEONE X.

INtelleximus. Declarat Christifideles Missas audientes in Ecclesiis Mendicantium satisfacere præcepto Ecclesiæ. fol. 331. num. 1.

Ex CLEMENTE VII.

Nuper. Quod in materia Legatorum perpetuorum de quibus Fratres Minores de Observantiâ non sunt capaces, possint se componere cum hæredibus mediante Syndico Apostolico. fol. 312. num. 3.

Ex PIO V.

Decet Romanum Pontificem. Declarat mulieres posse comitari Processiones per intus Claustra Monasteriorum. fol. 95. num. 3.

Ex SIXTO V.

Cùm à primæva. Indulgentia Plenaria pro Visitantibus Ecclesiis Fratrum Minorum in festivitatibus Sanctorum Francisci, & Antonii de Padua, Bonaventuræ, Ludovici, & Claræ. fol. 288.

Ex

Ex GREGORIO XV.

Ex URBANO VIII.

1. SI Minister Provincialis in officio moriatur Guardianus Conventus, ubi eum decedere contigerit, unà cum Secretario illius, scripturas ad Provinciam spectantes in Inventaria referat, ac minori sigillo Provinciæ munitas, ad digniorem Provinciæ Patrem, eum scilicet, qui primum locum vindicat, cum Provinciæ sigillis fidelitèr deferat, qui acceptas scripturas simul cum eis recognoscat. Salm. cap. 8. Vallisol. 1593. Rom. 1639.

2. Si verò intra terminos communes duorum Conventuum, Ministrum mori contigerit, Guardianus ejus loci, qui aut antiquitate, aut aliqua ratione dignior habebitur, supra ordinata præstabit. Vallisolet. 1593.

3. Dignior verò Pater sine dilatione ulla, debet convocare omnes Patres, qui sunt de corpore Definitorii, & non alios, ad Conventum, qui sint in corde Provinciæ, vel ad illum, in quo electio possit fieri secundùm Constitutiones Ordinis. Rom. 1651.

4. Si verò dignior Pater fraude retardet electionem, præsenti Constitutione privatur per sexennium, jure Patris Provinciæ, & omnibus prærogativis annexis illi dignitati. Rom. 1651.

5. Pater dignior, qui tenet sigilla, debet in electione præsidere cum voce activa, & passiva (si aliàs non est inhabilitatus alio jure) loco ipsius Præsidentis, non est subrogandus alius Pater; nam ipse exercet officium dignioris. Rom. 1651.

6. Non est tamen celebranda electio Vicarii Provincialis, quin prius Superior Generalis moneatur, si contingat adesse in spatio trium Dietarum, hoc est triginta leucarum computandarum à confinibus Provinciæ, ubi vacantia contingit, si verò longius distet,

non

non eſt conſulendus Superior Generalis. 1651.

7. Si primus Pater Provinciæ, etiam inter Reformatos, ſit Definitor, & ei ob mortem, vel renunciationem Miniſtri Provincialis, vel quacunque alia cauſa, ſigilla Provinciæ ſuccedant, non poterit renunciare Definitoriatum, ad effectum convocandi electores, ſed benè poterit poſt electionem Vicarii Provincialis. Tolet. 1658.

8. Vicarii Provinciales, qui per biennium completum in officio ſteterunt. Patrum Provinciæ privilegium, & præcedentiam habeant, eos tamen ſubſequantur, qui Miniſtri Provinciales extiterunt. Abſoluto tamen Vicariatus officio, in Provinciales, vel in Vicarios Provinciales duraturos triennio, nonniſi poſt triennium eligi poſſunt; qui verò per biennium integrùm non ſteterunt in officio, nullo gaudent privilegio, ſed abſque ullo vacationis interſtitio, in Miniſtros Provinciales eligi poterunt. Rom. 1639. Rom. 1671.

9. Is, qui mortuo Provinciali, vel quolibet eventu, in Vicarium Provincialem aſſumptus eſt, uſque ad Capituli Provincialis celebrationem in officio durabit; Capitulum verò Superiorum Generalium arbitrio anticipare poterit, vel prorogari, dummodò tempus à lege præſcriptum non excedatur. Rom. 1639.

10. Quod ſi Miniſtrum Provincialem, primo ſui officii anno ab hac vita decedere, ſive idem officium, ex quavis cauſa vacare, ſeù ceſſare contigerit: Miniſter Provincialis tum recens electus, tum deputatus, unà cum aliis ejuſdem Provinciæ Superioribus, atque officialibus in ſuis hujuſmodi officiis, ad triennium continuet, & continuare debeat, juxtà Conſtitutionem Apoſtolicam Urbani

ni VIII. Creditum. In Const. Ord. fol. 365.

11. In Vicarium Provincialem eligi non poterit Minister proximè præteritus: nec qui per biennium extiterit Vicarius Provincialis, nisi triennio vacaverit, aliàs electio erit nulla. Rom. 1651.

12. Regimen, aut officium Vicarii Provincialis, nullo modo potest extendi ultra illud tempus, in quo Minister Provincialis defunctus debebat finire officium. Rom. 1651.

Demortuo Provincialis, primo sui officii anno, ac electo Vicario Provinciali, mox petentibus Provinciæ Patribus unà cùm Definitorio, potest Generalis Minister, aut Commissarius Generalis indicere Capitulum pro electione novi Provincialis, juxtà beneplacitum præfati Brevis Urbani Octavi, cùm polleant hujusmodi facultate, & multò magis providere potest Sedes Apostolica etiam contradicente Vicario Provinciali novitèr electo. Ita decisum fuit à Sac. Congr. super statu Regularium in una Genuen. pro Reform. 1660.

Statuitur, quod Vicarii Provinciales completo biennio sui officii, non possint in posterum eligi in Definitores, sicut nec Ministri Provinciales. Rom. 1664.

Si paulò antè Capitulum Provinciale moriatur Minister, vel Custos, decernitur, quod ante ipsius celebrationem eligi debeat Vicarius Provincialis, & Custos pro utraque Familia. Rom. 1664.

Declaratur, quod Vicarii Provinciales, qui per biennium completum, Provincias rexerint, gaudeant præminentiis, & privilegiis taxatis à Constitutionibus Ordinis. Non possunt tamen in posterum eligi in Definitores, nisi transacto triennio. Rom. 1664.

Statuitur, quod Vicarii Provinciales canonicè electi, debeant, & possint ferre suffragium in Capitulis provinciali-

cialibus, & generalibus, tanquam Prælati ordinarii Provinciarum, ſicuti hucuſque in Religione uſu receptum eſt. Rom. 1664.

Vicarius Localis.

SUMMARIUM.

Vicarii Conventuum quomodo, & quando cenſendi ſunt Prælati. num.1.2.& 3.
Abſente Guardiano, habent præcedentiam ſupra omnes. n.4.
Vicarii inter Reformatos præcedunt Lectoribus Sacræ Theologiæ, in una Tudertina. num.5.

1. VIcarii, qui in Conventibus non habent Superiores, ſunt veri Prælati. Rodriq. tom.2.q. 20.ar.2. & 3. Suar. tom.4.de Relig. tract.8.lib.2.cap.22.n. 6. Peyr.de Prælat. q.1.cap.4. §.4.n.74. Habent enim ordinariam poteſtatem, & juriſdictionem.

2. Vicarii, qui ponuntur in Conventibus loco Superioris defuncti, vel privati, vel abſentis per longum tempus, ſunt verè Prælati, cùm habeant eandem auctoritatem, quam illi, quorum loco ponuntur. Peyr. loco cit. Subrogatum enim ſapit naturam ejus, cujus loco ſuccedit. c. majores de baptiſm. §. ad id autem.

3. Vicarius, abſente Prælato locali, per unum diem naturalem, poteſt concedere facultatem abſolvendi à reſervatis; eſt enim abſolutus Superior, habetque adminiſtrationem, & poteſtatem ſpiritualem: neque Religioſus pœnitens, in malo ſtatu diù detinendus eſt. Peyr. to.1. priv. in Conſt. 4. Sixti V.§. 6.n.16. Limita in caſu, quo Præ latus localis, eodem die, ſit reverſus, aut ſubditus de induſtria confeſſionem diſtulerit ad illum diem. Diana 3. p.tract. 2.reſol. 28.

4. Abſente Guardiano extra diſtrictum ſuæ Juriſdictionis per longum tempus Vicarius Conventus inſtitutus à Definitorio in omnibus functionibus præcedat omnes, in Conſtitut. gener. Ord. c. 8. §. 44. pag. 706. num. 2.

Reſtat videndum, An Vicarii, inter Reformatos, debeant habere præcedentiam à Lectoribus Sacr. Theologiæ, cum ſeries præcedentiæ ſit valdè obſcura.

Tudertina.

5. IN cauſa, quæ controvertitur inter Patres Philippum à Spoleto, & Lucam à Patrano Sac. Theologiæ Lectores actuales in Conventu Tudertino Montis Sancti, Provinciæ Reformatæ Divi Franciſci ex una, & Patrem Marcum à Frata Vicarium ejuſdem Conventus ex alia, circa punctum præcedentiæ in Refectorio, ac publici functionibus, præſente Guardiano ſupradicti Conventus. Nos infraſcripti ad Conſultationem pro dicta cauſa ſpecialitèr deputati à Reverendiſs. P. Sebaſtiano à Cajeta hujus Ciſmontanæ Familiæ Commiſſario Generali, viſis, & perpenſis rationibus pro utraque parte adductis, & habita ratione ejus, quod in omnibus aliis Provinciis Reformatis, Conventibuſq; & præcipuè in hac Romana ſervatur, ex quo videtur colligi poſſe noſtrarum Conſtitutionum, necnon Bullæ felic. recor. Urb. VIII. hac de re editæ, interpretatio, & intelligentia his inhærendo. Dicimus, Vicariis actualitèr, etiam præſente Guardiano Conventus deberi præcedentiam ſupra Lectores actuales Sacræ Theologiæ, & ſic conſultamus, & dicimus, ſalvo ſemper, &c. In quorum omnium, & ſingulorum fidem, &c. Dat. Romæ in Conventu S. Franciſci Traſtyb. die 18. Decemb. 1657.

Ita

Ita censeo

Ego Frat. Franciscus Antonius à Roma Custos Vocalis.

Ita est

Ego Fr. Angelus Bergomen. Definitor Generalis.

Ita est

Fr. Silverius à Podio Fidone Pater Ordinis, & Vicarius Provincialis.

Ita est

Fr. Joannes à Pinarolio Procurator Generalis Reformatorum.

Fr. Sebastianus à Cajeta Commissarius Gener.

In Regesto Sacr. Congregationis Episcopor. & Regular. fol.372.

Votum, seù Vox.

SUMMARIUM.

Vota absentium suppleri non possunt, nec per Procuratorem dari. num.1.

Votum sibi nemo dare potest. num.2.

In sacris non initiati, Votum habere possunt in Capitulo. num. 3.

Tertia Soror germana Monialis non habet vocem in Capitulo. num. 4.

Aliquando dispensatur, ubi est magnus numerus Monialium. num.5.

Moniales Conversæ in Italia non habent vocem, secus in Ultramontanis partibus. num. 6.

Vocis privatio non incurritur, nisi post latam sententiam. num. 7.

Vota in electione Abbatissæ oretenus accipi debent. n.8.

1. ABsentium vota suppleri non possunt, nec alicui suum votum committere, aut per Procuratorem suffragari in Capitulis, vel Congregationibus licet. Triden. sess. 25. cap. 6. Urban. Oct. Circumspecta.

2. Si quis sibimet in Electionibus votum dederit, voce activa, & passiva perpetuò privetur. In Const. Ord. cap. 8. pag. 141. num. 21.

3. Vocem habere possunt Regulares in Capitulo, sacris non initiati, Sacra Congregatio 10. Januarii 1573. apud Bellasium V. Vox, numero 1.

4. Vocem activam, & passivam non habet tertia Soror, nisi post mortem alterius ex primis. Neapoli 12. Jun. 1646. Floscul.

5. Aliquando tertiis Sororibus fuerunt voces ex gratia concessæ, maximè ubi magnus est numerus Monialium. Genova 8. Martii 1606.

6. In Italia Moniales Conversæ non habent vocem in electione Abbatissæ. Secus in Ultramontanis partibus Urban. VIII. Exposito nobis, quod Moniales Conversæ Ordinis S. Claræ Parisien. debeant manuteneri in possessione eligendi Abbatissam, prout in Collectan. Decretorum par. 2. fol. 63.

7. Vocis activæ, & passivæ privatio non incurritur ipso facto in foro conscientiæ, sed post latam sententiam, & commendationem. Rodr. tom. 2. q. 56. Peyrin. de subdito q. 2. §. 11.

8. Vota in electione Abbatissarum, vel alterius Superiorissæ possunt per Episcopum, vel Superiorem Regularem, unà cum Vicario, vel alio viro assumpto oretenus accipi. Sacra Congreg. Conc. Barbosa in summa Decis. Apostolicarum V. Votum num. 3. In Constitutionibus generalibus Ordin. cap. 11. pag. 260. num. 4.

Propositis in Sacra Congregatione Concilii infrascriptis dubiis.

PRimò. An liceat Parochis Civitatis Papiensis vigore consuetudinis, aut Constitutionis Synodalis exigere ab hæredibus defunctorum, quorum Cadavera in Ecclesiis Regularium sepeliuntur, duplicatam eleemosynam, quàm cæteroqui soleat exigi.

2. An ab iisdem Parochis possint cogi hæredes defunctorum, ut si quando aliquos Fratres, exempli gratia duodecim, vocant ad associandum in funere cadaveri defuncti, totidem omninò pares numero Clericos sæculares debeant vocare.

Die 12. Decembris 1665. Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, audita Relatione Domini Episcopi Papiensis, & utraque parte informante, Respondit, Neutrum dictis Parochis licere, salvo tamen jure immemorabilis, coram Judice probandæ.

A. Card. Celsus Præf.

Loco † sigilli.

C. de Vecchiis Episc. Clus. S.C.C. Secr.

Quòd non liceat Fratribus Trinitariis uti Cappa nigra.

IN Causa Fratrum Provinciarum Castellæ, Aragoniȩ, & Bethicȩ Ordinis Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captivorum super delatione habitus, prȩtendente, & instante exadverso Religione Fratrum Prædicatorum, ut inhibeatur Fratribus dictarum Provinciarũ, & Ordinis Sanctissimæ Trinitatis uti Cappa nigra.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, re, de mandato Sanctissimi Domini Nostri pluries partibus auditis maturè discussa, & examinata, visisque Brevibus Apostolicis, & signantèr regesto originali Bullæ san. mem. Clementis Quarti, quæ incipit: In Ordine vestro, sub Dat. Viterbii vij. Idus Decembris anno 1627. Pontificatus ejus tertio, necnon privilegiis, scripturis, & instrumentis hinc indè exhibitis, aliisque videndis, ad relationem Eminentissimi Pallotti, censuit, & declaravit non licere Fratribus Trinitariis, tàm dictarum, quàm aliarum quaruncunque Provinciarum uti Cappa nisi albi coloris, excepta tantùm Provincia Castellæ, in qua ad præscriptum litterarum Apostolicarum Sacræ Pœnitentiariæ sanct. mem. Pii Quarti sub Dat. Romæ v. nonas Julii Pontificatus ejus anno primo, licere uti Cappa coloris bruni, ejus nimirum, qui in illis partibus dicitur Buriel, non autem nigri coloris, & ad tenorem hujus Decreti corrigendas esse Regulam, & Constitutiones dicti Ordinis Sanctissimæ Trinitatis respectivè in locis, Textibus, Capitulis, & Declarationibus, in quibus tractatur de vestimentis Fratrum. Et ità harum vigore declarat, ac decernit, servarique mandat, ac præcipit, in contrarium deductis, etiam speciali expressione dignis, non obstan. quibuscunque. Ut autem earundem præsentium exequutioni firmius consulatur, eadem Sacra Congregatio committit, & injungit Ordinariis locorum, ut quoties pro parte dictæ Religionis Prædicatorum fuerint respectivè requisiti, seù quilibet eorum fuerit requisitus, Fratres dicti Ordinis Sanctissimæ Trinitatis, qui Cappam nigri coloris, seù aliàs contra præsentis Decreti

for-

formam deferre præsumpserint, ad ipsam deponendam per censuras Ecclesiasticas, aliaque juris, & facti remedia, omni appellatione postposita (invocato etiam, quatenus opus sit, brachii sæcularis auxilio) per se, vel per alios cogant, & compellant. Et facta de præmissis relatione eidem Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua Decretum hujusmodi approbavit, & juxtà illius tenorem fieri, & exequi mandavit. Romæ 16. Decembris 1665.

M. Card. Ginettus.

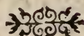
Loco † signi.

E. Episc. Camer. Secr.



BULLÆ, ET BREVIA

Per extensum posita in hoc THEATRO.



Ex LEONE X.

INtelleximus. Declarat Christifideles Missas audientes in Ecclesiis Mendicantium satisfacere præcepto Ecclesiæ. fol. 331. num. 1.

Ex CLEMENTE VII.

Nuper: Quod in materia Legatorum perpetuorum de quibus Fratres Minores de Observantiâ non sunt capaces, possint se componere cum hæredibus mediante Syndico Apostolico. fol. 312. num. 3.

Ex PIO V.

Decet Romanum Pontificem. Declarat mulieres posse comitari Processiones per intus Claustra Monasteriorum. fol. 95. num. 3.

Ex SIXTO V.

Cùm à primæva. Indulgentia Plenaria pro Visitantibus Ecclesiis Fratrum Minorum in festivitatibus Sanctorum Francisci, & Antonii de Padua, Bonaventuræ, Ludovici, & Claræ. fol. 288.

Ex

Ex GREGORIO XV.

Ex URBANO VIII.

Ex

Ex INNOCENTIO X.

Ex ALEXANDRO VII.

DE-

DECRETA VISITATIONIS APOSTOLICÆ

Per extensum positam.

DE-

DECRETA
S. OFFICII
Per extensum posita.

Contra Fratres Minores de Observantia, & Reformat. legentes, & tenentes libros Geomantiæ, Hydromantiæ, &c. Cùm non sine. fol. 161.

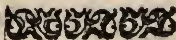
Prorogatur tempus legendi Decreta S. Officii per totum mensem Augusti. fol. 163.

Prohibentur libri, & Imagines, in quibus tractatur de vera forma Habitus, & Caputii Sanctorum Francisci, & Antonii de Padua. fol. 280.

Habitantes in Statu Ecclesiastico non possunt extra illum libros imprimere sine licentia Vicarii Papæ, & Magistri Sacri Palatii. fol. 317.

Regulares pœnitentiati à Sancto Officio inhabiles existunt ad officia suæ Religionis. fol. 403.

Per solam pœnitentis depositionem Confessarius non debet carcerari. fol. 405.

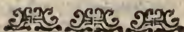


DE-

DECRETA
CONGREGATIONIS
CONCIL. TRIDENT.

Per extensum posita.

Regu-



DE-

DECRETA
SAC. CONGREGATIONIS EPISCOPORUM, ET REGULARIUM
Per extensum posita.

Episco-

Decreta Congregationis Sac. Rituum per extensum posita.

Decreta Sacræ Congregationis de propaganda fide per extensum posita.

Decreta Congregationis Fabricæ S. Petri per extensum posita.

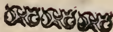
ADDI-

ADDITIO
IN
THEATRUM
REGULARIUM,
Rev. P. ANGELI AUDÆ
A LANTUSCA.

In qua inserta fuere ab eodem Auctore nonnullæ Constitutiones Apostolicæ, necnon Statuta novissima præteriti Capituli Generalis 1664. ac plurima Decreta, jam publicata, & alias impressa, quorum series in sequenti Elencho elucet &c.

ELENCHUS

Nonnullarum Rubricarum.



BULLÆ, ET BREVIA
per extenſum poſita.

Ex CLEMENTE VIII.

Ex PAULO V.

Ex ALEXANDRO VII.

Decreta Viſitationis Apoſtolicæ per extenſum poſita.

Decreta Congreg. Concilii Tridentini per extenſum poſita.

Decreta Sac. Congreg. Episcoporum, & Regularium, per extensum posita.

QUòd Confratres, virtute privilegiorum, non possint absolvi à Reservatis. fol. 89. *num.*7.

*Quòd Episcopus visitans parvos Conventus sibi suppositos, nō possit à visitatis aliquid exigere in pecunia.fol.*189.*n.*16

Quòd Superior Generalis Minorum de Observantia non possit dispensare super ætate, & aliis requisitis in Definitorem. fol. 207. *num.* 11.

Quòd in Provinciis Strictioris Observantiæ S. Frācisci tollantur divisio, & conventio partium, ad hoc ut electiones fiant ad præscriptum Constitutionum. fol. 225. *nu.*10.

Quòd Custodes, & Prominiſtri, inter Definitores actuales, ultimum locum, & præcedentiam habeant. fol. 456.

*Quòd Fratres Capuccini admittere possint Tertiarias, dummodò materialem ejusdem Religionis habitum deferant. fol.*491.*num.*8.

Decreta Congreg. Sacrorum Rituum, per extensum posita.

DEcretum super Cultu Beatis adhuc non canonizatis præstando. fol. 51.

*Declaratio præfati Decreti. fol.*54.

Decreta Sacræ Congreg. de Propaganda Fide, per extensum posita.

QUòd Guardianus Hierosolymitanus eligatur à Superioribus Generalibus Ordinis Minorum de Observantia. fol. 265. *num.* 4.

SUP

SUPPLEMENTUM
THEATRI
REGULARIUM,

IN QUO

Noviſſimæ Summorum Pontificum Conſtitutiones, ac Sacrarum Congregationum Urbis Decreta ad ſtatum Regularium ſpectantia, eadem Theatri alphabetica methodo exponuntur.

Cura, & ſtudio

D. ABB. FRANCISCI ANTONII
JANNONI U. J. C.
ET PROTHONOT. APOSTOL.

SUPPLEMENTUM THEATRI REGULARIUM.

Abrogatio Indultorum.

SUMMARIUM.

Ratio ordinis Supplementi hujus exponitur. num.1.
Indulta, seù Privilegia personalia, quibusvis Fratribus Minor. S. Francisci concessa contra, vel pratèr regularia Ordinis prædicti instituta, revocantur. num.2.

1. CUm à prioribus Theatri hujusmodi Regularium editionibus hucùsque, multæ Summorum Pontificum Constitutiones, Sacrarumque Congregationum S.R.E. Cardinalium Decreta, ad Statum Regularem pertinentia emanarunt, vel ad supplementum materiarum, quæ in Theatro peracta sunt, vel ad earum confirmationem, vel innovationem; ideòque ea omnia in hoc Supplemento congerere, ac eundem Theatri alphabeticum ordinem sequendo, disponere opere pretium fuit.

2. De abrogatione, primo loco, indultorum, seù privilegiorum personalium Fratribus Minor. de Observantia S. Francisci, & Reformatorum seù Strictioris Observantiæ quomodolibet concessorum, Constitutio se offert, qua omnia indulta, seù privilegia personalia à quibusvis quoquo modo contra, vel præter ejusdem Ordinis Constitutiones concessa, omninò revocantur ac perpetuò abolentur per Clementem P. X. felic. record. ut infrà.

CLE.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcrosancti Apostolatus Officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ altitudo humilitatis nostræ meritis licet, & viribus longè impari committere dignata est, salubriter exequi jugi vigilantia satagentes, in eam præcipuè curam sollicitis studiis incumbimus, ut Christifideles Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati, sublatis iis, quæ Regulari eorum observantiæ, atque disciplinæ detrimentum afferre noscuntur, juxtà regularia eorum Instituta prosperè dirigantur, illisque firmitèr insistentes, multiplicibus in dies, benedicente Domino, proficiant incrementis. Cùm itaque (sicut accepimus) in Ordine Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, & Reformatorum, seù Strictioris Observantiæ nuncupatorum, introductus fuerit abusus, ut passim Fratribus indulta voti perpetui, aliaque privilegia personalia concedantur; Ex quo magnum relaxationi ostium aperitur, & gravissimum paupertati, & humilitati, quas dictus Ordo profitetur nocumentum infertur. Nos, qui regularem disciplinam ubique vigere, & omnem illius relaxationis viam præcludi summoperè cupimus, de oportuno remedio, quantum cum Domino possumus, providere volentes, ac felic. record. Urbani Papæ Octavi Prædecessoris nostri inhærentes vestigiis, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & quæcunque indulta, seù privilegia personalia, quomodocunque nuncupata,

qui-

quibusvis dicti Ordinis Fratribus cujuscunque dignitatis, qualitatis, & conditionis existant (Charissimorum in Christo filiorum nostrorum Regis Romanorum in Imperatorem electi, ac aliorum Regum Concionatoribus, & Confessariis dumtaxat exceptis) quocunque titulo, prætextu, causa, & occasione, & ad cujusvis instantiam, & supplicationem tàm à Nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ac quibusvis S.R.E Cardinalium Congregationibus, quàm etiam à Venerabili Fratre nostro Francisco Episcopo Ostien. ejusdem S.R.E. Cardinale Barberino nuncupato, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectore, aliisque ejusdem Ordinis Protectoribus, ac à quibuslibet Ordinis hujusmodi Superioribus hactenus quoquomodo contra & prçter regularia Ordinis prędicti Instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa, harum serie perpetuò revocamus, annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuò revocata, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cætero à quoquam concedi posse; sicque per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scientèr, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Mandantes proptereà in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, privationisque suorum officiorum, ac vocis activæ, & passivæ pœnis, eo ipso incurrendis, dilectis filiis Ministro, ac Vicario, seù Commissario Generalibus, & Ministris Provincialibus, aliisque dicti Ordinis Superioribus, ut quamprimum præsentes nostræ litteræ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & singulos Patres,

tres, & Fratres Ordinis hujuſmodi ſimilia Indulta, ſeù Privilegia habentes, illos eo ipſo privatos, & ſpoliatos eſſe declarent, nec quemquam illis uti ſinant, vel permittant, innobedientes quoslibet, & rebelles opportunis juris, & facti remediis juxtà regularia ejuſdem Ordinis ſtatuta, Apoſtolica auctoritate confirmata, omni, & quacunque appellatione, reclamatione, & recurſu remotis, compeſcendo. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis litteris Apoſtolicis ſuper conceſſione, ſeù confirmatione conceſſionis privilegiorum hujuſmodi, emanatis, aliiſque ordinationibus, & conſtitutionibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, ſub quibuſcunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimi, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & allis Decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus in genere, vel in ſpecie, ſeù aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeù quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſſis ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Volumus autem, ut earundem

rundem præsentium litterarum transumptis, seù exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Octobris 1672.

I. G. Slusius.

Altaria Privilegiata.

SUMMARIUM.

Declaratio Alex. VII. circa Altaria privilegiata extenditur à Clem. IX. ad Altaria temporaneo privilegio decorata.

CUm dubitatum fuerit utrum Altaria temporaneo privilegio decorata ad septennium, nimirum, nec omnibus hæbdomadæ diebus, gauderent iisdem privilegiis indulgentiarum, & prærogativis editis in declaratione Alexand. VII. fel. rec. Papæ circa Altaria perpetuò privilegiata; Clemens IX. generosæ mem. Pontifex, declarationem præfatam ex voto S. R. E. Cardinalium Sac. Ritibus præpositorum, extendit ad Altaria prædicta ad tempus privilegiata, ac non omnibus, sed aliquo, vel aliquibus hebdomadæ diebus nunc, & in futurum quandocumque decorata, & in iis plenarium locum habere pronunciavit tenore Brevis sequentis per extensum positi, videlicet.

CLEMENS PAPA IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm fel. rec. Alexander Papa VII. Prædecessor noster dubia in diversis mundi partibus, occasione Decreti Congregationis tunc existentium S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum die 5. Augusti 1662. emanati, & ab ipso Alexandro Prædecessore approbati de non celebrandis Missis Defunctorum in Festis ritus duplicis, exorta dirimere cupiens, aliud ejusdem Congregationis Decretum in una Novarien. die 22. Novembris 1664. editum approbaverit, quo declaratum fuerat, Anniversaria, & Missas Defunctorum cantu ex dispositione Testatorum, quotannis recurrente ipsorum obitus die celebrandas, tametsi dies obitus hujusmodi in Festum ritus duplicis majoris incideret, non comprehendi in primo dicto Decreto: Ac ulterius quoad Altaria privilegio Apostolico pro Animabus fidelium defunctorum in perpetuum decorata, & in quibus proindè quotidiè etiam in festis ritus duplicis, celebrandæ essent Missæ Defunctorum ex obligatione, declaraverit per celebrationem Missarum de Festo currentis satisfieri, injunctis obligationibus, & Indulgentias per ejusmodi privilegia Apostolica concessas Animabus fidelium defunctorum in Purgatorio existentibus suffragari, perindè ac si celebratæ fuissent Missæ Defunctorum ad formam dictorum privilegiorum, & aliàs prout in ejusdem Alexandri Prædecessoris litteris desuper in simili forma Brevis die 22. Januarii 1667. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficientèr expresso, & inserto haberi volu-

volumus, uberiùs continetur. Cumque (ficut ad aures nostras pervenit) etiam dubitetur, utrum dictarum litterarum dispositio quoad Altaria pariter quidem privilegiata, sed non in perpetuum, nec pro omnibus hebdomadæ diebus, & ad quæ Missæ non ex obligatione, sed ex sola fidelium devotione celebrantur, locum habeat: Hinc est, quod Nos dubitationes hujusmodi ex injunctæ Nobis cœlitùs pastoralis sollicitudinis munere dirimere paritèr, atque decidere cupientes, de Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum, qui rem maturè perpenderunt, consilio, declarationem à memorato Alexandro Prædecessore, sicut præmittimus editam, ad Altaria, ut præfertur, non in perpetuum, sed ad septennium, seù aliud brevius, vel longiùs tempus, ac non omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantùm hebdomadæ diebus, nunc, & in futurum quandocunque privilegiata, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus. Et proindè, ut Missæ, quæ ibidem de festo currenti, in quo Missæ Defunctorum celebrari non possint, sive ex obligatione, sive ex sola fidelium devotione celebrabuntur, suffragentur, itaut animæ Christi fidelium, pro quibus celebratæ fuerint, Indulgentias per privilegia hujusmodi concessas, consequantur in omnibus, & per omnia, perindè ac si Missæ Defunctorum ad formam eorundem privilegiorum celebratæ fuissent, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. Decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè

inviolabilitèr observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstan. quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seù exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Septembris 1669. Pontificatus Nostri anno Tertio.

I. G. Slusius.

Associatio Cadaverum.

SUMMARIUM.

In associandis Cadaveribus, an liceat Parochis ingredi Ecclesias Regularium. num. 1.

De eleemosyna, quæ eis competit, si mortuorum cadavera in Regularium Ecclesiis sepeliri contigerit. num. 2.

Defunctorum corpora recto tramite ad ipsorum Regularium Ecclesias deferenda. num. 3.

Numerum, & electionem Religiosorum pro associandis cadaveribus ad hæredes pro libitu voluntatis spectare. num. 4.

Sacra

Sacra Congregatio Sac. Rituum fusiùs multa circa hanc materiam disponit. num.5.

1. IN associatione, sive occasione associationis cadaverum, non licet Parochis ingredi Ecclesias Regularium; sed eadem dimittere tenentur ad januam prædictarum Ecclesiarum, ibique tantùm benedicere possunt, & dare iis ultimum vale; & per consequens funeralia officia nonnisi à Regularibus ipsis peragi queunt, contraria consuetudine non obstan. Auctor. in Theat. v. Exequiæ fol. 240. num.8. & 9.

2. Atq; insuper prohibitum est ipsimet Parochis, aliisque de Clero sæculari, majorem eleemosynam petere ab hæredibus defunctorum, qui in Ecclesiis Regularium sepulturam sibi elegerint, quàm percipere possent, si in Parochiali, sive alia ipsius Cleri sæcularis Ecclesia sepeliri voluissent; prout de is omnibus disponunt subjectæ Constitutiones fel. record. Clementis Papæ X. cum inserta forma Decretorum Sac. Congregat. Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præpositæ, tenoris sequentis, videlicet.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilecti filii Procuratoris Generalis Ordinis Fratr. Min. S. Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, exposito, quod eadem Congregatio die 16. Decemb. 1661. super controversiis, quæ inter Paro-

chos Civitatis Placentin. & Monachos Monasterii S. Sixti Congregationis Cassinen. Ordinis S. Benedicti occasione funerum erant exortæ, inter alia decreverat, servanda esse Decreta, & declarationes aliàs factas, scilicet Parochis in associatione, seù occasione associationis cadaverum non licere ingredi Ecclesiam Monachorum prædictorum, sed teneri dimittere eadem cadavera ad januam Ecclesiarum; ibique solùm posse benedicere, & dare ultimum vale; officia verò, & munia, quæ in hujusmodi ministeriis adhiberi solent ab ipsis Monachis peragi debere, non autem à Parochis, atque ita in præmissis omnibus deinceps fieri, & essecutioni mandari præceperat. Et in eadem expositione subjuncto, quod eædem rationes militarent ad favorem dicti Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia; Ideòque supplicato, ut Congregatio præfata resolutionem, sivè decisionem hujusmodi extenderet ad associationem, per Parochos fieri solitam cadaverum defunctorum, quæ in Ecclesiis Fratrum hujus Ordinis sepeliuntur, idque ad tollendas controversias, quæ in aliquibus Parochiis, ea occasione inter Parochos, & Fratres Ordinis hujusmodi nascuntur, non sint scandalo, ac fraternæ, & Christianæ charitatis detrimento: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita censuit, Oratoribus dandam esse infrascriptam declarationem aliàs editam, nempè Parochis in associatione, sivè occasione associationis cadaverum non licere ingredi Ecclesias Regularium, sed teneri dimittere eadem cadavera ad januam Ecclesiarum, ibique solùm posse benedicere, & dare ultimum

mum vale. Officia verò, & alia munia, quæ in hujusmodi ministeriis adhiberi solent, ab ipsis Regularibus peragi debere, non autem à Parochis; Atque ità in præmissis omninò deinceps fieri, & exequi præsentium vigore mandat, & præcipit, contrariis quibuscunque non obstan. Romæ 27. Novemb. 1671.

F.M.Cardinalis Brancaccius.

Loco † sigilli.

Cùm autem sicut præfatus Procurator Generalis Nobis subindè exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret, Nos specialem ipsi Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes. Supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humilitèr porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabilitèr observari, sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores

judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstan. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Januarii 1672. Pontificatus Nostri Anno secundo.

I. G. Slusius.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs pro parte tunc existentis Commissarii Curiæ Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationis tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ supplicato, ut prohiberetur Parochis, & Clericis Terræ de Leverano Brundusiñ Diœcesis, omnibusque aliis Parochis, & Presbyteris, ne auderent accipere majorem eleemosynam pro defunctis, qui sepelirentur in Ecclesiis dictorum Fratrum, quam accipiebant pro iis, qui in ipsorum Parochorum, & Presbyterorum sæcularium Ecclesiis sepeliebantur: Emanavit die 7. Decembris 1640. ab eadem Congregatione Decretum tenoris sequentis: videlicet.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad tollendas indebitas exactiones, quæ ut proponitur, in tumulandis Defunctorum corporibus fieri solent, censuit injungendum, prout præsentis Decreti tenore injunxit Archiepiscopo Brundusino, cæte-

risque

risque Locorum Ordinariis, ne permittant, ut Parochi, aliique de Clero sæculari, majorem post hac eleemosynam sibi attribui faciant ab hæredibus Defunctorum, qui in Ecclesijs Regularium prædictorum, sepulturam sibi elegerint, quam percipere possent, si in Parochiali, seù alia ipsius Cleri secularis Ecclesia sepeliri voluissent; contrariis quibuscunque non obstantibus &c. Die 7. Decembr. 1640. Et subindè cum tunc existentes Fratres Provinciæ Dalmatiæ dicti Ordinis Congregationi præfatæ exposuissent, functiones funerales defunctorum quorum cadavera in eorum Ecclesiis sepulturæ mandarentur facere ad eos, non autem ad Parochos spectare; Congregatio præfata die 31. Augusti 1657. aliud Decretum edidit tenoris, qui sequitur videlicèt: *Sac. Congreg. Eminentiss. S. R. E. Card. negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, juxtà aliàs resoluta, censuit functiones funeralium super cadavera defunctorum, quæ in Ecclesiis Regularium contigit sepeliri, postquam ad easdem Ecclesias pervenerint, ad ipsos Regulares, non ad Parochos pertinere, ac proindè ità in Oratorum Ecclesiis circa præmissa servandum esse, prout servari mandat, & præcipit contrariis, non obstantibus quibuscunque. Die 31. Aug. 1657.*

Cùm autem sicut pro parte dilecti filii Francisci Mariæ à Castro Sancti Petri de Bononia Procuratoris Generalis Ordinis præfati, Nobis nuper expositum fuit, ipse Decreta hujusmodi pro firmiori illorum subsistentia Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopperè desideret: Nos specialem ipsi Francisco Mariæ Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Eccle-

siasti-

siastici sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quamvis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequeñ. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes. Supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humilitèr porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium, inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, adjicimus. Decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabilitèr observari, sicque in præmissis, per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, sic secùs super his à quoquam, quavis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Jañ. 1672. Pontificatus nostri anno secundo.

I.G.Slusius.

3. Ad instantiam Ordinis Min. Observ. Sancti Francisci Sacr. Rituum Congregatio apertè disponit, Defunctorum corpora in Ecclesiis Regularium tumulanda, recto tramite deferenda esse, & per viam à Parocho declarandam ad ipsorummet Regularium Ecclesias, etiam contradicentibus defunctorum hæredibus.

4. Necnon numerum, ac electionem Religiosorum

pro

pro associandis cadaveribus ad hæredes Defunctorum pro libitu eorum voluntatis pertinere, prout etiam aliàs declaravit Sac.Congreg.Episc.& Regul.ut in Theat. v.Exequiæ fol.235.num.3.& in Decretis sequentibus declarantur, videlicèt;

SAcra Rituum Congreg.inhærendo declarationi hac eadem die facta in Savoneñ, & aliis, Defunctorum corpora in Ecclesiis Regularium tumulanda, esse deferenda recto tramite,& per viam à Parocho declarandam ad Ecclesia ipsorum Regularium, non autem prius ad Parochialem declaravit. Ulterùs servandum esse etiam hæredibus Defunctorum contradicentibus, & ad dictam Parochialem prius deferri volentibus. Hac die 19. Decemb. 1671.

F.M. Episc. Portueñ Card. Brancatius.

Loco † Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac.Rit. Cong.Secret.

SAacra Rituum Congreg.respondit, numerum Religiosorum, ac electionem Religionum pro associandis Cadaveribus, ad hæredes Defunctorum pro libitu voluntatis eorum spectare, & pertinere, & ita ubique in posterum servari debere declaravit. Die 14. Januarii 1640.

F.M. Episc. Portueñ Card. Brancatio.

Loco † Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac.Rit. Congr. Secr.

5. Sed cum hæc materia associationis Cadaverum, & funerum multiformes controversias nullo non tempore excitaverit; ideòque cum in eadem Sacra Congregat. Sacrorum Rituum in causa prædictorum funerum, ac etiam processionum verten. inter Archipresbyterum, Canonicos, & Curatos Parochialis, & Colle-

giatæ

giatæ Ecclesiæ S. Petri Corinalti Senogallien. Dœcesis ex una,& Conventus, & Fratres S.Nicolai Ordinis Eremitarum S. Augustini; necnon Fratres Minor.Conventuales S.Francisci dictæ Terræ Corinalti, & altera partibus; eisdem partibus auditis, Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Casanate referente, infrascripta dubia proposita fuerint; Sacr. Congreg. ad illorum singula respondit, prout infrà.

Senogallien.

PRimò. An hæredes defunctorum sint cogendi ad retinendum Domi cadavera, usque ad tempus illa sepeliendi? An verò eisdem hæredibus liceat pro libito asportare dicta Cadavera è proprii domibus ad quamcunque aliam Ecclesiam per modum depositi usque ad horam illa tumulandi, etiamsi sepelienda essent in Ecclesiis Regularium, non obstante dissensu Parochi, seù prohibitione ab eodem facta uti Vicario Foraneo?

Secundò. An illatis Cadaveribus privatè ab hæredibus ad aliquam tertiam Ecclesiam per modum depositi, Regulares conveniri, & congregari debeant in dicta tertia Ecclesia, aut in Parochiali ad effectum illa associandi ad Ecclesiam ubi sunt tumulanda?

Tertiò. An Cadavera sepelienda in Ecclesiis Regularium, antequam ad eorum Ecclesiam deferantur, debeant priùs asportari ad Parochialem, & in ea permanere per aliquod tempus.

Quartò. An Regulares possint cogi ad associanda Cadavera in eorũ Ecclesiis tumulanda, an verò possint expectare in dictis propriis eorum Ecclesiis? Et an in casu, quo Regulares non accedant ad associãdum dicta Cadavera, amittere debeant intortitia, uti Parochus prætẽdit?

Quin-

Quintò . An Parochus teneatur associare Cadavera in Ecclesiis Regularium sepelienda , usque ad januas ejusdem Ecclesiæ , etiam ipsis Regularibus non associantibus? Et an Parocho associanti liceat ingredi Ecclesias Regularium cum Stola , & Cruce?

Sextò . An si Parochus requisitus , intervenire recuset. Funeralibus Defunctorum in Ecclesiis Regularium sepeliendorum , possint hæredes , imò & ipsi Regulares asportare Cadavera ad Ecclesiam sepulturæ electæ , Parocho non interveniente , ac prædicti Regulares eadem Cadavera sepulturæ tradere? Et an Parochus in funeralibus dictorum defunctorum majorem eleemosynam solito prætendere possit?

Septimò. An in Processionibus menstruis Sanctæ Monicæ,& Rosarii,quæ à Fratribus Augustinianis fiunt juxtà præscriptum hujus Sacræ Congregationis sub die 4. Augusti 1674. liceat Sacerdoti eiusdem Ordinis deferenti Crucem cum Sacris Reliquiis incedere indutus Stola , & Pluviali.

Octauò . An Processiones generales , quæ quotannis fieri solent ex antiqua consuetudine, & Populi devotione cum interventu Cleri , Regularium , Confraternitatum Laicorum , & Magistratus (nempè Sanctissimi Rosarii , dicta *della Vittoria* prima Dominica Octobris , S. Antonii Abatis in honorem ejusdem Sancti die 17. Januarii , & Sacrarum Reliquiarum , vulgò *delle Reliquie* , feria secunda Pentecostes ; quæ Processiones fiunt per totam Terram Corinalti , incipientes ab Ecclesia Sancti Nicolai , & ad eandem terminantes , in qua est erecta Confraternitas Rosarii , asservantur Sacræ Reliquiæ , & adest Altare Sancti Antonii) possint, impediri etiam indirectè à Parocho , renuente iisdem Processionibus interesse? Et an ipso non interessente

li

liceat dictis Fratribus Augustinianis eas juxtà solitum facere?

Nonò. An liceat dictis Fratribus Augustinianis, singulis Dominicis, & diebus Festivis de præcepto, hora decimanona circitèr, exponere in majori Altare eorum Ecclesiæ Sanctissimum Eucharistię Sacramentum, & cum eo benedicere Populo (dummodò talis expositio fiat debita decenti veneratione, & luminum apparatu, sicuti hactenus practicatum fuit de licentia Ordinariorum pro tempore;) non obstante quod post motam litem Archypresbyter, & Canonici eadem hora facere cæperint dictam Expositionem in Ecclesia Collegiata, in qua tamen dicta Expositio reiteratur hora vigesima tertia, sicuti unica tantùm vice hactenus, singulis diebus Dominicis fieri consuetum erat?

Decimò. An in Processionibus generalibus, quæ fiunt in vigiliis Pentecostes, & Sancti Ubaldi servari debeat solitum circa intonationem Hymni, quæ prius fiebat per Regulares tantùm, & deindè per conventionem provisionalem per alterum Presbyterum, & alterum Regularem, & modò prætenditur fieri debere per solos Presbyteros? Et an paritèr servari debeat solitum circa Processiones Rogationum, quæ incipiunt ab Ecclesia Collegiata, & terminant prima die in Ecclesia Sanctæ Mariæ de Mercato, secunda die in Ecclesia Sancti Nicolai, & tertia die in Ecclesia Sancti Francisci, non obstante innovatione postremò facta per Parochum, & Canonicos, illas terminando singulis diebus in propria Ecclesia Collegiata?

Ad primum. Sacra Congregatio respondit, quoad tempus humationis Cadaverum, servandam esse Synodum; Et in reliquis petita, & etiam non obtenta licentia, posse Cadavera deponi arbitrio hæredum in quali-

bet

bet Ecclesia, usque ad tempus illa processionalitèr deferendi ad Ecclesiam sepulturæ.

Ad Secundum. Sacra Congregatio inhærendo aliàs Decretis, respondit, Regulares debere congregari in illa Ecclesia tertia, ubi Cadaver fuit depositum, ut supra.

Ad Tertium. Sacra Congregatio respondit negativè.

Ad Quartum. Sacra Congregatio respondit, Regulares non posse cogi ad exeundum à propriis Ecclesiis, ad effectum associandi Cadavera in eisdem sepelienda, sed sufficere, quod illa expectent ad januas. Quo verò ad intortitia, remisit Causam ad Judices suos.

Ad Quintum. Sacra Congreg. respondit Parochum teneri associare Cadavera in Ecclesiis Regularium sepelienda: Quo verò ad ingressum Parochi cum Stola, & Cruce distulit resolutionem.

Ad Sextum. Sacr. Congreg. respondit, vocato Parocho, & ipso renuente intervenire, vel alterum mittere, tunc Regularibus licere absque Parocho deferre Cadavera in eorum Ecclesiis sepelienda; Quo verò ad Emolumenta per Parochum prætensa, nihil dandum ultra solitum.

Ad Septimum. Sacra Congregatio respondit, licere Sacerdoti Augustiniano deferenti Reliquias in omnibus Processionibus, in quibus non intervenit Clerus sæcularis, incedere cum Stola, & Pluviali, non autem cum Stola tantùm.

Ad Octavum. Sacra Congreg. respondit licere Augustinianis facere supradictas processiones generales per Terram Corinalti de licentia Ordinarii.

Ad Nonum. Sacra Congregatio remisit Partes ad Ordinarium.

Ad Deci-

Ad Decimùm. Sacra Congreg. respondit, ut Episcopus mandet servari solitum. Et ita declaravit, & servari mandavit. Die 22. Junii. 1675.

V. Episc. Portueñ Card. Carpineus.

Loco † Sigilli

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secr.

Eadem Dubia in eadem Sacra Rituum Congregatione circa Cadaverum associationem fuerunt etiam postea discussa ad instantiam Ordinis Minor. Observan. Sancti Francisci.

PRo parte Procuratoris Generalis Minor. Observ. S. Francisci expositum fuit apud Sac. Rituum congregationem, quod in nonnullis Conventibus suæ Religionis vigent lites inter Parochos, & suos Religiosos, occasione associandi cadavera Defunctorum, ideoque ad evitandas dissensiones, & scandala, quæ in futurum oriri possent, idem Procurator supplicavit prò extensione resolutionum super infrascriptis dubiis emanat, in una Senogallien. die 22. Junii proximi præteriti etiam ad prædictos suos Conventus: Et eadem Sac. Cong. petitam extensionem benignè concessit, & dubia resoluta sunt, ut infra, videlicet.

Primò. An hæredes Defunctorunm sint cogendi ad retinendum domi Cadavera usque ad tempus illa sepelienda? An verò eisdem hæredibus liceat pro libito asportare dicta Cadavera è propriis domibus ad quamcunque aliam Ecclesiam per modum depositi usque ad horam illa tumulandi, etiam si sepelienda essent in Ecclesiis Regularium, non obstante dissensu Parochi, seù prohibitione ab eodem facta uti Vicario foraneo?

Secundò. An illatis Cadaveribus privatè ab hæredibus

bus ad aliquam tertiam Ecclesiam per modum depositi, Regulares convenire, & congregari debeant in dicta tertia Ecclesia, aut in Parochiali, ad effectum illa associandi ad Ecclesiam ubi sunt tumulanda?

Tertiò. An Cadavera sepelienda in Ecclesiis Regularium antequam ad eorum Ecclesiam deferantur, debeant priùs asportari ad Parochialem, & in ea permanere per aliquod tempus?

Quartò. An Regulares possint cogi ad associanda Cadavera in eorum Ecclesiis tumulanda? An verò possint expectare in dictis propriis eorum Ecclesiis. Et an in casu, quo Regulares non accedant ad associandum dicta Cadavera, amittere debeant intortitia, uti Parochus prætendit?

Quintò. An Parochus teneatur associare Cadavera in Ecclesiis Regularium sepelienda, usque ad Januas ejusdem Ecclesiæ, etiam ipsis Regularibus non associantibus? Et an Parocho associanti, liceat ingredi Ecclesias Regularium cum Stola, & Cruce?

Sextò. An si Parochus requisitus intervenire recusset funeralibus Defunctorum in Ecclesiis Regularium sepeliendorum, possint hæredes, imò & ipsi Regulares asportare Cadavera ad Ecclesiam sepulturæ electæ, Parocho non interveniente, ac prædicti Regulares eadem Cadavera sepulturæ tradere? Et an Parochus in funeralibus dictorum Defunctorum majorem eleemosynam solito prætendere possint?

Ad primum. Sacra Congregatio respondit quoad tempus humationis Cadaverum servandam esse Synodum. Et in reliquis petita, & etiam non obtenta licentia, posse Cadavera deponi arbitrio hæredum in qualibet Ecclesia usque ad tempus illa processionaliter deferendi ad Ecclesiam sepulturæ.

Ad secundum. Sacr. Congregatio inhærendo aliàs decretis respondit, Regulares debere congregari in illa Ecclesia tertia, ubi Cadaver fuit depositum, ut suprà.

Ad tertium. Sacr. Congreg. respondit negativè.

Ad quartum. Sac. Congregatio respondit, Regulares non posse cogi ad exeundum à propriis Ecclesiis ad effectum associandi Cadavera in eisdem sepelienda, sed sufficere, quod illa expectent ad Januas; Quo verò ad Intortitia remisit causam ad Judices suos.

Ad quintum. Sacr. Congregatio respondit Parochum teneri associare Cadavera in Ecclesiis Regularium sepelienda; Quo verò ad ingressum Parochi cum Stola, & Cruce, distulit resolutionem.

Ad sextum. Sacr. Congreg. respondit, Vocato Parocho, & ipso renuente intervenire, vel alterum mittere, tunc Regularibus licere absque Parocho deferre Cadavera in eorum Ecclesiis sepelienda; Quo verò ad emolumenta per Parochum prætensa, nihil dandum ultra solitum. Et ita denuò declaravit, & servari mandavit. Hac die 13. Julii 1675.

V. Card. Carpineus.

Loco † Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secr.

Cappellani Massæ.

S U M M A R I U M.

Cappellani de Massa subiiciuntur Præfecto Chori Metropol. Ecclesiæ Januen. in iis tantùm, quæ ipsius Chori directionem concernunt.

Sacra

SAcra Congregatio S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum ad instantiam Canonicorum Metropolitanæ Ecclesiæ Januen. decrevit; Cappellanos de Massa obedientiam debere, & subjectos esse Præfecto Chori ipsius Metropolitanæ Ecclesiæ in iis tantùm, quæ ipsius Chori directionem concernunt, die 28. Martii 1651. Confirmavit deindè hoc Decretum Innocentius Papa X. tenoris, ut infrà.

INNOCENTIUS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

ALiàs à Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacris Ritibus Præpositis emanavit Decretum tenoris sequentis videlicèt: Expositum fuit Congreg. Sacr. Rit. Præposit. pro parte Canonicorum Ecclesiæ Metropolitanæ Januen. sæpiùs oriri dissensiones, & controversias in grave Ecclesiasticæ disciplinæ detrimentum inter ipsos, & Cappellanos de Massa super obedientia præstanda in Choro ejus pro tempore Præfecto, ad quem absentibus prima, secunda, & tertia dignitate spectat eiusdem Chori directio in celebrandis Divinis Officiis. Quocirca Eminentissimi Patres ad dirimenda hujusmodi dissidia, partibus auditis, referente Eminentissimo D. Card. Sacchetto, decreverunt Cappellanos de Massa subiectos esse Præfecto Chori in iis tantùm, quæ ipsius Chori directionem concernunt, die 28. Martii 1651. Cum autem firmiora sint ea, quibus Sedis Apostolicæ accedit auctoritas. Idcircò Nos supplicationibus dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum dictæ Ecclesiæ Januen. desuper Nobis humilitèr porrectis inclinati, Decretum præinsertum Apostolica auctoritate teno-

re præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis vim, & robur adiicimus, ac omnes, & singulos tàm Juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes præsentes litteras validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & in futurum concernent, inviolabilitèr, & inconcussè observari. Sicque per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his, à quoquam quavis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstañ Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Januеñ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 26. Januar. 1654. Pontificatus nostri Anno Decimo.

G. Gualterius.

Commendationes.

SUMMARIUM.

Revocatio Decreti nè Officiales majores Religionis Sancti Augustini audeant commendare aliquem ex Fratribus dicti Ordinis Vocalibus Provinciarum pro Provincialatu assequendo.

SAcra Congregat. Cardinalium negotiis Rgularium præposita xv. Aprilis 1628. exposito sibi, quod P. Gene-

Generalis S. Augustini illius temporis, aliique Officiales majores ejusdem Religionis curabant, non sine violentia, in Provinciis fieri electiones Officialium ab eis dependentium, eidem Priori Generali, atque illius Assistentibus, necnon Procuratori Generali sub gravissimis pœnis, etiam Excommunicationis, S. D. N. annuente, prohibuit, ne quis illorum auderet aliquem ex Fratribus dicti Ordinis commendare Officialibus, & Vocalibus alicujus Provinciæ pro assequendo officium Provincialatus, vel aliud quodcunque, nisi re proposita, atque discussa in Congregatione bis habenda in hebdomada per Priorem Generalem cum interventu duorum Assistentium, ac Procuratoris Generalis.

Cùm autem tanti temporis experientia docuerit, Decretum præfatum in maximum ejusdem Religionis detrimentum retorqueri ex multis rationibus à moderno Procuratore Generali ejusdem Ordinis allatis, & eidem SS. communicatis; Ideò S.S. dictum Decretum revocari mandavit, prout præsentium virtute revocatur. Contrariis non obstantibus quibuscunque. 11. Mar. 1639.

F. Antonius Card. S. Honuph.

Loco † Sigilli.

C. Facchinettus Secr.

Confessarii.

SUMMARIUM.

Confessarii sollicitantes pœnitentes in Confessionibus sunt Sancto Officio denunciandi.

QUia R.P. Lantusca in suo Theatro v. Sollicitare fol. 477. principaliora adnotavit, quæ circà hanc materiam sollicitationis in confessione occurrere solent;

Ideò huc tantum afferenda est Constitutio Gregorii Papæ XV. ubi etiam inserta fuit alia Constitutio Pii IV. contra Confessarios sollicitantes pœnitentes in confessionibus, qui omninò Sancto Officio sunt denunciandi; prout sequens Constitutio præcipit, videlicèt;

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoria.

UNiversi Dominicis gregis curam, quanque immeriti cælestis dispositione gerentes, sedulò invigilare tenemur, ut ab omnibus pravis contagiis conservetur immunis, multoque majori studio providere, ut omnis pestis ab iis avertatur, quibus alios sanandi officium est commissum, ne quod Evangelica scripta nos admonent, sale infatuato non sit in quo saliatur, & ad nihilum prosit ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Quoniam autem à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris quibusdam in locis provisum fuit, ut impium, ac nefandum scelus, quod non solùm inter Christi fideles non esse, sed nec etiam nominari debet, procul ab iis arceatur, videlicet ut aliquis Sacerdos ad Sacras audiendas Confessiones deputatus, Sacrosancto Pœnitentiæ Sacramento, sollicitando pœnitentes ad turpia abutatur, ac pro medicina venenum, pro pane aspidem porrigat, & ex cælesti medico infernalis veneficus, ex Patre spirituali proditor execrabilis animarum reddatur; idcircò Nos ea, quæ his perniciosissimis Diaboli insidiis arcendis certis locis salubritèr constituta sunt, ut nullibi desiderentur, quantum ex alto conceditur, providen duximus; Aliàs siquidem à felic. record. Pio Papa IV. prædecessore no-

stro

ſtro emanarunt litteræ tenoris ſubſequentis, videlicèt: Pius Papa IV. Ven. Fratri Archiepiſcopo Hiſpalen. in Regnis Hiſpaniarum hæreticæ pravitatis Inquiſitori Generali. Cùm ſicut nuper, non ſine animi noſtri moleſtia accepimus, diverſi Sacerdotes in Regnis Hiſpaniarum, atque etiam in eorum Civitatibus, & Diœceſibus curam animarum habentes, ſive eam pro aliis exercentes, aut aliàs audiendis confeſſionibus pœnitentium deputati, in tantam proruperint iniquitatem, ut Sacramento Pœnitentiæ in actu audiendi confeſſiones abutantur, nec illi, & qui id inſtituit Domino Deo, & Salvatori noſtro JESU CHRISTO injuriam facere vereantur, mulieres videlicèt pœnitentes ad actus inhoneſtos, dum earum audiunt confeſſiones, alliciendo, & provocando, ſeù allicere, & provocare, tentando, & procurando, ac loco earum per Sacramentum hujuſmodi Creatori noſtro reconciliationis, graviori peccatorum mole eas onerando, & in manibus Diaboli tradendo, in Divinæ Majeſtatis offenſam, & animarum perniciem, Chriſtifidelium ſcandalum non modicum. Nos in animum inducere nequeuntes, quod qui de Fide Catholica rectè ſentiunt, Sacramentis in Eccleſia Dei inſtitutis abutantur, aut illis iniuriam faciant, Fraternitati tuæ, de cujus eximia pietate, virtute, atque doctrina, plurimum in Domino confidimus, per præſentes comittimus, & mandamus, quatenus per te vel per alium, ſeu alios à te deputandum, ſeù deputandos contra omnes, & ſingulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum Civitatum, & Diœceſum de præmiſſis quomodolibet diffamatos, tam ſæculares, quàm quorumvis etiam exemptorum, ac Sedis Apoſtolicæ immediatè ſubjectorum, Ordinum Regulares cujuſcunque dignita-

 tis,

tis, status, gradus, ordinis, conditionis, & præeminentiæ existant, tam super præmissis, quàm super Fide Catholica, & quod de ea sentiant, diligentèr inquiras, & juxtà facultatum tibi contra hæreticos, aut de hæresi quovis modo suspectos à Sede Apostolica concessarum continentiam, & tenorem procedas, ac culpabiles repertos juxtà excessuum suorum qualitates, prout juris fuerit, punias, eas etiamsi & prout de jure fuerit faciendum; debita præcedente degradatione, sæcularis Judicis arbitrio puniendos tradendo. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum, nec non Ordinum quorumlibet, quorum ipsi Sacerdotes fuerint etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam Motu proprio, aut aliàs quomodolibet concessis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialitèr, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 16. Aprilis 1561. Pontificatus Nostri Anno Secundo. Igitur ut litteræ prædictæ perpetuis futuris temporibus, & ubique locorum inviolabilitèr observentur, Motu proprio, & excerta scientia, ac matura deliberatione nostra, ac de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, contra hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum, præinsertas litteras hujusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, &

singulis

singulis inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, illasque non solùm in prædictis Regnis Hispaniarum, sed in quibusvis Christiani Orbis partibus firmitèr, & inviolabilitèr observari præcipimus, & mandamus. Ac præterea non in futurum de pœna his delinquentibus imponenda, & de modo contra eosdem procedendi ab aliquo dubitari possit, statuimus, decernimus, & declaramus, quod omnes, & singuli Sacerdotes, tam sæculares, quàm quorumvis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subjectorum Ordinum, Institutorum, Societatum, & Congregationum Regulares cujuscunque dignitates, & præeminentię, aut quovis privilegio muniti existant, qui personas quæcunque illæ sint, ad inhonesta, sivè inter se, sivè cum aliis quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confessionis, sive ante, vel post immediatè, seù occasione, vel prætextu Confessionis hujusmodi, etiam ipsa Confessione non secuta, sive extra occasione Confessionis in Confessionario, aut in loco quocunque, ubi Confessiones Sacramentales audiantur, seu ad Confessionem audiendam electo, simulantes ibidem Confessiones audire, sollicitare, vel procurare tentaverint, aut cum eas illicitos, & inhonestos sermones, sive tractatus habuerint, in Officio S. Inquisitionis severissimè, ut infrà puniantur. Et præstereà omnes hæreticæ pravitatis Inquisitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum, Provinciarum, Civitatum, Dominiorum, & locorum universi Orbis Christiani in suis quemque Diœcesibus, & Territoriis per has nostras litteras etiam privativè quoad omnes alios specialitèr, ac perpetuò Judices delegamus, ut super his contra prædictos simul, vel separatim in omnibus, prout

in

in causis fidei juxtà Sacrorum Canonum formam, nec non Officii Inquisitionis hujusmodi Constitutiones, privilegia, consuetudines, & decreta diligentèr inquirant, & procedant, & quos in aliquo ex hujusmodi nefariis excessibus culpabiles repererint, in eos pro criminum qualitate, & circumstantiis, suspeñ ab executione ordinis, privationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcunque, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, nec non vocis activæ, & passivæ, si Regulares fuerint, exilii, damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum absque ulla spe gratiæ, aliasque pœnas decernant, eos quoque si pro delicti enormitate graviores pœnas meruerint, debita præcedente degradatione, Curiæ sæculari puniendos tradant. Dantes etiam facultatem Venerabilibus Fratribus nostris S. R.E. Cardinalibus generalibus Inquisitoribus, ne delictum tam enorme, & Ecclesiæ Dei tam perniciosum remaneat ob probationum defectum impunitum, cùm difficilis sit probationis, testibus etiam singularibus, concurrentibus præsumptionibus, indiciis, & aliis adminiculis, delictum probatum esse arbitrio suo judicandi, & Curiæ sæculari, ut præfertur, reum tradendum esse pronunciandi. Non obstantibus omnibus, quæ dictus prædecessor in suis litteris prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Mandantes omnibus Confessariis, ut suos pœnitentes, quos noverint fuisse ab aliis, ut suprà sollicitatos, moneant de obligatione denunciandi sollicitantes, seu ut præfertur tractantes, Inquisitoribus, seu locorum Ordinariis prædictis, quod si hoc officium prætermiserint, vel pænitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confessarios sollicitantes, seu tractantes, ut suprà, iidem locorum Ordinarii, & Inquisitores

illos

illos pro modo culpæ punire non negligant. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extrà ubique habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodque eædem præsentes litteræ, seu illarum exempla ad valvas Basilicarum S Joannis Lateranen, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personalitèr intimatæ fuissent. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Aug. 1622. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

S. Card. S. Susannæ.

Diffinitores perpetui.

SUMMARIUM.

Constitutio Clementis X. circà præcedentiam inter Diffinitores perpetuos juxtà antianitatem Diffinitoriatus comprehendit etiam eos, qui antè ipsam Constitutionem Diffinitores fuerunt instituti.

CUm controverteretur inter Diffinitores perpetuos Ordinis Min. Conv. utrum Bulla Clementis X. emanata sub die prima Decembris 1671. circa præcedentiam inter eos observandam, comprehenderet etiam illos Diffinitores, qui antè ipsam Constitutionem fuerunt instituti: Ideòque ad instantiam Fr. Josephi Isolæ Januensis Ordinis prædicti, Sac. Congregatio Consultationibus Episcop. & Regularium præposita;

sita; ad quam Clemens X. supplicem libellum ejusdem Oratoris benignè remisit, declaravit prædictam Constitutionem comprehendere præfatos Diffinitores, ità ut etiam inter ipsos habenda sit ratio juxtà antianitatem Diffinitoriatus, & Paternitatis Provinciæ, ut sequens Decretum demonstrat; cui inhærendo eadem Sac. Congregatio, novissimè idem generalitèr præcepit, prout sequitur.

Beatissimo Padre.

FRà Gioseppe Isola da Genova de' Minori Conventuali prostrato à piedi della Santità Vostra, humilmente l'espone, che sotto al primo di Decembre 1671. uscì dalla Santità Vostra una Bolla sopra la precedenza trà li Padri Diffinitori Perpetui del medesimo Ordine, ò sia Religione de' Minori Conventuali, nella quale la Santità Vostra dispone, che trà suddetti Definitori, così per merito, come per Provincialato, tanto già per il passato canonicamente instituiti, quanto in l'avvenire da constituirsi, vi sii omnimoda parità, e che trà essi (derogando à qualunque altra Constitutione) preceda in avvenire, chi prima sarà stato canonicamente instituito.

Ut de cætero omnes, & singuli Definitores perpetui Provinciarum dicti Ordinis modo, & forma præfatis post finitum Lecturæ, seu prædicationis, vel magisterii Novitiorum, aut Inquisitoratus tempus per Constitutionem ejusdem Ordinis, seu præfatum Alexandri Prædecessoris decretum respectivè præscriptum, ab existente pro tempore Ministro Generali Ordinis hujusmodi per patentes ejus litteras. Cæterò, qui canonicè hactenùs instituti, & in futurum instituendi illicò Exprovincialium præeminentiis, prærogativis, & præcedentiis fruantur, potiantur, & gaudeant

deant in omnibus, & per omnia, ac sinè prorsùs differentia, perindè ac si Provincialatus munere functi fuissent, atque inter eos, & Exprovinciales præfatos servetur æqualitas, & quoad ordinationem præcedentiæ sola prioritàs, seu antianitas Definitoriatus, & Paternitatis Provinciæ attendatur, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus, non obstantibus &c.

Sopra la quale disponitiva estorcendo il vero, e litterale senso di essa, osano alcuni di dire, che la Santità Vostra intende solo de' Definitori da constituirsi dopo la Bolla, e non de' Definitori già prima dell'istessa constituiti, non ostante le parole chiarissime di detta. Cæterò qui canonicè hactenus instituti, & in futurum instituendi &c. Dal che ne risultano molte dissensioni trà gl'istessi Religiosi.

Supplica per tanto riverentissimo l'Oratore la Santità Vostra degnarsi dichiarare in ciò la sua mente, affinche li meritevoli possino con quiete e pace godere di quel premio, che gli concede benignamente la Santità Vostra. Il che &c. Quam Deus, &c.

SAcra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplicem hunc libellum benignè remisit, audito Patre Procuratore Generali Ordinis, referente Eminentiss. Franzono, declaravit, prænarratam Constitutionem Sanctitatis Suæ, comprehendere etiam eos, qui ante ipsam Constitutionem Definitores fuerant instituti, itaut etiam inter istos habenda sit ratio præcedentiæ, juxtà prioritatem, seu antianitatem Diffinitoriatus, & Paternitatis Provinciæ; Atque ita in casu, de quo agitur, servari

vari mandat, & præcipit. Non obstantibus quibuscumque &c. Romæ 8. Maii 1676.

Card. Gaspar Carpineus.

Loco † sigilli.

I. B. Archiep. Januen. Secret.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

La san. mem. di Clemente Decimo sotto il 1. Decembre 1671. volendo provedere allo stato, e precedenza trà li Padri Definitori perpetui dell'Ordine de' Minori Conventuali, spedì un Breve, nel quale la Santità Sua dispose, che trà li sudetti Definitori così per merito, come per Provincialato, tanto già per il passato canonicamente instituiti, quanto per l'avvenire da constituirsi, vi sia omnimoda parità, e che trà essi, derogando à qualunque altra Constitutione, preceda per l'avvenire quello, che prima sarà stato canonicamente instituito, come consta dalle parole seguenti contenute in detto Breve, Omissis &c.

Ut de cætero omnes, & singuli Diffinitores perpetui Provinciarum dicti Ordinis, modo, & forma præfatis, post finitum Lecturæ, seu Prædicationis, vel Magisterii Novitiorum, aut Inquisitoratus tempus per Constitutionem ejusdem Ordinis, seu præfatum Alexandri prædecessoris Decretum respectivè præscriptum ab existente pro tempore Ministro Generali Ordinis hujusmodi per patentes ejus litteras. Cæterò, qui canonicè hactenus instituti, & in futurum instituendi illicò Exprovincialium praeminentiis, prærogativis, & præcedentiis fruantur, ac si Provincialatus munere functi fuissent, atque inter eos, & Exprovinciales præfatos servetur æqualitas, & quoad ordinationem præcedentiæ sola prioritas, seu antianitas Diffinitoriatus, & Paternitatis Provinciæ attendatur; Auctoritate Aposto-

ſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus, non obſtantibus &c.

Sopra la qual diſpoſitiva eſtorcendo il vero, e litteral ſenſo di eſſo, pretendono alcuni di dire, che la Santità Sua inteſe ſolo de' Definitori da conſtituirſi dopo detto Breve, e non delli Definitori già prima dell'iſteſſo conſtituiti, non oſtante le parole chiariſſime, hactenùs inſtituti, & in futurum inſtituendi, &c. dal che ne reſultano molte diſſenſioni trà l'iſteſſi Religioſi.

Si ſupplica per tanto humilmente coteſta Sacra Congregatione per parte delli Definitori intereſſati à degnarſi di dichiarare, che il ſudetto Breve comprende anco li già inſtituiti, come fù già dichiarato à favore del Padre Frà Gioſeppe Iſola di Genova, e della gratia &c.

Sacra Congregatio Emin. S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, inhærendo declarationi aliàs factæ, decrevit prænarratam Conſtitutionem, ſeu Breve ſan. mem. Clementis Decimi comprehendere etiam eos, qui ante ipſam Conſtitutionem Definitores fuerant inſtituti, ità ut etiam inter iſtos habenda ſit eadem ratio præcedentiæ juxtà prioritatem, ſeu antianitatem Definitoriatus, & Paternitatis Provinciæ, atque ita ſervari mandat, & præcipit. Non obſtantibus &c. Romæ 18. Decembris 1676.

Card. G. Carpineus. Loco † ſigilli.

I. B. Archiep. Januen. Secret.

Electio Abbatiſſæ.

SUMMARIUM.

Electionem Abbatiſſarum, ſingulis trienniis, liberam eſſe in omnibus Monialium Monaſteriis Ordinis Minorum S. Fran-

S. Francisci Nationis Germano-Belgicæ. num.1.
An in electione Abbatissæ Regularibus subjectæ, adnotatio suffragiorum pertineat ad Episcopum. num.2.
An Abbatissæ sub cura Regularium existentes sint etiam ab Episcopis annuatim confirmandæ. num.3.

1. IN Capitulo Generali Fratrum Ordinis Minor. S. Franc. de Observantia Recollectorum nuncupatorum, Vallisoleti celebrato; Diffinitorium generale decrevit, quod Ministri Provinciales Nationis Germano-Belgicæ dent liberam electionem Abbatissarum, Præfectarum, vel Priorissarum in omnibus Monialium Monasteriis; idque singulis trienniis, juxtà formam Constitutionum generalium, & praxis Religionis, atque Apostolicarum dispositionum. Confirmat prædictum Decretum Clemens Papa X. inhærendo Constitutionibus aliorùm Pontificum Prædecessorum ut infrà.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nupèr fecit dilectus filius Ludovicus Kellen Commissarius Generalis Provinciarum German-Belgicarum, & annexarum Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Recollectorum nuncupatorum, quòd in Capitulo Generali dicti Ordinis Vallisoleti novissimè celebrato, Diffinitorium Generale decretum edidit tenoris qui sequitur, videlicet: Præcipit Diffinitorium generale, quòd juxtà Constitutiones generales, & praxim Religionis Ministri Provinciales Nationis Germano-Belgicæ dent liberam

beram electionem Præfectarum, Priorissarum, vel quocunque nomine nuncupatarum in omnibus Monialium Monasteriis; idque singulis trienniis, quod decretum Constitutionibus fel. record. Leonis X. Sixti V. & Urbani VIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, necnon litteris recol. mem. Clementis Papæ IX. Prædecessoris paritèr nostri in simili forma Brevis die 20. Martii 1668. expeditis conforme est, eique insuper accessit decretum, seù mandatum venerabilis fratris nostri Francisci Episcopi Ostiensis S. R. E. Cardinalis Barberini nuncupati dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, sub infrascripto tenore, videlicet. Attentis narratis, prævia revocatione superseßoriæ aliàs à Nobis obtentæ, servari Constitutiones, & Statuta Ordinis, & Sac. Congregationis Decreta, atque ad eorum præscriptum procedi ad electionem Abbatissæ, aliarumque Præfectarum etiam decernimus, & mandamus, in contrarium non obstantibus quibuscunque. In quorum &c. Datum Romæ in Palatio Cancellariæ Apostolicæ hac die 30. Aprilis 1671. F. Cardinalis Protector, & infra Joannes Baptista de Palagio Auditor. Cum autem sicut eadem exposito subjungebat, ut præinserta Decreta in tota Natione exactiùs serventur, & inviolabilitèr ab omnibus observentur, & ne ullæ postmodùm contentiones oriri possint, sed Decreta ipsa in omnibus Monialium tàm Clarissarum, Urbanistarum, & Coletanarum, quàm quovis alio nomine nuncupatarum Monasteriis Nationis præfatæ exactissimè ad usum deducantur, prædictus Ludovicus Commissarius Generalis eadem Decreta Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, ac Ministris Provincialibus, & cunctis Monialibus prefatis,

ut in omnibus dictæ Nationis Conventibus, seù Monasteriis Decretis hujusmodi se conforment, illaque executioni mandent sub pœnis arbitrio nostro, seù Congregationis venerabilium fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis; & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ infligendis præcipi; utque illi soli; & non alii electionibus intersint, qui de more; ac juxtà usum; & praxim Nationis præfatæ interesse consueverunt, nè ullæ insolitæ postmodum novitates cum notabili turbatione regiminis introduci; aut attentari possint; mandari, perpetuumque quibuscunque contradicentibus silentium imponi summopere desideret: Nos ipsum Ludovicum Commissarium Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes; & à quibusvis excommunicationis; suspensionis; & interdicti; aliisque Ecclesiasticis sententiis; censuris; & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione; vel causa latis; si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes; & absolutum fore censentes; supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humilitèr porrectis inclinati; de memoratorum Cardinalium; qui dilectum filium Commissarium Curiæ Ordinis præfati audiverunt consilio, attentis narratis; enarrata Decreta Francisci Episcopi Cardinalis; & Protectoris; ac Diffinitorii Generalis præfatorum; ut suprà petitur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere; & fore; suosque plenarios,

tios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat; & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia inviolabilitèr observari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus Nationis, ac Provinciarum, & Monasteriorum, seu Conventuum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plenè, & sufficientèr expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialitèr, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Novembris 1671. Pontificatus Nostri anno secundo.

I. G. Slusius.

Loco † Annuli Piscatoris.

2. In electionibus Abbatissarum in Monasteriis, Regularibus subjectis, adnotationes suffragiorum non pertinere ad Episcopum, neque ad ejus Officiales, prout declaravit Sac. Congregatio negotiis, & consultationibus Episcop. & Regular. præposita in causa, ut sequitur.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

IL Procurator Generale de' Minori Osservanti di San Francesco humilmente rappresenta all'EE. VV. ch'essendo stato da questa Sac. Congregatione determinato sotto li 18. di Marzo prossimo passatò sopra la pretensione del Vicario Generale di Foligno di condurre seco il suo Cancelliere, e di notar li voti nell' elettione dell'Abbadessa nel Monasterio di detta Città governato dalla sua Religione, che *in electionibus Abbatissæ in Monasteriis Regularium adnotatio suffragiorum non pertinet ad Episcopum*, come appare nella publicà vacchetta del sudetto mese, e com'è noto all'Eminentissimo Fachenetti, che fù Ponente: Il sudetto Vicario Generale, perche nel Decreto distesо, e dato all'Oratore fù solamente posto *non pertinere ad Cancellarium*, continua nella medesima sua pretensione di prima, senz'altra ragione, che di non esser esso nominato nel sudetto Decreto: Per tanto supplica humilissimamente l'Oratore l'EE. VV. per rimuovere qualsivoglia equivocatione, far nuovo Decreto con aggiunta, che detta notatione non tocca nè al Vescovo, nè al suo Vicario, nè Cancelliere; mà al solo Superiore Regolare, che della gratia &c.

Quas Deus &c.

Decretum.

SAcra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium inhærendo declarationi aliàs die 18. Martii factæ, iterùm censuit, ac declaravit, in electionibus Abbatissarum in Monasteriis Regularibus subjectis adnotationem suffragiorum non pertinere, neque

que ad Episcopum, neque ad ejus Vicarium, prout neque ad Cancellarium. Romæ 19. Junii 1671.

F. M. Card. Brancatius.

Loco † sigilli.

C. de V. Archiep. Athen.

3. In controversia orta inter Provincialem Min. Obser. Brixien. & Episcopum Cremensem super annuali confirmatione Abbatissæ sub ejus cura degentis, Sac. Congregatio circa hujusmodi Abbatissarum confirmationes, secundùm ea, quæ infrà proponuntur censuit, observandum esse solitum; videlicet:

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

IL Provinciale della Provincia Osservante di Brescia humilmente rappresenta all'EE. VV. che Monsig. Vescovo di Crema pretende contro la Costitutione di Gregorio XV. che gli concede solo d'intervenire all' elettione dell'Abbadessa, che vive sotto la cura dell' Oratore; di voler anche intervenire alle conferme annuali, che la Religione suol fare, e che se bene il medesimo Prelato da quarant'anni in quà s'è uniformato à quello, che si pratica in tutte l'altre Diocesi, ad ogni modo presentemente s'è così fissato in questa pretensione, che non essendo stato chiamato per la sudetta conferma, non vuol, che sia riconosciuta l'Abbadessa di quel Monastero: Supplica per tanto l'Oratore l'EE. VV. d'ordinar al medesimo Vescovo, che havendo ragioni d'assistere alla conferma, le produca à cotesta Sacra Congregatione. Che della gratia &c.

Quas Deus &c.

Decretum.

SAcra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audito Episcopo Cremensi, referente Eminentiss. Gualterio, censuit circà hujusmodi Abbatissarum confirmationes secundùm ea, quæ proponuntur esse observandum solitum, prout præsentis Decreti tenore observari mandavit. Romæ 15. Maii 1671.

F. M. Card. Brancatius.

Loco † sigilli.

C. de V. Archiep. Athen.

Eleemosyna.

SUMMARIUM.

Regulares Mendicantes possunt ubique quæstuare, nec ab Ordinariis impediri possunt. num. 1.

Ponitur Summarium Apostolicarum concessionum, & privilegiorum à Summis Pontificibus eis concessorum. num. 2.

Regulares Mendicantes quæstuare non possunt extrà proprios suos districtus, & quid ubi plures in eodem districtu inveniuntur Conventus. num. 3.

1. AUctor in Theat. fol. 228. adnotavit, quòd Regulares Mendicantes non possunt prohiberi ab eleemosynarum petitione in Diœcesibus, ubi habent Conventus; sed si extrà loca, ubi non habent Conventus, quæstuare voluerint, licentiam suorum Superiorum Ordinario loci tantum ostendere teneantur, prout ex Decreto Sac. Congreg. Concilii ibi videñ.

2. Ad

2. Ad quod additur sequens Summarium Apostolicarum concessionum, & privilegiorum à Summis Pontificibus diversis temporibus concessorum, videlicet:

Fù determinato nel Concilio di Costanza nella sessione ottava, come nella Bolla di Martino Quinto, v. *Inter cunctas*, Data in Costanza li 23. Febraro 1418. & in un'altra di Leone X. che incomincia, *Exurge Domine*, Data in Roma li 15. Luglio 1520. contro gli errori d'alcuni Eretici; esser lecito a' Religiosi il mendicare elemosine senza pregiuditio del Voto di Povertà, non solo per seguire l'esempio degli Apostoli, quanto per essere il mendicare un'atto d'humiltà, conforme alla povertà Religiosa; che perciò Innocentio IV. & altri Pontefici hanno conceduto Indulgenza à quelli, che daranno elemosine a' Frati Carmelitani; il che si estende à gli altri Frati Mendicanti, come anche tutte l'altre concessioni, e privilegi, come per Bolle de' Pontefici, & in particolare di Leone X. in una sua, che incomincia, *Dudum per nos accepto*. Data in Roma li 10. Decembre 1519.

Alessandro IV. nella Bolla, *Generali, & Provincialibus Ministris*. Data in Viterbo sotto li 16. Ottobre 1257. concesse a' Frati Minori, & Urbano IV. nella Bolla, *Meritis vestræ Religionis inducimur*. Data in Viterbo li 16. Settembre 1262. concesse a' Frati Carmelitani di poter lecitamente ricevere da chiunque robbe, ò denari malamente acquistati, tanto per usure, quanto per altro, esimendoli da ogni restitutione, ogni volta si diino li denari a' Padri come per obligo di restitutione incerta, come nella raccolta de' Privilegi de' Mendicanti di Gio: Battista Confertio.

Bonifatio IX. concesse a' Frati Predicatori nella Bol-

la riportata dal Rodriguez nel tomo 2. delle quest. Regul. alla quest. 57. all'art. 8. di poter dimandar elemosina, prohibendo ad ogni sorte di persone l'asserire, che alli Religiosi non sia lecito il vivere d'elemosina, e che non siano in stato di perfettione.

Sisto IV. nel Mare magno de' Frati Carmelitani nella Bolla, *Dum attenta*. Data in Roma sotto li 28. Novembre 1476. riferita dall'istesso Rodriguez, dal P. Lezana nel Tom. 5. delle quest. Regul. e da altri Autori; prohibisce sotto pena di scommunica ipso facto à quelli, che impediranno detti Mendicanti dal cercar elemosina; e concede alli Protettori di detti Ordini, & all'Auditore della Camera Apostolica, che sono, e saranno pro tempore, & à gl'Inquisitori contro gli Eretici ogni volta, che saranno ricercati per parte di detti Frati, che possino procedere contro quelli, come contro all'istessi Eretici.

Pio V. nella Bolla, *Et si Mendicantium*. Data in Roma sotto li 16. Maggio 1567. come nel Bollario del Cherubini, e riferita da diversi Autori, dichiara non esser stata intentione del Sacro Concilio di Trento d'abolir' il nome, & ufficio di Cercanti alli Frati Mendicanti, anzi doverseli dare ogni libertà, per esser questi sforzati di vivere di tal elemosine.

Per esser stati controvertiti li Privilegi, e concessioni sudette di mendicare, apparisce una dichiaratione della Sacra Congregatione de' Regolari sotto li 10. Ottobre 1586. trà l'altre, che dice: *Fratres Mendicantes nullatenus à quæstuatione, quæ de licentia suorum Superiorum fit, & in dies fieri contingit, prohibeantur*. La qual licenza dovrassi mostrare solo à gli Ordinarii di quei luoghi, dove non sono Conventi di quel Cercante, come per altra dichiaratione autentica della Sac. Congrega-

gregatione del Concilio riportata dal Barbosa nel libro intitolato *de officio, & potestate Episcopi* all'allegatione 109.num.10.che dice: *Sacra Congregatio censuit Fratres Ordinum Mendicantium nequaquam posse ab Episcopis prohiberi, quo minus per se ipsos in Diœcesibus, ubi habent Conventus eleemosynas quærant, sed tantùm si extrà loca, ubi Monasteria existant quæritare voluerint, teneri suorum Superiorum licentia Ordinario ostendere.*

La qual Sacra Congregatione del Concilio alli 2. Luglio 1620. anche rispondendo à certi diversi quesiti fatti a' Rettori delle Chiese della Diocese di Bologna, trà gli altri dichiarò, non esser prohibito a' Regolari il cercare, e raccogliere frumento, uva, legna, & altre cose simili avanti che il Curato habbia havuto le sue primitie.

Dalle quali concessioni, e privilegi si raccoglie il merito, che possono acquistare appresso Sua Divina Maestà li benigni Benefattori alle Religioni Mendicanti, potendo star sicuri non esser defraudati, mentre con publiche, e private orationi, e Sacrifici non tralasciano i Religiosi di pregar instantemente Iddio per tutti quelli, da' quali quotidianamente ricevono beneficii, elemosine, e carità, &c.

3. Regulares Mendicantes quæstuare non possunt extrà proprios suos districtus; sed intrà suos limites quisque se continere debet; ut ab his, quibus spiritualitèr inserviunt, substentari faciliùs possint; at si in districtu plures inviantur Conventus, ratio antiquitatis, & fundationis jure optimo observetur, prout à Sac.Congregatione anno 1674. provisum fuit sequenti Decreto, videlicèt;

Emi-

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

IL Provinciale Minore Osservante della Provincia di Corsica humilmente espone all'EE. V V. come li Regolari Mendicanti di quella Provincia, & in particolare li Padri Capuccini, si dispensano di questuare nelle queste altrui con pregiuditio, e danno grande degli altri Religiosi, e Conventi. Quindi l'Oratore supplica riverente l'innata benignità dell'EE. V V. degnarsi ordinare à tutti i Religiosi Mendicanti di quella Provincia, che si contentino di questuare solo ne i distretti di quei Popoli, a'quali servono, e si sono obligati à mantenerli nell'erettione de'loro Conventi, e che dove sono più Cõventi nel medemo luogo, e di diverse Religioni vi sia l'ordine nel questuare secondo l'antianità de' Conventi, che in tal guisa cessaranno li continui litiggi frà sudetti Mendicanti in quella Provincia. Che della gratia, &c. Quas Deus, &c.

SAcra Congregatio Eminentissimorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, partibus auditis, atque per conventionem Procuratorum General. amicabilitèr compositis referente Eminentiss. Sanctacrucio, declaravit, atque decrevit, nè in posterum præfatorum Ordinum Conventus proprios suos districtus ad quæstuandum egrediantur, sed intrà suos limites se quisque contineat, ut ab his, quibus inserviunt substentari faciliùs possint. Necnon ut ubi plures inveniuntur Conventus in eodem districtu, inter eosdem ratio antiquitatis, ac fundationis rationabiliter habeatur; Sicque omninò observari mandavit. Romæ 22. Junii 1674.

F.M. Card. Brancatius.

Loco † Sigilli.

A. Archiep. Licen. Secr.

Festum

Festum S. Augustini.

SUMMARIUM.

1 *Festum S. Augustini in universis Hispaniarum Regnis de praecepto servari mandatur tenore Brevis sequentis, videlicèt;*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

1. CReditae Nobis coelitus dispensationis ratio exigit, ut piis orthodoxorũ Regum,& Principum pietatis aliarumque christianarum virtutum decoribus multipliciter fulgentium votis ad augendam in terris Sanctorum cum Christo in caelesti Hierusalem regnantium, praesertim egregiorum Catholicae Ecclesiae Doctorum, quorum profundis, ac decoris sermonibus ampla ipsius Ecclesiae fabrica, velut gemmis vernantibus rutilat, venerationem laudabiliter tendentibus, favorabilem assensu paterna benignitate praebeamus. Cùm itaque sicut charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici nomine, dilectus filius noster Joannes Everardus S. R. E. Presbyter Card. Nidardus nuncupatus, ipsius Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Orator, Nobis nuper exposuit, ipse Carolus Rex pro singulari sua, subditorumque suorum in Hispaniarum Regnis degentium; erga S. Augustinum Episcopum Hipponensem Ecclesiae Doctorem praecellentissimum, devotione Festum ejusdem Sancti Doctoris in dictis Regnis de praecepto servari plurimum desideret. Nos devota, grataque animi intentione consideran-

derantes, quantis optimus ille Magister à Sanctis Prædecessoribus Nostris Cœlestino, & Gregorio Magno eximiis laudibus decoratus in Ecclesia Dei, quam editis ad orthodoxæ fidei defensionem, sanæque doctrinæ elucidationem, vitæque, & morum ex Christi norma fundandorum institutionem, tot clarissimis, atque irrefragabilibus scriptis longè latèque illustravit, & illustrare, hodièque non cessat, meritis præfulgeat, ac proindè de piis, enixisque memorati Caroli Regis precibus Nobis super hoc humilitèr porrectis, benignè inclinati, ut perpetuis futuris temporibus Festum ejusdem Sancti Augustini in universis Hispaniarum Regnis prædictis de præcepto servetur; auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, ac decernimus, & ordinamus. Non obstantibus Constitutiónibus, & Ordinationibus Apostólicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis; seù exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsùs fides, tàm in Judicio quàm extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Februarii 1677. Pontificatus nostri anno primo.

I.G. Slusius.

Fundatio Conventus.

SUMMARIUM.

Commissio Clementis IX. pro fundatione Conventus Carmelitarum Discalceatorum in Oppido de Bilbao revocatur. num.1.

Ponitur

Ponitur Bulla Clementis X. cum inserta forma Decretis Sacræ Congregationis quibus revocatur Commissio prædictæ Fundationis. num.2.

Prohibetur Cappuccinis fundare Conventum in loco Plebis Veggiani, num.3.

1. CArmelitæ Discalceati cupientes fundare Conventum in Oppido de Bilbao Calaguritan. Diœcesis; falsis narrationibus Commissionem in forma Brevis à Clemente IX. Ordinario Calaguritano directam, extorserunt; sed deindè facti veritas explorata per Populum, ac Capitulum, necnon per Fratres Ord. Minorum S. Francisci de Observ. & Eremit. S. Augustini ipsius Oppidi de Bilbao; Sacr. Congreg. bis pronunciavit, non esse locum prætensæ Fundationis, & asserta privilegia, ac indulta Apostolica eis minimè suffragari, quod Decretum confirmavit Clemens X. tenoris sequentis videlicèt:

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

2. NUper pro parte dilectorum filiorum Magistratus, & Populi, ac Capituli, & Beneficiatorum, necnon Fratrum Conventuum Ord. Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, & Eremit. S. Augustini Oppidi de Bilbao Calaguritanæ Diœcesis. Congregationi Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod dilecti paritèr filii Fratres Carmelitæ Discalceati Congreg. Hispaniæ, occasione legati cujusdam domus, horti, & furni, in dicto Oppido existen. sibi à q. Maria Diaz de Aguirre

anno

anno 1618. ad effectum erigendi ibidem novum Conventum eorum Religionis facti ; tentaverant diversis vicibus, nempè annis 1619. & 1629. ac 1665. habere desupèr necessarium consensum Civium, & Incolarum, ac Ecclesiarum Parochialium dicti loci, eisque semper fuerat denegatus, ex eo quod in eodem loco, ejusque suburbiis respectivè aderant duæ Parochiales Ecclesiæ cum viginti quatuor Beneficiatis participantibus, & totidem expectantibus, quinque Conventus Regularium, & Mendicantium, quorum duo erant Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, septem Monasteria Monialium, & sexdecim Confraternitates laicales, ac Hospitalia pauperum ; & horum ratione prætensa fundatio hujusmodi expresè prohibita fuerat, & quia dicti Fratres Carmelitæ aperuerant de facto Oratorium, in quo Missam celebrabant, mandatum fuerat illud claudi, prout clausum fuerat: sed his non obstantibus iidem Carmelitæ nulla facta mentione præmissorum, imò ex falsa narratione, quod à Civibus, & Incolis dicti loci de Bilbao desideraretur dicta nova fundatio, & quod reditus ex dicto legato, seù hæreditate Mariæ de Aguirre provenientes, & Civium pietas ad alendos duodecim Fratres sufficere possent, extorserant à fel. record. Clemente Papa IX. prædecessore nostro specialem commissionem directam Ordinario Calaguritano, ut constito sibi de veritate expositorum, petitam licentiam fundandi concederet, prout in litteris ipsius Clementis prædecessoris in simili forma Brevis die 24. Septembris 1668. expeditis continetur; & successivè narrato, quod in multis locis Regnorum Hispaniæ novas Domos, & Monasteria dictæ Religionis fundari desideraretur, obtinuerant ab eodem Clemente prædecessore sibi confirmari antiqua privi-

privilegia Apostolica à rec. mem. Paulo V. & Gregorio XV. Romanis Pontificibus prædecessoribus pariter nostris concessa, fundandi ubique locorum de sola licentia Ordinarii, nulla factæ revocationis amplissimæ omnium privilegiorum hujusmodi à piæ mem. Urbano Papa VIII. etiam prædecessore nostro facta mentione, prout in aliis ipsius Clementis prædecessoris, pariter in forma Brevis die 8. Octobris ejusdem anni 1668. emanatis etiam continetur; harumque litterarum vigore extorserant sub die 2. Novembris 1669. à tunc existente Vicario generali Episcopi Calaguritan. licentiam fundandi, sed recusante Populo, ac Clero sæculari, & Regulari eos recipere, fuerat de mandato, & cum assistentia tunc existentis Gubernatoris Cantabriæ, & Officialium ejusdem loci de Bilbao mense Januar. 1670. convocatum generale Concilium ipsius loci, ad effectum videndi, An, & quanta pars Populi ipsos Carmelitas desideraret, ac posset eos suis eleemosynis sustentare, & pariter compertum fuerat, omnes dictam novam fundationem recusare ex eisdem causis supra narratis; Unde devoluta causa ad prædictam Cardinalium Congregationem, fuerat ab eadem scriptum Ven. Fratri moderno Episcopo Calaguritan. pro informatione, qui licèt retulisset sibi constare per instructiones secretas habitas à viris ab omni suspicione alienis, dictique Oppidi rerum optimè peritis, dictam fundationem nulli in temporalibus damnosam, & omnibus in spiritualibus fore proficuam, ideòque majorem populi partem illam desiderare; tamen cum relatio hujusmodi appareret erronea, & minus vera ex supra relatis Conciliis publicis, & contradictionibus semper factis à Populo, Ecclesiis Parochialibus, & Conventibus S. Francisci, & S. Augustini, causa hujusmodi in prædicta

Car-

Cardinalium Congregatione die 25. Novembris proximè præteriti proposita, eadem Congregatio partibus utriusque informantibus, re maturè ac diligentèr discussa, declaraverat: Non esse locum prætensæ fundationi Conventus Carmelitarum Discalceatorum in supradicto Oppido de Bilbao Calaguritan. Diœc. non obstan. eorum assertis privilegiis, ac Indultis Apostolicis, quæ in casu de quo agebatur, censuerat eis minimè suffragari, ac proindè prædictos Fratres Carmelitas non esse amplius super hujusmodi fundatione audiendos; Et in eadem expositione subjuncto, quod cùm non obstante Decreto Congregationis hujusmodi nova audientia dictis Fratribus Carmelitis ex speciali rescripto nostro concessa fuisset, prædicti exponentes cupiebant ex eisdem rationibus supra relatis, & antea deductis confirmari dictum Decretum, ac ad obviandum novis scandalis, & litibus declarari, quod non liceret eisdem Fratribus Carmelitis retinere in dicto loco de Bilbao hospitium, nec aliam permanentem habitationem, cum nova impositione perpetui silentii: Emanavit ab eadem Congregatione Decretum, tenoris qui sequitur, videlicet:

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, partibus hinc indè informantibus, negotio diligentèr, & accuratè examinato, referente Eminentiss. Nino, censuit persistendum esse in Decreto, aliàs ut supra die 25. Novembris 1672. edito, ac propterea non esse locum prænarratæ fundationi. Romæ 21. April. 1673. Fr. M. Card. Brancatius.

Loco † sigilli.

N. Casanata Secret.

Cùm

Cùm autem ficut iidem exponentes Nobis fubindè exponi fecerunt, ipfi Decretum hujufmodi quo firmiùs fubfiftat, Apoftolicæ confirmationis noftræ patrocinio communiri fummoperè defiderent: Nos fpecialem ipfis exponentibus gratiam facere volentes, ac eorum fingulares perfonas à quibufvis excommunicationis, fufpenfionis, & interdicti, aliifque Ecclefiafticis fententiis, cenfuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occafione, vel caufa latis, fi quibus quomodolibet innodatæ exiftunt, ad effectum præfentium dumtaxat, confequentium, harum ferie abfolventes, & abfolutas fore cenfentes, fupplicationibus eorum nomine Nobis fuper hoc humilitèr porrectis inclinati, Decretum præinfertum auctoritate Apoftolica tenore præfentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoftolicæ firmitatis robur adiicimus, falva tamen femper in præmiffis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium. Decernentes eafdem præfentes litteras, firmas, validas, & efficaces exiftere, & fore, fuofque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos fpectat, & pro tempore fpectabit in omnibus, & per omnia pleniffimè fuffragari, & ab eis refpectivè inviolabilitèr obfervari: Sicque in præmiffis per quofcunque Judices Ordinarios, & delegatos etiam caufarum Palatii Apoftolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, fi fecùs fuper his à quoquam quavis auctoritate fcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obftantibus præmiffis, ac Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis ftatutis, & confuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apo-

ſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, & innovatis, Quibus omnibus,& ſingulis illorum tenore pro plenè, & ſufficientèr expreſſis,ac de verbo ad verbum inſertis habentes; illis alliàs in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus,cæteriſque contrariis quibuſcunque; Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 6. Maii 1673. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

I. G. Sluſius.

Eminentiſſimi, e Reverendiſſimi Signori.

3 IL Vicario Provinciale della Provincia Oſſervante di Corſica,rappreſenta rivertemente à l'EE.V V. che nõ oſtante le giuſte,e ſante determinationi fatte per tre Decreti da coteſta Sac. Congreg. ſotto li 20. Agoſto 1661.20.Gennaro 1673.e 22.Giugno 1674.che ſi danno quì anneſſi, che li Padri Capuccini non fondino Convento nella Pieve di Veggiano tuttavia perſiſtono nella Terra di Fozzà,col fondamento,che nè ſudetti Decreti non vi ſia la particola; *Che diſcedant*. E perche Eminentiſs.Signori,la permanenza de' medeſimi Padri Capuccini nel ſudetto luogo pregiudica notabilmente alli Conventi di Sartè, e di Tallà de gli Oſſervanti Convicini, e poco diſtanti. Supplica pertanto la ſomma benignità dell'EE. V V. à degnarſi d'ordinare, che non ſolo non fondino Convento nel iſteſsa Terra di Fozzà, e Pieve di Veggiano, come è ſtato determinato, mà nè meno vi ſtiano ſotto qualſivoglia preteſto,anco ſotto titolo d'Oſpitio, atteſoche verrebbe ad apportar'il medeſimo pregiuditio in ordine alle queſtuationi, e che partano dal prefato luogo. Che &c.

SAcra Congregatio Eminentiſs.S.R.E.Cardinalium, negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Re-

gularium

gularium præposita, audito Patre Procuratore Generali Capuccinorum, censuit prædictos Fratres Capuccinos *omninò discedere* debere à præfato loco Plebis Veggiani, ad quem effectum strictè injungit eidem Patri Procuratori Generali Capuccinorum, ut sub pœnis Sac. Congreg. reservatis, prædictos Fratres Capuccinos intra terminum quindecim dierum à præsentatione hujus Decreti computan. ad *Discedendum omninò* cogat. Contrariis quibuscunque minimè obstantibus, &c. Rom. 11. Decem. 1676.

Card. Gaspar Carpineus.

Loco † Sigilli.

I.B. Spinula Archiep. Genuen. Secr.

Grangiæ.

SUMMARIUM.

Non licet Ordinariis locorum, Vicarias perpetuas in suppressis Granciis constitutas facere amovibiles, & è contrariò. num. 1.

Nec congruam portionem Granciarum earundem, Vicariis perpetuis, vel amovibilibus semel assignatam, augere, vel diminuere. num. 2.

Decretum pro Monasterio S. Pauli de Urbe, ne hospites excipiantur, nisi anticipata solutione, victus expensas satisfecerint. num. 3.

Confirmatur prædictum Decretum ab Eminentiss. Protectore. num. 4.

1. AD dirimendas controversias, quæ circa Vicarios, curam animarum exercentes in suppressis Grangiis Monasteriorum, & circa congruam ipsis Vicariis assignandam, inter Superiores Regulares, & locorum Ordinarios in dies oriuntur occasione Constitutio-

nis felic. recor. Innocentii X. incipien̄ *Instaurandæ*, & litterarum circularium desuper emanatarum sub die 30. Maii 1653. Sac. Congreg. super statu Regularium, Sanctiss. Domino Nostro approbante, præsenti Decreto statuit, ut in posterum minimè liceat ipsis Ordinariis locorum ex quavis causa, vel prætextu, aut quæsito colore Vicarias perpetuas ab eis, vel eorum Prædecessoribus in prædictis suppressis Granciis constitutas facere amovibiles, nec vice versa constitutas amovibiles facere perpetuas, absque licentia ipsius Sac. Congreg.

2. Nec congruam portionem, quam semel Vicariis perpetuis, vel amovibilibus earundem Grangiarum, sive in quantitate, aut quota fructuum, sive in pecunia numerata, sive alia re stabili ipsi Ordinarii, vel eorum Prædecessores semel; constituerint, seù assignaverint, quoquo modo augere, vel minuere, aut immutare Sacra ipsa Congregatione inconsulta: decernens irritum, & inane, si secus ab eis scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Ac similitèr, Superioribus Regularibus minimè fas sit cum ipsis Vicariis jam deputatis, seù deinceps deputandis publicas aut secretas pactiones, seù conventiones inire super diminutione, aut alteratione seù variatione dictæ congrüæ, easque pactiones seù conventiones, tanquam de simoniaca labe, atque avaritias suspectas, Sacra Congregatio omninò reiicit, atque interdicit, eosque, quì contra fecerint, pœnis adversùs Simoniacos editis, teneri decernit, contrariis quibuscunque non obstantibus. Datum Romæ die 8. Octob. 1670.

V. Card. Carpineus.

Loco † Sigilli.

P. Fagnanus Secr.

Hos-

Hoſpites.

SUMMARIUM.

Hoſpites, & Tertiarii recipi non poſſunt in Monaſteriis Regularium ante ætatem præfinitam. num. 1.
Ponitur Decretum. num. 2.

1. SAcra Congregatio ſuper ſtatu Regularium, inhærendo aliis Decretis, aliàs emanatis ex mandato Summorum Pontificum diſpoſuit, ac vetuit, nè Superiores Regulares in eorum Monaſteriis, ſeù Domibus recipiant Hoſpites, ſeù Tertiarios ante legitimam, & præfinitam ætatem, ſub quovis prætextu, cauſa, quæſito colore, ſub quovis habitu indutos, vel induendos; ad hoc, ut ſplendor, & veneratio Religionum augeatur, & omnis occaſio ſcandali, ſeù admirationis penitùs removeatur, prout in ſequenti Decreto ex mandato Clem. X. edito, videlicèt:

2. Et ſi Decretis Sacræ Congregationis ſuper ſtatu Regularium de mandato Summorum Pontificum Innocentii Decimi, & Alexandri Septimi jam pridem editis pro Novitiis recipiendis ſtatutum ſit, ut omnes, qui ad habitum probationis ſe recipi poſtulaverint, diligentèr examinentur, ac per vota ſecreta approbentur quotquot idonei reperti fuerint ætate, aliiſque requiſitis ad præſcriptum Apoſtolicarum Conſtitutionum, ac Statutorum Ordinis, nec quiſquam cenſeatur habilis ad hujuſmodi habitum ſuſcipiendum, ut Clericus, niſi annum ætatis ſuæ decimum quintum, neque ut Converſus, niſi annum vigeſimum expleverit; nihilominus in pluribus Religionibus Italiæ, & Inſularum adjacentium aliquibus

ab hinc annis introductum est, ut recipiantur Adolescentes Laici non quidem pro Conversis, ut annum probationis incipiant, & finito tempore Novitiatus, admittantur ad Professionem, sed pro Tertiariis, vel Oblatis, seù Donatis, eisque tradatur habitus, ut vocant, sine Caputio illis dari consueto, ut sic inserviant alicui Religioso particulatim, aut pluribus, vel omnibus communitèr; & multoties pueri, & adolescentuli recipiantur in Monasteriis, non ut Novitii, sed ut hospites, seù postulantes se recipi pro Clericis ad habitum probationis, & parva veste induti plures menses, quinimò & annos sic detineantur intra Claustra, donec compleverint annum ætatis decimum quintum, Clericis, ut supra præscriptum ad annum Novitiatus inchoandum, idque eo pretextu, ut interea fiat experimentum de ipsorum indole, & aptitudine ad Religionem: & aliquando etiam in eadem veste iidem pueri, & adolescentuli admittantur in Novitiatibus, & cum Novitiis degant ad hoc, ut eorum voces puериles in Choro cum vocibus Professorum misceantur, dum Divina peraguntur Officia. Quoniam verò secundùm Canonicas Sanctiones, & Juris Regulas, cum quid una via prohibetur alicui, ad id alia non debeat admitti, & memorati abusus irrepserint in fraudem legis, & elusionem Decretorum, ut supra editorum, in Religionum dispendium, ac non sine multorum admiratione, & scandalo: Idcircò eadem Sacra Congregatio, ut in dies crescat in Ecclesia Dei Sacrarum Religionum splendor, & veneratio, ex speciali mandato Sanctissimi D. N. Clementis Divina Providentia Papæ Decimi hoc præsenti Decreto in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipit omnibus, & singulis Superioribus Generalibus, Provincialibus, &

Loca-

Localibus quocunque nomine, ac titulo appellatis, quorumcunque Ordinum, & Congregationum tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, ut de cætero neminem pro Tertiariis, vel Oblatis, feù Donatis, aut Commiffis, vel fervientibus, nec pro hofpitibus, feù Poftulantibus, vel Cantoribus, aut alio quocunque nomine nuncupatis, ac quovis habitu indutis, vel induendis fub quovis prætextu, vel caufa, aut quæfito colore recipiant, feù admittant ad habitandum intra Clauftra, nifi vigefimum ætatis fuæ annum expleverit; omnefque fic receptos, feù admiffos (iis tantùm exceptis, qui completa ætate annorum quindecim pro Clericis, feù Choriftis in habitu Noviciorum annum probationis agunt) à Monafteriis, feù Domibus Regularibus omninò amoveant, & ejiciant infra terminum duorum menfium, inchoandum à die intimationis præfentis Decreti faciendæ Procuratoribus eorundem Ordinum, & Congregationum in Romana Curia exiftentibus. Quòd fi prædicti Superiores præfenti Decreto per omnia non paruerint, aut in aliqua ejus parte contravenerint, pœnam privationis Dignitatum, & Officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, vel alia in pofterum obtinenda, vocifque activæ, & paffivæ ipfo facto abfque alia declaratione incurrant. Non obftantibus quoad omnia fuprafcripta, privilegiis, indultis, & confuetudinibus, cæterifque contrariis quibufcunque. Datum Romæ die decimafexta Maii 1675.

V. Cardinalis Carpineus.

P. Fagnanus Secr.

3. Ad evitandas victus expenfarum fraudes quæ ab hofpitibus Monachis faciliùs in Monafteriis com-

mittuntur, sequenti Decreto indemnitati Monasterii S. Pauli de Urbe consulitur per Præsidentem Ordinis, inhærendo aliis similibus Decretis à Capitulis Generalibus emanatis; accedente Protectoris confirmatione, ut sequitur.

Inhærentes Decretis aliàs à Capitulis nostris Generalibus, & Regimine emanatis, necnon Monasterii S. Pauli de Urbe indemnitati consulere volentes, statuimus hospites, non solùm devotionis ergo, sed etiam quacunque alia ex causa, Romam adeuntes, nullo pacto esse excipiendos, nisi anticipata solutione à die eorum adventus, re, & effectu, pro victus expensis satisfecerint. Decernentes ab Abbatibus quinque julios, à Monachis, & Commissis quatuor, pro Famulis verò, & Equis tres, singulis diebus esse solvendos. Quapropter districtè injungimus Reverendissimo Sancti Pauli, Priori, Cellerario, cæterisque Monasteriis Ministris, quatenus præsens Decretum executioni omninò demandent, sub pœnis contra inobedientes per nostras Constitutiones inflictis. Datum Ferrariæ die 11. Septembris 1674.

D. Angelus Maria à Parma Præsidens.

4. Auctoritate qua fungimur Protectoris, supradictum Decretum confirmamus, & approbamus, debitèque executioni mandari præcipimus, neque in contrarium innovari, nulla de causa liceat supradictis Superioribus, sub pœnis præscriptis, aliisque arbitrio nostro, &c. In quorum, &c. Datum Romæ in Palatio Cancellariæ Apostolicæ hac die 21. Septemb. 1674.

Franciscus Card. Barberinus Protector.

Loco † sigilli Reverendiss. Præsidis.

Loco † sigilli Eminentiss. Protectoris.

D. Epiphanius à Parma V. Cancellar.

Hospi-

Hoſpitium.

SUMMARIUM.

Facti ſeries narratur : num. 1.
Decretum Sacræ Congregationis . num. 2.

1. FRatres Reformati Ordinis Sancti Franciſci Provinciæ Tuſciæ obtinuerunt, ex benignitate Eminentiſſimi Cardinalis Commendatarii Abbatiæ Sancti Joannis Baptiſtæ, Conventum, & Eccleſiam, aliàs Congregationis Fratrum Jeſuatorum ſuppreſſæ, intra mœnia Civitatis Florentiæ exiſtentem, cum obligatione tamen adimplendi omnia onera Miſſarum, & Anniverſariorum, eidem Eccleſiæ annexa; In quem Conventum iidem Fratres Reformati eorum antiquum Hoſpitium transferre, ſeù potiùs novum Conventum erigere intendebant: Contradicentibus ad id cæteris Mendicantibus, qui ex hujuſmodi translatione, ſeù novi Conventus erectione, non leve ſibi præjudicium inferri præſumebant; quare delata hujuſmodi controverſia ad Sac. Congregationem negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitam.

2. Eadem Congregatio utriuſque partis rationibus maturè examinatis, referente Eminentiſſimo Cardinali Columna, declaravit, atque decrevit, non eſſe locum hujuſmodi translationi, ſeù novi Conventus erectioni; & dictos Fratres Reformatos dimittere debere præfatum Conventum, novitèr acquiſitum; & ad eorum antiquum Hoſpitium redire, in eoque permanere, ſervata ejuſdem Hoſpitii forma: Quæ omnia, ut executioni fidelitèr demandentur, cenſuit

censuit remittendum, prout præsentis Decreti tenore, remittit Eminentiss. Archiepisc. Florentino, ut cum facultatibus ejusdem Sac. Congreg. dictos Fratres Reformatos ad eorum observantiam compellat, contrariis quibuscunque non obstantibus, &c. Romæ 26. Martii 1677.

Card. Gaspar Carpineus.

Loco † sigilli.

Jo: Baptista Spinula Archiep.
Januen. Secret.

Indulgentiæ.

SUMMARIUM.

Indulgentias, & gratias omnes Terræ Sanctæ Locis hucusque concessas, & non revocatas Clemens Papa Decimus confirmat. num. 1.

Omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui Ecclesias tàm Monachorum, quàm Monialium Ord. Sancti Benedicti devotè visitaverint in festis diebus Sanctorum Benedicti, Scholasticæ, Placidi, ac Mauri, necnon die 13. *Novembris; Clemens X. plenarias similiter Indulgentias erogat. num.* 2.

In festis diebus S. Augustini, & Monicæ, ac Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanova, necnon die 13. *Novemb. omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, Ecclesias Eremitani Ordinis prædicti visitantibus, sac. priùs communione refectis, Clemens Papa X. plenarias concedit indulgentias. num.* 3.

Indulgentiæ concessæ omnibus, & singulis Fratribus, Monialibus, necnon Tertiariis, & Oblatis Ordinis Eremitarum S. Augustini, ejusque Confraternitati Cinturatorum: ponitur Breve. num. 4.

Decre-

Decretum Clem. X. super indulgentiis quinque Sanctorum Cajetani, Philippi, Ludovici, & Rosæ Cinturatis utriusque sexus Ord. Erem. S. Augustini concessis, num.5.

Circa indulgentias Congregationi Fratrum Joannis Dei concessas à Paulo Papa V. num.6.

Breve Clementis Papæ X. confirmationis, & novæ concessionis indulgentiarum, & pro Archiconfraternitate Cinturatorum, & Cinturatarum nuncupata S. Augustini, & Sanctæ Monicæ sub invocatione B. Virginis Mariæ de Consolatione, Bononiæ erecta in Ecclesia S. Jacobi, num.7.

Sacra Congregatio Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præposita, omnes, & singulas Indulgentias in sequenti Decreto contentas, partim esse confictas, & plenè falsas, partim apocrifas, vel ex alio capite nullas declarat. num.8.

Decretum Sacræ Congregationis Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præpositæ super Indulgentiis Cinturatorum Archiconfraternitati S. Augustini, & S. Monicæ concessis. num.9.

Indulgentiæ Tertiariis Ord. Min. S. Francisci de Paula deferentibus eius Funiculum concessæ minimè revocantur, ponitur Decretum. num.10.

Summarium Indulgentiarum à quamplurimis Summis Pontificibus concessarum tàm Religiosis, & Confratribus S. Mariæ de Monte Carmelo, quàm omnibus Christifidelibus, Ecclesias ejusdem Ordinis visitantibus. num.11.

Summarium Indulgentiarum à Summis Pontificibus concessarum Confraternitatibus erectis, ac institutis à Regio Ordine Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captivorum. num.12.

Quo-

QUoniam complures Summi Pontifices, quibus Christiani Orbis cura cælitùs commissa fuit, varias Indulgentias, personales scilicet, & locales; perpetuas, & ad tempus, diversis temporibus, ad salutem, bonumque animarum, paterna benignitate, concesserunt; ideò in hoc Regularium Theatri Supplemento, eas omnes, quas habere potuimus per extensum inserere, additis Summariis, ad fidelium consolationem, Sanctæque Religionis nostræ gloriam optimo consilio curavimus, ea etiam ratione, quia majorem earum partem, Regularibus, eorumque Ecclesiis distributam esse perspicitur, prout infra.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

1. PIis Christifidelium votis, ex quibus sacrorum locorum venerationem, & animarum salutem provenire conspicimus, libentèr annuimus, & illa quantum nobis ex alto conceditur favoribus Apostolicis confovemus. Cùm itaque sicut dilectus filius Jacobus à Jesu Maria Frater expresè professus Provinciæ Valentiñ Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, ac Commissarius, & Procurator Generalis in Romana Curia totius Familiæ Terræ Sanctæ Nobis nupèr exponi fecit, ipse ad ejusdem Terræ Sanctæ subsidium, eorundemque Fratrum inibi vineam Domini assiduè excolentium, Sacraque loca venerantium subventionem, necnon ad spiritualem Catholicorum in illis partibus degentium, eoque devotionis causa peregrinantium consolationem, & profectum omnia, & singula, gratias, privi-

privilegia, Indulgentias hucuſque ſacræ ejuſdem Terræ Sanctæ locis Apoſtolica auctoritate conceſſa, & confirmata per Nos eadem auctoritate etiam confirmari,& approbari plurimum deſideret: Nos deſiderio hujuſmodi annuere, ipſumque Jacobum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtat ad effectum præſentium tantùm conſequendum, harum ſerie abſolvendum, & abſolutum fore cenſentes. Supplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humilitèr porrectis inclinati; Omnia, & ſingula privilegia, conceſſiones, facultates, indulta, indulgentias, cæteraſque gratias ſpirituales, & temporales eiſdem locis, & illa viſitantibus, necnon dicti Ordinis Guardiano, & Fratribus in dictis partibus degentibus per quoſcunque Romanos Pontifices Pædeceſſores noſtros, ac Sedem Apoſtolicam in genere, vel in ſpecie, aut aliàs quomodolibet conceſſa, quatenus ſint in uſu, & non ſint revocata, aut ſub aliquibus revocationibus comprehenſa exiſtant, ſacriſque Canonibus, Conſtitutionibus Apoſtolicis, ac Concilii Tridentini Decretis non adverſentur, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robore communimus, ac omnes, & ſingulos tàm juris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper in eis quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Necnon inſuper omnibus, & ſingulis eorundem Fratrum interpretibus nunc Hieroſolymis, Bethleem, & Nazareth exiſtentibus, & viventibus in cujuslibet eorum mortis articulo,

ſi ve-

ſi verè pœniteñ, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, ſaltem contriti nomen JESU ore, ſi potuerint, ſin minus corde devotè invocaverint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericordiṫer in Domino concedimus, & elargimur. Non obſtañ Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 11. Junii 1670. Pontificatus Noſtri Anno primo.

I. G. Sluſius.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Univerſis Chriſtifidelibus preſentes litteras inſpecturis, Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

1. COmmiſſæ Nobis à Domino noſtro JESU CHRISTO diſpenſationis ratio exigit, ut cæleſtium munerum theſauros ad augendam in terris Sanctorum in Cælis regnantium, qui tradita ſibi talenta non defoderunt in terram, ſed uberi bonorum operum fructu multiplicarunt venerationem, fovendamque, & incitandam erga illos fidelium devotionem, fideli prudentia, quantum Nobis ex alto conceditur, erogare ſtudeamus. Itaque præclara S. Benedicti Abbatis, qui deſpectis omnibus, quæ mundus amat, & colit, cœleſtis gratiæ benedictione repletus, ſanctæ converſationis ſtudiis, miraculiſque eximiè claruit, & Monachorum Regulam ſcripſit diſcretione præcipuam, ſermone luculentam, ſub qua numeroſa Religio-

ligioforum Monachorum, Sanctimonialiumque agmina Deo, hodièque ftrenuè militant; Sanctæ quoque Scholafticæ ejus Sororis, quæ fpeciofis Virginitatis, pietatis, aliarumque virtutum monilibus exornata in amplexum Sponfi Cæleftis evolavit; ac Sanctorum Placidi, qui primus Monachorum Ordinis ejufdem S. Benedicti Martyrii gloria decorari meruit; & Mauri Abbatis Monaftici Inftituti in Galliis Propagatoris eximii; aliorumque innumerorum Sanctorum Ordinis præfati profefforum, in Ecclefiam Dei merita, pio, devotoque animi affectu, recolentes; nec non dilecti filii Ildephonfi de Mier Monachi exprefsè profeffi, & Procuratoris Generalis Congregationis Hifpaniæ dicti Ordinis, in Sacra Theologia Magiftri, Supplicationibus Nobis fuper hoc humilitèr porrectis, inclinati; ac de Omnipotentis Dei mifericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoftolorum, ejus auctoritate confifi, omnibus, & fingulis utriufque fexus Chrifti fidelibus verè pœnitentibus, & confeffis, ac Sacra Communionem refectis, qui aliquam ex Ecclefiis quorumcunque Monafteriorum, tàm Monachorum, quàm Monialium Regulam S. Benedicti profitentium, hactenùs erectis, & in pofterum quandocunque erigendis, ac ubicunque locorum exiftentibus, in eorundem Sanctorum Benedicti, & Scholafticæ, ac Placidi, & Mauri Feftis diebus, nec non die decima tertia Novembris, qua Omnium Sanctorum Ordinis prædicti commemoratio ibidem fieri folet, à primis vefperis, ufque ad occafum Solis dierum hujufmodi, annis fingulis devotè vifitaverint, & ibi pro Chriftianorum Principum concordia, hærefum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclefiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex præfatis id egerint, Ple-

nariam

nariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditèr in Domino concedimus. Præsentibus, perpetuis, futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Decemb. 1671. Pontificatus Nostri anno secundo.

I. G. *Slusius.*

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Universis Christifidelibus presentes litteras inspecturis, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

3. UNigeniti Dei Filii Redemptoris, & Domini Nostri JESU CHRISTI, qui è sinu Patris descendit in terram, & caducam humanæ carnis fragilitatem ineffabili clementia induens, ut genus humanum de laqueo servitutis eriperet, & ad primævam divinæ imaginis, atque similitudinis nobilitatem reformaret, saluberrimorum præceptorum, vitæque magisterio Nos instruxit, vices nullo licet meritorum nostrorum suffragio, gerentes in terris, gloriosos Cælestis Regni Incolas, illos præsertim, qui tanquam splendidissimæ lucernæ super candelabrum in domo Domini positæ, divinorum eloquiorum arcana reserarunt, & Ecclesiam universam salutaris doctrinæ fluen-

fluentis irrigarunt, fructuumque è charitatis radice surgentium copia locupletarunt, sincera devotione prosequimur, & fidelium erga illos pietatem spiritualium gratiarum, quarum dispensatio Nobis à Domino credita est, muneribus fovere, atque incitare studemus, sicut ad ipsorum fidelium ædificationem, Ecclesiæque utilitatem salubritèr expedire in Domino arbitramur. Itaque eximia, omnisque humanæ laudis præconium longè supergressa S. Augustini Episcopi, & Confessoris, Ecclesiæ Doctoris præcellentissimi, qui spiritu Dei plenus, hæresum, errorumque tenebras, tanquam fulgentissimum Christianæ eruditionis jubar profundissimis, simulqne Sole clarioribus scriptis profligavit, & hominum corda eo, quo ipse ardentissimè flagrabat, charitatis igne succendit, decora grato, devotoque mentis affectu recolentes, Sanctæque Monicæ ejus genitricis, cujus piis lachrymis, & apud Deum gemitibus tanti, tamque sublimis Doctoris conversionem debemus, ac Sanctorum Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanova Archiepiscopi Valentini, qui religiosam vitam in Ordine Eremitarum ejusdem S. Augustini professi, vitæ sanctitate, & miraculis, quæ Divina bonitas eorum intercessione operari dignata est, eximiè claruerunt, aliorumque Sanctorum dicti Ordinis professorum, præclara merita, pia meditatione considerantes, necnon Ven. Fratris Josephi Eusanii Episcopi Helenopolitañ Sacrarii Nostri Apostolici Præfecti, qui in minoribus constitutus professionem Regularem in Ordine prædicto emisit; Supplicationibus nobis super hoc humilitèr porrectis, benignè inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utrius-

que ſexus Chriſtifidelibus verè pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis tam Fratrum etiam Excalceatorum, quàm Monialium dicti Ordinis hactenùs erectis, & in futurum quandocunque erigendis, ac ubicunque locorum exiſtentibus in eorundem SS. Auguſtini, & Monicæ, ac Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanova feſtis diebus, necnon die 13. Novembris, qua omnium Sanctorum Ordinis prædicti commemoratio ibidem fieri ſolet, à primis veſperis uſque ad occaſum Solis dierum hujuſmodi; annis ſingulis devotè viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex præfatis id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditèr in Domino concedimus. Præſentibus, perpetuis, futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earundem præſentium litterarum tranſumptis, ſeù exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 18. Decembris 1671. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

I. G. Sluſius.

CLE-

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

4. AD ea, per quæ animarum Christifidelium salus procuratur, libentèr intendimus, & eorundem Christifidelium devotionem, ut Spiritualibus Exercitiis ferventiùs incumbant, cœlestium munerum elargitione libentèr fovemus, & incitamus. Itaque de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, nec non Tertiariis, & Oblatis Ordinis Eremitarum S. Augustini ac aliis utriusque sexus Christifidelibus Confratribus, & Consororibus Confraternitatum Cinctuatorum nuncupatorum, tam hactenus in Ecclesiis ejusdem Ordinis canonicè erectarum, quàm in posterum ubilibet erigendarum, qui per quadrantem horæ Orationi Mentali vacaverint, pro qualibet vice centum dies; qui per duos quadrantes continuatos, septem annos de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Iis verò, qui devotioni hujusmodi per duos quadrantes continuatos, vel saltem per quadrantem horæ singulis diebus, & per totum mensem dabunt operam, & verè pœnitentes, & confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, Plenariam semel quolibet mense omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, quam per modum suffragii animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ, ab

hac luce migraverint, applicare possint, Apostolica auctoritate, tenore præsentium misericorditer in Domino concedimus. Insuper quòd dicti Fratres, & Moniales pro Oratione Mentali, ad quam, ratione eorum Regulæ, & Constitutionum quolibet die tenentur, prædictas omnes Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes proportionabiliter lucrari, & consequi possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis indulgemus. In contrarium facieñ. non obstantibus quibuscunque. Præsentibus ad septennium tantùm valituris. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium, aliquid vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint. Quòdque præsentium Transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Martii 1671. Pontificatus Nostri Anno primo.

I. G. Slusius.

Ordinis Eremitarum S. Augustini.

5. SAnctissimus D. Noster Clemens Papa X. supplicationibus mei infrascripti benignè annuens, concedit omnibus, & singulis Fratribus, Monialibus, & Mantellatis totius Ordinis Eremitarum S. Augustini, eorumque Consanguineis, & Affinibus primi gradus; simulque omnibus, & singulis ejusdem Ordinis utriusque sexus Cincturatis, Indulgentias quinque Sanctorum Cajetani, Francisci, Philippi, Ludovici, & Rosæ, nuper à Sanctitate Sua canonizatorum, applican-

plicandas Numiſmatibus, Coronis, Crucibus, vel Imaginibus, juxtà formulam impreſſam, ad eorum arbitrium; itemque Sanctitas Sua omnibus prænominatis in mortis articulo impartitur Pontificiam, & Apoſtolicam benedictionem. Datum Romæ ex Ædibus Palatii Montis Quirinalis die 27. Auguſti 1671.

Fr. Joſeph Euſanius d. Ord. Epiſc. Helenopolit. Sacrar. Apoſt. Præfectus.

Loco † ſigilli.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

6. CUm certas Congregationi Fratrum Joannis Dei Indulgentias, & gratias ſpirituales, quibus in poſterum fruatur, duxerimus præſcribendas. Idcircò omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes eidem Congregationi, & illius Fratribus, eorumqtie Eccleſiis hactenus per nos, ſeù quoſcunque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros perpetuò, vel ad tempus, aut aliàs quovis modo conceſſas revocantes, & annullantes, ac nullius roboris, & momenti poſt hac à data præſentium fore declarantes; De Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi. Omnibus Chriſtifidelibus verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui pro tempore habitum prædictæ Congregationis ſuſceperint, die primo, quo habitum ſuſceperint, ſeptem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, ſeù aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus: die

verò, quo professionem per Fratres dictæ Congregationis amitti solitam juxtà illius institutum emiserint, si verè pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti fuerint, plenariam; Necnon dictæ Congregationis Fratribus, qui pœnitentes, & confessi in primo die cujuslibet Capituli Generalis pro tempore celebrandi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & pro salute Romani Pontificis, Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, etiam plenariam; In mortis quoque articulo eisdem Fratribus, necnon Hospitalium ejusdem Congregationis infirmis, qui pœnitentes, & confessi, ac sacra communione refecti, vel quatenùs id facere nequiverint, saltem verè contriti nomen JESU ore, si potuerint, sin autem corde, devotè invocaverint, etiam plenariam: Ac etiam eisdem Fratribus, qui in itinerum, aut Infidelium periculis constituti, ab eorum Superioribus missi, si confiteri nequiverint, saltem verè contriti nomen JESU ore, vel corde, devotè invocaverint, etiam plenariam: Insuper eisdem Fratribus, necnon utriusque sexus Christifidelibus, etiam verè pœnitentibus,& confessis, ac sanctissima Communione refectis, qui Ecclesiam Hospitalium prædictæ Congregationis in festo principali ipsorum Hospitalium à primis Vesperis, usque ad occasum Solis Festi hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi, ut præfertur, oraverint, etiam plenariam: Necnon etiam infirmis, etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui in dictis Hospitalibus diem suum obiverint, aut si confiteri, ac sacram Communionem sumere nequiverint; saltem verè pœnitentes, nomen

men JESU, ut præfertur, invocaverint, plenariam similitèr omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditèr in Domino concedimus. Præterea eisdem infirmis, qui supradicta Hospitalia ingredientur, die primo eorum ingressus, si verè pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, septem annos, & totidem quadragenas. Ac tàm ipsis Fratribus, quàm aliis utriusque sexus Christifidelibus, etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui ejusdem Congregationis Ecclesiam in Nativitatis Domini, Pentecostes, ac Annunciationis, & Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis festivitatibus similitèr à primis Vesperis, usque ad occasum Solis festivitatum hujusmodi singulis annis visitaverint, & ut prefertur, oraverint, quo die festivitatum predictarum id egerint, etiam septem annos, & totidem quadragenas: Eisdem verò Fratribus, & aliis utriusque sexus Christifidelibus predictis, qui Ecclesiam hujusmodi in qualibet Dominica mensis visitaverint, & ut prefertur oraverint, centum dies pro qualibet vice: Iis verò, qui Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, quando ad infirmos Hospitalium dictæ Congregationis deferuntur, necnon etiam corpora defunctorum ad sepulturam ecclesiasticam comitati fuerint, similitèr centum dies pro qualibet vice: Quoties verò prædicti Fratres infirmis Hospitalis in extremis laborantibus ad benè moriendum auxiliabuntur, aut ipsos infirmos ad eorum animæ salutem reducen̄ causà corroboraverint; & confortaverint, aut etiam pedes dictis infirmis Hospitale ingredientibus abluerint, aut illis necessaria subministraverint, toties centum dies. Et denique tàm dictis Fratribus, quàm aliis utriusque sexus Christifidelibus, qui infirmos

ipſorum Hoſpitalium viſitaverint, quoties id fecerint, ſexaginta dies de injunctis eis pœnitentiis, ut ſupra ſimilitèr relaxamus. Non obſtantibusconſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Præſentibus,perpetuis,futuris temporibus duraturis. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 19. Februarii 1608. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Scipio Cobellutius.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

7. EX injuncto Nobis cœlitùs Apoſtolicæ ſervitutis munere ſpiritualium gratiarum conceſſiones ex pia, prudentique hujus Sanctæ Sedis diſpenſatione providè emanatas, quibus Chriſtifidelium devotio ad pietatis opera incitatur, & confovetur, Apoſtolici muniminis præſidio libentèr conſtabilimus, & aliàs deſuper ſtatuimus, ſicut matura deliberatione prævia ad Omnipotentis Dei gloriam, & animarum ſalutem expedire in Domino arbitramur.

Dudum ſiquidem fel. rec. Gregorius Papa XV. Prædeceſſor noſter omnia, & ſingula Privilegia, Indulgentias, Prærogativas,Facultates, Gratias, & Indulta quæcunq; Archiconfraternitati Cincturatorum, & Cincturatarum nuncupatæ S. Auguſtini, & Sanctæ Monicæ ſub Invocatione B. Virginis Mariæ de Conſolatione nuncupatæ in Eccleſia Sancti Jacobi Bononieñ canonicè inſtitutæ, ſive aliis quorumcunque locorum Confraternitatibus ei debitè annexis, & illius, ſive illarum utriuſque ſexus Confratribus Cincturatis pro

tem-

tempore existentibus, tàm per fel. mem. Gregorium XIII. & Gregorium XIV. quàm quoscunque alios Romanos Pontifices Prædecessores paritèr nostros quandocunque, & quomodocunque, etiam per viam, & modum Extensionis, Ampliationis, & Communicationis, ac aliàs sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis eatenùs quomodolibet concessa, & aliquando revocata, ac sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, restrictionibus, & modificationibus Auctoritate Apostolica, etiam quandocunque, & qualitercunque facta, & is compræhensa, Decretis tamen Concilii Tridentini non repugnantia, nec non litteras desuper emanatas, eadem auctoritate perpetuò approbavit, & confirmavit, ac innovavit, eisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjecit; & nihilominus pro potiori cautela, illa omnia cum eorum extensionibus, ampliationibus, & communicationibus prędictis de novo, etiam perpetuò concessit, & aliàs, prout in ipsius Gregorii XV. Prædecessoris desuper sub Plumbo Anno Incarnationis Dominicæ 1621. tertio nonas Junii expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficientèr expresso, & inserto haberi volumus, uberiùs continetur.

Cùm autem, sicut Venerabilis Frater Josephus Eusanius Episcopus Porphyrieñ Sacrarii nostri Apostolici Præfectus, Nobis nupèr exponi fecit, subindè Congregatio tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, quasdam litteras die 23. Martii 1629. ad tunc existentem Priorem Generalem Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini dederit, quibus Indulgentiæ Archiconfraternitati, eique aggre-

aggregatis Confraternitatibus prædictis à Romanis Pontificibus concessæ, quippe quæ à piæ mem. Paulo Papa V. etiam Prædecessore nostro per suas litteras, quarum initium, *Cum certas*, &c. die 11. Octob. 1604. editas revocatæ fuerant, tametsi à memorato Gregorio XV. Prædecessore per suas litteras præfatas innovatæ fuissent, rejici posse videbantur. Verùm Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præposita, re diligentiùs examinata, censuerit, nihil obstare, quominus Archiconfraternitatis, & Confraternitatum hujusmodi Confratres omnibus, & singulis Indulgentiis, per easdem Gregorii XV. Prædecessoris litteras confirmatis, & innovatis, uti, & frui possent, ac deberent, & aliàs, prout in ipsius Congregationis Decreto desuper 17. Aprilis 1673. emanato, etiam continetur. Quia verò in dictis Gregorii Prædecessoris litteris specificè non exprimuntur Indulgentiæ à prædictis Romanis Pontificibus concessæ, ideò ab eadem Congregatione Cardinalium delecti fuerint duo ex Consultoribus illius, nempè dictus Josephus Episcopus, ac dilectus filius Julius Maria de Blanchis Ordinis Prædicatorum Professor, in Sac. Theologia Magister, qui singulas Indulgentias hujusmodi ex authenticis colligerent Documentis ad hoc, ut possent postmodum ad formam Constitutionis similis rec. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris paritèr Nostri, quæ incipit, *Quæcunque* &c. Et Decreti ejusdem Congregationis die 16. Martii 1671. editi, nominatim, & in specie communicari. Ipsis autem Consultoribus sic delectis, de nonnullis Indulgentiarum capitibus non consentientibus, visum fuerit eidem Cardinalium Congregationi, quicquid in controversiam veniret,

ret, bon. mem. Joanni, dum vixit S.R.E. Præfatæ Præsbytero Cardinali Bonæ nuncupato, definiendum proponi; & post habitam inter eosdem Consultores collationem, iterumque examinata capita illa, consentientibus in cunctis Consultoribus prædictis; reque omni per præfatum Joannem Cardinalem expensa, & probata, confectum fuerit Summarium Indulgentiarum hujusmodi ex Originalibus Romanorum Pontificum litteris, aliisque authenticis Documentis excerptum, tenoris qui sequitur, videlicet;

SUMMARIUM.

Indulgentiarum Archiconfraternitatis Cincturatorum S. Augustini, & Sanctæ Monicæ sub Invocatione B. Mariæ Virginis de Consolatione, erectæ Bononiæ in Ecclesia S. Jacobi, & Confraternitatum eidem aggregatarum.

PRæmittendum primò, Confratres Cincturatos utriusque sexus uti, frui, & gaudere Indulgentiis, & gratiis spiritualibus toti Ordini Eremitarum S. Augustini concessis ex Gregorio XIII. in Brevi *Ad augendam* die XVI. Decembris 1578. anno VII. Pontificatus. Et in alio ejusdem Pontificis *Cum sicut &c.* die XV. Decembris 1579. his verbis: Confratres utriusque sexus Confraternitatum Corrigiatorum nuncupatarum Sancti Augustini, ut frui, & gaudere possint Indulgentiis, & participes fieri omnium gratiarum spiritualium Ordini ipsius S. Augustini concessarum, omniumque bonorum, quæ in dicto Ordine pro tempore fient, inter alia teneantur quotidiè recitare tredecim Pater Noster, & totidem Ave Maria, & unum Salve Regina

gina pro ſalute Romani Pontificis, & fœlici Statu Sanctæ Matris Eccleſiæ; & ſi ipſum Salve Regina dicere ignoraverint, loco Salve Regina quinque Ave Maria devotè recitando, eaſdem Indulgentias, & Gratias Spirituales conſequantur, quas conſequerentur, ſi ipſum Salve Regina recitarent.

Secundò præmittendum eſt, quod Leo X. *Solet Annuere* 7. Kalen. Auguſti 1513. anno primo, ſingula privilegia, immunitates, exemptiones, conceſſiones, Indulgentias, & peccatorum plenarias remiſſiones, & Indulta quæcunque quibuſvis Domibus, & Congregationibus, aut aliis locis, & illorum perſonis dicti Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini olim in genere, vel in ſpecie conceſſa, ac in poſterùm concedenda ad ipſum Ordinem Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, & illius perſonas; ac ſi illis ſpecialitèr conceſſa fuiſſent, extendit, & communicat, ut eis gaudeant, & utantur, ac ſi eis, & ſingulis eorum Domibus, & perſonis in ſpecie conceſſa fuiſſent. Hoc idem antea in ſimili forma conceſſerat Julius II. *Dum fructus uberes* 7. Kalen. Julii 1507. anno quarto. Et Alexander IV. licèt non tàm generalitèr in Bulla, *Ut eò libentius* 13. Kalen. Auguſti anno primo. Nec non in alia, *Oblata Nobis* 12. Kalend. Maii anno tertio. Quæ fuerunt innovatæ per Martinum V. *Sinceræ* 4. Kalend. Maii anno ſexto. Et per Sixtum IV. *Dum fructus uberes* 1474. 7. Idus Februarii anno quarto, in Mari Magno. Denique idem Sixtus IV. in Bulla, *Inter præcipuas* 1472. 10. Kalen. Januarii anno undecimo. Congregationi Lombardiæ præfati Ordinis, ejuſque Profeſſoribus, Domibus, & Locis univerſis concedit, & paritèr indulget, quod ipſi omnibus, & ſingulis Privilegiis, Exemptionibus, Libertatibus,

Immu-

Immunitatibus, Indultis, Indulgentiis, & Gratiis, Ecclesiæ, & Domui de Populo, earumque personis per Sedem Apostolicam hactenùs concessis, in omnibus, & per omnia uti valeant, & gaudere.

Tertiò. Præmittendum est, quod Gregorius XIII. in Brevi, *Ad augendam*, ut suprà, inter gratias spirituales dictæ Confraternitati tàm in particulari concessas, quàm forsan per participationem Indulgentiarum Ordinis Eremitarum S. Augustini, vel cujusvis alterius Religionis communicatas, nonnullæ reperiuntur cum clausula, *manus adiutrices porrigendi*, quæ quidem per Sedem Apostolicam fuerunt revocatæ, vult, & decernit, quod eædemmet Indulgentiæ, & spirituales gratiæ dictis Confratribus suffragentur æquè, ac si in illis dicta clausula non adesset, quam penitùs abrogat, dummodò loco, *porrigendi manus adiutrices*, quinque vicibus Orationem Dominicam, & totidem salutationem Angelicam pro Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, ac hæresum extirpatione recitent.

Ultimò præmittendum est, quod Julius II. *Nihil est*, die 24. Septembris 1508. Pontificatus anno quinto, ut omnia quàm firmissima sint, quæ Ordini prædicto Apostolica Sedes elargita est proprio & motu, & scientia, atque de plenitudine potestatis vult, statuit, & decernit, ut quæcunque concessio Ordini præfato facta, sivè per se, sivè per Communionem, quam fecit cum aliis Ordinibus, & Congregationibus eandem omninò vim, atque efficaciam perpetuò habeant, tàm in judicio, quàm extrà Judiciũ, ac si plumbeo sigillo obsignatæ essent, quod intelligi vult tàm de his, quæ in forma Brevis, quàm de his quæ per supplicationes expeditæ sunt, in quibus placuit, ut sola Signatura sufficeret: Quamobrem quæcunque fuerunt eidem

eidem Ordini utcunque concessa; sivè ipsa Exemplaria, sivè eorum transumpta ostendantur Prælati alicujus, aut publici Notarii manu signata, aut etiam Generalis Ordinis sigillo firmata eodem motu, scientia, & potestate decernit, mandatque eandem omninò, & vim esse, & fidem adhiberi, ac si plumbi signum haberent. Idem habet Leo X. *Licet spontè* die 6. Maii 1514. Pontificatus anno 11.

Indulgentiæ autem prædictis Confratribus, seù Consororibus concessæ, sunt sequentes.

IN festis Domini, & primò. In Nativitate Domini Nostri Jesu Christi, Collegium 24. Cardinalium in litteris sub Dat. Romæ anno 1498. die 28. Maii sub Alexandro VI. anno sexto, videlicèt: Qui libet ipsorum per se præfatis utriusque sexus Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, qui Capellam Confraternitatis à primis usque ad secundas Vesperas inclusivè devotè visitaverint, & manus porrexerint adjutrices (ex indulto Gregorii XIII. ut supra quinquies Orationem Dominicam, & totiès salutationem Angelicam recitaverint) annuatim pro die prædicto, quo id fecerint centum dies de injunctis eis pœnitentiis, misericorditèr in Domino relaxat: Quod ex Constitutione Sixti IV. *Inter præcipuas*, confirmatur.

Secundò. In festivitate Sancti Spiritus, & usque ad octavã ipsius eisdem ut supra Confratribus verè pœnitẽtibus, & confessis, qui Ordinis Ecclesiam, & Capellam, vel Altare Confraternitatis annis singulis venerabilitèr visitaverint unus annus, & quadraginta dies de jniuncta pœnitentia misericorditer relaxantur: Alexander IV. *Sanctorum meritis* 3. Idus Febr. Pontificatus anno 111.

Tertiò.

Tertiò. In festis Nativitatis Christi, Epiphaniæ Resurrectionis, Ascensionis, & Pentecostes, ac per Octavas eorum, & in festo Circumcisionis prædictis Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, atque manus porrigentibus adjutrices (ex Indulto Gregorii XIII. quinquies, ut supra) nec non Ecclesias Ordinis, & Altare, vel Capellam Confraternitatis annuatim devotè visitantibus, mille anni, & totidem quadragenæ misericorditer relaxantur. Innocentius IV. *Quoniam* 6. Kal. Maii Pontificatus anno primo.

Quartò: In omnibus Festivitatibus Domini Nostri Jesu Christi, & per octavas ipsarum præfatis Confratribus verè pœnitentibus, & confessis venientibus ad Ecclesias Ordinis Eremitarum S. Augustini, & Altare, vel Capellam Confraternitatis, ut supra visitantibus 70. anni, & totidem quadragenæ Indulgentiæ; eisdemque pariter visitantibus, ut supra, in omnibus prædictis festis Domini, dando aliquid in adjutorium pro fabrica dictarum Ecclesiarum, sivè Oratorii, vel Capellæ Confraternitatis (ex Indulto Gregor. XIII. quinquies ut supra) per quamlibet illarum festivitatum centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ suorum peccatorum conceduntur: Gregor. IX. *Ex Transumpto Oscensi*, dato sub die 10. Januarii 1374.

In festis Beatæ Mariæ Virginis, & primò in festivitate Nativitatis ejusdem Virginis Mariæ Confratribus prædictis verè pœnitentibus, & confessis, qui Ordinis Ecclesiam, & Altare, vel Capellam Confraternitatis à primis Vesperis usque ad secundas Vesperas devotè visitaverint annuatim, & manus porrexerint adjutrices (Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.) illa indulgentia, & remissio peccatorum conceditur, quam Ecclesiam Beatæ Mariæ in Portiuncula

dictam

dictam de Angelis extrà muros Assisinateñ primo (hoc est à Vesperis primis ejusdem diei) & secundo, diebus mensis Augusti annuatim visitantesquomodolibet consequuntur. Bonifac. IX. *Dum Præcelsa* 3. Kalend. Septembris anno undecimo. Eodemque die prædicti Confratres verè pœnitentes, & confessi, seù Statutis à jure temporibus firmum confitendi propositum habentes, qui Ordinis Ecclesiam, & Altare, sivè Capellam Confraternitatis à primis Vesperis usque ad secundas Vesperas diei hujusmodi devotè visitaverint, & inibi pro Sanctæ Matris Ecclesiæ Exaltatione, & hæresum extirpatione, nec non pace inter Principes Christianos conservanda ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem consequuntur. Pius IV. *Salvatoris*, Anno incarnationis Dominicæ 1563. decimo Kal. Martii anno quinto. Eadem paritèr die Gregor. XIII. *Reddituri*, ut supra, jisdem verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui Ecclesiam Ordinis, ac Confraternitatis Altare à primis Vesperis usque ad occasum Solis devotè visitaverint, & pias inibi preces ad Deum pro Sanctæ Matris Ecclesiæ Exaltatione, Infidelium conversione, & hæresum extirpatione, ac aliis prout unicuique suggeret devotio fuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem elargitur. Similitèr in eadem Nativitate, ac etiam in Annunciatione ejusdem Beatæ Mariæ Collegium 24. Cardinalium, ut supra, prædictis Confratribus pariter ut supra, annuatim pro singulis festivitatibus, seù diebus prædictis, quibus id fecerint centum dies de injunctis eis pœnitentiis misericorditèr in Domino relaxat.

Secun-

Secundò. In Dominica infra Octavam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis prædicti Confratres verè pœnitentes, & confessi, ac devotè visitantes Ordinis Ecclesiam, & Capellam Confraternitatis ut suprà, à primis Vesperis usque ad occasum Solis subsequentis diei, & manus porrigentes adjutrices (Ex indulto Gregor. XIII. quinquies &c.) lucrantur omnes, & singulas Indulgentias etiam plenarias per fel. rec. Innocent. IV. & alios Romanos Pontifices prædecessores visitantibus Ecclesias Domorum dicti Ordinis, & manus porrigentibus adjutrices (Ex indulto Gregorio XIII. quinquies &c.) concessas. Julius II. *Etsi cuncti* Non. Julii 1506. anno 3.

Tertiò. In festo Assumptionis, Nativitatis, Annunciationis, & Purificationis Beatæ Mariæ, nec non per octavas Nativitatis, & Assumptionis ejusdem Beatæ Mariæ prædictis Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, atque manus porrigentibus adjutrices (Ex indulto Greg. XIII. quinquies &c.) nec non Ordinis Ecclesias, & Capellam, aut Altare Confraternitatis annuatim devotè visitantibus mille anni, & totidem quadragenæ misericorditèr relaxantur. Innocentius IV. *Quoniam*, ut suprà.

Quartò. In omnibus festivitatibus Beatæ Mariæ Matris Domini Nostri Jesu Christi, & per Octavas ipsarum præfatis Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, qui ad Ecclesias Ordinis venerint, & Capellam, vel Altare Confraternitatis visitaverint septuaginta anni, & totidem quadragenæ Indulgentiæ; Eisdemque pariter visitantibus, ut suprà in omnibus prædictis festis Dominæ Nostræ Sanctæ Mariæ, dando aliquid in adjutorium pro fabrica dictarum Ecclesiarum, sivè Capellæ, vel Altaris Confraterni-

tatis (Ex indulto Gregorii XIII. quinquies &c.) per quamlibet illarum festivitatum, centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ suorum peccatorum conceduntur. *Greg. IX.* ut suprà.

Quintò. Singulis anni festis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis. Greg. XIII. *Ad ea*, die 15. Junii 1575. Pontificatus anno quarto, omnibus, & singulis utriusque sexus Confratribus prædictis verè pœnitentibus, & confessis, qui Altare, ut suprà devotè visitaverint, & ibi oraverint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditèr in Domino concedit, & relaxat.

In festis Apostolorum, & primò in festivitate S. Jacobi Majoris Collegium 24. Cardinalium, videlicèt quilibet ipsorum per se eisdem Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, atque visitantibus, ut suprà annuatim die prædicto, quo id fecerint centum dies de injunctis eis pœnitentiis misericorditèr in Domino relaxat.

Secundò in festo Apostolorum Petri, & Pauli, & in solemnitatibus Apostolorum, & Evangelistarum jisdem Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, atque manus porrigentibus adjutrices (Ex indulto Greg. XIII. quinquies &c.) nec non Ordinis Ecclesias, & Capellam, vel Altare Confraternitatis annuatim devotè visitantibus, mille anni, & totidem quadragenæ misericorditèr relaxantur. Innocentius IV. *Quoniam*, ut suprà.

Tertiò. In festis omnium Apostolorum per quamlibet illarum festivitatum præfatis Confratribus visitantibus Ordinis Ecclesias, & Capellam, vel Altare Confraternitatis dando aliquid in adjutorium pro fabrica dictarum Ecclesiarum (Ex indulto Greg. XIII. quinquies

quies &c.) centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ suorum peccatorum; Eisdemque pariter verè pœnitentibus, & confessis ad dictas Ecclesias Ordinis venientibus, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, ut suprà visitantibus in omnibus festivitatibus Apostolorum, & Evangelistarum septuaginta anni, & totidem quadragenæ Indulgentiæ conceduntur. Gregor. IX. ut suprà.

In festis Sanctorum Ordinis. Et primò in festo B. Augustini Doctoris Ecclesiæ, & per Octavam ejus prædictis Confratribus verè pœnitentibus, & confessis venientibus ad dictas Ordinis Ecclesias, & Capellam, vel Altarè, ut suprà visitantibus septuaginta anni, & totidem quadragenæ Indulgentiæ conceduntur. Greg. IX. ut suprà. Eodemque festo prædictis verè pœnitentibus, & confessis, qui ad Ecclesiam Ordinis, & ad Capellam, vel Altare Confraternitatis causa devotionis accesserint, annuatim centum dies de injuncta pœnitentia misericorditer relaxantur. Alexander IV. *Vitæ perennis* 5. Idus Junii Pontificatus anno quinto. In omnibus pariter festivitatibus ejusdem Beati Augustini prædictis Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, qui præfatas Ordinis Ecclesias, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, ut suprà devotè visitaverint annuatim, & manus porrexerint adjutrices (Ex indulto Gregor. XIII. quinquies &c.) mille anni, & totidem quadragenæ misericorditer relaxantur. Innoc. IV. *Quoniam*, ut suprà.

Secundò. In diebus festivitatum ejusdem S. Augustini, & S. Monicæ Greg. XIII. *Ad augendam*, ut suprà, prædictis Confratribus, qui pœnitentes, & confessi, ac Sanctissima Communione refecti Ecclesias Ordinis, & prædictam Confraternitatis Capellam,

ac Sancti Augustini, & Sanctæ Monicæ hujusmodi sita Altaria à primis Vesperis usque ad occasum Solis, singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro pace inter Christianos Principes conservanda, ac hæresum extirpatione, Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditèr in Domino perpetuò concedit. Nec non idem Gregorius XIII. *Etsi cunctæ*, Idib. Decembris 1580. prædictis similitèr verè pœnitentibus, & confessis, qui Capellam Sanctæ Monicæ in festivitate ejusdem Sanctæ Monicæ à primis Vesperis, ut suprà, singulis annis devotè visitaverint, & inibi pro Sedis Apostolicæ exaltatione, hæresumque extirpatione, pias ad Deum preces effuderint, & Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, etiam plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem elargitur.

Tertiò. In diebus item festivitatum ipsius D. Augustini, ac Sanctæ Monicæ ejusdem Augustini Matris, & S. Nicolai Confessoris de Tolentino nuncupat. statuitur, & ordinatur, quod omnes, & singuli utriusque sexus Confratres prædicti verè pœnitentes, confessi, qui Ordinis Ecclesiam, & Capellam, vel Altare Confraternitatis à primis Vesperis vigiliarum, & per totam diem festivitatum earundem inclusivè devotè visitaverint annuatim, & manus ad ejusdem Ecclesiæ, sive Capellæ, vel Altaris Confraternitatis reparationis, restaurationem, & augumentum porrexerint adjutrices ex indulto Gregor. XIII. quinquies &c.) pro qualibet die festivitatum hujusmodi omnium, & singulorum suorum criminum, & delictorum, ac peccatorum, etiamsi de illis tunc memores non extite-

titerint, dummodò si memoriam illorum haberent, illa confitendi propositum habuerint, & si recordati aliquando confessi fuerint, plenissimam auctoritate Apostolicam remissionem misericorditèr consequuntur: Sixtus IV. *Dum attentè* anno Incarnationis Dominicæ 1479. 11. Kalendas Aprilis Pontificatus anno nono.

Quartò. Conceditur etiam prædictis Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, qui in Dominica festum S. Nicolai de Tolentino immediatè sequente à primis Vesperis usque per totum diem ipsius Dominicæ Capellam ejusdem S. Nicolai, & Altare Confraternitatis devotè visitaverint annuatim, illa Indulgentia, & remissio peccatorum, quam visitantes Ecclesiam B. Mariæ in Portiuncula, aliàs dictam de Angelis, ut suprà annuatim quomodolibet consequuntur. Bonifacius IX. *Licet Is*. Kalen. Martii Pontific. anno undecimo.

In aliis diebus anni. Et primò in festis Sancti Joannis Baptistæ, & omnium Sanctorum prædictis per quamlibet illarum festivitatum visitantibus Ordinis Ecclesias, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ suorum peccatorum, dando aliquid in adjutorium pro fabrica dictarum Ecclesiarum, sive Capellæ, vel Altaris Confraternitatis (Ex indulto Gregorii XIII. quinquies, &c.) conceduntur. Gregor. IX. ut suprà. Ejusdemque verè pœnitentibus, & confessis, in Nativitate Sancti Joannis Baptistæ, necnon per ejusdem Octavam, & celebritate prædicta Omnium Sanctorum, qui devotè visitaverint Ecclesias Ordinis, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, ut suprà annuatim, & manus porrexerint adjutrices(Ex indulto Gre-

gorii XIII. quinquies &c.) mille anni, & totidem quadragenæ misericorditer relaxantur. Innocentius Quartus, *Quoniam &c.*

Secundò. A feria sexta post Dominicam tertiam Quadragesimæ, usque ad Octavam Resurrectionis Dominicæ prædictis, verè pœnitentibus, & confessis, qui fide, ac reverentia præviis ad gratiam implorandum cum eleemosynis accesserint (Ex indulto Greg. XIII. quinquies &c.) diebus singulis, quibus Ordinis Ecclesiam, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, ut suprà visitaverint, annorum decem, & septem, & quadragenarum totidem Indulgentia conceditur. Ex litteris authenticis Raynaldi Archiepisc. Thebani, ac in Urbe Vicarii Generalis Clem. Papa V. anno 1309. die 30. Martii ejusdem Clementis Pont. anno quarto.

Tertiò. A Dominica Septuagesimæ inclusivè usque ad Octavam Paschæ, prædictis verè pœnitentibus, & confessis, qui devotè visitaverint Ordinis Ecclesias, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, ut suprà annuatim, & manus porrexerint adjutrices (Ex indulto Greg. XIII. quinquies &c.) mille anni, & totidem quadragenæ misericorditer relaxantur. Innocent. IV. *Quoniam*, ut suprà.

Quartò. Leo X. *Cum sicut accepimus*, die 4. Januarii 1515. Pontificatus anno 11. omnibus, & singulis Corrigiatorum Confratribus in toto Christianorum Orbe constitutis, qui, vel quæ orationem feronitam consuetam in Ordine Eremitarum Sancti Augustini singulis diebus in communi, vel ex se orationem pro statu S. R. E. & pro Summo Pontifice dici consuetam, vel eam, quæ incipit *Salve Regina* devotè dixerint, septem annos de vera Indulgen-

dulgentia, & totidem quadragenas concedit, & indulget.

Quintò. Diebus Stationum in Missali Romano præscriptis, prædicti Cincturatorum Confratres, qui contriti, & confessi in Ecclesiis Ordinis singulis diebus pro tempore Quadragesimali visitaverint tria Altaria, scilicet Altare Confraternitatis, & alia duo à Prioribus ejusdem Ordinis deputanda, & quinque Pater noster, totidemque Ave Maria ob reverentiam Dominicæ Passionis, & Gloriosæ Dei Genitricis Mariæ genibus flexis cum oratione, quæ pro Summo Pontifice fieri consuevit, videlicèt, *Deus omnium fidelium Pastor &c.* dixerint, eandem Indulgentiam consequuntur, quam habituri essent, si Romanis Stationibus interessent. Qui verò dictam orationem dicere nesciverint, loco illius dicant, *Salve Regina*, pro felici conservatione status Ecclesiæ Romanæ, & Summorum Pontificum, qui pro tempore fuerint: ubi verò tot Altaria non essent, ter dictas Orationes, & Pater cum Ave Maria replicent ante Altare Confraternitatis: Sixtus IV. *Per Signaturam*. Innocentius deindè VIII. in Bulla *Cum aliàs* die 7. Decembris 1489. Pontificatus anno VI. prædictas Indulgentias Stationum Almæ Urbis pro tempore Quadragesimali, ut suprà concessas, confirmavit, & ad Stationes totius anni (ad normam Missalis Romani, ut suprà) extendit. Et nihilominus si contingat aliquem ex legitima causa à locis, ubi sunt Ecclesiæ præfati Ordinis, sive Altare Confraternitatis abesse, in quacunque Ecclesia, & loco etiam unum tantum Altare habente, si ante dictum Altare eas orationes, quæ ante tria Altaria fieri jubentur ter dixerit, præfatas totius anni Indulgentias perindè consequatur, ac si eas coram tribus Altaribus, ut suprà deputatis dixerit, indulsit.

Sextò. In hebdomada majori, præfati Corrigiatorum Confratres verè pœnitentes, & confessi, qui Ordinis Ecclesiam, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, ut suprà, à primis Vesperis diei Martis dictæ majoris hebdomadæ usque per totum diem Mercurii immediatè sequentem devotè visitaverint annuatim, & ad earundem conservationem manus porrexerint adjutrices (Ex indulto Gregorio XII. quinquies &c.) illam perpetuis temporibus Indulgentiam, & peccatorum remissionem lucrantur, quam visitantes Ecclesiam S. Marci de Venetiis Castellanen. Diœcesis, in festo Ascensionis Domini Nostri Jesu Christi, annuatim quomodolibet consequuntur. Bonifacius IX. *Sinceræ devotionis* 4. Kalend. Martii Pontificatus anno IX. Eodem paritèr die Mercurii, necnon die Jovis, & die Veneris hebdomadæ sanctæ, præfati Confratres verè pœnitentes, & confessi, qui devotè visitaverint Ecclesias Ordinis, & Capellam, aut Altare Confraternitatis, ut suprà annuatim, & manus porrexerint adjutrices (Ex indulto Gregor. XIII. quinquies &c.) à pena, & à culpa misericorditèr relaxantur. Innocentius IV. *Quoniam*, ut suprà; quam concessionem Sixtus IV. *Inter præcipuas*, ut infra, Indulgentiam plenariam nominat.

Septimò. In omnibus Sabbatis Quadragesimæ prædictis Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, qui Ecclesias Ordinis, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, ut suprà qualibet die Sabbati singularum hebdomadarum Quadragesimæ devotè visitaverint, annuatim omnium peccatorum suorum remissio, & venia conceditur. Sixtus IV. *Cum ineffabilia*, anno incarnationis Dominicæ 1479. 13. Kalend. Julii Pontificatus anno VIII. Præterea singulis diebus Sabbat

totius

totius anni, iisdem verè pœnitentibus, & confessis, atque sacra Communione refectis, qui Ecclesiam Ordinis, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, ut supra visitaverint devotè, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenaria omnium peccatorum suorum Indulgentia, & remissio misericordiтèr in Domino conceditur. Gregorius XIII. *Ineffabilia*, die 25. Januarii 1582. Pont. anno X.

Octavò. Iisdem Confratribus semel in vita, ut Confessorem, idoneum Regularem dicti Ordinis (juxtà Concilii Tridentini Decreta ab Ordinario approbatum) quem ipsi Corrigiati, & eorum quilibet duxerit eligendum, qui ipsos Confratres, & eorum quemlibet ab eorum excessibus, & delictis absolvere, exceptis casibus in Bulla Cœnæ contentis, & casibus Episcopis locorum reservatis, ac aliis ad formam Constitutionis *Quæcunque* Clementis VIII. & eis pro commissis pœnitentiam salutarem injungere, ac plenariam omnium peccatorum suorum remissionem elargiri possit, Apostolica auctoritate conceditur, & indulgetur. Quam etiam in articulo mortis verè pœnitentes, & confessi consequi possunt. Julius II. *Dum fructus uberes*, ut suprà.

Nonò. Plenariam quoque Indulgentiam in articulo mortis lucrari possunt prædicti Confratres, si verè pœnitentes, & confessi nomen JESU, ore, vel corde invocaverint. Gregor. XIII. *Etsi cuncta*, ut suprà, & *Reddituri*, paritèr ut suprà.

In Processionibus. Et primò Greg. XIII. *Ad ea*, ut suprà omnibus, & singulis utriusque sexus Confratribus prædictis verè pœnitentibus, & confessis, qui quarta

Domi-

Dominica cujuslibet menſis ceſſante legitimo impedimento, dictæ Proceſſioni interfuerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem; ac eiſdem Confratribus Miſſæ ſolemni quarta Dominica cujuslibet menſis ad Altare Confraternitatis, ac etiam privatæ Miſſæ in Oratorio, ſive Altari ejuſdem Confraternitatis dicta quarta Dominica celebrari ſolitis intereſſentibus, ac inibi pro Romani Pontificis conſervatione, & exaltatione Sedis Apoſtolicæ, & unione Principum Chriſtianorum, hæreſumque extirpatione pias ad Deum preces effundentibus, centum dies de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis, miſericorditèr in Domino concedit, & relaxat. Eandem plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem in Proceſſione præfatæ quartæ Dominicæ elargitur idem Gregor. XIII. in Brevi *Redditurі*, ut ſuprà, verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, & ut præfertur, orantibus. Plenariam paritèr omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, idem Gregor. XIII. *Ad augendam*, ut ſuprà, præfatis omnibus utriuſque ſexus dictæ Confraternitatis Confratribus, quando pœnitentes, & confeſſi, & Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento refecti, Proceſſionem ſemel in menſe celebrabunt, miſericorditèr in Domino perpetuò concedit.

Secundò. Gregor. XIII. *Etſi cunctæ*, ut ſuprà, eiſdem aſſociantibus Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, dum ad aliquem infirmum defertur, aut qui infirmitate impediti id facere nequiverint, campanæ ad id ſigno dato genuflexi, ſi commodè potuerint, ter Orationem Dominicam pro eodem infirmo recitaverint, centum dies; Deindè ipſius utriuſque ſexus Confratri-

fratribus, qui Processioni in festivitate Sanctæ Monicæ fieri solitæ interfuerint, etiam centum dies; Præterea idem Pontifex in alio *Reddituri*, ut suprà, Confratribus præfatis, qui ad Processiones faciendas convenerint, etiam sexaginta dies de eis injunctis, seù aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis, misericorditèr in Domino relaxat.

In exercitio piorum operum. Et primò, omnibus utriusque sexus Confratribus, qui dederint, secundùm propriam eorum devotionem, aliquam eleemosynam pro reparatione, & ædificatione Domorum, & sustentatione Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini, sive Capellæ, vel Altaris, aut Oratorii Confraternitatis (Ex Indulto Gregor. XIII. *Quinquies &c.*) conceditur facultas, quod possint eligere Confessorem idoneum Presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis Religiosorum ab Ordinario utrumque, ut suprà approbatum, qui eorum confessionibus diligentèr auditis, pro commissis per eos excessibus, criminibus, delictis quantumcunque gravibus, & omissionibus horarum canonicarum, & à censuris, & pœnis quavis causa, vel occasione latis (exceptis casibus reservatis ad formam Constitutionis *Quæcunque* Clementis VIII. ut suprà) toties quoties opus fuerit, de quibus corde contriti, & ore confessi fuerint, semel in vita, & semel in mortis articulo plenariam remissionem omnium peccatorum ipsis in sinceritate fidei, unitate Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ac obedientia, & devotione Romanorum Pontificum persistentibus impendere, ac pœnitentiam salutarem injungere valeant, & si forsan contingat personas præfatas sine Confessione decedere, dummodò aliqua signa contritionis ante obitum eorum in eis apparuerint,

vel

vel morte repentina ab hac luce ſubtracti fuerint, etiam plenariam abſolutionem, & remiſſionem hujuſmodi conſequuntur; quod ſi dederint, ut ſuprà eleemoſynam pro defuncto (ſeù ex Indulto Greg. XIII. &c.) verè pœnitentes, & confeſſi, eandem Indulgentiam conſequuntur; ita quod plenaria Indulgentia hujuſmodi pro pleniſſima relaxatione pœnarum, quibus in Purgatorio igne ſunt expoſitæ animæ defunctorum ſuffragetur, prædictique Confratres, benefactores Confraternitatis, tàm vivi, quàm defuncti fiunt participes in perpetuum in peregrinationibus, & ſtationibus, Terræ Sanctæ, & liminum Apoſtolorum Petri, & Pauli, & Jacobi in Compoſtella, & in omnibus ſuffragiis, precibus, eleemoſynis, jejuniis, orationibus, diſciplinis, & cæteris omnibus ſpiritualibus bonis, quæ fient, & fieri poterunt per Fratres dicti Ordinis, & in tota Sacroſancta militante Eccleſia, & in omnibus membris ejuſdem. Sixti IV. *Inter præcipuas*, Anno Incarnationis Dominicæ 1477. 6. Kalend. Decembris, Pontificatus anno 7.

Secundò. Prædictis Confratribus exiſtentibus Procuratoribus dicti Ordinis, ſivè Confraternitatis centum anni, & facientibus eleemoſynam eidem Ordini, ſivè Confraternitati (ex Indulto Greg. XIII. *quinquies &c.*) quadraginta anni conceduntur Indulgentiæ. Martin. IV. *ex Tranſumpto Oſcenſi*, ut ſuprà. Præterea Gregor. XIII. *Etſi cunctæ*, etiam ut ſuprà eiſdem Confratribus quoties Divinis Officiis in Capella, aut Oratorio confraternitatis celebrandis, aut Congregationibus, vel Orationibus per eoſdem Confratres, & Sorores fieri ſolitis interfuerint, vel ex alio caſu præſtiterint auxilium, conſilium, vel favorem centum dies; & in alio *Redditurі* etiam, ut ſuprà, iiſdem

qui

qui ad Divina Officia recitanda, mortuos ſepeliendos convenerint, aut infirmos, & carceratos viſitaverint, Sexaginta dies de eis, ſeu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis miſericorditèr in Domino relaxat.

Tertiò, & ultimò. Præfati Confratres, & Conſorores gaudent non ſolùm omnibus Indulgentiis, quæ directè conceſſæ fuerunt toti Ordini Eremitarum Sancti Auguſtini ex præfatis Conſtitutionibus Apoſtolicis, verùm & quibuſcunque aliis, quas eidem Ordini conceſſerunt per communicationem cum Ordinibus Prædicatorum, & Minorum; Sixtus IV. in Mari Magno, *Dum fructus uberes*, 7. Idus Febr. 1474. Prædicatorum, atque Carmelitarum, & Servorum; Julius II. *Etſi* die 17. Jun. 1508. Cum Mendicantibus omnibus idem Julius *Religionem veſtram* die 30. Jun. 1508. Cum aliis Ordinibus, & Congregationibus idem Julius *Nihil eſt*, die 24. Septemb. 1508. Cum iiſdem Ordinibus omnibus univerſaliſſimè Alexan. VI. *Sacræ Religionis* die 8. Martii 1497. Leo X. *In rerum* die 10. Junii 1513. & Gregor. XIII. *Ad augendam* ut ſuprà; tùm etiam Clemens VII. *Romanus Pontifex* die ultima Octob. 1530. per communicationem cum prædicto Ordine Eremit. & cum Ordinibus omnibus, eorumque Confraternitatibus in ampliſſima forma ſub his verbis: Ipſoſque Fratres, Moniales, Sorores, Perſonas, Monaſteria, Domos, Eccleſias, & alia loca Religionis hujuſmodi, omnibus, & ſingulis privilegiis, exemptionibus, indultis, & gratiis quibuſvis dicti, & aliorum Ordinum etiam Mendicantium, etiam de Obſervantia nuncupatorum, ac Ordinis Prædicatorum, Carmelitarum, B. M. Servorum, ac Minimorum, & aliorum quoruncumq; Ordinum Fratribus, & perſonis, ac Congregationibus, Confraternitatibus, illorum-

que

que Ecclesiis, Oratoriis, Domibus, & aliis locis piis, illorumque Prioribus, Fratribus, & Sororibus, Conversis, & Oblatis, Corrigiatis, Mantellatis, & de Pœnitentia nuncupat. & aliis utriusque sexus personis per eosdem Prædecessores, ac etiam per nos quomodolibet etiam vivæ vocis oraculo in genere concessis, & imposterum forsan conceden. &c. uti, frui, & gaudere posse, & debere in omnibus, & per omnia, perindè ac si tibi, & Ordini tuo, ac Fratribus, Monasteriis, Ecclesiis, & locis ejusdem Ordinis tui concessa fuissent, scientia, auctoritate, & tenòre præfatis etiam decernimus. Et cum eodem Ordine Eremitarum S. Augustini tantùm, Julius II. die 2. Julii 1512. in Brevi, *Præ cæteris*, his verbis: Declarantes insuper tres Superiores ejusdem Ordinis gradus, videlicèt Fratres, Moniales, & Mantellatos, quod omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis, quæ in Mari Magno, seù aliis concessionibus tam per nos, quàm per alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros Ordini antedicto concessis continentur, & expressa sunt, integrè perfrui debeant, & possint, sed quarti gradus utriusque sexus personæ, quibus zonam dari consuetum est, Indulgentiis tantùm gaudeant. Hoc iisdem ferè verbis habet Leo X. die 10. Maii 1513. *Præ cæteris*; quarum vigore litterarum Apostolicarum, omissis iis, quæ dictis Indulgentiis sunt consimiles, aliisque pluribus, selectæ sunt infrascriptæ Indulgentiæ.

Prædictis Confratribus, & Consororibus verè pœnitentibus, & confessis, seu firmum confitendi propositum habentibus, qui Capellam, sive Altare Confraternitatis singulis diebus Dominicis cujuslibet Quadragesimæ, ac in Resurrectionis, & Ascensionis D. N. J. C. ac Pentecostes, & Sanctissimæ Trinitatis, ac Na-

ac Nativitatis ejusdem D. N. J. C. festivitatum diebus à primis Vesperis singularum Dominicarum, seu dierum hujusmodi usque ad occasum Solis cujuslibet ipsarum devotè visitaverint, & ibidem ter Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam recitaverint, Plenaria, & vera omnium peccatorum suorum Indulgentia, & remissio; aliis verò singulis Dominicis diebus cujuslibet respectivè anni, modo præfato visitantibus, 30. anni, & totidem quadragenæ de injunctis eis pœnitentiis misericorditèr in Domino relaxantur. Leo X. *Etsi cunctæ* 1518. Kalend. Julii Pontificatus anno sexto. *Oracula vivæ vocis*.

Vigore Constitutionis Julii II. *Religionem vestram*, nec non Clementis VII. *Rom. Pontifex*, quibus conceditur communicatio privilegiorum cum aliis Ordinibus, etiam vivæ vocis oraculo, tam concessorum, quàm imposterum conceden.

Primò. Prædicti Confratres visitantes Altare Confraternitatis, & sex alia Altaria deputanda in Ecclesiis Ordinis, consequuntur easdem Indulgentias, quas habere, & consequi valerent, & possent, si septem Ecclesias privilegiatas inviserent, & adirent, quæ intra, & extra Urbis Romæ mænia constructæ repériuntur. Pius V. *Ex litteris Orig.* Joan. Pauli tit. S. Pancratii S. R. E. Card. ab Ecclesia nuncupati, sub Dat. Romæ anno 1571. die 25. Novemb. Pontificatus ejusdem Pii V. anno sexto.

Secundò. In omnibus diebus Communionis, quæ solet fieri in Ordine Fratrum Eremitarum S. Augustini, scilicèt in prima Dominica Adventus, in die Nativitatis Domini Nostri JESU Christi, in die Epiphaniæ, in Purificatione B. M. Virginis, in prima, & quarta Dominica Quadragesimæ, in Annunciatione

B. M. Vir-

B. M. Virginis, feria quinta in Cœna Domini, in Dominica Resurrectionis Domini, in Ascensione ejusdem, in die sancto Pentecostes, in festo Corporis Christi, in Nativitate S. Joannis Baptistæ, in festo Apostolorum Petri, & Pauli, in Assumptione B. M. Virginis, in festo S. Augustini, in Nativitate ejusdem B.M. Virginis, in festo S. Michaelis Archangeli, & in solemnitate omnium Sanctorum, prædicti utriusque sexus Corrigiatorum Confratres, pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, si post ipsam Communionem genibus flexis recitaverint Orationem *Deus omnium fidelium*, &c. aut Orationem Dominicam, si prædictam nescierint, pro conservatione status Sanctæ Matris Ecclesiæ, ac Romani Pontificis pro tempore existentis, ex gratia, & concessione Sedis Apostolicæ plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam diebus prædictis consequentur.

Omnes supradictæ Indulgentiæ fuerunt approbatæ, confirmatæ, & innovatæ à diversis Pontificibus respectivè, nec non S.R.E. Cardinalibus, Archiepiscopis, Prælatis, ac Ministris pro manutentione commendatæ, inter quos præcipuæ sunt sequentes.

Alexander IV. in Bulla, *Odore suavi*, Idib. Julii Pontificatus anno primo. Idem, & Nicol. III. *Ex Transumpto Oscensi* ut suprà. Cœlestinus V. ex Bulla *Ex parte dilectorum*, Non. Decemb. anno primo. Urban. VI. in Bulla *Solet annuere* 11. Kalend. Maii anno 11. Sixtus IV. in Bulla *Dum fructus uberes*, ut suprà, item in Bulla *Inter præcipuas* etiam ut suprà, qui omnia, & singula privilegia, immunitates, exemptiones, concessiones, ac peccatorum plenarias remissiones, quocunque nomine nuncupata, & sub quibuscunque tenoribus eidem Ordini Fratrum Eremitarum S. Augustini, illius-

illiusque Fratribus, & Domibus quomodolibet concessa, sive à Sede Apostolica, sive à suis Prædecessoribus, & ea, quæ à quibusvis Prælatis, & personis Ecclesiasticis, & à Regibus, & Principibus, seù aliis Christifidelibus indulta sunt, confirmavit. Jullius II. in Bulla aurea, *Dum fructus uberes*, ut suprà, item in Brevi *Etsi ad benè* die 17. Junii 1508. anno quinto, & in Brevi *Exigit* die 21. Julii 1511. anno 8. & in alio *Nihil est* die 24. Septembris 1508. anno 5. Leo X. *In rerum Christianarum* 10. Junii 1513. anno primo, & in Bulla *Solet annüere*, ut suprà, & in Brevi *Licet spontè*, die 6. Maii 1514. anno 11. Clemens VII. *Rom. Pontifex* paritèr ut suprà, Gregor. XV. in amplissima forma in Bulla *Injungi nobis*, 3. Non. Junii 1621. anno primo, post revocationem factam à Paulo V. *Cum certas*. Quæ quidem Bulla Greg. XV. à Sac. Congregatione Indulgentiarum, & Reliquiarum fuit diligentèr examinata, eademque censuit, nihil obstare, quominùs Confratres Archiconfraternitatis Cincturatorum, eique aggregatarum Confraternitatum, uti, & frui possent, ac debeant omnibus, & singulis Indulgentiis in eadem Bulla confirmatis, & innovatis, non obstante præfata Pauli V. revocatione, ut ex Decreto ejusdem Sac. Congreg. sub die 17. April. 1673.

Indulgentiæ pro cunctis utriusque sexus Christifidelibus visitantibus Ecclesias Ordinis, vel exercentibus opera pia.

ALexander IV. omnibus venientibus ad prædicationem Fratrum Eremitarum S. Augustini, centum, & octoginta dies concedit Indulgentiæ, ex Transumpto Oscensi, ut suprà. Martinus IV. & Joan-

nes XXII. omnibus visitantibus dicti Ordinis Monasteria in omnibus festivitatibus Sanctorum, & Sanctarum dicti Ordinis præcipuè B. Augustini, & B. Monicæ matris eius, & per octavas ipsarum, & Translationibus, & Conversione S. Augustini, pro qualibet ipsarum festivitatum concedit quadraginta annos, & totidem quadragenas Indulgentiæ. Nicolaus III. supradictas Indulgentias, & in aliis anni diebus pro qualibet die concedit centum dies Indulgentiæ, & adhuc remittit omnibus morientibus in habitu S. Augustini, si elegerint sepeliri in dicto habitu, quartam partem suorum peccatorum. Hoc idem Clemens IV. concedit de habitu ex transumpto, ut supra. Nicolaus IV. *Licet is*, 8. Idus Februar. anno primo, omnibus verè pœnitentibus, & confessis, qui in festivitatibus Assumptionis B. Mariæ Virginis, & S. Augustini Confessoris usque ad octo dies sequentes annis singulis cum devotione debita, venerabilitèr visitaverint centũ dies de injunctis eis pœnitentiis, misericorditèr relaxat. Urbanus V. omnibus Benefactoribus Ordinis concedit suffragia, orationes, & bona facta per fratres dicti Ordinis, & quæ fiunt per totam universalem Ecclesiam in perpetuum in quibus vult, ut sint participes tam vivi, quàm defuncti.

Nobis propterea præfatus Josephus Episcopus dilectorum filiorum Nicolai Olivæ Prioris Generalis, ac totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini nomine humilitèr supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur piis eorundem Josephi Episcopi, ac Nicolai Prioris Generalis, & Fratrum dicti Ordinis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabilitèr annuere volentes, & eorum singu-

singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositorum, qui Indulgentias in *Summarium* hujusmodi redactas promulgari posse censuerunt consilio, Summarium præinsertum, omniaque, & singula in eo contenta, auctoritate Apostoliça tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, & quatenus opus sit omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes in eodem Summario expressas, de novo eadem Auctoritate harum serie perpetuò concedimus, nec non præinsertum Summarium dumtaxat, abrogatis reliquis omnibus Summariis Indulgentiarum Archiconfraternitati, & Confraternitatibus Cinctuatorum hujusmodi concessarum ante hac editis de cœtero publicari, atque servari debere decernimus, & declaramus.

Prætereà omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui dictam Archiconfraternitatem, vel aliquam ex Confraternitatibus illi jam aggregatis, & imposterum quandocunque aggregandis de cætero ingredientur, die primo eorum ingressus, si verè pœnitentes, & confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditèr in Domino concedimus. Utque omnes, & singu-

læ Indulgentiæ præfatæ animabus Chriſtifidelium quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum ſuffragii applicari poſſint indulgemus.

Et quia præcipua, principaliſque ſolemnitas Archiconfraternitatis, & Confraternitatum præfatarum ex conceſſione dicti Gregorii XIII. Prædeceſſoris per quaſdam ſuas litteras, quarum initium *Cupientes* &c. die 20. Novemb. 1576. expeditas (ut aſſeritur) facta cum Proceſſione quotannis prima Dominica Adventus communitèr celebrari conſuevit, ipſarumque Archiconfraternitatis, & Confraternitatum Confratribus, & Conſororibus, qui Proceſſioni hujuſmodi interſunt, & injuncta pietatis opera adimplent, Plenaria Indulgentia conceſſa reperitur. Nos ſpecialem eiſdem Confratribus, & Conſororibus, quibus dicta dies Dominica minus commoda eſſe dicitur, gratiam facere volentes, Solemnitatem, ac Proceſſionem, & Indulgentiam plenariam hujuſmodi à dicta prima Dominica Adventus, ad Dominicam primam poſt feſtum S. Auguſtini, ſervata tamen in reliquis earundem Gregorii XIII. prædeceſſoris litterarum forma, & diſpoſitione, ac ſine ullo ſpecialium Indultorum Apoſtolicorum, per quæ nonnullis ex dictis Confraternitatibus dies proprii pro ejuſmodi ſolemnitate celebranda aſſignati ſint, præjudicio, auctoritate, & tenore prædictis transferimus. Decernentes eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabilitèr obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum

Pala-

Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obſtantibus quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariç Apoſtolicç Regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cçteriſque contrariis quibuſcunque. Volumus autem, ut earundem prçſentium litterarum tranſumptis, ſeù exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonç in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutç munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extra adhibeatur, quç prçſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitç, vel oſtenſç. Datum Romç apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 27. Martii 1675. Pontificatus Noſtri Anno quinto.

Loco † Annuli Piſcatoris.

I. G. Sluſius.

Decretum.

8. DElatæ ſçpiùs fuere ad Sacram Congregationem Indulgentiis, ſacriſque Reliquiis præpoſitam; indulgentiæ quædam confictç, & omninò falſç, quç per diverſas Orbis Chriſtiani partes circumferuntur; aliç verò examinandç, quç adhibito ſtudio inventç ſunt, vel apocryphç, vel à Romanis Pontificibùs revocatç, vel nullæ, quod datum eis tempus preteriiſſet: quarum quidem plurimç, cùm non facilem cognitionem habeant Chriſtifideles harum rerum minùs peritos, fallunt, qui ſpe indulgentiç, re-

tuum non probat) aut orationem, quæ impressa cum Imaginæ S. Annæ circumferri solet, *Ave gratia plena, &c.* (quæ oratio prohibetur) aut Officium Conceptionis B. V. Immaculatæ, quod asserunt à Paulo V. probatum fuisse, aut Orationem, *Deus qui nobis in Sancta Syndone, &c.* (excipitur Indulgentia centum dierum anno 1671. concessa precibus Ducissæ Sabaudiæ ad annos 25. cunctis in illius ditione degentibus) aut aliam, *Ave filia Dei &c.* post Communionem recitandam, vel aliquo conspicuo signo venerantibus Sanctiss. Eucharistiæ Sacramenti nomen; Indulgentiæ rursus octoginta millium annorum veteri de Tabula exscriptæ, quam in Basilica Lateranensi asservari affirmant, pro dicentibus Orationem illam verè piam, *Deus, qui pro redemptione mundi, &c.* tùm quæ impressæ fuerunt Papię anno 1670. sub hoc titulo, *Sommario dell'Indulgenze concesse dalla Santità di N. Sig. Papa Leone X. all' Imagine della Concettione della gloriosa Vergine Maria*, vel Pisauri sub nomine B. Joannæ anno 1608. evulgatæ, vel Barlettæ, seù Baruli à recitantibus quasdam, non sanè malas Orationes, lucrandæ, vel Parmæ à visitantibus per Quadragesimæ dies Ecclesias Tertii Ordinis S. Francisci, vel Pistorii, & Vastallæ à recitantibus Orationem, *Ave Sanctissima Maria Mater Dei Regina Cœli &c.* & aliæ in peculiari impresso libro descriptæ, quibus frui dicunt Devotos Seraphicos, & Benefactores.

His annumerandæ sunt, quę Crucibus Caravacensibus tribuertę dicuntur, vel Coronę, sive Stellario Conceptionis Virginis Immaculatę, quod ex duodecim globulis precariis constat, vel Granis, Crucibus, & Coronis Aloysię ab Ascensione Hispanę Monialis Ordinis S. Clarę, vel Mensurę altitudinis Jesu Christi Domini nostri, vel Imagini, aut Mensurę vulneris

late-

lateri ejus inflicti; vel Orationi, ut ajunt, in Sepulchro Domini nostri repertæ, & Indulgentiæ, ut ajunt, innixæ revelationi factæ Sanctis Birgittæ, Mectildi, & Elisabeth, vel B. Joannæ de Cruce, & concessæ, ut asserunt, granis, quæ aliquod ex tribus granis tetigerint extantibus penès Romanum Pontificem, Hispaniarum Regem, & Ministrum Generalem Fratrum Minorum Observantiæ Sancti Francisci.

Omnes verò, & singulas jam dictas Indulgentias Sacra Congregatio partim esse confictas, & plenè falsas declarat, partim apocryphas, vel ex alio capite nullas, quæ nemini suffragari possunt; easque in futurum ullo in loco, ut veras publicari, & lucrandas Christifidelibus proponi vetat; Foliaque, & Libros, ubi sic proponuntur, seù asseruntur, omninò præcipit aboleri, nisi prædictæ Indulgentiæ fuerint diligentèr expunctæ; nec ideo tamen vult, alias, quas hoc Decretum non continet, pro veris, & legitimis, tacitèque probatis haberi.

Ac demum omnes Indulgentias concessas ante Decretum Clementis VIII. latum die 9. Januarii 1597. Coronis, Rosariis, Granis, seù Calculis, Crucibus, & Imaginibus Sacris, vel ante Breve Pauli V. quod incipit *Romanus Pontifex* &c. editum 23. Maii anno 1606. personis Regularibus quarumcunque Religionum, & Ordinum, etiam Mendicantium, vel ante Constitutionem 115. Clementis VIII. cujus initium, *Quæcunque* &c. & 68. Pauli V. incipientem, *Quæ salubritèr* &c. habitas per aggregationem, vel aliam communicationem ab Archiconfraternitate ulla, Ordine, Congregatione, Societate etiam Jesu, Capitulo, vel Cætu quocunque, vel ab eorum Officialibus, Superioribus, aliisque personis, vel persona, etiamsi earum, vel ejus

mentio ſpecialis, & individua facienda eſſet, niſi fuerint deindè Romani Pontificis authoritate innovatæ, aut confirmatæ, nullius eſſe roboris, & momenti pariter declarat.

Porrò Summaria Indulgentiarum pro Congregationibus Doctrinæ Chriſtianæ, Confraternitatibus Sanctiſſimæ Trinitatis, & Redemptionis Captivorum, Nominis Dei, Roſarii, B. Mariæ de Mercede, & Redemptionis Captivorum, B. Mariæ de Monte Carmelo, Cincturæ S. Auguſtini, & S. Monicæ, niſi ab eadem Congregatione recognita, non permittuntur.

Indulgentias verò Stationum Urbis quæ à Romanis Pontificibus ſingulari quodam beneficio, vel communicatæ ſunt, vel communicabuntur interdùm, aliquibus locis, ordinibus, aut perſonis, diebus tantùm Stationum in Miſſali Romano deſcriptis, ſuffragari poſſe declarat: ſemel autem dumtaxat in die plenariam Indulgentiam in certos dies Eccleſiam viſitantibus conceſſam, vel aliud pium opus peragentibus, lucrifieri.

De quibus relatione facta per Secretarium ad Sanctiſſimum, cuncta Sanctitas Sua probavit, & inviolatè ſervari juſſit. Datum Romæ die 7. Martii 1678.

Aloyſius Card. Homodeus.

Loco † ſigilli.

Michael Angelus Riccius Secret.

Decre-

Decretum.

9. CUm Summarium Indulgentiarum Archiconfraternitatis Cincturatorum Sancti Augustini, & Sanctæ Monicæ sub invocatione Beatæ Virginis MARIÆ de Consolatione, erectæ Bononiæ, fuerit à Sacra Congregatione recognitum die 11. Septembris 1674. & à fel. rec. Clemente X. confirmatum, ac Brevi insertum, quod incipit, *Ex injuncto nobis*, &c. dato die 27. Martii 1675. nihil obstat, quominùs possit seorsum à Brevi iterùm imprimi, & ubique promulgari; & Indulgentia præsertim ibidem expressa à Bonifacio IX. in Dominica festum S. Nicolai de Tolentino proximè sequente concessa, quam nonnulli, satis non advertentes eandem esse arbitrantur, ac illam in novissimo Decreto hujus Congregationis lato die 7. Martii 1678. adnumeratam apocryphis, & falsis; cùm tamen *Die*, *aliisque circumstantiis* ab ipsa diversa sit. Romæ die 5. Julii 1678.

A. Card. Homodeus.

Loco † sigilli.

Michael Angelus Riccius Sac. Congr. Secret.

Decretum.

10. CUm exposuerit Procurator Generalis Ordinis Minimorum Sancti Francisci de Paula, multos dubitare, an Indulgentiæ Tertiariorum Ordinis validæ sint, post Decretum de falsis, apocryphisque Indulgentiis, die 7. Martii præteriti ab hac Congregatione latum, quod in eo gestantibus funiculum S. Francisci de Paula, concessæ Indulgentiæ nominantur, eadem

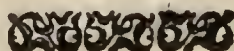
dem Sacra Congregatio precibus Oratoris annuens, declarat (quamquam nulla vera poſſit eſſe dubitatio) Indulgentias Tertiariorum illorum à Romanis Pontificibus conceſſas, per jam dictum Decretum minimè revocari. Datum Romæ die 5. Julii 1678.

A. Card. Homodeus.

Loco † ſigilli.

Michael Ang. Riccius Sac. Congr. Secr.

Sequuntur Summaria Indulgentiarum tàm Religioſis, quàm Confratribus Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo conceſſarum; Necnon Regio Ordini Sanctiſſimæ Trinitatis, & Redemptionis captivorum; quæ omnes, & ſingulæ fuerunt poſtremò confirmatæ, & approbatæ à Sacra Congregatione Reliquiis, & Indulgentiis præpoſita.



SOM.

SOMMARIO

Dell'Indulgenze, favori, e gratie concesse da molti Sommi Pontefici sì à Religiosi, e Confratelli della Madonna del Carmine, come anco à tutti li Fedeli, che visitaranno le Chiese dell'istesso Ordine.

Avvertenza al Lettore.

II. *PERCHE l'Indulgenze concesse da' Pontefici sono in due modi, cioè Personali, e Locali. Le personali chiamiamo quelle, che immediatamente sono concesse à gli huomini, che pare le portino seco, e siano affisse alle proprie persone, poiche ovunque vadino le ponno conseguire, e guadagnare. E le Locali chiamiamo quelle altre, che non à gl'huomini immediatamente, ma alle Chiese sono concesse, acciochè gl'istessi huomini le possano conseguire, e guadagnar, visitandole, orandovi, e facendovi qualsivogl'altro esercitio spirituale: Perciò compendiosa, e distintamente descriveremo le une, e le altre, con i suoi oblighi in questo sommario; acciochè i Fedeli si rendino capaci di esse, e più facilmente le possano, con la gratia del Signore conseguire, e non confondere li oblighi delle Indulgenze, che si guadagnano in questa vita, con quelli, con che si guadagna il Privilegio Sabbatino, come han fatto, e fanno molti per ignoranza.*

Indulgenze Personali.

LA Santità di Paolo Quinto di fel.ricor.dopo haver rivocate tutte le Indulgenze per l'addietro concesse alla Compagnia, e Confrati della Madonna del Carmine (come à tutte le altre Confraternità) hà concesso nella Bolla, che comincia *Cum certas* ispedita sotto li 30. Ottobre 1606.

1. A tutti i Fedeli dell'uno, e l'altro sesso i quali entreranno nella Compagnia della Madonna del Carmine, e riceveranno l'habito d'essa, Indulgenza plenaria nel primo gior-

mo giorno dell'ingresso, se pentiti, e confessati si communicaranno.

2. Di più hà concesso Indulgenza plenaria à i descritti, ò à quelli, che si descriveranno nella detta Compagnia, ò Confraternità, se pentiti, confessati, e communicati nella Festa principale della Commemoratione della Beatissima Vergine, che viene alli 16. di Luglio (ò che secondo il rito d'alcuni luoghi, si celebra nella Domenica immediata seguente) pregaranno per la concordia de' Principi Christiani, per l'estirpatione dell'heresie, e per l'esaltatione di Santa Madre Chiesa.

3. Di più hà concesso Indulgenza plenaria à i Confratelli dell'uno, e l'altro sesso, se pentiti, confessati, e communicati, invocaranno divotamente *In articulo mortis*, il nome di GIESU con la bocca, se potranno; overo non potendo, con il cuore.

4. Di più hà concesso à tutti i Confratelli, se pentiti, confessati, e communicati, interveniranno alla processione, che farà la Compagnia, con licenza dell'Ordinario, in una Domenica di ciaschedun mese, & ivi pregheranranno come sopra, Indulgenza di sette anni, & altrettante quarantene.

5. Di più à quelli, che si asterranno di mangiar carne in quei giorni, ne' quali i Confratelli per instituto della Compagnia non sogliono mangiarla, hà concesso trecento giorni d'Indulgenza, e quaranta à quelli, che in qualsivoglia giorno recitaranno sette volte il *Pater noster*, e l'*Ave Maria* ad honore delle sette allegrezze dell'istessa Beata Vergine, e cento giorni, se recitarà divotamente l'Officio della medema Vergine.

6. Di più hà concesso à quelli, i quali con l'Habito della Confraternità, pentiti, confessati una volta il mese riceveranno il Santissimo Sacramento, e pregheranno come di sopra, cinque anni, & altrettante quarantene.

7. Di più à i Confratelli, i quali pentiti, e confessati in qualsivoglia Festività della Vergine; divotamente riceveranno il Santissimo Sacramento dell'Eucarestia nella Chiesa, ò Capella d'essa Compagnia, e pregaranno come di sopra, trè anni, & altrettante quarantene.

8. Di più

8. Di più à quelli, che con il lume accompagnaranno il Santissimo Sacramento quando si porta à gl'infermi, e per essi pregaranno Iddio, cinque anni; & altrettante quarantene.

9. Di più à quelli, che accompagnaranno i corpi de i defonti, non solo de' Confratelli; e Consorelle, ma anco d'altri alla Sepoltura, e pregaranno Iddio per loro, cento giorni.

10. Di più à quelli, che interveniranno alle Messe, ò ad altri Divini offici, che si celebraranno nella Chiesa, ò Cappella; ò Oratorio della Compagnia; overo saranno presenti alle Congregationi publiche, ò private dell'istessa Compagnia in qualsivoglia luogo che si faranno, overo daranno albergo a' poveri, ò li sovveniranno nelle loro necessità, ò porgeranno ajuto à quelli, che si trovano in pericolo di peccare; ò li daranno elemosine temporali, ò spirituali, ò procureranno, che si componghi pace con i proprii nemici; ò con altri, ò che ridurranno alcun isviato alla via della salute; & insegnaranno à gl'ignoranti i precetti di Dio, e quelle cose, che appartengono alla salute, overo s'esercitaranno in qualsivoglia opera di pietà, ò carità, ogni volta, che faranno una delle sudette opere pie, cento giorni delle penitenze ingionte, ò in qualsivoglia modo dovute, secondo la forma consueta della Chiesa.

11. Per altre due Bolle ispedite sotto li 31. Agosto 1609. e 19. di Luglio 1614. in vece dell'Indulgenza delli sette anni, & altrettante quarantene, à quelli, ch'assistono alla processione mentovata sopra nell'articolo quarto, hà concesso Indulgenza plenaria.

12. E la Santità di N. S. Clemente X. per Breve ispedito sotto li 2. Gennaro 1672. hà concesso, che tutte le sopradette Indulgenze si possano applicare all'anime del Purgatorio *per modum suffragii*.

13. E per altro Breve spedito sotto li 8. Maggio 1673. hà concesso che li Confratelli, e Consorelle, li quali non potranno commodamente intervenire alla processione mentovata sopra nell'articolo quarto, e confessati, e communicati visitaranno divotamente la Cappella della

Confraternità, e pregaranno per la concordia de' Prencipi Christiani, per l'estirpatione dell'heresie, e per l'essaltatione della Santa Madre Chiesa, conseguiranno l'Indulgenza plenaria concessa da Paolo V. à quelli che interverranno alla detta processione.

14. Di più, che li amalati, quelli che stanno in cattività, e viandanti, li quali non potranno in essa Domenica visitare detta Cappella, possano acquistare la medesima Indulgenza, se però recitaranno l'Officio piccolo della Madonna, ò cinquanta *Pater noster*, & altrettante *Ave Maria*, & almeno saranno contriti, con proponimento di quanto prima confessarsi, e communicarsi; il che saranno obligati onninamente di fare.

15. Et ancora li Frati, e le Monache di detto Ordine, nelli cui Conventi non è istituita la Confraternità, ò non si fà la detta processione, recitando divotamente nel Choro le Letanie di tutti li Santi, ò privatamente, se qualcheduno legitimamente impedito non potesse intervenire al Choro, e facendo l'altre cose ordinate da Paolo V. guadagnino la detta Indulgenza plenaria.

16. Di più che la Festa principale dell'istessa Confraternità, che si celebra alli 16. di Luglio, ò la Domenica immediatamente seguente, per la maggior devotione, ò commodità de' Fedeli, ò quando concorre qualch'altra solennità, si possa trasferire in un'altra Domenica di detto mese.

17. Finalmente Sua Santità dichiara, che li soli Superiori Generali di detto Ordine, possono fuori di Roma, istituire la detta Confraternità in ciascheduna Chiesa dell'Ordine, & in tutte le altre col consenso dell'Ordinario, osservando però quanto viene ordinato nelle lettere di Paolo V. e nessun'altro sotto pena di nullità.

Di più molto tempo prima Clemente VII. concesse à detti Confratelli la partecipatione di tutti li beni spirituali, che si fanno, non solo nell'Ordine Carmelitano, ma anco in tutta la Chiesa universale.

Oblighi

Obllighi generali, che hanno i Confratelli della Compagnia della Madonna del Carmine, per guadagnare le ſudette Indulgenze.

DEgli oblighi particolari, che hanno i Confratelli per conſeguire, e guadagnare l'Indulgenze ſudette concelle dalla Santità di Paolo V. già s'è detto di ſopra, deſcrivendo eſſe Indulgenze; Hora ſi dice de gl'oblighi generali d'eſſi Confratelli, e Conſorelle della detta Compagnia.

E primieramente devono i divoti entrare in qualche compagnia canonicamente eretta, & acciò il loro ingreſſo ſia legitimo, biſogna per primo, che ricevino lo Scapulare benedetto dal Superiore della Religione, ò da altro Sacerdote, che dal Superiore habbia autorità di benedirlo: però ſe doppo ſi perde, ò conſuma, ponno ripigliarne un'altro, che non ſia benedetto.

Per ſecondo devono portarlo del continuo, non nella ſaccoccia, nè alla cinta, ma al collo.

Di più è neceſſario, che ſiano deſcritti nel libro de' Confratelli della Compagnia, perche queſto è uſo antico di eſſa Compagnia, e lo ſuppone la Santità di Paolo V. mentre concede la ſeconda Indulgenza à i confratelli deſcritti, ò à quelli, che ſi deſcriveranno, come ſi è detto di ſopra.

Per guadagnare le ſudette Indulgenze, non ſono obligati, quelli che ſanno leggere, à recitare ogni giorno l'Officio della Madonna, e quelli che non ſanno leggere à recitare ſette volte l'Oratione Domenicale, e la Salutatione Angelica, nè meno ad aſtenerſi dal mangiar carne il Mercordì, mà baſta che recitino quell'orationi, e faccino quelle opere pie, che preſcrive il Pontefice nella conceſſione di eſſe Indulgenze.

E però vero, che chi recita l'Officio della Madonna conſeguiſce cento giorni d'Indulgenza, e quaranta giorni chi recita ſette *Pater noſter*, e ſette *Ave Maria*, e trecento giorni chi s'aſtiene dalla carne il Mercordì, come di ſopra ſi è detto al numero quinto.

Si riferisce, e si esplica l'ajuto particolare della Beata Vergine, che hà promesso à i Frati, e Confratelli dello Scapulare del Carmine doppo la lor morte nel Purgatorio.

OLtre le sudette Indulg. che guadagnano in questa vita i nostri Religiosi, e Confrati dello Sacro Scapulare del Carmine, nell'altra ancora godono d'un particolar privilegio, e beneficio singolare, che volgarmente si chiama *Privilegio Sabbatino:* perche si crede piamente, che la Beatissima, e purissima Vergine Maria Padrona singolare dell'Ordine, a' Fedeli tutti, che porteranno l'Habito, ò Scapulare della sudetta Confraternità, & haveranno osservato quel tanto, che si dirà à basso, per conseguire il sudetto Privilegio, l'ajutarà con le sue efficacissime Orationi per uscire, e particolarmente nel giorno del Sabbato, dall'acerbissime pene del Purgato- & andar à godere della gloria eterna nella Patria celeste insieme con lei.

E questo privilegio concesso dalla Beatissima Vergine l'hanno confermato ancora molti Sommi Pontefici, e particolarmente Giovanni XXII. Alessandro V. Clemente VII. Pio V. con un *motuproprio* nella Bolla, che comincia, *Si per dispensationem*, alli 12. delle Kal. di Maggio 1566. e Gregorio XIII. nella Bolla *Ut laudes*, sotto li 18. di Settembre 1577. & ultimamente la Sacra Congregatione de' Riti, secondo consta dalle Lettioni del secondo Noturno dell'Officio della Commemoratione solenne della Beatissima Vergine, che si celebra da noi altri Carmelitani li 16. Luglio, approvati dall'istessa Congregatione.

Et anco quella del S. Officio dell'Inquisitione sotto Paolo V. nell'anno 1613. hà confermato il sudetto Privilegio con un suo Decreto del tenor seguente.

Patribus Carmelitanis permittatur prædicare, quod populus Christianus possit piè credere de adjutorio animarum Fratrum, & Confratrum Sodalitatis Beatissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo videlicèt, Beatissimam Virginem animas Fratrum, & Confra-

Confratrum in charitate decedentium, qui in vita Habitum gestaverint, & castitatem pro suo statu coluerint, officiumque parvum recitaverint, vel si recitare nescierint, Ecclesiæ ieiunia observaverint, & feria 4. & Sabbato à carnibus abstinuerint, nisi ubi in iis diebus Nativitatis Domini festum inciderit, suis intercessionibus continuis, suisque suffragiis, & meritis, & speciali protectione post eorum transitum, præcipuè in die Sabbati (qui dies ab Ecclesia eidem B. V. dicatus est) adjuturam. Quod Decretum fuit publicatum die 15. Februarii 1613. in Palatio S. Officii à D. Marcello Filonardo Assessore ejusdem Sancti Officii.

Il tenore del quale Decreto volgarizato, è il seguente.

AI Padri Carmelitani si permetta predicare, che il popolo Cristiano possa piamente credere dell'ajuto dell'anime de' Frati, e Confratelli della Compagnia della Beatissima Vergine MARIA del Monte Carmelo; cioè, che la Beatissima Vergine con le sue continue intercessioni, e con i suoi suffragii, e meriti, e particolar protettione, ajutarà doppo il loro transito particolarmente nel giorno del Sabbato(dedicato dalla Chiesa à essa Beatiss. Verg.) l'anime dei Frati, e Confratelli, che moriranno in gratia se in questa vita haveranno portato l'Habito, servato castità nel loro stato, e recitato l'Officio piccolo della Madonna quelli che sapevano leggere; e se non sapevano recitarlo, haveranno osservati i digiuni della Chiesa, e si saranno astenuti dalla carne il Mercordì, & il Sabbato, eccetto se in tali giorni accadesse il Natale del Signore. Il qual Decreto fù publicato li 15. Febraro 1613. nel Palazzo del Santo Officio dal Signor Marcello Filonardo Assessore dell'istesso Sant'officio.

L'oblighi c'hanno i detti Frati, e Confratelli per conseguire il ſudetto ajuto, e privilegio Sabbatino, ſi cava dall'iſteſſo Decreto, cioè per primo.

1. CHe portino l'Habito, ò Scapulare benedetto, ſecondo che s'è detto di ſopra.

2. Che ſervino caſtità nel loro ſtato.

3. Che quelli, che ſanno leggere, recitino l'Officio piccolo della Madonna: e l'altri che non ſanno recitarlo, oſſervino i digiuni comandati dalla Chieſa, e s'aſtenghino dalla carne il Mercordì, & il Sabbato, eccetto ſe in tal giorno accadeſſe la feſta di Natale del Signore, per che in tal caſo non ſono tenuti alla detta aſtinenza della carne; Mà potranno lecitamente mangiarla, e conſeguentemente guadagnare, e godere il detto ajuto, e privilegio Sabbatino.

Altre Indulgenze per tutti li fedeli conceſſe ad iſtanza de' Carmelitani.

LA Santità di Siſto V. nella Bolla *Reddituri* ſpedita ſotto li 11. di Luglio 1587. hà conceſſo à tutti i fedeli, che ſi ſaluteranno, dicendo in latino, ò in lor lingua volgare: *Lodato ſia Gieſù Chriſto*, Et à quelli che riſponderanno *In ſæcula*, ò *Amen*, ò pure *Sempre*, dovunque ciò ſi faccia, 50. giorni d'Indulgenza.

Di più à quelli, che nomineranno riverentemente il nome di GIESU, ò quello di MARIA conceſſe Indulgenza di 25. giorni.

Et à quelli, che in articolo di morte, con la bocca, ò con il cuore (non potendo con la bocca) invocaranno il detto nome, purche prima habbiano havuto uſanza di ſalutare, ò nominare il detto nome di GIESU, conceſſe Indulgenza Plenaria, e remiſſione di tutti i peccati.

Di più à quelli, che recitaranno le Litanie dello ſteſſo nome (purche ſiano approvate) conceſſe Indulgenza di 300. giorni, & à quelli, che recitaranno le Litanie della Madõna 200. giorni. Et i Predicatori quali, nelle loro Pre-

diche

diche esorteranno i fedeli à salutarsi nella sopradetta maniera, ad invocare, e recitare, ò nominare i nomi di GIESU, e MARIA, e tutti quelli, che procureranno che vi sia uso di questa salutatione, otterranno le stesse Indulgenze.

Indulgenze locali concesse da diversi Sommi Pontefici à tutti quelli, che visiteranno le Chiese dell'Ordine Carmelitano, riferite, rinovate, e confermate dalla Santità di Sisto IV. li 24. Marzo 1477. nella Bolla, *Dum attenta meditatione*, e parimente riferite nella Bolla di Gregorio XIII. *Ut laudes* spedita sotto li 18. Settembre 1577. il quale rivalidò quelle, ch'erano state annulate da Pio V. per haver la clausula *Porrigendi manus adjutrices*, havendola cangiata in quella, ò di recitare sette *Pater noster*, e sette *Ave Maria*, ò il Vespro per li Morti, ò di baciar la terra avanti il Santissimo SACRAMENTO, e pregare per l'estirpatione dell'heresie, &c. ò di portar l'Habitino dell'Ordine Carmelitano, come si contiene nelle Bolle de' Pontefici.

1. LEone Papa IV. hà concesso sett'anni, & altrettante quarante d'Indulgenza à tutti i fedeli, che divotamente visitaranno le Chiese della Madonna del Carmine nella festività di Natale del Signore, della Pascha, delli Santi Apostoli Pietro, e Paolo, della Pentecoste, dell'Assonta, della Natività, dell'Annonciatione, della Purificatione dell'istessa Madonna, di S. Michele Archangelo, di tutti i Santi, e nelle due festività di S.Croce, della Natività di S. Gio: Battista, e de Santi Martiri Fabiano, e Sebastiano, & il Venerdì Santo, e nell'Ottave di dette festività, e titoli delle Chiese dell'Ordine.

2. Adriano II. Stefano V. Sergio III. Gio: X. Gio: XI. Sergio IV. & Innocenzo IV. hanno rilasciato la terza parte de peccati a tutti i fedeli, che contriti, e confes-

ſati, piamente viſitaranno le dette Chieſe nelle feſtività ſudette.

3. Clemente III. Aleſſandro II. Gregorio V. e Gregorio VIII. hanno conceſſo l'iſteſſa gratia nelle feſtività ſudette.

4. Clemente IV. hà conceſſo all'iſteſſi fedeli, che viſitaranno quattro volte a l'anno, cioè nelle quattro feſtività della Madonna, le ſudette Chieſe del Carmine trent'anni, & altrettante quarantene: e le feſte ſono la Natività, Annonciatione, Purificatione, & Aſſonta.

5. Innocenzo IV. e Gregorio VIII. hanno conceſſo ogni giorno à qualſivoglia fedele, che reciterà nelle ſudette Chieſe il *Pater noſter, e l'Ave Maria*, una volta per li vivi, e defonti, quaranti giorni d'Indulgenza.

6. Honorio III. e Nicolò IV. hanno promeſſo à tutti i fedeli veramente pentiti la remiſſione di tutti i loro peccati.

7. Honorio IV. hà conceſſo à tutti i fedeli veramente pentiti, e confeſſati, quaranta anni, & altrettante quarantene delle penitenze loro ingionte, ſe viſiteranno le ſudette Chieſe ne' giorni delle feviſtità de loro titoli, nel Venerdì Santo, ne' giorni della Croce, e nelle feſtività della Natività, Annonciatione, Purificatione, & Aſſontione della Madonna.

8. Benedetto XI. à tutti i fedeli veramente pentiti, e confeſſati i quali viſitaranno le Chieſe dell'Ordine trè volte la ſettimana, cioè le ferie ſeconda, quarta, e ſeſta della Quareſima, nella feſtività del Titolo d'eſſe, & ad honore della Glorioſiſſima Vergine i Sabbati, & ancora le Domeniche, hà conceſſo quaranta anni, & altrettante quarantene d'Indulgenza; con la remiſſione della ſettima parte de' peccati, & anco tutte l'Indulgenze, e remiſſione de' peccati conceſſe da ſuoi Predeceſſori al detto Ordine Carmelitano, con duplicarle ne' giorni, e feſte ſudette.

9. Giovanni XXII. hà confirmatto tutte l'Indulgenze e remiſſione de' peccati conceſſe da' Romani Pontefici, ſuoi Predeceſſori al detto Ordine, e di nuovo hà conceſſo à gl'iſteſſi fedeli contriti, e confeſſati, quarant'anni, & altrettãte quarantene d'Indulgenza delle penitenze ingionte, nelle quattro feſtività della Beatiſſima Vergine,

cioè nella Natività, Annonciatione, Purificatione, & Assonta d'essa Santissima Vergine MARIA.

10. Urbano VI. hà concesso perpetuamente tre anni, & altrettante quarantene d'Indulgenza à quelli che se staranno in gratia chiamaranno, nominaranno, ò diranno all'Ordine de' Carmelitani, & alli Frati dell'istesso Ordine: *L'Ordine, e Frati della Gloriosissima Madre di Dio, sempre Vergine Maria del Monte Carmelo.*

11. Nicolò V. con un *motu proprio* hà confirmato, duplicando tutte l'Indulgenze, e remissione de' peccati, e tutti i Privilegi concessi al dett'Ordine del Carmine da i sopradetti Romani Pontefici suoi Predecessori ne i sudetti giorni, e festività, e di nuovo hà concesso sett'anni, & altrettante quarantene d'Indulgenza.

12. Sisto Papa IV. hà confirmato, & approvato, e di nuovo concesso tutte l'Indulgenze di qualsivoglia modo concesse à detto Ordine, nelle sue case, Chiese, e persone, *utriusque sexus in genere, vel in specie*, e di nuovo hà concesso trent'anni, & altrettante quarantene d'Indulgenza di penitenze ingionte à quelli, che visitaranno le sudette Chiese nella festività della Concettione, Presentatione, Purificatione, Natività, Annonciatione, Visitatione, & Assonta della Beatissima Vergine MARIA, & anco nelli sette giorni seguenti, e titolo dell'istesse Chiese.

Le diligenze, che hanno da fare i fedeli per guadagnare le sudette Indulgenze, &c.

1. HAnno da visitare qualche Chiesa dell'Ordine Carmelitano, & esser contriti, e confessati.

2. Recitare, ò sette *Pater noster*, e sette *Ave Maria*, ò il Vespro per li Defonti, ò bacciar la terra avanti il Santissimo SACRAMENTO, ò se saranno Confratelli, portare l'Habito nostro del Carmine, secondo che si prescrive nelle Bolle Pontificie.

3. Devono pregare Iddio per l'estirpation dell'heresie, per la pace, e tranquillità della Santa Madre Chiesa, e per l'unione de' Principi Christiani.

4. Mettere in esecutione quel tanto, che dicono i Sommi Pontefici nella concessione di dette Indulgenze, come si è detto di sopra.

Queste diligenze però ordinate da Gregorio XIII. per commutare l'obligo *porrigendi manus adjutrices*, non sono necessarie per conseguire l'Indulgenze mentovate nelli articoli quinto, e decimo, mà basta di far quanto s'accenna in essi.

Altre Indulgenze le quali sono state communicate à tutte le Chiese dell'Ordine Carmelitano dalla Santità di Nostro Signore Clemente X. nella Bolla *Ad uberes* spedita sotto li 31. Ottobre 1670.

1. LA Santità di Sisto Quinto nella detta Bolla: *Redderituri* 11. Luglio 1587. à tutti i fedeli, che ogni Giovedì non impedito da festa di nove Lettioni, sentiranno Messa del Santissimo nelle dette Chiese, hà concesso Indulgenza di cento giorni, & à quelli, che assisteranno alla Predica sopra tal soggetto, ò alla lettione della parola di Dio, altri cento giorni, & à quelli, che all'hora ivi faranno oratione cinquanta giorni.

2. Et à quelli, che nell'istesso giorno, essendoci confessati, si communicaranno in dette Chiese, tre anni, & altrettante quarantene.

3. Gregorio XV. li 19. Settemb. 1622. Indulgenza plenaria a quelli, li quali confessati, e communicati visiteranno una di dette Chiese il giorno della festa di Santa Teresia cominciando dalli primi Vesperi sino al tramontar del Sole di detta festa, e pregaranno per la concordia delli Prencipi Christiani, l'estirpatione dell'heresie, e l'esaltatione della Santa Madre Chiesa.

4. Urbano VIII. li 10. Maggio 1624. simile Indulgenza à quelli, che faranno l'istesso il giorno della festa di S. Giuseppe.

5. Et ancora à quelli che interverranno all'oratione di 40. hore, che si farà una volta l'anno solamente nelle Chiese de' Frati col consenso dell'Ordinario, staranno per qualche spatio di tempo, e pregaranno come sopra.

Altre Indulgenze concesse dalla Santità di Nostro Signore Clemente X.

Li 11. Agosto 1670. e 16. Maggio 1672. Sua Santità hà concesso Indulgenza plenaria nelle feste della Madonna del Carmine, di Santo Angelo Martire, S. Andrea Corsino Vescovo, S. Alberto Confessore, e di S. Maria Maddalena de Pazzi, e li 8. Maggio 1673. nelle festività della Concettione, Natività, Presentatione, Purificatione, Annonciatione, Visitatione, & Assonta della Beatissima Vergine MARIA, pregando come sopra da quelli, che saranno confessati, e communicati.

Di più hà concesso à tutti i fedeli i quali visitaranno una delle Chiese di detto Ordine, e pregaranno per la concordia de' Principi Christiani, l'estirpatione dell'heresie, e l'esaltatione della Santa Madre Chiesa nelli giorni delle Stationi delle Chiese di Roma espressi nel Messale Romano, tutte le Indulgenze, remissioni delli peccati, e rilassationi delle penitenze, che guadagnarebbero se personalmente visitassero le dette Chiese di Roma in detti giorni di Stationi.

Di più à quelli, che interverranno alla *Salve Regina*, la quale ogni dì si canta solennemente doppo la Compieta in dette Chiese, e pregaranno come sopra, Indulgenza di cento giorni.

Finalmente, ad instanza del P. Matteo d'Orlandi Generale di detto Ordine, hà approvato, e confermato tutte le sudette Indulgenze, sì personali, come locali, doppo esser state reviste, & esaminate dall'Eminentissimo Signor Cardinal Bona, per il Breve dato li 8. di Maggio 1673. nel quale sono specificamente riferite.

Decretum Sacræ Congregationis Indulgentiarum, & SS. Reliquiarum.

Hoc Summarium die 27. Junii 1673. fuit à S. Congregatione recognitum, & approbatum; Ideòque iterùm imprimi potest; & ubique promulgari. Romæ die 22. Martii 1678.

Aloysius Card. Homodeus. Locus † Sigilli.

Michael Angelus Riccius Secretarius.

SOM-

SOMMARIO

Dell'Indulgenze concesse da' Sommi Pontefici alle Confraternità erette, & instituite dall'Ordine della Santiss. Trinità del riscatto de' Schiavi Christiani. Fondato non senza Divina rivelatione da' Gloriosi Santi Gio: de Matha, e Felice de Valois; Nelle quali Confraternità sono entrati molti Rè, Prencipi, e Signori, & innumerabili persone dell'uno, e l'altro sesso; le quali con loro elemosine sono concorsi à tante, e copiose Redentioni fatte dal principio di sua fondatione sino al giorno d'hoggi.

Le Indulgenze sono le infrascritte; lasciate da parte le revocate, prima dal B. Pio V. che richiedevano manus adjutrices; e doppò da Paolo V. che revocate tutte le vecchie, ne concesse di nuovo, & ultimamente da Clemente X. il quale le rivocò generalmente tutte, eccetuato quelle, che saranno scritte in questo Sommario, alcune confermate, altre concedute di nuovo nel Breve sotto il dì 3. di Giugno 1673.

INDULGENZE CONCESSE DA PAOLO V alli Fratelli, e Sorelle.

1. PRimieramente vien concessa Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati alli fedeli Christiani dell'uno, e l'altro sesso, se veramente pentiti, e confessati, si communicaranno il primo giorno, che si faranno scrivere in detta Confraternità, e che prenderanno l'Habito, ò sia Scapolario della Religione, benedetto per mano di alcun Superiore della medesima Religione senza fare alcun voto.

2. Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati alli

cati alli medesimi fratelli, e sorelle, che sono, e che pro tempo saranno, che portaranno il Scapolario sudetto, quali veramente pentiti, confessati, e communicati divotamente invocaranno col cuore, non potendo con la bocca, in articolo di morte il Santissimo Nome di GESU.

3. Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, se veramente pentiti, confessati, e communicati nella festa della Santissima Trinità, devotamente visitaranno le Chiese, overo la Cappella, ò Oratorio dell'Ordine, ò della detta Confraternità, & ivi pregheranno per la concordia trà Principi Christiani, estirpatione dell'heresie, & essaltatione di Santa Madre Chiesa.

4. Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati alli medesimi confratelli, e sorelle, quali andaranno nelle parti d'infedeli, per la Redentione de' Schiavi, se avanti il partire veramente pentiti, e confessati si communicaranno.

5. Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati alli medesimi Schiavi Redenti, se frà un mese doppo esser ritornati, veramente pentiti, e confessati si communicaranno.

6. Sette anni d'Indulgenza, & altrettante quarantene alli medesimi confratelli, e sorelle, quali porteranno con pia affettione il sudetto Habito, ò Scapolario benedetto col segno della nostra Redentione, ogni giorno, che diranno sei volte il *Pater noster*, con il versicolo *Gloria Patri*, *&c.* & anco sei volte *l'Ave Maria* con l'istesso versicolo *Gloria Patri*, *&c.* per la pace de' Prencipi Christiani, & essaltatione di Santa Chiesa, & estirpatione dell'heresie.

7. Parimente sette anni d'Indulgenza, & altrettante quarantene alli confratelli, e sorelle, che visitaranno le sopradette Chiese, overo Oratorii dell'Ordine, ò della Confraternità, ne' giorni della Natività, e Resurettione di Nostro Signor GIESU CHRISTO, ne' giorni dell'Assuntione della Beata Vergine, e nella festa di S. Agnese Seconda (nel qual giorno fù instituito con Divina rivelatione l'Ordine della Santissima Trinità del Riscatto) dicendo le sopradette orationi per la pace de'

Prencipi Christiani, estirpatione dell'heresie, & essaltatione della Santa Madre Chiesa.

8. Sette anni d'Indulgenza, & altrettante quarantene alli medesimi, che veramente pentiti, e confessati interverranno alla Processione, detta dello Scapolario, in una Domenica di ciascun mese, da destinarsi da i Superiori dell'Ordine, e con licenza dell'Ordinario.

9. Anco sett'anni d'Indulgenza, & altrettante quarantene alli confratelli, e sorelle, quali essercitaranno opere pie, tanto spirituali, quanto temporali in remissione de suoi peccati; e per la redentione de' Schiavi dalla servitù de' Turchi, & altri Infedeli.

10. Item alli confratelli, e sorelle veramente pentiti, confessati, e communicati, che diranno ogni giorno per un'anno tre volte il *Pater noster*, & altrettante *Ave Maria*, & in fine il versicolo *Gloria Patri, &c.* con i Versicoli, Responsorii, & Orationi assegnate per li Superiori sudetti, e pregaranno per quelli, che sono detenti Schiavi appresso de' Turchi, acciòche non rineghino il nome del Salvator nostro; mà con fortezza persistano nella fede, e quando più presto siano liberati sett'anni d'Indulgenza una volta l'anno il giorno che ad essi piacerà.

11. Sett'anni d'Indulgenza, & altrettante quarantene alli confratelli, e sorelle, se confessati, overo con proposito di farlo, processionalmente riceveranno, & accompagneranno alla Chiesa, Cappela, overo Oratorio di detto Ordine, ò della Confraternità quelli, che saranno redenti.

12. Cinque anni d'Indulgenza, & altrettante quarantene alli confratelli, e sorelle, quali con lume se potranno, ò senza, accompagnaranno il Santissimo Sacramento quando si porta à gl'infermi, e pregheranno Dio per quelli.

13. Cento giorni d'Indulgenza ogni volta, che accompagnaranno alla sepoltura i corpi de' defonti, tanto de' fratelli, e sorelle, quanto d'altri, e pregheranno Dio per quelli.

14. Similmente altri cento giorni d'Indulgenza ogni

volta che interverranno alle Messe, & altri Divini Offitii soliti celebrarsi nella Chiesa, Cappella, ò Oratorio di detta Confraternità, e che interverranno alle Congregationi publiche, ò private di essa Confraternità, & alloggieranno i poveri, e faranno qualche altra opera di carità, e pietà.

15. Queste Indulgenze concesse Papa Paolo Quinto di santa memoria l'anno 1608. alli 6. d'Agosto nel Breve, che comincia *Cælestes Ecclesiæ thesauros*. Il sudetto Pontefice l'anno 1620. alli 6. di Novembre per un Breve, che comincia *Pias Christi fidelium Confraternitates*, *&c.* concesse la seguente Indulgenza plenaria.

16. Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati alli fratelli, e sorelle della Confraternità della Santissima Trinità, e della Madonna del Remedio nelle Chiese del sudetto Ordine, quali veramente pentiti, confessati, e communicati assisteranno alla Processione solita da farsi in una Domenica di ciaschedun mese nelle dette Chiese, & ivi pregaranno per la concordia trà Prencipi Christiani estirpatione dell'heresie, & essaltatione di Santa Madre Chiesa.

17. E perche per guadagnare l'Indulgenze delle quali si tratta nel numero 10. ordina il Papa, che dopo delli trè *Pater noster*, & *Ave Maria* col *Gloria Patri*, *&c.* si dicono ancora alcuni Versicoli, e Responsorii assegnati per li Superiori, e si potrà dire una *Salve Regina*.

Indulgenze concesse dalla fel. memor. di Papa CLEMENTE X.

LA felice memoria di Papa Clemente Decimo concesse alli fratelli, e sorelle Indulgenza plenaria, se veramente pentiti, confessati, e communicati devotamente visitaranno qualche Chiesa dell'Ordine, ò della Compagnia, ò suo Oratorio, & ivi pregaranno per la pace, e concordia trà Prencipi Christiani, estirpatione dell'heresie, & essaltatione di Santa Madre

Chiesa

Chiesa, per la liberatione de' medesimi Schiavi, e perseveranza nella loro santa fede, tutti li seguenti giorni

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno della Natività della Beatissima Vergine.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno della Purificatione di Nostra Signora.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno di S. Michele Archangelo.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno di S. Clemente Papa, e Martire.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno dell'Inventione della SS. Croce.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno della Natività di S. Gio: Battista.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno della festa del N. P. S. Giovanni de Matha, visitando le Chiese dell'Ordine.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno della festa del N.P.S. Felice de Valois, visitando le Chiese dell'Ordine.

Anco concesse alli fratelli, e sorelle l'Indulgenze delle Stationi di Roma, visitando le Chiese dell'Ordine, overo quelle della Compagnia, ò suo Oratorio, ò Cappella ne' giorni delle Stationi sotto nominate, espresse nel Messale Romano.

Stazioni, & Indulgenze Stazionali delle Chiese di Roma per tutto l'Anno.

Stazioni della Quaresima.

S. Sabina	Merc. primo giorno
S. Giorgio	Giovedì
SS. Gio: e Paolo	Venerdì
S. Trifone	Sabbato.
S. Giovanni in Laterano	Domenica prima
S. Pietro in Vincola	Lunedì
S. Anastasia	Martedì
S. Maria Maggiore	Mercordì
S. Lorenzo in Panisperna	Giovedì

SS. Apostoli

SS. Apostoli	Venerdì
S. Pietro	Sabbato.
S. Maria in Dominica detta la Navicella	Dñica seconda
S. Clemente	Lunedì
S. Balbina	Martedì
S. Cecilia	Mercordì
S. Maria in Trastevere	Giovedì
S. Vitale	Venerdì
SS. Pietro, e Marcellino	Sabbato.
S. Lorenzo fuori delle mura	Domenica terza
S. Marco	Lunedì
S. Pudenziana	Martedì
S Sisto	Mercordì
SS. Cosimo, e Damiano	Giovedì
S. Lorenzo in Lucina	Venerdì
S. Susanna	Sabbato.
S. Croce in Gierusalem	Domenica quarta
SS. Quattro Coronati	Lunedì
S. Lorenzo in Damaso	Martedì
S. Paolo (le Monache	Mercordì
✠ S. Martino de'Monti.e S.Silvestro del-	Giovedì
S. Eusebio	Venerdì
S. Nicolò in Carcere	Sabbato.
S. Pietro	Domenica di Passione
S. Grisogono	Lunedì
S. Ciriaco in S.Maria in Via Lata	Martedì
S. Marcello	Mercordì
S. Apollinare (no Rotondo	Giovedì
S. Stefano nel Monte Celio detto S. Stefa-	Venerdì
S. Giovanni ante Portam Latinam	Sabbato.
S. Giovanni in Laterano	Domenica dell'Oliva
S. Prassede	Lunedì
S. Prisca	Martedì
S. Maria Maggiore	Mercordì
S. Giovanni in Laterano	Giovedì
S. Croce in Gierusalemme	Venerdì
S. Giovanni in Laterano	Sabbato.
S. Maria Maggiore	Domenica di RESURRET.
S. Pietro	Lunedì

S. Paolo	Martedì
S. Lorenzo fuori delle mura	Mercordì
SS. Apoſtoli	Giovedì
S. Maria ad Martyres detta la Rotonda	Venerdì
S. Giovanni in Laterano	Sabbato.
S.Pancratio	Domenica in Albis

Stationi doppo l'Ottava di Paſqua.

S. Pietro	Giorno dell'Aſcenſione
S. Giovanni in Laterano	Vigilia della Pentecoſte
S. Pietro	Giorno della Pentecoſte
S. Pietro in Vincola	Lunedì
S. Anaſtaſia	Martedì
S. Maria Maggiore	Mercordì
S. Lorenzo fuori delle mura	Giovedì
SS. Apoſtoli	Venerdi
S. Pietro	Sabbato:

Stazioni dell'Avvento ſino in Quinquageſima.

S.Maria Maggiore	Domenica prima
S. Croce in Gieruſalem	Domenica ſeconda
S.Pietro	Domenica terza
SS. Apoſtoli	Domenica quarta (tività del Sig.
S.Maria Maggiore al Preſepio	La vig. e notte della Na-
S. Anaſtaſia	La Meſſa in Aurora
S.Maria Mag. (ſano Rotōdo	Giorno della Natività
S.Stefano nel Mōte Celio d. S.Ste-	S.Stefano
S. Maria Maggiore	S.Giovanni
S·Paolo	SS.Innocenti
S. Maria in Traſtevere	Circonciſione del Signore
S. Pietro	Epifania
S.Lorenzo fuor delle mura	Domen. in Settuageſima
S. Paolo	Domen. in Seſſageſima
S. Pietro	Domen.in Quinquageſima.

Per le Quattro Tempora.

S.Maria Maggiore	Mercordì
SS. Apoſtoli	Venerdì
S. Pietro	Sabbato.

Per le Rogationi.

S. Pietro	Giorno di S.Marco
S. Maria Maggiore	Feria ſeconda delle Rogazioni

S. Giovanni in Laterano Feria terza delle Rogazioni
S. Pietro Feria quarta delle Rogazioni.

I. de Angelis Archiep. Urb. Vicesg.
Raphael Fabretus Secr.

Oblighi de' Fratelli, e Sorelle.

LI nostri fratelli, e sorelle hanno da ricevere, e portare addosso un'Habitino, ò Scapolario piccolo di lana bianca con la Croce rossa, e turchina, benedetto per alcun Superiore della Religione. Quando il Scapolario sarà rotto, e persa la forma, che haveva, si torna à rinovare, ò metterli nova Croce, si hà da tornare à benedire, & il simile quando si piglia nuovo.

Li nostri fratelli, e sorelle per guadagnare l'Indulgenze di sopra espresse, non è bisogno, che faccino qualche voto, nè che habbino astinenza di carne, nè digiuno veruno più di quelli, che ordina la Chiesa.

Per acquistare le sudette Indulgenze, è di bisogno dire l'orationi, & essercitare l'opere, che il Papa comanda. Ci sono diverse Indulgenze per diverse orationi, & opere: e potrà facilmente un fratello guadagnare ogni giorno alcune Indulgenze. Però, se qualche fratello lascierà qualche volta, ò volte senza recitare, ò fare qualche opera pia non peccherà.

Hoc Summarium cum fuerit die 21. Novembris 1673. à Sacra Congregatione recognitum, potest iterùm imprimi, & ubique promulgari. Romæ 22. Martii 1678.

A Card. Homodeus.

Loco † Sigilli.

Michael Angelus Riccius Secr.

Vn Inqui-

Inquisiti.

SUMMARIUM.

Probibetur Superioribus localibus Ordinis Eremitarum S. Augustini receptare in Conventibus Inquisitos, & Justitiæ contumaces. num.1.

1. SAcra Congregatio statui Regularium præposita, licèt Immunitatem Ecclesiasticam ab omnibus observari curet; justis tamen de causis mota, prohibet omnibus, & singulis Superioribus localibus Ordinis, præsertim Erem. S. Augustini, sub pœna privationis vocis activæ,& passivæ,ne Inquisitos,& Justitiæ contumaces receptent;ac retinere audeant. Vide etiam in Theatro ver, Bannitus fol. 45. Ad supplicem itaque libellum Procuratoris Generalis, sequitur Decretum ten. seq. videlicet.

Eminentissimi, e Reverendissimi
Signori.

Il Procuratore Generale dell'Ordine Eremitano di S. Agostino devotissimo Oratore dell'EE. VV. humilmente li rappresenta, che se bene più volte dalli Superiori maggiori della sua Religione sono stati prescritti ordini rigorosi alli Priori, tanto de' Conventi Generali, come Provinciali, che non dassero ricetto à Refugiati, Inquisiti, e Contumaci della Giustitia, & in particolare per Cause Criminali; con tutto ciò non sono stati pienamente esseguiti i prefati Decreti. Derivandone da questa innosservanza molti discapiti, e disordini, non solo temporali, mà anche spirituali nella sua Religione.

Supplica humilmente, acciò si degnino l'EE. VV.

di

di spedire un Decreto prohibitivo à Superiori locali della stessa Religione il ricettare qualsivoglia sorte di Persone Contumaci della Giustitia per Cause Criminali sotto rigorosissime pene, conforme più piacerà all'infallibile prudenza dell'EE. VV. Quas Deus &c.

SAcra Congregatio Emin. S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis expositis, censuit Oratoris precibus indulgendum; prout præsentis Decreti tenore benignè indulsit; & contra delinquentes Pater Magister Generalis ad privationem vocis activæ, & passivæ procedat. Romæ 10. Januar. 1676.

Card. G. Carpineus.

Loco † sigilli.

I. B. Archiep. Januen. Secret.

Jurisdictio.

SUMMARIUM.

Declarationes Decreti Innocentii Papæ X. super subjectione nonnullorum Conventuum jurisdictioni Ordinarii à Sac. Congreg. super statu Regularium, editæ, atque ab Alexandro VII. approbatæ, num.1.

Non licet Episcopis, parvos Conventus suæ jurisdictioni suppositos visitantibus, quicquam accipere procurationis nomine. Ponitur Decretum, num.2.

CUm Decretum san. & vener. mem. Innocentii Papæ X. super subjectione nonnullorum Conventuum jurisdictioni Ordinarii loci, tanquam Sedis Apostolicæ Delegati, complurimas dubitationes exci-

citaverit; Sacra Congregatio super statu Regularium, sequentes Declarationes edidit, quas deindè Alexander VII. litteris, recolendæ memoriæ Pontifex approbavit, prout sequitur.

1. Posito Decreto fel. rec. Innocentii Papæ Decimi super subjectione nonnullorum Conventuum correctioni, visitationi, & omnimodæ jurisdictioni Ordinarii loci tanquam Sedis Apostolicæ Delegati: contingit dubitari de infrascriptis.

1. An Episcopus in Conventibus suæ jurisdictioni subjectis, possit Abbates, Priores, Guardianos, & alios Superiores locales deputare, & familiam constituere.

2. An possit Episcopus à prædictis Conventibus Religiosos amovere.

3. An Regulares eorundem Conventuum compelli possint ab Episcopo ad exhibendos libros introitus, & exitus, & reddendas rationes administrationis.

4. An Episcopus in eisdem Conventibus se ingerere possit in his, quæ regularem disciplinam concernunt.

5. An Ecclesiæ dictorum Conventuum, & Capellæ Granciarum, in quibus degunt Conversi pro agrorum cultura, ab Episcopo visitari possint.

6. An ipsæ Granciæ, & Conversi in eis degentes subsint visitationi Episcopi.

7. Quid in Ecclesiis, seu Capellis Granciarum, in quibus nullus degit Conversus, an similitèr subsint Episcopi visitationi.

8. An liceat Episcopo visitare Conventus tam suppressos, & postea restitutos, quàm non suppressos, ad effectum cognoscendi, an in illis re ipsa alantur sex Religiosi.

9. An

9. An Episcopus visitans hujusmodi Conventus suæ jurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes, possit à visitatis procurationem exigere in victualibus, vel in pecunia.

10. An jurisdictio Ordinariis locorum tanquam Sedis Apostolicæ Delegatis, attributa in supradicto Decreto, competat Vicariis generalibus Episcoporum, necnon Abbatibus, & aliis inferioribus Prælatis, proprium Territorium, ac jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus.

11. An Provinciales, & alii Superiores Regulares possint ejusmodi Conventus jurisdictioni Ordinarii subjectos, & Religiosos in illis degentes visitare, corrigere, & punire, omnemque jurisdictionem in eos exercere, sicut poterant ante dictum Decretum.

12. Si Superior Regularis in causa prævenerit contra subditum degentem in aliquo ex eisdem Conventibus Ordinario subjectis, fabricando processum, vel eum carceri mancipando, an Episcopus possit hujusmodi causam reassumere, ac Superiori inhibere.

13. Si è converso Episcopus prævenerit in causa contra Religiosum in tali Conventu commorantem, an Superiori Regulari eo casu liceat illum amovere, & in alio Conventu collocare, & si de facto collacaverit, an nihilominus Episcopus possit causam prosequi, ac Religiosum sic amotum revocare ad primum Conventum.

14. Si Provincialis, vel Superior localis voluerit aliquem ex Fratribus à tali Conventu removere, an Episcopus prohibere possit.

15. Si à Conventu primùm suppresso, ac deindè

Religioni restituto absint ex aliqua rationabili causa, & ad breve tempus unus, vel plures ex numero sex Religiosorum ibi degentium, an gratia restitutionis sit nulla, & Conventus remaneat suppressus, ut prius.

16. Quid si à Conventu non suppresso similitèr ex causa rationabili, & ad modicum tempus absit aliquis è sex Religiosis ibi existentibus, an durante tali absentia, Conventus subjaceat jurisdictioni Ordinarii.

17. An Religioso illo redeunte, vel aliàs impleto numero sex Religiosorum, Conventus recuperet pristinam exemptionem.

18. Si gratia restitutionis Conventus suppressi reddatur nulla, ex eo quod in illo ad formam Decreti cum effectu non alantur sex Religiosi & postea contingat, ut ejusmodi numerus impleatùr, an gratia restitutionis Conventus reviviscat.

19. Ad hoc, ut gratia restitutionis sit nulla, & Conventus denuò remaneat suppressus, propterea quod in eo non sustententur sex Religiosi, an debeat præcedere declaratoria Episcopi super facto, prævia causæ cognitione.

20. An ab hujusmodi declaratoria liceat Regularibus ad Sedem Apostolicam appellare ad effectum tam devolutivum, quàm suspensivum.

21. Cùm ex Decreti præscripto quatuor Sacerdotes in his Conventibus degentes debeant esse maturæ ætatis, quænam dicatur ad hunc effectum ætas matura.

Sacra Congregatio super statu Regularium ad singula dubia superius proposita hunc in modum respondit, videlicèt:

AD 1. Non posse.

Ad 2. Posse ex rationabili causa, commonito tamen prius Superiore Regulari, ad quem pertinet, ut eosdem Religiosos assignet in aliis Conventibus.

Ad 3. Posse compelli.

Ad 4. Posse.

Ad 5. Posse.

Ad 6. Subesse.

Ad 7. Itidem subesse.

Ad 8. Minimè licere antequam aliundè constet de fundamento intentionis Episcopi in deficientia numeri constituto.

Ad 9. Expedire, ut Sanctissimus Dominus Noster decernat, & declaret non licere Episcopo tales Conventus visitanti quicquam accipere procurationis nomine.

Ad 10. Competere.

Ad 11. Posse sicut prius, non tamen privativè ad Episcopum.

Ad 12. Non posse, nisi ex justa causa, veluti cùm videt Superiorem Regularem ex odio, vel amore, cupiditate, vel metu, aut ex nimia severitate, vel indulgentia quid duriùs, aut remissius constituere, quàm causa deposcit; in quo ipsius Episcopi conscientia oneratur.

Ad 13. Non licere Superiori Regulari Religiosum ab Episcopo inquisitum à loco amovere, & si amotus fuerit, posse Episcopum causam prosequi & illum quibuscunque remediis revocare, etiam invo-

cato auxilio Ordinarii, & brachio sæculari, si opus fuerit, cujuscunque loci, in quo Religiosus ille reperiatur.

Ad 14. Non posse.

Ad 15. Gratiam ob id non esse nullam, cessante omni fraude, nec Conventum remanere suppressum.

Ad 16. Subjacere durante absentia.

Ad 17. Recuperare.

Ad 18. Non reviviscere.

Ad 19. Debere ita præcedere, nec ante declaratoriam licere Episcopo Conventus possessionem apprehendere, aut Religiosos indè expellere.

Ad 20. Licere ad effectum devolutivum tantùm non autem suspensivum.

Ad 21. Ætatem maturam dici ad hunc effectum expleto anno quadragesimo.

Declarationes suprascriptas Sanctiss. D. N. ad se relatas approbavit, & ab omnibus, ad quos pertinet, observari præcepit, contrariis quibuscunque non obstantibus. Datum Romę die 27. Julii 1655.

B. Card. Spada.

Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus S. Cong. Secret.

Decretum.

2. CUm Sacra Congregatio super statu Regularium aliàs consulta, An Episcopus visitans parvos Conventus suæ Jurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes ad præscriptum Decreti san. mem. Innocentii X. quod incipit: *Ut in parvis* possit à visitatis procurationem exigere in victualibus, vel in pecunia; dixerit expedire, ut Sanctissimus Domi-

Dominus Noster decernat, & declaret non licere Episcopo tales Conventus visitanti quicquam accipere procurationis nomine: Sanctitas Sua, Congregationis sententia audita, eam expressè approbavit, noluitque licere Episcopis hujusmodi Conventus visitantibus aliquid accipere procurationis nomine, seù in pecunia, seù in victualibus, & ita observari præcepit, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in corpore Juris clausis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ die 25. Junii 1664.

Marcus Antonius Card. Franciottus.

Loco † sigilli. Prosper Fagnanus Secret.

Laici, seù Conversi.

SUMMARIUM.

Ambitio omnium ferè mortalium calamitas. num. 1.

Laici, seù Conversi Ordinis Eremitarum S. Augustini ad statum Clericalem, & ad Sacros Ordines promoveri nequeunt; nisi iidemmet prius opportunum super eo indultum à Sancta Sede reportaverint. num. 2.

1. CUm nulla ferè calamitas in rebus humanis non sit minor improbitate, ambitioneque mortalium, qui dum intra sui status, suæque vocationis limites sistere, & cohibere se nequeunt; impotentèr semper aliquod pertentant, semetipsos, & alios inquietando, & perturbando; undè exclamat D. Bernardus lib. 3. de Consider. *O ambitio Ambientium crux, quomodo omnes torquens, omnibus places? Nil acriùs cruciat, nil molestiùs inquietat, nil tamen apud miseros mortales celebriùs negotiis ejus*; & D. August. lib. 14. de Ci-

de Civit. Dei cap. 11. *Diabolus ruit, quia elegit potiùs præesse, quàm subesse*; quam ob rem Clemens Decimus ad compescendam Laicorum, seù Conversorum Ordinis Eremitarum S. Augustini ambitionem, dum à statu laicali ad Clericalem transire, & ad Sacros Ordines promoveri quotidiè satagerent sequentem Constitutionem, Procuratore Generali ejusdem Ordinis instante, edidit; qua cavetur, ne de cætero ullus Frater ad Regularem dicti Ordinis habitum receptus, & admissus, ad statum Clericalem in eodem Ordine, & ad Sacros Ordines promoveri valeat, nisi impetrata priùs super eo Apostolica facultate, ut infra.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

2. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Dominicus Valvasorius Mediolañ Procurator Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod in eodem Ordine nonnullis ab hinc annis, non sine ingenti ipsius Ordinis detrimento serpere incæpit ambitionis morbus, quo plures Fratres Laici, seù Conversi propriæ vocationis obliti, ac humilem pertæsi conditionem, qua Regulari se manciparunt disciplinæ, à Laicali statu ad Clericalem transire, ac ad Sacros Ordines promoveri impotentèr pertentant, & à vilioribus exercitiis ad Sacri Altaris ministeria ascendere, quinimò Pœnitentiæ, & Eucharistiæ Sacramenta administrare, necnon animarum curam exercere minimè verentur, & quia non facilè in ea Provincia, in qua tanquam Laici ad Religionem admissi fuerunt, voti compotes fieri possunt, ideò nonnulli eorum de-

loco

loco ad locum, ac de Provincia in Provinciam vagantes commigrant, & aliqui ad remotiores etiam Insulas se conferunt, atque ita quam nequeunt apud legitimos Superiores suos laicalis eorum conditionis conscios facultatem obtinere, ut Sacris initietur Ordinibus, eandem ab exteris tandem non sine dolo extorquent. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, innumera ex hac una inobservantia suboriantur incommoda, quandoquidem decursu temporis prædicti Fratres Laici, seù Conversi, jam utcunque ad Sacros Ordines promoti, ad proprias Provincias, & Conventus in quibus recepti fuerunt, remigrantes, in iisdem contendunt aggregationis, & filiationis, ut antea fruebantur, potiri privilegio, quod quidem justè illis à cæteris Religiosis denegatur, ob indebitam status variationem, & dedecus, quod Religioni inurunt per eorum inscitiam, quam vel Sacrum facientes, vel Officium Divinum legentes, vel Altaris ministeria exercentes, aut Sacramenta administrantes patefaciunt; Indè verò lites, & dissidia in Conventibus, & Provinciis Ordinis prædicti succrescere videantur, Nobis proptereà dictus Dominicus Procurator Generalis humilitèr suplicari fecit, ut tot malis, ne radices altiùs agant, opportuno remedio occurrere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Dominici Procuratoris Generalis votis in præmissis quantum cum Domino possumus favorabilitèr annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum series absolventes, & absolutum fore censentes, hujus-

hujusmodi supplicationibus inclinati, ne de cætero ullus Frater ad regularem dicti Ordinis habitum inter Laicos, seù Conversos receptus, & admissus, ad statum Clericalem in eodem Ordine, & ad Sacros Ordines promoveri valeat, nisi prius opportunum super eo Indultum ab hac Sancta Sede Apostolica reportaverit, ac etiam tam à Priore Provinciali suæ Provinciæ, quàm à Priore Generali Ordinis prædicti respectivè facultatem desupèr petierit, & in scriptis sibi concedi obtinuerit. Nec ullus Frater Ordinis hujusmodi in statu laicali professus, qui Sacros Ordines de suorum Superiorum licentia suscipiendi facultatem ab eadem Sancta Sede obtinuerit, ejusmodi facultate perfrui valeat, nisi petita, & obtenta paritèr tam à Priore Provinciali suæ Provinciæ, quàm à Priore Generali Ordinis hujusmodi licentia, servatisque, & adimpletis omnibus, & singulis illis, quæ in ejusmodi Indultis, & Litteris Apostolicis desupèr expeditis præscripta fuerint, authoritate Apostolica tenore præsentium prohibemus, & interdicimus, volentes, & eadem authoritate statuentes, ut qui secùs egerint, à statu Laicali ad Clericalem transeuntes, Clericalem characterem suscipientes, vel se ad Sacros Ordines promoveri facientes, à Clericalis characteris, & Sacrorum Ordinum hujusmodi executione perpetuò suspensi remaneant, ac à statu, & habitu Clericali reiiciantur, & in numerum Conversorum denuò redigantur. Qui verò Fratres Laici, seù Conversi Ordinis prædicti, tam Clericali charactere, & Sacris Ordinibus prædictis initiati sunt, sed ob eorum ignorantiam non levia adferunt populo scandala, & Religionis famæ plurimum derogant, authoritate dilecti filii moderni Prioris Generalis Ordinis prædicti, cui opportu-

nam

nam ad id harum serie facultatem tribuimus, à Clericalis Characteris, & Ordinum suorum respectivè exercitio tamdiù suspendantur, donec ab ipso Priore Generali, vel ab Examinatoribus per eum deputandis, prævio examine approbati fuerint. Porrò Superiores, qui sine debita, & per præsentes Litteras præscripta solemnitate concedent prædictis Fratribus Laicis, seù Conversis facultatem transeundi ad statum Clericalem, seù Sacros Ordines suscipiendi, aut indebitè promotos redarguere, & punire negligent, pœnam privationis officiorum, quę tunc obtinebunt, ac vocis activæ, & passivæ ipso facto se noverint incursuros. Decernentes, ipsas præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabilitèr observari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis authoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, ac Congregationum, & Conventuum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficientèr expressis, & insertis habeñ, illis aliàs in suo robore permansu.

mansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialitèr, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earundem præsentium Litterarum transumptis, seù exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Maii 1676. Pontificatus Nostri Anno sexto.

I. G. Slusius.

Mercatura.

SUMMARIUM.

Mercaturam, negotiationesque sæculares Religiosis omnibus, aliisque personis Ecclesiasticis districtè probiberi mandat sequens Constitutio.

CLEMENS PAPA IX.

Ad futuram rei memoriam.

SOllicitudo Pastoralis officii, quo Ecclesiæ Catholicæ per universum Orbem diffusæ regimini per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ abundantiam præsidemus, Nos stimulat, ut ea, quæ Christianæ Religionis, Catholicæque fidei propagationi remoram, vel impedimentum iniicere, ac in Virorum in sortem Domini vocatorum, & præsertim Religiosorum, qui semetipsos abnegarunt, & mundana omnia contempserunt, ut Christum lucrifacerent, ejus-

ejuſque obſequiis mundo corde, & mente tranquilla unicè intenderent, honeſtatis gloria maculam ponere poſſent, ſalubri ſanctione è medio tollere, atque radicitùs evellere ſtudeamus. Dudum ſiquidem fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædeceſſor noſter conſiderans per Sacros Canones, Conciliorum decreta, & Conſtitutiones Apoſtolicas, omnibus Religioſis, ac etiam aliis Eccleſiaſticis, præſertim in Sacris Ordinibus conſtitutis, mercaturam, & negotiationes ſæculares diſtrictè prohiberi, ac valdè damnoſum, indecorum, & indecens exiſtere hujuſmodi perſonas divino cultui mancipatas, ac præcipuè illas, quæ ad prædicandum Sacroſanctum Chriſti Domini Evangelium deſtinatæ ſunt, mercaturæ, & negotiationibus hujuſmodi ſe immiſcere, aut operam dare, per quandam ſuam in ſimili forma Brevis die 22. Februarii 1633. emanatam Conſtitutionem, inter alia, Religioſis omnibus cujuſcunque Ordinis, & Inſtituti tàm non Mendicantium, quàm Mendicantium, etiam Societatis Jeſu, eorumque ſingulis tàm tunc in Inſulis, Provinciis, Regionibus, & Regnis Indiæ Orientalis, ac Chinæ, & Japonum exiſtentibus, quàm in futurum ad illa mittendis, omnem, & quamcunque mercaturam, ſeù negotiationem quocunque modo ab eis fieri contingeret, ſivè per ſe, ſivè per alios, ſivè proprio, ſivè Communitatis nomine directè, ſivè indirectè, aut quovis alio prætextu, cauſa, vel colore, interdixit, & prohibuit ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna ipſo facto incurrenda, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ, officiorum, ac graduum, & dignitatum quarumcunque, & inhabilitatis ad ea, ac inſuper amiſſionis mercium, & lucrorum ex eis factorum, quæ omnia à Superioribus Religionum,

ex

ex quibus delinquentes exiſterent, reſervanda eſſent ad uſum Miſſionum, quas eædem Religiones habebant, & in futurum habituræ erant, in Indiis prædictis, & non in alios uſus; Ac eiſdem Superioribus diſtrictè præcepit ſub eiſdem pœnis, ut in hoc invigilarent, & contra delinquentes ad prædictas pœnas procederent, ſublata eiſdem facultate hujuſmodi delinquentibus aliquid ex dictis mercibus, & lucris quantumvis minimum, remittendi, aut condonandi, & aliàs prout in dicta Urbani Prædeceſſoris Conſtitutione, cujus tenorem præſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberiùs continetur. Cùm autem (ſicut non ſine graviſſimo animi noſtri dolore accepimus) multi ex jiſdem Religioſis, & perſonis Eccleſiaſticis, propriæ profeſſionis, injunctique ſibi graviſſimi miniſterii immemores, ab ejuſmodi mercatura, & negotiationibus ſæcularibus non abſtineant, ſed ſeſe à debita prædictæ Conſtitutionis Urbani Prædeceſſoris obſervatione ſub variis prætextibus, coloribus, & ſubterfugiis eximere conati fuerint, & ſatagant de præſenti, in deplorandam animarum ſuarum perditionem, perniciosum quoque exemplum, & ſcandalum plurimorum: Nos ſalutaribus Doctoris Gentium præceptis edocti, quod nemo militans Deo, implicat ſe negotiis ſæcularibus, ut ei placeat, cui ſe probavit, tàm grande, tamque exitioſum ab Eccleſia Dei malum, Apoſtolici zeli vigore propellere, ſcandalorumque indè naſcentium occaſiones recidere, ac ſaluti animarum, & Chriſtianæ Religionis, Catholicæque fidei propagationi, quantum Nobis ex alto conceditur, ſalubritèr conſulere, omnemque lucrorum mundanorum ſpem perſonis cœleſti

lesti militiæ adscriptis, præsertim ad Infidelium conversionem, & Evangelii prædicationem destinatis, & in futurum destinandis, quas sicut bonos Christi milites laborare, & ministerium suum honorificare oportet, ut eò studiosiùs, ac impensiùs adspirante superni favoris auxilio, horrea Domini novis semper frugibus locupletare satagant, omninò adimere decrevimus. Itaque Sacris Canonibus, ac Decretis, & Constitutionibus prædictis inhærentes, illaque, & præsertim memoratam Urbani Prædecessoris Constitutionem in jis, quæ præsentibus litteris non adversantur, approbantes, & innovantes, & circa præmissa de novo disponentes, & statuentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione, Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis tàm sæcularibus, quàm Regularibus cujuscunque status, gradus, conditionis, & qualitatis, ac cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, etiam Societatis Jesu, & earum cuilibet, quæ ad Insulas, Provincias, & Regna Indiarum Orientalium; & præsertim in Provinciam Societatis Jesu de Japone nuncupatam, ac in partes Armeniæ tàm Australes, quàm Septentrionales à Sede Apostolica, vel Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandę fidei præpositorum, aut ad earum Superioribus sub nomine Missionariorum, aut quovis alio titulo pro tempore missæ fuerint, aut in illis partibus quomodolibet morabuntur, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, & officiorum, dignitatum, & graduum quorumcunque per eas obtentorum, & inhabilitatis ad illa, & alia

quæcunque in poſterum obtinenda, necnon amiſſionis mercium, & lucrorum omnium ipſo facto incurrendis, ac aliis Noſtro, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, vel prædictæ Cardinalium Congregationis arbitrio imponendis pœnis, tenore præſentium diſtrictè prohibemus paritèr, & interdicimus, nè mercaturis, & negotiationibus ſæcularibus hujuſmodi quovis prætextu, titulo, colore, ingenio, cauſa, occaſione, & forma, etiam ſemel, per ſe, aut mediantibus miniſtris, ſeù aliis perſonis ſubſidiariis, directè, vel indirectè, tàm nomine proprio, quàm ſuarum reſpectivè Religionum, ſeù Congregationum, aut Societatum, etiam Jeſu, vel aliorum quorumlibet, & aliàs quovis modo, & qualitercunque ſe ingerant, vel immiſceant. Ac ex nunc, prout ex tunc, & è contra poſtquam caſus evenerit, merces, & lucra quæcunque, quæ ex hujuſmodi mercaturis, & negotiationibus provenerint, in uſus, & commodum pauperum, Hoſpitalium, Seminariorum Eccleſiaſticorum, ac Operariorum (non tamen Religionum, Congregationum, & Societatum, etiam Jeſu, ſeù Inſtituti eorum, qui in præmiſſis, vel circa ea deliquerint) ſed aliorum non delinquentium harum ſerie applicamus, qui teneantur conſignare merces, & lucra hujuſmodi locorum Ordinariis, ſeù eorum Vicariis in ſpiritualibus generalibus, aut Officialibus, vel Apoſtolicis Vicariis, ſeù Provicariis: Si verò tanquam dictæ Sedis Delegati illa, ut præfatur, & non in alios uſus, diſtribuere, & erogare debeant; ſuper quibus eorum conſcientiam diſtrictè oneramus. Et quia in præmiſſis, & circa ea delinquentes, ut plurimùm, prætextu neceſſitatis pro eorum Miſſionibus ſe excuſare præſumant, excuſationes hujuſmodi eis, eorumve cui-

libet

libet nullo modo suffragari posse, vel debere decernimus, & declaramus. Insuper eisdemmet censuris, & pœnis innodamus, & innodatos fore declaramus Superiores immediatos, ac Provinciales, & Generales prædictorum Ordinum, Congregationum, & Societatum, etiam Jesu, qui eorum respectivè subditos in præmissis, vel circa ea, etiam pro unica vice quomodolibet delinquentes saltem per amotionem illorum à locis commissi per eos delicti non puniverint; A sententia verò excommunicationis hujusmodi per Superiores, vel alium, seù alios quoscunque etiam quavis facultate suffultos, nemo ex prædictis delinquentibus absolvi possit, præterquam in mortis articulo constitutus, nisi lucris hujusmodi priùs restitutis. Decernentes easdem præsentes litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quod in præmissis interesse habentes, seù habere quomodolibet prætendentes, & alii quilibet cujuscunque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, seù aliàs specifica, & individua mentione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficientèr adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacunque quantumvis justa, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clausæ, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seù intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seù adversùs illas aperitionis

-oris, reſtitutionis in integrum, aliudque quodcunque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeù impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeù ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit, in omnibus, & per omnia inviolabilitèr, & inconcuſsè obſervari; Sicque, & non alitèr in præmiſſis per quoſcunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generalem, & Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Cameræ Præſidentes Clericos, Theſaurarium generalem, Commiſſarium, alioſque Officiales, & Miniſtros, necnon S. R. E. prædictæ Camerarium, ſeù Procamerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, cæteroſque quoslibet quacunque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis alitèr judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obſtañ quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, prædicta Urbani Prædeceſſoris, ac rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris paritèr Noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, ita ut vigore præſentium etiam ultra duas, pluresque dietas quilibet in Judicium trahi poſſit, & piæ mem. Pii IV. & Pauli V. aliorumque Romanorum Pontificum etiam

Prædecessorum Nostrorum super spoliis Cameræ prædictæ applicandis, ac ejusdem Pii IV. Prædecessoris de gratiis qualecunque interesse dictæ Cameræ concernentibus in ipsa Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrañ, ita ut præsentes litteras ibidem præsentari, registrari, & insinuari nunquam necesse sit, necnon quatenus opus sit, de Jure quæsito non tollendo, aliisque Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, cæterisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac dictæ Cameræ, & Provinciarum, Regnorum, Regionum, Ordinum, Congregationum, Institutorum, Societatum, etiam Jesu, Domorum, & Collegiorum quorumcunque, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, facultatibus, licentiis, & litteris Apostolicis quibusvis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, eorumque Superioribus, & personis etiam particularibus, & aliis quibuscunque, etiam speciali nota dignis, & de necessitate juris, vel facti omninò exprimendis, etiam cum facultate eligendi posteriorem datam, quam nemini adversùs easdem præsentes litteras ullo modo suffragari unquam posse statuimus, & decernimus, ac sub aliis quibuscunque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac

consistorialitèr, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficientèr expressis, & insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum esse, & censeri, illaque nemini adversùs præsentes litteras suffragari volumus, cæterisque contrariis quibuscunque. Cæterùm volumus, & expresè mandamus, ut eædem præsentes litteræ, seù earum exempla, etiam impressa notificentur, & intimentur omnibus, & singulis Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, hujusmodi Superioribus Generalibus, & Procuratoribus Generalibus, ad hoc, ut eorum, & prædictorum Religiosorum eis respectivè subditorum nominibus illas acceptent, & earum exempla transmittant ad illos cum arctissimis præceptis easdem præsentes litteras, & in eis contenta quæcunque plenariè, & integrè, ac verè, realitèr, & cum effectu exequendi, & observandi. Ac insuper quibuslibet locorum Ordinariis, eorumque Officialibus, seù Vicariis in spiritualibus generalibus, ac Apostolicis, & Capitularibus Vicariis amplam, & liberam concedimus, & impertimur facultatem

præsen-

præſentes litteras in locis eorum cujuslibet reſpectivè juriſdictionis publicandi, ad hoc, ut illarum ignorantia allegari nequeat, & allegata minimè ſuffragari debeat. Et quia difficilè foret, præſentes litteras originales, ubique oſtendi, & publicari; volumus paritèr, & decernimus illarum tranſumptis, ſeù exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſt ica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorsùs in udicio, & extra ubique locorum fidem haberi, quæ haberetur ipſis præſentibus litteris, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. Junii 1669. Pontific. Noſtri Anno ſecundo. I. G. Sluſius.

Miſſa.

SUMMARIUM.

Miſſæ Defunctorum in feſtis duplicibus celebrari non poſſunt: ponitur Decretum. num. 1.

Breve Alexandri Papæ VII. quo prædictum S. C. Decretum confirmatur. num. 2.

Quod extenditur etiam ad Altaria perpetuò privilegiata, in quibus celebrando Miſſas de feſto currenti, ſatisfieri obligationibus, & ſuffragari cum eiſdem indulgentiis ad formam privilegiorum, declaratur. nnm. 3.

Circa Miſſarum celebrationem, non licet Sacerdotibus aliam eleemoſynam accipere, præter illam, quàm acceperunt ab eo, pro quo Miſſam offerre tenentur. nu. 4.

Ponitur Decretum Sac. Congreg. Concilii approbatum ab Alexandro Papa VII. num. 5.

Prorogatio petita à Procuratore Generali Ord. Minorum Conv. pro reductione Miſſarum perpetuarum, conceditur, ut infrà. n. 6.

 1. Cum

1. CUm Sanctissimus D. N. Alexand. Papa VII. in Visitatione Ecclesiarum Urbis acceperit in plerisque Ecclesiis abusum irrepsisse celebrandi Missas privatas pro Defunctis etiam in festis duplicibus, contra præscriptum Rubricarum Missalis Romani: eundemque abusum Decreto Congregationis eliminari præceperit. Innotuerit verò Sacrorum Rituum Congregationi hujusmodi abusum etiam in aliis Ecclesiis, ubique gentium existentibus inductum pariter reperiri. Sacra eadem Congregatio, ut Missalis Rubricæ inviolatè serventur, districtè præcipit omnibus, & singulis Sacerdotibus, tàm sæcularibus, quàm Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti etiam necessariò exprimendi, ut in posterum omninò dictam Rubricam servent, ita ut Missas privatas pro Defunctis, seù de Requiem in duplicibus nullatenus celebrare audeant, vel præsumant. Quod si ex Benefactorum præscripto Missæ hujusmodi celebrandæ incidant in festum duplex, tunc minimè transferantur in aliam diem non impeditam, ne dilatio animabus suffragia expectanctibus detrimento sit, sed dicantur de festo currenti cum applicatione Sacrificii juxtà mentem eorundem Benefactorum. Curentque Ecclesiarum Rectores, Sacristæ, aliique, ad quos pertinet, ut hujusmodi Decretum inviolatè servetur, & in Sacristia affixum retineatur; ubi commodè ab omnibus celebrare volentibus conspici, & legi possit. In eos autem, qui contrafacere ausi fuerint, vel præmissa adimplere neglexerint, locorum Ordinarii, tùm Sæculares, tùm Regulares pro modo culpæ animadvertant. Die 5. Augusti 1662.

Et facta de prædictis Sanctissimo relatione, Sanctitas Sua annuit, & cum applicatione Sacrificii satisfie-

satisfieri, ac Benefactorum mentem impleri voluit. Eadem die 5. Augusti 1662.

I. Episc. Sabineñ Card. Sacchettus.

Loco † sigilli.

Franc. Maria Phœbeus Sac. Rit. Congreg. Secr.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

2. CRedite Nobis cœlitùs dispensationis officium salubritèr exequi, adjuvante Domino jugitèr satagentes, & quamplurima dubia in diversis Mundi partibus orta, & in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum deducta occasione Decreti ejusdem Congregationis die 5. Augusti 1662. editi, ac à Nobis approbati, de non celebrandis Missis de Requiem in duplicibus, tollere, atque dirimere cupientes, de memoratorum Cardinalium consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus in primis aliud Decretum prædictæ Congregationis, editum in una Novarieñ die 22. Novembris 1664. quo declaratum fuit, Anniversaria, & Missas cantatas de Requiem relictas ex dispositione Testatorum quotannis in die ipsorum obitus etiam in duplici majori contingentis non comprehendi in dicto Decreto.

3. Ulteriùs quoad Altaria perpetuò privilegiata, & in quibus proindè quotidiè etiam in duplicibus celebrandæ sint Missæ de Requiem ex obligatione, auctoritate, & tenore prædictis declaramus per celebrationem Missarum de festo currentis satisfieri dictis obligationibus,

nibus, & suffragari cum eisdem Indulgentiis, perindè ac si essent celebratæ Missæ de Requiem ad formam privilegiorum; salva tamen semper in præmissis auctoritate supradictæ Congregationis. Decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabilitèr observari; sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstañ quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut ipsarum præsentium litterarum transumptis, seù exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ presentibus ipsi adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Januarii 1667. Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

S. Conrinthieñ.

4. Cùm Auctores nonnulli scriptis suis, etiam Typis editis asseruerint, Sacerdoti, pro alio Missam recepta eleemosyna, Celebranti, licitum esse aliam eleemosynam quoque accipere ab altero, cui partem illam

illam fructus, seù valoris ejusdem Sacrificii ipsimet celebranti debitam (specialem nuncupatam) applicet; Ac proindè hunc casum sub Decreto Sacræ Congregationis Concilii, prohibente duplex pro unica Missa stipendium, seù eleemosynam recipi, non esse comprehensum.

Propterea Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum DD. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, quæ auctoritate sibi per Apostolicam Sedem specialitèr attributa, sedulò curant; nè à Sacerdotibus circa celebrationem Sacrosancti Missæ Sacrificii, undè in nos uberrima Divinæ liberalitatis munera derivantur, avaritiæ labes ulla, aut suspicio contrahatur, antedictam assertionem maturè examinavit, eademque prorsus reprobata, sub die 25. Januarii 1659. Censuit.

5. Nulli Sacerdoti licitum esse præfata ratione, sivè prætextu, aliam eleemosynam accipere, præter illam, quam accepit ab eo, pro quo Missam offerre tenetur. Ac proindè casum hunc esse comprehensum in Decretis, aliàs per eandem Sacram Congregationem Concilii editis, Quibus prohibetur, ne duplex stipendium pro unica Missa recipiatur.

Quam Sacræ Congregationis sententiam ad Sanctissimum Dominum Nostrum Alexandrum Papam VII. relatam, Sanctitas Sua sub die 29. ejusdem Mensis approbavit, & Decretum publicari, atque ad Episcopos, & Generales Regularium Ordinum transmitti jussit, ut ipsi Doctrinam hujusmodi per suos Pœnitentiarios, & Confessarios, ac Lectores respectivè insinuari, doceri, atque in Tractatibus morali-

bus

bus per ejuſdem imprimendis evulgari, paſtorali vigilantia curent.

F. Card. Paulutius Præf.

Loco † ſigilli.

C. de Vecchiis Epiſc. Cluſinus
S. C. C. Secr.

Eminentiſſimi, e Reverendiſſimi Signori.

6. SI degnarono l'EE. VV. à ſuppliche del Miniſtro Generale de' Minori Conventuali Frà Martiale Pellegrini rimeſſeli dalla Santità di N. Sig. di conceder facoltà con loro Decreto ſotto li 22. Luglio proſſimo ſcorſo all' Eminentiſſimo Sig. Card. Ghigi Protettore del medemo Ordine, di poter fare la riduttione degli oblighi perpetui delle Meſſe ne' Conventi delle Provincie d'Italia dello ſteſſo Ordine, mà dentro lo ſpatio d'un ſolo anno. Mà perche Eminentiſſimi Signori in molti Conventi non è ſtato poſſibile nel ſudetto tempo metter in eſſere i dovuti requiſiti per tal funtione, sì per le difficoltà dell'opera in sè ſteſſa, come anco per mancamento de' lumi neceſſarii, mutatione de' Superiori locali, & altro. Perciò Frà Ludovico Magni Procurator Generale del medemo Ordine, proſtrato riverente à piedi dell'EE. VV. humilmente le ſupplica degnarſi di prorogarle la ſudetta facoltà, almeno per un'altro anno, ſperando certamente, ch'in queſto tempo li ſudetti requiſiti in tutti li Conventi ſi troveranno alleſtiti, Che &c. Quas &c.

DIe 23. Junii 1674. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, petitam prorogationem

ad

ad alium annum proximum tantùm benignè impertita eſt.

Fr. V.M. Urſinus Card. S. Xyſti Præf.
Loco † ſigilli.

S. Archiep. Brancatius Epiſc.
Viterbien. Secret.

Novitius.

SUMMARIUM.

Decretum Commiſſionis circa obſervantiam aliorum Decretorum pro Novitiis in Ordine Fratrum Erimit, S. Auguſt. recipiendis, num. 1.

AD ea, quæ Auctor in Theatro v. Novitius abundè ægit circa Noviriorum receptionem, ubi ſeriem Decretorum ad materiam ſpectantem diſpoſuit; additur ſequens Decretum Sac. Congr. ſuper ſtatu Regularium; cujus vigore committitur Priori Generali totius Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, ut invigilet quod Decreta prædictæ Sac. Congreg. ſub Alexan. VII. edita, ad unguem obſerventur, prout infra.

Auguſtinianæ Religionis.

1. SAcra Congregatio ſuper ſtatu Regularium pro rei gravitate committendum, cenſuit, quemadmodum præſentis Decreti vigore committit P. Priori Generali totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, ut pro ſui muneris debito invigilet, & curet, ut Decreta hujus Sacræ Congregationis ſan. mem. Alexandri Septimi edita ſub datum Romæ die 13.
Septem-

Septembris 1655. pro Novitiis in dicto Ordine recipiendis, omninò observentur, præsertim quoad scrutinium, & examen super qualitatibus recipiendorum ad Habitum, & Professionem; Prioresque tam Provinciales, quàm Conventuales, & alios, ad quos pertinet, seriò admoneat, eisque in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipiat, ut Decreta ipsa adamussim exequantur, & contra inobedientes, & refractarios, juris remediis procedat etiam cum facultatibus Sac. Congregationis, contrariis non obstantibus quibuscunque. Datum Romæ die 8. Augusti 1675.

V. Card. Carpineus.

Loco † sigilli.

P. Fagnanus Secret.

Officium Sanctorum.

SUMMARIUM.

Officium, & Missam Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ cum Octava, de præcepto recitari in toto Ordine Erem. S. Augustini, sequens Constitutio ad instantiam prædicti Ordinis disponit, atque seorsim imprimi posse decernit. num. 1.

Conceditur facultas toto Ordini Minorum de Observantia S. Francisci, ac etiam Tertii Ordinis utriusque sexus, recitandi semel in mense per annum (die tamen non impedita festo novem Lectionum) Officium de S. Clara Virgine. num. 2.

Conceditur eidem Ordini recitari Officium S. Antonii Patavini semel in mense, ut supra. num. 3.

Fratribus Eremitarum S. Augustini permittitur recitare Officium, & Missam S. Nicolai Tolentinatis modo, & forma in Decreto descripta. num. 4.

Of-

Officium S. Raymundi de Penafort Confessoris non Pontificis Ordinis Prædicatorum, Decreto Clementis X. in Breviario, ac Missali Romano inseri mandatur. num.5.

Officium Sanctorum omnium Ordinis Min. S. Francisci, Fratribus ejusdem recitandum conceditur sub die 26. Novembris. num.6.

Officium Beatorum Martyrum Gorgomiensium, Fratribus Minoribus S. Francisci de Observantia recitandi facultatem impertitur. num.7.

CLEMENS PAPA IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

1. EXigit commissæ Nobis cœlitus dispensationis ratio, ut piis Religiosorum Virorum propriç, alienæque saluti laudabilitèr incumbentium votis, ad augendam in terris Gloriosissimæ Virginis Deiparæ Mariæ, quæ super Choros Angelorum exaltata, pro Populo Christiano sedula exoratrix apud Regem, quem genuit, assiduè intercedit, venerationem tendentibus, favorabilitèr annuamus. Supplicationibus itaque dilecti filii Hieronymi Valvasorii Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini tam suò, quàm totius Ordinis prædicti nomine Nobis super hoc humilitèr porrectis inclinati, ut in eodem Ordine ab omnibus illius Fratribus, qui horas Canonicas recitare tenentur, Officium, & Missa Conceptionis ejusdem B. Mariæ Virginis immaculatæ cum Octava in posterum de præcepto recitetur, cum Lectionibus in Octavario Romano à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris

Riti-

Ritibus præpositorum approbato contentis, & à die octava ad decimamquintam Decembris ritè dispositis, auctoritate Apostolica tenore præsentium mandamus, & decernimus; Idemque Officium ad usum dicti Ordinis seorsim ab Octavario Romano imprimi posse concedimus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, seù exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Octobris 1667. Pontificatus Nostri Anno primo.

I. G. *Slusius*.

Ordinis Fratrum Minorum de Observantia Sancti Francisci.

2. SAnctissimus Dominus Noster Clemens Papa X. ad enixas preces P. Fr. Josephi Coppones Ordinis Fratrum Minorum Observantium S. Francisci, Commissarii Generalis de Curia, tàm suo, quàm totius prædictæ Religionis nomine, Sanctitati Suæ porrectas benignè annuendo concessit, atque indulsit omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, ne dùm dicti sui Ordinis Min. de Observantia, sed universi, & cujuscunque Ordinis Fratrum Minorum, etiam Tertii Ordinis Sancti Francisci utriusque sexus, ut imposterùm semel in mense per annum, die tamen non impedita festo novem lectionum, licitè, & liberè recitari possit, & valeat ab eisdem, sub Ritu semidu-

miduplici Officium de Sancta Clara Virgine Assisien. Professa sub Regula præfati Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque; Et de hujusmodi concessione litteras in forma Brevis expediri mandavit. Hac die 23. Septemb. 1673.

F. M. Episc. Portuen. Card. Brancatius.

Loco † sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Cong. Secret.

Ordinis Fratrum Min. Religionis Observ. Sancti Francisci.

3. SAnctiss. Dominus Noster Clemens Papa Decimus ad enixas preces P. Fr. Francisci Mariæ de Bononia Procuratoris Generalis Fratrum Minorum Religionis Observantiæ S. Francisci benignè annuit, atque concessit, ut imposterum Religiosi universi sui Ordinis utriusque sexus, qui ad Horas Canonicas tenentur, recitare possint, & valeant Officium S. Antonii Patavini semel in mense per annum, die non impedita festo novem lectionum, excepto tamen tempore Adventus, Quadragesimæ, & Vigiliarum. Hac diè 25. Novembris 1673.

F. M. Episc. Portuen. Card. Brancatius.

Loco † sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secret.

Ordinis Eremitarum Sancti Augustini.

4. SAnctiss. D. N. Clemen. Papa X. ad preces Fr. Josephi Eusanii Aquilani Ep. Porphyrien. & Apostolici Sacrarii Præfecti enixè cupientis, ut meri-

ta, & virtute S. Nicolai de Tolentino in universo suo Ordine Eremitarum S. Augustini frequentèr venerentur, ac recolantur, benignè annuit, atque concessit, ut omnes, & singuli utriusque sexus ejusdem Ordinis Eremitarum S. Augustini Religiosi, tàm Fratres, quàm Moniales in quibuscunque mundi partibus existentes, licitè, & liberè recitare possint, & valeant semel in mense, die non impedita duplici, vel semiduplici festo, Officium, & Missam ejusdem S. Nicolai de Tolentino sub ritu semiduplici, juxtà rubricas Breviarii, & Missalis dicti sui Ordinis, cum lectionibus propriis desumendis ex octava ejusdem Sancti, vel ex S. Antonino Archiepiscopo Florentino, aliisque gravibus Auctoribus; Et homiliis ex S. Augustino, vel aliis Sanctis Patribus respectivè distribuendis pro singulis mensibus, (exceptis iis mensibus, in quibus aliquod peculiare festum ejusdem Sancti occurrit) à Deputatis pro correctione officiorum ejusdem Ordinis, & in Kalendario Breviarii, & Missalis, Ordinis præfati apponendis, & imprimi posse concessit. Hac die 20. Decembris 1673.

F. M. Episc. Portuen. Card. Brancatius.

Loco † sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rituum Congreg. Secret.

URBIS, ET ORBIS.

S. Raymundi de Peñafort Confessoris non Pontificis Ordinis Prædicatorum.

5. DUm nuper D. Dux Segorbiæ, & Cardonæ Prorex Neapolitanus, atque ex nomine Catholicæ Majestatis Regius Orator obedientiæ

tiæ Sanctiss. D. N. Clem. X. reduxisset in memoriam præclara merita S. Raymundi de Peñafort Confessoris non Pontif. Ord. Prædic. quibus hic olim S. Sedem Apostolicam, & Universalem Ecclesiam affecit, unà humilitèr supplicavit, quatenus dignaretur mandare, quod prænominati S. Confessoris Officium Breviario, ac Missali Rom. inseratur tanquam ex præcepto deinceps ab universo Clero annuè recitandum, ac celebrandum. Proindè Sanctitas S. æquitatem hujus petitionis agnoscens, & piè considerans, quàm sit Divino obsequio consentaneum devotionem erga hunc Sanctum, adeò eximium ubique terrarum dilatari, clementèr annuit, præcipitque d. Officium, & Missam quotannis die 23. Mensis Januarii sub ritu semidup. cum nona Lectione, & commemoratione S. Emerentianæ celebrari ab omnibus tum sæcularibus, tum Regularibus quotquot ad recitandas horas Canonicas obligantur, atque ad hunc effectum præfatam Missam, & Officium respectivè Missali, Breviario, & Martyrologio Romanis apponi, & præsens Decretum expediri mandavit. Hac die 23. Martii 1671.

Card. Antonius Barberinus Episc. Præn.

Loco † sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secr.

Ordinis Min. Reformatorum S. Francisci.

6. SUpplicante P. Fr. Theodoro ab Asculo Procuratore Generali Reformatorum Ordinis Min. S. Francisci quatenus Sac. Rit. Congr. dignaretur concedere suæ Religionis in Statu Ecclesiastico, & Provinciis Cismontanis Offic. Omnium Sanctorum Religionis recitandum die peculiari, ad instar concessionis alias

factæ Religioni Augustinianæ, ut in brevi *ex iniuncto Nobis* sub die 6. Augusti 1672. Et eadem Sac. Cong. desuper petita benignè concessit. Hac die 14. Novemb. 1676.

V. Episc. Portueñ Card. Carp. Loco † sigilli.
Bernard. Casalius Sac. Rit. Congr. Secr.

Decretum Sac. Congr. Rit. pro Officio, & Missa Beatorum Martyrum Gorcomiensium nuncupat. ab universo Clero sæculari in partibus Belgii Die 9. *Julii recitandis.*

7. SAcr. Rit. Congr. ad relationem Eminentiss. D. Card. Norfolchk benignè indulsit, ut de Beatis decem & novem Martyribus Gorcomieñ quotannis die 9. Julii eorum transitus, recitari possit officium, & Missa celebrari de communi plurimor. Mart. juxtà Rubricas Breviar. & Missalis Romani, & ad formam Brevis Beatificationis prædictorum Beatorum Mart. à fel rec. Clem. X. emanati die 14. Novemb. 1675. etiam in omnibus Belgii Ecclesiis sæcularibus, tam Cathedralibus, & Collegiatis, quàm Parochialibus ab illis omnibus, qui dictis Ecclesiis sunt adscripti, seù sub illis resideant, & domicilium habent. Hac die 12. Martii 1678.

V. Card. Carpineus.
Loco † sigilli.
Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secr.

Præcedentia.

SUMMARIUM.

Circa præcedentiam Regularium, prioritas, sive antiquitas Conventus attenditur; prout ex Breve Urbani Papæ

Papæ VIII. cum prainsertis Decret. Sac. Congr. nu. 1.

Clerici Religionis Ministrantium infirmis in quibusvis actibus, laicis ejusdem Ordinis, etiam antiquioris professionis præferuntur, prout ex litteris Alex. VII. cum inserta forma Decreti S. C. num. 2.

Decretum in causa Senogallien. Diœcesis inter Patres S. Nicolai Corinalti Ord. Erem. S. August. & Collegiatam ejusdem loci. num. 3.

Sequuntur nonnulla Decreta S. Rit. Congreg. edita ab anno 1660. usque ad annum 1672. in causa Theatina Præeminentiarum ad favorem Rev. Capituli Ecclesiæ S. Mariæ Majoris Terræ Vasti contra Rev. Capitulum S. Petri ejusdem Terræ. num. 4.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

1. NUper pro parte dilecti filii Blasii à Chersio Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, Nobis expositum fuit, quod dictus Ordo gravatur admodum litibus occasione præcedentiæ cum aliis aliarum Religionum Regularibus in Processionibus, ex quo etiamsi aliàs à Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus negotiis Regularium præpositis diversis in præfata materia præcedentiæ litteris emanatis; unam videlicet contra ejusdem Ordinis de Observantia nuncupatus Arbeñ, aliam contra Servorum B. M. Virginis Saoneñ, necnon duas litteras contra Prædicatorum respectivè Ordinum Fratres Cassaneñ, & Ferentineñ obtinuerit tenoris subsequentis, videlicet. Arbi. All'Arcivescovo. Pare, che

ſia nata differenza della precedenza trà coteſti Frati di S. Franceſco Conventuali, & Oſſervanti, allegando ogn'un di loro alcune ragioni, per le quali ſi perſuadono di dover precedere à gli altri, le quali eſſendoſi diligentemente conſiderate nella Congregatione di queſti miei Illuſtriſſimi Signori Prepoſti da Noſtro Signore ſopra le cauſe de' Veſcovi, e Regolari, s'è riſoluto etiam con il parere dell'Illuſtriſſimi Protettori di tutte due le Religioni di far ſcrivere à V. S. che occorrendo più ſimili differenze, le termini ſenza alcuna eccettione nell'iſteſſo modo, che quel Convento tenga il primo, e più degno luogo, che è più antico nella Città, ſecondo, che s'è fatto ſin'hora, per quanto ſi preſuppone, imperciòche queſto mezzo uſato altrove è ſtato tale, che hà finito ogni controverſia, come ſi ſpera, che ſarà anche coſtì per mezzo della prudenza, e deſtrezza di V. S. e Dio &c. Roma 6. Marzo 1582. Al Veſcovo di Soana, ò ſuo Vicario. Havendo inteſo queſti miei Sig. Illuſtriſſimi, che in coteſta Città ſono in diſparere di precedenza li Frati de' Servi con quelli di San Franceſco Conventuali, hanno voluto, ch'io faccia ſapere à V.S. che nella precedenza di queſti Frati Mendicanti, ſecondo il parere di Noſtro Signore, s'attende ſolamente l'antichità de i loro Conventi, cioè che precedino quelli, che prima hanno ottenuto li Monaſterii ne i luoghi, ove è nata la differenza; e perciò ella potrà dichiarare, che quelli precedino, li quali prima ſono venuti ad habitare in coteſta Città, che ſarà appunto conforme à quello, che s'è riſoluto, & oſſervato in altri luoghi, &c. Roma li 24. di Maggio 1583. Al Veſcovo di Caſſano. Fù dato in Congregatione un Memoriale dal Procuratore Generale de' Frati Conventuali di San

Franceſco à nome del ſuo Monaſterio de Caſtrovilari di coteſta Dioceſi, nel quale ſi doleva, che alcuni Padri di San Domenico, che poco fà hanno pigliato luogo nella medeſima Terra, pretendevano nell'attioni publiche di precedergli, non oſtante che già ſiano 350. anni, che quel Monaſterio di S. Franceſco è fondato: e ſapendoſi, che Noſtro Signore altre volte haveva dichiarato come ſi doveva procedere in ſimili caſi, quei miei Signori Illuſtriſſimi volſero, che ſe ne daſſe conto à Sua Beatitudine, la quale hà commeſſo, che ſi ſcriva à V. S. che faccia havere la prerogativa, ove naſcano queſte novità alle Religioni, che ſono più antiche nel luogo, il che farà V. S. intendere à detti Padri di S. Domenico, & oprarà, che così ſi eſſeguiſca. Roma li 24. Maggio 1583. Ferentino. Al Veſcovo. Nella differenza, che verte trà coteſti Frati di San Domenico, e quelli di S. Franceſco per conto della precedenza, la Sacra Congregatione vuole, che s'oſſervi per l'avvenire quello, ch'è ſtato oſſervato trà loro per il paſſato, ſin tanto che non ſia deſtinato altro, & inclina, che conforme al Moto proprio di Gregorio XIII. di fel. mem. debbano precedere quelli, che prima hanno havuto il luogo nella Città, & i Decreti, che ſi allegano per parte de' Frati di S. Domenico in contrario, non ſono ſtati fatti per derogare generalmente al Moto proprio di Gregorio XIII. oltre che in quelle occaſioni militavano altre ragioni di quelle, che poſſano militare coſtì. Queſta è la mente di queſti Illuſtriſſimi miei Signori; & ella la doverà eſſeguire, e Dio &c. Roma il 1. Giugno 1604. Attamen in caſibus occurrentibus eædem litteræ reputantur proviſiones particulares, non autem declarationes generales, dictique Fratres Conventuales nova

ſemper judicia iiſdem de rebus ſubire coguntur. Quare dictus Blaſius Procurator Generalis Nobis humilitèr ſupplicari fecit, ut circa prædictarum litterarum obſervantiam per aliquod opportunum declarationis noſtræ miniſterium providere, ac aliàs ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur dictum Blaſium Procuratorem Generalem hujuſmodi ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati. De Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium eiſdem Regularium negotiis præpoſitorum conſilio, præinſertas litteras ab eiſdem Cardinalibus aliàs utcunque in caſibus particularibus emanatas, cum innitantur juſtitiæ Motus proprii Gregor. XIII. hac de re editi, & ſint conformes declarationibus Sacrarum Tridentini Concilii, ac Rituum Congregationum, ut qui ſunt in poſſeſſione præcedentiæ, præcedant; & ubi non probatur, aut non conſtant de poſſeſſione, præcedant ii, qui ſunt antiquiores in loco controverſiæ, eſſe generalitèr obſervandas ubicunque contigerit de eadem præcedentia dubitari: Apoſtolica auctoritate tenore præſentium præcipimus, & mandamus. Decernentes irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quocunque quavis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac prædictorum Ordinum, etiam juramento, confirmatio-
ne

ne Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, illorumque Superioribus, Fratribus, & personis sub quibuscunque verborum tenore, & formis, ac cum quibusvis Ecclesiæ, decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium tenore præsentibus pro plenè, & sufficientèr expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialitèr, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 18. Decembris 1637. Pontificatus Nostri Anno decimoquinto.

M. A. Maraldus.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

2. ALiàs emanavit à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum Decretum tenoris qui sequitur, videlicet: Religionis Ministrantium Infirmis. Expositum est Sac. Rit. Congregationi, Laicos Religionis Ministrantium Infirmis præsumere, sibi præcedentiam deberi à Clericis ejusdem Religionis Professione posterioribus, in omnibus, & quibuscunque actibus, tam publicis, quàm privatis. Proptereà supplicatum fuit declarari, quænam regula inter ipsos super jure præcedendi servanda sit. Et Sac. eadem Congregatio tollendis dissensionibus, præser-

præſertim inter Eccleſiaſticas perſonas addicta : ac ne ob præfatas contentiones , & lites mutuæ inter eos charitatis ardor frigeſcat; ſed omnes in ejuſdem charitatis vinculo, & humilitatis ſpiritu juxtà ſuam vocationem Deo famulentur, declaravit, Clericos prædictos in quibuſvis actibus, & functionibus, tam publicis, quàm privatis, Laicis præfatis etiam antiquioris profeſſionis præferendos eſſe . Die 19. Auguſti 1662. I. Epiſcopus Sabineñ Cardinalis Sacchettus . Cùm autem ſicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, Nobis nuper exponi fecit , ipſe , decretum hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia, & obſervatione Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummoperè deſideret: Nos ipſum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus , & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit , ad effectum præſentium dumtaxat conſequeñ, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, ilique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robore adjicimus; Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium. Decernentes eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore , ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit pleniſſimè ſuffragari, & ab

illis

illis respectivè inviolabilitèr observari ; sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstañ Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis Clericorum Regularium etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficientèr expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialitèr, & expresfsè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 6. Decembris 1662. Pontificatus Nostri Anno octavo.

S. Ugolinus.

Senogallien.

3. PRoposita in Sacra Rituum Congregatione Causa controversiarum verten. inter Conventum, & Patres S. Nicolai Corinalti Ordinis Eremitarum Sancti Augustini ex una, & Archipresbyterum, & Canonicos Collegiatæ ejusdem loci, partibus ex altera, Senogalliensis Diœcesis, eadem Sac. Congregatio, referente Eminentissimo D. Card. Casanatta, utraque parte plenè informante, censuit, manutenendos

dos esse prædictos Patres Augustinianos in possessione faciendi Processiones Rosarii, & S. Monicæ, per vias dictas, *la Murata*, & *il Terreno*, & approbandas Concordias desupèr aliàs factas, & omninò servandas, non obstante Decreto per eandem Sacram Congregationem die 12. Augusti 1673. emanato in contrarium; Et ita declaravit, & servari mandavit. Hac die 4. Augusti 1674.

F. M. Episc. Portueñ Card. Brancatius.

Loco † sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secret.

DECRETA

Sac. Rit. Congreg. edita ab anno 1660. usque ad annum 1672. in Causa Theatina Præeminentiarum ad favorem Rev. Capituli Ecclesiæ S. M. Majoris Matricis Terræ Vasti, contra Reverend. Capitulum S. Petri ejusdem Terræ.

Theatina.

4. INstetit Capitulum Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Petri Terræ Vasti Theatinæ Diœcesis à Sacra Rituum Congregatione decerni, ut in posterùm Processiones solemnes cum interventu utriusque Cleri alternativè ab una ad aliam Collegiatam Sanctæ Mariæ, & delatio Sanctissimi Sacramenti, necnon præcedentia spectet ad primam Dignitatem, & ad Capitulum, & Clerum respectivè illius Ecclesiæ, à quo Processio initietur, vel si magis placet, ut unusquisque Clerus divisim

visim peragat, & intra limites propriæ Parochiæ Processiones ducat. Sacra autem Congregatio ad relationem Eminentiss. D. Card. Aldobrandini hujusmodi petitionibus negativè respondit, & Decreta seù Capitula olim de anno 1626. ab Ordinario ædita, quibuscunque in contrarium deductis non obstantibus, *Inconcussè servari mandavit*. Die 24. Januarii 1660.

Theatina Præeminentiarum.

ITerùm proposita in Sac. Rit. Congreg. per Eminentiss. Brancatium, utraque Parte informante, Causa inter Capitulum S. Mariæ Majoris Terræ Vasti ex unà, & Capitulum Sancti Petri ejusdem Terræ Theatinæ Diœcesis, super Præeminentiis, de quibus in Decreto ipsius Sacræ Congregationis ædito, proponente Eminentiss. Aldobrandino die 24. Januarii 1660. eadem Sac. Congregatio censuit standum esse in decisis dicta die 24. Januarii, & mandavit, Capitulum Sancti Petri ampliùs non audiri, non obstante quod ab ipso prætendatur originale Capitulorum, & Decretorum olim factorum ab Ordinario Theatino de anno 1626. & servandorum, non reperiri. Hac die 20. Julii 1669.

Theatina.

PRæpositus, & Capitulum Sancti Petri Terræ Vasti contra Capitulum, & Clerum S. Mariæ Majoris ejusdem loci Theatinæ Diœcesis, supplicavit in Sacra Rituum Congregatione pro nova audientia, contra decisa die 20. Julii præteriti, & vice versa supplicatum fuit, non concedi, & mandari, ut fiat

Proces-

Processio Sancti Marci omissa, ut mandatum existit in Cassanen. die 14. Augusti 1666. Et Sacra eadem Congregatio, referente Eminentiss. D. Card. Brancatio, respondit, *In decisis, & omninò pareant.* Hac die 31. Augusti 1669.

Theatina.

SAcra Rituum Congregatio, consideratis precibus per Præpositum, & Clerum S. Petri Terræ Vasti Theatinæ Diœcesis, porrectis Sanctissimo D. N. Clementi Papa X. & per eundem eidem Sac. Congregationi remissis pro nova audientia adversùs Decreta, & resolutiones ejusdem ad favorem Cleri, & Sacerdotum S. Mariæ ejusdem loci, & auditis quoque Archiepiscopo, & ipsis Sacerdotibus Sanctæ Mariæ exponentibus, ipsum Clerum Sancti Petri noluisse ampliùs parere Decretis, & resolutionibus ipsius Sacræ Congregationis; eadem Sacra Congregatio iterùm respondit: *Pareant, & ampliùs non audiantur.* Die 31. Maii 1670.

Theatina.

SAcra Rituum Congregatio ex gratia speciali, & pro hac vice tantùm annuit, Præpositum, & Clerum S. Petri Terræ Vasti Theatinæ Diœcesis, iterùm audiri in Sacra Congregatione ad relationem Eminentiss. Brancatii super resolutis ad favorem Cleri Sanctæ Mariæ ejusdem loci. Hac die 21. Junii 1670.

Thea-

Theatina.

PORrecto Sanctiss. D. N. D. Clementi Papa X. supplici libello per Capitulum, & Clerum Ecclesiæ S. Petri Terræ Vasti Theatinæ Diœcesis pro habenda nova audientia adversùs resolutiones, & Decreta Sacræ Rituum Congregationis ad favorem Capituli, & Cleri S. Mariæ Majoris ejusdem loci super observatione Capitulorum Archiepiscopi Perutii confectorum die 3. Aprilis 1626. edita diebus 24. Januarii 1660. 20. Julii, & 31. Augusti 1669. & 31. Maii 1670. eaque ex speciali gratia concessa, & causa iterùm proposita per Eminentiss. D. Card. Brancatium, & Partibus hinc indè plenè informantibus, eadem Sac. Congregatio stetit in decisis, *atque iterùm mandavit, ut ampliùs non audiantur.* Hac die 28. Februarii 1671.

Theatina Praeminentiarum.

ITerùm concessa nova audientia ex gratia speciali intuitu Eminentiss. D. Card. Alterii per Sacr. Rituum Congregationem sub die 4. Septembris proximè præteriti, Capitulo, & Clero S. Petri Terræ Vasti Theatinæ Diœcesis, institum fuit, recedi à decisis adversùs resolutiones, & Decreta ejusdem Sac. Congregationis ad favorem Capituli, & Cleri S. Mariæ Majoris ejusdem loci super observatione Capitulorum Archiepiscopi Perutii confectorum die 3. Aprilis 1626. edita diebus 24. Januarii 1660. 20. Julii, & 31. Augusti 1669. & 31. Maii 1670. & tandem die 28. Februarii proximè præteriti, eadem Sac. Congregatio, referente Eminentiss. D. Card. Brancatio Præfecto, & auditis Parti-

Partibus hinc inde plenè, & acerrimè informantibus, respondit, *In decisis, & omninò obediat.* Hac die 21. Novembris 1671.

Theatina.

ITerùm relata ex Indulto Sanctissimi in Sacra Rituum Congregatione per Eminentissimum D. Card. Brancatium causa controversiarum Præeminentiarum inter Capitulum, & Clerum S. Mariæ Terræ Vasti Theatinæ Diœcesis ex unà, & Presbyteros S. Petri ejusdem Terræ ex altera; Eadem Sac. Congregatio, inhærendo aliis Decretis emanatis favore Capituli S. Mariæ, censuit supplicandum esse Sanctissimum, qui dignaretur annuere, ut docto tantùm de paritione, dicti Presbyteri S. Petri audiantur, remota suspensione censurarum quousque pareant. Hac die 14. Maii 1672. Et facta per me Secretarium Sanctiss. relatione, Sanctitas Sua, nedùm sensum Sac. Congregationis approbavit, & laudavit, *Verùm etiam omnia per Archiepiscopum Theatinum exequenda esse mandavit.* Die 18. Maii 1672.

Post consignatum Decretum, Sanctissimus die eadem 18. Maii mandavit suspendi resolutionem Sacræ Congregationis, & iterùm Presbyteros S. Petri audiri in prima Congregatione.

Theatina.

QUamvis ex speciali rescripto Sanctiss. D. N. Clementis Papæ X. concessa fuerit nova audientia Presbyteris S. Petri Terræ Vasti cum suspensione censurarum in causa præcedentiæ, & præeminentiarum

cum

cum Presbyteris S. Mariæ Majoris ejusdem loci; Nihilominus illa iterùm relata in Sac. Rit. Congreg. ad instantiam Presbyterorum S. Mariæ, recusantibus ipsis S. Petri, licèt pluriès citatis, informare; Eminentissimi Patres unanimi voto censuerunt, nedùm esse confirmanda Decreta ipsius Sac. Congregat. edita diebus 20. Januarii 1660. 20. Julii, & 31. Augusti 1669. 31. Maii, & 21. Junii 1670. 28. Februarii, & 21. Novembris 1671. sed etiam supplicandum esse Sanctissimo, ut mandare dignaretur, ne ampliùs dicti Presbyteri S. Petri audiantur, sed omninò pareant dictis Decretis; Et ulterius committendum esse Archiepiscopo Theatino, ut fieri manet Processionem SS. Corporis Christi, omissam in die festivitatis ejusdem, die tamen per eum assignanda, & omninò compellat inobedientes per censuras, & illis insordescentibus, per privationem beneficiorum ad acceden̄ dictæ Processioni ad formam dictorum Decretorum, & parendum imposterùm omnibus aliis in eisdem Decretis contentis sub eisdem pœnis. Hac die 16. Julii 1672.

Et facto de prædictis verbo cum Sanctissimo per me Secretarium, Sanctitas Sua annuit. Die 27. ejusdem mensis Julii 1672.

F. M. Episc. Portuen. Card. Brancatius.

Locus † sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secret.

Privilegium.

SUMMARIUM.

Regularium privilegia, quo ad prædicationem verbi Dei, & Sacramenti Pœnitentiæ administrationem, sequens Constitutio declarat. num. 1.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

SUperna magni Patris familias præordinatione creditum Nobis universalis Ecclesiæ mysticum agrum circumspecta providentia custodire, atque excolere (quantum ex alto conceditur) satagentes, animum in eas curas libentèr intendimus; quibus valeant dissidia inter villicos, & operarios componi, jurgia tolli, scandalis, atque offensionibus aditus præcludi; Ut quibus una Fides, una Mater Ecclesia, & unus Dominus, qui Charitas est, & pacis cogitans cogitationes; fiat etiam cor unum, atque anima una; sic etenim evulsis opportunè zizaniis, dum plantamus, & rigamus, incrementum dabit Deus; Quo benedicente, messis multa fructu centesimo cœleste in horreum congregabitur.

Sanè cum Sacri Concilii Tridentini Decretis providè statutum fuerit, ut Regulares cujuscunque Ordinis nisi à suis Superioribus de vita, moribus, & scientia examinati, & approbati fuerint, ac de eorum licentia, etiam in Ecclesiis suorum Ordinum prædicare non possint,

possint, cum qua licentia personalitèr se coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant; In Ecclesiis verò, quæ suorum Ordinum non sunt, ultrà licentiam suorum Superiorum, etiam Episcopi licentiam gratis ab eo dandam habere teneantur; sine qua in ipsis Ecclesiis non suorum Ordinum nullo modo prædicare possint. Atque ut nullus sæcularis, sive Regularis, etiam in Ecclesiis suorum Ordinum contradicente Episcopo prædicare præsumat. Itidemque cùm nullus Sacerdos Regularis possit confessiones sæcularium, etiam Sacerdotum audire; nec ad id idoneus reputari, nisi aut Parochiale beneficium obtineat, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut aliàs idoneus judicetur; Et approbationem, quæ gratis detur, obtineat, privilegiis, & consuetudine quacunque non obstantibus. Innotuit Nobis dubitationes nonnullas circa benedictionem licentiam, contradictionem, examen, & approbationem ejusmodi in aliquibus Diœcesibus excitatas fuisse; ex quibus controversiæ, & dissensiones permultæ in diem subsequi possent occasione privilegiorum, quæ per Sedem Apostolicam Religiosis Ordinibus concessa fuerunt.

Nos attendentes, quod aliàs diversis temporibus prædictæ dubitationes, & controversiæ nonnullis Prædecessorum Nostrorum Summorum Pontificum Constitutionibus, earumque Declarationibus definitæ fuerint; Ejusmodi definitiones in unum collectas, ut magis, magisque dissensionum tollantur semina, & in posterum firmior in Agro Dominico, Pax Christi floreat; pro summo, quo fungimur Apostolatus officio, novis Apostolicis litteris muniendas duximus, & roboranda; Itaque de consilio nonnullorum Venera-

bilium Fratrum Nostrum S. R. E. Cardinalium & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, pietate, doctrina, & prudentia præstantium, & matura deliberatione nostra, atque ex certa scientia; hac generali, & perpetuò valitura Constitutione decernimus, ac declaramus.

Regulares, qui in Ecclesiis sui Ordinis prædicare voluerint, teneri ab Episcopo Diœcesano benedictionem petere; Prædicare tamen posse, quamvis illam non obtinuerint. Quod si Episcopus benedictionem nedùm non concesserit, sed etiam contradixerit, nec in prædictis quidem Ecclesiis licere Regularibus prædicare; Eosque contravenientes ab illo tanquam Sedis Apostolicæ Delegato, censuris, aliisque pœnis Ecclesiasticis in vim Constitutionis fel. rec. Gregorii XV. Prædecessoris Nostri, incipientis: Inscrutabili Dei providentia, coerceri, & puniri posse. Episcopum tamen absque justa, & rationabili causa contradicere non debere; Et hujusmodi benedictionem teneri etiam Regulares petere; Si in quibuscunque Oratoriis sui Ordinis sermonem coram Populo, vel in Ecclesiis, aut ad Crates Monasteriorum Sanctimonialium eorum jurisdictioni subjectarum, licèt clausis januis, & nullus Sæcularis ibi intersit, habere voluerint. Posse autem Episcopũ licentiam concessurum Regularibus in Ecclesiis, quæ suorum Ordinum non sunt, prædicare volentibus illos, quamvis ab Universitatibus, aut à Magistratibus laicis nominatos, etiamsi Episcopi Antecessores per tempus immemorabile hanc licentiam absque examine concedere consueverint, quoad doctrinam examinare; Si ita ipsius arbitrio, quod moderatum, & discretum esse debet, visum fuerit. Et licentiam prædicandi semel iisdem concessam ob rationabiles causas,

ſas, licèt occultas, prædicationem tamen concernentes ſuſpendere. Non poſſe tamen Epiſcopum generatim prohibere Regularibus, qui in Eccleſiis ſuorum Ordinum prædicent.

Ad hæc Religioſos ab Epiſcopo ad Confeſſiones ſæcularium in ſua Diœceſi audiendas approbatos, non poſſe in alia Diœceſi eas abſque Epiſcopi Diœceſani approbatione audire, quamvis pœnitentes ſubditi ſint ejus Epiſcopi, à quo ipſi Religioſi jam fuerant approbati. Et generalitèr approbatos ab Epiſcopo ad perſonarum ſæcularium confeſſiones audiendas nequaquam cenſeri approbatos ad audiendas confeſſiones Monialium ſibi ſubjectarum; Sed egere quoad hoc ſpeciali Epiſcopi approbatione; Atque approbatos pro audiendis confeſſionibus Monialium unius Monaſterii, minimè poſſe audire confeſſiones Monialium alterius Monaſterii. Itidemque Confeſſores extraordinarios ſemel deputatos, atque approbatos ab Epiſcopo ad Monialium confeſſiones pro una vice audiendas, haud poſſe expleta deputatione in vim approbationis hujuſmodi illarum confeſſiones audire. Sed toties ab Epiſcopo eſſe approbandos, quoties caſus deputationis contigerit. Cæterùm in Monaſteriis, ac etiam Collegiis, ubi juxtà Regularia inſtituta vivitur, poſſe tàm Prælatos Regulares, quàm Confeſſores Regularium eorundem Monaſteriorum, ſeù Collegiorum audire confeſſiones illorum ſæcularium, qui inibi ſunt verè de familia, & continui commenſales, non autem illorum, qui tantùm ipſi deſerviunt. Illos autem Religioſos, qui ad confeſſiones audiendas idonei generalitèr reperti fuerint, ab Epiſcopis, generalitèr quoque, & indiſtinctè abſque aliqua limitatione temporis, certorumque locorum, aut generis

personarum in Diœcesi propria admittendos. Quoad cæteros verò, qui non adeò idonei reperientur, si petierint se admitti; arbitrio Ordinariorum relinqui, ipsos cum limitata facultate, prout eisdem Ordinariis magis expedire videbitur, probare, & admittere, semel autem simpliciter approbatos posse in Diœcesi Episcopi approbantis quovis anni tempore, etiam Paschali, & quorumcunque etiam infirmorum confessiones audire absque ulla Parochorum, vel ipsius Episcopi licentia. De qua tamen confessione teneri dictos Religiosos eorundem Infirmorum Parochum illicò certiorem reddere. Et hoc posse illis ab Episcopo sub pœna suspensionis à facultate audiendi confessiones præcipi; Sufficere tamen, ut certioratio hujusmodi fiat saltèm per scripturam, apud ipsum Infirmum relinquendam.

Et eos, qui dictis Religiosis simpliciter approbatis Paschali tempore confessi fuerint; Constitutioni, quæ incipit; omnis utriusque sexus, quoad Confessionem dumtaxat satisfecisse censendos. Regulares verò ad ejusmodi confessiones audiendas prævio examine simpliciter, & absque ulla temporis præfinitione ab ipsomet Episcopo, secus autem si ab ejus Vicario, aut ab Antecessoribus Episcopis approbatos, non posse ab eodem, qui sic approbavit, iterùm examinari; aut ab eisdem confessionibus audiendis suspendi; seù licentias illis concessas revocari, nisi nova superveniente causa, quæ ipsas confessiones concernat. De qua tamen haud necessarium esse, ut in actis constet; nec eam teneri Episcopum ipsis Regularibus significare; sed Sedi Apostolicæ dumtaxat, ubi eam sibi aperiri postulaverit. Porrò si Regulares cum scandalo, aut aliàs inhonestè vivant; vel aliquod delictum committant, per quod

ratio-

rationabili Episcopi judicio videantur à confessionibus suspendendi, in quo ipsius Episcopi conscientiam oneratam esse volumus, cùm præcipua Ministri Sacramenti pœnitentiæ qualitas sit vitæ integritas, ac morum honestas; utique eam causam ad Confessionis Ministerium pertinere, ac proindè nihil obstare, quominùs ob eam possit Episcopus Regulares à semetipso approbatos suspendere, aut repellere à confessionibus audiendis. Attamen confessiones audiendi facultatem omnibus, simul unius Conventus, Regularibus Confessoribus adimi ab Episcopo inconsulta Sede Apostolica nullatenùs posse. Ex facultatibus per Mare Magnum, aliave privilegia Regularibus cujuscunque Ordinis, Instituti, aut Societatis, etiam JESU concessis, factam eis non esse potestatem absolvendi in casibus ab Episcopo sibi reservatis. Et per Confirmationes dictorum privilegiorum, quas Regulares à Sede Apostolica post Sacrum Concilium Tridentinum obtinuerunt; nequaquam revixisse privilegia priùs ab eodem Concilio, aut deinde Apostolicis etiam Decretis sublata, atque extincta, si quæ habebant, absolvendi à casibus Episcopo reservatis.

Et habentes facultatem absolvendi ab omnibus casibus Sedi Apostolicæ reservatis, non ideò à casibus Episcopo reservatis posse absolvere. Posse autem Regularem Confessorem in ea Diœcesi, in qua est approbatus, confluentes ex alia Diœcesi à peccatis in ipsa reservatis, non autem in illa, ubi idem Confessor est approbatus absolvere, nisi eosdem Pœnitentes noverit in fraudem reservationis ad alienam Diœcesim pro absolutione obtinenda Migrasse; Vigore supradictorum privilegiorum, nequaquam licere Regularibus etiam satisfacta parte absolvere Pœnitentes à censuris quo-

ad externum, & judiciale forum, & absolutos ab eis in foro Pœnitentiali, utique non censeri absolutos in exteriori judicio, & contentioso. Quinimò censuris Ecclesiasticis irretitos, & denunciatos ab Episcopis cogi posse, gerere se pro talibus, etiamsi à Regularibus fuerint absoluti. Quoties exhibitis aliquibus Regularium Apostolicis Privilegiis coram Episcopo, ab eo judicetur ipsa non suffragari casui, de quo agitur; Si dictorum privilegiorum verba obscura sint, & ambigua; non esse ad Metropolitanum provocandum, sed cum ejus sit interpraetari, cujus est condere, dictorum privilegiorum interpraetationem Sedis Apostolicae judicio, prout aliàs Constitutione Praedecessoris nostri fel. rec. Clementis IV. statutum fuit, esse requirendum.

Decernentes sic, & non aliàs per quoscunque Judices ordinarios, vel Delegatos quavis Auctoritate, & dignitate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Nuncios, & quosvis alios sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpraetandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere. Irritum quoque, & inane quidquid secus super his à quoquàm quavis auctoritate scientèr, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcunque personarum, atque quorumvis Ordinum tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam Sancti Joannis Jerosolymitani, Congregationum, Societatum etiam JESU, ac cujusvis alterius Instituti etiam necessariò,

ſariò, & in individuo exprimendi, Monaſteriorum, Conventuum, Capitulorum, Eccleſiarum, & aliorum quorumcùnque tàm Sæcularium, quàm Regularium locorum, necnon illorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, vel conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, Indultis, & privilegiis etiam in corpore juris clauſis, aut ex cauſa, & titulo oneroſo, vel in limine fundationis conceſſis, etiam Mari Magno, ſeù Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis; Conſervatorum deputationibus, eorumque, atque aliis inhibitionibus, quibus Epiſcopi deferre minimè teneantur, & quibuſvis aliis ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet etiam per viam communicationis, ſeù extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, quibus omnibus etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſſis, & inſertis habentes, illis quoad ea, quæ eiſdem præſentibus adverſantur, illis alias in ſuo robore permanſuris harum ſerie ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæ-

terisque

terisque contrariis quibuscunque. Cæterùm quia difficile foret præsentes litteras ad singula quæque loca deferri, ut eæ tamen omnibus innotescant, mandamus illas ad Valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, atque Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ affigi, & publicari. Volentes, quod earundem præsentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Prælati, seù personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis in judicio, & extrà illud, ubi opus fuerit, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergò omninò hominum liceat, hanc paginam nostrorum Decreti, Declarationis, Derogationis, Mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo. Undecimo Kalendas Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

G. Dat.

Visa de Curia P. Ciampinus.

I. G. Slusius.

D. Ciampinus.

Sacra Monumenta Jerusalem.

SUMMARIUM.

Confirmatio Brevium Urbani VIII. & Innocentii X. circà reparationem, & conservationem Sacrorum Monumen-

numentorum, quæ sunt in Civitate Jerusalem, aliisque locis circumvicinis. num. 1.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

SAlvatoris, & Domini nostri, qui pro humani generis redemptione seipsum exinanivit factus obediens usque ad mortem, vices, licèt immeriti gerentes in terris, inter multiplices, gravissimasque Apostolicæ servitutis curas in eam præcipuè pastoralis solicitudinis vigilantia incumbimus, ut tanti, & tam salubris mysterii monumenta, quæ in Civitate Jerusalem, & locis circumvicinis sunt, conserventur, & omni, qua fieri poterit majori honorificentia recolantur. Cum itaque fel. record. Urbano Papa VIII. Prædecessori nostro aliàs exposito, quod Ecclesiæ, & alia loca pia in Civitate Jerusalem, & aliis locis Terræ Sanctæ existentia ferè diruta erant, & quæ adhuc ibi existebant Monasteria ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum, & Schismaticorum tyrannidem, & pro Sanctæ Fidei Catholicæ in eisdem locis conservatione contracto, admodum gravata reperiebantur; Idem Urbanus Prædecessor, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus, & singulis quorumvis Ordinum, & Congregationum, & Institutorum Regularium Generalibus commiserit, & mandaverit, ut ad minùs duabus vicibus quolibet anno, Adventus, & Quadragesimæ temporibus tam per verbi Dei Prædicatores in suis sacris concionibus, quàm in actionibus, & functionibus publicis necessitates eorundem Sacrorum

Monu-

Monumentorum Populo proponi, & commendari curarent, & facerent, & aliàs prout in ejusdem Urbani Prædecessoris litteris in simili forma Brevis die 3. Februarii 1634. desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur; Et sicut pro parte dilectorum Ludovici à Justitia pro Italia, & Simonis Garciæ pro Germania, ac Andreæ à Fonte majore pro Hispania, & Petri Meron Fratrum expresse professorum Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum pro Gallia, respectivè Commissariorum ejusdem Terræ Sanctæ, Nobis nuper expositum fuit, ipsiquo præfatæ Urbani Prædecessoris litteræ, quæ à rec. mem. Innocentio Papa X. Prædecessore paritèr nostro confirmatæ fuerunt exactius observentur, illas per Nos paritèr confirmari, & innovari desiderent. Nos eorundem Sacrorum Monumentorum conservationi, & manutentioni consulere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negocio Propagandæ Fidei Præpositorum consilio, prædictas Urbani Prædecessoris litteras, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus paritèr, & approbamus, illasque innovamus, & observari mandamus: salva semper auctoritate Congregationis dictorum Cardinalium. Volumus autem, ut Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi prædicti in relatione status suarum Ecclesiarum, quando visitabunt Limina Apostolorum facienda, referant, se prædictis Urbani Prædecessoris, & præsentibus nostris litteris paruisse, contrariis non obstañ quibuscunque. Volumus insuper, quod earundem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ

muni-

munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Junii 1671. Pontificatus Nostri Anno secundo.

I. G. Slusius.

Sanctorum Imagines.

U MMARIUM.

Imagines S. Augustini, S. Nicolai Tolentinatis, & aliorum Sanctorum ejusdem Ordinis, impressas, aut depictas à Fratribus Discalceatis cum eorum habitu omninò suspenduntur, & prohibentur. Ponitur decretum S. Congreg. num. 1.

Confirmatur decretum prædictum ab Urbano PP. VIII. num. 2.

Et super recursu Fratr. Ordinis Discalceatorum, Sac. Congregatio stetit in decisis. num. 3.

Eminentiss. & Reverendiss. Domini.

1. PRocurator Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini exponit humiliter EE. VV. Reverendissimis, qualiter Patres Discalceati ejusdem Ordinis, tùm Romæ, tùm multis aliis in locis imprimunt, & depingunt Imagines Sanctorum Augustini, Nicolai Tolentinatis, & aliorum ejusdem Ordinis Sanctorum, cum habitu quo ipsi Discalceati utuntur. Et quia id vergit in maximum præjudicium ejusdem Ordinis, & in dies dare potest occasionem plurium controversiarum, & scandalorum; Idcircò idem Procurator Generalis supplicat humiliter EE.

VV. Re-

VV. Reverendiſs. ut omnes hujuſmodi Imagines huc uſque impreſſas, aut depictas abolere dignentur, & dictis Patribus Diſcalceatis injungere; ne in poſterum talia audeant ſub pœnis, quæ opportuniores videbuntur ſummæ prudentiæ EE. VV. Reverendiſs. Quas Deus &c.

Ordinis S. Auguſtini.

Referente Eminentiſs. & Reverendiſs D. Cardinali Veroſpio, petitionem ſupradictam, ad inſtantiam Procuratoris Generalis Ordinis S. Auguſtini; Sacra Rituum Congregatio, citatis, & auditis partibus cenſuit, Imagines S. Auguſtini, S. Nicolai de Tolentino, & aliorum Sanctorum ejuſdem Ordinis S. Auguſtini impreſſas, aut depictas à Fratribus Diſcalceatis ejuſdem Ordinis, cum habitu, quo ipſi Diſcalceati utuntur, ſuſpendendas, & abolendas eſſe. Injungendumque dictis Fratribus Diſcalceatis, ne ſub pœnis arbitrio hujus Sacræ Congregationis, talia amplius audeant peragere. Et ita omninò ſervari mandavit. Dat. die 19. Decembris 1637.

Aloyſius Card. Gaetanus.

C. Fachinettus Secr.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

2. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Eremitarum Ordinis S. Auguſtini, quod cum ipſe Venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus ſacris Ritibus præpoſitis

ſitis expoſuiſſet, qualiter dilecti filii Patres Diſcalceati ejuſdem Ordinis tùm Romæ, tùm multis aliis in locis imprimebant, & depingebant Imagines Sanctorum Auguſtini, & Nicolai Tolentinatis, & aliorum ejuſdem Ordinis Sanctorum cum habitu, quo ipſi Diſcalceati utuntur; quodque id vergebat in maximum præjudicium ejuſdem Ordinis, & in dies dare poterat occaſionem plurium controverſiarum, & ſcandalorum, dicti Cardinales hac ſuper re ediderunt Decretum tenoris ſubſequentis, videlicet: Referente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo D. Cardinali Veroſpio petitionem ſupradictam, ad inſtantiam Procuratoris Generalis Ordinis S. Auguſtini, Sacra Rituum Congregatio citatis, & auditis partibus, cenſuit, Imagines S. Auguſtini, S. Nicolai de Tolentino, & aliorum Sanctorum ejuſdem Ordinis S. Auguſtini impreſſas, aut depictas à Fratribus Diſcalceatis ejuſdem Ordinis cum habitu, quo ipſi Diſcalceati utuntur, ſuſpendendas, & abolendas eſſe, injungendumque dictis Fratribus Diſcalceatis, ne ſub pœnis arbitrio hujus Sacræ Congregationis talia ampliùs audeant peragere, & ita omninò ſervari mandavit. Die 19. Decembris 1637. Ut autem Decretum hujuſmodi firmiùs ſubſiſtat, exactiuſque ab omnibus, ad quos ſpectat, obſervetur, Nobis idem Procurator humilitèr ſupplicari fecit, quatenus illud Apoſtolicæ confirmationis robore communire de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur dictum Procuratorem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præ-

ſentium

ſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Decretum hujuſmodi Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tàm juris, quàm facti, & ſolemnitatum quantumvis ſubſtantialium, & quoſvis alios defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, aut interveniſſe dici, vel cenſeri poſſint, in eodem ſupplemus. Decernentes præſentes litteras validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter obſervari, ſicque ab omnibus cenſeri, & ita per quoſcunque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi secùs ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtañ Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, illiuſque Domorum; etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, illis, eorumque Superioribus, & perſonis, ac quibuſvis aliis ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, & alias in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris,

ſuris, hac vice dumtaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, ſeù Generalis dicti Ordinis munitis, eadem prorsùs fides ubique adhibeatur, quæ præſentibus ipſis originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 13. Januarii 1638. Pontificatus Noſtri Anno decimoquinto.

M. A. Maraldus.

Loco † Annuli Piſcatoris.

Sacræ Rituum Congregationi pro Procuratore Generali Ordinis Eremitarum S. Auguſtini.

Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Domini.

3. PRocurator Generalis Ordinis Eremitarum S. Auguſtini cùm intellexerit, Patres Diſcalceatos ejuſdem Ordinis recurſum habuiſſe ad EE. VV. Reverendiſſimas, inſtando pro revocatione Decreti ab iſta Sacra Congregatione ſub die 19. Decembris 1637. emanati circa Imagines S. Auguſtini, S. Nicolai de Tolentino, & aliorum Sanctorum ejuſdem Ordinis S. Auguſtini impreſſas, aut depictas, ab iiſdem Patribus Diſcalceatis cum habitu, quo ipſi Diſcalceati utuntur.

Supplicat humiliter, ſtari in deciſis. Id quod &c.

Ordinis Eremitarum S. Augustini.

Sacra Rituum Congregatio ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Verospii, Instantibus Discalceatis supradicti Ordinis respondit: Standum esse in decisis. Die 13. Martii 1638.

Aloysius Card. Caetanus.

Loco † sigilli.

C. Facchenettus Secr.

Sanctum Officium.

SUMMARIUM.

In Congregatione generali Sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D. Alexandro Divina Providentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reverendiss. DD. S.R.E. Cardinalibus in tota Republica Christiana adversùs hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede Apostolica specialitèr Deputatis; die 24. Septemb. 1665. damnatæ fuerunt sequentes propositiones, ut infra. num.1.

Confirmatur, seù declaratur Constitutio Pauli V. qua prohibetur Superioribus Regularibus, ne quovis prætextu se intromittant in causis ad S. Officium spectantibus: Eisque etiam vigore ejusdem, & sequentis Constitutionis injungitur, ut suos subditos, ac Religiosos, qui hæresis labe infectos, vel suspectos noverint, absque mora denuncient, ut sequitur. num.2.

1. SAnctissimus D.N. audivit, non sine magno animi mœrore, complures opiniones Christianæ

næ Diſciplinæ relaxativas, & animarum perniciem inferentes, partim antiquatas iterùm ſuſcitari, partim novitèr prodire: Et ſummam illam luxuriantium ingeniorum licentiam in dies magis excreſcere, per quam in rebus ad conſcientiam pertinentibus modus opinandi irrepſit, alienus omninò ab Evangelica ſimplicitate, Sanctorumque Patrum doctrina, & quem ſi pro recta regula fideles in praxi ſequerentur, ingens eruptura eſſet Chriſtianæ vitæ corruptela. Quarè, ne ullo unquam tempore viam ſalutis, quam ſuprema veritas Deus, cujus verba in æternum permanent, arctam eſſe definivit, in animarum perniciem dilatari, ſeù veriùs perverti contingeret, idem Sanctiſs. D. N. ut oves ſibi creditas ab ejuſmodi ſpatioſa, lataque, per quam itur ad perditionem, via, pro paſtorali ſollicitudine in rectam ſemitam evocaret, earundem opinionum examen pluribus in Sacra Theologia Magiſtris, & deinde Eminentiſſimis, & Reverendiſs. DD. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus ſeriò commiſit: Qui tantum negotium ſtrenuè aggreſſi, eique ſedulò incumbentes, & maturè diſcuſſis, uſque ad hanc diem, infraſcriptis propoſitionibus ſuper unaquaque ipſarum ſua ſuffragia Sanctitati Suæ ſingillatim expoſuerunt.

1. Homo nullo unquam vitæ ſuæ tempore tenetur elicere actum fidei, ſpei, & charitatis ex vi præceptorum divinorum ad eas virtutes pertinentium.

2. Vir equeſtris ad duellum provocatus poteſt illud acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat.

3. Sententia aſſerens, Bullam Cœnæ ſolùm prohibere abſolutionem hæreſis, & aliorum criminum, quando publica ſunt, & id non derogare facultate Tridentini, in qua de occultis criminibus ſermo eſt, anno

Aaa 2 1629.

1629. 18. Junii in Consistorio Sacræ Congregationis Eminentiss. Cardinalium visa, & tolerata est.

4. Prælati Regulares possunt in foro conscientiæ absolvere quoscunque sæculares ab hæresi occulta; & ab excommunicatione propter eam incursa.

5. Quamvis evidentèr tibi constet, Petrum esse hæreticum, non teneris denunciare, si probare non possis.

6. Confessarius, qui in sacramentali Confessione tribuit pœnitenti chartam posteà legendam, in qua ad Venerem incitat, non censetur sollicitasse in Confessione, ac proindè non est denunciandus.

7. Modus evadendi obligationem denunciandæ sollicitationis est: Si Sollicitatus confiteatur cum sollicitante; hic potest ipsum absolvere absque onere denunciandi.

8. Duplicatum stipendium potest Sacerdos pro eadem Missa licitè accipere, applicando petenti partem etiam specialissimam fructus ipsimet Celebranti correspondentem, idque post Decretum Urbani VIII.

9. Post Decretum Urbani, potest Sacerdos, cui Missæ celebrandæ traduntur per alium satisfacere, collato illi minori stipendio, alia parte stipendii sibi retenta.

10. Non est contra justitiam pro pluribus sacrificiis stipendium accipere, & sacrificium unum offerre; Neque etiam est contra fidelitatem, etiamsi promittam, promissione etiam juramento firmata, danti stipendium, quod pro nullo alio offeram.

11. Peccata in Confessione omissa, seù oblita ob instans periculum vitæ, aut ob aliam causam, non tenemur in sequenti confessione exprimere.

12. Mendicantes possunt absolvere à casibus Episcopis reservatis, non obtenta ad id Episcoporum facultate.

13. Sa-

13. Satisfacit præcepto annuæ Confessionis, qui confitetur Regulari Episcopo præsentato, sed ab eo injustè reprobato.

14. Qui facit Confessionem voluntariè nullam, satisfacit præcepto Ecclesiæ.

15. Pœnitens propria auctoritate substituere sibi alium potest, qui loco ipsius pœnitentiam adimpleat.

16. Qui Beneficium curatum habent, possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Sacerdotem non approbatum ab Ordinario.

17. Est licitum Religioso, vel Clerico calumniatorem gravia crimina de se, vel de sua Religione spargere minantem, occidere, quando alius modus defendendi non suppetit, uti suppetere non videtur, si calumniator sit paratus, vel ipsi Religioso, vel ejus Religioni publicè, & coram gravissimis viris prædicta impingere, nisi occidatur.

18. Licet interficere falsum accusatorem, falsos testes, ac etiam Judicem, à quo iniqua certò imminet sententia, si alia via non potest innocens damnum evitare.

19. Non peccat Maritus occidens propria auctoritate Uxorem in adulterio deprehensam.

20. Restitutio à Pio V. imposita Beneficiatis non recitantibus, non debetur in conscientia ante sententiam declaratoriam Judicis, eò quod sit pœna.

21. Habens Capellaniam collativam, aut quodvis aliud Beneficium Ecclesiasticum, si studio litterarum vacet; satisfacit suæ obligationi, si Officium per alium recitet.

22. Non est contra justitiam Beneficia Ecclesiastica non conferre gratis, quia collator conferens illa Beneficia Ecclesiastica pecunia interveniente non exigit

illam pro collatione Beneficii, sed velut pro emolumento temporali, quod tibi conferre non tenebatur.

23. Frangens jejunium Ecclesiæ, ad quod tenetur, non peccat mortalitèr, nisi ex contemptu, vel inobedientia hoc faciat, puta, quia non vult se subjicere præcepto.

24. Mollities, sodomia, & bestialitas sunt peccata ejusdem speciei infimæ, ideòque sufficit dicere in Confessione, se procurasse pollutionem.

25. Qui habuit copulam cum soluta, satisfacit Confessionis præcepto, dicens: commisi cum soluta grave peccatum contra castitatem, non explicando copulam.

26. Quando litigantes habent pro se opiniones equè probabiles, potest Judex pecuniam accipere pro ferenda sententia in favorem unius præ alio.

27. Si liber sit alicujus junioris, & moderni, debet opinio censeri probabilis, dum non constet, rejectam esse à Sede Apostolica, tanquam improbabilem.

28. Populus non peccat, etiamsi absque ulla causa non recipiat legem à Principe promulgatam.

Quibus peractis, dum similium Propositionum examini cura, & studium impenditur, intereà idem Sanctissimus re maturè considerata statuit, & decrevit, prædictas Propositiones, & unamquamque ipsarum, ut minimùm, tanquam scandalosas esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, ac prohibet: ita ut quicunque illas, aut conjunctim, aut divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputativè, publicè, aut privatim tractaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacunque etiam dignitate fulgente, nisi

à pro

à pro tempore existente Romano Pontifice, absolvi.

Insuper districtè in virtute sanctæ obedientiæ, & sub interminatione Divini Judicii prohibet omnibus Christifidelibus cujuscunque conditionis, dignitatis, ac status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

Joannes Lupus Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Loco † sigilli.

In Congregatione generali Sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D. Alexandro Divina Providentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana adversùs hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à S. Sede Apostolica specialitèr Deputatis.

SAnctissimus D.N. post latum Decretum die 24. Septembris proximè elapsi, quo viginti octo Propositiones damnatæ fuerunt, examinatis sedulò, & accuratè usque ad hanc diem infrascriptis aliis quadragesimum quintum numerum implentibus, per plures in Sacra Theologia Magistros, ac per Eminentissimos, & Reverendissimos DD. Cardinales adversùs hæreticam pravitatem Generales Inquisitores, eorum suffragia singillatim super unaquaque ipsarum audivit.

29. In die jejunii, qui sæpiùs modicum quid comedit, etsi notabilem quantitatem in fine comederit, non frangit jejunium.

30. Omnes Officiales, qui in Republica corporaliter laborant, sunt excusati ab obligatione jejunii, nec debent se certificare, an labor sit compatibilis cum jejunio.

31. Excusantur absolutè à præcepto jejunii omnes illi, qui iter agunt equitando, utcunque iter agant, etiamsi iter necessarium non sit, & etiamsi iter unius diei conficiant.

32. Non est evidens, quod consuetudo non comedendi ova, & lacticinia in Quadragesima obliget.

33. Restitutio fructuum ob emissionem horarum suppleri potest per quascunque eleemosynas, quas anteà Beneficiarius de fructibus sui beneficii fecerit.

34. In die Palmarum recitans Officium Paschale, satisfacit præcepto.

35. Unico Officio potest quis satisfacere duplici præcepto pro die præsenti, & crastino.

36. Regulares possunt in foro conscientiæ uti privilegiis suis, quæ sunt expresse revocata per Concilium Tridentinum.

37. Indulgentiæ concessæ Regularibus, & revocatæ à Paulo Quinto, hodie sunt revalidatæ.

38. Mandatum Tridentini factum Sacerdoti sacrificanti ex necessitate cum peccato mortali confitendi quamprimum, est consilium, non præceptum.

39. Illa particula, *quamprimum*, intelligitur, cùm Sacerdos suo tempore confitebitur.

40. Est probabilis opinio, quæ dicit, esse tantùm veniale osculum habitum ob delectationem carnalem, & sensibilem, quæ ex osculo oritur, secluso periculo consensus ulterioris, & pollutionis.

41. Non est obligandus concubinarius ad eiiciendam concubinam, si hæc nimis utilis esset ad oblectamentum

mentum concubinarii, vulgò, *regalo*, dum deficiente illo nimis ægrè ageret vitam, & aliæ epulæ tædio magno concubinarium afficerent; & alia famula nimis difficilè inveniretur.

42. Licitum eſt mutuanti aliquid ultrà ſortem exigere, ſi ſe obliget ad non repetendam ſortem uſque ad certum tempus.

43. Annuum legatum pro anima relictùm, non durat plus quàm per decem annos.

44. Quoad forum conſcientiæ, Reo correcto, ejuſque contumacia ceſſante, ceſſant cenſuræ.

45. Libri prohibiti donec expurgentur, poſſunt retineri, uſque dum adhibita diligentia corrigantur.

Quibus maturè penſatis, idem Sanctiſſimus ſtatuit, ac decrevit, prædictas Propoſitiones, & unamquanque ipſarum, ut minimùm, tanquam ſcandaloſas eſſe damnandas, & prohibendas, ſicut eas damnat, àc prohibet: itaut quicunque illas, aut coniunctim, aut diviſim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam diſputativè publicè, aut privatim tractaverit, niſi forſan impugnando, ipſo facto incidat in excommunicationem, à qua non poſſit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacunque etiam dignitate fungente, niſi à pro tempore exiſtente Romano Pontifice abſolvi.

Inſupèr diſtrictè in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub interminatione Divini Judicii prohibet omnibus Chriſtifidelibus cujuſcunque conditionis, dignitatis, ac ſtatus, etiam ſpeciali, & ſpecialiſſima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipſarum ad praxim deducant.

Joannes Lupus Sanctæ Romanæ, & universalis Inquiſitionis Not.

Loco † ſigilli.

2. Li-

2. Licèt aliàs per Constitutionem fel. record. Pauli V. emanatam sub die 1. Septembris 1606. quæ incipit: Romanus Pontifex, fuerit districtè prohibitum Superioribus Regularium, ne quovis titulo, vel prætextu præventionis, aut consuetudinis, & præscriptionis etiam immemorabilis, aut alio in causis ad Sanctum Officium spectantibus, se quoquo modo intromittere, aut immiscere, denunciationes recipere, testes examinare, processus conficere, causas cognoscere, aut terminare audeant; imò ex ejusdem Constitutionis dispositione, eisdem fuerit graviter injunctum, ut suos subditos, ac Religiosos, quos hæresis labe infectos, vel de hæresi suspectos noverint, absque alia consultatione cum propriis suæ Religionis Superioribus, vel alia quavis persona facienda, sine mora Inquisitoribus, vel locorum Ordinariis vicinioribus denuncient: Nihilominus animadvertens Sanctiss. D.N. Alexander VII. ab aliquibus Regularibus in dubium revocari prædictam denunciandi obligationem; adeòut nedùm suos subditos non denuncient, verùm etiam fideles ad ipsos pro consilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare, quæ audierunt, aut viderunt, ad ipsum Sanctum Officium spectantia, ad id faciendum, ut deberent, non obligent, imò aliquando eosdem perperam instruant, non teneri, nec sub obligatione Constitutionum Apostolicarum comprehendi; & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum sententiis confirmare tentantes, eosdem in maximum fidei discrimen ab onere denunciandi retrahere conentur. Volens proindè Sanctitas Sua abusum hujusmodi ex sui Pastoralis officii debito coercere, post maturam facti discussionem, auditis Votis Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium adver-

adversùs hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum, innovant Constitutionem prædictam à fel. rec. Paulo V. emanatam, & quatenus opus sit, eam declarans, hoc præsenti Decreto districtè præcipit, & mandat omnibus, & singulis Regularium Generalibus, Provincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpositis, aliisque ejusmodi quocunque nomine nuncupatis Superioribus cujuscunque Ordinis, & Instituti, sivè Mendicantium, sivè non Mendicantium, nec non Congregationis, & Societatis, Clericorum Regularium quorumcunque etiam Societatis Jesu, aliorumque quomodocunque exemptorum, vel non exemptorum, etiamsi essent specialitèr, & nominatim exprimendi, ut omninò d. Constitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoscunque Religiosos, tam sibi ipsis subditos, quàm non subditos cujuscunque dignitatis, gradus, & conditionis existant, hæreticos, vel de hæresi quomodocunque etiam levitèr suspectos, deferant, & judicialitèr denuncient Inquisitoribus, vel locorum Ordinariis, & nullatenùs in causis ad S. Officium spectantibus audeant se intromittere, neque suós subditos ad S. Officium recurrentes, vel recurrere, aut accedere volentes, molestare, vexare, vel alio quovis modo sive directè, sivè indirectè avertere, retrahere, dissuadere; imò prædictos suos subditos monere debeant, ut ipsi quoque eidem Decreto omninò pareant, & alios Christifideles, etiam Confratres suos ad parendum paritèr hortentur, & suadeant, rejectis penitùs hujusmodi opinionibus, atque interpretationibus, quas Sanctitas Sua, cum voto dd. Eminentissimorum DD. Cardinalium, tanquam perniciosas, temerarias, & non consistentes, & à mente Sanctitatis suæ prorsùs alie-

nas

nas reprobavit, & reprobat. Et quia quandoque etiam eorum ſubditi deficiunt in eo, quod ipſis implendum incumbit cum Religioſis ejuſdem alteriuſve Ordinis, aliiſve quibuſcunque perſonis de fide ſuſpectis, cæteriſque petentibus conſilium in materiis ad Sanctum Officium ſpectantibus, itaut nedùm ipſimet denunciationes differant, vel ab illis prorsùs abſtineant; verùm etiam multotjes ab eiſdem alios à ſe conſilium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Doctorum opinionibus, vel ſub fraternæ correctionis factæ, vel faciendæ, aliove prætextu. Propterea idem Sanctiſſimus declaravit præfatos ſubditos abſque ulla participatione, etiamſi nulla petita venia à Superioribus, etiamſi nulla fraterna correctio, vel alia monitio præmiſſa fuerit, omninò teneri, & obligatos eſſe accedere ad denunciandum Ordinariis, vel Inquiſitoribus locorum quoſcunque, etiam Confratres, ac Superiores etiam primarios ſuos ejuſdem Ordinis, & Religionis, quos noverint eſſe de fide quomodolibet etiam levitèr ſuſpectos; Ac propterea eoſdem debere omnes, & quòſcunque etiam alios à ſe conſilium, ut ſuprà petentes, monere, & obligare ad denunciandum, nec poſſe illos à denunciando ſub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quovis prætextu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes tam Superiores, quàm ſubditos contrafacientes, Sanctitas ſua voluit, & declaravit ſubjacere omnibus cenſuris in dicta Conſtitutione Pauli V. expreſſis, necnon privationis quarumcunque Dignitatum, ſeù Prælaturarum, ſeù officiorum ſuorum Ordinum, ac vocis activæ, & paſſivæ, perpetuæque inhabilitatis ad eadem ipſo facto, & abſque alia declaratione incurrendis, aliiſque Sanctitatis ſuæ, ac Succeſſorum arbitrio infligendis pœnis, quarum relaxationem, ſuſpenſio-

nem,

nem, absolutionem, vel dispensationem Sanctitas Sua sibi ipsi, & successoribus suis Romanis Pontificibus tantùm expresse reservavit. Et ne præmissorum prætendi possit ignorantia, idem Sanctissimus mandavit sub eisdem pœnis, ipso paritèr facto incurrendis, ut suprà reservatis; ut Superiores omnes præfati in quocunque loco, Conventu, vel Collegio sui Ordinis, Decretum hoc semel saltem singulis annis Kalendis Martii in publica mensa, vel aliàs in Capitulo ad hoc specialitèr convocato, legi curent unà cum aliis Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad Sanctum Officium Inquisitionis adversùs hæreticam pravitatem pertinentibus, quotannis legi solitis, juxtà Decretum fel. record. Urbani VIII. Et insupèr iidem Superiores teneantur curare, & efficere, ut hujus Decreti exempla aliquo in loco apud eos publicos affigantur, & affixa conserventur, itàut ab iisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant. Deque hujusmodi lectione, & commonitione publico documento ab iisdem Superioribus Conventus, vel Domus subscripto, unaque ab aliis duobus Religiosis ejusdem Domus, vel Conventus statim certiorem facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Urbe, vel locorum Inquisitores ubi sunt. Statuitque prætereà Decretum hoc, seù illius exemplum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixum, omnes ubique existentes arctare, & afficere, ac si unicuique personalitèr fuisset intimatum. Die 8. Julii 1600.

Loco † sigilli.

Joannes Lupus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Status

Status Ecclesiarum Urbis.

SUMMARIUM.

Status temporalis Ecclesiarum Parochialium Urbis tàm Sæcularium, quàm Regularium describitur ex ordine Eminentissimi Cardinalis Vicarii, ut sequitur.

LA Chiesa Parochiale di
situato nel Rione di fù
fondata da come appare per
Bolla di Papa overo per Decreto &c. sotto il dì & anno
La Chiesa hà il Choro, Organo, Sacristia, e Campanile con campane num.

Hà Cappelle num. Altari num.
Sepolture num. e Cemeterio.

Hà annessa la Cura dell'Anime, che si essercita da un Parocho, ò Curato, ò Vicario perpetuo, ò amobile Secolare, ò Regolare da nominarsi, e deputarsi da come per Bolla, ò Decreto &c. sotto il dì & anno & i confini della Parochia, ò cura sono i seguenti.

Si esprimano con il numero delle Case, ò famiglie, che vi s'includono, come appare per la Bolla sudetta della fondatione, e per altro documento, *& essendo i confini controversi, si pongono come tali.*

Beni, e rendite della Chiesa Parochiale di S.

POssiede una Casa situata nel Rione di
nella strada confina da un lato,

lato, v. g. con la via publica, e dagli altri lati con le Case di come costa per instromento rogato da il dì & anno

E più possiede un Casale, ò Tenuta, ò Podere, ò Vigna posta nel Territorio di in vocabolo e confina dall'Oriente con la strada publica, dall'Occidente con i beni di come per Instromento rogato da il dì & anno

E più possiede un Censo di scudi in proprietà, che rende ogni anno scudi fondato sopra una Casa posta nel Rione di nella strada, & hà per confini da due lati la via publica, dall'altro hà la Casa di e dall'altro la Chiesa come per Instromento il dì & anno hoggi pagabile da

E più possiede un Giardino, Horto, Granaro, Molino, Fenile, Bottega, Magazzino, Forno, cava di pietra, ò pozzolana &c. *e si esprima ciaschedun corpo, il luogo dove è situato con i suoi confini, con indicar ogni corpo, con che titolo l'hà acquistato, cioè se per legato, ò donatione, ò permuta, ò compra, ò transattione, ò altro titolo, & ad un per uno si noti il Testamento, ò Codicillo, ò Instromento con il nome del Notaro, e con il giorno, & anno.*

E più possiede luoghi de Monti Camerali, ò Baronali &c. num. acquistati per legato, ò donatione, ò altro titolo, come per Instromento rogato da il dì & anno

E più hà un'annuo Canone di scudi

per

per ragione d'una Tenuta, ò Vigna, ò Casa situata &c. confinante &c. data dalla Chiesa, ò Monasterio, ò Collegio &c. con titolo d'emfiteusi, ò locatione perpetua à terza, ò quarta generatione à come appare per Instromento rogato da il dì &anno hoggi il detto Canone si paga da

E più tiene un'annua rendita, ò risposta in perpetuo, ò à tempo limitato per anni *& essendo in grano, vino, & altrà cosa si specifichi con la quantità* per ragione di legato, ò di donatione, come appare per Testamento, ò Instromento rogato da il dì &anno & al presente si paga da

Crediti.

E Chiamato al Fideicommisso di come appare dal suo Testamento per gli Atti di sotto il dì & anno

E più gli dovrà ricadere una Vigna, ò Casa situata &c. confinante &c. doppo morte di come appare per Instromento rogato da il dì &anno

E più deve conseguire scudi da per residuo del prezzo v. g. d'una Casa, ò Vigna, vendutali, come per rogito di sotto il dì & anno

Pesi.

HA peso di Messe ogni giorno, ò settimana, ò mese, ò anno num.

An-

Anniversarii num. imposti per una lascita, ò donatione d'una Casa, ò Vigna situata &c. confinante &c. fatta da con il sudetto obligo, come appare per il suo Testamento, ò Instrumento rogato da
il dì &anno

E più hà peso di mantenere il sotto Curato, ò Vicario, Confessori num. Capellani num. Chierici num. Musici num. come per legato, ò donatione fatta da con detto obligo, come per Testamento, ò Instromento rogato da
il dì &anno

E più hà peso di maritare ogni triennio Zitelle num. con dote di scudi per ciascheduna da nominarsi da e suoi heredi, e successori, come per Testamento di rogato da il dì &anno

Se vi saranno altri pesi si specifichino ad uno per uno, e si dica da chi furono imposti, con indicar gl' Instromenti, ò altri documenti, che vi saranno.

E più hà peso d'albergare Pellegrini, di ricevere, & alimentare infermi, ò di ricevere, e nutrire i Projetti con le loro Balie, come per Testamento, ò documento il dì &anno

Dote della Sacristia.

SI esprimano i Corpi de' Beni stabili, Luoghi de' Monti, Censi, Canoni, annui Legati, ò altro, che si possiede, con l'espressione del sito, e de' confini à corpo per corpo, e con indicare i Rogiti con il giorno, & anno come si è detto di sopra.

Fondatione, e Dote delle Cappelle, & Altari.

LA Cappella sotto l'invocatione di fù fondata da con obligo v.g. di quattro Messe la settimana da celebrarsi per l'anima di da un Cappellano perpetuo, ò amovibile Secolare, ò Regolare da nominarsi dal e suoi heredi, e successori, & hà per dote una Casa, Vigna &c. situata &c. confinante &c. come apparisce per Instromento della detta fondatione, ò dotatione rogato da il dì & anno

E se la Dote sarà in Censi, si esprima il fondo, con i confini, indicatione dell'Instromento, e della persona da cui si paga, come si è detto di sopra.

Frutto, e Rendita.

IL Casale nominato di sopra, suole affittarsi ogn'anno scudi e non affittandosi, considerato il frutto di sei anni, e ragguagliando li fertili con gl'infertili, e detratte tutte le spese, suol rendere ogn'anno per parte dominicale grano rub. biada rub. legumi rub. vino barili foglia di mori celsi scudi fieno scudi herba scudi olio scudi che ridotto il tutto in moneta, suol rendere un'anno per l'altro scudi come appare dal libro mastro &c.

Il medesimo si dica delli Poderi, Vigne, Prati, Horti, e di ciascun' altro corpo espresso di sopra.

La Casa situata nel luogo notata di sopra

pra suol'appiggionarsi ogn'anno per scudi
e detratti i pesi delle riparationi, & acconcimi, delle selciate, delle chiaviche, e de' spigionamenti, & ogn'altra spesa, ragguagliati i sei anni, resta netto il frutto della Casa un'anno per l'altro scudi come appare dal libro &c.

Li sudetti luoghi de' Monti, Censi, ò Canoni rendono ogn'anno scudi

Le Decime, che si pagano al Curato ascendono ogn'anno scudi

Li Funerali, Sepulture, Battesimi, Matrimonii, Oblationi, & altri incerti, ragguagliando, sei anni, ascendono un'anno per l'altro à scudi

Si che il frutto certo somma ogn'anno scudi li frutti incerti sommano scudi in tutto sommano

La medesima formola si osservi in calcolare il frutto de' beni della Sacristia, Infermaria, e di ciascuna Cappella, ò Altare.

Debiti.

HA un Censo passivo di scudi in proprietà, per cui paga ogn'anno scudi fondato sopra una Casa situata &c. confinante &c. come appare per Instromento rogato da il giorno & anno di presente paga à

E più hà debito di pagare un'annuo Canone di scudi per ragione di una Vigna situata &c. confinante &c. concessa da in emfiteusi perpetua, ò di 29. in 29. anni con obligo di pagare ogn'anno il detto Canone in recognitione

del dominio diretto, come per instromento rogato da il dì & anno e di presente si paga à

E più hà debito d'un'annua pensione perpetua di scudi imposta sopra i frutti &c. à favore di come per Bolla di Papa spedita il dì & anno

E più hà debito d'un'annuo Censo vitalitio di scudi à favore di per la somma di scudi come per Instromento rogato da il dì & anno

E più hà debito di pagare ogn'anno scudi per ragione dell'heredità provenutale da con detto obligo, come appare per suo Testamento rogato da sotto il dì & anno

Se vi saranno altri debiti, parimente si esprimino ad uno per uno con nominare i Creditori, & indicare gl'instromenti.

Tutto il debito ascende à scudi l'entrata somma resta netta l'entrata in scudi

Subjectio.

SUMMARIUM.

Conventu S. Bonaventuræ Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Lugdunen. Civitatis perseverare debere, ut anteà sub omnimoda jurisdictione Ministri Generalis dicti Ordinis. Clementis X. litteris in forma Brevis emanatis, cum insertione Decreti Sacræ Congregationis cavetur.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Maria Rhini à Politio Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quòd cùm ante triennium tunc existentes fratres Conventus Sancti Bonaventuræ Civitatis Lugdunen. Provinciæ ejusdem S. Bonaventuræ dicti Ordinis, ut malè ordinatæ eorum vitæ reformationem evitarent, se, dictumque Conventum Jurisdictioni Ministri Generalis Ordinis Minorum ejusdem S. Francisci Conventualium nuncupatorum subiicere tentarent, Congregatio tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita ad quam super ejusmodi novitate recursus habitus fuerat, decrevit eundem conventum sub Jurisdictione Ministri Generalis d. Ordinis Minorum de Observantia sicut anteà remanere debere, idque executioni mandatum fuit, nec quidquam novi ultrà tentatum præterquam, quod cùm dictus Franciscus Maria Minister Generalis ad visitandas, & reformandas Galliæ Provincias dicti Ordinis jussu nostro profectus fuisset, fratres Conventus præfati, & cum illis unà eorum Guardianus, intercessione Venerabilis fratris Archiepiscopi Lugdunen. litteras commendatitias à Charissimo in Christo filio nostro Ludovico Francorum Rege Christianissimo obtinuerunt ad hoc, ut eis licentia assumendi statum Sæcularem, cum eorum Conventus, seù Ecclesiæ in Collegiatam

Ecclesiam erectione ab hac Sancta Sede impetraretur. Verùm his ad notitiam dicti Francisci Mariæ Ministri Generalis deductis, ipse Franciscus Maria Minister Generalis, eundem Ludovicum Regem adiit, & ab ejus pietate obtinuit revocationem dictarum litterarum, atque ità exclusa fuit novitas Religioni perniciosa, sublataque occasio mali exempli, quo fratres aliorum Conventuum ad similia procuranda, reformationis, quam humana fragilitas aversatur, evitandæ causa, adduci potuissent. Cùm autem sicut eadem expositio subiungebat dilecti filii fratres dicti Conventus Lugdunen. pro majori eorum parte cum dilecto paritèr filio Petro Quinton eorum Guardiano, & rebellionis antesignano uniti ad tantam devenerint insolentiam, ut sub prætextu, seù spe litterarum Apostolicarum, per quas eorum professio annullaretur, obedientiam non solùm eorum Ministro Provinciali, sed etiam Visitatori, & Commissario delegato Reformatori à Nobis nominato, negare præsumpserint; dictus verò Franciscus Maria Minister Generalis ne dictus Conventus, qui ex primariis Ordinis præfati existit, & in quo Sancti Bonaventuræ Ecclesiæ Doctoris, qui ibidem sanctæ conversationis meritis refulsit, & in Domino obdormivit, caput (ut piè creditur) asservatur, in profundum malorum descendat, ac pernicioso exemplo alios quoque ejusdem, & aliarum Franciæ Provinciarum Conventus in ruinam trahat, opportunè in præmissis à Nobis provideri, & ut infrà indulgeri summoperè desideret. Nos ipsius Francisci Mariæ Ministri Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure,

jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, inhærentes decreto aliàs videlicet die 31. Maii 1669. edito, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus dictum Conventum S. Bonaventuræ Lugdunen. Civitatis perseverare debere, ut anteà sub omnimoda jurisdictione Ministri Generalis dicti Ordinis fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum: Ac propterea strictè mandamus Guardiano, cæterisque ejusdem Conventus fratribus, ut in omnibus eidem Ministro Generali, nec non Ministro Provinciali ipsius Provinciæ, ac Visitatori, itidemque Reformatori ad præscriptum Sacrorum Canonum, Sacri Concilii Tridentini, Apostolicarum Constitutionum, & Ordinis prædicti omninò pareant, atque obediant; Et adversùs parere recusantes, prout juris fuerit animadverti dicta auctoritate harum serie præcipimus. Decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari: Sicque jus respectivè inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis au-

ctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non quatenùs opus ſit Provinciæ, & Conventus, ac Ordinis præfatorum, etiam juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus: privilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes illis aliàs in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialitèr, & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. Februarii 1672. Pontific. noſtri anno ſecundo.

I. G. Sluſius.

Superiores Regularium.

SUMMARIUM.

Superiores Regulares annuatim tenentur publicare decreta, quæ inferiùs notantur.

1. IL Lunedì doppo la prima Domenica dell'Avvento, ò in uno delli dieci giorni immediatamente ſeguenti, li Superiori locali di claſcun Monaſterio, Convento, e Caſa Regolare ſono obligati far ſapere in tavola publica li Decreti *de celebratione Miſſarum*, fatti dalla Sacra Congregatione del Concilio con autorità ſpeciale di N. Sig. ſotto li 21. di Giu-

Giugno 1626. che cominciano, *Cùm sæpè contingat &c.* sotto pena di privatione d'officio, e di voce attiva, e passiva da incorrersi *ipso facto*.

2. L'istesso sotto le medesime pene sono obligati fare il Venerdì doppo l'ottava della solennità del Corpo di Christo, ò in uno delli dieci giorni immediatamente seguenti.

3. Il Venerdì doppo l'Ottava dell'Assuntione della Beata Vergine, ò almeno per tutto il mese d'Agosto, li medesimi Superiori locali sono obligati in publica tavola, ò in un Capitolo specialmente convocato à quest'effetto, avvisare i loro Sudditi dell'osservanza, & essecutione delle Constitutioni Apostoliche, e Decreti spettanti al Sant'Officio, e particolarmente di quelli, de quali si fà mentione nel Decreto publicato dalla Santità di Nostro Sig. sotto li 15. Decembre 1653. che comincia, *S. D. N. sedulò incumbens &c.* e poi confermato li 5. Novembre 1637. sotto pena di privatione d'officio, e di voce attiva, e passiva da incorrersi *ipso facto*, & altre pene ad arbitrio di Sua Santità.

4. Il medesimo sotto le medesime pene sono obligati à fare respettivamente gli altri Superiori dell'Ordine in qualsivoglia Capitolo Generale, e Provinciale, & in ogni congresso, e Compagnia Capitolare.

Li quali devono anco procurare, e fare, che in ogni Convento stia affissa continuamente una copia del detto Decreto, *Sanctiss. D. N. sedulò incumbens &c.* in qualche luogo publico, dove possa commodamente vedersi, e leggersi dalli Religiosi sudditi.

E dar conto alla Sacra Congregatione della Santissima Inquisitione di Roma, d'haver avvisati i loro sudditi, come sopra.

Aver-

Avertendo che li Trasgressori saranno puniti infallibilmente, e contro di loro si procederà nel Tribunale del Sant'Offitio, come nel sudetto Decreto del 1632.

5. Due volte l'anno almeno li detti Superiori in ogni Convento, Monastero, ò casa Regolare son tenuti far leggere in publica Tavola li Decreti *de Regularibus Apostatis*, *& ejectis* fatti dalla Sacra Congregatione del Concilio con facoltà speciale di Nostro Signore sotto li 21. Settembre 1624. che cominciano *Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum Regularium ejectorum*, *& fugitivorum &c.* & insieme anco li Decreti generali della san. memoria di Clemente Ottavo spettanti alla riforma de' Regolari, alla recettione, professione, & institutione de' Novitii, quali Decreti dalla medema Sacra Congregatione del Concilio furno innovati nelli detti Decreti *de Regularibus Apostatis*, *& ejectis*, & à quelli vanno annessi.

Chi presume fare il contrario incorre la pena di privatione di tutti gli officii, che hà, e di voce attiva, e passiva, e d'inhabilità perpetua alli medesimi officii, e voce, la quale pena è riservata à Sua Santità.

6. Devono leggersi li Decreti d'Urbano Ottavo, e di Clemente Ottavo, *De largitione munerum* dentro al mese di Gennaro sotto la privatione dell'officio, e di voce attiva, e passiva alli Superiori, che trasgrediranno.

7. Si deve leggere in ciaschedun'Anno nelle Calende di Marzo il Decreto della Santissima Inquisitione fatto li 8. di Luglio 1660. alla presenza della Santità di N. Sig. Papa Alessandro Settimo, che comincia. *Licèt aliàs per Constitutionem*, e deve darsi avviso dalli

Supe-

Superiori esserſi letto il ſopradetto decreto con ſede ſottoſcritta da loro, e da lui, ò trè altri dell'iſteſſo Convento alla Sagra Congregatione della Santiſſima Inquiſitione di Roma.

Die 7. Novembris 1668.

RElata Sanctiſs. D.N. inſtantia PP. Procuratorum Generalium Ordinis Minorum de Obſervantia, & Eremitarum S. Auguſtini, & Sancti Pauli Primi Eremitæ Regni Luſitaniæ, Sanctitas Sua prorogavit lectionem Decreti ſan. mem. Alexandri Papæ VII. incipien. *Licèt alias*, faciendam Calendis Martii, per totum prædictum menſem.

Loco † ſigilli.

Franciſcus Riccardus Sanctæ Romanæ, & Univerſ. Inquiſit. Not.

BULLÆ, ET BREVIA
In hoc Supplemento per extenſum poſita.

Ex PAULO V.

Ex GREGORIO XV.

Ex URBANO VIII.

Ex INNOCENTIO X.

Ex ALEXANDRO VII.

Ex CLEMENTE IX.

Ex CLEMENTE X.

Ex INNOCENTIO XI.

DECRETA S. OFFICII
per extensum posita.

DECRETA S. CONGREG. CONCILII
Tridentini per extensum posita.

DECRETA SAC. CONG. EPISC. ET REGUL.
per extensum posita.

DECRETA CONGREG. SAC. RITUUM per extensum posita.

INDEX RUBRICARUM,

quæ in hoc Supplemento continentur.

TASSA INNOCENTIANA

Del Foro Ecclesiastico nelle materie spirituali,

OVERO

Dichiarazioni sopra quelle Cause, e materie Ecclesiastiche, e Spirituali, nelle quali nel Foro Ecclesiastico, & Episcopale non si può nè si deve esigere emolumento alcuno, eccetto quello, che si dichiara per il solo Cancelliero, con la riforma de gli abusi contrarii.

ESSENDOSI havuto ricorso alla Santità di Nostro Signore INNOCENTIO XI. per molti Vescovi, & Arcivescovi, & altri Prelati zelanti, acciò per sicurezza della loro coscienza, e per togliere ogni occasione di dubbio, che potesse nascere dalle diverse consuetudini delle Diocesi, & anche acciò non siano ingannati da loro Vicarii, Cancellieri, & altri Ministri, e famigliari si stabilisca una Tassa generale, & uniforme per il Foro Episcopale, ò vero Ecclesiastico, nè mancando i ricorsi de Cleri, e de Popoli, hà perciò la Santità Sua deputato una Congregatione particolare di due Signori Cardinali Prefetti delle Congregationi del Concilio, e de' Vescovi, e di quattro altri Signori Cardinali delle medesime Congregationi, e di due Monsignori loro Segretarii, e delli Monsignori Datario, & Auditore della Santità Sua, e da questa si è risoluto; non potersi nelle cause contenziose civili, criminali, e miste venire alla sudetta Tassa generale, senza la precedente notitia delle Tasse particolari di ciascheduna Diocesi, ò Provincia, potendo giuridicamente quella esser varia secondo la diversa consuetudine regolata dalla diversità de' Paesi, e de luoghi. Bensì doversi con qualche maggior chiarezza per togliere tutti i dubbii, e gli equivoci, dar fuori le dichiarationi, che in più tempi, e diverse occasioni si son fatte dalle Sacre Congregationi del Concilio, e de' Vescovi nelle materie Ecclesiastiche, ò vero meramente spirituali, acciò in tal modo sappia ciascuno quel che sia illecito, e si tolga ogni scusa, ò pretesto d'ignoranza, ò di consuetudine, dovendo in sì fatte materie l'osservanza essere da per tutto uniforme per la generalità de Canoni, e Concilii, e particolarmente del Tridentino, in modo

che deve dirſi reproba, & illecita ogni contraria conſuetudine, ò Taſſa diverſa in qualunque modo per l'addietro fatta, conforme dalla medeſima Congregatione ſi è ſtabilito, in modo che le ſeguenti dichiarazioni debbano oſſervarſi da per tutto ſenza eccettuazione alcuna, ſotto le pene contenute ne' Sacri Canoni, e Concilii, e d'altre ad arbitrio del Sommo Pontefice, che ſarà pro tempore, e naſcendo qualche dubbio in contrario, ſe ne debba conſultare la ſudetta Sacra Congregazione del Concilio, e non altrimente.

Nella materia de gli Ordini Sagri, e Minori, e prima Tonſura, così per la collazione, come per la facoltà, che ad altro ſi dia di conferirli, & anche per il loro eſercizio, e per la facoltà di eſercitarli in qualunque luogo, e qualunque tempo ſi ſtabiliſce la regola generale da non ricevere altra eccettuazione, che quella ſi dirà di ſotto, e che nè il Veſcovo, ò altro Prelato, nè il ſuo Vicario generale, ò Foraneo, Cancelliero, & altr'Officiale qualſivoglia, nè Parenti, e Famigliari, ò Servitori poſſano eſigere, e ricevere emolumento, e coſa alcuna ſotto qualſivoglia colore, ò preteſto di atti per la giuſtificazione de' requiſiti, ò vero di Tovaglia, Forbici, Pettine, & altro, nè ſotto titolo di regalo, ò di mancia, anche ſe ſpontaneamente ſi offeriſce, e deſſe, eccetto che l'Ordinante poſſa ricevere l'oblazione della Candela, ſecondo diſpone il Ponteficale, à libero arbitrio dell'Ordinato circa la qualità, e peſo; Et il Cancelliero, ſecondo la diſpoſizione del Sagro Concilio di Trento per le lettere teſtimoniali della collazione dell'Ordine già dato, ò vero per le lettere dimiſſoriali per la collazione da farſi per un'altro Veſcovo, poſſa ricevere ſolamente la decima parte d'un ſcudo

di moneta Romana, cioè un giulio, ò vero l'equivalente nella moneta del Paeſe, e non più, da perſone, le quali habbino l'uſo del denaro, non già da quei Religioſi, i quali non ne hanno l'uſo, come ſono i Capuccini, & i Minori Oſſervanti, eccetto che nella collazione del Subdiaconato per gli atti, che ſi devono fare per la giuſtificazione della verità, e ſufficienza del Patrimonio, ò vero del Beneficio, à titolo del quale ſi deve promovere, poſſa eſigere quell'emolumento, che ſia proportionato alla mera fatiga perſonale per la ſcrittura, e carta, ſenza che il Veſcovo, ò Vicario, ò altr'Officiale nè direttamente, nè indirettamente ne poſſa participare in modo alcuno, purche detto emolumento, non poſſa, nè debba eccedere un ſcudo di oro, mà ſe la fatiga richiede minor mercede, ſi debba eſigere ſolamente quel meno. Mà riſpetto à gli altri Ordini, & alla prima Tonſura, non poſſa eſigere coſa alcuna, ſotto preteſto di regiſtratura de' Brevi, e Diſpenſe; e di altre Scritture, ò di preſentata, e di qualunque altra giuſtificazione, e ſolennità, ò remozione d'impedimento.

Con dichiarazione, che ſe le ſudette lettere teſtimoniali, ò vero dimiſſoriali contengono più Ordini, tuttavia non ſi poſſa eſigere altra mercede, che la ſudetta di un giulio, ſi che non ſi poſſa moltiplicare à ragione di ciaſcun'Ordine. Non ſia però tenuto il Cancelliero à far una ſola ſcrittura per più Ordini, quando queſti ſiano ſtati conferiti in diverſi tempi, e diverſe ordinazioni, mà volendo, poſſa farle ſeparate, non già riſpetto à quegli Ordini, che ſi conferiſcono in un'iſteſſo giorno, come ſegue ne' Minori, ne' quali dovrà farſi una ſola ſcrittura, e nelle lettere dimiſſoriali, che ſi diano per l'ordinazio-

ne

ne da farsi per un'altro Vescovo à più Ordini, parimente non si possano moltiplicare scritture nè possa esigere cosa alcuna per il rogito della collazione de gli Ordini, ò vero per l'accesso al luogo dell'ordinazione; con altro pretesto anche di mancia, e di regalo.

Nella materia de Beneficii Ecclesiastici, quando si tratta di quelli, che come di libera collazione, ò vero come devoluti si conferiscono dal Vescovo, ò altro Ordinario Collatore, parimente si stabilisce la regola generale, che nè il Vescovo, ò altro Collatore, nè il suo Vicario, ò altro qualsivoglia Officiale, nè il Cancelliero, ò Parenti, familiari, servitori possano esigere, e ricevere emolumento alcuno, & altra cosa sotto qualsivoglia colore, e pretesto, anche di mancia, ò regalo, e volontario donativo; così se siano Curati, ò residenziali, come se semplici, ò non residenziali, & anche se siano Cappellanie manuali, mà solamente il Cancelliero per le lettere della collazione, compresa carta, sigillo, corde, & ogn'altra cosa, possa esigere la mercede proportionata alla scrittura, e materia, purche non ecceda la somma di giulii diece di moneta Romana, ò vero l'equivalente nella moneta del Paese, senza che si possa pretendere altra mercede, sotto qualsivoglia pretesto, e particolarmente per l'approvazione, e preelezzione nel concorso alle Chiese Parrochiali. E per il possesso il Vescovo, ò Vicario, ò altr'Officiale non possa esigere cosa alcuna, & il Cancelliero, se sarà dentro la Città, possa per il rogito, & ogn'altro atto esigere giulii trè, se ne' Borghi, ò vero Suburbii giulii quattro, e se in altro luogo, i medesimi giulii quattro il giorno, e le spese di vitto, e viatico; Bensì, che se nel luogo del Beneficio vi sarà il Cancelliero del

Vicario foraneo, ò altro Notaro, si dovrà il possesso commettere al Vicario foraneo, e suo Cancelliero, senza la necessità del viaggio del Cancelliero Episcopale.

Quanto à beneficii di provisione Apostolica, perche siano riservati, ò vero affetti avanti la loro provisione così ne' Beneficii curati, ne' quali, per l'Ordinario si danno le lettere testimoniali alla Dataria dell'approvazione, e della preelezzione nel concorso, secondo la forma del Concilio di Trento, come anche ne gli altri Beneficii non curati, e particolarmente ne' residentiali, per i quali si sogliono dare le attestationi alla Dataria sopra la vita, costumi, & idoneità de' concorrenti per le dette lettere, non si possa esigere, ò ricevere mercede, & emolumento alcuno in denaro, ò in altre cose sotto qualsivoglia pretesto, ò colore, anche di volontario donativo; mà si debbano dare affatto gratis.

E doppo la provisione per l'esecuzione delle lettere Apostoliche, quando siano nella forma graziosa, non possano il Vescovo, ò altro Prelato Ordinario del luogo, ò suo Vicario, e Cancelliero, & altr'Officiale pretendere di doverne essere per necessità Esecutori, mà sia in arbitrio de' Provisti l'eleggersi l'Esecutore, & il Notaro per il possesso, mà se il Provisto eleggesse l'Ordinario Officiale, & il suo Cancelliere, ò veramente se le lettere fossero nella forma, che si dice dignum, indrizzate all'Ordinario, ò vero al suo Vicario, il quale perciò ne fosse necessariamente l'Esecutore, così nell' uno, come nell'altro caso, non essendovi legitimo contradittore, in modo che l'Esecutore sia mero, parimente il Vescovo, ò altro Prelato, & il suo Vicario, ò altr'Officiale, e suoi familiari, servitori, & attinen-

attinenti, non possano, nè debbano esigere, e ricevere emolumento alcuno, in quell' istesso modo, che di sopra si è detto ne' Beneficii d'ordinaria collazione, mà il Cancelliero possa per la copia, ò registrò delle lettere Apostoliche, & altri atti, ricevere la mercede proportionata alla fatica per la scrittura, purche non ecceda in tutto un scudo d'oro; Et essendovi contradittore si che convenga di far processo giudiziale, la mercede del Cancelliero per la sua fatiga si possa stendere à due scudi d'oro, e non più, senza che il Vescovo, ò Vicario, ò altr' Officiale possa esigere, e ricevere emolumento alcuno, mentre nelle cause ecclesiastiche, e spirituali, ordinano i Sagri Canoni, che non ostante qualsivoglia consuetudine, il giuditio si debba interporre gratis. E per il possesso si osservi quell' istesso, che si è detto di sopra ne' Beneficii conferiti dall'Ordinario Collatore.

Nelli Beneficii di Padronato nascendo dubbio sopra l'esistenza del Padronato con il Procuratore fiscale, ò vero col provisto, che ne pretenda la libertà, si debba in tutto, e per tutto osservare quell' istesso, che di sopra si è detto ne' Beneficii di libera collazione col Contradittore; Mà se non controvertendosi l'esistenza, sia la controversia trà Compatroni, ò vero Presentati da essi sopra la pertinenza, in tal caso si reputi come causa civile profana, e per conseguenza si osservi la solita Tassa di ciascuna Curia, fino à tanto che si faccia l'altra Tassa delle cause profane, civili, criminali, e miste.

Generalmente così nelle Cappellanie manuali, come nelle nuove fondazioni, & erezzioni de' Beneficii, Cappellanie, Confraternità, Congregazioni, ò vero fondazioni, benedizzioni, e consegrazioni, e respet-

tiva-

tivamente Visite, & approvazioni di Chiese, e di Oratorii, così con l'autorità Apostolica, come con l'ordinaria, il Vescovo, ò altro Prelato, e suo Vicario, e qualunque Officiale, non possa esigere, e ricevere emolumento alcuno, mà solamente il Cancelliero possa esigere quella mercede, che sia proporzionata alla sua fatiga per la scrittura, purche non possa eccedere in tutto un scudo d'oro, mà sia meno, se minore sarà la fatiga.

Nelle cause, e materie, che riguardano il matrimonio, & i Sponsali, così per l'esecuzione delle Dispense Apostoliche matrimoniali, come per la giustificazione dello stato libero, ò che non vi sia canonico impedimento, & anche per la Dispenza alle publicazioni, ò per la licenza di potersi contrarre in Casa, ò in altro luogo, ò tempo insolito, e proibito, ò che si possa contrarre in presenza d'altri, che del Paroco, & ogn'altro atto, che occoresse fare, il Vescovo, & il suo Vicario, & ogn'altro Officiale, ò Ministro, ò Famàliare non possa sotto qualsivoglia pretesto, ò colore, anche di mancia, e di volontario donativo, esigere, e ricevere emolumento alcuno, nè in denaro, nè in altre cose, mà solamente il Cancelliero possa esigere la mercede proporzionata alla fatiga della scrittura, cioè nell'esecuzione delle dispenze giulii trè, e per i testimonii sopra lo stato libero, ò che non vi sia impedimento, un giulio per testimonio, purche in tutto non si ecceda un scudo di moneta Romana, cioè dieci giulii, ò vero il loro equivalente nella moneta del Paese; Non comprendendosi le cause contenziose trà i Conjugi sopra la validità del matrimonio, ò vero sopra la separazione del Toro, stimandosi questa causa giudiziale profana, nella quale si osserverà la Tassa di ciascun Tribunale finche si proveda.

Ge-

Generalmente in tutto quello, che riguarda i Monasterii delle Monache, & i Conservatorii di quelle Donne, lequali à guisa de Monasterii, e Monache respettivamente vivono ritirate, il Vescovo, ò altro Prelato, il Vicario così generale, come particolare, e qualunque altro Officiale, ò Deputato, & il Cancelliero, & anche i Parenti, & i familiari del Vescovo, ò Prelato, e de suoi Officiali, non possano esigere, e ricevere emolumento alcuno in denaro, & in altre cose, eccetto, che quelle comestibili, che siano proporzionate all'uso, e consumo proprio dentro tré giorni, anche con titolo di donativo, per l'ammissione all'habito Monastico, per l'approvazione del deposito della dote, per la Professione, per l'ammissione dell'Educande, & altre Donne secolari, per le renunzie, che si fanno dalle Novizie, per l'elezzione dell'Abbadessa, ò altra superiora, per le licenze de' Medici, Chirurghi, & Operarii, per le licenze di parlare alle Monache, & altre che sono nel Monasterio, per la deputazione de' Confessori, Cappellani, Procuratori, Esattori, & altri Ministri, e generalmente per ogn'altro atto, che riguarda al governo, mà solamente il Cancelliero per il rogito delle renunzie, e per gli atti, che convenga fare sopra la giustificazione del deposito della dote, possa esigere la mercede proporzionata alla fatiga della scrittura, purche non ecceda in tutto giulii cinque moneta Romana, ò vero l'equivalente nella moneta del Paese.

Parimente per una regola generale da non soggiacere à limitazione alcuna, il Vescovo, ò altro Prelato, suo Vicario generale, ò particolare, Cancelliero, e qualunque altro Officiale, Ministro, e familiare, anche sotto nome di mancia, ò volontario donativo, non

potrà

potrà esigere, e ricevere emolumento alcuno, così in denaro, come in qualunque altra cosa in tutto quello, che riguarda l'amministrazione de' Sagramenti, del Battesimo, della Cresima, della Penitenza dell'Eucharistia, e dell'Estrema unzione, anche per l'esame, & approvazione, ò licenza d'amministrarli; Anzi s'incarica à Vescovi, e Prelati, e loro Vicarii, & Officiali, che non lo permettano à Curati, & à Confessori, & altri Ministri, e particolarmente nel prendere il piatto, ò altro vase, nel quale sia riposto il vase dell' Oglio Santo per l'estrema unzione, ò del Crisma nel battesimo, ò vero tovaglie, fazzoletti, & altre cose, dichiarandosi tutto ciò illecito. Come anche à non chiedere, nè esigere cosa alcuna per la benedizione delle Donne infantate, quando doppo il parto secondo il Rito Ecclesiastico per la prima volta che entrano in Chiesa.

In quelle Diocesi, nelle quali regna l'antica consuetudine, che il Vescovo, ò altro Prelato, & Officiale faccia il Testamento per l'Anima di quelli, i quali muojono ab intestato di quella somma moderata, nella quale secondo i Decreti della Sagra Congregazione, può esercitare tal facoltà, non possano esso, e suoi Officiali, Ministri, Parenti, e famigliari partecipare in modo alcuno, sotto qualsivoglia colore, ò pretesto, anche di povertà, mà il tutto si debba effettivamente applicare ad usi, & opere pie, nè per l'adempimento di tal disposizione si possano in modo alcuno impedire, e ritardare la sepoltura, e l'Esequie, ò funerale al defonto, dovendosi esercitare giuridicamente l'azzioni sopra i beni ereditarii, e si debba osservare la lettera circolare della Sacra Congregazione de' Vescovi sotto li 19. Agosto 1678.

Come

Come anche in modo alcuno ſi poſſano impedire , ò ritardare la ſepoltura , e l'eſequie , ò funerali a' defonti, così Cittadini, come foraſtieri per il pagamento di quegli emolumenti , che dal Veſcovo , ò dal Capitolo , ò dal Curato , e qualunque altro per la conſuetudine del Paeſe ſi pretendano , mà parimente rimangano illeſe le azzioni giuridiche ne' beni ſopra i quali ſi dovranno eſercitare , ſenza che in modo alcuno ſi faccia repreſaglia al cadavere , overo che ſi diano moleſtie perſonali a' figli , moglie , e parenti ; Et ancora non ſi poſſa eſigere coſa alcuna per la licenza di traſportare i cadaveri, ò vero di ſepellirli più in un luogo , che nell'altro .

Si dichiara ancora illecito ogni emolumento diretto, & indiretto , e per conſeguenza ſe ne prohibiſce al Veſcovo , ò Prelato , ſuo Vicario , e Cancelliero, & ogn'altro Miniſtro, e familiare, ogni eſazzione ſotto qualſivoglia preteſto, anche di mancia, ò donativo nell'infraſcritte coſe , cioè :

Per la licenza , ò patente di predicare, così nella Quadrageſima , nell'Avvento , come in tutti gli altri tempi , & in qualſivoglia luogo .

Per la licenza di lavorare nelle feſte , anche per applicarſi ad uſi pii , ſi che ſi dia onninamente gratis , e quanto alle contravenzioni d'haver lavorato , le pene tutte ſi applichino effettivamente ad opere , ò luoghi pii , ſenza participazione alcuna benche minima , eccetto che all'Eſecutori , e Miniſtri inferiori , volgarmente Sbirri , per la cattura ſi dia la mercede proporzionata alla diligenza , e fatiga , purche non ecceda trè giulii in tutto .

Per la reviſione de' conti de' Luogi pii .

Per la recognizione, & approvazione , e publicazione delle Reliquie , dell'Indulgenze , & Altari privilegiati .

Per

Per le licenze di questuare.

Per l'attestazione della povertà, ò altro requisito, eccetto che il Cancelliero possa esigere in tutto, e per tutto un giulio di moneta Romana, ò l'equivalente.

Per la licenza d'esser assente dalla residenza, e generalmente per le dimissorie; che si sogliono concedere à quelli, li quali partono di casa per andar in altro paese.

Per le monitoriali per le revelazioni di scommuniche, così quando si diano da essa Curia, & Ordinario, come quando si publicano le lettere Apostoliche, eccetto che il Cancelliero possa per la mercede della scrittura esigere un giulio solamente.

Per la dichiarazione dell'incorso nelle censure, per la percussione de' Chierici, & altre somiglianti cause, e per la loro assoluzione, eccetto che il Cancelliero per la fatiga della scrittura possa esigere giulii due, eccetto che nell'esecuzione de' Brevi della Penitenziaria, nel qual caso per quel che appartiene all'assoluzione, nè anche il Cancelliero possa esigere cosa alcuna.

Per la facoltà d'esercitar i Pontificali.

Per l'esecuzione de' Brevi Apostolici, overo licenza della Sagra Congregazione nell'alienazione de' Beni di Chiese, e luoghi pii, overo imposizione de' censi, solamente il Cancelliero possa esigere la mercede proporzionata alla fatiga della scrittura, purche non ecceda in tutto giulii dieci di moneta Romana, ò suo equivalente, come anche per tutto quello, che appartiene alla difesa dell'Immunità Ecclesiastica, così personale, come reale, e locale, e particolarmente di quest' ultima non si possa in modo alcuno sotto qualsivoglia pretesto ricevere, & esigere mercede, overo emolumento, mà il tutto si debba fare gratis.

Le pene, le multe, e le composizioni si applichino

per

per intiero ad uso de luoghi pii, senza che il Vescovo, ò Vicario, e suoi Officiali direttamente, nè indirettamente ne habbiano participazione alcuna.

Il sussidio caritativo in quelle diocesi nelle quali sia solito esigersi, e non altrimente si esigga solamente per una volta nel primo ingresso del Vescovo, secondo la Tassa solita antica d'anni 40. in dietro, si che non s'attenda il solito più moderno da detto tempo in giù, nè si possa più esigere sotto qualsivoglia pretesto, anche di volontario donativo.

Quanto alla Visita si osservino inviolabilmente il decreto del Sacro Concilio di Trento, e le dichiarazioni della Sagra Congregazione, e particolarmente da quelli, i quali concorrono alle spese de' cibarii, nè mediatamente, nè immediatamente si possino ricevere regali, e donativi, anche di cose comestibili. Et ancora non si possa esigere emolumento alcuno per gli atti della Visita, decreti, e presentate di scritture, overo per la revisione de' decreti delle Visite antecedenti, e della loro osservanza, mentre da quelli, i quali sono visitati si ricevono le spese del vitto.

Die prima Octobris 1678. *facta per me infrascriptum istarum resolutionum, seù declarationum relatione Sanctissimo D. N. Innocentio XI. mediante illarum lectura de verbo ad verbum, Sanctitas Sua laudavit, approbavit, ac servari mandavit, earumque observantiam, & publicationem iniunxit Sacræ Congregationi Concilii.*

Jo: Baptista de Luca præfati Sanctis. D. N. Innocentii Papæ XI. Auditor, & Secretarius Memorialium.

Die

DIe 8. Octobris 1678. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, inhærendo mandatis Sanctitatis Suæ cenſuit præmiſſam taxam, ſeù declarationes Typis dandas eſſe, & per litteras circulares ad quoſcunque locorum Ordinarios tranſmittendas, ut eas in Cancellaria in loco omnibus patenti retineri faciant, eaſdemque adamuſſim obſervent, ac faciant obſervari.

F. Card. Columna Præf.

Loco † Sigilli.

S. Archiep. Brancaccius Epiſc. Viterbien. Secret.

Die, menſe, & anno quibus ſupra ſupradicta Taxa affixa, & publicata fuit ad valvas Curiæ, & aciei Campi Floræ, ac in aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Gregorium Staggium Apoſtolicum Curſorem.

Pro D. Mag. Curſ. Thomas Orlandus Sanctiſs. D. N. Papæ Curſ.

DECRETA
NOVISSIMA
Sacræ Rituum Congregationis

Servanda in Causis Beatificationum, & Canonizationum Sanctorum.

Edita jussu

SANCTISSIMI D. N.

INNOCENTII XI.

Et ab eodem laudata, confirmata, & approbata.

ACCEDUNT ETIAM

Taxæ pro Advocatis, Procuratoribus, & Notario ab eadem Sacra Congregatione factæ, & à Sanctissimo confirmatæ.

SAnctissimus D. N. Innocentius XI. providè considerans, quòd in tota Ecclesiæ gubernatione nihil majus, aut gravius sit, quam homines declarare pro Sanctis, eosque uti tales colendos, & venerandos decernere, & perpendens, quòd licet fel. rec. Urbanus VIII. de consilio Congregationis Sanctissimæ Inquisitionis nonnulla super hoc ediderit Decreta, subindèque Sac. Rituum Congregatio alias ordinationes fecerit secundum casuum contingentias à Summis Pontificibus approbatas; nihilominùs experientia docuit, quòd adhuc nonnulla desiderantur pro meliori causarum hujusmodi directione. Idcircò jussit materiam diligentèr discuti, primùm in Congregationibus particularibus, deindè verò in generalibus, prout factum fuit, & sub diebus 9. Julii, & 6. Augusti 1678. emanarunt resolutiones sequentes, si eidem Sanctissimo placuerit publicandæ.

Primò. Animadvertens eadem Sacra Congregatio, quòd necessarium sit, ut Processus authoritate Ordinaria fabricandi conficiantur cum maxima diligentia, censuit mandari Ordinariis locorum, ut ultrà Testes inductos à Postulatoribus, teneantur ipsi quoque inquirere, ac examinare alios Testes benè instructos super vita, & moribus Servi Dei, & si aliquid repererint in contrarium, quod ipsis videatur rele-

relevans, ſuperſedeant in ulteriori inquiſitione, donec Sacra Congregatio ab eis certiorata per litteras, mandet quid agendum ſit.

Secundò. Hujuſmodi diligentias ſervari vult etiam in Proceſſibus authoritate Apoſtolica faciendis à Judicibus delegatis, quibus per litteras particulares Sacræ Congregationis enixè commendari debeat: Et idem faciat Promotor Fidei in litteris ſcribendis Subpromotoribus.

Tertiò. Et pro majori cautela præſcribi debeat in litteris remiſſorialibus, quòd non ſolùm Interrogatoria retineantur ſemper clauſa, & ſigillata cum ſigillis eorundem Judicum, non aperienda niſi in actu examinis, & claudenda in fine, ſed ulteriùs depoſitiones ipſæ, antequàm Proceſſus ſit abſolutus, in fine cujuslibet ſeſſionis claudi, & ſignari debeant cum ſigillis Judicum, nec poſſint aperiri, niſi in præſentia ipſorum in principio cujuslibet examinis, & ſeſſionis, ac hujuſmodi diligentiæ fieri debeant etiam in Proceſſibus fabricandis in Curia. Iidemque Judices, prout etiam Subpromotores, & Notarii, tàm in partibus, quàm in Curia; ac Teſtes, & in Curia etiam Prothonotarius, debeant ante inchoationem Proceſſuum præſtare juramentum de ſervando ſecretum religiosè ſub pœna excommunicationis ipſo facto

in casum contraventionis incurrendæ juxtà formulam ejusdem juramenti imprimendam in fine Decretorum, & pro omnimoda observantia transmittendam Judicibus delegatis in ipsis litteris remissorialibus, & Subpromotoribus in litteris Promotoris.

Quartò. Considerans quoque Sacra Congregatio, quòd principale fundamentum in causis Beatificationum, & Canonizationum cónstitui debet in fideli interpretatione Processuum extero idiomate confectorum, & quod licet ex laudabili observantia Interpres semper fuerit electus ab Eminentissimo Ponente, citato, & audito Reverendo Patre Fidei Promotore; nihilominùs super hoc, Decreta generalia nihil disponunt. Idcircò decrevit, quòd in posterum in qualibet causa Interpres eligatur ab Eminentissimo Cardinali Ponente, citato, & audito Reverendo Patre Fidei Promotore, & pro majori cautela, postquam interpretatio fuerit facta, revideatur ab aliquo Viro probo, & Perito, qui secretè ad hoc officium assumatur ab eodem Eminentissimo Ponente, & si reperiatur aliquis error substantialis, Interpres severè puniatur arbitrio Sacræ Congregationis, per quem Eminentissimum deferri debeat tàm Interpreti, quàm Revisori juramentum de fideliter sibi munus commissum adimplendo, quibus

bus etiam eadem Sacra Congregatio assignavit mercedem pro suis laboribus, nempè carolenum unum pro quolibet folio reducto, itaut facies sit linearum 24. & linea syllabarum 16.

Quintò. Advertens etiam quàm necessaria sit diligens custodia Processuum originalium, decrevit, quod ji, sicuti etiam interpretationes originales illorum, qui sunt extero idiomate confecti, retineri debeant in Archivio Sacræ Congregationis in Vaticano in loco clauso, & separato ab aliis scripturis, nec possint amoveri, nisi de ordine Eminentissimi Cardinalis Ponentis, vel ad instantiam R. P. Promotoris ad effectum videndi, quatenùs opus sit, & deindè reportandi, cujus Archivii duæ sint claves, una penès Prothonotarium Apostolicum, qui pro tempore intervenerit Sacræ Congregationi, & altera penès Secretarium, & clavis loci, in quo custodiuntur dicti Processus, stet penès eundem Prothonotarium, alterius verò, in quo retinentur aliæ scripturæ Sacræ Congregationis penès Secretarium.

Sextò. Idemque Prothonotarius curam habeat revidendi Inventarium dictorum Processuum, & quatenùs non adesset, illud diligentèr fieri mandet cum quatuor copiis, quarum una stet penès eundem Prothonotarium, altera penès Promotorem, altera penès Secretarium,

& quarta in eodem Archivio, & in fine anni iidem Prothonotarius, Promotor, & Secretarius revidere debeant dictum Inventarium, & conferre cum Processibus, ad effectum recognoscendi, an aliquid deficiat, & curandi, ut reportentur, & Secretarius referat in prima sequenti Congregatione.

Septimò. Cùm pluriès dubitatum fuerit circa intelligentiam Decretorum pag. 28. quòd non prius Sedes Apostolica moveri soleat, quam Reges, Principes, & aliæ personæ authenticæ, & honestæ instantèr supplicaverint Summo Pontifici, & tunc etiam non statim, sed expectare, quòd diù pulsetur, nam si perdurabunt miracula, & Supplicantium instantiæ, tunc Summus Pontifex, si ei videbitur committit causam Sacræ Congregationi. Ideò, si ita Sanctissimo visum fuerit, censuit eadem Sac. Congregatio commissionem non esse signandam, nisi post elapsum tempus decem annorum à die præsentationis Processus authoritate Ordinaria fabricati, & cum præcedenti rigorosa discussione ejusdem Processus, cum Scriptura, & Summario, & insuper habitis post decennium à die fabricationis illius novis litteris Episcoporum circà percrebrescentiam famæ sanctitatis, & miraculorum, ac devotionis Populi enixè pro Beatificatione, & Canonizatione

tione Instantis. Nisi tamen in aliqua causa ex peculiaribus circumstantiis S. Congregatio existimaverit anticipari posse tempus in discussione processuum authoritate Ordinaria confectorum, & Sanctissimus hoc approbaverit.

Octavò. In causis Servorum Dei ante Decreta fel. rec. Urbani Octavi introductis, non signentur commissione reassumptionis, nisi priùs per Sacram Congregationem examinatis Processibus, tàm authoritate Ordinaria confectis, quàm authoritate Apostolica, quatenùs adsint.

Nonò. Cùm in Decreto approbato à fel. rec. Urbano VIII. die 12. Martii 1631. impresso in libello pag. 57. Sacra Congregatio cognoscens, quòd in hac re, utpotè gravissima, ritè, sanctèque procedendum est, prohibuerit omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis, tàm Sæcularibus, quàm Regularibus quantumvis speciali nota dignis, ne audeant per se, vel per alios capere informationes super sanctitate, aut miraculis alicujus, nec ullo modo exquirere, aut obtinere ad hunc effectum extrajudiciales testificationes, aut subscriptiones, sub pœnis arbitrio ipsius Sac. Congregationis infligendis, illud confirmando jussit, quod hujusmodi extrajudiciales attestationes non solùm exquiri, aut obtineri non valeant, sed

rursùs quod actenùs obtentæ, sivè in futurum obtinendæ, non faciant aliquem gradum probationis, nec inseri possint in Processibus tàm Ordinaria, quàm Apostolica auctoritate fabricandis.

Decimò. Subpromotor Fidei à Reverendo Patre Promotore deputatus, cui onus incumbit primo loco spoliandi, & examinandi Processus, (ex quibus pendet Beatificationum, & Canonizationum substantia) ad effectum referendi eidem Promotori, debeat hujusmodi munus diligentissimè, ac cum omni rigore adimplere, ac Summaria, quæ solent à Procuratoribus fieri antequàm Typis mandentur, conferat cum Processibus, subsecuta attestatione, quòd fuerunt per ipsum revisa, & in quolibet folio se subscribat; Eandemque diligentiam conferendi cum exemplari manuscripto iterùm faciat, postquàm fuerint impressa cum iterata subscriptione in fine, quam subsequatur subscriptio, & sigillum Secretarii, nec ante prædictas subscriptiones possint tàm Summaria, quàm Informationes publicari sub gravissimis pœnis, tàm quoad Postulatores, quàm etiam quoad Impressorem, arbitrio Sac. Congregationis, seù Eminentiss. Cardinalis Præfecti infligendis. Idemque Subpromotor (quatenùs ipse D. Promotor ex diligenti, & accura-

ta

ta revisione Processuum, quam facere solet, necessarium, vel opportunum duxerit) teneatur aliud Summarium objectionale ad comprobationem oppositionum conficere, quod Sac. Congregatio plurimum expedire cognoscit, ad hoc,ut veritas magis elucescat. Et pro quolibet Processu ab eodem Subpromotore examinando in quolibet Dubio, persolvatur ei stipendium decem ducatorum auri præscriptum in Decretis generalibus pag. 62. cum declaratione tamen, quòd respectu Processuum authoritate Apostolica in specie, qui pluriès ad diversum effectum examinari debent, dictum stipendium debeatur pro tribus dubiis tantùm, nempè prima vice, quando disputatur Validitas,secunda vice, quando disputatur de Virtutibus, seù de Martyrio, & causa Martyrii, & tertia vice, quando disputatur de Miraculis, quamvis disputationes alicujus ex dictis dubiis pluriès reiterari contingat, seù eadem dubia in diversas inspectiones pro faciliori resolutione dividantur.

Undecimò. Et quia materiæ gravitas, & Dignitas exposcit, ut pertractetur, & dirigatur à Viris notæ probitatis, experientiæ, & peritiæ, censuit Sacra Congregatio, quòd ad conficiendum tàm Informationes in facto, quàm Summaria, in quibus potissimè consistit

cau-

causarum pondus, assumantur solùm Procuratores Collegii Sac. Palatii Apostolici; tribuendo Postulatoribus libertatem eligendi ex dicto cætu, quem voluerint, dummodò quilibet ex eis non possit eodem tempore patrocinari plures causas, quàm quatuor, ad hoc, ut eis facilius operam dare possint, sub pœna inhabilitatis ampliùs scribendi in casum contraventionis, & liceat Partibus in quocunque statu causæ, rationabilitèr tamen, & prævia licentia Eminentissimi Ponentis mutare Procuratorem, dummodò alius in ejus locum subrogandus sit de eodem Collegio, & non habeat in totum plures causas, quàm quatuor.

Duodecimò. Advocati verò ad scribendum in Jure assumi debeant ad libitum Postulatorum, dummodò sint ex Collegio Sac. Consistorialis Aulæ, vel ex duodecim aliis approbatis à Sac. Congregatione, ita tamen, ut quilibet eorum sex tantùm causas patrocinari possit.

Decimo tertiò. Pro mercede autem prædictorum, ac etiam Notarii, Sac. Congregatio jussit servari Taxas ab ea diligentèr revisas, quæ, ut omnibus innotescant Typis mandari debeant, & in fine Decretorum inseri.

Decimo quartò. Cùm etiam observatum fuerit sæpè Postulatores dare scripturas Medicorum, vel Chirurgorum pro confirmatione miracu-

raculorum, & ex alia parte non fuerit ſolitum reſponderi per Peritos ejuſdem profeſſionis. Ideò videtur neceſſarium, ad hoc, ut reſpondeatur ſecundùm Artem, quòd Eminentiſſimus Ponens deputet ex officio, ſecreto, ac prævio juramento alium Medicum, vel Chirurgum celebriorem, qui reſpondeat pro veritate, ad effectum videndi, an aſſerta miracula excedant vires naturæ.

Die 15. *Octobris* 1678. *facta per me infraſcriptum relatione Sanctiſſimo præfatorum decretorum cum eorum integra lectura, Sanctitas Sua laudavit, & approbavit, atque ſervari mandavit, & publicari.*

Jo: Baptiſta de Luca Auditor, & Secr. Memorialium.

Locus † ſigilli.

Bernardinus Caſalius Sac. Rit. Congr. Secretarius.

Forma

Forma Juramenti Judicum ante inchoationem Processuum.

EGo infrascriptus tactis Sacrosanctis Evangeliis coram me positis juro, & promitto fidelitèr adimplere munus mihi commissum circa fabricationem Processus in Causa Beatificationis, & Canonizationis Servi Dei N. juxtà formam Decretorum Sac. Congregationis Rituum, & præcipuè novissimorum, quæ confirmata fuerunt à Sanctissimo D. N. Innocentio XI. Necnon juro, & promitto religiosè servare secretum tàm de contentis in Interrogatoriis, quàm de Testium depositionibus super iisdem, & super Articulis, nec de iis loqui cum aliqua persona, exceptis aliis Judicibus, & Subpromotore, ac Notario pro eodem Processu deputatis, & in Curia excepto etiam Prothonotario, sub pœna periurii, & excommunicationis latæ sententiæ, à qua nonnisi à Summo Pontifice (excluso etiam majori Pœnitentiario) præterquam in mortis articulo absolvi possim: Et ita promitto, & juro; sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

Idem

Idem juramentum præſtabitur à Subpromotore, & Notario, & in Curia etiam a Prothonotario, mutatis mutandis.

Forma juramenti Teſtium.

EGo infraſcriptus tactis Sacroſanctis Evangeliis coram me poſitis, juro dicere veritatem, tàm ſuper Interrogatoriis, quàm ſuper Articulis, ſuper quibus examinabor, necnon ſervare ſecretum, nec alicui penitùs revelare, tàm contenta in iiſdem Interrogatoriis, quàm reſponſiones, ac depoſitiones à me factas, ſub pœna periurii, & excommunicationis latæ ſententiæ, à qua non niſi à Summo Pontifice (excluſo etiam majori Pœnitentiario) præterquàm in mortis articulo abſolvi poſſim: Et ita promitto, & juro; ſic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

T A S S A

Per gli Avvocati, e Procuratori, che patrocinano le Cause di Beatificatione, e Canonizatione nella Sacra Congregatione de' Riti, rinovata, e stabilita dalla medesima Sacra Congregatione.

1. PEr lo spoglio universale, che si fà pro una vice tantùm, si osservi la Tassa del 1658. al §. 3. ove si dice, che non si possi dare più di scudi 4. per ogni centinaro di fogli di esso Processo ridotto, cioè, che il foglio sia di due facciate, e ciascheduna facciata sia di linee 24. e la linea di sillabe 16.

2. Per le scritture ne i due soli dubii principali, cioè super virtutibus, & miraculis si possino dare scudi 20. per ciascheduna, e non più.

3. Per le risposte ne i medesimi dubii si possino dare scudi 10. e per tutte l'altre scritture, che risguardano fatica considerabile in tutti gli altri dubii si possono dare scudi 15. per ciasceduna scrittura, e non più.

4. Per le scritture d'introduttione delle Cause nuove, e di reassuntione di quelle introdotte avanti li Decreti del 1642. ad effetto di segnarsi nell'une, e nell'altre la Commissione, si pos-

poſſino dare ſcudi 15. e non più:

5. Per le copie originali di tutte le ſcritture ſi paghino bajocchi 15. il foglio ridotti come ſopra.

6. Per il Sommario, che ſi farà ſopra ciaſcun dubio ſi diano cinque bajocchi per carta dell' iſteſſo Sommario che ſarà fatto, ridotte le carte come ſopra.

7. Per li Memoriali di qualſivoglia ſorte, ò grandi, ò piccioli che ſiano, non ſi diano più di giulii 12. per ciaſcheduno, eccettuate le ſcritture di reaſſuntione, ò introduttione delle Cauſe, quali ſogliono andare ſotto nome di Memoriali, per li quali s'oſſervi ciò, che s'è diſpoſto di ſopra al num. 4.

8. Per la prima copia originale tanto delli ſopradetti Sommarii, quanto de i Memoriali ſi dia ſolo bajocchi ſei la carta, ridotta come ſopra.

9. Per l'Informatione in voce, quando s'informa tutta la Congregatione con l'intervento de i Conſultori non ſi diano più di ſcudi 30. trà il Procuratore, e gl'Avvocati, e quando s'informa la ſola Congregatione ordinaria ſi dia la metà.

10. L'emolumento degl'Avvocati ſia di ſcudi 10. per la ſcrittura, e per l'informatione in voce ſia il medeſimo, che ſi dà a' Procuratori.

11. Per

11. Per la minuta di qualſivoglia Commiſſione non ſi paghi più di giulii 15. e per le due copie da darſi al Signor Cardinal Ponente, & al Segretario ſi paghi à ragione di bajocchi ſei il foglio ridotto come ſopra.

12. Per l'acceſſo del Procuratore al Sig. Cardinal Ponente, & al Promotore, e per la minuta, ò copia originale del fatto concordato non ſi paghi più di giulii 12.

13. Per l'informatione in voce di Noſtro Signore, e dell'Auditore di Sua Santità, ſi diano al Procuratore ſcudi 3. moneta, & altrettanti all'Avvocato, ſe informerà anch'eſſo.

14. Per le Citationi, & Intimationi non ſi paghi cos'alcuna, e per l'eſſecutione di eſſe ſi paghi à ragione della Taſſa de' Curſori.

15. Le Copie dell'Oppoſitioni del Promotore eccetto la prima originale, ſi faccino fare dalle parti, le quali fatte che ſaranno, doveranno portarle al Promotore, che ſigillate le darà alle medeſime Parti per diſtribuirle alli Signori Cardinali, Protonotario, Segretario, e Conſultori.

16. Per qualſivoglia fatica, ò ſcrittura non eſpreſſe di ſopra, s'intenda l'arbitrio de' Signori Cardinali Prefetto della Sac. Congregatione, e Ponente della Cauſa, nè poſſino i Curiali arbitrare da sè medeſimi.

17. E li

17. E li sudetti Ordini si debbano registrare ne i registri della Sac. Congregatione, e si debbano fare stampare, e publicare, e puntualmente osservare sotto pena di perpetua privatione del patrocinio, e sollecitatione delle cause vertenti nella detta Congregatione, e sotto altre pene ad arbitrio della medesima Sac. Congregatione.

A 15. Ottobre 1678. Havendo io infrascritto fatto relatione della presente Tassa à Nostro Signore Innocentio XI. la Santità Sua l'hà lodata, & approvata, & hà commandato, che si osservi, e si publichi.

Gio: Battista de Luca Auditore, e Segretario de Memoriali.

Luogo † del sigillo.

Bernardino Casali Segretario della Sac. Congregatione de Riti.

ORDINI, E TASSA

Da osservarsi dal Notaro della Sacra Congregatione de' Riti, rinovati, e stabiliti dalla medesima Sacra Congregatione.

1. S'Ordina, che il Notaro non faccia Registri, se non de gli atti giuditiarii, e non dell'esame de' Testimonii, ò altro, e quelli sieno senza estensione de' termini, ò repetitioni de' titoli, eccetto, che nel primo atto, quali Registri debbano onninamente farsi in tutte le Cause.

2. Che per ogni centinaio de' fogli di Registro ben fatto, e secondo la Riforma della fel. mem. di Paolo V. sotto il titolo de Registri, non pigli più di quattro scudi, nè per collationatura, nè per rubricatura, nè per qualsivoglia altro pretesto.

3. L'instanze de' Prencipi, Religioni, Università, & altri nelle Cause di Beatificationi, e Canonizationi dal Segretario si consegnino al Notaro, il quale le registri negli atti, non altrimente per extensum, mà indicando sola-

mente

mente il nome del Principe, ò altri, che fà l'inſtanza, e la datta della lettera, cioè *pro introductione cauſæ inſtant Talis Rex ſuis litteris datis die tali &c. & talis Rex &c.* & in altra ſeparata, ò ſuſſeguente carta dopo gli atti fatti per l'introduttione della Cauſa, ſcriva. *Pro cauſæ proſequutione ad effectum obtinendi litteras remiſſionales in genere inſtant N. Rex &c.* e gli originali ſi conſervino nell'Archivio, nè ſe ne dia l'eſtratto de verbo ad verbum, mà ogni volta, che ſarà richieſto il Notaro ne dovrà dare un Riſtretto da cavarſi dal detto Regiſtro, ò Manuale, come ſopra, e per eſſe copie ſi paghi à ragione di copia, come ſi dirà al ſeguente num. 4. E per la fede di eſſe ſi dieno due giulii per ciaſcuna copia, delle quali una ſi darà all'Eminentiſſimo Signor Cardinal Ponente, l'altra à Monſig. Segretario, e l'altra à Monſig. Promotore della Fede.

4. Per la copia degli atti fatti in Curia, ò fuori di eſſa in forma di buon originale, non ſi paghi più di bajocchi ſette, e mezzo per foglio da tutte due le bande, e la facciata ſia di linee ventiquattro, e la linea di ſillabe ſedici, & eſſendo ſcritta in forma di Regiſtro, ſi paghi à ragione di regiſtro, come ſopra.

5. Per la copia publica di qualſivoglia Proceſſo tanto fatto auctoritate Ordinaria, quan-

to Apostolica, si paghino al Notaro bajocchi sette, e mezzo per foglio solamente, senza alcun altro emolumento, ò mercede per detta copia, ò scrittura, & il foglio sia di facciate, linee, e sillabe, come al detto numero 4.

6. Tutti li Registri, copie, e scritture si debbano fare in carta buona, e lettera intelligibile e secondo la Riforma, & Ordini sopradetti, altrimente il Notaro sia tenuto farle copiar di nuovo senza altra spesa.

7. Che li processi, che vengono de partibus tanto fatti auctoritate ordinaria, quanto auctoritate Apostolica, non si registrino per conto alcuno, secondo la detta Riforma, ancorche non passassero 20. fogli, mà solo si possano rubricare, se non saranno rubricati, e non intieramente, nel qual caso si posa solo rubricare quello che manca, e non altro.

8. Per la rubricatione di qualsivoglia cosa, che n'habbia bisogno ridotto il Processo à carte buone, conforme alla detta Riforma, oltre detti bajocchi sette, e mezzo per foglio per la scrittura, si paghino giulii dieci per cento, e tale rubricatione debba in sostanza contenere tutto quello, che contiene il corpo della scrittura, e venendo Processo, ò altra scrittura rubricata de partibus, non essendo intieramente rubricata, si paghi solamente quello che manca,

ca, come si è detto.

9. Per l'ascoltatione,ò collatione de' Processi ogni volta che sia continuata à ragione di sei hore il giorno, non si paghi al Notaro più di un scudo il giorno, oltre gli emolumenti sudetti, e gli Aiutanti sieno deputati dalle Parti, dalle quali se gli paghi quel tanto, che sarà convenuto,e per la fede dell'ascoltatione di tutto il Processo si paghino giulii cinque per la prima copia solamente, e quando le Parti volessero altre copie autentiche di detti Processi, oltre la prima, non possa il Notaro pretendere più di bajocchi cinque per foglio ridotto come sopra, compresovi la Rubricatura,mà oltre detti bajocchi cinque per foglio se gli debba la mercede della collationatura,& ascoltatione,come sopra,e per la fede di detta auscultatione bajocchi venticinque per ciascuna di dette copie dupplicate.

10. Per le compulsorie si paghino giulii dodeci, conforme prescrive la Riforma sudetta di Paolo V. al Tribunale dell'A. C.

11.Per le Remissorie in genere anco super nõ cultu, super casu excepto, ò altre, in osservanza, & essecutione de' decreti dell a Santissima Inquisitione, non si paghi più di scudi sei, per quelle in specie, di scudi dieci in tutto, compresavi la scrittura, & ogn'altra cosa spettante alle medeme speditioni. Nè per la scrittura

 dell'

dell'Interrogatorii, che ſi mandano chiuſi prenda il Notaro mercede alcuna, mà per gli Articoli l'eccesſività della ſcrittura ſopra à quindeci fogli ſe gli paghi à ragione di bajocchi ſette, e mezzo il foglio, come al nu. 5. & occorrendo di dette lettere darne dupplicati, non debba il Notaro per esſi eſigere altro che la metà della mercede ſtabilita per la prima ſpeditione, & eſſendovi eccesſività di ſcrittura dell'Articoli come ſopra, debba la detta eccesſività pagarſi à ragione di bajocchi 5. il foglio.

12. Per compulſa di qualſivoglia ſcrittura fuori di Officio, per l'acceſſo, e ſesſione di trè hore non poſſa pigliar più d'otto giulii; Per la fede in fin del Proceſſo compulſato cinque giulii, e per la ſcrittura à ragione di bajocchi ſette, e mezzo per foglio, come al nu. 4. Dentro l'Officio per ciaſcuna ſesſione di trè hore giulii cinque per la fede, e ſcrittura, come ſopra.

13. Dovendoſi compulſare Libri ſtampati, dandoſi dalle Parti un ſunto, ſia tenuto il Notaro inſerirlo in fine del Proceſſo, ſenza farne copia, ò regiſtro di ſorte veruna.

14. Per ogni eſame nell'Officio, ſe finiſce in una ſesſione ſi paghino giulii trè, ſe ci vogliono più ſesſioni, ſin che ſi finiſce l'eſame di

d. Te-

d. Teſtimonio, non poſſa il Notaro pretendere più di giulii due per ſeſſione, e fuori dell' Officio il doppio.

15. Per le ſurrogationi de Giudici, ò nuovi termini nelle Cauſe di Beatificationi, e Canonizationi, non ſe li paghi più di quindeci giulii in tutto, per ciaſcuna ſpeditione di lettere remiſſoriali, e compulſoriali, proroghe di termini, e ſurrogationi di Giudici da farſi ſolamente per comandamento dell'Eminentiſſimi Sig. Cardinali, Prefetto della Sacra Congregatione, ò Ponente nelle cauſe controverſe, non ſi paghi più di quello, che preſcrive la Riforma ſudetta al Tribunale dell'A. C.

16. Per qualſivoglia citatione ſemplice da ſpedirſi ſolamente come ſopra, e da eſeguirſi fuori di Roma non ſi paghi più di giulii trè, e per quelle, che ſi ſpediſcono con l'Inhibitioni in virtù delle commiſſioni giulii dieci.

17. Per il dupplicato di qualſivoglia ſcrittura publica, ò privata con ſottoſcrittione, ſigillo, &c, ò ſenza, non ſi debba pagar più di cinque bajocchi per foglio.

18. Occorendo dar altra ſcrittura, ò far altre fatiche non eſpreſſe nella preſente Taſſa, l'emolumento ſi ſtabiliſca dall'Eminentiſs. Sig. Card. Prefetto, nè poſſa il Notaro prendere alcun'altro emolumento, ancorche concorra

la medema, ò maggior ragione delle mercedi espresse.

19. Che nelli Processi delle Beatificationi, e Canonizationi s'osservi puntualmente per le commissioni remissorie, compulsorie, Articoli, Interrogatorii; & altro la forma prescritta nelli Decreti, e norma di fare detti Processi publicati d'ordine della Santa Memoria d'Urbano VIII. l'anno 1642. & hora confermati da N. Sig. coll'aggiunte, che si sono fatte.

20. Che il Notaro debba ritenere il Libro receptorum, e fedelmente in esso notare quanto gli entra in mano de suoi emolumenti, sotto pena della privatione dell'offitio.

21. Che si faccino due Manuali, cioè uno de gli atti delle Cause di Beatificationi, e Canonizationi, e l'altro de gli atti delle cause controverse, nelli quali si registrino tutte le comparse, proteste, citationi, & intimationi con le sue intitolationi, quali restino sempre nell'Offitio, nè per questi si paghi cosa alcuna, e possano sempre da tutti gl'interessati esser veduti, e letti gratis, & il Notaro sia sẽpre obligato mostrarli.

22. Non possa il Notaro estrarre fuori d'Offitio gli Processi originali, ò qualsivoglia altra scrittura prodotta, mà debba darne copia publica, ò semplice secondo che le parti chiederanno.

23. Per

23. Per la reſtitutione di qualſivoglia ſcrittura prodotta, dimiſſa copia, ſi diano trè giulii, e debba il Notaro far buoni due fogli, e dalli due in sù ſe li paghi à ragione di ſette bajocchi, e mezzo, come ſopra al num. 4. mà ſe ſi reſtituiſcono in una volta più ſcritture prodotte in un ſol atto, ſi debbano ſolamente trè giulii, e di più l'eceſſività della copia come ſopra.

24. Che volendo le Parti veder Proceſſi, ò qualſivoglia altra ſcrittura originale dentro l'Officio ſia il Notaro tenuto laſciarli vedere ſenza mercede alcuna.

25. Sappino le Parti che nella Segretaria della Sac. Congregatione tutto ſi ſpediſce gratis, nè perciò debbano al Notaro per ſigillo, ſcrittura, ſottoſcrittione, ò qualunque altra coſa, che ſi faccia in Segretaria, emolumento, ò mercede alcuna.

26. Che non poſſa pretendere il Notaro per il Viatico coſa alcuna nell'andare à leggere citationi.

27. Che il Notaro debba dare il giuramento in S. Congregatione d'oſſervare la preſente Taſſa, & Ordini nella forma ſeguente.

Ego N. Notarius à S. Congregat. ſpecialitèr deputatus in cauſis ejuſdem S. Congregationis tactis Sacroſanctis Dei Evangeliis jure, & promitto fideliter

liter

liter exercere officium mihi concessum, & ad unguem observare supradictam taxam sub pœna perjurii, privationis officii ipso facto incurren. & restitutionis contra, & ultra dictam Taxam habitorum & acceptorum, aliisque pœnis arbitrio ipsius Sacræ Congregationis.

§. 28. Che si faccino stampare li presenti Ordini, e Tassa, & il Notaro debba tenerli publicamente affissi nell'Officio; à fin che à ciascuno possano apparire, & il tutto sia obligato ad osservare tanto nelle Cause de Beatificationi, e Canonizationi, quanto respettivamente in quelle de Sacri Riti, sotto le pene contenute nel detto giuramento, dandosi facoltà di ricorrere ad ogn'uno, che si sentisse gravato, e vedesse non osservarsi quanto è espresso di sopra, perche vi si prenderà la debita provisione. Dato in Roma li 6. Agosto 1678.

A' 15. *Ottobre* 1678. *Havendo io infrascritto fatto relatione della sudetta Tassa à Nostro Signore Innocentio XI. con la sua intiera lettura, la Santità Sua l'hà lodata, & approvata, & hà commandato, che si osservi, e si publichi.*

Gio: Battista de Luca Auditore, e Segretario de' Memoriali.

Luogo † del sigillo.

Bernardino Casali Segretario della Sac. Congreg. de' Riti.

EDIT-

EDITTO DEL S. OFFITIO.

Noi Franceſco Veſcovo di Oſtia Barberino, Giulio Veſcovo di Sabina Gabrielli, Alderano del tit. di Santa Praſſede Cibo, Pietro del tit. di S. Marco Ottobono, Franceſco del titolo di Santi Quattro Coronati degli Albizzi, Flavio del titolo di S. Maria del Popolo Chigi, Palutio del titolo di SS. Apoſtoli Altieri, Giacomo del titolo di Santi Gio: e Paolo Roſpiglioſi, Lodovico del tit. di S. Sabina di Porto Carrero, Gaſparo del titolo di S. Silveſtro in Capite Carpegna, Federico del titolo di S. Marcello Colonna, Preti, Detio di S. Euſtachio Azzolino, e Girolamo di S. Ceſario Caſanate Diaconi, per la miſericordia di Dio della Santa Romana Chieſa Cardinali in tutta la Republica Chiſtiana contro l'eretica pravità Generali Inquiſitori, dalla Santa Sede Apoſtolica ſpecialmente deputati.

ESſendo à Noi per la continua eſperienza manifeſto, che molti per malitia, altri per inobbedienza, & altri per ignoranza, non ſodisfanno all'obligo, che hanno di denuntiare al S. Offitio li delitti ſpettanti ad eſ-

ad esso, e che per ciò succedono grandissimi inconvenienti, & errori, non solamente contro i buoni, e Christiani costumi, mà ancora contro la Fede Cattolica. Noi per tanto, a' quali specialmente deve essere à cuore la gloria di Dio, la conservatione, & augumento della Fede Cattolica, e la salute dell'anime; volendo provedere à tanto disordine, con autorità Apostolica à Noi commessa, comandiamo in virtù di santa obbedienza, e sotto pena di scommunica di lata sentenza, oltre l'altre pene prescritte da' Sacri Canoni, Decreti, Constitutioni, e Bolle de' Sommi Pontefici, per tenore del presente Editto à tutte, e ciascuna persona di qualunque stato, grado, e conditione, ò dignità, così Ecclesiastica, come secolare, che frà il termine di un mese, dieci de' quali per il primo, dieci per il secondo, & dieci per il terzo termine peremptorio, si debbano rivelare, e giuridicamente notificare al S. Offitio, ò vero à gli Ordinarii, tutti, e ciascuno di quelli, de' quali sappiano, ò habbiano havuto, ò haveranno notitia.

Che siano Eretici, ò sospetti, ò diffamati di eresia, ò credenti, ò fautori, ò ricettatori, ò defensori loro, ò habbian adherito, ò adheriscono a' Riti de' Giudei, ò Maumettani, ò de' Gentili, ò habbiano apostatato dalla Santa Fede Christiana.

Che habbiano fatti, ò faccino atti, da' quali si possa argomentare patto espresso, ò tacito col Demonio, esercitando incanti, magie, sortilegii, porgendoli suffumigii, incensi, per trovar tesori, & altri intenti, chiedendo da lui risposte, & invocandolo, & à quest' effetto promettergli obbedienza, & consacrargli pentacoli, libri, spade, specchi, ò altre cose, nelle quali intervenga il nome, & opera sua.

Che

Che si siano ingeriti, ò ingeriscono in far esperimenti di Negromantia, e di qualsisia altra sorte di Magia, con entrare ne' circoli, far l'esperimento della Caraffa, del Crivello per trovar i medesimi tesori, cose nascoste, rubbate, ò perdute, e fare altre simili, e superstitiose attioni ad altri fini, massime con abuso de' Sagramenti, ò di cose sagre, ò benedette.

Che senza licenza dovuta ritenghino scritti, che contenghino Eresie, ò libri d'Eretici, che trattino ex professo di Religione, ò che gli habbino letti, ò tenuti, ò stampati, ò fatti stampare, ò li leggano, tengano, stampano, fanno stampare, introducano, ò difendino sotto qualsivoglia pretesto, ò colore.

Che habbiano libri di Negromantia, Magia, ò continenti incantesimi, sortilegii, e simili superstitioni, massime con abuso di cose sagre.

Che contro il voto solenne fatto nella Professione in qualsivoglia Religione approvata, ò dopo haver preso l'Ordine sagro habbia contratto, ò contragga Matrimonio.

Che vivendo la prima Moglie, pigli la seconda, ò vivendo il primo Marito, pigli il secondo.

Che contro i Decreti, e Constitutioni Apostoliche, habbino abusato, ò abusino il Sagramento della Penitenza, servendosi della Confessione, e Confessionario à fini dishonesti, sollecitando in essi i Penitenti ad turpia; & havendo con essi discorsi di cose illecite, e non convenienti al fine, per il quale è stato instituito.

Che habbiano proferito, ò proferiscono bestemmie ereticali contro Dio, la Beatissima Vergine, e Santi, ò procedino à qualche atto di offesa, e disprezzo contro l'Imagini, ò figure rappresentanti il medesimo.

Che habbiano tenute, ò tenghino occulte conventico-

ticole, ò radunanze in pregiuditio, disprezzo, ò contro la religione.

Che habbia indotto qualche Christiano ad abbracciare il Giudaismo, ò altra Setta contraria alla Fede Cattolica, ò impedito i Giudei, ò Turchi à battezzarsi.

Che non essendo ordinati Sacerdoti, s'habbiano con sacrilego ardire usurpato, ò si usurpino di celebrar Messa, ancorche non habbiano proferito le parole della consecratione, ò habbiano presonto di ministrare il Sacramento della penitenza a' Fedeli di Christo, ancorche non si sia venuto all'atto dell'assolutione.

In oltre si dichiara, che quelli, i quali non denunciaranno, come si ordina col presente Editto non possono essere da alcuno assoluti, se non dal S. Offitio; dopo che haveranno in esso giuridicamente rivelato li delinquenti, al che non possono sodisfare con bollettini, ò lettere, senza nome, e cognome dell'Autore, ò altri modi incerti, de' quali non si tiene conto alcuno nel Santo Tribunale.

Si dichiara anche, che con la sudetta espressione de' casi di sopra da Noi specificati da rivelarsi, non si escludano gli altri casi spettanti al S. Offitio, che per altro sono compresi ne i Sacri Canoni, Constitutioni, e Bolle de' Sommi Pontefici; Nè meno col presente Editto s'intenda derogato all'altre provisioni Canoniche, Apostoliche, & à gli altri Editti degli Ordinarii, & Inquisitori.

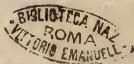
Et à fine che del presente Editto non si possa pretendere ignoranza, commandiamo, che sia affisso per i luoghi soliti di Roma, e si notifichi alli Vescovi delle Città vicine à Roma, nelle quali non sono Inquisitori, acciò lo publichino, & ordinino, che li Parochi delle loro Dio-

ro Diocesi lo leggino ogn'anno la prima Domenica dell'Advento, e la prima Domenica di Quaresima; il che parimente vogliamo, che si facci dalli Parochi, e Regolari di Roma nelle loro Chiese in tempo, che si troverà in esse congregato il popolo, e poi farne attaccare alle porte delle loro Chiese, e Sagrestie di esse un' essemplare del medemo, per osservare quanto in esso si ordina. Dal Palazzo del Sant'Offitio questo dì 10. Marzo 1677.

Loco † sigilli.

Fraocifcus Riccardus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo septimo Indictione xv. die verò decima octava Martii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii Divina Providentia Papæ XI. anno primo supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum ejusdem Sanctiss. D. N. Papæ, & Sanctiss. Inquisitionis Cursorem.



FINIS.